

JURE DULČIĆ i PERE DULČIĆ
RJEČNIK BRUŠKOGA GOVORA

Božidar Finka
Zavod za jezik IFF, Zagreb

O RJEČNIKU JURE I PERE DULČIČA I O NJEGOVU JEZIKU

1. Građa je za Rječnik bruškoga govora prikupljana u vremenskom slijedu od više desetljeća; praktički se u rječniku nalaze riječi koje su bile u aktivnoj uporabi od početka ovog stoljeća do danas. Mnoge se od njih danas, doduše, aktivno ne upotrebljavaju, ali su i one još uvijek u svijesti govornika, pa se može smatrati da sve pripadaju suvremenom bruškom govoru.

Jedva se može očekivati da bi se tolika građa i tako leksički raznovrsna mogla prikupiti bilo kakvim tipom anketiranja. Tek izvorni govornik poznaje sve životne situacije i njihove leksičke izraze s odgovarajućim značenjima i samo ih on može popisati i opisati u opsegu koji teži k iscrpnosti, no i on samo dugotrajnim radom, neprekidno prateći životne situacije i slušajući ili se prisjećajući još neobuhvaćenih riječi. Autori ovog rječnika J. i P. Dulčić obojica su izvorni govornici, bez prekida u dijalekatskoj govornoj komunikaciji, pa njihov rječnik odražava i obilje i izvornost rječničkoga fonda bruškoga govora.

2. Svaki je dijalekatski podatak transkribiran fonološki. Glas *ń* bilježi se digramom *nj*, dok digram *lj* označava glasove *l + j* i digram *dj* glasove *d + j*. Zbog tehničkih razloga za glasove koji se u fonetskoj transkripciji obično predstavljaju grafemima *č* i *t'* upotrebljavaju se grafemi *č* i *č*. S obzirom na specifičan čakavski glasovni razvoj, potvrđen u današnjem glasovnom stanju bruškoga govora, u bruškom govoru praktički se ne realizira glas *ǰ* (pravopisno *lj*) ni glas *đ*, pa u abecednom redu natuknica nema ni jedne koja bi se počinjala tim glasovima. Razumije se da u bruškom kao izrazito čakavskom govoru nema ni glasa *ž* (pravopisno *dž*), dakle ni natuknica koje bi se počinjale tim glasom.

Svaki je dijalekatski podatak pouzdano obilježen i akcenat-sko-kvantitativnim znakovima, danas konvencionalnima u našoj dija-lektologiji. Akcenatske su osobine u Brusju čakavske, posebno ka-rakteristične za čakavski jugoistok, no s distribucijom bez isklju-čivosti određene zemljopisnim položajem bruškoga govora na čakav-skom jugoistoku. Razlika je između akcenatskoga bilježenja u Hra-stinim Crticama o bruškom govoru (JF, 6, Beograd, 1926-1927, str. 180-214) i u ovom rječniku u tome što Hraste upotrebljava akcenat-ske znakove $\backslash \wedge / \wedge$, a u ovom rječniku prva dva znaka služe za istu akcenatsku vrijednost kao i kod Hraste, dok se mjesto druga dva Hrastina znaka ($/ \wedge$) u ovom rječniku upotrebljava samo jedan znak, i to $\sim$, kako se danas općenito uobičajilo u našoj dija-lektologiji i kako odgovara fiziološkoj i kvantitativnoj vrijednosti akcenta koji se tim znakom bilježi.

U rječniku se daju i uobičajene gramatičke oznake (o rodu, broju i vrsti riječi), pružaju obavijesti i o morfološkoj katego-riji promjenljivih riječi (navođenjem gramatičkih nastavačkih mor-fema), o tvorbenim posebnostima (navođenjem kao posebnih natuknica izvedenih riječi) i o uporabnoj vrijednosti (kraticama o stilskoj razini ili opisom situacije u kojoj se riječ upotrebljava) itd. Dodatni su, ne manje vrijedni, podaci o vezama među riječima (upu-tama kao što su npr. "vidi" ili "isto") kojima se upozorava na najraznovrsnije odnose: glasovne, akcenatsko-kvantitativne, morfo-loške i tvorbene, zatim na zajedničko podrijetlo (etimologiju) riječi i, osobito, na semantičku povezanost među riječima. Obilje tih uputa uvelike pomaže da se riječi mogu višestruko uspoređivati i da se među uspoređenim riječima zapazi željeni vrijednosni odnos.

3. U rječniku se obilato donose govorne varijante na svim izraznim razinama, sve sa svrhom da se u njemu odrazi sva razno-likost i slojevitost govornih mogućnosti: od onih koje su na rubu arhaizma do onih koje odražavaju najnovije pojave u govornoj evo-luciji. Govorna sustavnost nije dakle prikazana jednostrano i sta-tički, nego kao sustavnost u kojoj supostoje elementi uvjetovani raznorodnim poticajima. Od njih su jedni posljedica unutarne go-vorne evolucije u vremenu (vertikalna, dijakronijska dimenzija), drugi djeluju izvana, u obliku slabije ili jače međudijalekatske interferencije (horizontalna, sinkronijska dimenzija). Ukupnost

govornih pojava (na svim razinama) obuhvaćenih u rječniku odražava dakle govornu sustavnost tek relativno postojanu: doduše s pretežitom tendencijom sustavne postojanosti, ali i s tendencijama sustavne evolucije. Podaci u ovom rječniku omogućavaju da se te tendencije i zapaze i opišu.

4. Riječi se u rječniku nižu abecednim redom, sa svim podacima koji se o njima donose. Riječi koje ulaze u koje značajnije semantičko polje još se navode i pod karakterističnom natuknicom za to polje. Tako su, na primjer, s. v. *báčvor* 'bačvar' navedeni nazivi za drvene sudove, za njihove dijelove i vrste oruđa kojima se služi bačvar; s. v. *bíl* 'bijel' pod *bílo ríba* 'bijela riba' nižu se nazivi te vrste ribe; s. v. *brôd* donose se nazivi za vrste brodova, posebno izdvojeno po vrsti, veličini i namjeni; s. v. *cvíče* 'cvijeće' nalaze se nazivi za vrste cvijeća; s. v. *čúška* 'ptica' predani su nazivi za ptice; s. v. *družína* 'čeljad u poslu' dani su nazivi za svako posebno zanimanje; s. v. *hlôndavina* 'skupina ribe s morskoga dna' daju se nazivi riba te skupine; s. v. *mísec* 'mjesec' nanizani su svi nazivi mjeseci; s. v. *plovúci* 'koji pliva' pod *plovúco ríba* navode se nazivi riba te skupine, za razliku od natuknice *stargôcni* pod *stargôcno ríba* 'riba koja živi na kamenitu morskom dnu' gdje su sinonimi za tu vrstu ribe; itd., itd. To može biti od važnosti ne samo za profesionalne leksikografe nego, možda i više, za mnoge druge zainteresirane specijaliste, koji se mogu zanimati upravo za krug riječi njihova posebnog interesa. Svima je njima na ovaj način omogućeno da se jednim jedinim pogledom u rječnik mogu obavijestiti o nazivima svojega užega interesa, bez potrebe za pronalaženjem tih naziva razbacanih po rječniku.

5. U razložitu nastojanju da u rječnik ne unose knjiške riječi, odnosno riječi iz književnog jezika, autori su propustili uvrstiti u rječnik i neke riječi koje su doduše iste kao i u književnom jeziku, ali su istovremeno i prave, tradicionalne domaće riječi, glasovno, akcenatski i morfološki posve u skladu sa sustavom bruškoga govora. U rječniku nema, na primjer, dijalekatskog lika za riječi *brat* (ima *brātanić* 'bratov sin', *brāte* 'hipokor. od brat', *brātona* 'bratova kći'), *dimiti* (ima *dimuskāt*), *koza* (ima *kozjô brôdā* 'vrsta trave'), *kost* (ima *košcē*), *mlijeko* (ima *mliče-vina* 'mirna površina mora kao mlijeko bijela', *mličan* 'mliječan',

mličić 'bijeli sok poput mlijeka iz nekih biljaka', *mlišće* 'bijeli ljepljivi sok od smokve'), *riječ* (ima *ričvāt se* 'rječkati se'), *zec* (nema ni izvedenica) itd. Rječnik je međutim veoma bogat specifičnim lokalnim riječima, od kojih mnoge ne nalazimo ni u najopsežnijim rječnicima. Osobito su dobro predstavljene brojne izvedenice (prefiksalne i sufiksalne tvorbe) s opisom značenja koje je nerijetko drukčije, najčešće šire, od očekivanoga ili poznatoga, pa u tom smislu ovaj rječnik donosi korisne novine i na planu odnosa tvorbe i semantike.

6. U rječniku se nalazi obilje govornih primjera za ilustraciju uporabe i značenja obuhvaćenih riječi. Ti primjeri redovito nisu autorske konstrukcije (kako se to često čini u sličnim rječnicima), nego prigodne izvorne izreke (često su to poslovice, kletve i druge stalne rječničke sveze poznate i prepoznatljive svakom izvornom govorniku), pomno odabrane i znalački iskorištene. Nerijetko se pojedine riječi, pa i različita značenja iste riječi, ilustriraju i s više takvih govornih primjera. Ima doduše i riječi uz koje se ne donose govorni primjeri, no to je najčešće onda kad se radi o izvedenim riječima i o onim riječima koje se upućuju na druge.

Obilje i izvornost govornih primjera navedenih u rječniku mnogo govore ne samo o bruškom govoru nego i o mentalitetu i o kulturnom i civilizacijskom dometu i položaju bruških govornika. Ti su dakle primjeri izuzetno značajna podloga za raznovrsne zaključke, a kao dijalekatska građa omogućavaju da se stekne stvarni uvid u funkcioniranje bruškoga govora.

7. Osobine su govora sela Brusja (na otoku Hvaru) u našoj dijalektologiji relativno dobro poznate. Kao što je već navedeno, taj je čakavski govor prvi u pregledu opisao M. Hraste, rođeni Brušanin (usp. *Crtice o bruškom dijalektu*), zatim je taj govor djelomično obuhvaćen u sumarnu Hrastinu opisu govora otoka Hvara (*Čakavski dijalekat ostrva Hvara*, JF, 14, Beograd, 1935, str. 1-59). Ima napomena o bruškom govoru i u radnjama nekih drugih autora (Belić, Šimunović i dr.), a u novije je vrijeme bruški govor obuhvaćen i sumarnim opisom čakavskih govora srednjodalmatinskih otoka u Šimunovićevu Uvodu *Čakavsko-njemačkog rječnika* Mate Hraste i Petra Šimunovića (*Čakavisch-deutsches Lexikon*, Teil I, unter Mitarbeit

und Redaktion von Reinhold Olesch, Böhlau Verlag Köln Wien, 1979). Bruškim je govorom napisao i neke svoje pjesme P. Dulčić, jedan od dvojice autora ovoga rječnika. Prema tome, bruški govor ne iziskuje u ovoj prilici posebnu studiju. Ovdje ćemo stoga dati samo neke napomene o osobinama bruškoga govora, temeljeći te napomene isključivo na građi ovog rječnika, s najnužnijim usporedbama s Hrastinim opisom u *Crticama o bruškom dijalektu*. Tim se napomenama želi postići dvoje: 1. pomoći čitateljima i korisnicima rječnika, pa i onima koji nisu izraziti dijalektoloci, da lakše prate i razumiju raznovrsne dijalekatske podatke u rječniku, 2. upozoriti na one govorne specifičnosti koje u ovom rječniku bacaju određenije svjetlo na neke posebnosti bruškoga govora nego je to vidljivo u dosadašnjim opisima.

8. Analiza rječnika pokazuje da u bruškom govoru ima podosta riječi s ekavskim likom, odnosno s likom koji se ponaša kao ekavski, svakako više nego bi se očekivalo. Usp. o tome i u Hrastinim *Crticama*, str. 182. Navest ćemo samo osnovne riječi s ekavskim likom, pri čemu treba imati na umu da ekavski lik imaju i njihove izvedenice. To su riječi: *celivāt, cèlov, dèklica, dōle, gōre, jãstreb, kōren, nevěra, òbe (dvi), ōde, ōnde (òseka), ōvde, ōzleda, ozlèdit, pozlèdit, rùkovet, sēna, sēno, sèst, telesò, vènac, vēra, vèrni, zãnovet, zanovètāt, zènica*. Kao što se vidi, to su odreda frekventne riječi, pa ekavizmi dolaze i više do izražaja nego bi se to moglo zaključivati samo po njihovoj broju. Otkuda ti ekavizmi u bruškom govoru? Ne treba li, možda, pomišljati na to da se u starije vrijeme ekavsko-ikavski tip čakavskog narječja, danas ovom području najbliži tek u zadarskom kraju, protezao ili barem u tragovima sezao i mnogo dalje na jugoistok, sežući sve do srednjodalmatinskih otoka?! Ne treba naime smetnuti s uma da se veći ili manji broj ekavizama nalazi u svim govorima na čitavu čakavskom međuprostoru između zadarskog i srednjodalmatinskog otočnoga područja, konkretno na šibenskom otočju.

9. Za karakterizaciju bruškoga govora i određivanje njegovog odnosa ne samo prema obližnjim govorima nego i prema govorima na prostornoj udaljenosti nešto svjetla može baciti i prefiksarno *v(a)- (<və)*, tipičnije za čakavski sjeverozapad s protezanjem te osobine do zadarskoga čakavskoga područja. Iako ih nema mnogo,

potvrđeni primjeri u bruškom govoru ipak upućuju na čvršću vezu čakavskog jugoistoka i sjeverozapada nego se obično misli ili barem ne idu u prilog strogim barijerama između tih dvaju čakavskih područja, odnosno tipova. U ovom su rječniku zabilježeni ovi primjeri: *vazēst*, *vazēt*, *vazīmat*, *vāvīk*, *vōdne 'danju'*, *vōškot 'nsvrš. od vazest'*. (Usp. i u Hrastinim *Crticama*, str. 181.) Potvrđeno je i *vazmēni*, no to može biti riječ koja je ušla na drugi način.

10. Dijalektološka literatura pokazuje da u mnogim čakavskim govorima nema stabilno mjesto glas *h*. Taj se glas često ili gubi bez vidljive zamjene ili se zamjenjuje kojim drugim glasom, između ostaloga i glasom *f*, koji također nema stabilno mjesto u sustavu. Smjenjivanje glasa *h* i *f* najtipičnije je na zadarskom čakavskom području, posebno u govoru otoka Iža, ali se u tragovima proteže i prema čakavskom sjeverozapadu i prema čakavskom jugoistoku. Pojava je zamjene glasa *h* glasom *f* dosta frekventna i na šibenskom (čakavskom) području (npr. *dofoditi*, *mafati*, *ofladiti*, *smif*, *tlof*), a kako pokazuju neki primjeri, nije neobična ni dalje prema jugoistoku. Usp. u bruškom govoru primjer kao *difcōt*.

11. U Hrastinim se *Crticama* (str. 184) navodi: "Konsonant *d* ispred drugoga konsonanta na svršetku reči ili na svršetku sloga u sredini reči prelazi uvek u *l*." U nastavku Hraste kaže da se to, "premda retko, opaža i kod glasa *t*". Iz građe se ovoga rječnika može zaključiti (1) da danas niti *d* u opisanoj poziciji uvijek prelazi u *l*, (2) niti da je zamjena glasa *t* glasom *l* u opisanoj poziciji tako rijetka. Usp. iz ovoga rječnika primjere kao: *podbīt* i *polbīt*, *podbūhnut* i *polbūhnut*, *podbūhot* i *polbūhot*, *podbūjōt* i *polbūjōt*, *pōlkova* i *polplāt* samo tako, *polplīt* i *potplīt*, *polplītōt* i *potplītōt*, *polstrič* i *podstrič*, *poltakajāt* i *potakajāt* (od *podtakajat*), *poltaknūt* i *potaknūt* (od *podtaknut*) itd. Kao što pokazuju navedeni primjeri, danas postoje gotovo jednake mogućnosti i da se zadrže glasovi *d* i *t* i da se mjesto njih ostvari glas *l*. Uza sve to, pojava glasa *l* u opisanoj poziciji mora se i dalje smatrati izuzetno značajnom osobinom jugoistočnog čakavskoga tipa, kojemu pripada i bruški govor. Zato je i razumljivo što je Hraste prijelaz $d \rightarrow l$ u opisanoj poziciji ne samo registrirao nego je mogućnost da se uvijek ostvari prikazao kao realnost koja se uvijek i događa.

Moguće je, doduše, i to da u pitanju odnosa $d \rightarrow l$ ili $d \rightarrow d$ danas jače dolaze do izražaja međudijalekatske interferencije i izvandijalekatski poticaji koji pogoduju odnosu $d \rightarrow d$.

12. Koliko je bruški govor u nekim kategorijama neujednačen, najbolji su pokazatelji različiti morfi istih gramatičkih morfema. Iz Hrastina smo opisa poučeni da se npr. u G pl. "kod imenica i-deklinacije muškoga i ženskoga roda, a negde i kod imenica srednjega roda", razvilo "sekundarno h". Hraste donosi primjere: *kòstih, slòstih, ričih, pùtih, judih, kòpjih, kopíšćih*. Tome Hraste dodaje: "Danas mlađi naraštaj govori sekundarno h u gen. plur. svih deklinacija muškoga, žen. i sr. roda..." (Crtice, str. 188). Uvidom u ovaj rječnik (koji obilato donosi potvrde i za morfološke varijante) može se utvrditi dvoje: 1. da riječi "i-deklinacije" redovito imaju u G pl. "sekundarno h", tj. gramatički oblik koji se svršava na -ih, ali da i u toj deklinaciji ima alternativnih, varijantnih likova u tom padežu. Usp. *pārsih, pōrs* i *parsijuh* od *pārsi; pēst, pēstih/pēstih* od *pēst*; 2. da sve ostale imenice imaju (ili mogu imati) u G pl. i kraći i dulji lik, onaj s nultim nastavkom i onaj s nastavkom -ih, dakle da dulji lik u G pl. nije danas osobina karakteristična samo za "mlađi naraštaj", nego da je govorna osobina svih bruških govornika. Usp. *bilōč* i *bilāčih* od *bilāča, bilīč* i *bilīčih* od *bilīča, bilobrādoč* i *bilobrōlečih* od *bilobrādac, bilānoč* i *bilōnečih* od *bilōnce*, itd. Štoviše, ima riječi m. i sr. roda čak i s tri različita paralelna lika u G pl.: s nultim nastavkom, s nastavkom -ov i s nastavkom -ih. Usp. *podlōmok, podlōmečih* i *podlōmkov* od *podlōmak; pīsoč, pīskih* i *pīskov* od *pīsāk; popēčok, popēških* i *popēškov* od *popēčak; pribōčok, pribōških* i *pribōškov* od *pribōčak; pridivok, pridivkih* i *pridivkov* od *pridivak; primēčok, primējkih* i *primēškov* od *primēčak; rāšok, rāških* i *rāškov* od *rāšak; rūčok, rūških* i *rūškov* od *rūčāk; rūg, rūzih/rūzih* i *rūgov* od *rūgò; zōbđjok, zōbđjkih* i *zōbđjkov* od *zōbđjak*, itd., itd.

Dvojaki likovi nisu neobični ni u L pl. imenica svih rodova i deklinacija. Usp. *pārsih* i *parsima* od *pārsi, snogōh* i *snogīma* od *snōgā, sohōh* i *sohīma* pa i *sohāmi* od *sōha, škinoh* i *škinīma* od *škīna* (pl. t. sr. r.), *škīroh* i *škīrima* od *škīra, vārtlih* i *vārtli-ma* od *vārtal*, itd.

Različiti se likovi odnose jedni prema drugima kao arhaičniji prema recentnijima, odnosno kao izvorno naslijeđeni bruški prema onima koji se primaju raznim posredstvima i utjecajima. Dok se može smatrati da su, na primjer, likovi s nultim nastavkom u G pl. primarno čakavsko nasljeđe, likovi sa završetkom *-ih* specifična inovacija govora i područja, dotle se može reći da likovi s nastavkom *-ov* pokazuju vezu po sličnosti s govorima koji se s tom morfološkom osobinom protežu prema sjeverozapadu, najkarakterističnije zastupljenom na zadarskom čakavskom području. (Usp. B. Finka, *Dugotočki čakavski govori*, HDZ, 4, Zagreb, 1977, str. 1-178, i literatura koja se u toj radnji navodi.)

13. Iz ovog se kratkog osvrtu na Rječnik bruškog govora autora J. i P. Dulčića i na njegov jezik vidi da je taj rječnik ne samo prinos boljem poznavanju leksike čakavskog narječja i posebno leksike bruškoga govora nego da sadrži i vrlo važne obavijesti za upotpunjavanje slike o dijalekatskom stanju i položaju bruškoga govora u čakavskom narječju. Na taj način ovaj je rječnik višestruko koristan dijalektološki prilog, posebno za čakavsku dijalektologiju, pa je i njegovo objavljivanje vrijedan dijalektološki dobitak.

PREDGOVOR

BRUSJE je izvorište ovoga RJEČNIKA. To je malo selo na otoku Hvaru. Uzvisilo se na oko 350 m iznad mora na proplancima brežuljaka, u blizini grada Hvara (udaljenog oko 6 km) da bi njegovi žitelji, dobjegli pred turskom najezdom početkom XVI. stoljeća, s visoka mogli kontrolirati kretanje neprijateljskih i gusarskih pohoda na otočni arhipelag, koji u vidokrugu obuhvaća Brač, Šoltu, Paklene otoke, Jabuku, Svetac, Vis, Lukavce, Šćedro, Pelješac, Korčulu: gotovo potpuni krug s divnim i uzbudljivim pogledom na morsku pučinu pod otvorenim nebosklonom.

A prvi su došljaci bili pastiri koji su svoja stada pasli na prostranim obroncima brežuljaka koji silaze do rtova i žala mnogobrojnih morskih uvala i draga. Kad se s vremenom povećao broj obitelji i razmnožio nov naraštaj, trebalo je od veleposjednika i hvarske vlastele pribavljati sebi zemljišni posjed da bi kroz decenije i vjekove čudesnom radinošću i neumornom upornošću na njemu osvajali male predjele škrte zemlje za nasad pito-me i plodonosne vinove loze. Iz te zemlje istrijebiše neizbrojivo kamenje ugrađivši ga u meje, pristave, loze i gomile, koje su postale i ostale slikovit karakteristični "ures" pejzaža na kojemu žive i rade.

U tom prostoru, izloženu suncu i vjetrovima i oplakivanu nedoglednim morem, razvijao se gospodarski, privredni, duhovni i prosvjetni život Brušana.

Ne zna se pouzdano kad su se pojavili prvi stanovnici na sadašnjem mjesnom položaju, ali se zna da su oni sišli s prethodne prve naseobine zvane *Gornje Brusje*. Bilo je to krajem XV. i (li) početkom XVI. stoljeća. Po podacima u matičnim knjigama župe grada Hvara, godine 1518. zabilježeno je prvo krštenje Brušanina: Juraj Dulčić, sin Marina. Te iste godine, po tim podacima, Brusje je imalo samo 18 stanovnika. Početkom XVII. stoljeća imalo je 70 stanovnika, a godine 1673., po matičnom popisu pučanstva, u Brusju ima 108 duša i 18 obitelji. Od toga je 10 obitelji sa 66 duša s prezimenom Dulčić; ostala su obiteljska prezimena: Brizanov, Duklin, Marčić, Palirić i Radišić.

Gospodarski i privredni život je jačao, a pučanstvo se povećavalo. Sredinom XIX. st. (1857) popisano je 773 stanovnika, dok je na prijelazu stoljeća 1900. godine Brusje doseglo najvišu točku svog demografskog uspona: bilo je u njemu 1058 stanovnika. To je doba gospodarskog cvata i blagostanja koje je potrajalo do prvog svjetskog rata. Temelj je tomu prosperitetu bio u proizvodnji i prodaji vina, zatim u ribolovu, soljenju i prodaji srdela, uzgoju buhača i drugim sporednim djelatnostima koje su donosile prihod, kao što su branje i destilacija ružmarinova lišća (Brusje je osnovalo prvu zadrugu i dobavilo prve kotlove u Dalmaciji za destilaciju ružmarinova eteričnog ulja, kasnije i lavandinog ulja) pa u proizvodnji vapna od spaljenog vapnenca u zidanim vapnenicama i napokon u proizvodnji maslinova ulja. Za vrijeme prvog svjetskog rata filoksera je potpuno upropastila i opustošila bruške vinograde. Težaci, vrativši se s ratnog bojišta, našli su se s obiteljima bez glavnog izvora svoje egzistencije. Od tada počinje ekonomsko i demografsko nazadovanje koje traje do danas; zaustavlja ga jači razvoj turizma na Hvaru. Broj se stanovništva nezaustavljivo smanjuje: sada u Brusju živi i stanuje manje od 280 stanovnika. Iseljivanje je počelo potkraj XIX, i početkom ovoga stoljeća, i to zbog negativnog djelovanja tzv. vinske klauzule, ali masovno iseljivanje nastaje poslije prvog svjetskog rata, najprije u prekomorske zemlje, a zatim u domovinske predjele i gradove. Tomu je iseljivanju znatno pridonio neobično velik broj školovanih ljudi iz Brusja; bilo ih je na stotine, a od toga oko stotinu sa sveučilišnom diplomom.

U spomenutoj razdoblju gospodarskog i demografskog uspona uznapredovao je do svog cvata i zadrugarski, društvojni, prosvjetni i kulturni život u Brusju: u njemu je bilo, prema svojoj namjeni, nekoliko zadruga, pa seoska blagajna, čitaonica s knjižnicom, kulturno-prosvjetno društvo "Mladenački život" itd. Potpomognuti brojnim svojim studentima, a predvođeni svojim župnikom don Jurom Uulčićem, Brušani su se međusobno natjecali u kulturno-prosvjetnom radu dajući kazališne predstave, izvedbe pjevačkih skupina i zbora i ostale razne priredbe. Danas je od toga ostala samo uspomena, a goli turizam zamjenjuje sva prošasta kulturna dobra.

U naponu bruškoga gospodarskog i demografskog uspona preuzima župu don Juraj Dulčić, pisac ovoga Rječnika. Don Jure se rodio u Brusju 16. IV. 1875. a umro je 14. III. 1957. Župu je preuzeo kad je imao 27 godina. U Brusju je živio i župnikovao drugih 27 godina, tj. od 1902. do 1929., a trećih 27 godina do svoje smrti proveo je kao kanonik u Hvaru, ostavši u neprekidnom živom druženju sa svojim Brusjem i Brušanima.

Kao župnik u Brusju, svojom svestranom djelatnošću utisnuo je svoje ime, svoju ličnost, svoj profil u sve pore društvenog, prosvjetnog i kulturnog života svoga sela Brusja. Ni jedne nove ideje, ni jedne akcije nije bilo kojoj on nije bio ili začetnik ili najaktivniji sudionik. Za njegova župnikovanja osnovale su se sve gospodarske i zadružne ustanove koje su oslobađale sumještane od izrabljivanja i podložnosti moćnim špekulantima i lihvarima. Zajedno s naprednim Brušanima i ondašnjim studentima osniva čitaonicu "Bruška zora" koja je u kulturno-prosvjetnom, pa i političkom gibanju i patriotskom življenju zauzimala dominantni utjecaj na razvoj gospodarstvenih, kulturnih i političkih smjernica sela Brusja.

Uza sav taj rad javljao se svojim sastavcima i člancima iz različitih područja u raznim novinama i revijama, među njima i studijom o običajnom ribarskom pravu. Intenzivno se bavio proučavanjem hrvatskoga književnog jezika, pa je o nekim pitanjima i pisao. Napisao je raspravu o upotrebi određenoga i neodređena pridjeva. Pisao je i objavljivao novele, pjesme, a u rukopisu je ostavio zbirku pjesama pod naslovom "Otočke elegije". Ali, što je za nas najvažnije, cijeloga svoga života prikupljao je i bilježio narodne pjesme, poslovice, izričaje i riječi. Plod toga nastojanja i dugotrajnog prikupljanja riječi i izričaja upravo je ovaj *Rječnik bruškoga govora*.

Ovaj je Rječnik nastajao u velikom vremenskom razmaku od pedesetak godina: rastao je i množio se polako jer su riječi, izreke, poslovice, prispodobe bilježene iz svakoćevna govora i razgovora selektivnom metodom. Stoga nisu sve riječi bruškoga govora zabilježene, nego samo one koje je zapisivač don Jure Dulčić "lovio" iz razgovora jer su se razlikovale od standardnog jezika ili sadržajem ili značenjem ili oblikom, a da i ne spominjemo naglasak koji se redovito razlikuje od štokavskoga.

Osobitu je pomniju posvećivao "starijim" riječima, pojmovima, izrekama i poslovicama, jer je opažao da se takvi pojmovi i takve riječi sve manje čuju u govoru mlađeg naraštaja. Stoga su mu ispitanici bili ponajviše starije i najstarije osobe u selu, ali njihova imena nikad nije zapisivao. Kako je i sam bio Brušanin, a dobar poznavalac jezika, bilježio je, dakako, i iz vlastitoga govora ili domišljaja. No sve je to bilo prigodice, od vremena na vrijeme, a posve nesistematski: nije bilježio ni po abecedi, ni po sadržaju, ni po strukama posla i rada. Bilježio je don Jure kad je stigao i kako je stigao: u bilježnicu, na priručni komad papira, u svakakvu smjeru vodoravno i okomito, po rubu papira, pa i preko već napisane riječi. Zapisivao je tako dok je župnikovao u Brusju i nastavio u Hvaru slušajući svoje Brušane koji su ga posjećivali. Naravno, u velikom vremenskom razmaku od pedesetak godina nesistematskog bilježenja mnoge su riječi zapisane više puta, pa su od raznih ispitanika i kazivača dobile i poseban smisao. To je bilo i korisno, jer se pri sređivanju zapisane građe moglo ustanoviti da pojedine riječi mogu imati i više značenja. Ipak, nastojanje i rad na zapisivanju u tako velikom vremenskom razdoblju sadrži u sebi neprocjenjivu dokumentarnost živog i osebnog mjesnog govora koji živi u svijesti svojih govornika i govoritelja i neprestano se obnavlja u svom trajanju. Vrijednosna značenja mjesnog (bruškog) dijalekatskog govora osvijetljena su, razjašnjena i protumačena u svom vremenskom trajanju od preko pola stoljeća, pa bismo mogli utvrditi da ovaj Rječnik sadrži autohtone i autentične riječi koje su u živoj komunikaciji zadnjih decenija prošloga i prve polovice XX. stoljeća.

Iznemogao pod teretom poodmaklih godina, don Jure je svoj rukopis poslao u Zagreb, pedesetih godina. Tu amorfnu, razbarušenu, sirovu leksičku građu trebalo je, napokon pročistiti, srediti, sistematizirati i svrstati je u abecedni red. Golem i odgovoran posao. Njega se prihvatio Brušanin, profesor Luka Perinić. Velik i dugotrajan trud dovršen je i poslan don Juri Dulčiću u Hvar 1955. godine.

Kao rođeni Brušanin i dobar poznavalac bruškoga govora, Perinić je, sređujući jezično blago Dulčićeva Rječnika, usput dopunio novim još nezabilježenim riječima, a osobito onima tali-

janskovenecijanske provenijencije koje su, preobražene čakavskim jezičnim duhom, urasle u bruški govor. Na njegovu velikom trudu oko sređivanja i stvarnom doprinosu leksičke građe don Jure mu u pismu iskazuje veliku zahvalnost i priznanje, žaleći što je takve riječi donekle zanemarivao, a sada spoznaje njihovu važnost.

Po opaskama i napomenama prof. Perinića don Jure je gotovo do svoje smrti usavršavao svoj Rječnik koji je u leksikografskim zahtjevima bio vrlo oskudan, tj. redovito bez zabilježenog akcenta, bez oznake genitiva ili drugih padežnih osobina imenica, pridjeva i zamjenica; a glagoli bijahu zapisani samo u infinitivnom obliku. Don Jure je do bolesti i smrti (1957) od svih tih nedostataka dospio tek zabilježiti naglasak na pojedine riječi, ali ipak sa znatnim propustima; osobito nedostaju akcenti na paradigmatским podacima, frazama i poslovicama.

Kad već spominjemo naglasak, moramo se ovom prilikom osvrnuti na don Jurino bilježenje. Čini se da u svom bilježenju prihvaća štokavski četveroakcenatski sustav, jer bilježi brzi, spori, silazni i uzlazni. Ne upotrebljava čakavski akut. U pitanju je ispravnost bilježenja sporog akcenta. Ipak, don Jure kao da nije siguran u tom bilježenju ili nije dosljedan, jer je iste riječi označivao znakom brzoga i znakom sporoga naglaska; npr. *bahanàt* i *bahanàt*; *bahùja* i *bakùja*; *blètkinja* ili *mlètkinja*; *ložòvina* ali *bobòvina*; *bazdòvina* ali *smokòvina*; *cikùša* i *cikùša*; *èikara* i *èikaru kafé*; *dìhot* i *dìhot*; *dohòdak* i *dohòdak*; *dubòšnjok* i *dubòšnjok* itd. Dakako, u ovom Rječniku je proveden čakavski troakcenatski sustav, a problem postojanja sporog i uzlaznog naglaska u čakavštini (pa i na Brusju) neka bude prepušten znanstvenim istraživačima.

Takav rječnik, koji je don Jure Dulčić dovršio pred samu smrt, godine 1957., ponuđen je 1976. (dakle gotovo 20 godina nakon auktorove smrti). Razredu za filologiju JAZU koji ga nije prihvatio za objavljivanje zbog već u ovom predgovoru navedenih i drugih, nespomenutih, nedostataka i propusta.

Po naputku recenzenta i u sporazumu s Razredom, započeo je tada drugi dio posla na Rječniku: da bi mogao doći u obzir za tiskanje i objavljivanje, trebalo je, dakle, Rječnik donekle preraditi, izlučiti iz njegova sastava razne skupove riječi i

rečenica koje ne mogu zauzimati mjesto natuknice, i nadopuniti mnoge propuste, ispraviti nedostatke i razne nepravilnosti te učiniti još mnoge druge zahvate kako bi se Rječnik doveo u sklad sa zahtjevima suvremene leksikografije.

Taj je zadatak preuzeo pisac ovih redaka. Kao rođak don Jurja Dulčića, do svoje osamnaeste godine života proveo sam većinu dana u neposrednom življenju s njime i bio svjedokom mnogih don Jurinih "lovina" riječi, izreka, poslovice itd. koje je zapisivao i od sugovornika zahtijevao objašnjenje smisla i značenja izgovorene riječi. Tako mi je poznato i to da je naš sumještatin Mate Hraste kao mlad profesor, a i kasnije kao uvaženi stručnjak i znanstvenik, ima uvida u cjelokupnu građu don Jurina rukopisa.

Prvotni don Jurin rukopis znatno je obogaćen novom leksičkom građom, jer su unesene nove riječi i pojmovi iz područja ribarstva, brodogradnje i pomorstva. Te je riječi prof. Luka Perinić strpljivo i pomnjivo povadio iz rukopisa don Jurja Dulčića napisanog 1950., i to u bruškom izgovoru. To je, naime, sastav koji je don Jure napisao i bio poslao Jadranskom institutu JAZU u Zagreb kao odgovor na razaslani "Naputak za skupljanje narodnih pomorskih naziva"*. Na nesebičnoj požrtvovnosti, pomoći i korisnim savjetima iskazuje priznanje i osobitu zahvalnost prof. Periniću i pisac ovih redaka.

Osim tih termina i nezavisno od njih (tj. izvan zabilježaka auktora Jurja Dulčića) Rječnik je nadopunjen mnogim novim riječima, tako da sada rukopis sadrži više od 7.500 natuknica! Dakako, taj broj ne predstavlja cjelokupno jezično bogatstvo bruškoga govora, jer je u svojoj prvotnoj koncepciji, začetoj na prijelomu stoljeća, Rječnik imao zadatak i svrhu da se popišu samo specifični pojmovi i karakteristične riječi, izreke i poslovice, tj. riječi koje se ne mogu naći u redovitim standardnim rječnicima hrvatskoga jezika.

Rekosmo, Rječnik je obogaćen novim natuknicama, ali je i temeljito prerađen i doraden. Slijedeći savjete recenzenta,

---

*U prikupljanju nazivlja za dijelove i opremu manjih brodova pomoć su mu pružali Ante i Ive Bilić pok. Vjekoslava; za ribe, mreže i ribanje Marko Vučetić-Vuna; za građnju i opremu brodova Karmelo Dužević pok. Ante.

rukopis je temeljito pročišćen od svih izreka, skupova riječi i rečenica koje su neispravno zauzimale mjesto natuknice, i gdje je bilo moguće unesene su pod određenu natuknicu kao paradigmatički i govorni podatak; ispravljene su sve riječi koje nisu imale pravoga podatka o značenju ili nisu bile točno opisane ili nisu imale adekvatnu definiciju; ispravljen je i red u iznošenju podataka o pojedinoj riječi. Rječnik je znatno obogaćen novim paradigmatičkim oblicima i frazama i poslovicama. Sve su riječi i govorni primjeri, od kojih su najčešće upotrijebljene domaće poslovice, pomnjivo i pouzdano akcentuirane. Uz osnovni oblik sklonjivih riječi zabilježen je podatak o morfološkim i akcenatskim promjenama. Tako su sve *imenice* dobile nastavak za genitiv singulara, a velika većina njih i za genitiv plurala gdje god se javlja na dvojak i čak trojak način; za neke su riječi navedeni i drugi zanimljivi i karakteristični padežni oblici. Svi su *pridjevi* navedeni u atributivnom i predikativnom obliku. *Zamjenice*, kojih u prvotnom rukopisu i nije bilo, zabilježene su s karakterističnim padežnim promjenama. Riječi s konjugacijom, tj. *glagoli*, navedeni su u infinitivu i prvom licu prezenta; mnogi od tih glagola imaju dvojak oblik u prezentu i različit naglasak. Morfološke i akcenatske karakteristike i promjene dobile su svoju potvrdu u mnogobrojnim i poslovičnim primjerima.

Tako opsežan, temeljit i stručan posao ne bi bio moguć bez žive i neprekidne konzultacije s recenzentom, članom JAZU, dr. Božidarom Finkom koji je s neobičnom susretljivošću i osobnom požrtvovnošću uložio znatan napor i vrijeme kako bi ovo djelo što je moguće potpunije udovoljilo leksikografskim i znanstvenim zahtjevima; stoga mu i ovdje treba izreći najdublju zahvalnost i odanost.

Pere Dulčić

ã, uskl. nije ne

ãa i *ãha*, uskl. ne; nipošto

ãbak, -a m tablica množenja

abaškã, pril. posebno, dodatno. *Onò ti je za plòću, a ovò ti abaškã.*

abitrovãt, -*òjèn* nesvrš. dolaziti u dodir s čim; vrtjeti se oko čega. Isto: *obitrovãt*

abrûm, -a m mamac za ribe, usitnjena slana riba koja se baca u more da se na to mjesto namami riba

abrumãt, -*môn* svrš. baciti u more *avrûm* da se na to mjesto namami riba

abrumòvãt, -*òjèn* nesvrš. bacati u more *abrûm*; v. *abrumãt*

abû neskl. samo u izreci: *Ki abû-abû* = što je tko ulovio - ulovio, i tomu slično.

abûnda, -e ž plima, dizanje mora pri obali: *Vëliko je abûnda* (Protivno je *òseka*, tj. spuštanje mora.)

abundãt, -*dôn* svrš. narasti (o moru uz obalu) kad je *abûnda*: *Čûvoj se môra kãd vêselo abundò.*

abundòvãt, -*òjèn* nesvrš. dizati se (o moru za plime)

acëan, -a m ocean

acòl, -a i *acòlã* m čelik: *Nòšli su se kakò lima i acòl* (tj. oba oštra kao turpija i čelik)

adët, -a m običaj

afanãt, -*nôn* svrš. onesvijestiti se, pasti u nesvijest, slabost

afendit, -*dîn* svrš. uvrijediti (mjesto *ofendit*); v. *afendivãt*, *ofendit*

afendivãt, -*dijèn* nesvrš. vrijeđati (mjesto *ofendivãt*).

afêža, -e ž uvreda (mjesto *ofêža*)

aficir, -*irã* m časnik (mjesto *oficir*)

afôn, *afãna* m nesvijest, slabost

agüst, -a m kolovoz; v. *mîseci*: *Agüst - dîcu pohüst* (tj. u kolovozu djeca često umiru)

agrampät, -pôn svrš. zgrabiti na brzinu: Čã mü döjde do rük své
agrampô.

agrampövät, -pōjēn nesvrš. grabiti; loviti; kúpiti na brzinu

ahã, uskl. (zadovoljstva, zluradosti) baš tako (ironički)

ajã, uskl. (odricanja) ne nikako; ne nipošto

äjbō, uskl. (odricanja) jok; ne nikako; ne nipošto

äjde dã, uskl. neka, neka bude

äjme, uskl. (boli) jao: Äjme mēni!

ajmē uskl. (u smislu navještenja, prijetnje): Bide ti ajmē!

akobōjdo, uskl. dabogda: Skaršī ōbedvi (nōge), akobōjdo!

akužät, -žōn svrš. dojaviti, izdati

akužät se, -žōn se svrš. dati znak, pojaviti se: Riba se akužãla
pod svičariicom.

akužövät, -žōjēn nesvrš. dojavljivati, izdavati

ãla i ala dã uskl. deder

alibät, -bōn svrš. pasti na manji dio (ponajviše o tekućini):
vino u bačvi, mãst (mošt) u badnjēnici: Ūje u kãmenici krũto
je alibãlo; sparenjōjmo!

alibövät, -bōjēn nesvrš. padati na manji dio, v. alibät

ãloj, -a m agava

alõt, alõtã m alat: Prēz alõtã nĩ zanõtã. Alõtĩ na rĩbarsken brodũ:
barĩlac s kalũmon, mōlo svičãlo za pod svičũ, trãina, fružōda,
mulinēl, ōrkul, šãšac, motovilo, kolōč, kančēnica, ūdice,
p̄jũskãlo, sinjōl, bucēl, tōja, krōk, škandōj, jōgle, kōnce,
britvica, pòbuk, parangōl, šemet.

amãka, pril. besplatno, bez protučinidbe, badava

ancikōr, -kōrã m drvo uz ãštu unutar drvenog broda; v. kontraãšta i
trihija.

anēl, anēla m l. vitica (prsten) na vrhu štapa od sidra za koju
se veže surgadĩna; 2. prstenasti otvor u kamenu; v. prējica,
sidro.

angũja, -e (G. pl. angũjih/angũj) ž jegulja (Jeguljaste su ribe
još: ūgor ili grũj, marina ili morina, lamprĩda ili okãtica.)

ankorät, -rōn svrš. usidriti

aprĩl, aprĩla m travanj; v. mĩseci

ãrambaša, -e m vođa mjesnih rondara

- Arbanôška*, -e ž žena iz Albanije, Albanka: *Arbanôška pūnte stisnūjē* (kaže se kad tko od sna počne stiskati oči)
- arbanôški*, -o (predik. -a), -o arbanaški, koji se odnosi na Arbanaše
- arbūn*, -būnā m vrst bijele ribe (Drugo je barbun.)
- arčiz*, -a m vrst cvijeća; v. *cvīde*
- arčizul*, -a m sunovrat, narcis; v. *cvīde*
- ārčit* i *ārčīt*, -in nesvrš. biti rastrošan, razmetati se (čime):
kād se ārči, nēk se ārči.
- ardēnj*, -dēnja m (G pl. *ardēnjov/ardēnjih*) alat, oruđe: *Mēštrupacūgi ni ardēnji ne vajāju.*
- ardīt se*, *ardīn se* nesvrš. kavgati se, inatiti se, prepirati se.
Isto: *ordīt se*
- arganēl*, -nēla m konop za brod, mreže i sl.; v. *konōp*
- argōn*, -a m vrst konopa: *Za izvādit brōd iz mora hōčedu se argōni, bucēli i tōja.*
- argūtla*, -e (G pl. *argūtol/argūtlih*) ž prečka, držak nasaden na timun, tj. kormilo lađe radi upravljanja
- ārija*, -e ž zrak: *Činīt āriju = praviti se važnim. Ne čīn āriju ōl mudōrca.*
- āriž*, -a m vrst građevnog drva
- arjā*, -ē ž rđa: *arjā i gūba = čeljade i stvar što malo vrijedi; nevolja. Tō ti je arjā i gūba. Ōn znō arjū i gūbu. Tō ti vrīdi arjū i gūbu.*
- ārjan-bārjan*, neskl. izraz, čin pretjerane nesmotrenosti; v. *barjanāt. Učīnīli su ārjan-bārjan. Ōn je ārjan-bārjan* (tj. vitla glavom).
- arjāvit*, -vin nesvrš. mršavjeti; slabiti u tijelu; propadati
- arjāvo*, pril. slabo; nevaljalo; rdavo; zlo
- arjōv*, -āvo, -āvo (odr. *arjāvi*; predik. ž. r. -āva) rdav, slab, bolestan
- arlekīn*, -a m lakrdijaš
- arlekinōda*, -e ž arlekinski čin
- arlīna*, -e ž (mjesto orlina) orao; v. *čūška*
- armadūra*, -e ž deblji konac kojim je mreža privezana uz pluta i olova

armelīna, -e ž marelica

armivāt (se), -mījēn (se) nesvrš. pripremati (se) za posao, rad; pripremiti brod za plovidbu ili ribolov

armîž, -a m usidrenje i privezivanje broda za kraj: *Stāvīt brōd u armîž = armižāt brōd.*

armižāt, -žōn svrš. brod usidriti i konopima privezati za kraj; v. armîž, ōrnot: *kō dobrō armižō, slōrko spī.*

armižōvāt, -žōjēn nesvrš. osiguravati brod sidrom i konopima u pristaništu protiv nevremena

arpā, -ē ž hrpa, stog

aršīn, -šīnā m lakat (mjera)

art, artā m rt: *Tī hōd bōndon, a jō ōu artōn.*

artāčīt se, -in se nesvrš. natjecati se, prepirati se. Isto: *ortāčīt se*

artāt se, -tōn se nesvrš. Isto: *artāčīt se*

artičōk, -a (G pl. *artičōk/artičōkov/artičōkkih*) m vrst biljke kao i mesnati jestivi plod te biljke; v. *zēje*

artikul, -a m komad, dio: *Svī su artikuli od metōlā.*

arvāt se, -vōn se nesvrš. rvati se: *Arvō se zūbīma i nojtīma = bori se svom silom da što učini*

āšta, -e ž 1. stijeg; 2. nastavak kolumbe na kraju prove a i krme broda

aštūt, -o, -o (odr. *aštūti*; predik. *aštūt, aštūtā, aštūtō*) spretnan, lukav: *Aštūt je kakō gūjā. Onā je aštūtā.*

atēl, -tēla m hotel

avantāč, -tāča m izazov druge osobe udarcem ruke; korist, dobit, ali u zlu smislu: *Rūke imāju avantāč = ako pružiš ruku na drugoga, bit će ti odvrāčeno*

avlija, -e ž dvorište

ažgvēlat, -vēlto, -vēlto (odr. *ažgvēlti*; predik. *ažgvēlat, ažgvēltā, ažgvēltō*) brz, okretan. (U riječ je umetnuto "g"; tako: *ažgvēltīca, ažgvēltīn, ažgvēlto, žgvēljarīn, zgvārijāt (se), zgvārij, zglōrinjani.*)

ažgvēltīca, -e ž brzina, okretnost, spretnost

ažgvēltīn, -a m brzo, okretno mlado čeljade

ažgvēlto, pril. brzo, okretno, spretno: *Posōl čīn ažgvēlto!*

B

- bāba*, -e (G pl. *bōb/bābiḥ*) ž 1. (*Bāba*) greben na moru uz otok sv. Klementa pred gradom Hvarom; 2. primalja; 3. majčina ili oče-va majka, nona, baka: *Plōti(t) će ti, vrōti(t) će ti kāl potārgo bābu (grōzje na bābi) = Nikad ti neće vratiti.*
- babanjāča*, -e (G pl. *babanjōš/babanjāčih*) ž velika glava kruha od ječma, obično crna, vojnička (U bivšoj Austriji jeli su je vojnici.)
- babāu*, -uta m stvar što uzrokuje strah; v. *bāu*
- bābica*, -e (G pl. *bābic/bābicih*) ž vrst puža morskoga; v. *školka*
- bābit*, -in nesvrš. pomagati pri rađanju, porođaju
- bābji zūb*, *bābjega zūba* m vrst povrća; v. *zēje*
- babūko*, -ota m onaj koji pobuđuje strah djeci
- bacelāt*, -lōn nesvrš. 1. neredno govoriti od nepameti, vina ili ognjice; buncati; 2. brinuti se, mariti
- bāčva*, -e (G pl. *bāčov/bāčvih*) ž bačva; dijelovi i pribor: *dūga; dnō; ōbruš; porēbarnjok; utōr; cingul; tapūn; tapunōra; špīna; tāk; kantīr*; (svaki *tāk* leži na dva *kantīrā*).
- bāčvor*, -a i *bačvōr*, -vōrā m bačvar; on ima *sūde* i *alōtē*; *badnjē-nica; badōnj; pritōr; kōca; karatīl; barīl; bāja; vinotok; dīžva; vridīca; maštīl; lākomicā; šēšula*; - na sudovima su: *tapunōra; špīna; čēp; rūb*; - vrsti su oruđa: *strūg; kosā; vijōla; vūk; macōla; nōstāvak; svilāc; vēz; mahīr; marās; pīlā; plānja; kompās; utōrnjok*; - za točenje i mjerenje vina na hektolitre služi sud: *bigūnac*.
- bačīr*, -čīrā m vrst slatke tikve; v. *zēje*
- bāčo*, -ota m čeljade puno debljine, nabuhlo
- bāčot*, -čen nesvrš. davati mukao glas: *Bāče tikva; bāče krūh* (kad se po uskislu tijestu rukom tuče); *Bāče kāmik* (kad je u njemu ili ispod njega šuplje)
- badīl*, -dīlā m lopata
- badnjēnica*, -e (G pl. *badnjēnic/badnjēnicih*) ž razdnivena velika bačva; v. *bāčvor*
- badnjīč*, -a (G pl. *badnjīč/badnjīčih*) m dem. od *badōnj*; v. *sūdi*
- badōnj*, *bōdnja* (G pl. *bādonj/bōdnjih*) m u konobi drven sud otvoren, kaca; v. *badnjēnica, badōnj, sūdi*
- bādot*, -on nesvrš. bosti, bockati; v. *badūskač, bōst*: *Bādoju se kakō kōzji rōzi. Čā tē sotonā bādo.*

- badūskāt*, -*dūs*kon nesvrš. iter. od *bādot*, *bōst*
- bāh*, -*a* m isprazan ponos; v. *bōh*
- bahanāt*, -*nōn* nesvrš. iter. od *bāhot*, *bōhāt*
- bahič*, -*hičā* m dem. od *bāh*
- bāhnut*, -*nen* svrš. banuti; v. *nabāhnut*
- bahōn*, *bahāna* m velika buka, štropot; v. *bōh*
- bāhor*, -*a* m pučki liječnik, nadriliječnik
- bāhorit*, -*in* nesvrš. obavljati posao *bāhora* ili *bāhornice*; obavljati nadriliječništvo
- bāhornica*, -*e* (G pl. *bāhornic/bāhornicih*) ž pučka liječnica, nadriliječnica
- bāhot*, -*a* m mukao i lagan šum, šuštanj od hoda, kretanja, ticanja itd.; v. *bōh*: "*Svāki će ti bāhot šārcen zalepečāt...*" (Stih P. Dulčića iz pjesme "*Na Ūzmā*")
- bāhot*, -*on* nesvrš. tapati rukama, činiti mukao štropot; v. *bahanāt*, *bāškorit*
- bahūja*, -*e* (G pl. *bahūj/bahūjih*) ž svinja, prasica, guda; fig. tusta žena; v. *bāk*, *bakūja*: *Na onōj bahūji mēso blibo.*
- bāja*, -*e* (G pl. *bōj/bājih*) ž sud širok a plitak dobiven od raspolvljene bačve; v. *bāčvor*
- bajōk*, -*a* (G pl. *bajōk/bajōkov/bajōcih*) m vrst novca koji se zove još i *patakūn*
- bāk*, -*a* m svinja (muško), prasac; v. *bakič*, *bahūja*, *bakūja*
- bakalōr*, -*lōrā* m bakalar
- bakanāce*, -*eta* m strašilo, duh; v. *macič*
- bakatūša*, -*e* (G pl. *bakatūš/bakatūših*) ž plod od bora; češer, šiška; v. *kragūja*
- bakič*, -*a* m dem. od *bāk*, malo svinjče
- bakūja*, -*e* (G pl. *bakūj/bakūjih*), ž svinja (žensko); v. *bāk*, *bahūja*
- bakūk*, -*a* (G pl. *bakūk/bakūkov/bakūkih*) m vrst cvijeća; v. *cviče*
- bāla*, -*e* ž svežanj, namotaj (platna, sukna i sl. u trg.)
- balambrāt*, -*brōn* (čime) nesvrš. ljuljati što, koga kad je obješeno
- balambrāt se*, -*brōn se* nesvrš. ljuljati se, njhati se

- balaštrîna*, -e ž drvo s jedne i druge strane unutar drvenog broda na kojemu leže drugi *pajôli*
- Bălêa-dolâc*, -*dôlea* m položaj zemljišta u Brusju (Nije Bălića dolac, kako neki govore, jer mu je prije bio gospodar hvarski plemić Balci.)
- băle*, -*lih* ž pl. gusta slina iz nosa
- baligăt*, -*liġon* i *baljiġăt*, -*ljîġon* nesvrš. iter. od *bălit*, brbljati
- balînac*, -*lîncea* m 1. malen, debeljuškast brz konjic, *mûl*;
2. sitni, kuglasti bajam
- bălit*, -*in* nesvrš. sliniti; fig. brbljati, blebetati, govoriti koješta; v. *izbălit*, *baligăt*
- balônea*, -e ž vaga
- balôta*, -e (G pl. *balôt/balôtih*) ž 1. kugla; 2. boća; 3. *balûn*: *Bărz je kakò balôta od pûške; balôta od očiġuh* = bjeloočnica u šupljini oka
- balûn*, -*lûnă* m lopta: *Dôde mi balûn nă ruku* (tj. dočekat ću zgodnu priliku); *balûn od očiġuh* = bjeloočnica u šupljini oka (U sredini te *balôte* ili *balûnă* nalazi se *zînica* ili *zênica* ili *ônjel ôd oka*.)
- baljiġălo*, -*ota* m onaj koji svašta brblja
- baljiġăt*, -*ljîġon*, nesvrš. iter. od *băliti*; v. *baligăt*
- baljiġăvac*, -*ġevca* m onaj koji svašta govori
- bănak*, *bônka* (G pl. *bănok/bônkih*) m 1. banka; 2. klupa; greda preko unutrašnjosti broda; 3. kamenita greda u moru (Ostala su sjedala: *banđiđ*, *škamlîđ*, *trupica*, *katrîda*, *tronôgo*.)
- banđiđ*, -*a* m dem. od *bănak*
- banîca*, -e (G pl. *banîc/banîcih*) ž vrst starog kovanog novca (=10 *şoldih*)
- bănut*, -*nen* svrš. iznenaditi, pristupiti, doći naglo
- banzăt*, -*zôn* nesvrš. izvikivati; v. *blanzăt*, *kridăt*
- băr*, pril. valjda, možda; v. *bărş*
- băraaba*, -e (G pl. *bărob/bărabih*) m i ž razbojnik, razbojnica
- barabanăt*, -*nôn* nesvrš. lupati, tući (kao na *barabôn*)
- barabôn*, -*băna* m baraban (Funkcija Velikog tjedna u Veliku srijedu, četvrtak i petak uvečer. Zapravo lupanje za vrijeme tih funkcija u crkvi zovu *barabôn*.); v. *barabanăt*, *nabarabanăt*, *izbarabanăt*, *rêşpice*: *Şapô je* ili *şapăt şeş svôġ barabôn* (tj. svoje batine)

- barāka*, -e (G pl. *barāk/barākih*) ž zidani podij u ribarskoj kući na koji se spremaju *barīli* posoljenih srdela
- barākula*, -e ž vrst ribe od dna; v. *hlōndavina*
- barānko*, pril. barem
- baraškōda*, -e ž smutnja, sablazan; skandal
- barāt*¹, -rōn nesvrš. igrati (o ribi) na površini mora; v. *probarāt*, *probarōvāt*, *bōra* (Riba *barō* ili *probarōje* onda kad igra na površini mora.)
- barāt*², -rōn svrš. navesti (koga) na tanak led da se osvijesti
- lārat se*, -rōn se svrš. nasjesti i opametiti se; v. *obarāt se*
- baratāt*, -tōn svrš. 1. nešto upotrijebiti neredno; 2. zamijeniti međusobno stvari, izravnati se međusobno: *Mī smo se baratāli*.
- bārba*, -e m stric, ujak; v. *bōrba*
- barbās*, -bāsa m čeljade koje *barbasō*, tj. nejasno, žurno i zapinjući govori
- barbasāt*, -sōn nesvrš. brzo i nejasno zapinjući govoriti, brzo tepati, brbotati; v. *izbarbasāt*, *zabarbasāt*
- barbatūrko*, -ota m vrst morskog raka; v. *rāk*
- barbīta*, -e (G pl. *barbīt/barbītih*) ž konop na pramcu broda kojim se brod veže za kopno
- bārbot*, -bon nesvrš. svojom rukom što pipati; neredno hvatati ili miješati, nezgrapno rukovati
- barbūc*, -a (G pl. *barbūc/barbūcih*) m kozja brada; fig. i u čovjeka: *Čapō ga je za barbūc kakō jarūhā*.
- barbūn*, -būnā m vrst bijele ribe. Isto: *trīja*; v. *bīlo rība*
- barčīt*, -čīn nesvrš. strujiti, brujiti, brenčati: *Zvōna barčū/barčīdū*.
- bārdō*, -a (G pl. *bōrd/bārdih*) m 1. brijeg; 2. češalj na krosnima: *Ne vīče bāba rādi tūjega bārda, nēgo rādi svojēga gārla* (poslovica)
- bargamōt*, -a m vrst cvijeća. Isto: *bergamōt*; v. *cvīče*
- barhōn*, -hāna m pamuk, bumbak
- barīl*, -rīla m 1. drveni sud za vino ili za ribu; 2. mjera za tekućinu 64.30 l; v. *bāšvor*, *sūdi*
- barīlac*, -rīlea (G pl. *barīloc/barīleih*) m 1. dem. od *barīl*; 2. alat na ribar. brodu

barjanät, -nôn nesvrš. rasipati uludo, rasipno trošiti napose hranu; svetkovati lumpajući; vitlati glavom; razmetati sebe ili novac; v. *ārjan-bārjan*: *ōn* (*sōbon*) *barjanō* = razmeće (se) novcem, ponašanjem

barjanät se, -nôn *se* nesvrš. neumjereno se veseliti, bančiti

barjät, -jôn nesvrš. 1. obilato rasipati (kao i *barjanät*); 2. mutiti, miješati, gnjetiti; v. *bōrjät*

barjōhät, -jōhon nesvrš. mesti na brzinu, lako

barjōk, -jōkà (G pl. *barjōkov/barjōcih*) m barjak, zastava

bärk, -a (pl. *bärci*) m brk: *Bärke imo trija. I rözi na jästogu su bärci.*

bärk, *barkä* m velik jedrenjak, brod na križē koji ima tri jarbola od kojih dva na križē, a treći s rōndon i kontrarōndon

bärkaj, -kja m oštar komadić drva na stablu, gredi ili dasci koji stoji kao brk na koji se čovjek može nabosti: *Zäbol mi se je bärkaj ū nogu.*

barkarica, -e (G pl. *barkaric/barkaricih*) ž najmanji od tri broda kod trate u kojemu je *barkarjül* ili *barkir*; v. *börka*; *brōd*

barkarjül, -ülä m član posade u *barkarici* koji pazi da *säka* bude pravilno otvorena pri potezanju *träte*; v. *barkir*

bärk-bēštija, -e ž velik jedrenjak za prijevoz životinja; ima 3 jarbola od kojih prvi 3-5 križih, a drugi i treći su s rōndon i kontrarōndon; v. *bärk*

barkir, -kirä m ribar u *barkarici* kod trate koji pazi na *säku*; v. *barkarica*, *barkarjül*

bärkjäčä, -e ž prirodna vješalica od drva (ponajviše od *smričä*) učinjena na više rogaljaka u obliku višekrakna sidra na koju se vješaju stvari, posuđe i staklene čaše

barkjün, -jünä m vješalica od prirodna drva koja ima samo jedan, i to veći *bärkaj* (klin); v. *bärkjäčä*

bärko, -ota m čovjek brkat

barōvät, -ōjēn nesvrš. iter. od *barät*

bärožit se, -in *se* nesvrš. brundati, galamiti; inatiti se

barsajät, -jôn nesvrš. mrsiti što u govoru; brzo što reći tepajući; v. *barbasät*, *izbarsajät*: *Barsajō kakō barsäta* = štomu-drago govori

barsäta, -e ž bljutavo vino: *Išlo je na barsätu* (vino). U prenes. smislu: *Iša je na barsätu* = ishlapio je; nije više vrijeđan kao prije (o čeljadetu), pokvario se; v. *vino*

- bãrsnut*, -nen svrš. brsnuti, uštipnuti mlade vršice *bõrsti* ili zelenila stabla ili bilja; v. *bõrst*: *Nã, nãmur nĩ nõgo sõmo bãrsnula* (o kozi)
- barstõt*, -ĩn nesvrš. izbaciti iz sebe prvi cvat (o stablu); v. *bõrst*, *obarstõt*: *Mãsline barstũ u pramãlice*.
- baršõn*, -šõãna m bršljan; v. *cvĩće*
- bãrškot*, -kon nesvrš. miješati, prevrtati rukama što; v. *bãškorit*
- bartvõla*, -e (G pl. *bartvõl/bartvõlih*) ž šarka, baqlama; stožer (na vratima)
- bãrune* neskl. prijeziran poklik na despotna čovjeka
- barũskãt*, -rũskon nesvrš. miješati, tražiti, prevrtati; v. *bãrškot*
- barũza*, -e ž u dnu, pri dnu širi drven sud za rakiju; v. *posude drvene u konobi, sũdi*
- bãrz*, *bãrzo*, *bãrzo* (odr. *bãrzi*; predik. *bãrz*, *barzã*, *barzõ*) brz
- bãrž*, pril. valjda, možda. Isto: *bãr*
- basĩl*, -sĩlã m murtela, bosiljak
- bašetĩna*, -e ž prirodno četvrtast i pločast kamen za gradnju
- bašĩš*, -ã m kazna (obično fizička): *Rõću ti se mãteri: çapãćeš bašĩš*.
- bãška*, pril. posebno, napose, odvojeno: *Bãška je kõst, a bãška je rõšĩna* (reče se onome koji miješa govorenje)
- bãškorit*, -in (po čemu) nesvrš. prstima, rukama brčkati; miješati ruke u što, ali nerado; gnusiti; v. *izbãškorit*, *zabãškorit*, *bõrškot*, *bãhot*: *Čã bãškorĩš po smrõdũ?*
- baštĩl*, -tĩla m smotana roba (vreća s travom) koja se stavi na glavu i pleća kad se nosi teret, npr. kamenje, da ne žulja
- baštũn*, -tũnã m vrst igraće karte; v. *dĩnõr*, *kũpa*, *špõda*
- baštuncĩn*, -a m kolčić na provi broda uz *ãštu* za koji se privezuje *flõk*
- bašũrit*, -šũrin nesvrš. tajiti, mrsiti, mutiti da se ne obazna; v. *zabašũrit*
- bãtalo*, -a sr uzak komadić zemlje ili što je na toj zemlji ovdje-
-ondje na kupove zasijano ili proradeno: *Tõ je nõ zãjedno, nõgo na bãtala isnĩklo*.
- batãna*, -e ž mali brod ravna dna. Isto: *patãna*; v. *brõd*

batěj, -*tějā* (G pl. *batějov/batějih*) m vrst bijele ribe; v. *bŭkva*,
bĭlo rĭba

batejĭć, -*a* (G pl. *batejĭć/batejĭćih*) m dem. od *batěj*

batĭbŭj, -*bŭja* m svađa, tučnjava

batĭć, -*a* (G pl. *batĭć/batĭćih*) m mali mlat; v. *bŏt*

batĭlo, -*a* sr mjesto u koje vjetar osobito bije, tuće

batŏć, -*a* (G pl. *batŏć/batŏćih*) m bilo, klepalo, tučak

batŏl, -*tŏlā* m komad duguljasta, debela, ravna, obla i suha
drvena stupa (obično od bora i obično za gradnju)

batŏlit, -*tŏlin* svrš. zanemariti, omalovažiti

batŭr, -*tŭrā* m torba od mijeha, i to od nožnja, a za krunu se
stavi obručić od drva; v. *brahŭr*

batŭra, -*e* m i ž 1. maleno, a zdepasto čeljade; 2. megdandžija

batŭrāc, -*tŭrca* (G pl. *batŭroc/batŭrcih*) m onaj koji je malen a
zbijen; predmet zbijen, npr. plod bajama malen i okrugao

batŭrāst, -*o*, -*o* (predik. ž.r. *batŭrasta*) zakržljao; malašan
a zbijen, pače okrugao

batŭrica, -*e* (G pl. *batŭric/batŭricih*) ž 1. ona koja je mala a
zbijena, zaostala u rastu; 2. nevelika drvena toljaga koja
ima glavu deblju od ostaloga (kao buzđovan); v. *batŭra*,
zabatŭrit

bāu-babāu, -*uta* m stvar ili predmet što uzrokuje strah

bāvĭt se, -*in se* (čega i čime) nesvrš. baviti se (čime): *Ōn se*
tĕga ne bāvĭ. Jŏ se bāvĭn svojĭh pŏsol. Svāk se bāvĭ svojŏn
nevŏjon.

bazdāt, -*dŏn* nesvrš. platno ili slično ne šivati, nego šavom
smještati da drži kraj, pa će se tek po tome šiti; v. *im-*
bazdāt, *izbazdāt*

bazdejāt, -*jŏn* nesvrš. 1. bezglasno iz sebe puštati vjetar,
2. glupo govoriti, zanovijetati, vrpolti se; *Čā bazdejŏš*
gluparije?

bazdŏvĭna, -*e* ž bazga (Zapravo, bazdovina je lišće i granje, kao
i *lozdŏvĭna* i *smokŏvĭna*.)

bĕba, -*e* ž 1. malo žensko dijete; 2. lutka

bĕbe, -*eta* m bedak; onaj koji nema dovoljno pameti

bĕbĭca, -*e* ž dem. od *bĕba*

- běcāt, běcon* nesvrš. nesmotreno gaziti na svu nogu po glibavu mjestu, po mekanoj zemlji; v. *poběcāt, izběcāt*
- běč*, -a m vrst novca (tal. bezzo) (U narodu se spominje *krížni běč*, a to je mletački novac kojim se izvodi i igra.); v. *pobečāt se*
- běčit se, běčin se* nesvrš. kriviti usta i oči na koga za porugu; v. *pěčit se: Ne běč oči na dítě!*
- bedevija*, -e ž kobila
- bedra*, -ě (G pl. *bědor/bedrih*) ž bedro
- begemišit, -in* nesvrš. 1. (komu) povlađivati; odobravati; ugađati, (koga) tetošiti, milovati; pitomiti; maziti
- běka*, -e ž koza (jer *běče*)
- běkāt, běčen* nesvrš. blejati: *Koza běče i bekeće.*
- bekěcot, -ćen i beketāt, -tōn* nesvrš. iter. od *běkāt*
- běkica*, -e (G pl. *běkic/běkicih*) ž dem. od *běka*, kozlica
- bekina*, -e ž oderana koža koze ili kozlice; fig. i čovjeka: *Dobrě je bekine. Imo đobru bekinu = dobre je kože, jak je, čvrst. Slābe je bekine = slabo izgleda. Nōsi bekinu na panzōr = ide u pogibelj. Plōtit će bekīnon = stradat će*
- belāj*, -a m nevolja, nesreća, bijeda: *Sōmo da ne būde belāja.*
- belengija*, -a (G pl. *belengij/belengijih*) ž brus na kojem se oštri *hūštra* (Koža za oštrenje je *burgija*.)
- bělīt, bělin* (očima) nesvrš. 1. kolačiti oči na koga, buljiti: *Běli očima kakđ pečēn zēc.* 2. buljiti u koga, u što; v. *izbělīt*
- běna*, -e ž. 1. vrst ptice: šljuka; 2. bedasto čeljade
- běnast*, -o, -o (predik. ž. r. *běnasta*) bedast
- běra*, -e ž sijeda mazga
- berekin*, -a m nestaško, vragolan
- berenica*, -e ž plod masline koji se bere sa stabla; v. *kupjenica*
- bergamot*, -ōta m vrst cvijeća; v. *bargamot, cvičće*
- berita*, -e (G pl. *berit/beritih*) ž kapa
- beroč*, -rōčā m berač, onaj koji bere
- besida*, -e (G pl. *besid/besidih*) ž riječ: *Od mōlih je besid* (tj. nerado govori). *Pūno besid - mălo ševa!*

beštijôm, -jâma ž stado domaćih životinja

beštîma, -e ž psovka; kletva

beštîmât, -môn nesvrš. psovati: *Beštîmô* kakô *Turčîn*, kakô *žudiĵ*;
kakô *neprilika*.

betêg, -a m 1. mana, greška; 2. bolest

betêžan, -žno, -žno (predik. ž.r. -a) slab, bolestan

bevônda, -e ž piće napravljeno od dropa i vode

bêzdo, -ota m blesavo čeljade, budala

bežmek, -a m vrst ribe od dna; nebogled: "*Krôj bežmek nijedne ribe
neće nego ...*" (društvena igra)

bičerin, -a m staklena čašica za žestoka pića

bîdnit se, *bîdnin se* nesvrš. bijednim se nazivati: *Ča se bîdniš
kakô duša od pargatôrija...*, kakô *sunčeno môjka* (ovo zadnje
ima mitološko značenje)

biga, -e (ôbrudiĥ) ž smotaj (obruča: 12 komada)

bigûnac, -gûnca (G pl. *bigûnoc/bigûncih*) m drven sud s oznakom
hektolitara za mjerenje vina; v. *bâčvor*, *pôsude*, *sûdi*

bîja, -e (G pl. *bîj/bîjih*) ž motka, toljaga, trupac: *Inkordô se je
kakô bîja borovine* = ukočio se je kao trupac borovine

bijac, *bijca* m bilj, biljac; debeo pokrivač od bijele vune satkan,
a vrlo runjav

bîl, *bîlo*, *bîlo* (odr. *bîli*; predik. *bîl*, *bîlâ*, *bîlô*) bijel: *bîlo
riba* (zove se još *stargâčno riba*, *riba od škrâpe* i *riba od kâ-
mika*): *arbûn*, *bilâzna*, *bûkva*, *cipal*, *čarnjêj*, *čučîn*, *čîčurûša*,
drôzak/drôzg, *dugonôsica*, *fîga*, *frôtar*, *gavûn/gaûn*, *gira/gi-
rica*, muški je *očôk*, a ženska *samîca*, *hinjûša*, *iga*, *jubîn/
lubîn*, *kavâla*, *kîrnja*, *knjêz/gargurûša*, *kôkot*, *komôrča*, *kôntar*,
kônjac, *kovôč/šampjêr*, *krâška*, *lâstovica*, *lovrâta/podlâniča*,
lumbrôk, *lunčêrna*, *manjamôrti*, *mênula*, *mužikônt*, *ovcâ/ovčica*,
pâgar, *pâuk*, *pie*, *pirak*, *sôlpa*, *šarag*, *škarpîna*, *škarpûn*,
škêram/jâram, *šôrnja/šôrnjača*, *špôr/šparîč*, *tabinja*, *trâgaj*,
trîja/barbûn, *ušâta*, *vrâna*, *zubâtac*

bîlâc, *bîlca* m onaj koji je bijele puti

bilâča, -e (G pl. *bilôč/bilâčih*) ž koza bijele boje

bîlast, -o, -o (odr. *bilâsti*; predik. *bîlast*, *-lâsta*, *-lâsto*) koji
je nešto bijel; bjelkast

bîl-bilkôst, *bîlo-bilkôsto*, *bîlo-bilkôsto* (odr. *bîli-bilkôsti*,
predik. *bîl-bilkôst*, *bîlâ-bilkôsta/bilkâsta*, *bîlô-bilkôsto/
bilkâsto*) koji je posve bijel (candidus)

bilěć, -lěćà m vrst cvijeća; v. *cvīće*, *trōvā*

bilica, -e (G pl. *bilic/bilicih*) ž vrst smokve i pšenice; v. *smōkva*, *šēnica*

bilīt, -in nesvrš. propadati tjelesno do krajnosti od nevolje, gladi ili bolesti, a ne moći se pomoći; v. *izbilīt*

bilīt, *bilin* (zube) nesvrš. bijeliti zube, govoriti ni za što

bilizna, -e ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

bilka, -e ž naziv za bijelu kokoš

bilkast, -o, -o (odr. *bilkāsti*; predik. *bīlkast*, *bilkāsta*, *bilkāsto*) bjelkast

bilko, -ota m onaj koji je bijele puti

bilō, -ā sr klepac, klatno, bat što visi u zvonu i bije u nj

bilobrādac, -brōdea i -brōlca (G pl. *bilobrādoc/bilobrōlcih*) m onaj koji nosi bijelu bradu; v. *sidobrādac*

bilōjka, -e ž bjelkasti teren bez raslinjana na dnu mora.
Isto: *biljōvka*

bilōjūšina, -e ž južni vjetar u proljeće (Obično puše u tjednu od *pašijūni*, tj. muke, u Velikom tjednu, pa se kaže: *pašijūnska jugā*; tad lete nebom mnogi oblaci bez kiše.)

bilōnce, -a (G pl. *bilānoc/bilōncih*) sr bjelance u jajeta (žuto je *žumōnce*)

bilopūtan, -tno (predik. -tna, -tno) koji je bijele puti

bīlo rība, -e ž (v. pod *bīl*)

bilōška, -e ž ovca bijele boje; v. *čarnōška*

bilouška, -e ž vrst zmije; v. *gūjā*

biljarīca, -e ž žena koja pere, bijeli platno

biljōka, -e (G pl. *biljōk/biljōkih*) ž bijela pjega na nebu ili na moru

biljōvka, -e (G pl. *biljōvok/biljōvkih*) ž bijela pržina na dnu mora, bez raslinja. Isto: *bilōjka*

biljūhan, -hno (predik. -hna, -hno) bjelkast

biljušina, -e (G pl. *biljušin/biljušinih*) ž 1. zemlja bijela a gladna; 2. uvelo lišće duhana koje nije žuto, nije sazrelo, nego blijedo; duhan od prvih donjih listova

bīrba, -e (G pl. *bīrob/bīrbih*) ž kuja; v. *sīca*, *kūška*

bîrbica, -e ž mala kuja

bisāge, -ih i -sōg ž pl. dvije vreće zajedno spojene

bīsēr, *bīsēra* m 1. biserna zrna; 2. na maslini zakrčljali grozdovi maslina

bīsērić, -a m dem. od *bīsēr*

bīša, -e (G pl. *bīš/bīših*) ž crvotočina: *U dārvo je udrīla bīša.*

bīšov, -o (predik. -a), -o iscrvotočen

bīšte, imper. 2.1. pl. od *bīžāt*, bježite. *Bīšte, bīšte dičica, dōkli vūko spī* (dječja igra)

bīt, *bījen* nesvrš. lupati, tući

bīžāt, *bīžīn* (imper. *bīž*, *bīšte*) nesvrš. bježati

bīž, -a m grašak; v. *zēje*

bīžica, -e ž dem. od *bīga*

Bjōž, -a m Blaž: *Kandalōra zīmā fōra, a kosīci priko mōra, a govōri svēti Bjōž da je tō lōž.*

bjūtov, -o (predik. -a), -o koji je bez ugodna okusa, bljutav; v. *jīčē*

blagokōran, -o (predik. -a), -o ljubezan (Trebalo bi biti *blagokārvan*, ali se krv izgovara *kōr*, *kārvī*.)

blagokusan, -o (predik. -a), -o koji rado jede

blagovāt, -gūjen nesvrš. (finijim načinom) jesti; (ironično): *žērte, gospodīne - blagūje mazgā.*

Blājne, -eta m obiteljski nadimak u Brusju (jer je slabo izgovarao "brajne", tj. rekao l)

blānbo, -ota m teško, pretilo čeljade na komu meso *blībo*; v. *blībot*

blanzāt, -zōn nesvrš. razglasiti po telalu; glasno javljati; otkrivati koga i mane mu; ozloglasiti; v. *razblanzāt*

blazīnja, -e (G pl. *blazīnj/blazīnjih*) ž 1. jastuk; 2. ležaj na kojem poživaju zvona; 3. ležaj na rubu broda u koji je utaknut *škāram* za veslanje; 4. jedan od dva slamom napunjena podloška na sedlu; v. *sedlō*

blēban, *blēbno*, *blēbno* (odr. *blēbni*; predik. *blēban*, *blēbnā*, *blēbnō*) mršav

blebetālo, -a sr čeljade brbljavo

- blebetāt, -bēden nesvrš. koješta govoriti, brbljati
- blebetuša, -e (G pl. blebetuš/blebetuših) ž ženska brbljava
- blēbnīt, blēbnin nesvrš. mršavjeti, gubiti mesa: v. blēban
- blējāt, blējon nesvrš.; v. blējīt
- blējīt, blējīn i blejīn nesvrš. 1. puštati glas "ble", blejati;
2. govoriti gluposti: Čā tōt blējīš čā ne bi ni pāsū u rīlo stālo. Kād ovčā blejī, zālogoj gubi.
- blēka, -e m glupo čeljade, budala
- blēkast, -o (predik. -a), -o glup, budalast
- blēko, -ota m glupo čeljade, budala
- blētkinja, -e ž (i mlēlkinja, prema Mletci) vrst smokve; v. smokve
- blezgarīja, -e ž glupo, isprazno brbljanje; nesmotren, nevrijedan sadržaj riječi
- blēzgāt, blēzgon nesvrš.; v. blēzgot
- blēzgo, -ota m budala; čovjek brbljav i nepametan
- blezgdnja, -e ž i m; v. blēzgo
- blēzgot, -gon nesvrš. koješta brbljati, svašta nepametno govoriti, nepromišljeno govoriti
- blēzgov, -o (predik. -a), -o budalast, brbljav i nepametan
- blībavica, -e (G pl. blībavic/blībavicih) ž lagano pokretanje inače tiha i mirna mora uz obalu
- blībot, -bon nesvrš. lagano pomicati tekuću ili žitku masu u nošenju ili hodanju s jedne na drugu stranu, gore-dolje (o tustilu, mesu, vimenu itd.): Blībo na njōj mēso kakō u gandōju.
- blībov, -o (predik. -a), -o koji se lagano, tromo trese; treptav
- blīd, blīdo, blīdo (odr. blīdi; predik. blīd, blīdā, blīdo)
blījed: Blīd je kakō martvāc... -kakō kārpa... -kakō pēča.
Blīdā je kakō da je iz greba izōšla.
- blīdast, -o, -o (predik. -āsta, -āsto) nešto blījed
- blīdica, -e ž čeljade blījeda lica (To su osobito djeca koja jedu zemlju.)
- blīdjūhan, -hno (predik. -hna), -hno nešto malo blījed
- blīščāvina, -e (G pl. blīščāvin/blīščāvinih) ž svjetlosno isijavanje; velik (po intenzitetu i površini) blījesak, sjaj

- blišćit (se), blišćin (se)* nesvrš. davati od sebe odsjev; svjetlošću zasljepljivati; v. *zablišćit se*
- bliščovci, -cih* pl. m bljeskovi, odbljesci zore
- blitva, -e* (G pl. *blitov/blitvih*) ž vrst povrća; vrst meke morske trave; v. *zēje, trōvā*
- blitvurina, -e* (G pl. *blitvurin/blitvurinih*) ž vrst meke morske trave; v. *trōvā*
- blōg, blōgo, blōgo* (odr. *blōgi*; predik. *blōg, blōgā, blōgo*) blag; *blōgi dōn*; blagdan; v. *svetāšnji*
- blōgo, -a* sr blago: *blōgo Bōžje*, fig. kruh
- blūdan, -o* (predik. *-a*), *-o* nečist, prljav, mutan; *blūdno dīlo*, nečisto djelo; bludni čin; *blūdno vrijeme*, mutno, mrtvo, južno vrijeme kad nije ni odveć kišljivo ni vjetrovito
- blūdīt se, blūdīn se* nesvrš. tužakati i poplakivati (o razmaženu djetetu); maziti se; v. *blūlkot se*
- blūlka, -e* ž i m razmaženo dijete, pa i drugo čeljade: *Onā blūlka se sōmo hrinji*.
- blūlkalō, -ota* sr onaj koji se *blūlko*; v. *blūlkot se*
- blūlkast, -o* (predik. *-a*), *-o* koji je razmažen do poplakivanja
- blūlkica, -e* ž dem. od *blūlka*
- blūlko, -ota* m; v. *blūlka*
- blūlkot se, -on se* nesvrš. od *blūdīt se* nasilno se naginjati na plač da se pobudi sažaljenje ili postigne udovoljenje; v. *blūdīt, razblūtkot se*
- bōb, bobā* m vrst mahunaste biljke; v. *zēje*
- bōbāk, bōpka* (G pl. *bōbok/bōpkov/bōpkih*) m vrst ribe uz obalu pri dnu; v. *riba od rāpe*
- bobīca, -e* (G pl. *bobīc/bobīcih*) ž vrst sitna, okrugljasta (poput boba) ploda biljke; v. *zēje*
- bōbojed, -a* m vrst trave; v. *trōvā*
- bobōvina, -e* (G pl. *bobōvin/bobōvinih*) ž stručje (s liščem) od biljke boba
- bōca, -e* (G pl. *bōc/bōcih*) ž staklena posuda uska grla; v. *butīlija*
- bocūn, -cūnā* m veća staklena posuda od bijela stakla; v. *butīlija*
- bočīc, -a* (G pl. *bočīc/bočīcih*) m dem. od *bōk*

bočina, -e ž ploča na čovječjim leđima povrh stražnjice između slabina, bokova. Isto: *hōz*, *tašćeboći*

bōd, *bōda* m rtić s kopna prema moru (u morskoj uvali): v. *puntīn*

bodāc, *bōlea* i *boleā* (G pl. *bōdoc/boleiḥ* i *bōleciḥ*) m bodež, ubod, fig. zao duh koji na zlo potiče: *Čā tē bodāc bodē?* tj. zao duh potiče

Bōdnji dōn, *Bōdnjega dnēva* m dan uoči Božića, Badnjak

bōdnjok, -a m badnjak, tj. panj (obično borov) koji se za Badnju večer na vatru naloži, na nj se položi *rožōnjāc*, a zatim se polije vinom (znakom križa)

bōdul, -a m otočanin koga označuje (posebno) čakavsko narječje

bōdulka, -e ž otočanka koju označuje (posebno) čakavsko narječje

bōdulski, -o (predik. -a), -o koji govori (posebnim, otočkim) narječjem: *Nōse gōdišć bōduli su počeli pīsāt pisme na bōdulskēn jaziku.*

Bōg, *Bōga* m Bog: *Bōg me je pohodīl* reče se kad se nešto teško dogodilo, a nadoda se: *Fōlā mu i slāva.* *Bōg mu dō(l) pōkoj dūši* - nadoda se kad se spomene pokojnik (U lokativu je naglasak *dūši*, npr. *Imo vēliki grīh na dūši.*) *Bōgu fōlā* - kad je nešto ugodno, *Fala Bōgu* - kad je neugodno nešto. *Pōć pri Bogu* = poći na pričest. *Bit pri Bogu* = pričestiti se

bogānac, -gōnca (G pl. *bogānoc/bogōnciḥ*) m rujba, oteklina na rukama ili nogama od zime, ozeblina. Isto: *bogōnāc*

bōgarati, pril. (eufemizam) bogati

bogmē, neskl. interkalar začuđenja

bogmēša, neskl. interkalar začuđenja

bogmēšica, neskl. interkalar začuđenja

bogomōlan, -lno (predik. -lna), -lno komu je drago moliti, pobožan

bogōnāc, -gōnca, (G pl. *bogōnoc/bogōnciḥ*) m rujba, oteklina na prstima od zime

bogōvāt, -gōjēn nesvrš. psovati Boga; v. *izbogōvāt se*

bogovīt, -o (predik. -a), -o svaki, čitav (u smislu pojačanja): *bogovīti dōn*, *bogovītu nōć.*

bōh¹, -a m oholo, hvastavo držanje

bōh², -a m mukli, potajni šum ili štropot

- bōhāt*, *bōhon* nesvrš. hvastati se; razmetati se riječima; obilato trošiti, gotovo rasipati preko reda novac, hranu itd.; -v. *bahanāt*, *bōhōv*: *Ne bōhojmo is to kāpju ūja!*
- bōhōv*, -āvo (predik. -āva), -āvo obilat i rasipan u dijeljenju i darivanju; hvalisav, razmetljiv: *Ne vajō bit bōhōvu!*
- bōj*, *bōja* m red kamenja u polju, vinogradu (Odatle *zōbōj*)
- bōje*, kompar. od dobar, bolje: *Hōmo tōrkāt ko ēē bōje.*
- bōk*, *bōka* (G pl. *bōk/bokōv/bōkih*) m veća ili manja uvalica u nekom predjelu, npr. u uvali; v. *bošič*, *prībōčak*, *tašēbbōi*
- bōkast*, -o, -o (predik. *bōkast*, -kāsta, -kāsto) stvar koja ima široke bokove
- bōkē*, -ā i *bokō*, -ā sr stručak cvijeća, buket
- bokē*, -ih ž pl. uvale u Brusju, pri moru, i to *Vēle bōke* i *Mōle bōke*. (Trebalo bi biti Veli bok i Moli bok, ili Veli boci i Moli boci, ali se tako ne govori.)
- bokōn*, -kāna m čovjek jakih bokova (Spominje se i kao prezime *Bokōn.*)
- bokuli*, -ih i *bokul* m pl. pramovi vlasi smotani kod ušiju u ukosnicu
- bokūn*, -kūnā m komad
- bokuniš*, -a (G pl. *bokuniš/bokuniših*) m komadić
- bōlan*, -lna m trava bunika. Isto: *bōlno*; v. *zēje*, *trōvā*
- boleđica*, -e (G pl. *boleđicih/boleđice*) ž točka na tijelu koja je razboljena, mala ranica, otečeno ili crveno mjesto i sl.
- boleđiv*, -đivo (predik. -điva), -đivo osjetljiv, nježan, sentimentaln
- bōlica*, -e ž mala bolest, ranica
- bomē*, pril. bogme: *Jēs se izvōji? - Bomē jesōn!*
- bomē*, neskl. (potvrдно) da: *A đā sī svē požānjo? - Bomē!*
- bōlno*, -a sr trava bunika: Isto: *bōlan*; v. *zēje*, *trōvā*
- bōn*, -a m ban
- bonāca*, -e ž mirno, tiho more bez vjetra: *Bonāca je kakō ūje.*
- bonacāt*, -cōn svrš. stišati se, smiriti se (o moru, vjetru; vici)
- bōnda*, -e strana, bok: *bōnda od brōda*; *Mōlo bōnda* (dio sela u Brusju). *Tī grēš na jednu bōndu, a jō ēu na drugu.*

- bōrā*, -e (G pl. *bōr/bōrih*) ž uzmućena površina mora gdje se javila riba i zaigrala; v. *barāt¹*, *probarāt*, *probarōvāt*: *Bōrā je, riba igro.*
- bōrba*, -e m stric, ujak; v. *rōdbin. imenā* (Kad je uz drugu imenicu - apozicija - glasi *bārba*: *Bārba Pēre.*)
- bōrča*, -e ž malko udubljen položaj gdje počiva voda (Tako govore i u Jelsi i u Dolu, a u Vrbanju: *bōrčva*, -e. U Malom Grablju, i u Hvaru; jer imaju u Milnoj dvije borče, nazivaju ih srednjim rodom: *bōrče mōlo*, *bōrče vĕlo*. Možda je to isto što i bara. Borča se izgovara mjesto borčva, kao i *spārta* mjesto spartva, *prāška* mjesto praskva.)
- bōrjāt*, *bōrjon* nesvrš. mesti, miješati; raditi neuredno i nepametno pri kopanju i sl.; v. *zabōrjāt*, *zabarjōhāt*, *barjāt*
- bōrka*, -e ž najmanji od tri broda u sastavu brodova za traću u kojemu je *barkarjūl* ili *barkīr*. Isto je što i *barkarica*. Najveći je brod u tom sastavu *levūt*, onda je *gajĕta svićarica*; v. *brōd*
- bormĕ*, neskl. interkalar čuđenja
- borōv*, *borōvo* (predik. -a), -o borov: *Ōl borōve kōre činī se mōst za mōstīt mriže.*
- borovīna*, -e ž borovo drvo, borovina: *Grĕde oli dāske od borovīne.*
- bōrsa*, -e ž stelja za sušenje smokava
- bōrsanica*, -e (G pl. *bōrsanic/bōrsanicih*) ž smokva koja se suši na *bōrsi*; v. *smōkve*
- bōrsarica*, -e (G pl. *bōrsaric/bōrsaricih*) ž smokva sušena na *bōrsi*; v. *sušīlica*
- bōrst*, -i ž mlad još nerazvijen cvat na stablu, kupusu itd.; v. *bārsnut*, *barstīt*
- bōrškot*, -on nesvrš. meljati, blatiti; v. *bāškorit*
- bōrtāt*, *bōrton* (se) nesvrš. biti (se) rogovima, glavom; v. *ubōr-tāt*, *izbōrtāt*, *nabōrtāt*, *probōrtāt*: *Jōnci i kozĕ se bōrtāju. Bōrtāju se kakō kōzji rōzi* (poslovica)
- bosīlje*, -a sr strukovi bosiljka; v. *cvīĕe*
- bosonōg*, -o, -o (odr. *bosonōgi*; predik. *bosonōg*, -*nōga*, -*nōgo*) koji je bosih nogu, izuven
- bōst*, *bodĕn* nesvrš. bosti; v. *bādōt*, *badūskať*
- bōš*, pridj. ružan, pust (Odatle i *Bōšĕa pāzuha*, tj. uvalica u Brusju)
- bōt*, *bōtā* m bat, malj, udar; v. *batīĕ*

bōta, -e (G pl. *bōt* i *bōtih*) ž val na moru

bōti, *bōtih* i *bōt* m pl. batine, udarci: *Čapō je līpih bōt.*

bōtica, -e ž dem. od *bōta*, mali val na moru

botūn, -*tūnā* m dugme: *Da nīmo botūnih...spāle bi mu gāće* (iz popijevke)

bōva, -e ž plutača

bōžji, -o, -e koji se odnosi na Boga: *bōžje drīvce*, vrst cvijeća; v. *cvīće*; *bōžje vrīme*, slabo vrijeme; *bōžji kokotiš*, vrst ptice, pupavac, božjak; v. *čūška*; *bōžjo kokošica*, leptir runjavi, sivi, što se skriva po sobama

brābojak, -jka (G pl. *brābojok/brābojkov/brābojkih*) m izmet kože ili ovce

bracēra, -e ž jedrenjak s jednim jedrom i s jednim flokom; v. *brōd*

brāci, -ih m pl. konopi koji odozdo skupljaju jedro na križima; v. *būnja*

bracjolēta, -e (G pl. *bracjolēt/bracjolētih*) ž narukvica

bracōla, -e ž treći madir iznad kolumbe broda; v. *picūn*

bracūl, -*cūlā* m l. dio vesla između drška i mjesta gdje se veže *štopōn* (konopčićem); 2. daska ili gredica uz drugu dasku ili gredicu u uglu radi pojačanja; v. *veslō*

bradovnica, -e (G pl. *bradovnic/bradovnicih*) ž bradavica

bragīr, -*īrā* m; v. *brahīr*

brahīr, -*īrā* m sprava za uzdržavanje prijedora, kile; potpasač za herniju

brahūr, -*ūrā* m posuda od mješine ili od gusta platna (kojoj ušće razapinje obruč) za grabljenje vode; v. *batūr*

brajīne, -eta m hipokor. od brat; v. *rōdbin. imenā*

brājne, -eta m hipokor. od brat; v. *rōdbin. imenā*

brambulāt, -*lōn* nesvrš. tući, stresati tekućinom u zatvorenu sudu tamo-amo; v. *hmūtōt, prohmutōt, probrambulāt*

brandōj, -*dāja* m određen prostor slobodnog kretanja; nezavisnost, sloboda u određenom ograničenju: *Ne dōj kozī pūno brandāja: vēž je konopōn za kāmik oli stablō.*

brankarēla, -e (G pl. *brankarēl/brankarēlih*) ž duga palica što služi u konobi i polju

- brasenica*, -e (G pl. *brasenīc/brasenīcih*) ž jedan grozd cvijeća u kupusu, česmini itd. (Moralo bi biti barstenica ili borstenica, ali se tako rijetko kaže.) Isto: *bresenica*; v. *barstit*
- brašnjīk*, -*njīka* (G pl. *brašnjīkov/brašnjīcih*) m torba od mijeha za kruh i druge potrepštine (Nosi se preko ramena.)
- brātaniē*, -a m bratov sin; v. *rōdbin. imenā*
- brāte*, -eta m hipokor. od brat; v. *rōdbin. imenā*
- brātona*, -e (G pl. *brāton/brātonih*) ž bratova kći; v. *rōdbin. imenā*
- bravarūša*, -e (G pl. *bravarūš/bravarūših*) ž vrst ptice: drozd imelaš; v. *čūška*
- brazgōtina*, -e (G pl. *brazgōtin/brazgōtinih*) ž zaraslica gdje je bila *brōzgā*
- brēcot*, -con nesvrš. lagano klatnom kucati (ne zvoniti) u zvono s jedne strane: *Brēco mōrtvī zvōn*; v. *zabrēcot, zabrēknut, brēkuc*
- brēčak*, -ška (G pl. *brēčok/brēškov/brēških*) m jedan srk sisanja djeteta, kozlića ili janjčića; v. *brēškot, pobrēškot*
- brēčit*, *brēčīn* nesvrš. zujati: *Muhā brēčī di mēso smardī.*
- brēškot*, -on nesvrš.; v. *brēškot*
- brēcāt*, *brēcēn* (na koga) nesvrš. navaljivati osorno i na mahove riječima, glasom na koga; v. *brēcot, zabrēcot*
- brēcot*, -on nesvrš.: *Ne brēcōj nō me, nīsōn jō tvōj vlāh*; v. *brēcāt*
- brēhot*, -on nesvrš. iz želuca izdavati dah, dotično glas; v. *uzbrēhot*
- brēkuc*, -a m 1. sapnica; 2. zadnje zvonjenje koje zove na funkciju u crkvi
- bresenica*, -e (G pl. *bresenīc/bresenīcih*) ž mladi izdanak na stabljici kupusa pošto se posiječe; *čīmula*; v. *brasenica*
- brēškot*, -on nesvrš. malo sisati (o kozliču i janjčiću); v. *pobrēškot*
- brīčīt*, *brīčīn* nesvrš. brijati; v. *obričvāt*
- brigantīn*, -a m jedrenjak s oštrom provom i s jednim ili s više *flōki*h i s *pūpon kvōdron*; v. *brōd*
- brīk*, -a m veliki jedrenjak, brod na *križē* koji ima dva jarbola, oba s križima; v. *brōd; krīž*
- brīme*, *brīmena* (G pl. *brīmenā/brīmēn/brīmeni*h) sr breme: *Kīde se ravnō u brīmenā.*
- brīst*, *brīsta* m brijest, vrst drva
- brīškula*, -e ž vrst kartaške igre

brítvica, -e ž mala britva; v. *alōti* na *rībar*. *brodū*

britvulīn, -a m džepni nožić, periš

brizgot, -on nesvrš. (od dobre paše) puniti vīmena mlijekom (o kozi, ovci); v. *briznut*, *nabrizgot*, *nabriznut*: Kad koza lizne (ili grizne), *brizne* (poslovica)

briznut, -nen svrš. naglo poteći, šiknuti: *Briznut u plāč*.

brīžan, -o (predik. -a), -o bijedan, nevoljan: *Brīžan je; činī mi milošću*.

brīžan, -o (predik. -a), -o koji ima brigu; brižljiv, pomnjiv

brōć, -a m vrst trave; v. *cvīće*, *trōvā*, *zēje*

broćac, -acā m dem. od *brōć*

broćić, -ćićā m dem. od *brōć*; v. *cvīće*, *trōvā*, *zēje*

brōd, *brōda* (G pl. *brodōv/brōdīh*) m plovno sredstvo na vesla, jedra ili motor; lađa; parobrod: *Brōd smēće*, *razmēće*, *zgārće*, *razgārće mōre* - kad u plovidbi sijekući kljunom more meće ga desno i lijevo. Vrsti brodova s ravnim dnom: *gūndula* ili *čā-tara*, *patāna* ili *batāna*; - brodovi s kolumbom: *kajić*, *gajēta*, *gūc*, *levūt*, *svičarīca* ili *lōja*, *bōrka* ili *barkarīca*; - brodovi na jedra: *štēla*, *kōter*, *bracēra*, *brigantīn*, *trabākul*, *lōger*, *palabōt*; - brodovi na križeve: *škūner* ili *golēta*, *škūna*, *brik*, *bārk*, *bārk-bēštija*, *nāva*; - ratni brodovi: *fregōda*, *karocōda*, *inkročjadūr*, *fundatūr* (svi nekoć na jedra, a poslije na *tāmbure*); - sada su: *torpedinjēra*, *drenūt*, *minonōsac*, *podmōrnica*; - razni brodovi: *vapōr*, *kavafōng*, *maōna*, *cistērna*, *remurčadūr*, *kōća*.

brōda, -e ž vrst cvijeća; v. *cvīće*

brōdā, *brodē*, (G pl. *brōd/brōdīh*) ž brada

brodić, -a m mali brod; kajić

brodić, -dića m brodić kao dječja igračka

brodōr, -dōrā m brodograditelj; v. *kalafōt*

brodušīna, -e ž augm. i pejor. od *brōd*

brofulice, -ih ž pl. mali čirići

brōje, -eta m dem. i hipokor. od *brāt*

brōk, *brōkā* (G pl. *brōkov/brōkīh*) m 1. položaj ispod razine morske; 2. vrst morske trave na njemu; v. *trōvā*

brokosīt, -kōsīn i -sīn nesvrš. karati koga, prigovarati mu očima; v. *prokosīt*

brokunōda, -e ž zabadanje, spočitavanje: *Ostāvila ga je mlōdo pōk đapōjē brokunōde ol dikmānih*.

brōkva, -e (G pl. *brōkov/brōkvih*) ž čavao

brombulāt, -lōn nesvrš. tekućinom hmutati u sudu (mijehu) kad se pere; v. *probrombulāt*, *izbrombulāt*

- brônĉe*, -ih ž pl. škрге u ribe: *Kāl ga ĉapôn*, *brônĉe ĉu mu izvādit*.
- bronzĭn*, -zĭna m lonac od gvoŝda; v. *pðsude* od metala
- bròska*, -e (G pl. *bròsok/bròskih*) ž l. kiseli kupus; vrst zelja koje ima lišće kao borovo; v. *zēje*
- brôv*, -a (G pl. *brôv/brôvih*) m vunja živina, ovnja živina: *Burnjô kakò brôv (Mišetov)*
- brôzga*, -š ž brazda, ali ne na zemlji nego na papiru, licu (nekako poput rovaša); v. *brazgòtina*
- brôzgat*, *brôzgon* nesvrš. nešto pisati kao brazgu; pisati neredno; v. *izbrôzgat*, *zabrôzgat*
- brùĉak*, -ùĉka m trešćica kojom se začepi sitna rupica na mijehu (Mogao bi biti valjda *obrùĉak* = malen obruĉ - što inaĉe kaŝu: *paprica* - ĉime se začepi rupica.)
- brùhnut*, -nen svrš. naglo se nešto dogoditi, eksplodirati na neki naĉin; v. *izbrùhnut*
- bruĵet*, -a m riba na poseban naĉin s octom i uljem za jelo prireĉena; brodet
- brùla*, -e (G pl. *brùl/brùlih*) ž niz, krunica plodova nataknut na konac (npr. smokava, kupina i sl.); niz djece, ljudi itd.
- brùlica*, -e dem. od *brùla*
- brùn*, *brunā* m ĉir: *Dò mu je kakò za na brùn* (tj. malo)
- bruniĉ*, -a m dem. od *brùn*
- Brūsje*, -o sr Brusje (selo na o. Hvaru)
- Brušāni*, -na m stanovnik Brusja
- Brùška*, -e ž stanovnica Brusja
- bruškāt*, -kōn nesvrš. hvatati batine; v. *obruškāt*
- brušketāt*, -tōn svrš. izvuĉi brojeve ili imena kad se nešto dijeli ili dodjeljuje ili kad se ribarima odreĉuje na koju će *pòštu* loviti ribu
- brùški*, -o (predik. -a), -o bruški: *Brùško ũje (od māslin) svēja je skŭpje òl drŭgih*.
- bruškĭn*, -a m ĉetka za pranje
- bruškināt (se)*, -nōn (se) svrš. oĉetkati (se): *kād izahōdiš priĉ svit, bruškinōj odiĉu i obuĉu*.
- bruškinōvāt (se)*, -nōjēn (se) nesvrš. ĉetkati (se)
- bruškĭt*, -a m izvlaĉenje brojeva ili imena kad se nešto dijeli ili dodjeljuje
- bruškitōvāt (se)*, -tōjēn (se) nesvrš. od *brušketāt*
- brūzgamice*, pril. curkom (curiti); kad nešto kao na ĉep teĉe
- bruzgāt*, *bruzgōn* nesvrš. teĉi kao na ĉep; v. *brūzgot*
- brūzgot*, -on nesvrš.; v. *bruzgāt*

- bū*, uskl. 1. kojim se koga plaši; 2. kojim se za kim kao iz roga trubi u pogrdu
- būbāt*, *būbon* nesvrš. tući, lupati kakvim predmetom po meku; v. *nabūbāt*, *būbnut*, *būgnut*
- būbla*, -e ž gruda (npr. tijesta)
- būblica*, -e ž mala *būbla* u tijestu i pečena; dugoljasta glavica kruha: *Obrōjci/obrāzi su njoj kakō būblice.*
- būbnut*, -nen svrš. udariti (kao u bubanj); pasti svom težinom; reći što debelo; v. *būbāt*
- būbojak*, -jka (G pl. *bubōjok/bubōjkih*) m okrugao a tvrd malen predmet ili grumen u meku (npr. robi, u slamnatoj postelji, u vuni)
- bubōtac*, -(t)ca (G pl. *bubōtoc/bubō(t)cih*) m udarac; znak udarca na živim bićima: *Ol bubōtoc je vās u jednōj modrićini.*
- būbrīt*, *būbrin* nesvrš. oticati (okruglo) kao bubreg (odatile i dolazi ta riječ); nadimati se; bujati; v. *nabūbrīt*
- būcāt*, *būcon* nesvrš. 1. muklo udarati o hridine (o moru); 2. udarati po površini morskoj radi strašenja ribe; v. *pōbuk*: *Pōbukon se būco pō moru kad se lovī rība*; 3. fig. govoriti beda-sto i pretjeravajući
- bucēl*, -cēla m kolotur; v. *alōti na rībar. brođu*
- Bucića*, -ih sr pl. uvala u području Brusja
- bucōl*, -cōlā m uleknuto, udubljeno mjesto na dnu gdje se skuplja voda u bunaru ili čatrnji
- būcōnje*, -o sr buka od morskih valova ili od udaranja *pōbukon* po moru: *Ovō mūcōnje čēko būcōnje* (tj. nakon tišine stiže nevrijeme)
- bučāt*, -čāto (predik. -čāta), -čāto koji je naslan, malo slano-gorak (o vodi koja se pod zemljom miješa s morem): *bučāto vodā* = voda malo naslana ili teška
- bučātan*, -čātno (predik. -čātna), -čātno; v. *bučāt*: *bučātno vodā* = voda malo naslana ili teška
- budēl*, -dēla m vrst ribarske mreže za lovljenje srdela; v. *mriža*
- budīlica*, -e ž zadnje debelo crijevo
- būgnut*, -nen svrš. muklo, tupo udariti; v. *būbāt*: *Būgnul (i būgal) ga je kakō bēštija.*
- buhōč*, -hōčā m industrijska biljka buhač; v. *cvīće*
- buhosērina*, -e (G pl. *buhosērīn/buhosērīnih*) ž izmet buhe

būhot, -on nesvrš. bujati; v. buhotit, nabūhot

buhotit, -hotin nesvrš. v. būhot

bujāča, -e (G pl. bujōč/bujāčih) ž vrst velike tikve (Obla duga i žuta tikva zove se friganica; ona, na dva dijela koja služi za nošenje vina i sl. zove se vino tikva.)

būjāt, būjon nesvrš. bujati; v. nabūjāt, podbūhot

bujōl, -a i bujōla m malo drveno vjedro sa strane, pri vrhu zarezano za zahvat rukom (na brodovima)

bukapōrta, -e ž 1. ulaz u unutrašnjost broda; 2. pokriv toga ulaza (Takav ulaz na škāfu broda zove se purtēla.)

bukāra, -e ž otvoren, drven sudić s ručicom sa strane; v. pōsude, sūdi

būkāt¹, būđen nesvrš. iz roga trubiti: Prīn su rībori po noći būkālī u rōg.

būkāt², būkon (koga) nesvrš. trubiti iz roga ili usklikom "bu" za kim u pogrdu i prijezir

bukāvina, -e ž bučenje od udaranja mora o obalu: Od vītra i bukāvīne ni čūške se ne čūju.

būkot, -on (na koga) nesvrš. govoriti kome "bu"; omalovažavati koga; prigovarati mu napadajima; v. zabukovāt, zabūkot: Ne būkoj na dītē, jēr dēš ga zabūkot

būkva, -e (G pl. būkov/būkvih) ž vrst bijele ribe (Manja je būkvića ili bukvin ili batěj.); v. bīlo rība

bukvāča, -e (G pl. bukvoč/bukvāčih) ž vrst smokve; v. smōkve

būkvica, -e (G pl. būkvic/būkvicih) ž vrst bijele ribe; v. būkva, bīlo rība

bukvīn, -a m vrst bijele ribe; v. būkva, bīlo rība

bukvōra, -e ž vrst ribarske mreže za lov bukava; v. mrīža

bulīgāt, -līgon nesvrš. vrtjeti se amo-tamo; obilaziti; hodati prve korake (o djetetu); v. šīmīgāt

bulīn, -a m u igri na balōte ili na šākve najmanji okrugao predmet koji je cilj igre

būmba, -e ž bomba

bumbāt, -bōn nesvrš. 1. pretjerano i superlativno govoriti; 2. močiti stvar u tekućini da je upije (te se smekša i nabuja); v. bumbizāt: Ne bumbōj i dīn kūco.

bumbazīn, -a m platno od bumbaka, pamuka

- bũmbiće*, -a m onaj koji voli piti, pijanac
- bũmbit*, -in nesvrš. 1. piti (obično u dječjem žargonu); 2. (ironično) rado piti
- bumbizat*, -zōn nesvrš. *bũmbe* (tj. bombe) u govoru bacati; pretjerano u superlativu govoriti; v. *bumbāt*
- bumbōk*, -bōkà (G pl. *bumbōkov/bumbōcih*) m pamuk
- bumbũ*, neskl. 1. ponuda djetetu da pije; 2. piće za dijete
- bumbũja*, -e (G pl. *bumbũj/bumbũjih*) ž ženska koja voli piti, pijanica
- bumbũjka*, -e ž; v. *bumbũja*
- bũn*, -a m donji *penũn* na jedru *trēvi* (gornji penun je *pĩk*), gredica, tj. penun koji se može okretati a služi za ukrcavanje tereta (S njegova vrha visi konop zvan *mānat*, a na njemu visi *gānjač* kojim se zakvači teret.)
- bũnča*, -e ž buka; žamor; alarmantne glasine
- bũngarit*, -in nesvrš. pjevati (Glas "n" se umeće i drugdje, npr. *bũngarski*, *prōnzor*, *nōnzōr*, *panzōr*, *venzĩr*, *ũngarska*.)
- bũnja*, -e ž *škōta* na križima velikih jedrenjaka, brodova na *križē* (*brāci* su konopi koji odozdola skupljaju jedra na *križē*, a *revērši* ih smotaju uz *penũnē*)
- bũnjac*, *bũnjca* (G pl. *bũnjoc/bũnjcih*) m natkrita pregrada (poput kućice) za živinu, građena od kamena u mrtvo
- bũnjica*, -e (G pl. *bũnjic/bũnjicih*) ž; v. *bũnjac*
- bũra*, -e ž vjetar sjeveroistočnjak
- burāća*, -e (G pl. *burāć/burāćih*) ž okrugla, mala, obična drvena bačvica bez ručke (za vino). Može biti i od kože; v. *sũdi*
- burdiž*, -a m 1. konop kojim se veže krma broda za obalu (a *barbĩta* je konop kojim se vezuje prova za obalu); v. *purdiž*; 2. jedno jedrenje protiv vjetra s okretanjem: *Ušĩnit ću dvo trĩ burdiža priko vāle*; v. *burdižōnje*
- burdižāt*, -on nesvrš. jedriti cik-cak protiv vjetra; v. *jidrit*
- burdižōnje*, -o sr jedrenje cik-cak protiv vjetra
- burgāt*, -gōn nesvrš. ići okolo tražeći; v. *oburgōvāt*, *progurgāt*, *proburgōvāt*
- burgĩja*, -e ž kosir po kojemu se vuče i oštri britva
- bũrica*, -e (G pl. *bũric/bũricih*) ž dem. od *bũra*
- burĩko*, -ota m magarac

burîn, -a m dem. od *bûra*

burinât, -nôn nesvrš. kao bura nagliti; burno govoriti; treskati govorom; v. *izburinât*

burinêt, -a m dem. od *bûra*

bûrît, *bûrin* nesvrš. nešto obilato liti u posudu, sud; v. *nabûrît*

burlât, -lôn nesvrš. oko loze motičicom čistiti travu; v. *pôrhot*

bûrnjalo, -ota m onaj koji glavinja, koji nesmotreno srlja, radi; nesmotrenjak

burnjast, -ãsto (predik. -ãsta), -ãsto i *bûrnjast*, -o (predik. -a), -o koji *burnjô*; koji nesmotreno, nepromišljeno ide, žuri; nesmotren; v. *burnjât*

burnjât, -njôn nesvrš. nesmotreno srtati, gurati se; v. *zaburnjât*

bûrnjo, -ota m čeljade koje nesmotreno srlja, radi

bûrnjok, -a m čeljade koje nesmotreno glavinja, radi

bûs uskl. poziv oinovima da se biju na rogove

bûs, -a m skup cvijeća ili lišća u zemlji kao cjelina na jednom korijenu: *Dvô bûsa cmîja i kadûje*.

bûskot, -on nesvrš. 1. praviti "bus" oinovima; 2. gurati i udarati koga sa strane, npr. u bok; gurati ga laktom, rukom ili tijelom; poticati na svadu; dražiti; 3. tiskati šikarje na ognju; v. *bûsnut*: *Čâ mē bûskoš?*

bûskot se, -on se nesvrš. 1. gurati se; udarati se međusobno laktovima, tijelom; 2. udarati se, tući se na rogove (o oinovima, janjcima i kozama)

bûsnut, -nen svrš. od *bûskot*

bûsot, -on nesvrš. gurati, udarati; v. *bûskot*

bûšak, -ška m šuma: *Bûšak se tûdē zârâd japjênice*.

bušîn, -šîna m stabljika (do 1 metar visoka) koje se lišće sljep-ljuje; v. *cvîče*, *trôvâ*

bušînac, -înce m; v. *bušîn*

bûšît (se), -in (se) svrš. poljubiti (se), cjelivati (se): *Kakô da je bûšîl kozû ũme roge* (tj. bijedan je, ružan je)

bušîvât (se), -šîjên (se) nesvrš. cjelivati (se), ljubiti (se) usnama; v. *bûšît (se)*: *Dikmôn bušîjē dîvnjû u pēšnje* = mladić cjeliva djevojku u usnice

bûšt, -a m ženski grudnjak, prsluk

butät, -tôn svrš. (imper. *büta*, *butôj*) baciti, prevaliti: *Büta*
cümu!

butîga, -e ž dućan

butîlija, -e (G pl. *butîlij/butîlijih*) ž staklena posuda uska grla,
staklenka; v. *bðca*

butilijün, -jünā m velika staklena posuda uska grla

butôna, -e ž gruba pamučna tkanina. *Ôl butône se šîju lancünî.*

butôrga, -e ž butarga, ikra, sjeme u ribe

butôvât, -tôjën, nesvrš. bacati; prevaljivati; v. *butät*

bü-trè, uskl. poziv kad se pred djetetom zatvore oči: *bü-* i otvori:
trè, za šalu i igru.

büzdiť, *büzdin*, nesvrš. govoriti gluposti, nesuvislosti: *Bîž cã;*
đã mi tôte büzdiš!?

büzdo, -ota m bleka, nepame - jak

buzdovôn, -vãna m vrst bojna oružja (u pjesmi), buzdovan

C

caklît (*se*), -lîn (*se*) nesvrš. sjajiti (*se*), bliještit (*se*):
Caklî se kakò kristôl, kakò dijamônt.

caklò, -ã (G pl. *cakôl/caklîh*) sr staklo

cãrkavica, -e ž bolest koja uzrokuje pomor

capapîje, -eta sr komad drva privezan na *levütu* uz *ãštu* od *prôve*
za uspinjanje na brod

cãpul, -a m dio rebra ili korbe na drvenu brodu; v. *kôrba*

cãta, -e ž vrst lubenice; v. *zêje*

cãtara, -e ž mali brod ravna dna. Isto: *gûndula*; v. *brôd*

cêdula, -e ž cedulja

celivât, -lîvon nesvrš. (ekav. refleks glasa jat) cjelivati

cêlov, -a m (ekav. refleks glasa jat) cjelov

cênta, -e ž prvi (odozgor) *madîr* ili *pôs* na drvenu brodu

cêta, -e ž (ne četa) skupina (osobito vojske)

cěta-vijolěta, -e ž ljubičica; v. *cviće*

cibib, *cibiba* m vrst vinove loze i grožđa

cicěj, -*cějā* m najveća podnevna vrućina, žar, ili najveća studen:
U *cicěju* ol dneva (*vrućině*). U *cicěju* od zimě.

cīcīś, -a m vrst ptice. Isto: *cincic*; v. *čūška*

ciciljōna, -e ž vrst plesa (iz Sicilije). Isto: *siciljōna*; v.
tānac

ciś(a) prij. radi, poradi; v. *čīś* i *čīśa*

cidilo, -a (G pl. *cidil/cidilih*) sr pleter kroz koji cijedi tekućina (u kućanstvu): *Ostō si na cidilu* = iznevjeren si

cigli, -a, -o jedan jedincat

cigōnit se, -*gōnin se* nesvrš. inatiti se; nagađati se i natezati se u cijeni

cīhāt, *cīhon* nesvrš. kihati; v. *čīhāt*, *kīhāt*

cīkāt, *cīkon* nesvrš. piti (posprdno); v. *počīkāt*, *nacīkāt se*

ciknut, -o (predik. -a), -o 1. napuknut (što je bilo cijelo);
2. nakiselkast (o vinu); v. *vīnō*: *Tō je ciknuto vīnō*.

ciknut, -*nen* svrš. 1. napuknuti; 2. okiseliti se, pokvariti se (o vinu)

cīko, -ota m (uspaljen) jarac; v. *jarūh*; *cikūša*

cikūša, -e (G pl. *cikūš/cikūših*) ž ženska osoba koja trči za muškarcima, pogrđan naziv za pohotnu ženku

cīl, *cīlo*, *cīlo* (odr. *cīli*; predik. *cīl*, *cīlā*, *cīlo*) 1. šav, čitav (uzet u cjelini), što nije naciklo: *Ovō je cīlo butilija*. *Ovā je butilija cīlā*. 2. bezvodan: *Vīnō je cīlo* = bezvodno je

cīl-cīlcōst, -o, -o (predik. *cīl-cīlcōst*, -*cāsta*, -*cāsto*) posve cijel, čitav

cīma, -e (G pl. *cīm/cīmih*) ž 1. lišće na gomoljastu povrću (*ripi*, *rodākvi*); 2. kraj konopa kojim se veže brod: *Věž cīmu za kolōnu*, *za krōj*. *Čāpa cīmu!* 3. kraj svakog konopa, a u trāte i vas konop kojim se mreža poteže

cimitērij, -a m groblje: U Brūsju je *cimitērij* olma ispri *crīkve*. Isto: *kopošōnt*

cīncīś, -a (G pl. *cīncīś/cīncīśih*) m vrst ptice, Isto: *cīcīś*; v. *čūška*

cině, pril. jeftino; v. *drōgo*: *Vīnō je cině*. *Rība je cině*.

- cīngul*, -a m mali čavao za bačvu; v. *bāčva*
- cinīje*, kompar. od *cinē*, jeftinije: *o, jūdi, peštākula: cinīje grōzje od marūnā!*
- cinkinič*, -a m britvica srpaste oštrice, a katkad i ručice u koju se oštrica zadijeva
- cinprīs*, -a m čempres
- cīp*, *cīpà* i *cīpa* m dva privezana drveta kojima se vrše, tj. mlati pšenica na gumnu
- cīpal*, -pla (G pl. *cīpol/cīplih*) m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība: cīpal od pōrta* = prefriganac, lukavac
- cīpanīca*, -e (G pl. *cīpanīc/cīpanīcih*) ž komad odcijepana drva, cjepanica
- cīplōra*, -e ž mreža za lov cipala; v. *mrižā*
- cīpōtak*, -tka (G pl. *cīpōtkih/cīpōtok*) m otpadak od drva ili kame-
na pri cijepanju; v. *kārš, trišćica*
- cīrit*, -in (zube) nesvrš. ceriti, bijeliti zube na koga
- cīrit se*, -in se nesvrš. smijati se; v. *rascīrit se*
- cīsāt*, *cīson* nesvrš. životinju dirati po osjetljivu mjestu da brže ide (Za čeljade se kaže: *gīlit, kaškīt i kiškīt.*)
- citarāt (se)*, -rōn (se) nesvrš. tresti (se)
- cīv*, -i ž (od *nogē*); v. *gnjōt*
- cīvīl*, -o (predik. -a), -o izbirljiv u jelu: *Nī cīvīl u jīcū = ra-
do i svesebice jede. Isto: cīvīl*
- cīsterna*, -e ž brod za prijevoz tekućeg tereta; v. *brōd*
- cmārit*, -in nesvrš. cvrčati pekući se, pištati, cviliti na vatri: *Rība cmāri na parsūri. Isto: cmōrit*
- cmīdrīt*, *cmīdrin* nesvrš. poplakivati; v. *hrīnkot se, hrīnjit se*
- cmīj*, *cmīja* m smilje; v. *cvīće*
- cmijāt*, -jōn nesvrš. sličiti, nalikovati: *Dieā cmijāju na māter i
na ōca.*
- cmōrit*, *cmōrin* nesvrš.; v. *cmārit*
- cōk*, -a m panj: *Ovō je sūho kakō cōk.*
- cōmpāt*, *cōmpon* nesvrš. nespretno hodati, gaziti (kao šepajući);
v. *cōpāt*

cōngov, -o (predik. -a), -o blatan; pun blata

cōngovit se, -in se nesvrš. blatiti se (hodajući ili radeći); v. *cōngovot se*, *iscōngovit se*, *iscōngovot se*

cōngovot se, -on se nesvrš. blatiti se; v. *cōngovit se*

cōpāt, *cōpon* nesvrš. hodati kao šepajući; v. *cōmpāt*

cōtāt, *cōton* nesvrš. šepati; v. *cōtov*

cōtov, -o (predik. -a), -o šepav; v. *cōtāt*

crīkva, -e ž crkva: *Ol nedīje je pūna crīkva svīta*.

cūcot, -on nesvrš. sisati; v. *iscūcot*

cūf, -a (G pl. *cūf/cūfih*) m čuperak vlasi iznad čela

cūkar, -a m šećer: *Līpo govōri, sōmo mu je pūno cūkara na jazīku*.

cukarōni, -o (predik. -a), -o koji ima u sebi šećera; zašećeren; koji je kristaliziran: *cukarōni kāmik* = najotporniji kamen prema vatri, potreban za gradnju nekih dijelova *japjēnice*; vrst kremenā. Isto: *varstēni kāmik*

cūmbot, -on nesvrš. piti (posprdno). Isto: *cūmbot*, *cūmbrit*

cūmbrit, -in nesvrš. (posprdno) piti. Isto: *cūmbot*; v. *po cūmbrit*

cūrma, -e ž množina čeljadi, skupina, mnoštvo ljudi; družina: *Prēz cūrme se ne grē na trātu*; v. *incurmāt*

cūsница, -e ž žena koja šepa (prigiba se jer je šepava)

cusnīvāt, -nīvon nesvrš.; v. *cūsnut*

cūsnut, -nen svrš. čučnuti, sagnuti se u koljenima i tijelu do zemlje; v. *cusnīvāt*

cūsnut, -o (predik. -a), -o koji je u stavu čučnja, skvrčen, sagnut u koljenima

cvarjīv, -jīvo (predik. -jīva), -jīvo koji ima na sebi gamadi, osobito uši

cvīće, -a sr cvijeće. Vrsti cvijeća: *arbankanēla* i *erbankanēla*; *arbarōza* i *erbarōza*; *arēiz* ili *arēizul*; *bakuk*; *bargamōt* ili *bergamōt*; *baršcōn*; *bilēc*; *bosīlje* (samo u narodnim pjesmama); *bōžje drīvce*; *brōc*; *broćic*; *brōda*; *buhōč*; *bušīn*; *cmīj*; *čemerjika*; *cēta-vijolēta*; *čōka*; *čokēta*; *dubočac*; *fūšija*; *garīful*; *gomīlnjača* i *gominjač*; *gospinō cvīće*; *īva*; *ivānovo zēje*; *jānjetina*; *jelšomīn*; *jubica*; *kadūja*; *kāloper*; *kamomīl*; *kampānēl*; *kāpar*; *kokoćika*; *konopjika*; *kōpar*; *kopīto*; *kopriva*; *koromāč*; *kovīlje* (samo u narodnim pjesmama); *kozjō brōdā*; *kupīna*; *levōnda*; *līla*; *lūk*; *lužānja*; *maci*; *māčica*, *madrekorđa* ili *mā-drekōrdija*; *māk mōli*; *māk vēli*; *mandulāt*; *maravinac* i *mravinac*;

margaritèla; materedùha; maržuròna; mètvica; mihurić; mišaki-
nja; mirta; murtèla; nèvica; pãprot; parděj; pãsjo kita ili
vaprima ili veprima; pelin; primòj; pucqlina; ròza; rùta;
rùžica; sliz; smãrdovina; spãroga; spũži i spũžici; škròbut;
tetevica; udovičica; ũzmičici; vjòla; vr̃s; vr̃sãk; zimoròd
i zmoròd; zlatarica; zlòk; zminac i žminac; zvizdòn; zvonica;
žiga; žij; žufròn; žùka

cvit, -a (pl. cviti, G cvitòv/cviti) m cvijet: Podm̃r̃i(1) ga je
čã u cvit̃u čã u mãku (tj. na jedan ili drugi naćin)

cvĩl, -o (predik. -a), -o izbirljiv u jelu. Isto: ciṽl

cvòr, -i ž gamad po ćovjeku, životinjama i bilinama (uš, buha,
stjenica i sl.)

Ć

čã, česa i (novije) čega upit. i odn. zamjenica što, šta (Kao
upitna uvijek je u vezi s drugim rijećima u rećenici: Čã
govdriš? Čã ćeš ućiñit?; kad je posve samostalna, uvijek je
čò. Kao odnosna uvijek je čã: Pròvjoj mi svè čã si čùla; v.
čò

čãća-glòvã, -glovè ž visoka šumovita glavica puna ćesmine kraj
Brusja (Mnogi sada izgovaraju čãća-glòvã, a zapravo je is-
pravno: čãdja-glòvã, jer joj tamna i gusta ćesmina daje tam-
ninu, a to je čãća, čmòd i čmãdina.)

čãdo, -a m čedo (upotrebljava se u pjesmi)

čãgaj, -gja m zvijer poput vuka na Pelješcu i na otocima: Drèći se
kakò čãgaj.

čãgod, pril. štogod. Isto: čògòd

čãlabèrknut, -knen svrš. založiti se, prigristi (Rijeć je uvedena.)

čãle-tãle, neskl. štoli-toli

čãmit, -in nesvrš. uhvatiti mutnu tamnu boju (staklo od čãdi, će-
ljade od bolesti): Čãmi u tavnici. Čãmi ol svojè nevòje.

čãmprãga, -e (G pl. čãmpròg/čãmprãgih) ž šapa; fig. noga ćovjeća

čãnčura, -e ž širok, zdepast teretni brođ na jedra

čãngara, -e ž zla žena, smutljivica koja ćini smutnju, svađu: v.
smućivica

čãnjèkãt, -njèkon nesvrš. dosadno se hr̃njit (prisilno poplakivati)
za nećim; uvijeno izražavati želju da se nešto dobije od koga,
glasno hlepiti za nećim, osobito za hranom

čāpja, -e (G pl. čāpoj/čāpjih) ž vrst ptice; v. čūška
 čaratōn, -tāna m blebetalo, žvatovac
 čarčīt, -čīn nesvrš. cvrčati: Čōrčāk čarčī.
 čarlatōn, -tāna m; v. čaratōn
 čarnāča, -e (G pl. čarnōč/čarnāčih) ž koza crne boje; v. bilāča
 čarnīca, -e (G pl. čarnīc/čarnīcih) ž 1. vrst smokve; 2. crna zemlja; v. smōkve, čarnjenīca
 čārnica, -e ž ženska tamne puti
 čarnīlo, -a sr crnilo u sipi, hobotnici i sl.
 čarnoglāsica, -e ž vrst pšenice; v. šenīca
 čarnomānjast, -o (predik. -a), -o nešto crn
 čarnōška, -e ž ovca crne boje; v. bilōška
 čarnjēj, -njējā m vrst male ribe crnih ljusaka (U Starom Gradu čōrnjāc, u Dubrovniku čarnjul)
 čarnjēn, -njēna, -njēno (Odr. čarnjēni; predik. čarnjēn, čarnjēna, čarnjēnō) crven: Čarnjēn kakō škarlāt. Čarnjēni kāmik. Čarnjēnā je kakō rāk, kakō škarpīna, kakō kōr.
 čarnjenāst, -nāsto (predik. -nāsta), -nāsto (odr. čarnjenāsti) nešto malo crven, crvenkast
 čarnjenīca, -e (G pl. čarnjenīc/čarnjenīcih) ž crvena zemlja (crna zemlja je čarnīca)
 čarnjēnko, -ota m čeljade crvene puti
 čarvīč, -a m dem. od čōrv, mali crv
 čarvīv, -īvo (predik. -īva), -īvo (odr. čarvīvi, -a, -o) stvar koja u sebi ima crve: Ovī je gnjōj čarvīv. Dāska je čarvīva.
 čarvotōč, -ī ž crv i trag, rupa koju crv toči u drvu
 čarvotōčina, -e (G pl. čarvotōčin/čarvotōčinih) ž prah koji učini crv točeći drvo
 čašāt, -šōn nesvrš. dobro se doimati svojim izgledom; lijepo, ukusno i privlačno izgledati: Dīvnjā se naprvōjo da bōje čašō.
 čāuš, -a m glavarov poslužnik
 čāv, -a m okrugli drveni čep, klin na spojevima kolūmbe ili kōrbe, da kroz taj spoj more ne ulazi u brod
 čāval, čōvla (G pl. čāvōl/čōvlih) m čavao; v. čedīna

čavarjät, -jôn nesvrš. brbljati, čavrljati

čehuja, -e (G pl. čehuĵ/čehuĵih) ž 1. dio grozda što se s njega otrgne, čehulja; 2. mali grozdić (u Grablju čehuĵa): *Pozobo sôn čehuĵu grôzjo.*

čěj, čějte imperativ čekaj, čekajte

čejadîn, -dîna m čeljade. Isto: čjadîn

čejödë, -jödîna m čeljade

čemerĵika, -e (G pl. čemerĵik/čemerĵikih) ž vrst biljke čemerne, gorke: *Gôrak kakô čemerĵika; v. cvîće*

čemuhät, -hôn nesvrš.; v. čemujät

čemujät, -jôn nesvrš. komušati; oljuščivati; orunjivati, npr. kukuruz, grah itd., pa i glodati, npr. meso; v. očemujät, čemušät, homuhät

čemušät, -šôn; v. čemujät, homuhät

čela, čelë (pl. čële, G čël/čëlih ž pčela

čenkät, -kôn nesvrš. guliti meso od kosti i tako članke razglobiti

čëp, čëpà (G pl. čëp/čëpih) m čep; v. báčvor

čëpa, -e ž vrst plave ribe; v. sardelün

čeparjät, -jôn nesvrš. grepsti (ali manje nego garnjät)

čeparkälo, -ota m 1. onaj koji čeprka; 2. trag od čeprkanja

čeparkät, -kôn nesvrš. čeprkati, rasipati (o kokoši i o ljudima); v. raščeparkät, začeparkät: *Kôkoše čeparkäju po osîkü.*

čëpîžit se, -in se nesvrš. buniti se, oštro prigovarati; v. šipîžit se, šipîžit se

čëpulica, -e ž mala, zabaturena djevojčica

čerëk, -a m i čërek, čerëka m četvrt ali i komad mesa; stegno (čtvrť) ubijena brava: *Rasîkli su ga na čerëke.*

česmîna, -e ž črnika, vrst crnogorice

česnövît, -o (predik. -a), -o koji ima česna: *česnövîti lûk, češnjak: Blîtvâ se zalûči česnövîtin lûkon; v. lûk*

čëšaj, -šja (G pl. čëšoj/čëšjih) m 1. pribor za češljanje kose, i to gusti manji češalj; 2. vrst lazeće živinice s mnogo nogu (poput češlja) (Veliki rijetki češalj za kosu zove se račëšjôk.)

čëšânica, -e ž pučki "gips" kojim se omotava slomljena ruka ili noga (Učini se smjesa od stupe, jajna bjelanca i sapuna koja se brzo ukruti i drži slomljeno udo u tvrdu.)

čēšōj, -šōja m; v. čēžōj

čētāre, broj četiri: Rēkli smo čētāre beside (tj. bio je povjerljiv razgovor)

čētvartōk, -tōka m mlada loza četvrte godine; v. sōd

čētvort, -i ž četvrti dio, četvrtina

čētvōrtāk, -tvōrka m četvrtak; v. parvī dōn

čēžōj, -žōja m držak na kojemu visi grozd, smokva, maslina itd.

čībūk, -būka m cijev za pušenje, na luli

čīčāk, čīška (pl. čīški, G čīšok/čīških) m 1. jamica straga povrh kopita u kopitara (mula, magarca i sl.); 2. vrst trave koja čini mnogo sjemenika, i to dračastih: Izniklo je, narēšlo je, uzmožilo se kakō čīčāk.

čīč i čīča, neškl. radi, poradi (starije čīč i čīča): Čīča mēne nemōj zōbit sēbe.

čīhāt, čīhon nesvrš. kao češljem raščinjavati, raščešljavati (npr. konop, komad lista od aloja i sl.)

čīhōv, -hōva, -hōvo čiji

čīhovac, -vca m vrst loze koja je donesena iz Čihova (Čiovo); v. ōkrujčānīn

čīhōvič, -a, -e mjesto čīhōv, čiji: Čīhōvič ili Čīhōviča ste vī?

čīkūša, -e ž ženska koja trči za muškarcima. Isto: cikūša

čīmāk, čīmka (G pl. čīmok/čīmkih) m čimavica, stjenica

čīmigālo, -ota sr imenica od čīmigāt

čīmigāt, -gōn nesvrš. hodati na ruke i na noge (o djetetu prije nego prohoda); koprcati se; srljati; nervozno nastojati postići nešto u manjem stilu i bez osobite vrijednosti: v. bulīgāt

čīnīt se, -nīn se nesvrš. oholiti se, npr. kad imaš novo odijelo, kad si lijepo čeljade, kad se umišljaš: Čīnīt se kakō da je krōjā za brōdū čapθ(l); v. pričīnjāt se, načīnjāt se

čīopa, -e ž vrst lastavice; v. daržjēvica

čīpīšīt se, -šīn se nesvrš. osorno se opirati; buniti se; prigovarati; ne puštati se drugome; v. šīpīšīt

čīpov, -o (predik. -a), -o nakratko odrezan; v. očīpot

čīsto sridā, čīste sridē ž Pepelnica, tj. prvi dan korizme

čīvīre, -ih ž pl. drvena nosila na prečke

šjadîn, -dîna m čeljade. Isto: šejadîn

šjôn, -a m članak

šjônâk, šjônka (G pl. šjônok/šjônkov/šjônkih) m koljenac na nozi (na pregibu stopala) i na ruci (iznad zapešća); v. ščonâk

šmādîna, -e ž gusta magla; v. šmôd

šmêk, šmêkâ (G pl. šmêkov/šmêkih) m crvena izraslina, čirić na očnom kapku

šmôd, -i ž i šmôd, šmâda m lagana magla; v. šmādîna

šô, šêsa i (novije) šêga upit. zamjenica što (Javlja se samo onda kad stoji samostalno: šô? (ali: Čâ govôriš?); v. šâ

šobanîca, -e (G pl. šobanîc/šobanîcih) ž pastirica; družîna

šobôn, šobâna (G pl. šôbon/šobânih m pastir, čoban: Na Brûsju vêš nî šôbon/šobânih).

šôgôd, pril. štogod: Vazmî šôgôd za izîst. Isto: šâgôd

šôr, šôrâ m guba na zelju, tj. povrću, a osobito na bobu (Drugo su šôrî = maleficium.)

šôran, -rno, -rno (odr. šornî; predik. šôran, šôrnâ, šôrnô) crn: Čôran je kakô oni šôrnî, kakô oni iz pâkla, kakô lopiža, kakô pinjâta, kakô hrâg, kakô jâval, kakô šôrnî grâvron.

šôrčâk, šôrška (G pl. šôršok/šôrškov/šôrških) m cvrčak: Čôrčâk čarčî; v. čarčît

šôrî, šôrîh pl. m urok, tj. zlo djelovanje čaranjem na iskrnjega; v. šôr

šôrnka, -e ž kokoš crne boje; v. šarnîca

šôrv, -a m crv

šoviđan, -šno (predik. -šna), -šno kao pravi čovjek, čovječan

šovîk, -a (pl. jûdi, G jûdîh) m čovjek

šôvkonje, -a sr prepiranje: Svêj je od njîh šôvkonjo.

šôvkot se, -on se nesvrš. prepirati se

šrîp, -a (G pl. šripôv/šrîpih) m crijep

šrîpnja, -e (G pl. šrîponj/šrîpnjih) ž polukugla kojom se pokriva prijesni kruh i na koju se nagrne žerava i suprôška da se kruh ispeče

šrîpot, -on nesvrš. crpsti

šrîvo, -a (G pl. šrîv/šrîvih) m crijevo

čůčka, -e ž; v. čůška

čůdan, -dno (predik. -dna), -dno kojemu se je ili čemu se čuditi, jer je čudne naravi, postupka, karaktera: Čůdno žėnsko glōvā. Onā je čůdna.

čůdan, -dno (predik. -dna), -dno koji se svemu lako, veoma čudi: Ne bůl tākō čůdna!

čudesō, -a (G pl. čudēs/čudesīh) sr čudo: Půno je čudēs na svītū.

čudesō, pril. veoma mnogo: U sākī ōl trāte rībe je čudesō.

čumberlikāt, -kōn nesvrš. 1. govoriti koješta; 2. rado piti

čumbrikulāt, -lōn nesvrš. potajno, lukavo ukrasti

čůn, čůna m ako ne oštra, ali uzvisita izbočina iz drva ili iz kamena

čůnka, -e ž njuška u prasca; (posprdno) obraz čovjeka

čunjekāt, -kōn nesvrš. hrinjiti se, dosadno i prisilno poplakivati; v. čanjekāt

čůpak, -pka ili -vka (G pl. čůpok/čůpkīh) m 1. pipak ili sisalčica (ima ih niz) na traku od hobotnice; 2. mala (tvrda) izraslina na čovjeku kad ga npr. ubode komarac, ili na glavi od udarca tvrda predmeta

čůpāk, čůpka ili čůvka (G pl. čůpok/čůpkīh) m zatiljak; v. čůpica

čůpeša, -e ž žena raskostrušena, zapuštena, u nerednu odijelu, pa i glupa

čůpešina, -e ž; v. čůpeša

čůpica, -e (G pl. čůpic/čůpicīh) ž zatiljak; v. čůpāk

čůpot, -on nesvrš. kidati na pramene, npr. vlasi, travu

čvarčīt, -čīn nesvrš. čvariti: U parsūrī čvarčī.

ĉā, 1. uskl. odatle, van; 2. pril. odavle, daleko: *Pobiġa je ĉā.*

ĉāĉa, -e m tata, otac (vok. *ĉāĉa*); v. *rōdbin. imenā*

ĉāĉa-glōvā, -glōvē, ž; v. *ĉāĉa-glōvā*

ĉāĉe, -eta m tata, otac; v. *rōdbin. imenā*

ĉāk, pril. čak, dopokon, napokon; v. *ščāk: Čāk je i grēb otvorī.*
Čāk do na krōj selā ga se je ĉūlo.

ĉākula, -e (G pl. *ĉākul/ĉākulih*) ž ĉaskanje, govorkanje, brbljarija;
v. *ĉakulāt*

ĉakulāt, -lōn nesvrš. ĉaskati; brbljati

ĉakulōna, -e ž brbljavica, ĉaskavica

ĉakulūn, -lūnā m ĉaskavac, brbljavac

ĉapāt, -pōn svrš. (imper. *ĉāpa, i ĉapōj*) uhvatiti; dobiti: *ĉapāt barabōn* = dobiti batine (kao što u crkvi Velikog tjedna kad se lupa šibama). *ĉapāt bankarāuš* = dobiti batina (Bank heraus je bila zapovijed da se iznese klupa pred vojnički logor i na klupi su okrivljena vojnika tukli batinama.) *ĉapāt ĉāval za svārdal*; *ĉapāt rīpu za rodākvu*; *ĉapāt rōg za sviĉū* = uzeti nevaljano za valjano; *ĉapāt konjēt* = dobiti otpusnicu iz vojske. *ĉapāt ĉeš kōnat* = dobiti ĉeš kaznu. *ĉapāt māšku u mīnu.* = dobiti nešto nepoznato. *ĉapāt rēšpice* = dobiti batina (jer kad Velikog tjedna počne molitva: "Respice...", lupa se šibama, tj. počne *barabōn*). *ĉapāt sardēl* = dobiti šibom po ruci (obično u školi za kaznu). *ĉapāt u štūmak* = natugovati se. *ĉapāt sīp* = smočiti se (sipa je morski mekušac). *ĉapāt šĉōpih* = dobiti batina (u vojsci su se davali štapi). *ĉapāt zēcā* = dobiti bolest, ranu. *ĉapāt u brašnjīk*, ili: *nā lokat* = trpjeti štetu. *ĉapāt priko glōvē* = izrugivati se s kime. *ĉapāt kōru ōl jōpna* = prva pojava vapna na svodu *japjēnice*

ĉapēkālo, -ota m tepavac; mutavac

ĉapēkāt, -pēkon nesvrš. biti mucav u jeziku; tepati

ĉapōvāt, -pojēn nesvrš. hvatati; dobivati; v. *ĉapāt*

ĉarāt, -rōn nesvrš. bistriti se: *ĉarō odozdōla* = bistri se (nebo) sa zapada. *Ūje je pōĉelo ĉarāt* = ulje se počelo bistriti.

ĉedīna, -e ž ĉavao: *Udīj dvī ĉedīne u banđīš*; *gūzo se.*

ĉefāla, -e ž glava, tjeme (na glavi): *ĉapā(t) ĉeš dvī po ĉefāli.*

ĉēla, -e ž golo tjeme, ĉela

čelò, -à sr kilo(gram): *Kúp málo ríbe: čelò, čelò i po, dvo.* Isto:
čilo

čelov, -o (predik. -a), -o bez vlasí, kose; čelav

čelovit, -in nesvrš. ostajati bez kose, čelavjeti: *Mlòd je, a vèč
čelovi.*

česer, -a m sjekira dvosjekla kojoj oštrice stoje poprijeko;
v. *tësla*

čî, čerë (pl. čere, G čër/čerih i čerih; L čerõh/čerima) ž kći.
Isto: *icî*

čičurūša, -e (G pl. čičurūših/čičurūš) ž ribica slična *gargurūši*,
ali sitnija; v. *bilo riba*

čihät, čihon nesvrš. kihati, kroz nos štopotati i slinu štrcati.
Isto: *cihät*

čihävica, -e ž kihanje: *Čapála ga je čihävica.*

čihnüt, čihnen svrš. kihnuti

čika, neskl. usklik naslađivanja tuđem neuspjehu, pa i nesreći;
v. *čikät*

čikara, -e ž šalica; v. *posude iz metala, zemlje*

čikarica, -e ž dem. od čikara mala šalica: *Vāze son čikaricu kafë.*

čikät, -kõn svrš. nasladiti se tuđem neuspjehu, pa i nesreći:
Nëgo mi nemõj čikät (ironično)

čikövät, -kõjën nesvrš. iter. od čikät, naslađivati se tuđem ne-
uspjehu, pa i nesreći

čilo, -à sr kilo(gram). Isto: *čelò*

čimula, -e (G pl. čimul/čimulih) ž sredina, vršak stabljičasta
kupusa

čipîrkot, -kon nesvrš. glasati se prvi put (o piletu); u prenes.
smislu: ogledavati se za djevojčicama (o *dikmančiču*, tj.
momčiču)

čiverica, -e ž 1. gornji dio glave; tjeme; 2. kapica koja se stav-
lja na tjeme; v. *timenica*

čõče, -ta m tata, otac; v. *čãća*

čõka, -e ž 1. vrst svijećnjaka (u crkvi); luster; 2. vrst cvijeća;
v. *cviče*

čokëta, -e (G pl. čokët/čokëti) ž vrst cvijeća; v. *cviče*

čõncara, -e ž manja stvar i igračka male vrijednosti

čōndarice, čōndaric/čōndaricih ž pl. stvarčice male vrijednosti:
Hit čā tē čōndarice.

čōro, -ota m čorav čovjek

čōrov, -o (predik. -a), -o slijep: *I čōrovo kōkoš nōjde bobōvo zārno.*

čū, neskl. usklik kojim se doziva kokoš ponavljanjem: *čū, čū, čū, čū...*

čūčāt, čūčōn nesvrš. sisati; v. *čūčōt, čūskōt*

čūčīn, -a m 1. dudica za djecu; 2. vrst bijele ribe; v. *čūčāt, čūčōt, bīlo riba*

čūčīv, čūčīvo (predik. -a), *čūčīvo* (odr. *čūčīvi*) nježan, osjetljiv

čūčōt, -on nesvrš. sisati: *Dīte čūčō parst;* v. *čūčāt, čūskōt*

čūh, -a m slab dah vjetra: *Nī ni čūha ni pūha* (tj. potpuna je tišina, bez vjetra)

čūk, čūkā (G pl. *čūkov/čūkih/čūcih*) m vrst ptice; v. *čūška*

čūka, -e m i ž onaj koji je bedast (muško ili žensko) ali blago rečeno

čūkāt se, čūkon se nesvrš. od ušiju do ušiju govoriti: *Čā se čūko, tō se i dočūko;* v. *pročūkāt se, dočūkāt se*

čūlīt se, čūlīn se nesvrš. napinjati uši na slušanje; v. *hūlīt se, nahūlīt se*

čūlūm, -lūma m (nadimak osobi, a znači:) onaj koji je blekast, budalast

čūmbot, -on nesvrš. piti (posprdno rečeno); v. *čūmbot, čūmbrit*

čūmbrit, -in nesvrš. v. *čūmbot*

čūrle, -eta m i *čūrlīca, -e* m nadimak osobi u Brusju po glasu ptice; v. *čūrlīkāt, čūrlīkōvac*

čūrlīkāt, -līkon nesvrš. glas davati kao ptica *čūrlīkōvac*

čūrlīkōvac i *čūrlīnkāvac* i *čūrlīnkōvac, -kōvca* m vrst ptice: ševa poljska (dalmatinska); v. *čūška*

čūrnūt se, čūrnen se svrš. malo se opiti

čūskōt, -on nesvrš. lagano sisati; v. *čūčāt, čūčōt*

čūšak, čūška m dem. od *čūh,* dašak vjetra: *Nī ga nī čūška!*

čūšīt, čūšin nesvrš. lagano puhati (o vjetru); v. *čūh*

čúška, -e (G pl. čúšok/čúških) ž ptica, kao opća imenica i kao naziv za svaku pticu. Vrste ptica: arlina; bena; bōžji kokotić (koji ima krunu na glavi); bravaruša; cicić ili cincić; čapja (morska ptica); čuk; čurlinkavac i čurlinkovac; daržjēvica (čiopa); debelokjunac; divjî gōlub; divjō gūska; divjō lāstāvica; divjō pātka; drōzg i druzgēj; faganēl; finko; fratrić; frizulīn ili frižulīn; galināca; gardelīn; gārlica; gōlub; grāpron; gūska; jāstreš; kaleb; kanarīn; kōkoš; kokošōr; kosić; kùkavica; kukviža; lāstāvica; lūdula; lugarīn; mirula; muntōnjok; norāk; ōreb; pājka (patka); pārdavica; pastirica (jer se vrti oko stada); pāun; pazamohovac; plavūša; plēsko; pogarmūša; prēpēlica; rēpāk; slavīć; sokolić; sovā; strižīć; šjūka; tūka; verdūn; viver; vūga; zōvkovac; ždrōl; žutovrātnica; žutūga

D

dabōjdo, uskl. dabogda: Kād ozdrāviš, dabōjdo, pūstiću te na tōnce.

dāje, pril. dalje

dāji, -o, -e dalji

damijōna, -e ž demižon, opleten staklen sud

damjēn, -mjēno, -mjēno (odr. damjēni; predik. damjēn, damjenā, damjenō) davan, neizrabljen, sokovima bogat (o zemlji): Ova je zemja damjenā; v. starinā, novinā

danāskoj(a), pril. danas

darnekūša, -e (G pl. darnekūš/darnekūših) ž vrst vinove loze i grožđa

darōvšćina, -e (G pl. darōvšćin/darōvšćinih) ž imanje koje se drugome daruje

dārpit, -in nesvrš. grabiti; v. udārpit, podārpit, razdārpit

dārpit se, -in se nesvrš. napinjati se svim silama; mučiti se da se čega dočepaš zubima i noktima; grabiti svojski u poslu: Ovi se mōli dārpi bōje od vēlikih.

dārpot se, -on se nesvrš. materijalno drpati se; uhvatiti se u ruke; gurati se i derati se među sobom; v. izdārpot

darvarica, -e (G pl. darvaric/darvaricih) ž ženska koja posluje drvima; drvarica

darvenarija, -e (G pl. darvenarij/darvenarijih) ž drvenarija

dārvo, -a i darvō, -ā sr (pl. darvā, G dōr) drvo: Mōre, donēs gōr tō dōr = Mare, donesi gore ta drva

- darvōšan*, -šno, -šno (predik. *darvōšan*, -vōšnà, -vōšnò) meka stvar koja se počela u drvo obraćati, npr. repa kad počne starjeti; tvrd; žilav; drvenast: *Ovâ je rîpa darvōšnâ.*
- daržālo*, -a (G pl. *daržālih/daržōl*) sr ručica motike ili maškлина; v. *maškīn*, *matika*: *Nasodī ga je na svojē daržālo* (tj. utuvio mu svoju volju, svoje ideje)
- daržjēvica*, -e (G pl. *daržjēvic/daržjēvicih*) ž vrst lastavice koja u masi naviješta dažd, kaže se i *čîopa*, -e; v. *čūška*
- daržjēv*, -žjēvo (predik. -žjēva), -žjēvo kišovit: *Vrīme je daržjēvo.*
- daržjīt*, -žjīn nesvrš. kišiti.
- dātal*, -a m vrst morske školjke, prstac; v. *školka*
- dāt*, *dōn* svrš. dati. *Dāt ogōnj* - spaliti boju na drvenu brodu: *Vajō digod brōdu dāt ogōnj. Dāt prōv.* = povladiti, odobriti, dati pravo. *Dāt rūku* = pripomoći pri poslu. *Dāt dobrīn* (komu) = *dāt prōv*
- davnjēn*, -vnjēno, -vnjēno (odr. *davnjēni*; predik. *davnjēn*, *davnjēnâ*, *davnjēnò*) davni: *Davnjēno starīnâ* (ima to i Hektorović)
- davnjinâ*, -ē (G pl. *davnjīn*) ž davnina, davno vrijeme: *Tō je ōl davnjīn.*
- davōnt*, -a m konopčić pri *māci* od *lantīne* do *āšte* od *prōve* (Drugi konopčić od iste *māce* do *ōrbura* zove se *podōrbur*); v. *konōp*
- dažjēvica*, -e ž voda što je pala s neba kao dažd; v. *kišnica*
- dē*, usklik (gonjenja) kojim se tjera mul i mazga: *Dē sīmo! Dē tāmo!* (Magarcu se reče *šō*. Kad hoćeš da se okrene, reče se: *prrr-pruuu...* Kad hoćeš da ide ravno: *ūprov!* Kad hoćeš da stane: *štōj*. Kad hoćeš da digne nogu, reče se: *Dūra! Dūra tū nōgu.*); v. *mūl*, *šōkica*
- debelokjūnac*, -kjūnca (G pl. *debelokjūnoc/debelokjūncih*) m vrst ptice: *batokljun*; v. *čūška*
- dēbel*, -o, -o (odr. *debēli*; predik. *dēbel*, *debelâ*, *debelò*): *dēbelo vīnò* = gusto, crno vino
- debeljūhan*, -hno (predik. -hna), -hno malko debeo, debeljkast
- decēnbar*, -bra m prosinac; v. *mīseci*
- decipāt*, -pōn svrš. teško uništiti (tjelesno ili u imovini); smlaviti: *Tō će ga decipāt. Tīn će se decipāt.*
- dēgot se*, -on se (s kim) nesvrš. inatiti se (o djeci); goniti se ne baš ljuto; svađati se; zadirkivati jedan drugoga; prepirati se: *Čâ se dēgote kakò pās i māška.*
- dēklīca*, -e ž (ekav. refleks glasa jat); v. *dīklīca*, *dīvnjâ*
- dēkot*, -on (koga) nesvrš. tjerati mula usklikom: *Dē!* (ali i preneseno na čeljade)

děli, neskl. (u pjesmi) odvažan, junak

delija, -e m vojnîk turski na konju; junak

derât, dëren nesvrš. guliti; fig. globiti, pljačkati: *Dëru te nã mihe i na kôžu* (tj. uzimaju ti puno najma, naplate, dobiti, poreza itd.)

derât se, dëren se nesvrš. drečiti se: *Ne dër se kakò čãgaj!*

dësna, -ih i dëson sr pl. meso oko zuba

dešmôtaran, -rno (predik. -rna), -rno nesmotren; neuredan; neredan

dešperadün, -dünà m onaj koji živi raspušteno i na neodgovoran način

deštrigât, -gôn svrš. uništiti; upropastiti

dežmëštiga, -e m i ž nevaljanac; propalica; onaj koji bi zlo učinio; previjanac; vragoljasto čeljade

dî, pril. (samostalno upitno) gdje: *Jõ grën ù poje (kopât)*. - A dî? (tj. u koje polje) (Kad riječ nije samostalna, onda je, dî: *Dî grëš? Dî si bi?*): *Dî je tò, dî!* (čudenje)

dîd, dîda m djed; v. ròdbin. imenà

dîde, -ta m; v. dîd

dîfçot, -çen nesvrš. jedva dihati

dîgod, pril. gdjegod: *Dîgod se pröpju potrĩba izrèpot.*

dîgòd, pril. gdje gòd: *Dîgòd iša - nî ga dò doma.*

dîhât, dîhon nesvrš. disati

dîhçot, -çen nesvrš. jedva dihati, iter. od dîhât

dîhot, -on nesvrš. disati

dîklîca, -e ž djevojka; v. dëklîca, dîvnjã, mladîca

dîkmôn, -mãna m mladić, momak. Isto: ditmôn

dîlbîca, -e (G pl. dîlbîc/dîlbîcih) ž dioba suvlasničkih nekret-nina, razvrgnuće zajednice: *Dî je dîlbîce tôte je i svajbë.*

dîlkon, pril. dijeleći redomice: *Mât dîci dîlkon døjë krûha.*

dîlnîca, -e (G pl. dîlnîc) ž dionica imetka: *I jõ sòn dîlnîca òševëga imõnjo.*

dîlnîk, -a (pl. dîlnîci, G dîlnîcih/dîlnîkov) m dionik imetka, stečevine, lovine

dilo je, neskl. treba, ređ je: *Kad je govor ōbo ribonju, nojprî je dilo govorit ōbo mriži.*

dilot, -on nesvrš. tesanjem kidati komadiće od većeg komada drva: *Āa se siĉe i lavurō đeseron, to se sve reĉe da se dilo.*

dimnja, -njih sr pl. tantum donji dio trbuha (Odatle: dimnjilje - dimnija - dimije = hlaĉe široke ispod dimanja)

dimuskāt, -muskon nesvrš. od *đimit*, puštati slabi dim: *Na komînu sōmo dimusko, ōgnja nî.*

đin, l.l. prez. od gl. govoriti: *Đin jō* (bio je ĉest interkalar starijih ljudi)

dinōr, -nōrā m l. novac; 2. vrst igraĉe karte; v. *baštun, kupa, špōda*

đinja, -e (G pl. *đinj/đinjih*) ž lubenica; v. *zēje*

dispensîr, -sîrā m vrst funkcionar na brodu; v. *kipōj*

diškargāt, -gōn svrš. razmekati teret (ili robu pri pranju)

đitē, *đitēta* (pl. *dica, dicē, đici, đicu, đico, đici, đicōn*) sr dijete

đitelina, -e ž djetelina; v. *trōvā*

đitenjok, -a (G pl. *đitenjokov/đitenjocih*) m velik oganj što se za veselje pali o Jurjevu i Božiću (ponajviše se djeca za nj brinu): *Na Bōdnji đōn prid crikvon plandō đitenjok.*

đitētinon, neskl. kao dijete, djetetom: *Kāl sōn bî đitētinon.*

đitmōn, -māna m; v. *dikmōn*

đîva, -e ž djevica: *Đîva Marija*

diver, -a m djever; v. *rōdbin. imenā*

divjakinja, -e (G pl. *divjakinjih/divjakînj*) ž ženska neotesana, divljakinja

divjî, -ô (predik. -ā), -ô divlji: *divjî gōlub* = vrst ptice; v. *ĉūška*; *divjî miš* = vrst ribe od dna; v. *hlōndavina*; *divjî spinōt* = vrst zelenja; v. *zēje*; *divjō blitva* = vrst zelenja; v. *zēje*; *divjō gūska* = vrst ptice; v. *ĉūška*; *divjō lāstavica* = vrst ptice; ĉiopa; v. *ĉūška*; *divjō lobodā* = vrst zelenja; v. *zēje*; *divjō pātka/pājka* = vrst ptice; divlja patka; v. *ĉūška*; *divjō riba* = vrst ribe s dna mora; v. *hlōndavina*; *divjō škarpîna* = vrst ribe od dna. Isto: *gardobina* i *hudobina*; v. *hlōndavina*

divjōk, -jōkā (pl. *divjōci*, G *divjōcih/divjōkov*) m neotesan muškarac; divljak

- dīvnjā, divnjē* (G pl. *dīvnjāh/divōnj*; DLI *divnjōn/divnjāmi/dīvnjīma*) ž djevojka; djeвица: *Bōje je crīkvu razorit nēgo dīvnji sriću izronit.*
- divnjica, -e* (G pl. *divnjicīh/divnjīc*) ž dem. od *dīvnjā*
- divōjka, -e* (G pl. *divōjkīh/divōjok*) ž djevojka koja trajno pomaže u poslu; sluškinja: *Nikomu nēću bit divōjka. Nī već divōjok po kūsoh.*
- dīžva, -e* (G pl. *dīžvih/dīžov*) ž drven otvoren sud za vino koji ima držak gore sa strane; v. *bāčvor, pōsude, sūdi*
- dlītō, dlītā* m dlijeto (alat). Isto je: *lītō*
- dnēvon, pril. danju, po danu: Mōj je muž dnēvon ū poje - nōdon nā more.*
- dobića, -e* ž dobit; zarada; zasluga: *Nī svāko dobića dobrā.*
- dobīt, -bījen* svrš. posvojiti sasvim nešto: *Dōbi je igru i pineze, pōk vitli glovōn* (tj. pun je oholosti)
- dobītāk, -bītka* (G pl. *dobītōk/dobītōkov/dobītōkih*) m kamate na pozajmljeni novac; v. *dohōdak*
- dobōta, pril. za malo da ne, skoro: Tēte, dobōta! A nī, sēree, nēgo prōpja* (riječ je o padu)
- dobrō, -ā* sr imetak, imanje; posjed
- dočīkāt, -čīkon* nesvrš. dočekivati: *Trī zajmēno svāk is strōhon dočīko; v. zajmēni*
- dōč, dōjden* svrš. doći: *Svē dohōdi na mānje sōmo nē rič Bōžjo. Dōša mu je na mānje = iznevjerio mu je. Dōč na dobrō* 1. koristiti; pruditi: *Tūjo mu je prōpast dōšla na dobrō; 2. čestitati blagdan: Na dobrō vōn dōšlo svēto Porojēnje!*
- dočūkāt se, -čūkon se* svrš. dočuti, doznati glasinu širenu od uha do uha: *Ča se čūko, tō se i dočūko.*
- dođīt (se), -dīn (se)* svrš. dotaknuti koga, dotaknuti se koga: *Nīsōn ga ni pārston dođil.*
- dōdonda, pril. donde: Hōmo tōrkāt dōdonda: ko sē bōje.*
- dohlīpot, -pjen* svrš. doći teško zadihan od umora: *Jedvā je brižna dohlīpola.*
- dohnjāt, -hnjōn* svrš. doći jedva nekako; doći, ali s velikom mukom i trudom: *Kal dohnjōdu, već prōpja ništa ne mōredu.*
- dohōdak, -hōlka* (pl. *dohōloi, G dohōdok/dohōlcīh*) m dio prihoda što ga težak daje gospodaru; v. *dobītāk*
- dohodīt, -hōdin* nesvrš. dolaziti: *dohodīt ū toj = dolaziti u potrebu i upotrebu*

dohōdjāt, dohōdjon nesvrš. iter. od dohodit: *Ne dohōdjoj mi na oči!*

dohrōnīt, -hrōnin (nešto komu) svrš. uščuvati i dati: *Otāc mu je dohrōnī kúču i imōnje.*

dojōt se, dōjmen se (čega) svrš. svojski se prihvatiti posla: *Veselo čemo krāju kal se dōjmemo poslā.*

dojtūr, -tūrā (G pl. dojtūrov/dojtūrih) m umišljen verbalni izazivač

dojturāt, -rōn nesvrš. praviti se dojturōn; dočirati, nepozvano a "učeno" o komu ili o čemu govoriti: *Čā mi tōte dojturōš?!*

dokučīt, -in svrš. domisliti se, shvatiti, dokučiti

dokulēcāt, -lēcon svrš. doći hodajući (posprđno)

dolendrāt, -drōn svrš. dohrliti brzo (posprđno ili smiješno rečeno), nesmotreno dotrčati do nekog mjesta ili osobe

dolēndrot, -on svrš.; v. dolendrāt

dolevadāt, -dōn svrš. dotrkati brzo; v. levadāt

dolībīt se, -lībīn se svrš. lukavo, oprezno se dovući: *Dolībī se je u kúču kakō māška.*

dolikōj(a), pril. dolje

domōnski, -o, -o domaći: *domōnsko rōba* (za razliku od kupovne)

dōn, dněva (pl. dněvi, G dněvih i dōn) m dan: *Āko je poslā, jē i dōn - rēka je Bojdōn* (poslovica)

donīkovnjo, pril. donedavno

dōnkle, vez. dakle

donōšak, -nōška m čedo rođeno od devet mjeseci

dōpokon, pril. čak (i ovo)

dorēnut, -nen svrš. dognati; donijeti: *Jutro me odrēne, večer me dorēne.*

dōrž, imper. od dōržāt drži: *Dōrž se drēto da se ne izgōbiš.*

dōrž, daržjā (pl. daržji, G daržjih) m kiša, dažd

dōržāt, daržīn (imper. dōrž) nesvrš. držati: *Dōržāt kozū u vēzālu = privezati kozu konopom*

dosēč, dosēgnen svrš. dohvatiti

dosēgnūt, -sēgnen svrš.; v. dosēč

dosimot, *dosimjen* nesvrš. dosezati; fig. shvaćati: *Ti tō ne dosimješ* (tj. ne shvaćaš)

doslīpot, *doslīpon* svrš. po tmⁿⁱ ili slaboj svjetlosti doći: *Evo son ti jedva doslīpola*.

dōsle, pril. dosad

dostāt, *-stānen* svrš. dotaknuti se dna mora i na noge stati gdje se može (a to kad se pliva)

dōšā, *-ž* m čeljade koje rado dijeli svoje

doščentāt, *-tōn* svrš. doštedjeti; dohraniti

dōšē, *-etā* m; v. *dōšā*

došemrēcāt, *-brēcon* svrš. doći teturajući se; v. *šemrēcāt*

dōškot, *-on* svrš. dočekati, ali samo u vremenu: *Ne dōško do ū jutro. Neće dōškot zimē* (ili: *stārosti*)

dōta, *-e* ž miraz: *Deštrigāla bi dōtu svēte ōne*.

dōtan, *-tno*, *-tno* (predik. *dōtan*, *dōtnā*, *dōtnō*) koji rado daje, dijeli; darežljiv: *Tēško ti je po dōtnoj zdilici* (tj. teško je biti ovisan o tuđoj darežljivosti)

dotāt, *-tōn* svrš. dati miraz: *Līpo su te dotāli!* (ironički, jer nije dobila miraza)

dotēgnūt, *-tēgnen* svrš. dovući: *Kād se mriža ol trāte dotēgne na pliš, zdrūži se parvō i zōtēga*.

dotēć, *-tēgnen* svrš. dostignuti: *Dalekō si hīti sidro: surgadīna ne mōre dotēć. Itīli smo svū mōču zakopat, ma nī dotēklo vrīmena*.

dōvāt, *dōjēn* nesvrš. 1. davati; 2. zaudarati; puštati određeni miris, vonj: *Rība dōjē sirovīnon*.

dovelikē, pril. do velike nevolje, do ljute potrebe: *Dovelikē ne bi tō učinī* (tj. kad se ne bi moglo drugačije)

dovīdot, *dovīdon* nesvrš. dovoditi: *Njēmu morskī čovīk rību dovīdo* (poslovice)

dozlogārdit, *-in* svrš. dodijati, dozlogrditi

dozlogārstit, *-in* svrš. dogoditi, ogaditi: *Dozlogārstilo mi je*.

dōzvōn, *-a* m četvrti i posljednji poziv crkvenim zvonom na misu ili večernju

dozvonīt, *-nīn* svrš. zazvoniti zvonom četvrti i posljednji put pozivajući vjernike na bogoslužje; fig. propasti; ne uspjeti; umrijeti: *Misli je jōsāt, ma mu je dozvonīlo*.

- drāča*, -e (G pl. *drōč/drāčih*) ž 1. igličasti list koji bude (npr. od *smriča*); 2. trn (npr. od *kupine*); 3. kost u ribi (a glavna kost u ribi je *velo drāča*)
- drāčevica*, -e ž vrst zelenja; v. *zēje*
- drāgahan*, -hno (predik. *drāgahnā*), -hno mio i drag; dražestan: *Ti si meni mālašān, ti si meni drāgahan...* (majčino tepanje)
- draga-voda*, -ē ž voda što se iz bunara crpi
- draginja*, -e (G pl. *draginj/drāginjih*), ž skupoća
- dragočina*, -činea (G pl. *dragočinoc/drāgočinic*) m onaj koji skupo prodaje
- dragočinica*, -e (G pl. *dragočinic/drāgočinic*) ž ona koja skupo prodaje
- dragojūb*, -jūba m vrst trave; v. *trōvā* (trava koja se privije na zdravu kožu, pa ako se koža upali, to je znak da toga zamišljena osoba voli, ljubi)
- dragojūban* i *dragojūban*, -o (predik. -a), -o ljubezan; srdačan
- dragokōran*, -o (predik. -a), -o dobar; ljubezan (mjesto *dragokārvan*, jer se krv reče *kōr*)
- drāgovot*, -gujen nesvrš. maziti, iskazivati pažnju, ljubav, rukama i djelom nekoga gladiti
- drenūt*, -a m vrst suvremenog ratnog broda; v. *brōd*
- drēt*, -o, (predik. -a), -o ravan, uspravan: *Drēt je kakō sviša.*
- dricāt (se)*, -cōn (se) (imper. *drīca (se)* i *drīcōj (se)* svrš. ispraviti (se), izravnati (se))
- drīcōvāt (se)*, -cōjēn (se) nesvrš. ispravljati (se); izravnati (se)
- drīm*, *drīmā* m lagano spavanje
- drīmāc*, *drīmca* (G pl. *drīmoc/drīmci*) m; v. *drīm*: *Komīn līnāc*, a *postēja drīmāc* (poslovice)
- drīmālo*, -ota m onaj koji puno spava
- drīmāvica*, -e (G pl. *drīmāvic/drīmāvic*) ž drijemež: *Drīmāvica me je čapāla.*
- drīmēš*, -mēša m; v. *drīm*, *drīmāc*
- drīskāvica*, -e ž lijavica, proljev
- drīstā*, *drīstē* m i ž 1. onaj koji se dreči; 2. onaj koji previše brblja koješta; 3. onaj koji je jako mršav: *Drēči se kakō drīstā.*

drístàt, -tòn nesvrš. imati driskavicu, tj. proljev
drístìt, *drístin* nesvrš. neodgovorno brbljati: *Čà drístiš?!*
drístìt se, *drístin se* nesvrš. drečiti se
drîvo, -a sr l. drvo; 2. u staro vrijeme drven brod; v. *dârvo*
drôb, *drôba* m trbuh i kulin (utroba)
drôban, -o, -o (odr. *drobnî*; predik. *drôban*, *drobnâ*, *drobnô*)
 sitan: *Drôbno cviće. Ova murtëla je drobnâ.*
drobit, -bîñ i *drobin* nesvrš. učiniti drobninu, tj. mrviti: *U mlîkô drobin krûh. Dokli drobin, ne môgu jist.*
drof, *drofa* m izažet kom od masta; istiješteno grožđe; drop
drofûja, -e (G pl. *drofûj/drofûjih*) ž rakija od vinskog *drofa*
drôg, *drôgo*, *drôgo* (odr. *drôgi*; predik. *drôg*, *drôgâ*, *drôgo*)
 l. mio, drag; 2. skup (kompar. *drážji*; superl. *nôjdrážji*):
Mojâ drôgo divnjica. Onâ divnjica mi je drôgâ. Drôg mu je kakô luk ođiman (tj. neprijatelj mu je)
drôgo, pril. skupo: *Têško je živit, jer je svè krûto drôgo*; v. *cinë*
dronjât, *dronjen* nesvrš. spavati (posprdno rečeno): *Drônješ kakô pûh.*
drôzak, -zga (pl. *drôzgi*, G *drôzok/drôzgih*) m vrst bijele ribe;
 v. *bîlo rîba*
drôzg, -a m vrst ptice: drozd i bijele ribe; v. *čûška*, *bîlo rîba*
drûg, -a (pl. *drûzi*, G *drûzih/drugôv*) m član družine u poslu; v. *družina*
druzgëj, -gëjâ m vrst ptice; v. *čûška*
družben, -o (predik. -a), -o koji pripada družini. *Družbenen konjû ùvik sôdnô* (tj. tuđe se ne pazi, nego se dozla iskorišćuje)
druževan, -vno (predik. -vna), -vno koji voli drugarstvo
družina, -e ž pridružena čeljad u poslu (Svaki pojedini od njih je *drûg*. Momak koji pomaže trajno u poslu zove se *junôk*, a ženska *divôjka*. Pomagač od prigode u poljskim poslovima zove se *težôk* i *đovik*, a ženska *težačica*. Po staležu se reče za poljodjelca da je *težôk/težakinja*. Pomagač od prigode u svima poslovima uopće zove se *tûj*, a ženska *tûjo*. Ti pomagači mogu biti - za poljske poslove: *kopôč*, *raskopôč*, *targôč*, *gonjôč* i *gonâc*, *tišôr*, *berôč*, *targačica*, *ogribačica*, *okopačica*; - za trvenje ulja: *tarvôč*; - za ribanje: *družina*, *drûg*, *ribarica*; - za pašu: *pastirica*, *đobanica*; - za poslove oko vapnenice: *japjèničor*, *paljôč*, *paljačica*, *prilagačica*, *podlagačica*,

jaṇṇōr; za domaće poslove: *perīja*, *pletīja*, *predīja*, *prīpre-
dīja*; - *vrtlarīca*, *zejarīca*, *darvarīca*, *šumarīca*, *pečarīca*.

dubočāc, -*bojčā* (pl. *dubōjci*, G *dubōjcih/dubōjoe*) m vrst trave
(U Brusju i nominativ kažu: *dubojāc*, -*bojčā*, a to prema geni-
tivu. Ime dolazi zato jer baca duboko žile. Korijen mu služi
za slabokrvne i pije se kao čaj svako jutro natašte po jedna
šalica.); v. *cvīče*, *trōvā*

dubojāc, -*bojčā* m; v. *dubočāc*

dubōšnjok, -*a* m lupor koji se nalazi dublje u moru; v. *lūpor*

*dučāt*¹, -*čōn* nesvrš. gutati, jesti (posprdno rečeno); v. *gucāt*

*dučāt*², -*čōn* (konop) nesvrš. smotati konop ili mrežu kao kolač; v.
izdučāt, *prīdučāt*

dūde, -*eta* m onaj koji je naivan, trom, pomalo blezgov

dūga, -*e* ž savijena daska kao sastavni dio bačve; v. *bāčva*: *Fālī*
mu *dūga*. *Nīsū* mu *svē dūge na mīstu* (tj. nije zdrave pameti)

dūgā, *dugē* ž duga na nebu

dugonōsica, -*e* ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

dūha, -*e* ž zadah

duhāt, -*hāto* (predik. -*hāta*), -*hāto* (odr. *duhāti*) jedva živ; slab
da je jedva duh u njemu: *Jedvā je duhāt. Još je duhāta*.

duhātan, -*o* (predik. -*a*), -*o*; v. *duhat*: *Sōmo je duhātan*.

duhopērāt, -*pēron* nesvrš. životariti; jedva još živjeti zbog zla,
slabosti, bolesti itd.: *Brižan čovik: jedvā duhopēro*.

duhopīrīt, -*pīrin* nesvrš.; v. *duhopērāt*

dūlē, *duletā* m i *dūle*, -*eta* m 1. dug čovjek; 2. (*Dūlē*) nadimak
u Brusju

dulič, -*a* m usko grlo na staklenci; v. *gārlīč*

dundōr, -*dōrā* m redosljed na poslu, u čekanju na megdanu; megdan:
Sād je ōn na dundōrū = sad je na njemu red. *Još sōn na dun-
dōrū*. *Ostō je sōm na dundōrū* = ostao je sam na megdanu, ili
u veliku poslu. *Parvī na dundōrū* = prvi na redu, na udarcu,
npr. za udaju, za smrt

dunjīt, -*njīn* nesvrš. muklo tutnjiti, muklo odzvanjati

duperāt, -*rōn* nesvrš. rabiti, upotrebljavati: *Veštīt ōd rukovōnjo
rīlko se duperō*.

dupīn, -*pīna* m pliskavica, delfin; v. *rība balīna*

- dupinōra*, -e ž mreža za lov dupina; harpun kojim se love dupini;
v. *mriža*
- dūpka*, -e ž jamica, školja; v. *dūvka*
- dūplīce*, -ih ž pl. diple (duplece zato jer su sastavljene od dvije svirale)
- dūr*, *dūro*, *dūro* (odr. *dūri*; predik. *dūr*, *dūrā*, *dūro*) spor, dug u poslu, hodu i sl.: *Dūr kakō dūro korīzma*.
- dūra*, uskl. povik mulu ili magarcu da makne nogu; v. *dě*
- durāt*, -rōn nesvrš. trajati: *Durāt će tō kakō mōli zvončić* (tj. vrlo malo, razbit će se)
- dūšā*, *dušē* (G pl. *dūš*) ž duša: *Bōg mu dō pōkoj dūši! Bōgu dūšu - Bōg je nēće* (reče se za dugotrajnu, mučnu agoniju s aluzijom na neki teški grijeh na duši umirućega)
- dušīca*, -e (G pl. *dušīc/dušīcīh*) ž mali gumb, puce, dugme
- dušpīr*, -pīrā m rupa na vapnenici kroz koju, od podanka do vrha, ima odušak dim i vatra koja prodire usred kamenja: *Dīm i ogōnj izdušījē krūz dušpīrē*.
- dūvka*, -e ž mala rupa, izdubina; v. *dūpka*
- dvīgnut*, -nēn svrš. dignuti, v. *išāt*: *Kad izōjdemo iz vāle dvīgnut ćemo jīdro. Bāhornica mu je dvīgla urōk*.
- dvīzāc*, *dvījca* (G pl. *dvīzoc/dvījcih*) m 1. mlada loza druge godine; v. *sōd*; 2. mjesec druge noći poslije mlađaka
- dvīzīca*, -e (G pl. *dvīzīc/dvīzīcīh*) ž životinja koja drugi put poleže; v. *parvakinja*
- dvīzot*, -žen nesvrš. dizati
- dvojčīca*, -e ž blizankinja; v. *dvojčīc*
- dvojčīc*, -a m blizanac; v. *dvojčīca*, *dvojōški*
- dvojčīci*, -ih i *dvojčīc* m pl. blizanci
- dvojelītkā*, -e ž vrst smokve; v. *smōkve*
- dvojōč*, pril. dvojako, na dva načina, puta: *Mī smo svojī po dvojōč* (tj. dvojako smo u rodu, po dvjema lozama: muškoj i ženskoj)
- dvojōški*, -kih m pl. blizanci (Jedan od dvojice muških je *dvōško*, a jedna od dviju ženskih je *dvojčīca*.)
- dvōški*, -kih m pl.; v. *dvojōški*

E

ēe..., usklik 1. čuđenja; očekivanja; 2. prijezira

eē, uskl. davno; toliko toga!

ēpet(a), pril. opet; v. *jēpet*

erbakanēla, -e ž vrst cvijeća; v. *cvīće*

erbarōza, -e ž vrst cvijeća; v. *cvīće*

ēška, -e ž; v. *jēška*, *ognjīšće*

ēvala, uskl. bravo

F

facōl, -a m rubac

facolēt, -a m rupčić; v. *facōl*

fafinjāt, -*njōn* nesvrš. nešto na brzinu praviti; gurati, premetati; bosti prstima; v. *isfafinjāt*, *zafafinjāt*: *Ne fafinjōj mi po toj skrīnji.*

faganēl, -*nēla* m vrst ptice: obična juričica; v. *ēūška*

fagarūn, -*rūnā* m hrpa krupne žerave

fagatāt, -*tōn* nesvrš. kočiti i izbijati ispod kože ili zamotka: *Stāvi si ništō u nīdra, pōk ti tō fagatō ispod košuje.*

fagōt, -a m svežanj

fajdā, -*ē* ž korist: *Nī fajdē. Kojō fajdā.*

fakīn, -a m 1. trhonoša; 2. neuljudno, prostačko čeljade

fāla, neskl. samo u izreci: *Fāla Bōgu*, hvala; v. *fōlā*

fālas, *fōlso*, *fōlso* (odr. *fōlsi*; predik. *fālas*, *fōlsā*, *fōlso*) nepouzdan, nevjeran: *Ōn ti je kakō fōlso munīta* (sitni novac)

faldāt, -*dōn* nesvrš. praviti slojeve, pregibe (na platnu, papiru); pregibati; v. *fōld*

falīt, -*īn* svrš. 1. pogriješiti: *Falī son*; 2. manjkati, nedostajati: *Ōde falī pōl stvōrih.*

- falkūša*, -e (G pl. *falkūš/falkūših*) ž brod kojemu je za obranu od mora nadograđena duž cijele razme mrtva strana (To osobito rade u Komiži na Visu.)
- falsōna*, -e ž nepouzdana žena, prevrtljivka
- falsūn*, -sūnā m nevjeran čovjek, prevrtljivac
- falūpa*, -e ž prijevara; opsjena; obmana
- falupāt*, -pōn svrš. dati za istinu što nije; obmanuti; v. *falupō-vāt*
- falupōvāt*, -pōjēn nesvrš. davati za istinu što nije; obmanjivati
- faljūša*, -e (G pl. *faljūš/faljūših*) ž i m čeljade koje se odviše hvali
- famēja*, -e (G pl. *famēj/famējih*; L pl. *famējima/famējoh*) ž obitelj
- fandōnije*, -jih ž pl. isprazne riječi; glasine
- fanēla*, -e ž tkanina od vunice; flanel
- fangāt*, -gōn nesvrš. vaditi fōng, tj. blato
- fantāstik*, -o (predik. -a), -o koji fantazira
- Fānte*, -eta m nadimak osobe u Brusju
- farāt*, -rōn nesvrš. krupno mljeti; v. *isfarāt*, *prifarāt*
- farkāt*, -kōn nesvrš. boduckati začepljen otvor (da se otvori):
Farkōn špīnu (na bāšvi) jer je zapjufāla; v. *profarkāt*.
 Isto: *frakāt*
- farñjāt*, -njōn nesvrš. bosti što je začepljeno; neredno kopati, npr. stvari u škrinji; kopati prstom u nutrini npr. i naročito nos, u usta; v. *profarñjāt*, *nararñjāt*
- farvōski*, -o (predik. -a), -o hrvatski
- fastīdij*, -a m dosada; zlovolja; neugodnost; *Činīš mi fastīdij životū.*
- fastidijāt*, -jōn nesvrš. dosadivati komu; ozlovoljavati koga:
Fastidijōš mi is tīn šušūron.
- fašīna*, -e ž zajednički (dragovoljni) rad na uređivanju putova:
Na fašīnu se grē prid jemātvu: trībi se stīnje po pūtih, šestoju se gomile i kolničī da bi se lāšnje jemātva isagnāla.
- fažōl*, -a m grah; v. *zēje*
- fēc*, -a m fes

fěca, -e ž vinski talog (obično u bačvi): *Gnjîl je kakô fěca*.
felõr, -lõrã (G pl. *fělor/felõrih*) m (mjesto ferol) svjetionik;
v. *ferõl*
fěndik, -a m vrst novca
fěnta, -e ž izlika (lažna), lukava varka: *Čini fěntu da ne čuje*;
v. *fěnta*
fermãt, -mõn svrš. zadržati, zaustaviti, stati; v. *fremãt*
fermentûn, -tûnã m kukuruz
fěrmo, -ota m 1. (*Fěrmo*) nadimak osobe u Brusju; 2. koji nije
bistre pameti; neodgovoran
ferõl, -rõlã (G pl. *fěrol/ferõlih*) m vrst svjetiljke; v. *felõr*
fěta, -e (G pl. *fět/fětih*) ž kriška kruha, dinje i sl.; v. *krûh*
fěbra, -e ž ognjica
fiděl, -o (predik.-a), -o vjeran
fidelãsk, -ãsko (predik. -ãska), -ãsko (odr. *fidelãski*) koji se
ulaguje
fidelãt se, -lõn se nesvrš. udvarati se
fidelîni, -ih m pl. sitna, tanka tjestenina
fîdo, -ota m vjeran pas
fîga, -e ž vrst bijele ribe; v. *bîlo rîba*
fîgûra, -e ž izgled, lik, vanjski obris
fîgurãt, -rõn nesvrš. izgledati, predstavljati što
fijãka, -e ž 1. ulagivanje; 2. tromost
fijakãst, -kãsto (predik. -kãsta), -kãsto 1. koji se ulaguje;
2. tromast
fijakãt, -kõn nesvrš. udvarati (komu), dodvorivati se
fijãšak, -ška m vrst posude od zemlje, s dvjema ručicama i malim
grličem (3-4 l); v. *põsude*
fijêra, -e ž dernek, pazar
fikãt, -kõn svrš. zabiti, uvaliti, uvući, u pren. smislu: podvali-
ti; v. *fikõvãt*
fikõvãt, -kõjẽn nesvrš. zabijati, uvaljivati, uvlačiti; fig. pod-
valjivati; v. *fikãt*

- filarèt*, -a m daska po vrhu oklopa *mōrtve bōnde* (mrtve strane) broda
- filèt*, -a m drvo na *cēnti* (prvom *madīrū* odozgo) izvana, za ures; v. *kordūn*
- filīr*, -līrā m novčić, tj. 1/2 šolda
- filōda*, -e (obično u pl. *filōde*, *filōd/filōdih*) ž naduto, prijezirno i podrugljivo ponašanje: *čīnīt filōde* = ponašati se prema komu (namjerice) oholo, prijezirno i podrugljivo: *Ostāvi je jē mlōdi, pōk mu čīnīt filōde.*
- filošēra*, -e ž filoksera, bolest na vinovoj lozi: *Filošēra je izīla nāše lozjē.*
- filūn*, -lūnā m vrst plave ribe; v. *plovūčo rība*
- fīn*, *fīno*, *fīno* (odr. *fīni*; predik. *fīn*, *fīnā*, *fīno*) tanak; gladak; nježan; ugladen; vrlo osjetljiv; pametan; lukav
- fīncūkast*, -o (predik. -a), -o koji je (finih manira) prefrigan; osobito snalazljiv; lukavo uslužan: *Da nī onāko fīncūkast, čovīk bī ga vāze zanasprovju.*
- fīnko*, -ota m vrst ptice (zovu je i *muntōnjok*); v. *čūška*
- finočā*, -ē (G pl. *finōč/finōčih*) ž osobina onoga što je fino
- finōnc*, -a m carinik; službenik državnog erara
- fīnta*, -e ž; v. *fēnta*
- fīrsa*, -e (G pl. *fīros* i *fīrsih*) ž jednako širok komad tkanine, robe kako se daje u prodaju: *Jīdro je, a mōre bīt i flōk, sašivenō od vēče fīros/fīrsih šāvon.*
- fīrsōda*, -e plahta sašivena od više komada platna jednake širine
- fīščāt*, -čōn svrš. 1. zviždnuti; 2. obmanuti; dati rog za svijeću
- fīščōvāt*, -čōjēn (komu) nesvrš. obmanjivati; davati rog za svijeću: *Kōmu tī tō fīščōjēš; ostāv govorīt!*
- fīšēk*, -a m puščani naboj
- fjorīn*, -a m forint (vrst novca)
- flāk*, *flāko* (predik. -a), -o (odr. *flāki*) mek, razvučen, labav
- flāko*, pril. nestegnuto; razvučeno; labavo
- flē(g)ma*, -e ž 1. najgora, najslabija rakija; 2. slabo, mlitavo čeljade
- fločāt*, -čōn nesvrš. razmetati se; hvastati se (služeći se izmišljotinama, lažima)

flocūn, -cūnā m razmetljivac; hvališa (koji se služi izmišljotinama, lažima)

flök, -a m trokutno jedrilje na pramcu broda (Na uglovima ima *reförce*. Konopčić koji ga vezuje s vrhom jarbola zove se *montič*; koji ga vezuje s *āšton* zove se *gāša*; koji ga vezuje sa *škāfon* zove se *škōta*.): *Onēn flocūnū svāka mu je is flōkon*.

fōdra, -e ž 1. podstava; v. *lišta*; 2. daščana obloga s unutarnje strane pri dnu drvena broda: *fōdra mōrtve bōnde* = daščana obloga s unutarnje strane *mōrtve bōnde* iznad ruba broda

fodrät (*se*), -drōn (*se*) svrš. postaviti; obložiti iznutra; zaštititi se: *Kād je zimā, vajō se dobrō fodrät*.

fodrīna, -e ž tanka daščica izvana na razmi škafa na brodu, koja se zove još i *kuvertēla* i *fodrūn*; v. *rāzma*

fodrōvāt (*se*), -rōjēn (*se*) nesvrš. prema *fodrät* (*se*)

fodrūn, -drūnā m; v. *fodrīna*

fōj, *fōja* m list: *fōj kōrte*

fōka, -e ž naprava vlasi na glavi, frizura nad čelom: *Fōka njōj je kakō spārta na glōvi*.

fōlā, *folē* ž hvala: *Bōgu fōlā!* reče se kad je nešto ugodno; *Fāla Bōgu* kad je nešto neugodno, pa se rezignira; v. *fāla*

fōld, -a m sloj; prijeklop; gib; pregib na tkanini, karti, papiru; v. *faldāt*: Isto: *pjēta*

fōlit, *fōlin*, nesvrš. hvaliti: *Fōl mōre, ma dōrž se krāja!*

fōng, -a m blato

Fōr, *Fōrā* m Hvar

fōr, *fāra* m krupno (kukuruzno) mlivo u žrvnjima

Fōrāni, -na m Hvaranin

Fōrka, -e ž Hvarkinja

formō, -ā m zlatna kopčica na ženskim prsima

fortūna, -e ž veliko valovlje na moru

fošōl, -šōlā m prokop, rov iskopan u zemlji za sadenje loze: *Kopōž isvārče zēmju iz fošōlā*.

fradīd, -dīda m pradjed; v. *rōdb. imenā*

frāja, -e ž raskošan potrošak, gozba: *Ušinili smo frāju dl spūžih*.

- frajāt*, -jōn nesvrš. trošiti raskošno
- frajōna*, -e ž ženska koja raskošno živi
- frajūn*, -jūnà m čovjek koji raskošno živi
- frakāt*, -kōn nesvrš. boduckati začepljen otvor (da se otvori).
Isto: *farkāt*
- franōna*, -e ž prabaka; v. *rōdb. imenà*
- franžēte*, -ih ž pl. 1. pram. podrezane kose preko čela; 2. resice na rubu stolnjaka i sl.; v. *fruncēla*
- fratōr*, -tōrā (= gen. pl. od *frōtar*, koji je postao nominativ) m (sing. tantum) samostan i crkva fratara: *Grēn u fratōr. Mīsa je u fratōrū.*
- fratrič*, -trīčà m sjenica; v. *čūška*
- fregāt*, -ōn nesvrš. ribati, četkom prati
- fregōda*, -e ž vrst ratnog broda na jedra, kasnije na *tāmbure*; *fregata*
- frēgulica*, -e (G pl. *frēgulic/frēgulicih*) ž mrvica, komadić
- fremāt*, -mōn svrš. stati, zaustaviti; v. *fermāt*
- frementūn*, -tūnà m kukuruz; v. *fermentūn*
- frementunjāča*, -e (G pl. *frementunjōč/frémentunjāčih*) ž kukuruzni kruh
- fretūra*, -e ž stvar male vrijednosti; malenkost
- frīganica*, -e ž obla, duga i žuta tikva; v. *bujāča*
- frīgot*, -on nesvrš. pržiti na ulju ili masti: *frīgono rība*
- frimilōnt*, -a m žigica. Isto: *friminōnt*, *fulminōnt*
- friminōnt*, -a m žigica. Isto: *frimilōnt*, *fulminōnt*
- frīškāt*, *frīškon* nesvrš. tankim a oštrim mlazom točiti, frcati: *Sūze frīškodu. Kōr frīško iz žīle.*
- frīsnut*, -nen svrš. frcnuti: *Sūze frīsnu nà oči, iz očijuh.*
- frizulīn*, -a m vrst ptice: obična žutarica. Isto: *frīžulīn*; v. *čūška*
- frīž*, -a m brazda, grebotina (lagana); v. *zafrižāt*
- frīžak*, -ško (předik. -ška), -ško svjež: *Zapūhāla je frīško būra. Rība je frīška.*

frižulīn, -a m vrst ptice: obična žutarica. Isto: *frizulīn*; v. *čūška*
frnjòkul, -a m udar prsta po obrazu
frōnca, -e ž zarazna spolna bolest (importirana iz Francuske)
frōncov, -o (predik. -a), -o zaražen spolnom bolešću; v. *frōnca*
frontīn, -a m sjenilo nad čelom na kapi
frōtar, -tra m 1. redovnik; 2. vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
frukadēla, -e (G pl. *frukadēl/frukadēlih*) ž ukosnica
frukòč, -a m drvo s dva ili tri rogaljka, utaknuto na vanjski rub *škāfa* ili *koridūrā* na brodu, također *furkòč* i *sōha*
frukōda, -e ž štap s dva roga za prostiranje mreža: *Usōd frukōde i stāv na njih kōlce, pōk čemo prostrīt mriže.*
frunčēla, -e ž pram vlasi nad čelom ili nad uhom; v. *franžēte*
frūšta, -e ž bič: *Na Brūsju se ne gōni živo frūšton nēgo pālīcon.*
fruzōda, -e ž ; v. *frukōda*
fugacē, -gāca (G pl. *fugōc/fugacīh*) (òl karvi) m nasjelost (krvi)
fugišta, -e m ložac na brodu; v. *kipōj*
fūkāt, *fūkon* nesvrš. proždrljivo, puno i naglo jesti; v. *nafūkāt se, pofūkāt*
fulmīn, -a m žigica
fulminōnt, -a m žigica. Isto: *frimilōnt, friminōnt*
fumāt, -mōn nesvrš. pušiti: *Jō son fumō(l), mā vēč ne fumōn.*
fumōr, -mōra m dimnjak. *Udrīt u fumōrē = planuti (od jeda, ljutnje); naljutiti se, rasrditi se: Ōl tvoje prizōdnosti mēni ōlma ūdre u fumōrē.*
fūnat, *fūnta* m mjera za težinu
fundāc, -dāca (G pl. *fundōc/fundācīh*) m talog
fundamēnat, -mēnta (G pl. *fundamēnot/fundamēntīh*) m temelj
fundamēntāt, -tōn svrš. utemeljiti
fundāt, -dōn svrš. uroniti, utopiti
fundāt se, -dōn se svrš. uroniti se u more, vodu
fundatūr, -tūrā m vrst ratnog broda na jedra, a kasnije na *tām-bure*; v. *brōd*

fūrba, -e ž lukava ženska: *Onà fūrba ga je prōpju zamarjūšila.*
furbašūn, -šūnà m veliki lukavac
furbarija, -e ž lukavost
fūrbast, -o (predik. -a), -o lukav
fūrbo, -ota m lukav čovjek, lukavac
fūrda, -e i *fūrda*, -e ž staro gvožde, otpaci, odresci
furkōč, -a m; v. *frukōč*
furlīn, -a m vrpca što se stavi mladu mulu na grivu za ures
furlōna, -e ž vrst plesa iz Furlanije: v. *tānac*
furnēl, -nēla m zidan stalak u koji se smjesti sud za kuhanje, a ispod njega se pali vatra
furnjāt, -njōn svrš. naći, bilo kako nešto dobiti; v. *ofurnjāt*
fūšija, -e ž vrst cvijeća; fuksija; v. *cvīče*
fūšta, -e ž mletački srednjovjekovni brod na dva jedra: *Vrāg fūšta, vrāg galija* (tj. zlo je biti na njima)
fuštānja, -e ž runjava, ali ne vunena tkanina
fuštōn, -a m ženska suknja: *Dospī je pod fuštōne* = zavladała je njime žena; *zadīt fuštōni* = nepotrebno i prekomjerno zadržati se u razgovoru: *Ne šāj njū, njōj ūvik zadiju fuštōni.*
fūž, -a m 1. procjep; 2. "štap" sidra; v. *sidro*.

G

gāče, *gāčih/gōč* ž pl. hlače: *Ni gōč nīmo kakō čovik* (tj. odrpanac je; bijednik je; prijezira je vrijedan)
gādalina, -e ž 1. stvar gadna i čeljade gadno; 2. otrovna zmija: *Svēti Gargūr pōpa na dvonāste mōrča - gādaline vōnka* (tj. pojavljuju se zmije)
gāde, -eta m hipokor. od gad, inatljivo, nezahvalno čeljade: *Ōn je vèliki gāde.*
gafatāt, -tōn nesvrš. nabijati, zbijati nešto u šupljinu, u usta, u sud

- gāja*, -e ž komad obradive zemlje uza stranu između dvije usporadne gomile ili *kolnīkā* (*Kolnīk* nije u nas kolni put, nego zid u mrtvu.)
- gajēta*, -e (G pl. *gajēt/gajētih*) ž ribarski brod sa *škāfon* (tj. palubom na pramcu)
- galīja*, -e ž 1. mletački brod na jedra i vesla; 2. vrst pauka s mnogo nogu poput vesala na galiji, što se penje po zidu
- galijōla*, -e ž mjesto uz more gdje su se istezale galije, ili je pak mjesto slično galiji
- galijōt*, -a m 1. kažnjenik kao veslač na galiji; 2. ugursuz i obješenjak
- galināca*, -e (G pl. *galinōc/galinācih*) ž šljuka, bena; v. *čūška*
- gandōj*, -dōjā m manja udubina u kamenitoj obali (u moru)
- gānjač*, *gōnjča* m željezna kvaka na dršku ili na konopu
- garbīn*, -a m jugozapadni vjetar; v. *vītar*: *Garbīn jūti mōre smūti.*
- garbinōda*, -e ž augment. od *garbīn*; v. *vītar*
- garbinjāčina*, -e (G pl. *garbinjāčin/garbinjāčinih*) ž augment. i pejor. od *garbīn*; v. *vītar*
- gārc*, *garcā* m vrst morskog pužića, ogrc; v. *ugārc*, *škōlka*
- garčōn*, -čāna m grkljan; v. *gučōn*: *Čapā ču te za garčōn.*
- gārdan*, *gārno*, *gārno* (odr. *gārni*; predik. *gārdan*, *garnā*, *garnō*)
grdan, ružan
- gārdelīn*, -a m vrst ptice pjevice, češljugar; v. *čūška*
- gardobā*, -e (G pl. *gardōb/gardobīh*) ž 1. gruboća; 2. zlo čeljade
- gardobīna*, -e ž vrst ribe od dna; v. *hudobīna*, fig. rugoba, gad (npr. čovjek)
- gargarizāt*, -zōn nesvrš. grgljati: *Gargarizō gārlo jerbo mu se infetālo.*
- gargašāt*, -šōn nesvrš. češljati da bude raščihano (npr. vuna)
- gargāše*, -ih i *gargōš* ž pl. češljevi na dvjema daskama punim svinutih čavala kojima se češlja zbijena vuna; fig. ružna i nakostrušena ženska
- gargurūša*, -e (G pl. *gargurūš/gargurūših*) ž vrst bijele ribe (Zove se i *knēz* i *knjēz.*); v. *bīlo rība*
- garīful*, -a m klinčić (kad mu se čaška u cvatu rastvori, zovu ga *raspūknjok*); v. *oviče*

garĭtula, -e ž debeo i uzak kolač bijela kruha s usađenim jajetom u sredini (Peče se za Uskrs.)

garkjôn, -kjăna m grkljan; v. *garĭôn*, *guĭôn*

gărlīca, -e ž 1. vrst ptice: grlica; 2. difterija

gărlīĉ, -a m uski vrh na staklenci; v. *dulīĉ*

garlīn, -a m konopčić (na brodu) koji se omata kao petlja oko česa

gărlo, -a sr grlo: *Dô bi ti iz (svôga) gărļa* (tj. sebi bih uskratio, a tebi dao)

garmăc, -macă m lagano grmljenje; v. *garmatăc*, *garmjăvina*, *garmatônje*

garmalīzina, -e ž. Isto: *garmolīzina*

garmatăc, -tacă m lagano i kratko grmljenje; v. *garmăc*

garmatăt, -tôn nesvrš. iter. od *garmît*

garmatônje, -o sr učestala grmljavina; v. *garmăc*, *garmjăvina*

garmît, -mīn nesvrš. grmjeti; v. *garmatăt*, *garmūcăt*

garmjăvina, -e (G pl. *garmjăvin/garmjăvinih*) ž dugo grmljenje; v. *garmăc*, *garmatônje*

garmolīzina, -e m i ž staro čeljade koje se zgrbljeno jedva vuče: Isto: *garmalīzina*: *Puzi*, *puzi garmolīzina kakô spūž*.

garmūcăt, -mūcon nesvrš. iter. od *garmît*

garmușăt, -șon nesvrš. rukama derati, drpati, perušati (npr. odijelo, kose itd.); v. *izgarmușăt*, *pogarmușăt*

garmușăt se, -șôn *se* nesvrš. grabiti se rukama i laganom tučnjavom čupati i drpati jedan drugoga; v. *izgarmușăt se*, *pogarmușăt se*

garnjăt (se), -njôn (*se*) nesvrš. grepsti (*se*): *Mășka garnjô*. *Čovik se garnjô nôjtima po tîlŭ*; v. *izgarnjăt (se)*, *zagarnjăt (se)*

gărstīt se, -in *se* i *garstīt se*, -tīn *se* nesvrš. osjećati odvratnost, gaditi se (ipak u blažem smislu): *Garstī mi se tō jîĉē*. Isto: *grastīt se*.

garzūn, -zūnă m pomagač na brodogradištu i u drugom obrtu

găsta, -e ž stari novac od bakra; v. *gazăta*

gășa, -e (G pl. *gôș/gășih*) ž kvaka od konopa; petlja; konopčić koji svezuje *flôk* s *ășton*; v. *flôk*, *konôp*

- gaun, -unà m vrst bijele ribe; v. *bílo ríba*
- gaun¹š, -a m dem. od *gaun*, vrst bijele ribe; v. *bílo ríba*
- gaunôra, -e ž vrst ribarske mreže za lov gauna. Isto: *gavunôra*;
v. *mríža*
- gavan, -a m bogat čovjek
- gavanka, -e ž bogata žena
- gavun, -vunà m vrst bijele ribe. Isto: *gaun*; v. *bílo ríba*
- gavunôra, -e ž vrst ribarske mreže za lov gavuna. Isto: *gaunôra*;
v. *mríža*
- gazeta, -e (G pl. *gazêt/gazêtiĥ*) ž star novac od bakra: *Bi(t) će rügà po gazêtu* (tj. bit će rugla, sramote po ništa); v. *gāsta*
- gête, *gêt/gêtiĥ* ž pl. muške cipele bez vezica (sežu do gležanja)
- gîb, *gîba* m 1. pokret tijela; 2. nabor na suknji ili bluzi
- gîlit, -in nesvrš. dražiti koga po razdražljivu mjestu tijela da se smije (npr. po tabanima)
- gîlit se, -in se nesvrš. biti vrlo škakljiv: *Jõ se gîlin pol pāzu-hon, a tĩ ũsvuda*; v. *kaškít, kiškít, cīsāt*
- gindac, -dāca m konop kojim se diže jedro na jarbol; v. *mānat, ko-nōp*
- gira, -e (G pl. *gîr/gîriĥ*) ž vrst bijele ribe (muški je *ođōk*, a ženska je *samīca*); v. *bílo ríba*: *Dĩ će gîra nauđit zubācu!*
- gîrarica, -e ž vrst ribarske mreže za lov gire; v. *mríža*
- gîrica, -e (G pl. *gîric/gîriciĥ*) ž dem. od *gîra* (muški od *girice* je *ođōk*, a ženska *samīca*); v. *bílo ríba*
- girôra, -e ž vrst ribarske mreže za lov gire; v. *mríža*
- gîstā, *gîstē* ž 1. dug, bijel crv u gnoju; 2. dug, bijel crv u čovjeku
- gizdelîn, -a m kicoš
- glādak, *glalkō/glajkō/lajkō* (odr. *glalkî*; predik. *glādak, glalkā, glalkō*) gladak; v. *Lajkō plōđa*
- glādit, -in nesvrš. maziti; ravnati dlanom glavu i kose; v. *poglā-dit, zaglādit*
- gladomîrāt, -mîron nesvrš. iter. od *gladovāt*
- gladovāt, -dūjen nesvrš. gladovati

glādvot, glādūjen nesvrš. gladovati

glamōč, -a m vrst ribe od rāpe; v. *glavōč*

glavāt, -vōn nesvrš. pojavljivati glavu (u množtvu): *U mūću* (hrpi, množtvu) *glavō Vēli Ivōn. Riba glavō po vōrhū ōd mora.*

glavāt, -āto (predik. -āta), -āto koji ima glavu, npr. kupus

glavīca, -e (G pl. *glavīc/glavīcih*), ž 1. omanji brijeg tupa vrha; 2. gornji dio klobuka (njegova se krila zovu *pōje*)

glavičica, -e (G pl. *glavičic/glavičicih*) ž dem. od *glavīca*, od *glavīce* još manji brijeg tupa vrha

glavnīca, -e ž dem. od *glōvnja*

glavnjīca, -e (G pl. *glavnjīc/glavnjīcih*) ž dem. od *glōvnja*

glavōč, -a m vrst morske ribe, *ugvāt*

glavōr, -vōrā m seoski starješina

glavūrdast, -o (predik. -a), -o koji ima veliku glavu; fig. koji ima smušenu glavu

glavūrdo, -ota m čovjek velike glave; fig. čovjek tupe glave

glē i *glēj*, uskl. gledaj

glēndā, glendē ž šala

glēndot se, -on se nesvrš. šaliti se

glōd, -a m glad

glōdan, -dno (predik. -dna), -dno gladan: *Glōdan bi ga slūšo* (jer ugodno pripovijeda). *Glōdan po večēri* (tko je oskudan, a ipak se umišlja)

glōde, -eta m gladan čovjek (Postoji i nadimak *Glōdetovi.*)

glōgod, -i ž vrst, skupina čeljadi svake fele i nereda, meteža

glōgoj, -a m vratak koji iz dna kipuće vode izbija na površinu (Kad tek počne kipjeti, onda *strujī*, od *strujīt.*)

glōgojīt, -jīn nesvrš. kipjeti (o tekućini), tj. na površinu bacati *glōgoje*

glōs, -a (G pl. *glōs/glōsih* i *glōsīh*) m 1. glas; 2. (mjesto *klōs*) klas

glōsīnj, -sīnja m trava žitarica; v. *šenīca, trōvā, žitarīce*

glōsje, -a sr (mjesto *klōsje*) klasje

glōvā, *glōvē* (pl. *glōve*, G *glōv/glōvih* i *glōvīh*, L pl. *glōvōh/glōvīma*) ž 1. dio čovječjeg i odgovarajućeg životinjskog tijela; 2. veći brijeg tupa vrha; 3. gornji deblji dio čavla: *Ako ostāne glōvā, narēst će trōvā* (tj. bit će dobro ako se ostane živ). *Glōvā ga za tō ne bolī* (tj. ne briga se za to; nije mu stalo za to). *Glōvā krūha* = hljeb. *Čā prōzniš glōvu?!* (tj. govoriš koješta). *Glōvā mu je u vītru* (tj. nesmotren je, vrto-
glav je). *Glōvā (mi) ōgnjen gorī* (tj. od velika posla, od velike brige). *Čapāt kōga priko glōvē* = izrugivati se s kime

glōvna, -e ž; v. *glōvnja*

glōvnja, -e ž glavnica

glōvnjā, *glōvnjē* (pl. *glōvnje*, G *glāvōnj/glōvnjih* i *glōvnjīh*) ž nagoren komad drva

glūh, *glūho*, *glūho* (odr. *glūhi*; predik. *glūh*, *glūhā*, *glūho*) 1. koji ne čuje (zbog slabih ušiju); 2. hrana u kojoj nema dovoljno soli, v. *jīčē*: *Glūh kakō glūhi kōkot* (tj. ne umije pjevati). *Glūhā je kakō rība. Zēje je a'ho kakō zemjā*.

gluhobōrina, -e ž nezačinjena hrana (reče se posprdno valjda zato što se i jedna vrst bora zove gluhi bor, pa se to prenosi na hranu); v. *obōrit*

gluhōn, -hāna m živo biće koje je gluho, tj. koje ne čuje

gluhōnja, -e m i ž onaj koji ne čuje (posprdno)

gluntūp, -a m glupak, bedak

glūšāc, *glūšca/glūjca* (pl. *glūšci*, G *glūšcih/glūšoc*) m; v. *gluhōn*

gnjēcāt, *gnjēcōn* nesvrš.; v. *gnjēst*

gnjēčīt, *gnjēčīn* nesvrš.; v. *gnjēst*

gnjēst i *gnjēst*, *gnjēčīn* nesvrš. pritiskati, stiskati žitku, gibljivu materiju (npr. grožđe, tijesto)

gnjēškot, -kon nesvrš. rukama pritiskati i premetati tijesto u *kopānji*, tj. načvama; v. *gnjēst*, *krūh*

gnjīda, -e (G pl. *gnjīd/gnjīdih*) ž jajce uši: *Dōla si mi gnjīdu tēga* (tj. malo)

gnjīl, *gnjīlo*, *gnjīlo* (odr. *gnjīli*; predik. *gnjīl*, *gnjīlā*, *gnjīlo*)
gnjio: *Gnjīl je kakō fēca. Gnjīlā je kakō gnjīlo jābuka*.

gnjīla, -e ž glina; v. *pāga*

gnjīlica, -e (G pl. *gnjīlīc/gnjīlīcih*) ž već sazrela oskoruša (tada je i *gnjila*)

gnjīlod, -i ž gnjilež

- gnjilōtāk*, -lōtka/lōlka (G pl. *gnjilōtok/gnjilōlcih*) m nagnjio tākaj, tj. kolčić sa dva rogaljka koji ne služi više za podupiranje loze, nego za gorivo; v. tākaj
- gnjōj*, *gnjōja* m gnoj
- gnjojt (se)*, -jin (se) nesvrš. gnojiti (se): *Otāc gnjojt vārtal. Gnjojt mi se pārst nācilo.*
- gnjōt*, *gnjōtā* m gnjat; golijen (Reče se i *cīv od nogē.*)
- gnjūs*, -a m onaj koji je gnusan, prljav; fig. gnusan moralno
- gnjūsa*, -e ž ona koja je gnusna, prljava; fig. gnusna moralno
- gnjūsan*, *gnjūsno*, *gnjūsno* (odr. *gnjūsni*; predik. *gnjūsan*, *gnjūsna*, *gnjūsno*) gnusan: *Gnjūsan je kakō da je tōr ūje. Onā gnjūsno žēnsko gnjūsna je kakō da je bīla u kolcū (od kotac)*
- gnjusūra*, -e ž zapuštena, zamazana ženska; v. *hlūšća*
- gōđica*, -e (G pl. *gōđic/gōđicih*) ž izmišljena mala pripovijest, gatka; v. *gōnđica*, *gōjđica*
- gōd*, -a m 1. godišnjica ili drugi stanoviti spomendan na rođenje, smrt, događaj itd.; 2. uгода, nešto što godi, pristoji, odgovara nekome ili nečemu drugomu; 3. sklad s drugim glazbalima dotično glasovima i žicama; akord; harmonija: *Poznājen mu gōd (tj. kako ću mu ugoditi)*
- godibil*, -o (predik. -a), -o koji je umiljata vladanja; prilagodljiv: *Onā je godibilo žēnska. Blōgo famēji di je nevīsta godibila.*
- gōdina*, -e ž 1. trajanje vremena od 365 dana; 2. uspjeh (dobar ili loš), rezultat plodina u određenom razdoblju; 3. vršnjak, vršnjakinja
- godišće*, -o (G pl. *gōdišć/gōdišćih*) sr trajanje vremena od 365 dana: *godišće dōn*
- godīžbina*, -e ž stanje godine: 1. u vremenskim pojavama; 2. u plodinama, tj. prirod: *Ovdē je godīžbina zla (dobra).*
- gōf*, -a m vrst plave ribe; v. *plovūčo rība*
- gōj*, *gōjā* m gaj; uređena šumica
- gōjđica*, -e (G pl. *gōjđic/gōjđicih*) ž priča, gatka; v. *gōđica*
- gōla*, -e ž 1. rupa na argūtli koja se natakne na vrat timūnā; 2. polukružna udubina na škāfu gdje se nasloni ōrbur u nekih brodova
- golēcāt se*, -lēcon se nesvrš.; v. *goletāt se*
- golēta*, -e ž veliki jedrenjak; v. *škūner*, *brōd*

- goletāt se*, -tōn se nesvrš. nositi se slabo obučen, ne pokrivši određene dijelove tijela; v. *golēcāt se*
- golīca*, -e (G pl. *golīc/golīcih*) ž vrst pšenice; v. *šenīca*
- golīcāt se*, -līcōn se nesvrš. ježiti se na doticaj, biti škakljiv; v. *gīlit*, *kiškīt se*, *kaškīt se*
- gologlāvāc*, -glōvca m onaj koji je gole glave
- gologlōv*, -glāvo (predik. -glāva), -glāvo koji nema pokrivenu glavu
- gologūz*, -o (predik. -a), -o koji je gole stražnjice
- gologūzac*, -gūjca (G pl. *gologūzoc/gologūjcih*) m onaj koji je gole stražnjice
- golonōg*, -o (predik. -a), -o koji je golih nogu
- golopārs*, -pārsō (predik. -pārsa), -pārsō koji je golih prsiju (tj. bez dlaka)
- golorūk*, -o (predik. -a), -o koji je golih ruku
- golovrāt*, -vrāto (predik. -vrāta), -vrāto koji je gola vrata
- golovrātnica*, -e ž ona koja je gola vrata
- golovrātnjok*, -a m onaj koji je gola vrata
- gōlti*, -tih m pl. tjesnac u grlu kud glas prolazi (gdje je glasovnica: *Stīsnūli su mu se bīli gōlti ōl stroha (od ganūcō, ōl sroma) da nī mōga ni progovori(t).*
- gōltit*, -tīn (koga) nesvrš. lijepo gojiti, njegovati, dvoriti, pitati, maziti (koga): *Gōlti onā njēga kakō cvīt u jēruli.*
- gōlub*, -a m 1. golub (ptica); 2. vrst ribe od dna; v. *hlōndavina*
- golubīc*, -a (G pl. *golubīc/golubīcih*) m 1. dem. od golub; 2. kriška u glavici češnjaka; v. *lūk*
- gōmbot se*, -on se nesvrš. goniti se; inatiti se; gombati se; v. *kōmbot se*
- gomīla*, -e (G pl. *gōmīl/gōmīlih*) ž 1. hrpa kamenja, 2. kameni zid (ograda) zidan u dvostruko, i to u mrtvo (bez žbuke): *Govorit mu i pūhāt u gomīlu, tō ti je svē isto (tj. uzaludan trud)*
- gomīlnica*, -e ž kućica u suho građena (tj. na način *gomīle*, mrtvim zidom)
- gomīlnjača*, -e ž vrst biljke na starim zidinama; v. *cvīče*, *trōvā*
- gomīnjač*, -a m; v. *gomīlnjača*: *Gomīnjač rēstē po sulōrih i mīrih.*

gonãc, -ncã (pl. gonci, G gōnoc/goncîh) m isto što gonjōč; v. dru-
žina

gōnčica, -e (G pl. gōnčic/gōnčicîh) ž; v. gōčica

gonjōč, -njōčã m gonič živine (poglavito u jematvi)

gōr, pril. gore

gorã, -e ž šuma: Gorã ne pletè i ne prēdè, nēgo rēstè (poslovica)

gorčik, -čika m vrst trave; v. mekōč, zēje

gōrè i gōre, pril. gore

gorikōj(a), pril. gore

gorščica, -e (G pl. gorščic/gorščicîh) ž vrst trave; v. trōvã

gospinã kokošica, gospinè kokošice ž leptir što se vrti oko svije-
će, a zimi se sakrije u robu ili iza slike na zidu

gospinò cviče, gospinèga cvičo sr vrst cvijeća; v. cviče

gospinò zēje, gospinèga zēja sr vrst žutog poljskog cvijeta

gōspãt se, gōspon se nesvrš. prepirati se; inatiti se; goniti se:
Nekã se (oni) gōspodu/gōspãju.

gospodičić, -a m mlad gospodin

gospodit, -q (predik. -a), -o gospodski, ne težački: Ōn rabotò na
gospoditoj zemji.

gospojica, -e (G pl. gospojic/gospojicîh) ž sličica svetačka (što
se obično drži u molitvenicima)

goščica, -e (G pl. goščic/goščicîh) ž samonikla trava (u kršu)

gōvno, -ã (G pl. gōvon/gōvnih) sr govno

govorit, -vōrin (imper. govōr, govōrte) nesvrš. govoriti: Govorit
rōzldgon = govoriti razložito. Govorit vèlicima = govoriti vi-
sokim glasom. Govorit za kīn = zlo o njemu govoriti

govorjiv, -jivq (predik. -jiva), -jivo koji rado i puno govori:
Bōje je bit popardjivu, nēgo pūno govorjivu (poslovica)

govorōjka, -e (G pl. govorōjok/govorōjkîh) ž riječ koju svijet
govori; poslovica

govorōjčica, -e (G pl. govorōjčic/govorōjčicîh) ž dem. od govo-
rōjka

gōzd, -a m šuma, planina

grabīš, -a m grabljenje, grabež

gračīšće, -o sr razvaline gra(d)ca ili gradića; v. *gradišće*
grādica, -e (G pl. *grādic/grādicih*) ž sleđene kapi kiše manje veli-
 čine: tuča, grad; v. *sugrādica*
gradīkule, -lih (L pl. *gradīkuloh/gradīkulima*) ž pl. roštilj: *Rība*
se peče na gradīkuloh.
gradišće, -o sr mjesto gdje je bila prije kuća, zgrada; v. *gra-*
čišće
gradnī, -nō (predik. *gradnā*), -nō gradski, tvrđavski: *Poštenā je*
kakō gradnō vrōta (ironički)
gradobītina, -e ž težak grad koji bije; teška tuča
grāgorit (se), -in (se) nesvrš. puštati glas "gr" pjevnim načinom:
Grāgori se kakō kōkoš kal snesē jōje. Isto: *grogbrīt (se)*
grāh, *grāha* m grah; v. *zēje*
graharāčina, -e ž obradiva zemlja koja je puna malih kamenčića
graharāst, -rāsto (predik. -rāsta), -rāsto koji je sličan grahu
 po obliku: *Tā je zemjā graharāsta* (u kojoj ima mnogo malih
 kamenčića); v. *pārhk*
grāhorica, -e ž vrst povrća; v. *zēje*
grāhovišće, -o sr mjesto gdje raste grah
granāt, -nōn nesvrš. pretvarati u zrna, zrniti; v. *izgranāt*
granāt se, -nōn se nesvrš. puštati iz sebe grane, širiti se u
 grane; v. *razgranāt se*
grancīgula, -e ž vrst morskog raka (Muški se zove *bojđōn*); v.
rāk
grančāt (se), -čōn (se) nesvrš. grepsti (se), čeprkati (se)
grančīk, -čīkā m kvaka za vađenje stvari, npr. dropa
grastīt, -tīn nesvrš. osjećati odvratnost. Isto: *gārstit*
gratakāža, -e ž strugalica (kuhinjska); ribež. Isto: *rakatēža*
gratīv, -a m konop prišiven okolo cijelog jedra zbog čvrstoće; v.
konōp
grāvon, -a m; v. *grāvron*
grāvron, -a m gavran; v. *čūška*: *Grāvron grāče.*
grē, 3. l. sing. prez. od *hodīt* ide, hoda
grēb, *grēba* m grob: *Blīd je kakō da je iz greba izōša.*

grēben, -a m morska hrid

grebenīca, -e (G pl. *grebenīc/grebenīcih*) ž 1. prut koji se ne otkine, nego sa žive loze polegne i zakopa u zemlju gdje pruži žile i postane nova loza koja se onda otkine od matice; 2. opkop oko loze nakon rezanja; 3. dupka u koju se ukopa živi prut loze: *Pogrebenīčit lōzu* = povaljati joj jedan prut u zemlju neodsječen i izvesti iz njega novu lozu (Kad se sva loza s glavom zakopa da dađe obnovljenu lozu, zove se *povalljūša* ili *povōljenica*.)

grebine, -ih ž pl. mjesto gdje se igraju i valjaju psi

grēbja, -e ž mjesto u vrtu obrađeno i puteljcima ispresijecano (Svaka od tih lijeha zove se *grēbja*.)

grēbjica, -e ž dem. od *grēbja*

grebōtina, -e (G pl. *grebōtin/grebōtinih*) ž oderina; ograbotina

grebūja, -e (G pl. *grebūj/grebūjih*) ž vrst nakrivljena kuhinjskog željeznog alata kojim se struže (grebe) pod, načve itd.

grebujāt (se), -jōn (*se*) nesvrš. derāti (*se*), strugati (*se*)

grēdā, *grēdē* (pl. *grēde*, G *grēd/grēdīh*) ž 1. drvena greda; 2. duga kosa u moru

grēdū, 3. 1. pl. prez. od *hodīt*: *Stōri jūdi pomālo grēdū*.

grēdica, -e (G pl. *grēdicih/grēdīc*) ž mala greda

gregōda, -e ž vrst kuhana jela od ribe (To je *brujēt* bez kvasine.)

gregolevānat, -vōnta m vjetar s istoka; v. *kozomōrac*, *vītar*

gregotarmuntōna, -e ž vrst vjetra sa sjeveroistoka; v. *vītar*

grēmō, 1. 1. pl. prez. od *hodīt*: *Grēmō u Fōr nā noge*.

grēn, 1. 1. sing. prez. od *hodīt*, idem, hodam: *Grēn čā*.

grēš, 2. 1. sing. prez. od *hodīt*, ideš, hodaš: *Grēš kakō mōrtvi zvōn* (tj. presporo, jedva)

grēštva, -e (G pl. *grēštov/grēštvih*) ž kiselasto, još nezrelo voće: *Ovō grōzje je jōš grēštva*.

grētē, 2. 1. pl. prez. od *hodīt*, idete, hodate: *Dī grētē?*

grīntat se, -ton se nesvrš.; v. *grīntot se*

grīntav, -o (predik. -a), -o; v. *grīntov*

grīntavac, -vca m; v. *grīntovac*

grīntavica, -e ž; v. *grīntovica*

- grîntot se*, -ton se nesvrš. tužiti se; poplakivati, cmizdriti s razmaženosti i to vanjskim načinom pokazati
- grîntov*, -o (predik. -a), -o koji poplakuje, cmizdri s razmaženosti
- grîntovac*, -vea (G pl. *grîntovac/grîntovcih*) m onaj koji se tužaka i cmizdri s razmaženosti
- grîntovica*, -e (G pl. *grîntovic/grîntovicih*) ž ona koja se tužaka i cmizdri s razmaženosti
- grîst*, *grîžen* nesvrš. gristi
- grîskot*, -on nesvrš. iter. od *grîst*
- grîšpa*, -e (G pl. *grîšp/grîšpih*) ž 1. vraska; nabor; 2. ovratnik prišiven uz košulju, kaput itd.
- grîšpat (se)*, -pôn (se) nesvrš. praviti bore; borati se
- grîz*, -a m u želucu neprokuhana hrana
- grizîca*, -e (G pl. *grizîc/grizîcih*), ž 1. moljac koji izjeda robu, vunu i sl.; 2. čeljade nervozno i zajedljivo
- grizîlo*, -lota m onaj koji rado jede, izjelica, proždrljivac:
Išće grizîlo ča bi izîlo.
- grîznut* i *grîznut*, -nen svrš. malo zagristi
- grizûskât*, -zûskon i *grizûskot*, -kon iter. od *grîst*
- grîža*, -e ž 1. dizenterija; 2. kršovit položaj tla; krš
- grôd*¹, -a m grad (opidum, civitas); 2. stupanj, stepen
- grôd*², *grâda* m sledene kapi kiše većeg obujma, tuča, grad
- grôdit*, *grôdin* nesvrš. graditi: *Grôdit ũ morto* = graditi, zidati kamenom, ali bez vapna. *Grôdit ũ živo* = vapnom graditi
- grogôrit (se)*, -rin (se) nesvrš.; v. *grăgorit (se)*
- grogotât*, -tôn nesvrš. štropotati (o kamenima, kukuruzu, orasima, bajamima) pri kretanju, presipanju; *Grogotâju/grogotôdu omënduli kal ih iskrenijemò iz vriče.*
- grôhnut*, -nen svrš. lupnuti; razoriti se; strovaliti se sa štropotom o tle; v. *grûhnut*
- grôjba*, -e ž gradba, i to posao, predmet i mjesto
- grop*, *gropâ* m kvrga; zauzlanost; čvor
- gropâst*, -pâsto (predik. -pâsta), -pâsto čvorast: *Gropâsto drîvo têško je dîlot.*

- grōta*, -e ž kamenje vađeno ispod zemlje za vapno u vapnenici (ne zidovi ni vrata)
- grotāc*, *grolcā* m malo drveno vjedro (ima i *provīslō*) za grabljenje vode (u kućanstvu); v. *pōsude*, *sūdi*
- grotōm*, -*tāma* m drobno kamenje; žaló pri moru s krupnijim kamenjem (Ako je manje kamenje, onda je *pīsāk*; ako je sitno, onda je *jarīna*; ako je posve sitno, onda je *salbūn* ili *sarbūn*.)
- grozdenjāča*, -e ž 1. vrst pšenice; 2. prsten izrađen poput grozda; v. *šenica*, *žitariće*, *pārsten*
- grōzje*, -o sr grožđe
- grūb*, *grūbo*, *grūbo* (odr. *grūbi*; predik. *grūb*, *grūbā*, *grūbo*) ružan: *Grūb je kakō nōć*, *nevēra*, *jāval*.
- grūbo*, pril. ružno, neugodno: *Grūbo mi je sīdit na ovōj trupci*.
- grubōn*, -*bāna* m ružan čovjek
- grubūhan*, -*hno* (predik. -*hna*), -*hno* ponešto ružan
- grubūja*, -e (G pl. *grubūj/grubūjih*) ž ružna ženska
- grūda*, -e (G pl. *grūd/grūdih*) ž komadi izgnječena tijesta, gline, zemlje, snijega
- grūdot*, -*on* nesvrš. praviti grude (od tijesta)
- grūdot se*, -*on se* nesvrš. nabacivati se grudama snijega
- grūhnut*, -*nen* svrš.; v. *grōhnut*
- grūhot*, -*on* nesvrš. drmati: *Mūl kal grē grūho*; v. *izgrūhot*
- grūj*, -*a* m vrst jeguljaste ribe. Isto: *ūgor*; v. *angūja*
- grūnda*, -e ž namrgođeno lice s inata i srdžbe: *Obīsi je grūndu*.
- grundōl*, -*dōlā* m streha na krovu kuće
- gūba*, -e ž 1. pamučna tvar koja se pali iskrom iz kремена; v. *ognjišće*; 2. guba (bolest): *Gūba te smēla* (kletva)
- gubīš*, -*bīšā* m gubitak
- gūc*, -*a* m brod s *āšton* na provi i na krmi; v. *kajīć*; *brōd*
- gūcaj*, -*a* m ono što se odjednom proguta; gutljaj: *Pōpi son gūcaj vīnā*.
- gucāt*, -*cōn* nesvrš. gutati; v. *guđāt*, *pogucāt*, *prigucovāt*
- gūća*, -e (G pl. *gūć/gūćih*) ž od vune pletena maja: *Težōci i liti*, *žāral pōta*, *nōsidu gūću*.

gučāt, -čōn nesvrš.; v. *gučāt*
gučišnjok, -a m zadnje debelo crijevo u tijelu (mjesto *guzišnjok*)
gučōn, -čāna m jednjak: *Čapā(t) ču te za gučōn*.
gūda, -e (G pl. *gūd/gūdiḥ*) ž prasica, krmača; v. *gūdāc*
gūdāc, *gūlca* (G pl. *gūdoc/gūlcīḥ*) m prasac, svinja
gūde, -eta m isto što *gūdāc*
guděj, -dējā m zlata mara ili drugi slični tvrdokrilci
gudejūša, -e (G pl. *gudejūš/gudejūšīḥ*) ž manja vrst gudeja, zlate mare, ali runjava
gūdica, -e (G pl. *gūdic/gūdicīḥ*) ž dem. od *gūda*
gudīn, -a m malo prase, mala svinja
gūdit, *gūdin* nesvrš. 1. svirati u gusle; 2. puštati glas "gu" (o svinji)
gūjā, *gujē* (G pl. *gūj/gūjīḥ*) ž zmija (Vrsti *gūj*: *biloūška*; *hūhori-ca*; *krāvosač*, *pečātina*; *pōskok*; *smričālina*; *užāk*)
gūjina, -e i *gujina*, -e ž naziv za rod gmazova; fig. velika ljuta *gūjā*
gulčič, -a m dem. od *gūdāc*
gulišnjok, -a m; v. *gučišnjok*
gūlit, *gūlin* nesvrš. iskorjenjivati (npr. travu); *guliti* (npr. kožu)
guljāvina, -e ž; v. *guljēvina*
guljēvina, -e ž strnište i sve što se trave ili zelja guli pošto se posrpa ili pobere; trava, povrće izguljeno (ne košeno).
gūmina, -e (G pl. *gūmin/gūminīḥ*) ž debeo konop za velike brodove; v. *libōn*, *konōp*
gundovōj, -vōjā m vrst tvrdokrilca što valja balegu (U balegu unese jajašca, pa je zaobli u kuglicu i valja.)
gūndula, -e ž vrst malog čamca s ravnim dnom, gondola. Isto: *čātara*; v. *patāna*, *brōd*
gūnj, *gūnjā* m bijelj, biljac
gūnjāc, *gūnjca* (G pl. *gūnjoc/gūnjcīḥ*) m; v. *gūnj*
gunjulāt, -lōn nesvrš. *gunđati*, *mrmljati*

*guri*je, pril. kompar. od gore

gūrit se, -in se nesvrš. zbijati se; lijeniti se i maziti se (osobito o djetetu kad se lijeni u krevetu, i o živini koja bi htjela da je tkogod tetoši); v. *izgūrit se*

gustārica, -e ž staklena bočica koja ima ručicu i dug nosak (služi za vođu i vino kod mise)

gustīrna, -e (G pl. *gustīron/gustīrni*) ž čatrnja, zidana cisterna

guščāvina, -e (G pl. *guščāvin/guščāvini*) ž položaj gdje je šuma gusta: guštara

gūšcer, -a m l. gmaz; 2. pruga mišica na vratu: *Sāpe me je gūšcer* (kad je od prehlade vratnih žila teško okretati glavom zbog boli)

gušmāt (se), -mōn (se) nesvrš. gužvati (se): v. *izgušmāt*, *izgušme-jāt (se)*: *Bōjo se rōba ne gušmō*.

gūta, -e ž i *gūti*, -ih m pl. ulozi, guta, podagra: *Čapāli su ga gūti*.

gūtlit, -in nesvrš. krpiti loše (kao na mrtvacu), kako mu drago nešto činiti; v. *zagūtlit*, *izgūtlit*

gūtolit, -in nesvrš.; v. *gūtlit*

gūzāt (se), *gūzon (se)* nesvrš. na stražnjici se micati, okretati, ljuljati. (Prenosi se i na drugo: *Zūb se gūzo*. *Rēp se gūzo*. *Brōd se gūzo*); v. *tantagūzāt*

guzīca, -e (G pl. *guzīc/guzīci*) ž stražnjica

gūzina, -e ž čovjek debelih stražnjica

guzīšnjok, -a m stražnje crijevo; v. *gūlīšnjok*, *gūcīšnjok*

gvāca, -e (G pl. *gvōc/gvāci*) ž na živoj kokoši (peradi) kesa ispod vrata

gvāca, -e ž želudac u kokoši i ptica

gvaštapanīca, -e (G pl. *gvaštapanīc/gvaštapanīci*) ž žohar

gvatāt, -tōn nesvrš. proždrljivo, pohlepno, naglo jesti, gutati; v. *nagvatāt se*, *nagvātōt se*

gvōzd, *gvōzda* m željezo, gvožđe

gvozdenjāča, -e (G pl. *gvozdenjōč/gvozdenjāci*) ž posuda od gvožđa, željeza

gvozđūn, -dūnā m lopta od željeza

gvōzje, -o sr gvožđe, željezo

gvožjurīna, -e (G pl. *gvožjurīn/gvožjurīni*) hrpa stara gvožđa

- hāja*, -e ž haljina, halja uopće
- hājak*, -a m umnjak (zub); v. *kājak*
- hāknut*, -nen svrš. dahnut na nešto, u nešto
- hākot*, -on nesvrš. hakati na nešto, dahom duhati u nešto (ne puhati)
- halā*, -lě ž 1. gnus; 2. zao duh; opako čeljade; 3. nesreća: *Halā te odnīla. Kojō je tō halā u tēbi. Bižī kakō da ga halā nōsi.*
- halabūka*, -e ž velik štopot; velika buka
- halabūra*, -e m i ž čeljade naglo, nepromišljeno, ljuto, koje više ili brzo i nesmotreno radi, koje uzrokuje smutnju
- halamōnski*, pril. neredno, nesmotreno: *Ovō je učinjenō halamōnski.*
- halōč*, -lōčā m čovjek nesretan
- hāmati*, -tih m pl. dobit na pozajmljeni novac, kamata
- hāmatnik*, -a m onaj koji daje novac na kamate
- hambōr*, -bōrā m skladište; v. *pohambōrīt se*
- hāmeton*, pril. hametice, potpuno
- hamōn*, -māna m nadimak od tur. riječi aman
- hāmot*, -on nesvrš. čupati, derati, guliti, kidati neredno: *Ne hāmoj zēje u vārtlu, nēgo ga sōmo progūl; v. pohāmot*
- handorōvica*, -e ž 1. zemljište koje je pokriveno *handrōčjen*, tj. dračjem; 2. (*Handorōvica*) u Brusju mala udolina na sjevernoj strani sela ispod predjela koji se zove Šiberija
- handrāčišće*, -o sr trnjak; trnište
- handrāčje*, -o sr; v. *handrōčje*
- handrōčje*, -o sr spičje, dračje po zemlji ili u gnoju; v. *strabrōčje*
- hanžīja*, -e ž bič od konopa na kovanoj drzalu i s nekoliko metalnih vitica kojima se plaše konji i muli
- hanžōr*, -žōrā m velik nož, bodež
- hānjula*, -e (G pl. *hānjul/hānjulih*) ž zavojka koju navuče težak (kopač) na nogu do koljena da mu dok radi u polju ne uđe zemlja u cipele i da ne ognuši hlače. Veže se ispod koljena, a jezičcem pokriva cipelu: *Āko nī hānjul na nogōh, šporkōš gāče i postoli pūni zemjē.*

- haramīne*, -ih i *haramīn* ž pl. objed ili zakuska u kući mrtvaca prigodom smrti: *karmine*
- hārdot*, -on nesvrš. nemilo harati; nemilo kidati; nesmotreno udarati; v. *pohārdot*, *ishārdot*
- harkā*, -ě ž čin hrkanja; čeljade koje hrče; v. *harkāt*
- harkāt*, -kōn nesvrš. tjerati silom i uz zvuk katar iz nosa u usta, ili iz grla; hrkati u snu; v. *hōrkāt*, *hārknut*
- hārknut*, -nen svrš. istjerati silom katar iz sebe; v. *harkāt*
- hārkot*, -on nesvrš.; v. *harkāt*
- harkōtina*, -e (G pl. *harkōtin/harkōtinih*) ž sluz koja se hrkanjem izbaci (iz grla) ili pljune pošto je kašljem istjerana iz pluća; v. *harkāt*
- harmēdat*, -mēdon nesvrš. više bolježiv nego zdrav biti i tako se držati i vući; kuburiti (u zdravlju).
- harmēdina*, -e (G pl. *harmēdin/harmēdinih*) ž meso od svinje; v. *prajčēvina*
- harōč*, -rōčā m namet, harač
- harōčīt*, -rōčīn nesvrš. utjerivati što teško kao harač turski
- harōl*, -rōlā m široka vreća (od kostrijeti): *Pōžor bi pūn harōl. Nasrō bi pōl harōlā.*
- haromīne*, -mīn/mīnih ž pl. *karmine*: *Nī haromīn nī vēč u Brūsju.*
- hart*, *hartā* m hrbat: *Pōj ti nīstarmon, a jō ēu po hartū.*
- hāštrīt*, -īn nesvrš. harati; nemilo sjeći (kljaštriti); v. *hlāštrīt*, *ohāštrīt*
- hēznut*, -nen svrš. ošinuti; ne teško udariti; v. *ohēznut*
- hīb*, -a m hljeb
- hibac*, -a m mala glava kruha; v. *hīb*, *krūh*
- hīknūt*, *hīknen* svrš. naglo provaliti, provreti, šiknuti
- hīnko*, -ota m previjanac, lukavac
- hīnūt*, *hīnen* svrš.; v. *hīknūt*
- hīnjac*, *hīnjca* m muški koji se pretvara
- hīnjit se* (što), -njīn se (što) hiniti: *Čā mi se tōte hīnjiš* (reče se odraslu djetetu kad nizašto plače)
- hīnjūša*, -e (G pl. *hīnjūš/hīnjūših*) ž 1. vrst male ribice; 2. ženska koja je himbena

hitit, -in svrš. baciti: *Hít kítu na pút - nōče se ko će je povúć* (tj. glasina, obično lažna, lako se potajno širi).
Híti je kāmik, a sakri je rúku (tj. potajno je nešto opravio).
Loza je hitila kakò vōrbā. Híti je nō nje arjōv glōs (tj. oklevetao je)

hitivot (se), -von (se) nesvrš. bacati (se): *Nemōj se hitivot* (Ne hitivoj se) stinjen jer ćeš komugōd razbit glōvu.

hitot, -on nesvrš. bacati: *Niko ne hito mriže.*

hizot, -on nesvrš. hitati se stražnjim nogama (o mulu, magarcu itd.); ritati se

hjb, -a m; v. *hib*

hladat se, -dōn se nesvrš. odmarati se, uživati u hladu ili kupanju: *Ol svēca se hladōmo na dvōrū pōl smōkvu, a mlādost po vāloh.*

hladēnac, -dēnca (G pl. *hladēnoc/ī'adēnicih*) m bunar hladne vode

hladišće, -o sr od sunca zasjenjeno, zaklonjeno mjesto

hladolēža, -e m i ž lijeno stvorenje koje neće da radi

hladolēžāt, -lēžon nesvrš. ljenčariti (u hladu ležati); ništa ne raditi; stajati bez posla: *Hladolēžoš kakò pās na fōrskoj pijāci.*

hladolēžo, -ota m lijenčina

hlahlišćāt se, -hlišćon se nesvrš. živo i sitno se smijati (za razliku od grohotom). *Dalekò se nīdir hlahlišću dikmāni* (Stih P. Dulčića iz pjesme: *Māslina na pūtū*)

hlamatāt, -tōn nesvrš. iter. od *hlāmot*

hlāmot, -on nesvrš. visjeti mlohavo, nespretno; *Odića na tēbi hlāmo kakò na martvacū. Jidro hlāmo: nī vitra. Ne hlāmoj životōn kakò hlōndavina.*

hlandolēžāt, -lēžon nesvrš.; v. *hladolēžāt*

hlāp, *hlāpa* m 1. morski rak poput jastoga, ali boje tamnozeleno (a ne crvene); 2. ljudeskara neredna, prosta držanja; izješa.

hlāpast, -o (predik. -a), -o proždrljiv; koji puno jede

hlapāt, -pōn nesvrš. naglo (pohlepno, proždrljivo) jesti: *Hlapō kakò pās.*

hlapnjā, -ē ž mimički i zvučno (osobito u živine) izražena žudnja za pićem ili hranom

hlāpnut, -nen svrš. naglo pojesti; v. *hlapāt*

hlāpot, -pon nesvrš.; v. *hlapāt*

hlāšćot, -ćon nesvrš. davati zvuk što ga čini u hođu noga s vodom u cipeli

hlāšćot se, -ćon se nesvrš. gnusiti se, zamazati se

hlāštrit, -in nesvrš.; v. *hāštrit*

hlīnka, -e ž vrst ribe od dna; v. *hlōndavina*

hlīpot, -pjen nesvrš. 1. teško disati od umora; 2. davati lagani glas pohlepe za nečim (o mulu ili magarcu): *Hlīpje kakò tovòr za ugòton* (tj. pun je požude)

hlòbut, -a m stvar blibava bez određena oblika: *Na njemu stoji ròba kakò hlòbut*.

hlobutāst, -tāsto (predik. -tāsta), -tāsto koji neredno robu na sebi nosi

hlobutina, -e m i ž čeljade koje neredno robu na sebi nosi

hlòd, -a m hlad: *Targađice targojte ga hlòdon...* (iz nar. pjesme)

hlòdit, *hlòdin* nesvrš. hladiti: *Hlòdit zùbe* = govoriti utaman, nepametno. *Ne hlòd zùbe! Čà hlòdiš zùbe za ništa!*

hlōndavina, -e ž vrst ribe od morskoga dna, *divjò riba*, *riba ol salbūnà*. To je: *řāža*, *pās*, *māška*, *hlīnka*, *gòlub*, *volīna*, *gardobīna* ili *hudobīna* ili *divjò škarpīna*, *mīsec* ili *tambūr* ili *tòrba*, *tarnjāča*, *ròmb*, *barākula*, *švòja* ili *līst*, *oštrūja* ili *gīra* iz *dubinē*, *sòkol* ili *sklāt*, *štorjūn*, *sābja*, *divjī miš*, *šība*, *lampūga*

hlōnjā, *hlonjē* ž ženska koja se neredno nosi

hlōnjāt se, *hlonjon se* nesvrš. dangubiti; bez posla se potucati

hlōnje, -eta m lijenčina; danguba; smucalo

hlopāt, -pen nesvrš. lagano prodirati, strujiti kroz vrata ili prozor u zatvorenu prostoriju (o dahu vjetra, strujanju zrak): *òdonde hlopē*.

hlòšća, *hlošćē* ž osobita volja, želja, pohlepa: *U hlòšći mi je* (tj. u volji mi je, u velikoj želji)

hlušća, -e ž ženska zapuštena; zamazanica; odrpanica

hmet, -a m kmet

hmūćāk, *hmūjka* (G pl. *hmūćok/hmūjkih*) m jaje koje hmuta (jer se u njemu začelo pile ili jer je pokvareno)

hmūtālīna, -e (G pl. *hmūtālīn/hmūtālīnih*) ž i m čeljade na kojemu meso hmuta kao u mijehu; v. *pohmūtница*

hmūtница, -e (G pl. *hmūtnic/hmūtnicih*) ž pilo od svježeg mlijeka i (cijela) vina

hmütot, -ton nesvrš. miješati, tući, tresti tekućinu u zatvorenu sudu, mijehu, staklenci i sl. (ponajviše da se sud opere); v. *brambulät*

hmütot se, -ton se nesvrš. bibati se (o tekućini); klimavo ići (o čeljadetu): *Hmüto se kad grē kakò vodà po kopānji.*

hnjät, *hnjôn* nesvrš. drijemati; v. *hünjät*

höbot, -a m (velika) muška hobotnica

hobötnica, -e (G pl. *hobötnic/hobötnicîh*) ž vrst morskog mekušca (muški je *höbot*)

hodac, *holeä* (G pl. *hodoc/holcîh*) m onaj koji brzo hoda

hodinica, -e ž; v. *hodunîca*

hodinić, -a m; v. *hodunić*

hodit, prez. *grēn*, *grēš*, *grē*, *grēmò*, *grētè*, *grēdü*; imper. *hòd* i *hòl*, *hòmo*, *hòte* i *hòlte* nesvrš. hoditi, ići: *Hòd/hòl tî, džöcu jò* (reče se o lijenčini, jer on drugoga pušta da krene za poslom, a sam oteže da se posla prihvati). *Hocîmo* = Hod' simo, dođi!

hodunîca, -e (G pl. *hodunîc/hodunîcîh*) ž žensko dijete koje je počelo samo hodati

hodunić, -a m muško dijete koje je počelo samo hodati

hoftîna, -e ž komina od grožđa; v. *hostîna*

hökät, *hökön* nesvrš. dahtati

höknüt, *höknen* svrš. dahnuti

hòl, *hòlte*, imper. od *hodit*, hodi, hodite; idi, idite: *Hòl dõma, drõgi.*

hòmo, imper. od *hodit* hodimo, hajdemo, idimo

homuhät, -hôn nesvrš. truniti, otrunjavati lišće od strućja, napose kod ružmarina; v. *ohamuhät*, *čemušät*, *čemujäät*

hòmul, -a m suho lišće; v. *pelühje*

homulit, -lin nesvrš. vrlo loše i neredno nešto raditi

hòmut, -a m spičje; dračje; v. *handrõčje*

hörkät, *hõrčen* nesvrš.; v. *harkät*

horügva, -e ž zastava (Gundulić u "Osmanu" ima *korugva.*)

hostîna, -e (G pl. *hostîn/hostînih*) ž ono što ostane kad se orune zrna s grožđa

hostùja, -e (G pl. *hostùj/hostùjih*), ž vočno stablo s crnim bobica, a u njima velika koštica i malo mesa; v. *košćela*

hotînje, -o sr htijenje; zahtjev: *Svè činĩ po svojên hotînju.*

hõz, hãza m ploča na leđima čovječjim povrh stražnjice između slabina, bokova, što se zovu i *bočina* (pl.) i *tašćebõke*: *Zabolilo ga je u hõzù/hãzu.*

hrãg, -a (G pl. *hragõv/hrõzih* i *hrõzih*) m vrug (eufemizam): *Biži kãkõ hrãg ol tamjana, ol kãrščene vodë. Kakõ da je hrãgu utëka is udice* (tj. opak je). *Hrãže, nã ti gãće!* (tj. ispričanu zgodu nije moguće vjerovati. - Uzeto iz jedne mornarske priče); v. *sotonã*

hrastovina, -e (G pl. *hrastovĩn/hrastovĩnih*) ž hrastovina: *Nõjbõje su dãske od hrastovine.*

hrëb, hrëba (G pl. *hrëb/hrëbih*) m trupac posječena stabla, u zemlji ili izvan nje, s dijelom korijena: *Hrëb od mãsline. Naldž tõ hrëb!*

hrebjê, -õ sr zbirna imenica od *hrëb*: *Naldž tõ hrebjõ.*

hrelãt, -lãto (predik. -lãta), -lãto krilat

hrelõ, -a (G pl. *hrël/hrëlih*) sr 1. krilo u ptice ili peradi: *Õn je na hrëlih* (tj. pripravan je da poleti, da pođe brzo, jedva čeka); 2. riblja peraja; 3. rub latice željeznog dijela motike: *Kopãt na hrelõ = slabo, površno kopati*

hrepčĩš, -a (G pl. *hrepčĩš/hrepčĩših*) m dem. od *hrëb*

hrĩnjast, -o (predik. -a), -o koji prisilno poplakuje i pritom se tužaka; v. *hrĩnjit se*

hrĩnjit se, -njin se nesvrš. prisilno poplakivati i tužakati se (o razmaženu djetetu): *Hrĩnjiš se kakõ blũlka.*

hrĩnjkot se, -on se nesvrš. iter. od *hrĩnjit se*

hrĩpãlina, -e (G pl. *hrĩpãlin/hrĩpãlinih*) ž i m onaj koji hriplje (posprdno): *Nãša Mõrà hrĩpje kakõ stõro hrĩpãlina*; v. *hrĩpãt*

hrĩpãt, hrĩpjen nesvrš. puštati oštar glas iz prehladenih pluća; teško disati uz "sviranje" u plućima: *Õn hrĩpje kakõ stõro ovcã.*

hrĩpãvac, -põvca (G pl. *hrĩpõvoc/hrĩpõveih*) m kašalj hripavac, veliki kašalj (osobito u djece); v. *hrĩpãt, kukurĩkãvac*

hrĩpãvica, -e (G pl. *hrĩpãvic/hrĩpãvicih*) ž hripanje od kašlja: *Čapãla ga je hrĩpãvica.*

hrĩpãvina, -e (G pl. *hrĩpãvin/hrĩpãvinih*) ž teško disanje uz "sviranje" iz pluća

- hrìpě̀ji, hrìpě̀jìh* m pl. šupljine u nosu dublje u unutrašnjosti
- hrôg, -a* m vrug (eufemizam); Isto: *hrâg* i v. *sotonâ*
- hrônî̀t, hrônî̀n* nesvrš. 1. hraniti; 2. spraviti na mjesto za čuvanje od pogibelji: *Hrônî̀ son pî̀neze nâ siguro. Hrônî̀ se (pôsě̀) po pûpcî̀ma* (tj. prebire za jelo ono najbolje i najslade)
- hropât, hrôpjen* nesvrš. teško disati i krkljati: *Ôn hrôpje kakò da umire.*
- hrôpî̀t, hrôpî̀n* nesvrš. grubo srtati riječima na koga; v. *nahrôpî̀t, hrûpî̀t*
- hrôpot, -a* m glas koji u tešku disanju izlazi kroz usta i nos; v. *hropât*
- hrôspov, -o* (predik. -a), -o hrapav: *Hrôspov je kakò boròvo kôra.*
- hrôznica, -e ž* na mašklinu plosnati dio; v. *maškî̀n*
- hrûbî̀t, hrûbî̀n* nesvrš. zubima nešto tvrdo (uz lomljavu i kršenje toga) drobiti, gristi: *Hrûbî̀š tû kòru krûha kakò mûl prûče.*
- hrûpov, -o* (predik. -a), -o hrapav
- hrûpovac, -vca* (G pl. *hrûpovoc/hrûpovcî̀h*) m čovjek hrapava lica
- hrûst, -a* m vrst tvrdokrilca; hrušt
- hrûstot, -ton* nesvrš. žvakati tvrdu hranu da se čuje hrskanje; hrskati: *Hrûstotš kòru krûha kakò mûl prûče.*
- hrustî̀t se, hrustî̀n se* nesvrš. gaditi se; grstiti se
- hrûstula, -e* (G pl. *hrûstul/hrûstulî̀h*) ž meko pofrigani na razne načine smotani kolačići, a učinjeni od jaja, mlijeka, šećera i bijela brašna (Izriče se više u pluralu.)
- hrûšćî̀t, hrûšćî̀n* i *hrušćî̀n* nesvrš. sitnu i tvrdu hranu mrviti pod zubima da se lomjava i vani čuje: *Ovî̀ krûh hrušćî̀ kakò sal-bûn.*
- hubòtnica, -e ž*; v. *hobòtnica*
- hûče, -eta* m kućak, pas: *Opâreno hûče hlôdnu pûrû hlôdí* (poslovica); v. *kûšâk*
- hûd, hûdo, hûdo* (odr. *hûdi*; predik. *hûd, hûdâ, hûdo*; kompar. *hûji, -o, -e*): zao, opak
- hûdî̀lica, -e* i *hudî̀lica, -e* (G pl. *hûdî̀lic/hudî̀licî̀h*) ž žena koja sebe i druge uvijek hudi (tj. tuži se na nešto)
- hûdit, -in* nesvrš. tužiti se na koga, kuditi
- hûdit se, -in se* nesvrš. tužiti se na sebe

- hudobã*, -ě (G pl. *hudõb/hudobîh*) ž i m vrag; v. *sotonã*
hudobîna, -e ž vrst ribe od dna; fig. rugoba, gad; v. *hlõndavina*,
gardobîna
hudobînjok, -a m vragolan
hûhor, -a m rošćić ili vrst grive na glavi živina
hûje, pril. huđe, opakije, rđavije: *Čã tûje - tõ hûje*.
hûhorica, -e ž vrst zmiје koja ima *hûhor* (rošćić) na glavi;
 poskok; v. *gûjã*
hûji, -o (predik. -a), -o kompar. od *hûd*, huđi, opakiji, rđaviji
hûka, -e ž mukao zvuk vjetra (oluje), valova itd.
hûkãt, *hûčen* nesvrš. 1. dahom iz rastvorenih usta puhati (npr. u
 ruke, u prste da se zgriju od studeni); 2. teško i tužno
 uzdisati: *Ti ùvik hûčeš svoju nevõju*; 3. šumiti od olujna
 vjetra
hûlît se, *hûlîn se* nesvrš. napinjati uši i uopće se razdraživati
 (osobito živine); v. *čûlît*, *načûlît*
huncût, -a (G pl. *huncûtov/huncûtih*) m nitkov
huncutarîja, -e ž nepodopština
hûnderit, -in nesvrš.; v. *hûndrit*
hûndrit se, -in se nesvrš. mrgoditi se, mijenjati se na gore:
Vrîme se hûndri.
hûnkot, -on nesvrš. 1. pognute glave raditi; mnogo se mučiti
 radom; 2. iz nosa govoriti
hûnjãt, *hûnjon* nesvrš. drijemati; v. *hnjãt*, *kûnjãt*, *kjãt*
hunjãvica, -e ž vrst prehlade: *Čapãla ga je hunjãvica*.
hûrlit, -in nesvrš. žurno trčati; hrliti (ponajviše se upotreblja-
 va u participu): *Olhõdi hûrlec*.
hûstot, -on nesvrš. 1. polagano (i manjom silom) žvakati što je
 meko; 2. fig. isprekidano govoriti: *Govõr čõro: ne hûstoj*
besîde; v. *ishûstot*, *pohûstot*, *nahûstot*
hûštra, -e (G pl. *hûštor/hûštrîh*) ž 1. britva, brijaća; 2. ljuto,
 oštro čeljade nagle čudi, naročito žensko
hvãstot, -on nesvrš. žvakati hranu, ali neredno otvarajući usta
 da čak iz usta izlazi hrana, navlastito tekućina od hrane:
Mûl hvãsto grõzje u kõci i svè mu iz rîla cîdi; v. *ishvãstot*,
pohvãstot

- ì (ponovljeno: ìììì...), uskl. koji znači: obilato, mnogo čega
- ĩ (ponovljeno ììì), uskl. ih, otkad
- ìí, ðerē (pl. N ðere, G ðer/ðerih, D ðerōn/ðerāmi/ðerīma) ž kći:
Dì je pūno ðer mālo dōjde ðerōn za ddtu. Isto: ðī
- ĩdrít, -drín nesvrš. ploviti jedrima, jedriti; v. jĩdrít
- ifišāt, -on nesvrš.; v. infišāt
- ĩga, -e ž; v. jĩga
- ĩgica, -e ž; v. jĩgica
- igrāvac, igrōvca (G pl. igrāvoc/igrōvcih) m igrač (na karte, novce): Igrāvac ništa neimāvac (poslovica)
- ik, prijedl. k, ka: Grēn ik tēbi.
- ĩliĉō, -ĉesa zamj. išto: Vāze bi kāl bi mi tō ĭliĉemu slūžīlo.
- ĩlikad, pril. ikad; kad god; ma bilo kad
- ĩlikako, pril. ikako; bilo kako
- imāt, ĭmon nesvrš. imati: Oni imāju/īmodu svēga do tiĉjega mlīkā.
ĭmo zlōtne rūke: ĉā oĉīma vidī, tō rukāmi uĉinī.
- imbagutīt (se), -tīn (se) svrš. smesti (se); zaprepastiti (se):
Nesriĉa svākoga imbagutī.
- imbaracāt (se), -cōn se svrš. upasti u blato. Isto: imbaratāt (se)
- imbaratāt (se), -tōn (se) svrš.; v. imbaracāt (se)
- imbazdāt, -dōn svrš. narijetko prošiti; fig. zasnovati nacrt, izraditi u glavnim crtama; v. bazdāt
- imbazdīt, -dīn svrš.: v. imbazdāt
- imboškamēnat, -mēnta m; v. imbuškamēnat
- imbōzd, -a i -bāzda m prošivanje
- imbregāt, -gōn svrš. svezati, ščvoriti više stvari zajedno:
Napārt mī ovō tantahđrij na mūlā ĭ krūto imbregōj ĭs tvojiñ brimenon.
- imbrīk, -a m zemljana ili gvozdena posuda s noskom za mlijeko ili slično; v. pōsude
- imbūrtit, -in svrš. sve zajedno neredno pomiješati (više o tekućinama); zamiješati nešto (posprдно rečeno); v. krūh, zabūrtit

- imbuškamēnat*, -mēnta m dio od rebara na provi ili krmi broda koji odgovara *čāpulu* na rebru usred broda (jer su rebra ili *kôrbe* na provi i krmi drugačije forme). Reče se i *imboškamēnat*
- imōnje*, -o sr imetak: *Vēci mu je dūg od imōnjo*.
- imperārio*, pril. uzrak, uvis: *Kād natrūdiš nōge, iša ih imperārio. Ōd jīda je svē hīti(l) imperārio*.
- imūć*, -o, -e (predik. *imūć*, *imūća*, *imūće*) imućan
- īnakije*, pril. drugačije, inače: *Jō ću ti reć īnakije* (tj. opominje da će drugačije, tvrde, grublje reći, postupiti)
- īnakiji*, -o (predik. -a), -e drugačiji
- imbūrtit*, -in svrš.; v. *imbūrtit*
- incurmāt*, -mōn svrš. skupiti veći broj ljudi; složiti družinu: *Incurmō sōn dīcu za trībīt kamēnje*; v. *cūrma*
- inčitāt*, -tōn svrš. zapeti glavom u oko mreže (o ribi)
- inčitōvāt*, -tōjēn nesvrš. od *inčitāt*: *Ne dviž mrīže dōkli inčitōjū (sardēle)*.
- īndi*, pril. drugdje; drugamo: *U nōs ti je ovāko, a īndi je īnakije*.
- indurāt*, -rōn svrš. brašnom natrusiti i pržiti (ribu): *Rība se nōjprī indurō, pōk se frīgo*.
- infetāt (se)*, -tōn (se) svrš. zaraziti (se); inficirati (se): *Rāna mu se infetāla*.
- infišāt*, -šōn svrš. biti zaljubljen u koga ili što; biti zanesen za kim ili za čim: *Infišōn je ū nje kakō svēti Tōma u prōjca* (poslovice)
- ingarbujāt*, -jōn nesvrš. postati mutan, mračan, olujan (o vremenu i oblacima): *Nāpodan šōlte se ingarbujālo: nevēra će*.
- ingarbujōn*, -o, (predik. -a), -o mutan, olujan (o vremenu)
- ingōrd*, -o (predik. -a), -o lakom za čim; proždrljiv
- ingordīja*, -e ž lakomost, škrtost: *Ingordīja mūdrost pridobīje*.
- ingordūn*, -dūnā m onaj koji je lakom za čim; proždrljivac: *U ingordūnā ni ni botūnā*.
- ingordūša*, -e ž ona koja je lakoma za čim; proždrljivica
- ingrupāt (se)*, -pōn (se) svrš. začvoriti (se), skupiti (se) u čvor: *Ništo mī se ingrupālo u pārsih*.
- īnkānat*, *īnkōnta* (G pl. *īnkānot/īnkōntih*) m dražba, licitacija: *Ōl svajbē i nevōje dōjde se na īnkānat*.

inkanôtrit, -in svrš. sastaviti, složiti nešto od nedostatna malo vrijedna materijala; v. *skupüsít*

inkantät (se), -tôn (se) svrš. zaustaviti (se); ukipiti (se); začarati: *Inkantô son ga kakô šäre* (nadimak u Brusju) *gūjū*.

inkantôn, -o (predik. -a), -o zaustavljen, ukipljen, začaran: *Kâl sôn mu tō rèka, ostô je inkantôn*.

inkapotät se, -tôn se svrš. obući kaput: *Ti si se inkapotô, a još nĩ zimē*.

inkapotōvät se, -tōjĕn se nesvrš. oblačiti kaput: *Ne inkapotōj se prĩ vrĭmena*.

inkärat, *inkôrta* m žbuka. Isto: *inkôrt*

inkartät, -tôn svrš. ožbukati: *Nôjprĩ izgrôd, pök inkartôj*.

inkartōvät, -tōjĕn nesvrš. žbukati

inkavät, -vôn svrš. izdupsti

inkordät, -dôn svrš. ukrutiti; ukočiti: *Rôba se na sušĭlu inkordäla od vèlike zimē*.

inkordôn, -o (predik. -a), -o ukrućen, ukoćen: *Onĩ dikmôn grē inkordôn kakô da mu je bĭja u škĭnoh*.

inkôrt, -a m žbuka: *U stôrih kũc nĩ bĭlo inkôrta*. Isto: *inkärat*

inkrištät, -tôn svrš. zapasti u škrapu, procijep, odakle je teško izvući nogu, stvar

inkrošjadūr, -dūrā m vrst ratnog broda na jedra, a kasnije na tambure; v. *brôd*

inostrônac, -ônea m stranac

inpicät, -côn svrš. izazvati; podbosti riječima: *Hrâže, ne inpicôj!*

inpicōvät, -cōjĕn nesvrš. izazivati; dražiti; podbadati riječima: *Tĩ svēja inpicōjĕš rōzgārbu*.

intäđit (se), -in (se) nesvrš. inatiti (se) zadirkujući: v. *zadarcovät*

intemorĭt se, -rĭn se svrš. zbuniti se; smutiti se; prestrašiti se; zamrijeti: *Kâl sôn vidĭla gorit gôru ispod selä, svä sôn se intemorĭla*.

inträt, -trôn svrš. ući, naići: *Iskô je ovčũ, a intrô je na zmajũ* (misli se na ženu)

intrĭg, -a m zadjevica

intrigät (se), -gôn (se) svrš. zadjeti (se), uplesti (se)

intrigōvāt (se), -gōjĕn (se) nesvrš. zadijevati (se), upletati (se): *Ne intrigōj se u tūje poslĕ.*

intrōda, -e ž ljetina (ponajviše o vinogradima)

intrōvāt, -trōjĕn nesvrš. ulaziti, nailaziti: *Jō u tĕ poslĕ ne intrōjĕn.*

injul, -o (predik. -a), -o jednostruk; tanašan; slab: v. *ūnjul*

is, prijed. s, sa: *Hōd is nāmin = hodi sa mnom. Is kīn si se onō razgovōrāla?*

isagnāt, -nōn svrš. na živiņi prenijeti sve do kraja: *Kāl bi tovāri zapovīdāti, ne bi se nīkad jemātva isagnāla* (poslovica)

iscōngovīt, -in svrš. izblatiti se

iscōngovot, -on svrš.; v. *iscōngovīt*

iscūcot, -on svrš. isisati; v. *cūcot*

isfafinjāt, -njōn svrš. brzo izvući, istražiti, premetati što je bilo skriveno, spremljeno; v. *fafinjāt, zafafinjāt*

isfaldāt, -dōn svrš. ispregibati, napraviti pregibe: *Hōl mi pomōz isfaldāt lancūnĕ; v. faldāt*

isfarāt, -rōn svrš. krupno samljeti (npr. kukuruz žrvnjima); v. *farāt*

isfošalāt, -lōn svrš. iskopati u zemlji prokop, rov (za sadnju loze)

isfrīgot, -on svrš. ispržiti na ulju: *Rība se nōjbbōje isfrīgo u parsūri.*

isfrišāt, -šōn svrš. izbrazditi; izgrepsti

ishārdot, -don svrš. isharati, iščupati; v. *hārdot*

ishītīt, -in svrš. izbaciti: *Ishītīlo se kakō vōrbā.*

ishītīt se, -in se svrš. sjetiti se, dohititi pameću: *Biš vīrovola: nīsōn se na tō ishītīla.*

ishōd, ishōda m izlazak; ishodište; istok

ishōdilišĕ, -o sr prostor pred kućom i okolo kuće za obiteljsku i gospodarsku porabu

ishōdnji dōn, ishōdnjega dnĕva m obljetnica smrti

ishōmulīt, -lin svrš. učiniti, uraditi loše, rdavo: v. *hōmulīt*

ishūstot, -ton svrš. 1. izvakati; 2. izgovoriti s prekidima; v. *hūstot*

- ishvāstot*, -on svrš. izvakati hranu do slinavosti; v. *hvāstot*
- iskanculāt*, -lōn svrš. izvaditi sudom vodu iz bunara, *gustīrne*:
Iskanculōj mi sič vodē!
- iskāpīt*, -in svrš. oslabiti od glada ili druge nevolje; v. *isko-*
pīsīt
- iskarcāt*, -cōn svrš. istovariti
- iskarcōvāt*, -cōjēn nesvrš. istovarivati
- iskarnji*, -o, -e iskonji, bliži
- iskarpūcāt*, -pūcon svrš. rđavo, loše iskrpati
- iskāškovit*, -in svrš. blatom zamazati; v. *kaška*
- iskāt*, *iščēn* nesvrš. tražiti, iskati: *Iščē zlō nā pineze.*
- iskēčīt*, -kēčīn (nešto od koga) svrš. teškom mukom istrgnuti,
dobiti, izvabiti: *Jedvā son dūg od njēga iskēčī.*
- iskīpīt*, -kīpīn svrš. iscijediti: *Jāstogu je iz slōmjene nogē svē*
mēso iskīpīlo.
- iskīsnut*, -nen svrš. skisnuti (o kruhu)
- isklapatāt*, -tōn svrš. od klapot, istući, iskucati; izbrbljati,
izblebetati
- isklapatāt se*, -tōn se svrš. potući se; fig. izbrbljati se
- isklāpot*, -on i -pjen svrš. istući, iskucati; izbrbljati, izble-
betati
- isklāpot se*, -on se i -pjen se svrš. potući se; fig. izbrbljati se
- iskōdīt*, -kōdīn svrš. ući u trag komu; pronaći: *Izgubī son mūlē i*
ne mōgu ih iskōdīt.
- iskopāt*, -pōn svrš. iskopati; tajnu ispitivanjem doznati
- iskopīsīt*, -pīsīn svrš. izlinjati, sasvim propasti u tijelu; fig.
svenuti od čeznuća; v. *kopīsīt*: *Vās je od nevōje iskopīsī:*
nī ga slōv. Iskopīsīla sōn čā tē nī.
- iskopōrcīt se*, -pōrcīn se svrš. pasti i izvrnuti se; v. *kopōrcīt se*
- iskorubāt*, -bōn svrš. izgladiti
- iskosīt se*, -sīn se (na koga) svrš. napasti koga surovim riječima.
Za svāku se mōlu (stvōr) nō me iskosīs.
- iskrēnūt*, -krēnen svrš. iz suda suhu stvar isuti, izvrnuti; v.
prikrēnūt

iskrepenit se, -*nin se* svrš. smrznuti se

ismantat, -*tôn* svrš. ošamutiti; izgubiti ravnotežu; fig. zaluditi koga. Isto: *smantat*

ismantovāt, -*tōjēn* nesvrš. od *ismantat*

ismēčīt, -*mēčin* svrš. zgnječiti: *Dī je tī muškardīn, jō ēu mu ismēčīt klobūk.*

isōčīt, -*in* svrš. suočiti, staviti obraz u obraz

ispačugāt, -*gōn* svrš. učiniti, napraviti stvar male vrijednosti; v. *pačugāt*

ispajdūšīt se, -*dūšin se* svrš. pustiti (potajno) iz stražnjice neugodan vjetar

ispapūšēt (se), -*pūšēin (se)* svrš. isprazniti djelomično što je bilo napeto od punine; smežurati se: *Ispapūšēt se je kakō sūho smōkva; v. papūšēt*

ispārčīt, -*in* svrš. izbočiti, isturiti: *Ispārčila je pārsi i guzicu; v. pārčīt*

ispārit se, -*in se* svrš. sav se opariti

isparvice, pril. s početka, u početku

ispasarāt, -*rōn* svrš. zaprljati, zamazati: *Ispasarō si cīli veštīt; v. pasarāt*

ispaštročāt, -*čōn* svrš. pokvariti, upropastiti: *Brijōč ti je ispaštročō lazarīnu.*

ispēčīt se, -*pēčin se* (na koga) svrš. iskriviti usta i oči (na koga) s porugom; v. *pēčīt*

ispèskot, -*kon* svrš. sporo učiniti, loše napraviti nešto

ispēstāt, -*pēston* svrš. istući šakom; v. *pēstāt*

ispeštāt, -*tōn* svrš. učiniti udarcem, pritiskom stvar plosnatom; spljoštiti, zgnječiti.

ispināt, -*nōn* svrš. presahnuti od žive želje, čežnje, žudnje: *Ispināla son: hočeš mi dōč; v. pināt*

ispīrit, -*pīrin* svrš. izduhati oganj u začetku, raspiriti

ispirlītāt (se), -*lītōn (se)* svrš. iskititi (se) pretjerano, kičoški; v. *pirlītāt*

ispjūcot, -*con* svrš. ispljuvati; v. *pjūcot*

ispjūhnut, -*pjūhnen* svrš. iz zatvorenosti u podobi vjetra izletjeti: *Mēzgrā je ispod kōšice od grōzjo ispjūhnula. Mīna je ispjūhnula* (tj. nije eksplodirala)

- ispjuskot*, -on svrš. dati komu pljusaka, ispljuskati
- isplahināt*, -nōn svrš. pitomu živinu nezgodnim postupkom divljom učiniti, isplahiriti: *Isplahinō si mi mlōdega mūlā*; v. *isplahināt*
- isplahirīt se*, -hīrin se svrš. plahim postati; v. *plahirīt*
- isplanjāt*, -njōn svrš. izblanjati; v. *planjāt*
- isplašināt (se)*, -nōn (se) svrš. strah zadati; plašljivim postati; v. *plahirīt*
- isplēskot (se)*, -kon (se) svrš. 1. ispljeskati, izudarati blago rukom po golom tijelu: *Māt isplēsko ditē po gōloj guzici*; 2. ispljeskati se (rukama od oduševljenosti)
- isplōkāt*, -plōkon svrš. brzo isprati, isplahnuti; v. *plōkāt*
- isplōnjāt*, -plōnjon svrš. isplasnuti, smanjiti obujam; v. *plānja*, *plōnjāt*: *Isplōnjālo ti je tustilo*.
- isplōškāt (se)*, -plōskon (se) svrš. ispljuskati (se) s puno vode: *Onā mōlo ti se je svā isplōškāla*.
- ispōškot*, -on svrš. potrošiti na dobro jelo; v. *pōškot*
- isprasāt*, -sōn svrš. učiniti posao za ruglo, nereāno, po prasāšku (tj. kao prasac)
- ispri*, pril. ispred: *Hōd ispri mēne*.
- isprinevōjke*, pril. preko volje, na silu
- isprūčīt*, -in svrš. potrošiti sve: *Isprūčila bi dōtu svēte ōne* (poslovica). *Isprūči bi da imo Ivānića blōgo* (poslovica - Misli se na Matija Ivanića, vođu pučkog ustanka na Hvaru 1510-1514); v. *prūčīt*
- isprūčot*, -on svrš. istrošiti sve bez potrebe
- ispūškot*, -on svrš. potrošiti sve (kao iz puške izbaciti, ispaliti); v. *pūškot*: *Ako ispūškoš čā sōn ti dō, ne dohōd mi nā oči, vē!*
- ispūt*, -ūjen svrš. iscrpiti tekućinu iz čega; v. *pūt*
- ispūznut*, -nen svrš. skliznuti: *Rība vēselo ispūzne iz rukē*.
- istaknūt*, -tāknen svrš. izduhati, raspiriti (oganj u početku); v. *ogōnj*
- istančīt*, -čīn svrš. istanjiti: *Rībōr je istančī rōžōnj za pēč sardēle*; v. *tančīt*
- istargāt*, -gōn svrš. istrugati: *Istargōj tū zagōrinu*; v. *stargāt*

istārīt (se), -rīn (se) svrš. obrisati (se): Istār rūke i dobro se istār po obrāzu.

istārknūt, -nen svrš. ištrcati, iscuriti: Őči ti ispāle i istārkle (kletva)

istarmāt (se), -mōn (se) svrš. izjesti robu (o moljcima) - izjesti se od nervozna iščekivanja, izmučiti se od brige i strepnje: Svā son se istarmāla čā tē nī.

istegnūcē, -o sr izvlačenje broda iz mora na žalost

istēplīt (se), -tēplin (se) svrš. stopliti (se): Ne mōgu zaspāt dōkli se u postēji ne istēplin.

istōk, -a m prvo točenje dozrela vina iz bačve

istōkāt, -tōkon nesvrš. iter. od točit, istakati: Istōkon vīnō iz bāčve.

istōkāt se, -tōkon se iter. od točit, istakati se (reče se ponajviše o vremenu): A vrīme se pomālo istōko.

istrančunāt, -nōn svrš. izgaziti, istlačiti

istrāpīt, -īn svrš. iskrčiti zemlju za sisanje ili sadenje, trāp učiniti u zemlji

istrātīt, -tīn svrš. potrošiti; v. trātīt

istrībīt, -trībīn svrš. istrijebiti, očistiti (npr. nevaljalo povrće da ostane valjano što će se skuhati za jelo); v. trībīt. Istriīb onō zēja, čēnce!

istrēpot se, -pon se i -pjen se (na koga) svrš. iskaliti bijes (na koga); v. trēpot

istrīgūcāt, -gūcon svrš. iter. od strīč, istrići na sitno, ali neuredno

istrīskāt, -trīskon svrš. izlupati, izlupati; v. trīskāt

istrīskāt se, -trīskon se svrš. izudarati se, premoriti se od teška rada, truda: Istrīskō se je maškinājuē trāp.

istrōskāt, -trōskon svrš. istjerati; v. trōskāt

istrūsīt, -trūsīn svrš. sve do dna popiti (npr. vino iz čaše)

isvārc, isvārgnen svrš. svrgnuti, svrci: Kakō da ga je mīna isvārgla (tj. neotesan je, surov je). Mūl je plahīv: isvārce te = mul je plašljiv: svrgnut će te (ako uzjašeš); v. svargnīvāt

isvārcot, -čen nesvrš. svrgavati, izbacivati: Kopōč isvārce zemju iz fošōlā.

iš, usklik kojim se tjera kokoš, ovca, koza (ponajviše s dodatkom: *Krepāla!*)

išāt, *išōn* svrš. (imper. *iša* i *išōj*, *išōjmo*, *išōjte*) dignuti: *iša jidro! Išōj ti kāmik!*

išāt se, *išōn se* svrš. dignuti se, uspeti se: *Išō se je na kuvērtu za udīt mōž.*

iščētīt, -in svrš. pokvariti, oštetiti; iščašiti: *Iščēti son rūku.*

išekāt, -kōn svrš. more ili vodu izvaditi, izbaciti iz broda

iškōdīt, -dīn i *iškōdin* svrš. utjerati novac, dug

iškōdjāt, -kōdjōn nesvrš. utjerivati novac, dug: *Pojōr i finōnc iškōdjāju/iškōdjodu tāšu po selū.*

išmārdot, -on svrš. gubicom ispremiješati hranu; izgnusiti; fig. pokvariti, zaplesti, izgrđiti; neredno učiniti posao; ulagati se u tuđe poslove; neredno nešto govoriti

išōvāt, -ōjēn nesvrš. dizati

itīt, *hođū*, *hōčeš* nesvrš. htjeti: *Itīla bi da njoj šōra* (tj. šarena koza) *lēžē dvō* (tj. želi pretjerano; nije zadovoljna postignutim uspjehom)

i̇va, -e ž vrst žute trave i cvijeća; v. *trōvā*, *cvīče*: *Trōvā i̇va činī od mōrtvā žīva* (poslovica)

ivānovo zēje, *ivānova zēja* sr vrst cvijeća; v. *cvīče*

Ivōnjdōn, *Ivōnjdneva* m treći dan Božića, Ivandan

izāda, pril. straga; v. *izōda*

izahōdīt, -hōdin nesvrš. izlaziti: *Ne izahōdi kakō ni svēti Gargūr iz korīzme* (poslovica). *Računōn, računōn, ma mi ne izahōdi kakō tēbi.*

izārnīt, -in svrš. izruniti zrnje (s grozda, s klipa). v. *zārnīt*: *Svē si mi grōzje izārnī.*

izažēt, *izažmen* svrš. pritiskom istjerati tekućinu; v. *izažīmot*

izažīmot, -mjen nesvrš. pritiskom istjerivati tekućinu (iz rublja u pranju)

izbālīt (se), -līn (se) svrš. 1. oblatiti (se); 2. izbrbljati (se); v. *bālīt*, *baljīgāt*

- izbarabanāt*, -nōn svrš. istući, izlupati; v. *barabōn*, *barabanāt*
- izbarbasāt*, -sōn svrš. brzo i nejasno izgovoriti, izbrbotati; v. *barbasāt*
- izbarsajāt*, -jōn svrš. smrsiti nešto u govoru; v. *barsajāt*
- izbāškorit*, -in svrš. opipati, izgnusiti što; v. *bāškorit*
- izbazdāt*, -dōn svrš. narijetko prošiti; v. *imbazdāt*
- izbēcāt*, -bēcōn svrš. sve pogaziti po mokroj ili prhkoj zemlji; v. *bēcāt*
- izbejunāt se*, -nōn *se* svrš. od straha izgubiti razbor; zaprepastiti *se*
- izbēlit*, -bēlin (oči na koga) svrš. raskolačiti oči: *Izbēli je oči kakō pečēn zēc*; v. *bēcīt*, *bēlit*
- izbelīvāt*, -lījēn nesvrš. od *izbēlit*
- izbilit*, -in svrš. oslabiti; izmožditi se tjelesno; v. *bīlit*
- izbit*, -jen svrš. udarcem, tučenjem istrgnuti: *Izbi mi je tri zūba*.
- izbjūhnūt*, -bjūhnen svrš. od nabujalosti izaći van (npr. zemlja, vino uzavrelo itd.)
- izblēbnīt*, -blēbnin svrš. smršavjeti; ocijediti se u tijelu (osobito u licu); v. *blēban*
- izbōdak*, -bōlka (G pl. *izbōdok/izbōlkov/izbōlkih*) m prut koji je pri rezanju glavna pruta loze uriven u zemlju, pa se primi
- izhogōvāt se*, -gōjēn *se* svrš. ispsovati Boga
- izbōjak*, -bōjka (G pl. *izbōjok/izbōjkov/izbōjkih*) m mladica koja iz korijena izbija
- izbōrak*, -bōrka (G pl. *izbōrok/izbōrkov/izbōrkih*) m stvar koja je preostala u izboru (obično u pluralu: *izborci*)
- izbōrtāt (se)*, -bōrton *(se)* svrš. istući (se) rogovima, glavom (o kozama i janjcima); v. *bōrtāt*
- izbrēhnut (se)*, -hnen *(se)* svrš. podrignuti (se): *Dobrō je kāl dītē izbrēhne pošli piče*.
- izbrehūvot (se)*, -ūjen *(se)* nesvrš. podrigivati se
- izbrombulāt*, -lōn svrš. isprati tekućinom zatvoren sud, mijeh; v. *brombulāt*
- izbrōzgāt*, -brōzgon svrš. napisati neredno kao brazgu; v. *brōzgāt*
- izbrūhnut*, -nen svrš. naglo probiti i proliti se, prosuti se; naglo izreći; v. *brūhnut*

- izbūbāt*, -būbon svrš. natući; istući; v. *būbāt*
- izbūbnut*, -nen svrš. izreći nešto debelo; v. *būbnut*
- izburināt se*, -nōn se svrš. izvikati se žestoko, poput bure:
Dobrō sōn njoj se izburināla, nekā znō.
- izbūrtīt*, -in svrš. zamutiti, zamesti nešto; obično u tekućinu staviti i nedovoljno zamiješati; v. *imbūrtīt*
- izbušivāt se*, -šījēn se svrš. iscjelivati se, izljubiti se usnama;
v. *bušivāt (se)*
- izcōngovit se*, -in se svrš. izblatiti se
- izcōngovot se*, -on se svrš.; v. *izcōngovit se*
- izdahnūt*, -dāhnen svrš. (perf. part. *izdāha(l)*) izdahnuti, umrijeti:
Sīn mu je na rūkima izdāha(l).
- izdārpot (se)*, -on (se) svrš. iskižati (se); ogrepsti (se); ozlijediti (se) gurajući se i tukući se među sobom: *Ājme, sīnko, ko tē je tō izdārpō(l); v. dārpot se*
- izdrīcāt (se)*, -cōn (se) svrš. uspraviti (se), izravnati (se);
v. *drīcāt*
- izdrobit*, -pīn i -drōbin svrš. zdrobiti, izmrviti; v. *drobit*:
Izdrobiću kruha u mlīkō. Kad izdrobiš/izdrōbiš, izīj.
- izdrofunjāt*, -njōn svrš. usitniti, izmrviti, zdrobiti (da izgleda kao drōf): *Rību sī svū izdrofunjāla, pōk je nīson vōjan jīst.*
- izdučāt*, -on svrš. skupiti konop ili mrežu kao kolač; v. *dučāt*
- izdūšīt*, -dūšin svrš. 1. izdušiti; 2. nanjuškati; tajno ispitivanjem doznati
- izgada*, -e ž gad; ruglo
- izgarmušāt*, -šōn svrš. izderati, izdrpati, isperušati rukama; v. *garmušāt, pogarmušāt*
- izgarmušāt se*, -šōn se svrš. rukama se međusobno izderati, izdrpati; v. *garmušāt se*
- izgarnjāt (se)*, -njōn (se) svrš. izgrepsti (se); v. *garnjāt*
- izgōbit se*, -bin se svrš. postati grbav: *Izgōbi se je ōl starosti i bōlesti.*
- izgranāt*, -nōn svrš. pretvoriti u zrna, tj. oljuštiti oblogu od zrna; izrniti; iskomušati; v. *granāt*
- izgrančāt (se)*, -šōn (se) svrš. izgrepsti (se): *Māška me izgrančāla po rūci. Izgrančō son se u kupīnu; v. grančāt*

izgrúhot, -on svrš. zdrmati teškim hodom, kasom; v. *grúhot*: *Múl me je u jáhonju izgrúho(l)*.

izgubít se, -bĩn se svrš. 1. izgubiti se; 2. u licu, u tijelu spa-
sti

izgúrit se, -in se svrš. zbiti se; izlijeniti se; smaziti se; v.
gúrit se

izgušmät (se), -môn (se) svrš. zgužvati (se): *Izgušmô si veštít*.

izgušmejät (se), -jôn (se) svrš.; v. *izgušmät*

izgütlit, -in svrš. loše zakrpati, učiniti (kao na mrtvacu)

izgütolit, -in svrš.; v. *izgütlit*

izida, -e (G pl. *izid/izidih*) ž i m zajedljivo čeljade koje svo-
jim primjedbama i ponašanjem izjeda, muči sebe i svoju okolinu

izidina, -e (G pl. *izidin/izidinih*) ž mjesto na robu koje je osta-
lo izjedenô, izgrizeno, nagrizeno od moljaca ili drugih šteto-
čina: *Grizice su izile rôbu, ostále su sômo izidine*.

izist, *izĩn* svrš. izjesti, progutati: *Čã mu dôš, sve izĩ*. *Hrãga izĩ(l)* (kletva). *Môre te izilo* (kletva)

iziša, -e m i ž čeljade koje puno jede, izjelica; v. *požerĩna*

izjãnut, -nen svrš. izlanuti; izjaviti (više nehotice)

izlambričät, -čôn svrš. neredno nešto učiniti u gospodarsko-trgo-
vačkom poslovanju

izlãmbrit, -in svrš. pazariti, prodati; v. *polãmbrit*

izlēmät, -lēmön svrš. istući, natući, izmlatiti (obično konopom
ili šibom); v. *lēmät, nalēmät*

izlendičät, -čôn svrš. isparati, istrgati u *lendiče*, v. *lendič*

izličít, -ličin svrš. izliječiti; v. *zaličít*

izlindovät, -vôn svrš. izlizati, pohabati (o robu); v. *lindovät*

izlindövjen, -o (predik. -a), -o izderan, istrošen, pohaban

izlĩnjät, -lĩnjon svrš. posve oslabiti; iščeznuti; nestati; pomanj-
kati; v. *lĩnjät*

izlizät, -lizön svrš. izlizati

izlizēn, -o (predik. -a), -o izlizan, nepoderan ali istrošen

izlöhät, -löhön svrš. istrošiti gotovo sve; brzo požuriti; hodom
letjeti

izlōjāt, -lōjon svrš. otplivati; otpraviti; otjerati; istjerati
van; v. lōjāt, lōhāt: *Surlīkājuē je izlōjō iz vāle.*

izlōskāt, -lōskon svrš. žurno otići; pobjeći; istjerati koga; v.
lōskāt

izlōtīt, -lōtin svrš. istjerati; v. lōtīt

izlukētāt, -kēton i -ketōn svrš. iskrivudati, napraviti zavoje,
lukove; iskrivudati besjedama; v. lukētāt

izlumbardāt (se), -dōn (se) svrš. izlupati (se); izmučiti (se)
poslom; v. lumbardāt

izmarāt, -rōn svrš.; v. izmorāt

izmarknāt se, -nōn se svrš. utruditi se teškim fizičkim radom

izmarvunjāt, -njōn svrš. strti; mrvice učiniti, smrviti

izmaškarāt (se), -rōn se svrš. zamazati (se), isprljati (se)

izmaškināt, -nōn svrš. iskopati mašklinom, pijukom; v. maškināt

izmēdot, -den svrš. izbaciti: *Mōre te na krōj izmēdolo* (kletva)

izmējāt, -mējōn i -mejōn svrš. isprljati, zamesti; v. mējāt

izmeštūrīt, -tūrīn svrš. učiniti nešto tobože kao majstor, iznadri-
majstoriti; v. meštūrīt

izmičak, -ška (G pl. izmičok/izmiškov/izmiških) m izmak; izlaz:
Iti bi ne dōs, ma mu ni izmiška.

izminivot (se), -nijen (se) nesvrš. izmjenjivati se

izmlēdnīt, -mlēdnīn svrš. smršavjeti; v. mlēdnīt

izmoč, -i ž neprilika od čeljadeta; preneredno čeljade; izrod;
propalica. Znači i zbir., npr. opaku čeljad. Isto: izmočina

izmočina, -e ž; v. izmoč

izmorāt, -rōn svrš. u moru oprati: *Mriže tukō dobrō izmorāt.*

izmōtāt, -mōton svrš. izmamiti; izbaviti: *Izmōtō bi iz mātere dītē*
(tj. velik je "žicar"); v. mōtāt

iznebjūšīt, -šin svrš.; v. iznebjūšīt

iznebuha, pril. iznenada; nenadano

iznebjūšīt (se), -šin (se) svrš. iznenaditi (se); v. iznebjūšīt

iznerāt, -iznēren, svrš. 1. izroniti; 2. isprati, izlokati zemlju:
Vēlika vodā iznēre svē pūtē.

- izneveričit* (še), -*šin* (se) svrš. pokvariti (se), izopačiti (se);
v. *izvaričit* (se)
- iznōndit*, -*din* svrš. što je bilo u redu staviti u nered; isprevrnuti; poremetiti; iznakaziti
- iznōse*, pril. straga, odostrag: *Ōn je mǎlo iznōse* (tj. umno nedovoljno razvijen)
- izobāt se*, -*bōn se*, svrš. izgristi se; progristi se (o odijelu, o tankoj kovini i sl.)
- izobrāzīt se*, -*in se* svrš. zaboraviti na obraz; odbrusiti drugomu na nepristojan način
- izōč*, *izōjden* svrš. izaći; v. *izahodīt*
- izōda*, pril. straga; v. *izāda*: *Hōd nǎpriđ; ne glēdoj izōda*.
- izokōla*, pril. naokolo: *Na škojū je izokōla sōmo mōre*.
- izorcāt*, -*cōn* nesvrš. doteći; dostati; dovoljno biti (valjda od *orcāt*)
- izradovāt*, -*vōn* svrš.; v. *izrādovot*
- izrādovot*, -*vōn* svrš. izuživati nešto, nauživati se čega do kraja; douživati; y. *izradovāt*: *Tō mu je veštīt od rukovōnjo, mǎ ga pokōjnik nī izrādovo*.
- izrēnut*, -*nen* svrš. izagnati: *Rukovōnje će bīt kǎđ izrēnemo jemǎtvu*.
- izrēpot se*, -*pon se* svrš. nabacati se stražnjim nogama u zrak (o mulu, tovaru, mazgi); fig. naplesati se, naskakati se; naigrati se (o čeljadetu); v. *rēpot*
- izrīgōt* (se), -*on* (se) svrš. izbljuvati (se): *Izrīgōt ćeš svē čǎ si požor!*
- izrīpāt se*, -*rīpon se* svrš. veliku naravnu nuždu učiniti, i to žitko
- izrīpīt se*, -*rīpin se* (na koga) svrš. ljuto napasti koga riječima
- izrōbīt*, -*rōbin* svrš. izigrati koga u dobiti, radu, trgovini
- izubījāt* (se), -*bijēn* (se) svrš. teško natući koga; teško se izmuciti radom: *Na japjēnici se čjadīn prōpju izubījē od poslǎ*.
- izumīslīt*, -*in* svrš. otići iz misli; izgubiti se; zavrći se:
Izumīslilo se ništō = zavrġlo se; izišlo je iz misli nešto
- izvārcōt* (se), -*den* (se) nesvrš. izvrtati (se): *Čǎ izvārćeš očīma?!*
- izvaričit* (še), -*šin* (se) svrš. pokvariti (se); izopačiti (se);
v. *varičit*, *izneveričit* (se)

- izverināt*, -nōn svrš. izviti, razviti konop od njegova spleta, pa time nastaju vĕre, tj. prstenovi
- izveršunāt*, -nōn svrš. izvitlati nekim predmetom; izvrtjeti glavom; izmicati predmetu razgovora; v. *veršunāt*
- izverunāt*, -nōn svrš.; v. *izverināt*
- izvetōšit se*, -tōšin se svrš. izgubiti ukus, snagu; puštati miris po gnjileži, plijesni (o vinu); v. *vĕtoš*
- izvihot se*, -on se svrš. izdignuti se iz nevolje
- izvit*, -a (G pl. *izvitov/izvitih*) m izlika; isprika: *Oni ũvik nahōdidu izvite.*
- izvitrit*, -in svrš. u vjetar poći; ishlapiti; fig. *Izvitрила mu je pāmet.*
- izvōd*, -a m naćin uspravljanja loze kad se reže da se mođe u-vis penjati: *Izvel, dōvel lōz na izvōd* (tj. podigao je na više, ćak na ōstroge te ih ureadio). *Rizot na izvōd* = ostaviti jedan prutić (najviše dva) kratak s dva pupa i s trećim *sli-pićen* (pup na prutu koji ne baca mladice), pa iz toga izvesti lozu. (Mjesto *na izvōd* reće se i: *na bārkaĵ*. Protivno tome je: *na stāricu*, tj. kad se ostavi jedan dug prut, a ostali se određu.)
- izvodnit*, -vōdnin i -dnĩn svrš. pretvoriti se u vodenasto, npr. tikva; fig.: *Izvodnili su mu mōšĵoni.*
- izvojevāt*, -ĵŭjen svrš. dobiti borbu, bitku: *Āko sićanj ne isiće, vejāća ne izvoĵuje, mārāć opakŭje* (poslovice)
- izvoĵit se*, -vōĵin se i -ĵĩn se svrš. dati sebi na volju; popustiti Źelji, pohlepi, pohoti do mile volje; v. *voĵit*
- izvōlit*, -vōlin svrš. nešto krupno, nepromišljeno reći; v. *obōlit*
- izvōlit se*, -vōlin se svrš. izvaliti se
- izvrōžit (se)*, -vrōžin (se) svrš. poput vraga (se) pokvariti: *Mlōd se u tŭjen svitŭ vĕselo izvrōžit.*
- ižbt*, -o (predik. -a), -o toćan: *Ižbt je kakō relđj.*

jablôm, -blâma m jablan

jăbuđica, -e (G pl. *jăbuđic/jăbuđicih*) ž 1. mala jabuka; 2. kuk na stražnjim stegnima živine (mula, konja)

jăbuđina, -e (G pl. *jăbuđin/jăbuđinih*) ž biljka koja čini plod sličan jabuci, samo šupalj; v. *trôvâ*

jăbuka, -e (G pl. *jăbuk/jăbukih*) ž 1. jabuka: *Ovî govôri: Dôšlo je jăbuk...* (iz dječje igre); 2. izbočene kosti (kuk) na stegnu (ljudi ili živina)

jădar, -dro, -dro (odř. *jădrî*; predik. *jădar, jădrâ, jădrò*) jedar: *Jădar je kakò sliva, kakò sîrno grûda.*

jăglâ, -ě (G pl. *jăgôl/jăgôlih*) ž igla; v. *jôgla*

jăglenica, -e (G pl. *jăglenic/jăglenicih*) ž posudica za igle

jăgličôra, -e ž vrst ribarske mreže za lov *jăgliće*; v. *mrîža*

jăglûn, -lûnâ m vrst plave ribe (veća od *jăgliće*); v. *plovûčo riba*

jăgma, -e i *jăgmâ*, -ě ž natjecanje kad se ima što ugrabiti

jăgoda, -e (G pl. *jăgod/jăgodih*) ž 1. plod kupine; 2. izbočina obraza ispod oka (većinom u pl.); 3. zrno grožđa: *Grôzje imo lîpu i jôđaru jăgodu. Konîstrica je puna jăgod.*

jăgodica, -e ž dem. od *jăgoda*

jăkêta, -e (G pl. *jăkêt/jăkêtih*) ž malen, kratak kaput, sako (Na njoj se prednji dio zove *sprîdnjica*, a stražnji *strôžnjica*; ima *kulôr* s *laticima*.)

jăkûhan, -hno (predik. -hna), -hno poodrastao; dijete, živina ili stabalce koje se malko podiglo od sitnosti

jălo, -a sr ono što je lojno, lojavo, masno, voštano i služi za gorivo: *Dôće jălo na takâlo - poznât će se svê vajălo* (poslovica); v. *takâlo*.

jămit, -in nesvrš. uzimati; sadržavati; obujmljivati (ne upotrebjava se nego u mjeri sudova: *Jămi dvô bari-la, dvô siča, dvô tôlitra...*)

jănđić, -a (G pl. *jănđić/jănđićih*) m janje

jăndôrm, -a (G pl. *jăndârom/jăndôrmih*) m žandar

jănjac, *jônea* (G pl. *jănjac/jôneih*) m janjac

jānjetina, -e ž 1. janjeće meso; 2. vrst cvijeća na livadi; v. *cvīće*

japjĕnica, -e (G pl. *japjĕnic/japjĕnicih*, L pl. *japjĕnicima/japjĕnicoh*) Ž presvođena kamena građevina u vrhu obložena vapnencem koji se u vatri pretvara u vapno; vapnenica. Ispod Brūsjo vĕš nĕ *japjĕnic*: nĕt se grōđu/grōđidu, nĕt se pōlu/pōlidu, jĕrbo, parvō: nōse gōdišć pōčeli su targōvci prodōvat umitno jōpno koje nĕ dobro kakō onō đđ *japjĕnice* mā je *cintje*; drugo: u Brūsju nĕ vĕš *snogĕ*: svĕ je išlo ũ svit, a sadōja ōde, u Fōr, u turizam. A vĕliki se trūd podnesĕ za pōč u *japjĕnicu*. Kal se grōđi mōlo *japjĕnica*, mōrĕ tō i jednā vĕčo famĕja di je rŭk i *snogĕ*; mā kāl se imo grōđit vĕčo *japjĕnica*, onđ se slōžidu dvĕ družine: jednā ĕe potuĕš (gōru, šumu), izravnāt i prinĕt (*kiĕe*), a drugo izvādit grōtu, izgrōđit *japjĕnicu* i spōlit je. - Parvō družina grĕ u tŭđu. Potuĕšenō se *kiĕe* ravnō u brimenā (ravnōnjje *kiĕo*) i na brime se stōvjo *kārag*. Kād je *kiĕe* sŭho, a grōjba *japjĕnice* gotōva, muškĕ prinĕšaju brimenā (*kiĕo*), a slŭžidu se arđenjima: *kargĕron*, *konopōn*, *kjŭkon* i *baštĕlon*. Žĕnske polkargāju brime *kargĕron*, podvŭču *konop*, stĕgnedu ga i zadiju *kjŭkon* da *kiĕe* ne ispādo, onđ ga išāju/išōdu muškĕn na plecā pōvar *baštĕla*; ōn ĕe ga krŭz bŭšak donĕt prid *japjĕnicu*, raspārtit i stĕvat na kōpu. - Drugo družina grĕ vādit grōtu na petrōru. Arđnji su: maškĕn, *matĕka*, *pōluga*, *mašŭr* i *baštĕl*. Kād je grōta izvāđjena, iskopō se jāma i pōšme grōjba *japjĕnice*. U jāmi se uĕini *kotōl/kōtliĕ* i po njeđōven *kolĕšu*, pōk do na vōrh, grōđidu se dušpĕri koji se ogrāđjŭ kantĕrima i stōvjāju se prāzi (N sig. *prōg*). U tŭ se svārhu stōvjo suknĕni *kāmik* i *cukarōni kāmik*. *Japjĕnica* imo vĕlo vrōta, koja daržŭ/daržĕdŭ sklopi i *prōg*, a pōsli se stāvĕdu mōlo vrōta koja daržŭ jĕrte. U grōjbi se stōvjāju plōĕe pōvar *kantĕrih* (dušpĕrih) a *kinima* se mālo po mālo svoltōjĕ trim di ĕe gorĕt ogōnj, ispod tĕga vōlta. Kōlo trimā hito se kamĕnje i jōš jedōn mĕtar pōvar njĕga; tād je gotōv vĕli pōrez. Pōvar njĕga, na ũžji *kolĕš*, ĕpeta se hitĕjĕ kamĕnje i uĕini se mōli pōrez. Nāvar tĕga se nasĕpje drōbno kamĕnje, savŭra, i *japjĕnica* *svaršĕjĕ* ĕs *kŭjbon*. *Zvōnka*, kōlo *japjĕnice* grōđi se *zvōnjski zĕd*, a ũme njĕga i *košŭjice* (kamĕnje ĕa imo postāt jōpno) *varšĕjĕ* se *zemjā*. *Zvōnjski zĕd* *svaršĕjĕ* ĕs ōbe bōnde vĕlikih vrōt *nafōžu mezolŭne*; tā dvō *zĕda* se *zovŭ špāle*, i tō muškō *špāla* (*dĕsno*) i *žĕnsko špāla* (*lĕvo*). - U trim se stĕvō *dĕbje* i *tānjĕ šŭme* i *pelŭhjo* i stāvĕ se *blagoslovjĕne māsline* (onĕ ōd *Nedĕje* ōl *pōlme*) i onđ se *uĕežĕ*. U ogōnj se *uvalĕjĕ kiĕe rōjĕn*; tō je *posōl paljōĕā*, a *njĕmu kiĕe* *dođōjĕ prilagaĕica*. Kād vōlat ĕapō kōru ōd jōpna, stōvjodu se mōlo vrōta. Ogōnj gorĕ *prĕz pristōnka*, pōk se *paljōĕ* i *prilagaĕica* *izminĕjŭ* u *škĕroh*. *Japjĕnica* se *pōli dōkli unŭtarnje kamĕnje* ne *postāne jōpno*. Onđ se *zatvōridu vrōta* i *nāspu zemjōn* da ne *ulĕzo ārija* i na vrōta se *stāvĕ križ*.

japjĕniĕor, -a m onaj koji je u poslu oko građnje i paljenja *japjĕnice*; v. *družina*; *jōpno*

japnōr, -nōrā (G pl. *japnōrov/japnōrih*) m onaj koji se bavi kupoprodajom vapna; v. *družina*; v. *jōpno*

- jāram*, *jōrma* m 1. greda preko broda na kojoj se vesla s jedne i s druge strane broda; 2. vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- jārica*, -e (G pl. *jāric/jāricih*) ž kokošica (mlada kokoš, tj. već odraslije pile); v. *pīrica*
- jarīna*, -e ž sitno ovalno kamenje u moru, na morskom žalu; v. *grotōm*
- jarūh*, -rūhā (G pl. *jarūhov/jarūsih*) m jarac: *Išlo je vrīme na jarūhā* (tj. krenulo je na buru). *Vrīme od jarūhov* = doba parenja: *Dāt, odvēst kozū pōd jarūhā* (tj. da se naskotnī = postane zbabna)
- jāstog*, -a m vrst morskog raka; v. *rāk*
- jāstreb*, -a m vrst ptice; v. *čūška*
- jāšćerica*, -e (G pl. *jāšćeric/jāšćericih*) ž čirić na jeziku (nastao navodno zbog izrečene laži): *Onā nīmo jāšćerice na jazīku* = brbljava je
- jaukāt*, -kōn nesvrš. naglas plakati; *jaukati*
- jāval*, *jōvla* m đavao: *Jāval te ōdni(l)!*
- javalski*, -o (predik. -a), -o vražji; vragometan: *Ne šulentōj kōlo njē: onā tī je svā javalskā.*
- jazičac*, -zičca (G pl. *jazičcov/jazičih*) m mali jezik
- jazičan*, -čno (predik. -čna), -čno koji je oštra jezika; jezičav
- jazičit*, -in nesvrš. puno govoriti
- jazik*, -a (G pl. *jazikov/jazicih*) m jezik: *Jazik zā zube! Imāćemo krūha i jazika* (tj. za jelo suhi kruh)
- jazišnica*, -e ž ženska osoba jezičava, brbljava, oštra jezika; v. *lājavica*
- jazišnost*, -i ž jezičavost: *Arjāvo će bīt is tōbon čičo tvoje jazišnosti.*
- jazišnjok*, -a m brbljavac; muškarac oštra jezika
- jēcot*, -on nesvrš. jecati
- jēdin*, -o (predik. -a), -o ujednačen; koji je jednake npr. duljine (Drugc je *jēdin* u značenju unicus): *Nekā tō svē būde jēdino* (tj. sve izjednačeno, jednake duljine, širine i debljine)
- jedīn*, -o, -o (predik. *jedīn, jedīnā, jedīnō*) jedin
- jedīn-jedincōst*, *jedinēga jedincōstega* jedan-jedini
- jednāga*, pril. zajedno; u isti čas: *Svi su dōšli jednāga.*

jědnok, -o (predik. -a), -o (u pl. jědnoci, -cih) jednak

jěk, -a m čin jecanja

jěknut, -nen svrš. pustiti jek, oriti se; v. jěcot

jelāvica, -e (G pl. jelāvico/jelāvicih) ž vrst bolesti na živinama (kozama): *Jelāvica u te udrila* (kletva)

jělice, -cih i jělic ž pl. elisa; propeler: *Ispod timūnā su jělice od motōrā.*

jelšomīn, -a čemin; v. cviče

jemātvā, -e (G pl. jemātov/jemātvih) ž berba grožđa: *Nī vēč jemātov čā sū bīle prī rāta (1914-1918), jer je filošēra dobōta svē izīla.*

jenāžīj, -a m gimnazija: *Poslō sōn sīna u jenāžīj.*

jěpet(a), pril. opet; v. ěpet

jěrbo, vez. jer: *Ne pītōj, jěrbo znōš čā hočū rēč.*

jěrte, jěrtih/jerōt ž pl. tri mala praga od posebnog, tj. suknēnega i cukarōnega kāmika kao dijelova malih vrata u gradnji japjēnice

jěrula, -e (G pl. jěrul/jěrulih) ž odjelita i ograđena lijeha za cvijeće; sud; sanduk i sl. za cvijeće: *Gojī se kakō cvīt u jěruli.*

jěsen, -i ž jesen (godišnje doba): *U jěsen je počīmola i durāla jemātvā.*

jěsen, -a m jasen (biljka): *Kāl se stāvu od jěsena māži - vīruj, dūšo, da tō nīsū lāži.*

jēsōn (jēs, jě, jēsō, jēsē, jēsū) prezent od biti, jesam; v. sōn

jěška, -e ž mamac koji se natakne na udicu za lovljenje ribe: *Čapō sōn ga na jěšku kakō kōnjca.*

jěškāt, -kōn nesvrš. naticati mamac na udicu; v. naješkāt

jěštar, -tra (G pl. jěštor/jěštrih) m živo, živahno raspoloženje; uzbuđljivost: *Bī(l) sōn prōpju od jěštra kāl sōn se iš njīn čapō(l).*

jězero, -a (G pl. jězēr/jězērih) sr jezero, dubina u moru veća nego što je okoliš

jězīv, -zīvo (predik. -zīva), -zīvo koji pobuđuje grozu; osjetljiv

jěž, -a m vrst morske školjke. Isto: *ježīna*; v. škōlka

jěža, -e ž ograđen komad u polju za povrće (obično u prikrajku ili zōrovu, ili između kosa, kamenja)

ježina, -e ž morska školjka izvana puna bodljika. Isto: jěž

ježit se, jěžin se nesvrš. kostriješiti se od zime, ganuća, straha ili groze

ježiv, -živ (predik. -živa), -živo osjetljiv (u živcima); razdražljiv: *Ježiv je kakō ošinae, kakō da se je na drāču po-pišō. Ježiva je kakō repjivo mazgā.*

jěžur, -a (G pl. ježūr/ježūrih i jěžurih) m srh (neugodan u leđima od zime): *Jěžuri me čapōjū i lizidu po škinoh/škinima i po čilen tliū.*

ježurina, -e (G pl. ježurīn/ježurīnih) ž; v. jěžur

jīcē, jīcō sr jelo. (*Jīcē* može biti: *prīсно*, ako je bez soli; *slōno* ili *prīslono*, ako je odveć soli; *bjūtavo*, ako nema slasti; *ōžeto* ili *privōrno* ili *navōrno*, ako nije začinjeno; *glūho*, ako nema dovoljno soli; *jūto*, ako se je uskiselilo; *nājuto*, ako je tek kiselo, kiselkasto; *prožūklo*, ako se je pokvarilo; *prigōreno* ili *zagōreno*, ako ga je oganj previše osušio; *dōvāt zagōrinon*, ako je tek nešto zagorjelo.)

jīd, -a m bijes, ljutnja; jed

jīdan, -dno (predik. -dna), -dno bijesan, ljut

jīdāt (se), -dōn (se) nesvrš. ljutiti (se); bjesnjeti: *Ne jīdōj se, pogrūbit češ.*

jīdovīt, -o (predik. -a), -o koji se brzo naljuti; koji lako pada u bijes

jīdrit, -in nesvrš. ploviti na jedra, jedriti: *Jīdri se u karmū* (tj. u pravcu plovidbe), *u pōl karmē* (tj. kađ puše u bok jedrilice), *na ōrcu* (tj. protiv vjetra), a tad se *burdižō*.

jīdro, -a (G pl. jīdrih/jīdor) sr jedro: *jīdro pēna* ili *pēna trokutasto jedro*, *jīdro trēvo* ili *trēva* jedro na četiri ugla. *Trēva* koja dolje nema penūn zove se *nūstika*: *Svāken vitru jīdra otvōro* = bez karaktera je

jīga, -e ž ribica poput mala gaunića: *Nī ulovī nī jīge. Mōjno je kakō jīga* (tj. malešno je)

jīgica, -e ž, dem. od jīga

jīst, jīn (imper. jīj) nesvrš. jesti: *Vēlo riba mōlu jī. Jī kakō pās. Ōto tī, pōk jīj!*

jīzbina, -e ž vrst jela i jestvina: *Ōvō je līpo jīzbina. A kakō jīzbina?*

- jõ*, *mène* (I sg. s *nāmin*) zamj. *ja* (pl. *mī*, GA *nõs*, DLI *nõn*):
Hõl s nāmin, põk ðeš ostāt is nõn na veðeru.
- jõdar*, *jõdro*, *jõdro* (odr. *jõdri*; predik. *jõdar*, *jõdra*, *jõdro*)
jedar; v. *jādar*
- jõgla*, *-e* (G pl. *jagõl/jõglih*) ž *igla*; v. *jaglā*, *alõtī na rībar*.
brodū
- jõje*, *-a* (pl. *jõjā*, *jõj*, L *jajīh/jõjīma*) sr *jaje*: *Kvõška kvõðe*
na jajīh/jõjīma.
- jõk*, *jõko*, *jõko* (odr. *jõki*; predik. *jõk*, *jõkā*, *jõko*; kompar. *jāð-
ji*, *-o*, *-e*) snažan, čvrst: *Jõk je kakõ žigõnt, kakõ Sansūn.*
Za tēžji posõl hõðe se jāðjo žensko.
- jõkī*, *-ā*, *-ð* dosta velik: *Onī tvõj mõli bogmēša je jõkī.*
- jõnka*, *-e* ž mala udubina; jamica: *Pravīca jõnka* (u igri bajamima
"na omēndule" broji se koliko je bajama u *jõnki*, a ne koliko
ih je izvan nje)
- jõnji*, *-o*, *-o* koji se odnosi na janjad: *Jõnjo spīla* (špilja za
zaklon janjadi)
- jõpno*, *-a* sr vapno, klak; v. *japjēnica*
- jõrbul*, *-a* m jarbol: *Na jõrbul se dvižu jīdra.*
- jõrēiðe*, *-a* sr 1. obor, zagon za jarce; 2. (*Jõrēiðe*) lokalitet
u Brusju
- jõrīh*, *-a* (G pl. *jõrīhov/jõrīhih* i *jõrīsīh*) m orah
- jõriðac*, *-ðca/-jca* (G pl. *jõriðoc/jõriðcih*) m vrst povrća; v. *zēje*
- jõrõm*, *jõrma* (G pl. *jõrom/jõrmih*) m "jaram", greda pružena po
krmi s obje strane izvan broda nad morem, a ima *ležð* i *škā-
ram* za *vozēnje*
- jõsāt*, *jõson* nesvrš. jahati (u smislu zagospodariti nad drugim):
Ne jõsojmo, dikmāne! (tj. ironično: Ne gospodujmo, mladiću!)
- jõtarva*, *-e* ž jetrva; v. *rõdb. imenā*
- jõtra*, *-e* ž jetra
- jūbi*, neskl. (u pjesmi) draga; ljubavnica
- jubiça*, *-e* ž vrst cvijeća; v. *cvīçe*
- jubīn*, *-bīna* m vrst bijele ribe; v. *lubīn*, *bīlo rība*
- jūbit*, *jūbin* nesvrš. ljubiti, voljeti, rado imati: *Kõ sūsīðu jūbi*
dalekõ ne trūdi, nit opõnke ðere nit mu sārce vēne. Ako von
se jūbi... (To je ponuda namjerniku da kuša ili uzme jelo,
tj.: Izvolite!)

jubopitan, -tno (predik. -tna), -tno znatiželjan

jūbōv, jūbāvi ž ljubav: *O jūbāvi, sārce ča ćū da vōn prōvjon...*
(Stih P. Dulčića.) (iz pjesme "Sārce na škojū")

jūgo, -a sr južni vjetar: *Pašijūnska jugā* (južni vjetrovi koji pušu bez kiše oko Uskrsa, u tjednu od *pašijūni*, tj. u Velikom tjednu)

jūgovina, -e ž južni vjetar; v. jūgo

jūj, jūjā m vrst žitarice; v. šenića, žitarice

junōk, -nōkā (G pl. *junōkov/junōcih*) m 1. momak koji trajno po-
maže u težačkom poslu; 2. junak; v. družina

jūr, pril. već, tako brzo: (H. Lucić) "*Jūr nijednā nā svit vīlā...*"
Jūr si dōša.

jūski, pril. pristojno; uredno: *Jūski se dōrž i juskī govōr kāl si is jūdīma.*

juskī, -ō, -ō pristojan, uctiv, uljudan; uredan: *Onā je juskō dīvnjā.*

jūsta, jūst/jūstih sr pl. usta: *Stāv ditētu ćudīn u jūsta.*

justūra, -e ž ljuštura; v. škōlka

jušātan, -tno (predik. -tna), -tno židak; koji sadrži dosta juhe:
Ne vajō pulēnta jušātno: bōjo je kāl se zgūsne.

jūšīt se, jūšin se nesvrš. dražiti se, uznemirivati se, žigati se,
uspaljivati se, od ljutine, straha, strasti (Obično se reče
o živinama kad napinju uši, a o čeljadetu kad je razdraženo,
uspaljeno.): *Jūši se na njū kakō tovōr na ugōtu.*

jūšt, -o (predik. -a), -o točan: *Jūšt je kakō relōj, kakō balōnca.*

jūt, jūto, jūto (odr. jūti; predik. jūt, jūtā, jūto) kiseo; žes-
tok; ljut; v. jīčē: *Jūt je kakō kvasīna, škālōnja; kakō gūjā ispod kāmika; kakō hūštra.*

jūtast, -o, -o (predik. jūtast, jutāsta, jutāsto) kiselkast, nešto
ljut

jutika, -e (G pl. *jutīk/jutīkih*) ž vrst luka, kozjak. Isto:
škālōnja; v. zēje

juvenglija, -e m mladoženja; mlad zaručnik

južīn, -a m lagani južni vjetar; v. vītar

jūžina, -e ž južno vrijeme; v. jūgo

K

- kabanica*, -e (G pl. *kabanice/kabanicah*) ž ogrtač *kabanicu* sličan, ali kupovan
- kabanić*, -a m dem. od *kabōn*
- kabōl*, *kōbla* (G pl. *kābol/kōblih*) m 1. drvena posuda za vodu; 2. (*Kabōl*) poluotok koji sa sjeverne strane štiti, pače sačinjava *Starogrōjđicu*, tj. starogradsku luku na Hvaru
- kabōn*, -*bāna* (G pl. *kābon/kabōnih*) m kaput s kukuljicom od *mārčine*, tj. tkanine od vune neomaštene (ako je omašteno, onda je sukno)
- kāčica*, -e (G pl. *kāčic/kāčicah*) ž metalna velika žlica za grabljenje jela; v. *pōsude*
- kād*, vez. *kād*; prijed. kod: *Bī son kād njēga dōma*. Isto: *kāl* (u nekim pozicijama)
- kadarūn*, -*rūnā* m vrst loze
- kadiġa*, -e (G pl. *kadiġ/kadiġih*) ž baršun
- kadiġa*, -e m sudac turski
- kadūja*, -e ž kadulja; v. *cvīće*
- kadūna*, -e ž žena suca; gospođa turska
- kadūnjok*, -a m velik puž na kršu koji se hrani kaduljom; v. *spūž*
- kāġak*, -a (pl. *kōjci*, G *kājok/kōjcih* i *kojōk*) m 1. umnjak (zub); (ostali su: *parvī zūbi*, *očnjōk*, *kūtnji zūbi*); 2. vrst gredice na brodu ispod *škāfa*, palube; v. *lāta*
- kajić*, -a (G pl. *kajić/kajićih*) m mali brod s kolumbom, kojemu je posječena krma. Mornari kažu da ima *pūpu kvōdru*. (Takav se tip zove i *pāsara*; a ako mu nije posječena krma, nego ima *āštu* na krmi kao i na provi, zove se *gūc*); v. *brōd*
- kajīn*, *kajīna* m sud za umivanje; umivaonik
- kajiš*, -a (G pl. *kajiš/kajiših*) m pojas od kože, remen
- kakā*, neskl. u dječjem jeziku znači izmetinu ili uopće nešto nečisto
- kāl*, vez. *kād*; prijed. kod: *Vīdi(t) šeš kāl dōjdeš*. *Bī son kāl njēga*; v. *kād*
- kalafatāt*, -*tōn* nesvrš. stupu zabijati u raspukline broda; popravljati brod

kalafatōnje, -o sr zabijanje stupe u raspukline broda; poprav-
ljanje broda *stūpon* i *pāklinon*

kalafōt, -a m onaj koji gradi drveni brod, popravlja ga te
stūpon i *pāklinon* ga zacjeljuje

kalāis, -a m kotlar; onaj koji kalaiše posude

kalāt, -lōn svrš. spustiti; v. *maināt*

kalcēta, -e (G pl. *kalcēt/kalcētih*) ž čarapa: *Stāvit će obe dvī
nōge u jednu kalcētu* (tj. uhvatit će ga žurba; zadovoljit
će se manjim)

kāleb, -a m galeb; v. *čūška*

kāleba, -e ž objeda, potvora, sumnja, krivnja: *Kāleba je nō nje
pāla* (makar krivo)

kalīna, -e ž mjesto udubljeno gdje počiva kaljužina; v. *kaljūža*

kalobēr, -bēra m rogač

kalōda, -e ž magla teška, spuštена (osobito na horizontu)

kāloper, -a m vrst cvijeća; v. *cvīće*

kalōta, -e ž naziv za *lukōču* na korbi (rebru) krme ili pramca

kalōvāt, -lōjēn nesvrš. spuštati; v. *maināt*

kalūma, -e ž konopčić kojim je privezan *barīlac* na *prītanj* da
mreža ne potone

kalūžina, -e ž mjesto gdje počiva mnogo kala

kaljūža, -e ž mjesto gdje počiva voda i kal

kaljūžina, -e ž; v. *kaljūža*

kamarjēr, -jērā m sobar u hotelu ili na brodu; v. *kipōj*

kāmenica, -e ž 1. kameni sud (za ulje, vino i sl.); 2. *oštriga*,
vrst morske školjke; v. *škōlke*

kāmik, -a m kamen, stijena: *suknēni kāmik* = siv kamen, tvrd, ot-
poran prema vatri; *cukarōni kāmik* = najotporniji kamen prema
vatri, kristaliziran. Obadva potrebna za gradnju *japjēnice*;
v. *japjēnica*

kamomīl, -mīla m kamilica; v. *cvīće*, *zēje*

kampanēl, -nēla m 1. tulipan; v. *cvīće*; 2. zvonik

kanarīn, -a m kanarinac; v. *čūška*

kānat, *kōnta* (pl. *kōnti*, G *kānot/kōntih*) m pjev

kānava, -e ž konoplja

kānavina, -e ž platno od konoplje; v. kānovac

kanculāt, -lōn nesvrš. crpiti tekućinu, npr. vodu iz bunara

kančēlica, -e (G pl. kančēlic/kančēlicih) ž; v. kančēnica

kančēnica, -e (G pl. kančēnic/kančēnicih) ž udični aparat za lov kanjaca; v. konjāc

Kandalōra, -e ž Sviječnica (crkveni blagdan): svičā kandalōra = voštana svijeća koja je blagoslovljena na Kandaloru: Kandalōra zīmā fōra, a kosiči priko mōra... (poslovica)

kandēla, -e (G pl. kandēl/kandēlih) ž svijeća od voska, lojanica

kanēla, -e ž slavina; pipa za bačvu

kanēt, -a (G pl. kanēt/kanētih) m kratka palica na vrhu koje je rupica u koju se udije igla kada se plete

kanētan, -tno (predik. -tna), -tno slab i tanahan kao kanēt

kānica, -e ž tkanica, pleten trak koji obično služi za podvezu

kanijēla, -e (G pl. kanijēl/kanijēlih) ž vrst dugog zlatnog lanca, ogrlica

kanižēla, -e (G pl. kanižēl/kanižēlih) ž uski prolaz ograđen s obje strane

kanižēlica, -e (G pl. kanižēlic/kanižēlicih) ž dem. od kanižēla

kanōca, -e ž vrst morskog raka; v. rāk

kanōta, -e ž svečanost, gozba kojom se slavi svršetak ili zadnja faza neke gradnje ili drugog velikog posla (jematve i sl.)

kānovac, -vac m platno od konoplje; v. kānavina

kantāt, -tōn nesvrš. pjevati: Kāl kantōš, kantōj ōl sarca.

kantīr, -tīrā m 1. kamen (ima ih četiri) na kojem stoji tāk pod vodoravno položenom bačvom; v. bāšva; 2. vertikalni kamen koji poput prozorčića ograđuje dušpīrē u gradnji japjēnice

kantūn, -tūnā m ugao, brid: A da te kō šapō ūza kantūnā i reše: "Nūko takujīn!"

kanjčēnica, -e ž; v. kančēnica

kanjōca, -e (G pl. kanjōc/kanjōcih) ž cijev na luli, čibuk

kanjūš, -a m 1. riba izvan trāte ili ostavljena na žalu (to je prvotno značenje); 2. riba koju družina potajno ugrabi; v. kanjūšit

- kanjūšit, -in nesvrš. potajno nešto prisvajati
- kanjūšor, -a m čeljade koje potajno ribu ukrade i sakrije
- kāpar, -a (G pl. k̄apor/k̄aparih) m vrst bilja koje raste po starim zidinama; pupoljci toga bilja (spremljeni u ocat za jelo); v. *cvīče*
- kapāra, -e (G pl. kap̄or/kap̄arih) ž zalog kao jamstvo za zajam, dug
- kapiš, -a m poklopač na kotlu (za kuhanje ružmarina, rakije); fig. glava: *Uđrilo mi je u kapiš* (tj. uzrujao sam se)
- kapitōn, -a m 1. kapetan na brodu; 2. vrst časnika u vojsci; v. *kipōj, principōl*
- kāpja, -e (G pl. k̄poj/k̄pjih) ž kaplja: *Mlōd je kakō k̄pja*.
- kapūc, -a (G pl. kapūc/kapūcih) m glavati kupus
- kapūš, -a (G pl. kapūš/kapūših) m kukuljica, npr. na *kabanīšu*
- kapūla, -e (G pl. kapūl/kapūlih) ž crveni luk; v. *lūk, zēje*
- kārag, kōrga m teret; roba koja se prevozi brodom: *Riba se stāvī pol kārag da se iscīdi iz njē kārvinā. Brōd je u kōrgū =* krcat je tereta
- karagūja, -e ž; v. *kragūja*
- karampōna, -e ž zlo govorenje; zao glas; skandal, buka, treska
- karatāt, -tōn nesvrš. potvarati koga za nešto gorega, npr. za lupeža
- karāter, -a m 1. karakter; 2. obilježje rukopisa
- karatīl, -tīla m bačva (od 4 do 10 hektolitara); v. *bāšvor, pōsude, sūdi*
- karatīlac, -tīlca (G pl. karatīloc/karatīleih) m dem. od karatīl (bačva manja od 4 hekt.)
- karcāt, -cōn nesvrš. tovariti u brod robu, životinje, ljude
- karcāt, -cāto (predik. -cāta), -cāto krcat, pun
- kargāše, -ih i kargōš ž pl. leđa, pleća: *Vāze ga je na kargāše =* uzeo ga na leđa (tako da su mu ruke oko nosačeva vrata, a noge uz nosačeve bokove). *Kalōj ditē is kargōš/kargāših!*
- kargāt, -gōn svrš. opteretiti; izdignuti iz ležaja: *Kargōj mi mālo ovō brīme.*
- kargēra, -e ž poluga: *Kargēron se pomiše brōd nā suhu.*

karhötina, -e ž krhotina

karīna, -e ž zaraslina, modrica, ogrebotina kao posljedica udarca, reza i sl.: *Jòš mu je līpo karīna pòd okon.*

karlajš, -jīšā m kraljež (obično u pl. *karlajšī*): *Dvīgnut karlajšē* = liječiti bolest istegnuvši čašama meso koje je zaleglo

karlīpit, -in nesvrš. jedva živjeti; kuburiti (ali ne u življenju, nego u tijelu)

karmā, -e ž stražnji dio broda: *Jīdrit u karmū* (kaže se kad je vjetar u smjeru plovidbe)

karmēj, -mējā m krmelj, sluz u bolesnu oku

karmejīv, -jīvo (predik. -jīva), -jīvo krmeljiv; v. *karmēj*

karmejōn, -a m krmeljiv muškarac

karmejōnka, -e ž krmeljiva ženska osoba

karmīca, -e ž mali škafić na krmi barke (zove se i *pūlmica*.)

karnēr, -nērā m pletena torba za lov

karnovōl, -vāla m karneval, mesopust; v. *poklādi*

karnjōtāk, -njōlka (G pl. *karnjōtok/karnjōlkih*) m okrhnut zub, krnji zub

karōc, -a (G pl. *karōc/karōcih*) m vrh od *āšte* koja se povrh korita diže na pramcu broda (Tako u Brusju i Komiži. Inače brodograditelji uzdignuti dio kolumbe u svom zavoju, na provi i krmi, zovu *karōc*, a upravni dio *āšta*.)

karōcōda, -e ž vrst ratnog broda, nekoć na jedra, kasnije na *tāmbure*; v. *brōd*

karompōna, -e ž; v. *karampōna*

karōnja, -e (G pl. *karōnj/karōnjih*) ž 1. mrcina; 2. nečasna osoba: *Karōnju ni mōre nēće.*

kārpa, -e ž sirova volska koža: *Imāt rīlo, obrōz od kārpe* = biti bez imalo stida

karpēj, -pējā m vrst gamadi na živini, najviše na kozi; krpelj

kārpit, -in nesvrš. krpati: *žēnske kārpīdu rōbu i postolē.*

kārpūcāt, -pūcon nesvrš. loše, rđavo krpati; v. *kārpit*

kārš, *karšā* m 1. kamenito područje; 2. komadići drvlja od cijepanja ili obrađivanja većega komada (premda se svaki komadić od tih drvaca zove *cipōtak*)

- kartôl*, -tolà m pletena košara ravna dna, u vrhu šira nego u dnu, a ima jaku ručicu poprijeko; v. *pòsude*
- kartolèič*, -a m dem. od *kartôl*; v. *pòsude*
- kārvina*, -e ž krv, sukrvica: *Riba se stāvi pol kārag da se iscīdi iz njē kārvina.*
- karvopījac*, -pījca (G pl. *karvopījoc/karvopījcih*) m krvopija: *Mārač karvopījac nōsi trī vēle būre.*
- kārvov*, -o, -o (odr. *karvōvi*; predik. *kārvov, karvōvā, karvōvō*) krvav: *Kārvov je ispod kōžē (tj. okrutan je; žestok je)*
- karvōvāc*, -vōvca m nasjedina krvi gdje se tko udari; krvava pjega ispod kože uslijed udarca
- kasīl*, -sīla m mrtvački sanduk; lijes: *Ne priš, Andrija: dōće kasīl (poslovica)*
- kastanjēr*, -njērā m bačva od tvrda drveta
- kastanjōla*, -e ž kukica izvana na krmi broda o koju se zadjene škōta. Zove se i *kūka*; v. *škōta*
- kašēta*, -e (G pl. *kašēt/kašētih*) ž sanduk, velika kutija
- kāšjot*, -jen nesvrš. kašljati
- kašjūcāt*, -jūcon nesvrš. iter. od *kāšjot*
- kāška*, -e ž glib, blato: *Po kāški se ne grē u vārtal.*
- kašketina*, -e ž augment. od *kāška*
- kaškīt (se)*, -kīn (se) nesvrš. škakljati (se); v. *cīsāt, gīlit*
- kāškov*, -o (predik. -a), -o blatnjav, kaljav
- kaštīg*, -a (G pl. *kaštīgov/kaštīgih*) m kazna: *Ovō je kaštīg Bōžji pō na nōs.*
- kaštīgāt*, -gōn svrš. kazniti: *Frāmasune, Bōg će te kaštīgāt.*
- kaštīgōvāt*, -gōjēn nesvrš. od *kaštīgāt*
- kaštrādīna*, -e ž suho ovnovo meso
- kašūn*, -šūna m veliki sanduk
- katanāc*, -tōnca i -tancā (pl. *katancī, G katānoc/katōncih/katancīh*) m lokot, kopča za zaključavanje vrata
- katīna*, -e ž greda preko broda. (Zove se i *katinēla* ili *bānak*. Neki i prvu gredu u škafu što je prema *stīvi* i na njoj škaf počiva, zovu *katīna*, a neki *trāstan*, po čemu se onda i veslo tako zove.); v. *lāta*

- katīnēla*, -e ž greda preko broda (a mogu biti i dvije); v. *katīna*
- katramāt*, -mōn svrš. omastiti katranom
- katramōvāt*, -mōjēn nesvrš. prema *katramāt*
- katrīda*, -e (G pl. *katrīdor/katrīdih* ž sjedalica, stolac; v. *bānak*)
- katrōm*, -trāma m katran: *Is katrāmon se katramōjē brōd.*
- kavāla*, -e ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- kavēc*, -a m kratak konop, tj. dio *prītnja* koji visi s obje strane mreže, a služi za privezivanje mreže za kraj, kopno s jedne strane i za *kavitēl*, signal, *māžor* s druge strane, kad je mreža u moru: *Vīj pōl kavēc jē čō inčītālo* (tj. s kavecom se podigne i nešto mreže da se provjeri ima li kakve lovine)
- kavicōl*, -oōlā m podglavlje na postelji
- kēnja*, -e (G pl. *kēnj/kēnjih*) ž magarica; v. *ugōta*
- kēnjac*, *kēnjca* (G pl. *kēnjoc/kēnjocih*) m magarac; v. *tovōr*
- kēnjica*, -e (G pl. *kenjic/kenjicih*) ž dem. od *kēnja*
- kērīt*, *kērīn* nesvrš. teško raditi; teško rabotati
- kēšer*, -a pletena košara ravna dna, gore uža, nema ručice; v. *pōsude od pletera*
- kēšerīc*, -a m dem. od *kēšer*
- kīće*, -o sr zbir. imen. od *kīta*, posječeno granje s lišćem: *Grēn u kīće* (tj. idem nabrati lisnata granja za hranu kozama). *Nosit kīće* (nositi suho kīće za paljenje vapnenice)
- kīdot*, -don nesvrš. kidati
- kīhāt*, *kīhon* nesvrš. kroz nos kašljati; kihati. Isto: *šīhāt*
- kīhāvica*, -e ž; v. *šīhāvica*
- kīhnūt*, *kīhnen* svrš. kihnuti; v. *kīhāt*
- kīja*, -e ž drvo poput klina umetnuto među druga drva na brodu: *kīje od karmē*
- kīkīnov*, -o (predik. -a), -o koji je u nutrini crn (npr. repa)
- kīmā*, *kīmē* ž sklonost; poticaj: *Pomīče me kīmā da ti grūbo rēđen.*
- kīmot*, -on nesvrš. padati naprijed glavom od sna ili u znak odo-bravanja: *Dīče na trupīci sidī i kīmo* (tj. spava mu se). *Tī svākemu kīmoš* (tj. svakomu odobravaš)
- kīn*, *kīnq* m klin; komad željeza za cijepanje drva; v. *maškīn*, *matīka*

- kini*, *kinih* m pl. duguljasto kamenje kojim se presvođuje prostor za vatru (*trím*) u gradnji *japjènice*
- kìpìt*, *kìpìn* nesvrš. kapati; lagano točiti; cijediti (kaplju po kaplju): *Kìpi kakð lojèno svičã (čovik u bolesti)*.
- kìpòj*, *-pãja* m posada broda (Na većim brodovima jesu: *kapitòn*, *makinista*, *noštròmo*, *dispensir*, *timunjër*, *fugista*, *kògo*, *kamarjër*, *mòli od fagūnã*, *mòli od kuvèrte*)
- kìrnja*, *-e* ž vrst bijele ribe; v. *bìlo rìba*
- kìsal*, *-slo* (predik. *-sla*), *-slo* koji je uskisao djelovanjem gljivična vrenja (o tijestu); v. *krùh*
- kìsnut*, *-nen* nesvrš. rasti, bujati djelovanjem gljivična vrenja
- kìškìt*, *-in* nesvrš. škakljati. Isto: *gìlit*
- kìškìt se*, *-in se* nesvrš. biti škakljiv: *Jò se kìškìn i na kolìnu*; v. *cisãt*, *gìlit*
- kìšnica*, *-e* ž. 1. vođa kišnica; 2. vrst lastavice koja se javlja prije kiše; v. *šìopa*, *daržjèvica*, *dažjèvica*
- kìta*, *-e* (G pl. *kìt/kìtih*) ž grana s grma ili stabla s lišćem: *Iša je na kìtu* = umro je (jer se zmija pred navodno uginuće popne na kitu)
- kjãkov*, *-o* (predik. *-a*), *-o* koji ima zgrčenu, sakatu ruku ili nogu; *kljast*
- kjãkovit*, *-in* nesvrš. postajati kljastim
- kjãst*, *kjãsto* (predik. *kjãsta*), *kjãsto* kljast; v. *kjãkov*
- kjãt*, *kjõn* nesvrš. lagano drijemati; v. *knjãt*, *kūnjãt*, *hūnjãt*
- kjũcot*, *-on* nesvrš. udarati kljunom i hvatati hranu (o peradi)
- kjũčica*, *-e* ž dem. od *kjũka*, svinuta igla za ručni rad, tj. kačkanje: *Kjũčicon se pletũ mîrliči*.
- kjũka*, *-e* (G pl. *kjũk/kjũkih*) ž kuka; oruđe koje je na kraju zavinto da se može zadjeti za predmet (osobito u branju maslina i paljenju *japjènice*)
- kjunãtica*, *-e* (G pl. *kjunãtio/kjunãticih*) ž motičica koja s jedne strane ima dva krila kao motika, a s druge strane oštar šiljak, kljun, pa i dva kljuna.
- kjũška*, *-e* ž petlja (kao ukras): *Věž mi pecètu na kjũšku*.
- kjũvãt*, *kjũvon* nesvrš. kljuvati; v. *kjũcot*
- kladènac*, *-dènce* (G pl. *kladènoc/kladèneih*) m bunar hladne vode

klādot, -on nesvrš. stavljati, polagati, odlagati; metati

klādot se, -on se nesvrš. stavljati se (na ugled, na usporedbu); gurati se gdje mu nema mjesta: *Klādo se ūme bogatije* (tj. gura se naviše, među odličnije); v. *klāst*, *prīklōd* (Od *klādot se* dolazi *ōklada*, *oklādit se* i *poklōd*, pl. *poklādi* = karneval.)

klāpa, -e (G pl. *klōp/klāpih*) ž skup, mala družina; rulja nerednih osoba

klapatāt, -tōn nesvrš. kuckati, lupetati; fig. blebetati; v. *klāpot*

klāpavica, -e (G pl. *klāpavic/klāpavicih*) ž mjesto sastanka, skupljanja na kojem se svašta govori

klāpot, -on i -pjes nesvrš. kucati, lupati po tvrdu; fig. blebetati: *Dōkli klāpje kosōr*, *klāpju i zūbi* (poslovice: o ljudima koji se bave oskudnim šumskim radom i *kosorōn* sijeku šumu): *Čā klāpješ?! (= što koješta brbljaš?!)*

klāpovac, -vca (pl. *klāpovci*, G *klapovac/klāpovcih*) m brbljavac

klāpovica, -e (G pl. *klāpovic/klāpovicih*) ž 1. brbljavica; 2. mjesto gdje se *klāpo*; v. *klāpot*

klapūcāt, -pūcon nesvrš. iter. od *klāpot*

klāst, *klāden* svrš. staviti; položiti; metnuti: *Nemōj mu klāst grūbo ime na karstū. Zōbin, bīdna, dī kudiju klāden.*

klēncot, -on nesvrš. klimavo, labavo hodati (a i raditi); na muku hodati kao obješen, a ipak nastojati; padati sključenim koljenima

klēpac, *klēpca* (G pl. *klēpac/klēpaci*) m 1. onaj koji je slab, klimav, za malo što sposoban; koji je mrtve naravi; 2. bilo u zvonu

klēpast, -o (predik. -a), -o klempav: *Visidu mu klēpaste ūši kako prōjcu.*

klēpica, -e (G pl. *klēpic/klēpicih*) ž ona koja je mlitava, za malo što sposobna (fizički i moralno)

klēt, *kunèn* nesvrš. kleti, proklinjati

klētūt, pril. nimalo, niti: *Ma nī ga tōte bilo klētūt.* Ako je složenica, onda se gubi -t na kraju: *Nīs u zēje ulīla kletu-kāpju ūja* (tj. niti kaplje)

klevēcot, -don (komu što) nesvrš. utuvljivati komu glasno u pamet; preporučivati; opominjati. Isto je i *klevetāt*: *Kolīko son mu govorīla i klevēcola, svē mi je bilo žalud.*

klevetāt, -vēden (komu što) nesvrš.; v. *klevēcot*

klīšća, *klīšć/klīšćih* sr pl. kliješta

klobŭk, *-bŭkà* (G pl. *klobŭkov/klobŭcih*) m šešir: *klānjo se skŭtôn i klobŭkôn* (tj. velik je ulizica)

klônfa, *-e ž* željezna kuka zavnutih šiljastih krajeva, vrst brograditeljeva alata

klubônce, *-a* (G pl. *klubānoc/klubōncih*) sr malo klupko; v. *klŭko*

klŭko, *-a* sr klupko: *Prèja se namotô u klŭko da se ne zamušejô.*

klŭkot, *-on* nesvrš. ključati (o vodi)

kljŭčĭ, *kljŭčĭh* m pl. dvije kosti koje spajaju prsni koš i lopaticu

kmēčĭt, *kmēčĭn* nesvrš. puštati tanak, piskutljiv glas: *kmēče zêc kâl ga čapô pàs.*

kmēkât, *kmēkon* nesvrš.; v. *kmēčĭt*

kmĭkât, *kmĭkon* nesvrš.; v. *kmēčĭt*

knêz, *-a* m 1. knez; 2. vrst bijele ribe; v. *knjêz*, *gargurŭša*, *bĭlo riĭba*

knjât, *knjôn* nesvrš.; v. *kjât*, *kŭnjât*

knjêz, *-a* m vrst bijele ribe; v. *knêz*, *gargurŭša*, *bĭlo riĭba*

kô, *kôga* zamj. tko

kobērĭt se, *-bĕrĭn se* nesvrš. gušiti se; postavljati se u pozu od straha, od ljutine

kobĭt, *-bĭn i kôbin* (koga) nesvrš. navješćivati, donositi komu slabu sreću, kob; v. *pokobĭt*

kobĭt se, *-bĭn se i kôbin se* nesvrš. dozivati ili pribavljati sebi slabu sreću; ubijati se mišlju; v. *pokobĭt se*

kobôl, *-bolà* (pl. *kôbli*, G *kôbol/kobôlih*) m lozova starica (stari prut) pod groždem, otkinuta za sušenje i pravljenje proška

kôca, *-e ž* drven sud za tiještenje masta, koji obično sadrži mjeru od 12 *sĭc*: *Nĭ druge: dvonāste sĭc u kôci* (tj. gotovo je; nema više opoziva). *Ôn je dognô zôdnju kôcu* (tj. na kraju je život); v. *bāšvor*

kôcka, *-e ž*; v. *šdrĭb*

kôčĭca, *-e ž* dem. od *kôca*

kôčul, *-a* m kopča; svinuti komad željeza na dnu *komôstor* (željeznog lanca nad ognjištem) na koji se vješa *lopiĭža*, *kotlĕnka* i sl. (Služi i za druge svrhe.)

- kōda*, -e ž 1. vrst mreže; 2. ribarski brod s mrežom kočom za lovljenje ribe na otvorenu moru; v. *mriža*; *brōd*
- kočeta*, -e (G pl. *kočēt/kočētih*) ž krevet
- kōd*, -a m kad; aromatični dim (npr. od tamjana)
- kōdīt*, *kōdin* nesvrš. 1. paliti aromatičnu materiju radi dima; 2. tjerati kunu kadom iz njezine rupe; tjerati koga iz sakrivena mjesta; v. *kōd*
- kōfa*, -e (G pl. *kōf/kōfih*) ž široka pletena posuda, košara; v. *pōsude od pletera*
- kōfica*, -e (G pl. *kōfic/kōficih*) ž dem. od *kōfa*
- kōgo*, -ota m kuhar (na brodu); v. *kipōj*
- kogōj*, -gōjā m vrst ribarske mreže; v. *mriža*
- kōgoma*, -e ž sud za kuhanje kave; v. *pōsude*
- kōjba*, -e ž krletka (za ptice)
- kojī*, *kojā* i *kojō*, *kojē* zamj. koji
- kokočika*, -e ž vrst biljke; v. *aviče*, *zēje*
- kokōcot*, -en nesvrš. kokodakati; v. *kokotāt*: *Kōkoš kokōce kāl snesē jōje.*
- kōkoš*, *kokošē* (pl. *kōkoše*, G *kokōš/kōkoših* i *kokoših*) ž kokoš: *U osīkū je pūno kokōš*; v. *čūška*
- kokošōr*, -šōrā m vrst ptice: jastreb kokošar; v. *čūška*
- kōkot*, -a m 1. pijevac; 2. vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- kokotāt*, -tōn nesvrš. kokodakati: *Kōkoš kokotō kāl snesē jōje.*
- kōl*, *kāla* m (pl. *kāli*) kurje oči: *Ne mōgu vēč hodīt od kālih.*
- kōl*, -a m glib
- kōla*, -e (L pl. *kōlima/kōloh*) ž put između kuća: *Po tūjih kōloh mī ne grēmō i ne abitrōjemō.*
- kōlāc*, *kōlca* (G pl. *kōloc/kolcīh*) m livada gdje počiva kal i raste zelena meka trava (mekuša)
- kolāc*, *kōlca/kolcā* (pl. *kōlci/kolci*, G *kōlcīh* i *kōloc*) m obla tanka gredica
- kolačica*, -e (G pl. *kolačīc/kolačīcīh*) ž tvrd obručić (od lima ili kartona) oko grla kozi da ne može vrat pružiti sebi do vimena i sisati se

- kōlci*, -ih i *kōloc* m pl. predjeli gdje su vijugasti putovi, a po njima *kōl*, tj. glib i trava
- kolčič*, -a m mala obla tanka gredica
- kolčja*, -e ž 1. skupina koja ide *kolendrāt*; 2. koleda
- kolejāni*, -ih m pl. koledari. Isto: *kolēndori*
- kolēnac*, -lēnca m; v. *kolīnac*
- kolēndori*, -ih m pl. koledari. Isto: *kolejāni*
- kolēndot*, -on nesvrš.; v. *kolendrāt*
- kolendrāt*, -drōn nesvrš. ići u *kolčju* i odabranicima nazvati dobar dan uoči Mladog ljeta i Tri kralja
- kōli*, -ih m pl. mjesta, jedno uz drugo, gdje počiva voda, pa čini *kōl*, tj. glib
- kōlica*, -e (L pl. *kōlicima/kōlicoh*) ž uzak putić između kuća
- kolīčāk*, -ška, -ško koliki
- kolīki*, -a, -o (pl. *kolīci*) koliki
- kolīnac*, -līnca (G pl. *kolīnoc/kolīncih*) m 1. na lozi, žitaricama, travi zglob između dijelova pruta ili vlati; 2. zglob na prstima (osobito ruke)
- kolīš*, -līša m crta naokolo, može i ne biti okrugla
- kolīšan*, -šana, -šno koliki (je malen)
- kolīž*, -līža m; v. *kolīš*
- kolnīk*, -nīka m (pl. *kolnīci*, G -*nīcih* i -*nīkov*) zid u mrtvu koji služi kao ograda
- kōlo*, pril. okolo, naokolo; oko: *Ne tančunōj kōlo mēne!*
- kolō*, -ā sr 1. kolo; 2. kotač; 3. krilo (ima ih dva: *parvō* i *zōtēga*) na mreži trāti; v. *trāta*
- kolobōr*, -bōrā m 1. crta okrugla, npr. oko mjeseca, sunca; 2. podočnjak (tamni)
- kolōč*, -lōča m 1. kruh pečen u obliku kola; 2. sprava na ribarskom brodu; v. *alōti na rib. brodu*
- kolōna*, -e ž kameni (željezni) stup na obali za privezivanje broda
- kolūdrica*, -e (G pl. *kolūdric/kolūdricih*) ž duvna, redovnica stroga reda (koja ne izlazi iz samostana)
- kolūmba*, -e ž vanjska osnovna greda na dnu broda, kobilica broda: *Iša je ūzbardon kolūmbon = propao je*

- komandōnt*, -a m pomorac koji upravlja teretnim brodom (zove se i *kapitōn*); v. *principōl*
- kombāčit se*, -in se nesvrš. iter. od *kōmbot se inatiti se*; goniti se
- kōmbot se*, -on se (s kim) nesvrš. goniti se; svađati se (i riječima); inatiti se s kim. Isto: *gōmbot se*; v. *kombāčit se*
- koměš*, -a m ženski prsluk: *Doniškounjo su žēnske nosile koměš*.
- komīn*, -mīnā m niska četvorouglasta ograda na kojoj se loži vatra (u kuhinji); ognjište: *Prōvdot ću se is njiin makōr mi ne ostālo lūgā na komīnū*.
- komišūra*, -e ž raspuklina, rasjeklina između *mađirih* na brodu, dasaka na podu i sl.
- komō*, -ā sr komoda, vrst pokućstva
- komōrča*, -e (G pl. *komōroč/komōrčih*) ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- komōštra*, -ih i -tor sr pl. gvozdene veruge koje vise iznad *komīnā* (služe za vješanje lonaca nad vatrom): *Kotlēnke i lopīže zakučāju se kōčulon za komōštra*.
- kompās*, -pāsa m kompas; v. *bāčvor*
- kompasāt*, -sōn svrš. kompasom odrediti
- konāta*, -e (G pl. *konōt/konātih*) ž drven sud za vino; v. *sūdi, žbānja*
- kōnce*, -a sr konac; v. *alōti na rībar. brodu*
- kōnča*, -e ž začín: *U dōbru jīzbinu i dōbru kōnču*.
- konīstra*, -e (G pl. *konīstor/konīstrih*) ž okrugla pletena posuda, košara (ima ravno dno i dvije male ručice na rubu); v. *kōfa*
- konīstrica*, -e (G pl. *konīstric/konīstricih*) ž dem. od *konīstra*, košarica
- kōnke*, -ih ž pl. drvene naprave što se stave na *sedlō* kad se prti *savūra*, kamenje i sl.
- konōba*, -e (G pl. *konōb/konōbih*) ž podrum (s bačvama vina)
- konōp*, *konōpā* m konop (Na brodu su ovi konopi: *surgadīna, ūza, barbīta, purdīs, lancōna, gūmina, ličmina, arganēl*. Za jedra: *gīndāe ili mānat, trđea, škōta, davōnt, podōrbur, gāša, sōrtīje, montīć*. Za povezivanje: *gratīv, tarcarūli ili tarcalūni, marafūni*)
- konopjika*, -e (G pl. *konopjīk/konopjīkih*) ž vrst biljke; v. *cvīče*
- konpīr*, -pīrā m krumpir; v. *zēje*. Isto: *kunpīr*

- kōntar*, -a m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- kontraāšta*, -e ž drvo uz *āštu* unutar drvenog broda na pramcu i na krmi. Isto: *trihija* i *ancikōr*
- kontracēnta*, -e ž daska s unutarnje strane rebara nasuprot centi u provi broda
- kontrafōrta*, -e ž gredica za pojačanje u provi broda ili u uglu ispod palube
- kontrafūnd*, -a m daska složena i skrojena u obliku kruga (kao dno *barīla*) kojom se stješnjuje svaki posoljeni sloj srdela u *barīlu*
- kontrakolūmba*, -e ž gredica poviše kobilice unutar broda
- kontramadīr*, -*dīrā* m daska s nutarnje strane na boku broda
- kontrapūnta*, -e ž gredica koja se nastavlja iznad druge grede u brodu
- kontrarōnda*, -e ž vrst jedra na velikim jedrenjacima
- kōnj*, *kōnjā* (G pl. *kōnj/kōnjih*) m 1. konj; 2. dvokrak potporanj *slimi* na krovu kuće; 3. drvce u *līri* koje podupire žice kroz rupu
- kōnjāc*, *kōnjca* (G pl. *kōnjoc/kōnjcih*) m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- konjīc*, -*njīcā* m 1. mali konj; 2. vrst morskog raka; v. *križīc*
- kōnjik*, -a m konjanik
- kōnjnik*, -a m konjanik
- konjōd*, -a m šurjak, pašanac, svak; v. *rōdb. imenā*
- konjōda*, -e ž jetrva, šurjakinja, zaova, svast; v. *rōdb. imenā*
- kōnjska*, -e ž vrst morskog račića. Isto: *skōnska*
- kōnjsko kopīto*, *kōnjskega kopīta* sr vrst trave koja raste po starinama, ali se jede; v. *zēje*, *vratižēl*
- kōp*, *kōpā* m voda što pada sa strehe: *Stāvit sūd pōl kōp* = metnuti suđ pod strehu (da u nj pada voda)
- kōp*, -i m čin okapanja lozja i vrijeme kopanja. Isto: *kopātva*, *kōpica*
- kōpa*, -e ž veliki stog: *Kād se pōli japjēnica*, *svā se potūčēno šūma stivō kōlo njē na jednū kōpu*.
- kopānja*, -e ž naćve: *Rūke su mi u kopānji* = u poslu sam koji ne mogu napustiti

- kôpar, -pra m aromatična trava (biljka); v. *cvīće, zēje*
- kopārc, -parcā m trava po listu slična mrkvi, a ima u zemlji gomolje; v. *zēje*
- koparcāt, -cōn nesvrš. nogama kopati, čeprkati zemlju i za sobom je razmetati (o kokoši)
- koparcāt se, -cōn se nesvrš. koprcati se (o kokoši i o čeljadetu)
- kopāt, -pōn nesvrš. kopati: *Kopāt na hrelō = slabo, površno kopati; v. hrelō. Kopāt ōči = čitati, raditi pri slabu svjetlu: Čā kopōš ōči?!*
- kopātva, -e ž; v. *kōp*
- kōpica, -e (G pl. *kōpic/kōpicih*) ž; v. *kōp, raskōpica*
- kopīsīt, -pīsīn nesvrš. puno mršavjeti i slabiti (u tijelu); ginuti od čeznuća, bolesti, nevolje
- kopīšće, -o sr drveni štap, držak za osti
- kopītnjok, -a m vrst morske školjke; v. *kopīto, škōlka*
- kopīto, -a (G pl. *kōpit/kopītov/kopītih*) sr 1. kopito; 2. vrst cvijeća; 3. vrst morske školjke; v. *cvīće, škōlka*
- kopōđ, -pōđā m onaj koji kopa; kopač: *smārtni kopōđ = rđav kopač; v. družīna*
- kopošōnt, -a m groblje
- koprīva, -e (G pl. *kōpriv/koprīvih*) ž korovna biljka; kopriava; v. *cvīće, trōva*
- koprīvnica, -e ž (metateza od kropilnica, kropivnica) kamenica za blagoslovljenu vodu kod crkvenih vrata
- kōr, *kārvi* m krv: *Dō bi zō nje kārvi īspod vrōta = prinio bih za njega najveću žrtvu*
- kōra, -e ž 1. vanjski dio, obloga drveta, kora: *Obrōz mu je navrāšćen kakō borōvo kōra. 2. stvrđnuti vanjski sloj (o kruhu i nekim plodovima), v. krūh*
- kōrap, kōrpa m tijelo; v. *vōrša*
- kōrāt se, kōron se (*īs kīn*) nesvrš. svađati se (s kime) riječima: *Jō se neđū īs onōn đāngaron kōrāt.*
- kōrba, -e ž karanje; svađa riječima
- kōrba, -e ž rebro na brodu; v. *rebrō* (Donji dio uz kobilicu zove se *lukōđa*, a na njezina oba kraja nastavljaaju se dijelovi zvani *čāpuli*. *Kōrba*, dakle, ima tri dijela.)

- kordŭn*, -*dŭnà* m drvo na *cĕnti* izvana (s donje strane, za ures, na brodu). Zove se i *filĕt*.
- kòren*, -*a* m (refleks e glasa jat) korijen
- koreniċa*, -*e* ž u povrću središnja deblja sastojina, srċika
- koridŭr*, -*dŭrà* m na brodu "put" od jednoga do drugoga *škāfa* (ako su dva) ili od škafa na provi (ako je jedan) pa prema krmi, a poviše *rĕbor* i *madŭrih*
- kòrka*, -*e* ž kora od bora od koje se pravi juha za maštenje mreža
- korojĭt*, -*jŭn* nesvrš. karati, koriti: *Ŭboh rŭgà korojĭt: ostāje rŭgò*.
- koròm*, *korāma* m koža za potplate
- koromāĭ*, -*māĭa* m komoraĉ; v. *cvŭċe*, *zĕje*
- kòrta*, -*e* (G pl. *kārot* i *karòt/kòrtih*) ž papir; karta (igraċa)
- korŭgva*, -*e* ž zastava; v. *horŭgva* (U Hvaru je crkvice Korugvenica, sada Kruvenica.)
- kosà*, -*ĕ* (pl. *kòse*, G *kòs/kòsih* i *kosĭh*) ž 1. nakriv nož sa dvije ruċice (sa svake strane po jedna), a služi baĉvaru; v. *bāĉvor*; 2. vlasi, pletenica; 3. klisura
- kosĭċ*, -*a* (G pl. *kosĭċ/kosĭċih*) m vrst ptice; kos (ženka) crna kljuna; v. *ĉŭška*
- kosĭċ žutokjŭnac*, -*kjŭnca* m vrst ptice; v. *ĉŭška*
- kòskot (se)*, -*on (se)* nesvrš. prepirati (se); karati (se); goniti se
- kòsmaĉa*, -*e* ž ime rtu između uvale Jagodne i Lozne (Zastupca) pod Brusjem (jer je rt gusto šumovit, kosmat)
- kosmāt*, -*māto* (predik. -*māta*), -*māto* koji je duge, guste dlake; v. *rŭnjav*
- kosmĕj*, -*mĕjā* m runjavi morski raċić
- kosòr*, -*sorà* m 1. donja ĉeljust; vilice; 2. kosijer (oruđe). (*Kosòr* i *vinòrizac*; dijelovi: 1. *ruĉica*; 2. *tulija* = cijev u koju se utakne ili nasadi ruĉica; 3. *òštarje*; 4. *petica* = izboĉen oštrac na hrptu; 5. *lukonòžje* = konkavni dio oštarja; 6. *vòrh* ili *pŭnta*)
- kosoraĉa*, -*e* ž tanji *kosòr* i bez *petice*; v. *kosòr*
- kòstret*, -*i* ž kozja dlaka, kostrijet
- kostrĭĉ*, -*rĭĉā* m vrst trave koja se jede; v. *zĕje*

- kostruš^hina, -e m onaj koji je nakostrušen
- kostruš^hinka, -e ž ona koja je nakostrušena
- kostruš^hit se, -struš^hin se nesvrš. ježiti se od straha, ljutine; kostriješiti se
- košant^hin, -a m vrst plesa; v. t^hanac
- košarica, -e ž pletena posuda plitka kao zdjelica ili tanjur
- košć^he, -ô sr kup kosti
- košć^hela, -e (G pl. košć^hel/košć^helih) ž; v. host^huja
- košćun^hast, -n^hasto (predik. -n^hasta), -n^hasto (odr. košćun^hasti) mršav, koji ima više kosti nego mesa
- koš^hko, usklik kojim se navodi koza, ovca na pilo: Koš^hko... koš^hko... koš^hko..., š^hora! (šarenka)
- koš^hujica, -e (G pl. koš^hujic/koš^hujicih) ž 1. mala košulja; 2. građevni dio jap^hj^henice, tj. okrugli žid oko v^helega i m^holega p^hreza koji će se paljenjem pretvoriti u vapno
- kotaš^hencija, -e ž; v. kvataš^hencija
- k^hoter, -a m jedrenjak oštra pramca; v. br^hôd
- ko^ht^hilo, -a sr mjesto u moru gdje se rađa riba; mrijestilište
- ko^ht^hit (se), -t^hin (se), nesvrš. leći (se); v. nakot^hit se, zakot^hit se
- ko^htl^henka, -e ž kotluša od mjedi ili bakra; v. p^hosude
- ko^ht^hol, k^hot^hla m 1. kotao; v. p^hosude; 2. u jami jap^hj^henice zasnovan krug od kojega se naokolo građe duš^hp^hiri
- k^hot^htula, -e ž pretinac u nutrini š^hkrinje za važnije pologe: Č^ha je u š^hkrinji, t^hô je u k^hot^htuli.
- ko^ht^hur^hac, -t^hur^hca m obod plosnata predmeta u obliku kruga: Hit^hit k^ham^hik na ko^ht^hur^hac (tj. da se valja obodom)
- ko^ht^hur^hat se, -t^huron se nesvrš. kotrljati se (niz strminu); v. pokot^hur^hat se, olkot^hur^hat se
- k^hôv^hgonje, -o sr v. k^hôv^hkonje
- k^hov^hilje, -a sr vrst cvijeća; v. cv^hilde
- k^hôv^hkonje, -o sr prepiranje; natezanje; Dico, h^holte l^hed: biće s^hutra k^hôv^hkonjo (tj. nećete htjeti tako lako ustati)
- k^hôv^hkot (se), -on (se) nesvrš. prepirati se; natezati se; tužiti se
- k^hov^hôč, -v^hôč^ha m 1. kovač; 2. vrst bijele ribe. Reče se i š^hanp^hj^her; v. bi^hlo riba

- kozjō brōdā*, *kozjē brodē* ž vrst trave koja se jede; v. *cvīde*, *zēje*
- kozodērīna*, -e m onaj koji dere koze (posprdn)
- kozomōrac*, -*mōrea* (G pl. *kozomōroc/kozomōrcih*) m studen vjetar s istoka zajedno s kišom (*gregolevānat*) koji zimom mori koze
- kozopāsīnica*, -e ž čobanica (posprdn rečeno)
- kožūp*, -a m kožuh
- kožūrāk*, -*žūrka* (G pl. *kožūrrok/kožūrkih*) m smotaj u koji se smota svilena buba
- krādīmīce*, pril. potajno, kradom
- kragūja*, -e (G pl. *kragūj/kragūjih*) ž borov plod, češer. Isto i *bakatūša*
- krākavīca*, -e (G pl. *krākavīc/krākavīcih*) ž žaba kreketuša
- krākot*, -on nesvrš. koracati, hodati široko i nestalno; v. *škrākot*
- krakūn*, -*kūna* m kračun; prečka na vratima za zaklop (obično metalna)
- krāška*, -e ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- krāvosač*, -*vojca* m vrst zmiје (koja navodno sisa krave - kravo-sisac); v. *gūja*
- kravūja*, -e ž; v. *kragūja*
- krēčāt se*, *krēčen se* (u koga) nesvrš. dirati koga, vrijeđati:
Ne krēč se ū me! Trīsnu ga je, jer se ū nje krēčō.
- krejōnca*, -e ž uljudnost, skladnost, učtivost
- krēmīk*, -a m kremen; v. *ognjīšće*
- krepāvīca*, -e (G pl. *krepāvīc/krepāvīcih*) ž (posprdn) svaka bolest: *Čapāla ga je krepāvīca.*
- krepenīt se*, -*nīn se* nesvrš. smrzavati se od zime; v. *iskrepenīt se*
- kresāt*, *krēšen* nesvrš. kresati kamen; kremen za oganj
- krēsot*, -son nesvrš.; v. *kresāt*
- krēška*, -e (G pl. *krēšok/krēških*) ž vrst trave koja se jede; v. *vratīžēl*, *zēje*
- kridāt*, -*dōn* nesvrš. izvikivati nešto; v. *banzāt*
- krīlā*, *krīl/krīlih* sr pl. obod oko klobuka, šešira

krīlimice, pril. krilom; po krilu: *Ti pōj na stablo, a jō ću masline brāt krīlimice/krīljen da se ne išōjēn.*

krīlō, krīlā sr 1. sinus; 2. krilo majčinsko, očevo itd.: *Vazmi dīte u krīlō/na krīlō*; 3. vrećica ili pregača koja se otvorena drži preda se za skupljanje maslina, buhača itd.: *Kūpit u krīlō. Brāt krīlōn ili krīlimice ili krīljen = brati ne na stablu, nego oko stabla s tla. (Krilo u peradi i ptice zove se hrelō.)*

krīljen, pril.; v. *krīlimice*

krīpan, -pno (predik. -pna), -pno krepak

krīpostan, -sno (predik. -sna), -sno krepak, jak; v. *krīpan*: *Tō ti je krīposno kakō jūhā od hubōtnice* (posprdno, tj. nema u njoj krepkoće)

krīs, -a m krijes, tj. najveća ljetna vrućina; v. *krišnjōk*

krišnjōk, -njōkā m mjesec srpanj (a lipanj je u nas sōrpanj); v. *krīs, mīseci*

krivāča, -e ž 1. vrst pšenice; 2. vrst smokve; v. *šenīca, smōkva, žitarīce*

krīvīt se, krīvin se nesvrš. 1. kriviti se; 2. drečiti se (osobito u plaću): *Čā krīviš rīlo?! (= Šta se dereš?!)*

krivodušnica, -e ž ona koja ima "krivu", nepravednu dušu

krivodušnjok, -a m onaj koji ima "krivu", nepravednu dušu

krivovrātnjok, -a m onaj komu je kriv vrat

krīž, krīžā m 1. križ; 2. dio jarbola s poprečnim gredicama za jedra (*Vēli brōdi na krīžē su škūner, škūna i drūgi. Bark imo tri ōrbura, od njih dvō na krīžē, a treći is rōndon i kontrarōndon.*)

krīžī, krīžih m pl. hrptenjača: *Dāću mu jō po krīžih* (tj. isprebijat ću ga)

krīžīc, -a m 1. mali križ; 2. na magarcu i na mulu pruga preko prvih pleča (Ostale riječi koje svršavaju na -ic a ne na -ić: *mliđīc, siđīc, konjīc, brođīc, vonjīc, ražnjīc, škojīc.*)

krīžni bēđ, krīžnega bēđa m novac mletački koji je imao križ (Kad se s novcem igra pod kapicom, glavni igrač pita: *Krīž ōl mārak, tj. križ ili Marko, jer je mletački novac imao s jedne strane lava sv. Marka, a s druge križ.*)

krīžnjok, -a m vrst morskog raka. Isto: *krīžōlnica i morskō zvīzdā*; v. *rāk*

krīžōlnica, -e ž vrst morskog raka. Isto: *krīžnjok i morskō zvīzdā*; v. *rāk*

- krōbit (se), krōbin (se) nesvrš. otapati (se); taliti (se); v. raskrōbit (se)
- krōj, krōja (pl. krōji, G krōjih i krōjih) m kralj: Bōg visokō - krōj dalekō.
- krōj, krāja (pl. krāji, G krājih) m 1. svršetak; 2. kraj, kopno
- krōk, -a m pojas oko pasa ribara za koji se prihvati uza trāte poradi potezanja mreže; v. alōti na rib. brodu
- krokočāt, -kōčen nesvrš. kokodakati: Krokōče kōkoš: isnīla je jōje.
- krōkōnt, -a m karamelizirani šečer s bademima
- krōnak, -a m mali odljev tekućine od nekoliko kapi: krōnak ūja
- kronculāt, -lōn svrš. udariti; nalemati: Dobrō ga je kronculō.
- krōnut, -nen svrš. uliti nekoliko kapi tekućine: Nīs krōnula ni krōnak ūja u ovō zēje.
- krōp, -a m voda u kojoj se kuhalo zelje, povrće. Isto: ukrōp
- krōtak, krōlko, krōlko (odr. krōlki; predik. krōtak, krōlka i krōlkā, krōlko) 1. kratak; 2. koji je kratke pameti, bedast: Bēe... bīdan krōlki! - Ovā je bīja krōlkā!
- krosnā, krōson/krōsnih i krosnih sr pl. razboj, (tkalački) stan: Kōmu su krosnā nī mu ga do snā (poslovice)
- krōv, krōva m na kući gornji dio kojim se ona zaštićuje: Krōv na jednū vōdu i krōv nā dvi vōde (tj. na jednu plohu ili na dvije koje spaja sljeme)
- krūg, -a (pl. krūzi) m ogroman, a obao kamen; ogromno kamenje (u zemlji ili izvan nje); glob
- krūh, -a m kruh (hīb/hībac/glōvā krūha = gomolj kruha, hljeb; fēta/rīžanj = komad urezan od kruha; podlōmak = komad podlomljen od kruha; ulōmak = komad koji je otkinut gore na kruhu (Kruh ima: gōrnju kōru i dōlnju kōru; pod korom je pūpa. Kruh se pravi od mukē. Mūkā se nōjprī prosīje, pōk se imbūrta, tj. zamiješa voda s brašnom, pōk se gnjēško, pōk se natīro, tj. gnječi i mijesi, pōk se grudō i razgrudōjē, tj. prave se grude. Ondā se slōži ū peč i krūh se zanīti, tj. zarumeni, pōk se uvōri, tj. užari ili prigorī. Kruh je kvōsan ili prīsan, tj. s kvascem ili bez njega ili ga nema dovoljno; ōn ne iskiene ōli prikiene, tj. kad premalo i previše nabuja tijesto; pripečē se, tj. kad se previše ispeče; pobulō se, tj. kad dobije tamne mrlje; pāde, tj. kad se u pečenju smanji; navrāšēi se, tj. nabora se. Krūh je krūpan ili sitan, tj. kad je krupno ili sitno mljeveno brašno.)
- krūpan, -pno (predik. -pna), -pno (odr. krūpni) koji je većeg obujma: Krūh je krūpan (tj. od krupno mljevena brašna); v. krūh

- krûto, pril. veoma, mnogo: *Krûto son se umori.*
- krüz, prij. kroz: *Vítar púše krüz ponístru.*
- kružět, -a m jelek; prsluk
- kû, pril. kako (prijekorno): *Mà kû lípo òl tèbe!*
- kûco, uskl. šuti: *A lípo sòn ti govori(1): "Ne govori!", a tð ti hõce rěc: Kûco čín!*
- kûčák, kûška (G pl. kûčok/kûških) m pas, psić; v. *kûće, hûće, kućín*
- kûća, -e (G pl. kûć/kûćih, L pl. kûćima/kûćoh) ž kuća: *U Brúsju je puno pròznih kûć.*
- kûćica, -e (G pl. kûćic/kûćicih) ž 1. mala kuća; 2. vrst morske školjke; v. *škòlka*
- kućín, -a m psetance; v. *kûčák*
- kûćišće, -o sr zgrade, pojate itd. okolo kuće i kući potrebne
- kudíja, -e (G pl. kudíj/kudijih) ž preslica
- kûdnji, -o (predik. -a), -o zadnji, krajnji: *Vidićemo na kûdnju.*
- kuhaniĵa, -e ž kuhano jelo koje se jede žlicom: *Puna je kûća vopě òl tè kuhaniĵe.*
- kuhomětät, -mětøn nesvrš. jedva ostajati u životu; biti dosta boležljiv. Isto: *kukomětät*
- kûjba, -e ž kube, kupola na zvoniku i na vapnenici
- kûk, -a m 1. kuk (bedreni); 2. hrid: *arlòv kûk = orlov kuk*
- kûka, -e ž 1. kukica izvana na krmi broda o koju se zadjene škota; 2. vrst morskog raka; v. *räk*
- kûkavica, -e ž vrst ptice; v. *čúška*
- kûkoj, -a m kukolj; v. *šenica, zěje, žitarice*
- kukomětät, -mětøn nesvrš. jedva životariti, biti teško bolestan: *Brižan čovik, kukoměto (tj. slabo stoji)*
- kûkot, -on nesvrš. kukati: *Kûko kakò kûkavica.*
- kukumar, -a m krastavac; v. *zěje*
- kukurikàvac, -kòvca m veliki kašalj, kašalj hripavac. Isto: *pásji kašaj*
- kukvižá, -e (G pl. kukviž/kukvižih) ž vrst noćne ptice, jejina; v. *čúška*

- kūlaf*, *kūlfa* m daleko obzorje i pučina na moru: *Od kūlfa narēstedū i dovōjodu se vēliške bōte* (= s pučine narastu i dovaljaju se veliki valovi)
- kulēcāt*, -*lēcon* nesvrš. hodati (posprdno rečeno); v. *dokulēcāt*, *olkulēcāt*
- klēncot*, -*on* nesvrš.; v. *klēncot*
- kūlin*, -*a* m drob; želudac: *vēli kūlin* (ostala se crijeva zovu: *mōli kūlin*)
- kulōr*, -*lōrā* m ovratnik na *jakēti*, kaputiću
- kumōnda*, -*e* ž komanda, zapovijed
- kumpōr*, -*a* m kum; v. *rōdb. imenā*
- kunpīr*, -*pīrā* m krumpir. Isto: *konpīr*; v. *zēje*
- kūnja*, -*e* ž dunja
- kūnjaboka*, -*e* ž kukac koji u skupu živi u vlazi, a pri dodiru brzo se smota u kuglicu
- kūnjāt*, *kūnjon* nesvrš. drijemati; v. *kjāt*, *knjāt*, *hūnjāt*
- kūnjoboka*, -*e* ž; v. *kūnjaboka*
- kūpa*, -*e* (G pl. *kūp/kūpīh*) ž 1. zemljani crijep za krov; 2. vrst igraće karte: *Ōde se nē zno nī kūpe nī špōde* (tj. razgovor je nejasan); v. *baštūn*, *dinōr*, *špōda*
- kupīna*, -*e* (G pl. *kupīn/kupīnih*) ž vrst biljke; v. *evīće*, *trōvā*
- kūpjenica*, -*e* ž plod masline kupljene sa zemlje (jer je sama otpala) za razliku od *berenice*; v. *māslina*
- kupōvan*, -*pōvno* (predik. -*pōvna*), -*pōvno* koji se kupuje (a ne izrađuje u kući): *Kupōvno rōba je čā sē na tōrg prodōvālo ōliti kupūvolo, a domōnsko je rōba onā ōā sē dōma napravījāla.*
- kupūs*, -*a* m vrtni i glavati kupus; v. *zēje*
- kupūšnjok*, -*a* m leptir koji se najviše vrti oko kupusa i sisa mu cvijet
- kurāja*, -*e* ž 1. morski koralj; 2. ogrlica od koralja
- kurēnat*, -*rēnta* m struja u moru: *Kurēnat je odozgōra = gōrnjo je vodā; kurēnat je odozdōla = dōlnjo je vodā*
- kurijošītōd*, -*i* ž znatiželja
- kurōt*, -*a* m župnik
- kūs*, -*a* m komad: *kūs krūha. Drēti su ovi kūsi drīva.*

kūsāt, kūson nesvrš. jesti

kūška, -e ž kuja; v. *bīrba, kūčāk*

kuštāt, -tōn svrš. pristati brodom uz kraj; privući živinu uz kamen da se lakše može naprtiti ili uzjahati

kuvēta, -e (G pl. *kuvērot/kuvērtih*) ž 1. krov kuće; 2. ovojnica pisma; 3. oplata na gornjem dijelu broda; paluba

kuvertēla, -e ž daščica na razmi škafa izvan. Isto: *fodrīna* i *fodrūn*; v. *rāzma*

kvārat, kvōrta (G pl. *kvarōt/kvōrtih*) m četvrt

kvartūč, -a m mjera sadržine 5,5 l

kvasīna, -e ž vinski ocat: *Jūto je kakō kvasīna.*

kvatašēncija, -e ž eterično ružmarinovo ulje

kvatropāši, -ih m pl. vrst plesa; v. *tānac*

kvīđit, -in nesvrš. zbijen stati i čekati; čučiti

kvocāt, kvōčen nesvrš. kvocati: *Kvōška kvōče na jōjīma/na jajīh*

kvōdar, kvōdra (G pl. *kvōdor/kvōdrih*) m uokvirena slika; okvir

kvōrta, -e (G pl. *kvārot/kvōrtih*) ž mjera za žito i sol, oko 40 lit.

kvōs, -a m kvasac

kvōsan, -sno, -sno (odr. *kvōsni*; predik. *kvōsan, kvōsnā, kvōsno*) koji je izazvan vrenjem kvasca: *Kvōsni krūh*; v. *krūh*

kvōška, -e ž kvočka; kokoš u ognjici

L

- lābara*, -e ž brbljava ženska osoba
- labarāt*, -rōn nesvrš. čavrljati; govoriti velikom brzinom
- lāḡan*, -ḡno (predik. -ḡna), -ḡno gladan: *Ne uḡini smāman, ḡa uḡini lāḡan* (poslovice)
- lāgodan*, -dno (predik. -dna), -dno udoban
- lājavica*, -e (G pl. *lājavic/lājavicih*) ž ona koja je oštra jezika; v. *jazišnica*, *švātovica*, *ḡakulōna*
- Lajkō plōḡa*, *Lajkē plōḡe* ž položaj iznad uvale Lučišća kraj Brusja; v. *lašćit se*
- lājov*, -o (predik. -a), -o koji puno i oštro govori; lajav
- lākomicā*, -e (G pl. *lākomic/lākomicih*) ž 1. vjedro koje ima rupu i pipu na dnu kuda se lije vino u bačvu; 2. škrtac, škrtica; v. *bāḡvor*, *sūdi*
- lāma*, -e ž sječivo, oštrica
- lambīk*, -a (G pl. *lambīkov/lambīcīh*) m kotao za destilaciju (rakije, ružmarinova ulja)
- lambikāt*, -kōn nesvrš. puštati veliku paru kao dim: *Lambikō kakō iz lambīka*.
- lāmbrica*, -e m preprodavalac; v. *polāmbrī*
- lāmica*, -e (G pl. *lāmīc/lāmīcīh*) ž dem. od *lāma*
- lāmit*, -in nesvrš. hrliti više smušeno nego uredno; hodati žurno i razmahano
- lampāt*, -pōn nesvrš. sijevati, bljeskati (o munji): *Lampāt na sūḡu* (tj. neće od naumljena posla biti ništa - kao što nema kiše kad sijeva sa sjeveroistoka)
- lamprīda*, -e ž vrst jeguljaste ribe. Isto: *okātīca*; v. *angūja*
- lampūga*, -e ž vrst ribe od dna; v. *hlōndavīna*
- lancōna*, -e ž veoma debeo konop spleten od trave; v. *libōn*
- lancūn*, -cūnā m plahta
- lanḡeskāt*, -kōn (komu) nesvrš. udvarati se (komu); neiskreno govoriti slatkom besjedom
- lānen*, -o (predik. -a), -o lanen, koji je od lana; v. *lōn*
- lantērna*, -e ž svjetionik

lantīna, -e ž drvo uz koje je pričvršćeno platno jedra

lasketāt (se), -tōn (se) nesvrš. svijetliti (se); bijeliti (se);
ljeskati (se): *Pēte mu se lasketāju* (jer ima poderane čarape);
v. *lašćīt se*

lāsnut, -nen svrš. usplamsati; potpaliti vatru da zaplamsa

lāstavica, -e (G pl. *lāstavic/lāstavicih*) ž 1. vrst ptice; 2. po-
bočne strane na kući koje pod krovom prave kut, a taj se zove:
učēlak; 3. kut *škāfa* na brodu uz *kontraāštu*; 4. vrst bijele
ribe; v. *čūška*, *bīlo riba*

lastōn, *lasnō* (predik. *lasnā*), *lasnō* neumoren poslom; neutruđen:
Sīta kūsa, *lasnā poslā* (poslovice)

lastovāt, -tūjen nesvrš. ne raditi; lagodan život provoditi

lāstovica, -e ž; v. *lāstavica*, *čūška*

lašćetāt se, -tōn se nesvrš.; v. *lašćīt se*

lašćetica, -e (G pl. *lašćetic/lašćeticih*) ž 1. vrst trave koja se
ljeska na suncu; 2. ono što se ljeska (npr. glazura na pokuć-
stvu); v. *trōvā*

lašćīt se, -šćīn se nesvrš. blistati od glatkoće, ulaštenosti

lašnje, pril. lakše

lašnji, -o (predik. -a), -e kompar. od *lāk*, lakši

lāta, -e (G pl. *lōt/lātih*) ž 1. lim, limena posuda; 2. gredica
(ima ih više) na kojoj počiva brodska paluba; v. *pōsude*

lātica, -e (G pl. *lātic/lāticih*) ž dem. od *lāta*, mala limena posuda

latica, -e (G pl. *latic/laticih*) ž 1. listić u cvijetu; 2. trougla-
sto uho odijela ispod vrata na kaputu, košulji itd.

latiskāt, -tīskon nesvrš. iter. od *lōskāt*, tjeruckati

latūn, -tūnā m bakar: *čōvli od latūnā nēće zarūževit*.

lazānja, -e (G pl. *lazōnj/lazānjih*) ž 1. u pl. tjestenina domaća
(na *remike*, tj. remene) rezana; 2. udvorna riječ; 3. udvorno
čeljade: *Ne guštō me pūno, vēliki je lazānja*.

lazanjāt, -njōn (komu) nesvrš. udvarati se; laskati

lazanjōr, -njōrā m okruglo, glatko drvo kojim se rasteže i izrav-
nava tjestenina za pravljenje *lazānjih*; valjak za rastezanje
tijesta

lāzar, -a m 1. (*Lāzar*) vlastito ime; 2. čovjek bolestan naročito
ako je kljast

lazarèt, -a (G pl. *lazarèt/lazarètih*) m 1. samica za bolesne mornare i za karantenu; 2. teža tamnica (U nas *lazarèt* znači težu tamnicu, jer su teži kažnjenici tamnovali u splitskom lazaretu. Po tom je ova gradacija: 1. *tavnica òli paržün*; 2. *lazarèt*; 3. *Ištrija òli Kapodištrija*; 4. *Gradiška òli Gradžška*; 5. *višala*. U staro vrijeme sigurno su zločinci vješani na sohama, jer još postoji poslovice: *Oni bi te volili vidit na sohoh, nego na nogoh*.)

lazarina, -e ž vrst striga, šišanja kose muške mladeži (Nategli bi vlasi na zatiljak i sve ih ravno od uha do uha podstrigli. Naziv *lazarina* dolazi od *a la nazarena*, jer se Nazareni u Isusovo vrijeme nisu ni brijali ni šišali.)

lāzīt, -in nesvrš. 1. vući se, plazit: *Lāzi kakò gūjā*; 2. vaditi med od pčela u ulištu

lažā, -ž ž *laž*: *Mī smo lažā, a Bōg je istina. Mī smo na laži, a Bōg na istini* (poslovice). *Nīsōn jō od lažē. Nōša se je u laži*. (Ne javlja se u akuzativu: tada je od imenice *lōž*, *lāži*, npr. *Ōn govōri lōž*.)

lebić, -a m jugozapadni vjetar; v. *vītar*

lebićōda, -e ž žestoki jugozapadni vjetar

lečēvišće, -o sr mjesto gdje se sije leća

lēdje, -a sr zbir. imen. za led: *Do Božića zēja, po Božiću lēdja* (poslovice)

lēg, -a (G pl. *lēgov/lēgih*) m porođaj u životinje: *Ovō je njōj parvi, drugi itd. lēg. Kozlić je òl trēčega lēga*.

lēlije, -ih (L *lēlijoh*) ž pl. ljubakanje: *Ide po lēlijoh*.

lelūjot se, -jon se nesvrš. zibati se, ljuljati se u nogama

lēmāt, *lēmon* nesvrš. mlatiti

lemiš, -a m lemeš (U Brusju se jedno polje zove *Lemiša*.)

lendić, -a (G pl. *lendić/lendićih*; L pl. *lendićima/lendićoh*) m krpa (dronjak) koja visi na odrpanu odijelu ili na mreži kad je razderana ili na jedru rastrganu od vjetra: *Svè mu je jīdro u lendićoh*.

lendićāt, -cōn nesvrš. visjeti kao lendić; *Iiii..., čā ti mriže lendićāju!*

lendrāt, -drōn nesvrš. brzo ići; v. *dolendrāt*

lēngva, -e ž mali brijeg u moru ispod površine ili na površini, a oko sebe ima *plīš*, tj. pličinu

lepātica, -e (G pl. *lepātia/lepāticih*) ž lopatica na tijelu

- lepečāt*, -čōn nesvrš. drhtati, lepetati (osobito krilima): *Sāree mi je lepečālo*; v. *zalepečāt*, *uzlepečāt*
- lepēčot*, -čen nesvrš. drhtati, lepetati, lepršati: *Svē lepēče mēso na njēmu ōl stroha*; v. *lepečāt*
- lepuh*, -a m vrst trave; v. *trōvā*
- lešāt*, -šōn svrš. iskuhati na vodi ribu, meso
- lēšo*, pril. kuhano (na vodi); v. *lešāt*
- lešōda*, -e ž na vodi kuhana riba; v. *lešāt*
- lētō*, *lētā* sr l. kraj od odijela, skuta; 2. vratašca i ispred njih daščica na košnici koja služi za izlijetanje i ulijetanje pčela
- lētrika*, -e ž električna
- levadāt*, -dōn nesvrš. trčati brzo; v. *dolevadāt*
- levānat*, -vōnta m l. istočni vjetar; 2. strana svijeta: istok. Isto: *levōnt*; v. *vītar*
- levantīć*, -a dem. od *levānat*, lagani istočni vjetar; v. *vītar*
- levantīn*, -a m ljetni vjetar istočnjak koji se gotovo dnevno izmjenjuje s maestralom. (Mjesto *levantīna* puše i *burīnēt.*); v. *vītar*
- levantōra*, -e ž žestok *levānat*; v. *vītar*
- levōnda*, -e ž biljka od koje se dobiva eterično ulje; ulje od biljke *levōnde*
- levōnt*, -a m; v. *levānat*
- levūt*, -a m ribarski brod sa dva škafa (palube) na provi i na krmi; v. *brōd*
- ležō*, -ā m log; ležaj; v. *jōrōm*
- lībar*, -bra (G pl. *libōr/lībrih* i *librih*) m knjiga: *Upīsāt se u lībar svētega Lūke* = oženiti se. *Lībar kŭpi* (tj. knjiga dužnika u trgovca skuplja i čuva račune i istinu)
- lībit se*, *lībin se* nesvrš. lukavo, oprezno vući se; vlačiti se; šuljati se; v. *dolībit se*, *odlībit se*
- libōn*, -bāna m od trave debeo konop za opasivanje dropa pri tiešćenju vina na turnu (Slični su: *gŭmina*, *lancōna*, *ličmina*)
- librica*, -e (G pl. *libric/lībrih*) ž mjera: nosi 45 dkg: *Zajōla son libricu sōli*.
- lica*, -e (G pl. *lic/licih*) ž vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*

- ličina*, -e (G pl. *ličin/ličminih*) ž debeo konop od lika
- liĝnja*, -e (G pl. *liĝonj/liĝnjih*) ž vrst morskog mekušca; v. *sipa*
- liħ*, -a m nepar (broj): *Igrāt se na liħ i tøk* (tj. na par i nepar); v. *tøk*
- liħa*, *lihë* ž komadić (obično duguljast) obrađene zemlje za povrće, cvijeće; lijeha, gredica
- lihōtak*, -tka (G pl. *lihōtok/lihōtkih*) m stvar ili svota koju netko uzme uz dio na radu, a ne pripada mu; pa i u svojoj kući kad netko kriomice krade: *Čini lihōtak. Ne poznājen nikakova li- hōtka.*
- lijāvica*, -e ž proljev; v. *litāvica*
- likōr*, -kōrā m liječnik
- lila*, -e ž jorgovan; v. *cvīde*
- lima*, -e ž turpija: *Nōšli su se kakō lima i acōl* (tj. oba oštra kao turpija i čelik)
- liñac*, *liñca* (G pl. *liñoc/liñciħ*) m lijenčina
- linast*, -o, -o (predik. *linast*, *lināsta*, *lināsto*) ponešto lijen
- lindovāt*, -vōn nesvrš. trošiti, lizati, habati (o robi); v. *izlīn- dovāt*
- lingvēt*, -a m angina
- liñjā*, *linjē* ž i m čeljade koje opada u tijelu; tjelesno opadanje, nestajanje težine
- liñjāt*, *liñjon* nesvrš. nestajati (polako, neopazice): *Čovik liñjo u životū, u obrāzu kakō svičā*; v. *izliñjāt*, *poliñjāt*
- līp*, *līpo*, *līpo* (odr. *līpi*; predik. *līp*, *līpa*, *līpo*) lijep: *Čihovo je ono līpo dītē. Onā dīvnjā je līpa kakō Gōspā.*
- līpost*, -i ž ljepota
- lipotā*, -e (G pl. *lipōt/lipōtih* i *lipotīħ*) ž ljepota: *Lipotā se na parsūri vōri, a dobrotā po svēn svītū fōli* (poslovice). Isto: *līpost*
- lipūhan*, -hno (predik. -hna), -hno ljepušast
- lipūšast*, -šāsto (predik. *šāsta*), -šāsto (odr. *lipušāsti*); v. *lipūhan*
- līra*, -e ž glazbalo na tri žice: *Čū(t) ču līru - nēčū pōd na tōn- ce* (stih iz pučke pjesmel,
- liša*, -e (G pl. *liš/liših*) ž ustroj od uređenih drvaca za tiješ- tenje vina iz *mastā* (mošta) na *tūrnu*

lisarica, -e (G pl. lisariċ/lisariciĥ) ž greda (obiĉno od jelovine) koja stoji u krovu s jedne i s druge strane slime do zida kuće, pa i pod podom

liško, -ota m ulizica; previjanac poput lisice

liškot, -kon nesvrš. 1. liskati; pomalo jesti; 2. lisiĉji se dodvoravati; v. ližāt

lišt, ližin nesvrš.; v. ližit

lišt, -a (G pl. listōv/lištīh i lištih) m 1. list na stablu; 2. pismo; 3. list u knjizi; 4. vrst ribe od dna. Isto: švōja; v. hlōndavina

lišta, -e (G pl. lišt/lištih) ž vanjski dio, lice robe

lištopad, -a m suho lišće koje otpada sa stabla

liš, prije. (s genit.) osim; izuzevši: Tō je beštija liš karstā kojī je na njemu.

liš, -o, (predik. -a), -o gladak

lišāt, -šōn nesvrš. gladiti: Mēštar rašpō i lišō dāsku.

liše, prij.; v. liš

lišōj, -šōjā m kožna upala (koja sliĉi lišaju na stablu)

litavica, -e ž proljev; v. lijāvica

liĉnji, -o (predik. -a), -o ljetni; v. liĉski

liĉō, liĉā (G pl. liĉov/liĉih) sr dlijeto

liĉto, -a (G pl. liĉ/liĉih) sr ljetno

liĉtoskoj(a), pril. ljetos

liĉski, -o, (predik. -a), -o ljetni: Liĉsko rōba. Ne viruj liĉskoj oblaĉini ni zimskoj vedrini.

lizalica, -e ž kamena ploĉa po kojoj se klizi. Isto: puzalica

ližāt, ližen nesvrš. lizati

ližit, -in nesvrš. kliziti; plaziti; gmizati: Liži kakō gūjā.

ližnut, -nen svrš. liznuti

loboda, -ē (G pl. lobōd/lobodīh) ž vrst povrća; v. zēje

lōg, -a m ležaj, ležište: Lōgon ležāt.

lōger, -a m veliki jedrenjak, ima dva jarbola (ako ima 3 ili 4, zove se palabōt. I lōger i palabōt mogu imati po više flōkih); v. brōd

- lōhāt*, *lōhon* nesvrš. obilno trošiti; (gotovo) rasipati; fig. pretjerivati riječima
- lōj*, *lōjā* m uzak, okrugao vrtić opasan visokim plotom
- lōja*, -e ž svječarica kod trate (u Vrbovskoj *lōjda*); v. *bōrka*; *brōd*
- lōjāt*, *lōjon* nesvrš. kupiti se i odlaziti (pokunjen): *Lōjāt kōga* = poraditi da *izlōjo*, tj. da se pokupi; tjerati koga
- lojčić*, -a m dem. od *lōz*, mali *lōz*
- lōka*, usklik kojim se mul ili magarac nanuđa na lokanje: *Lōka-lōka-lōka!*
- lokardica*, -e (G pl. *lokardic/lokardicih*) ž vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*
- lōkat*, *lōjta* (pl. *lōjti*, G *lakōt/lōjtih* i *lojtih*) m 1. lakat; 2. mjera za dužinu: *dvō lōjta rōbe*
- lokōnj*, -*kōnjā* m ograđena lokvica; pojilo za živine. Isto: *pojīlo*, *pojīlišće*
- lokōrdā*, -e (G pl. *lokōrod/lokōrdih*) ž vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*
- lōn*, *lāna* m lan
- lonāc*, *loncā* i *lōncea* (G pl. *lōnoc/loncīh* i *lōncīh*) m sud s jednom ručicom; v. *pōsude*: *Di nī ōca nī nī lōncea* (poslovica)
- lōnp*, *lōnpa* m bljesak munje: *Bārz je kakō lōnp*.
- lōnski*, -o (predik. -a), -o 1. lanjski; 2. neiskusani: *Nīsōn mīga lōnski* = nisam valjda neiskusani (da me prevariš)
- lopātica*, -e (G pl. *lopātic/lopāticih*) ž 1. mala lopata; 2. dio sidra; v. *sidro*
- lopiža*, -e (G pl. *lopiž/lopižih*) ž zemljana posuda s *provīslōn*, tj. presvođenim drškom
- lōskāt*, *lōskon* nesvrš. brzo trčati; bježati od straha pred kim; v. *izlōskāt*, *odlōskāt*, *prolōskāt*
- lōskāt*, *lōskon* (koga) nesvrš. tjerati koga, istjerivati koga; v. *lōtit*
- lōtit*, *lōtin* nesvrš. tjerati: *Pās lōti zēca*; v. *polōtit*, *izlōtit*, *razlōtit*, *lōskāt*
- lovīca*, -e ž mačka koja dobro lovi miševe
- lōvrāta*, -e ž vrst bijele ribe. Isto: *podlānica*; v. *bīlo riba*

lōz, *lāza* m komad zemlje u strani podgrađen *prīstavon*, tj. zidom u suhu (Ako je ta *prīstava* manja, zove se *měja*.)

lōza, -e (G pl. *lōz/lōzih*) ž otvor u ogradi za ulaz u vrt, polje, dvorište; vrata od ulaza u ogradu

lozā, *lozē* (pl. *lōze*, G *lōz/lozih* i *lōzih*) ž trs; vinova loza: *Pōl vejāče* - *lozā plāče*, tj. pušta sok. *Lozā pūpavi* - kad se deblja pup. *Lozā zēbo* - kad izlazi prvo mlado lišće; 2. stup sa žlijebom na vijak, na koji se utakne *škrōva* na tūrnu (Na turnu su dvije loze, a na svakoj po jedna *škrōva*.)

lozišće, -a sr mjesto gdje su loze

lozōvina, -e ž lozovo lišće

lōž, *lāži* ž laž: U *lāži* su *krōlke nōge*; v. *lažā*

lūbac, -*peca* m 1. obručić od jasenove kore ili drugoga stabla u koji se stavi svjež gomolj sira; 2. obručić nad zipkom djeteta da mu na obraz ne padne pokrov (roba) i ne uguši ga

lūbīn, -*bīna* m vrsta bijele ribe. Isto: *jubīn*; v. *bīlo rība*

lūc, -a m vrst plave ribe; v. *plovūčo rība*

lūč, *lūča* m sredina, srž, srčika, smolasta bora

lūčac, *lūjca* (G pl. *lūčoc/lūjeih*) m zavnuti donji dio pruta od loze koji se urine u zemlju

lūčica, -e (G pl. *lūčic/lūčicih*) ž mala luka; pristanište; v. *pōrat*

lūčiš, -a m kriška u glavici češnjaka

lūčit se, *lūčin se* (komu) nesvrš. ići od ruke; posrećiti se: *Lūči mu se* - ne *lūči mu se* = ide mu - ne ide mu od ruke; ne posrećuje mu se

lūda, -e ž luda ženska osoba

lūdi Rōko, *lūdega Rōkota* m vrst plesa; v. *tānac*

lūdit, *lūdin* svrš. činiti koga ludim: *Ne lūd lūda! Čā mē lūdiš!*

ludōn, -*dāna* m onaj koji mahnita

lūdula, -e ž vrst ptice: ševa kukuljava; v. *čūška*

lūg, *lūgā* m 1. bolest na lozi (isto što *pōlāc* i *nedāča*); 2. pepeo: *Prōvdot ču se za pravicu makōr mi ne ostālo lūgā na komīnū.*

lugarīn, -a m vrst ptice: zelenkasta konopljarka, zelenčica ovčica; v. *čūška*

lūk, -a m luk (Vrsti luka: *česnōviti lūk*; *pōljski lūk*; *vārtalski lūk*; *kapūla*. U glavici češnjaka ima više: *golubičih* ili *lūčičih*); v. *zēje*: *Drōg mu je kakō lūk očima.*

lūk, -a (pl. *lūci*, G *lukōv/lūcih* i *lūcīh*) m luk na sedlu; v. *sedlō*

lūkā, *lukē* ž luka; v. *pōrat*

lukētāt, -*kēton* i *luketāt*, -*tōn* svrš. krivudati; hoditi ili trčati "na luke", na zavoje, sad amo, sad tamo (npr. o zecu); fig. krivudati riječju, šarati govorom; v. *izlukētāt*

lūkno, -a sr stanje čovjeka kad od starosti ili bolesti zalegne u postelju bez nade da će ustati; uzetost: *Zapast u lūkno* = trajno zaleći u postelju od starosti ili obnemoglosti

lukōča, -e (G pl. *lukōč/lukōčih*) ž drvo koje je sastavni dio rebrā ili *kōrbe* na brodu; v. *kōrba*

lukonōžje, -o sr konkavni dio *ōštarja* u *vinōrisca* ili *kosora*; v. *kosōr*

lūlov, -o (predik. -a), -o blekast

lūlovac, -*vca* (G pl. *lūlovoc/lūlovcih*) m onaj koji je blekast

lūlovica, -e (G pl. *lūlovic/lūlovicih*) ž ona koja je blekasta

lumbardāt, -*dōn* nesvrš. 1. pucati iz lumbarde, puške itd.; 2. tući, lupati; v. *izlumbardāt*, *nalumbardāt*

lumbēl, -*bēla* m blanjevina, hobljevina, otpaci od blanjanja

lumbrōk, -*brōkā* m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

lumīn, -a m kandilo

lunčērna, -e ž vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

lūpāt, *lūpon* nesvrš. 1. lupati; 2. brati, lupiti *lūpore*: *Lūpomo lūpore*, *pōk čemo ih stāvit na brujēt*.

lūpeška, -e ž lupežica

lūpēž, *lūpēža* (G pl. *lūpēžov/lūpēžih*) m kradljivac, lupež

lupežōvāt, -*žōjēn* nesvrš. nazivati koga lupežom

lūpja, -e ž lubanja

lūpor, -a m školjčica koja se lijepi uz morske stijene, priljepak; *lūpor dubōšnjok*, -a m lupor koji je dublje u moru; v. *škōlka*

lūstra, -e (G pl. *lūstor/lūstrij*) ž ljuska na ribi

lustūra, -e (G pl. *lustūr/lustūrij*) ž periska, vrst morske školjke; v. *škōlka*

lūš, -a m luksus

luščētina, -e (G pl. *luščētīn/luščētīnih* i *luščētīn*) ž kora koja se oljušti, npr. s luka, mahune

lūšćit, lūšćin nesvrš. ljuštiti; guliti kožu ili koru; v. nalūšćit,
zalūšćit

lušija, -e ž voda s pepelom kuhana za pranje rublja; lužina; v.
lušijāt

lušijāt, -jōn nesvrš. prati rublje lušijon

lūža, -e ž mlaka voda na putu: Mōkar sōn kakō lūža.

lužānja, -e (G pl. lužōnj/lužānjih) ž vrst trave, vrst povrća; v.
trōvā, zēje: Ovō je glūho kakō lužānja (tj. bez soli je)

lūžit, lūžin nesvrš. lugom, tj. pepelom posipati, mazati; v.
nalūžit, oblūžit

lūžnjok, -a m l. krpa platna kroz koju se ulijeva lušija na rublje
prigodom pranja; 2. mjesto (u osīkū) gdje se baca lug, tj.
pepeo, od lušije poslije kuhanja

M

mā, vez. ali, ma. -Mā jě = (negacija) ne: Tarčīš za onōn divnjīcon,
a?! - Mā jě!

māc, usklik kojim se tjera mačka; v. maūkāt

māca, -e l. donja glava, (kraj) na lantīni; 2. veliki mlat

macavarīja, -e (G pl. macavarīj/macavarījih) ž dupla drvena māca

macīć, -a (G pl. macīć/macīćih) m duh nekrštena djeteta; strašilo,
avet

macōla, -e ž drveni bat, mlat; v. bāđvor

māčice, -ih ž pl. vrst cvijeća; v. cvīće

māća, -e (G pl. mōć/māćih) ž mrlja

māćeha, -e ž maćuha; v. rōdb. imenā

madīr, -dīrā m oplatna daska pribijena izvana na rebrima broda:
madīri od kuvērtē = daske na gornjoj strani palube ili škāfa

madrekōrda, -e ž vrst cvijeća; v. cvīće

madrekōrdija, -e ž vrst cvijeća; v. cvīće

māestro-tarmuntōna, -e ž sjeverozapadni vjetar; v. vītar

magalīsan, -sno (predik. -sna), -sno odveć malen

magalûsan, -sno (predik. -sna), -sno; v. magalisan

maganjât se, -njôn se svrš. razboljeti se (malo), ne osjećati se posve zdravim: Čovik se vêselo (brzo, lako) maganjô po arjâven (rdavu) vrîmenu.

magarēnje, -o sr zbir. imen. od magarac, skup magaraca: Kojê magarēnje! (= Puste li magaradi!)

magônj, magānja m boljetica, pobolijevanje: Čapāli su me niki magānji (tj. ne osjećam se dobro)

maharjât, -jôn nesvrš. vitlati mačem ili drugim oružjem; v. mahîr

mahîr, -hîrâ m velik bačvarski ili mesarski nož (Parčić ima: mohar = ubojica, boja, krvnik). Isto: marâs; v. bāčvor

mahorūčice, pril. zamahom ruke; mašuci praznim rukama: Zalepotî ga je mahorūčice. Jô nôsin, a ti grêš mahorūčice.

mâištra, -e ž glavni konop na parangalu; v. parangôl

maještrôl, -ôlâ m zapadni vjetar, zmorac (i majštrôl); v. vîtar

majîca, -e (G pl. majîc/majîcih) ž moljac; grizica što izjede robu: U suknênu se rôbu petô (uvuče) majîca.

majinât, -nôn svrš. spustiti, sŕišati (se): Majinât jîdro. Mājina jîdro! Pôčemo kad môre i vîtar mǎlo majinô.

majštralîc, -a m lagani maestral, zapadni vjetrić; v. vîtar

majštralûŕ, -lûnâ m vrlo jak maestral, vrlo jak zapadni vjetar; v. vîtar

majštrôl, -rôlâ m zapadni vjetar, zmorac. Isto: maještrôl; v. vîtar

māk, māka (G pl. mākov/mākih) m vrst cvijeća. Ima: māk mōli i māk vêli; v. cvîće: Ôl u cvîtu ôl u maku (tj. svakako valja nešto na bilo koji način učiniti, platiti, izbiti)

mākina, -e ž stroj; stroj na parobrodu; stroj za polijevanje vinograda modrom galicom = mākina od polivônjo

makinîsta, -e (G pl. makinîst/makinîstih) m strojar; v. kipôj

mālan, mōlna m štap, drvo na žrvnju kojim se gornji žrvanj okreće; ručica; v. žôrna

mālašan, -šno, -šno (predik. mālašan, malašnâ, malašnô) vrlo malen, sitan: Mālašan kakô zârno prôsa, kakô gnjîda.

māma, -e ž mama, majka (Vok. māma); v. rôdb. imenâ

mamēnat, -mēnta m momenat, hip, čas: Da si îša ôl mamēnta!

mānat, *mōnta* m 1. konop kojim se jedro diže na jarbol. Isto: *gindāc*. 2. željezni konop na brodskoj dizalici tereta; v. *montić*, *būn*, *konōp*

manavēla, -e (G pl. *manavēl/manavēlih*) ž drvena motka (bilja) na brodu, toljaga, batina: *Prihojēga(l) ga je manavēlon priko hāza* (nom. *hōz*)

mancāt, -cāto (predik. -cāta), -cāto hermafroditiski; jalov

mandrāš, -drāša m ograđeni prostor u moru za čamce, ograđena lučica

mandulāt, -lāta m 1. vrst cvijeća; v. *cvīće*; 2. vrst slatkiša s bajamima

manikēla, -e (G pl. *manikēlih* i *manikēl*) ž rupica (ima ih više) na mrtvoj strani broda razom palube, kuda se istoči voda što padne na palubu: *Mōre dohōdi do manikēl* (tj. teško je; opasno je; i u prenes. smislu)

mantāt se, -tōn se nesvrš. mutiti se komu u glavi (od vina, vrtnje, brige i sl.); v. *smantāt se*, *zamantāt se*

manjamōrti, -ta i -teta m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

manjaūr, -ūrā m 1. sotona; 2. čovjek koji puno jede

manjīga, -e (G pl. *manjīg/manjīgih*) ž zreli plod planike; maginja: *Manjīga se jī i od njē se činī rakīja*.

manjkāt, -kōn svrš. nedostajati: *Manjkō mi ās ōl dinōrih* (tj. nemam novaca). *Manjkō mu jednā dūga u glōvi* (tj. nije mu u glavi sve na mjestu)

mānjuš, -i ž sitnež

maōna, -e ž brod teglenica; v. *brōd*

māra, -e ž jedna od četiriju lopatica na sidru

mārač, *mōrča* m ožujak; v. *miseci*: *Mārač-karvopiĵac* (jer je opasno njegovo sunce). *Āko sičanj ne isīče, vejāča ne izvoĵuje, mārač opakuje* (poslovica; govori se o atmosferskom vremenu)

marafūn, -fūnā m konop kojim je vezan donji penūn uz jedro *trēvu*; v. *konōp*

marangūn, -gūnā m drvodjelac, stolar

mārča, uskl. (psu): bježi, odlazi

marās, -rāsa m velik nož u bačvara; v. *bāčvor*, *māhīr*

maravīnac, -vīnca (G pl. *maravīnoc/maravīneih*) m aromatična biljka; v. *mravīnac*, *cvīće*, *zēje*

maravōn, -a m pokvareno kiselo vino; v. *vīnō*

- marčič*, -a m preziran naziv za ožujak: *marčič-naručič* (tj. izreka za obično malen lov ribe u *mōrču*, jer se sva riba može nositi na ruci). Isti smisao: *Marčič - stāv ribu u škripič*.
- mārchina*, -e (G pl. *mārchin/mārchinih*) ž sukno satkano od crne, tj. kestenjaste vune, neomaštene; v. *kabōn*
- marčīt*, -čīñ nesvrš. mutan biti, mračiti: *Kad mārač marčī, bāčva skvarčī* (tj. kad je u ožujku kišovito, bačve su pune)
- mārdit se*, -din se nesvrš. mrgoditi se; srditi se i to pokazati na licu: *Čā se mārdiš na pulēntu? -jīj!*
- marēnda*, -e ž doručak; v. *marendāt*
- marendāt*, -dōn svrš. doručkovati
- marēta*, -e (G pl. *marēt/marētih*) ž gibanje mora u valovima poslije vjetra ili oluje; v. *mōrtvo mōre*
- margaritēla*, -e (G pl. *margaritēl/margaritēlih*) ž vrst cvijeća; v. *cviče*
- margōdit se*, -din se svrš. isto što i *mārdit se*, ali izražajnije
- Marīca*, -e ž vlastito ime; dem. od *Marīja*; v. *Mōrā*
- marīna*, -e ž vrst jeguljaste ribe, murina; v. *angūja*
- marināt*, -nōn nesvrš. marinirati, na kiseli način priređivati prženu ribu
- marinōda*, -e ž marinirana riba za jelo
- mārka*, -e ž mrkva; v. *zēje, sōrbēž*
- mārkal*, -klo (predik. -kla), -klo mrk: *Mārkal kakō mārkle nōč*.
- marknāt (se)*, -nōn (se) nesvrš. gibati (se) tijelom, a ne se liječiti; mučiti tijelo radom: *Marknāt se životōn. Marknāt život.*
- mārkvā*, -e ž mrkva; v. *zēje*
- marnjīt*, -njīñ (na koga) nesvrš. zazirati i podmuklo koga gledati; izražavati antipatiju: *Rūgō na svākoga marnjī, a zō nje niko ne hāje.*
- marślūk*, -a m obješenjak; velik (i debeo) a nehajan čovjek
- marślūkov*, -o (predik. -a), -o obješenjački; mlohav, nehajan
- mārtina*, -e (G pl. *mārtin/mārtinih*) ž mrča (mirt)
- mārtinovic*, -a m šuma *mārtine*
- martōr*, -tōrā m kameni sud za satiranje u prah kave i sl.: *Tūč vōđu u martōr = uzaludan posao činiti*

martvác, -*vacà* m mrtvac

martvičina, -*e* ž i m obješeno, tromo, nepokretno čeljade; čeljade za malo što sposobno

martvōrit, -*tvōrin* nesvrš. malaksati, mlohavjeti; osjećati se bolesnim, slabim: *Martvōrin kakò i ovà jūgovina.*

marūn, -*rūnà* m pitomi kesten

marvejāča, -*e* (G pl. *marvejōč/marvejāčih*) ž izraslina na glavi ispunjena gustim lojem i zrcima, a ne boli; v. *mravijāča*

marvējāk, -*vějka* (G pl. *marvējok/marvējkih*) m sitna uš

mārvica, -*e* (G pl. *mārvic/mārvicih*) ž mrvica; vrlo malo čega; v. *pīnkica*

māsle-pāsle, neskl. društvena igra u kojoj dvojica, jedan za ruke, drugi za noge, prihyate trećega pa ga ziblju i tresnu mu stražnjicom o tlo: *Igrodu se na māsle-pāsle.*

māslina, -*e* (G pl. *māslin/māslīnih*) ž maslina (Vrsti masline: *oblica; mastrīnka pitōna; mastrīnka divjō.* Plōdovi masline jesu: *kūpjenice* koje se kupe sa zemlje; *berenice* koje se beru sa stabla.)

māslo, -*a* sr maslac

māst, *mastà* m zgnječeno grožđe, mošt (mast u kojem ima obilato vina = *opōlit māst*). *S vrāgon mīh i māst(!)*

mastrīnka, -*e* ž vrst masline; v. *māslina*

mašice, *mašicīh* i *mašic* ž pl. željezne štipaljke na ognjištu kojima se hvata žerava

māška, -*e* (G pl. *māških/māčok*) ž 1. mačka; 2. vrst ribe od dna: *Māška maūče i njaūče.*

māškara, -*e* m i ž čeljade koje se o karnevalu maskira; krabulja; fig. ružno čeljade (u fizičkom i moralnom smislu)

mašketa, -*e* (G pl. *maškēt/maškētih*) ž gvozdeni "škaram" na mezalūnu. Isto: *furkōš*

maškīn, -*kīnà* m maškin (Na njemu je: *pūnta* = šiljak; *hrōznica* = plosnato badalo; *daršālo* = ručica; *kīn* = klin.)

maškināt, -*nōn* nesvrš. kopati maškinom

maškinīč, -*a* m dem. od *maškīn*

māškul, -*a* m željezni okov: *Us āštu od karmē pridīvēn je māškulima timūn.*

maštīl, -*tīla* m velik drven sud s ručicama za pranje rublja; veliko vjedro; v. *bāčvor*, *pōsude*, *sūdi*

mašūr, -šūrā m plitka kopanja, načve od jednoga komada za preno-
šenje kamenčića, zemlje i sl.

māt, mātere ž majka: *Mojā māt imo svojū māter.*

mateređuha, -e ž vrst bilja koje se jede; v. *cvīće, zēje*

materekōrdija, -e ž vrst cvijeća; v. *cvīće*

māterice, -cih i māterice ž pl. nedjelja druga pred Božić (Prva
pred Božić zove se *Otađ-dōn*)

Matīj, -tīja m muško ime Mate: *Po Matīju je* (tj. nije mu glava na
mjestu. Dolazi od toga što je Mate ili Mato sličan talij.
riječi *matto* = sulud, a riječ *po* pridoda se jer je i evan-
đelje prvo po sv. Mateju, pa iz te formalne sličnosti taj
izraz.)

matīka, -e (G pl. *mōtik/matīkih*) ž motika (ima: *ūši* = otvor u
koji se nasadi držalo; *pūntu* = vrh; postrane se latice zovu:
hrelā; kīn = klin; *daržālo* = držalo)

matopīr, -pīrā m leptir; šišmiš: *Pōl miša, pōl matopīrā.*

matopirīca, -e (G pl. *matopirīc/matopirīcih*) ž leptirica; v.
matopir

matōr, -tōrā i mātra m vrst trave na hridinama u blizini mora; v.
trōvā, zēje

matrīkula, -e ž isprava za navigaciju mornara

matūn, -tūnā m opeka

maūkāt, -ūčen nesvrš. mijaukati: *Māška maūče i njauūče.* (Kad se
mačka tjera, kaže joj se "*mač!*", a kad se zove: "*mic...mic...*
mic!").

mazgā, -ē ž ženska križanica između konja i magarice; v. *mūl*

maziija, -e ž čelik

mažinīn, -a m mlinac za kavu

mažōr, -žōrā m l. kamen s rupom u koju mladići udjenu *mōž*, tj.
vitku, granatu kitu cvijeća na kući voljene djevojke u osvit
l. svibnja - *māža*; 2. južni vjetrovi u svibnju

māžor, -a m kamen s rupom koji se upotrebljava za sidro manjih
brodica, ili za druge ribarske svrhe

mažūrka, -e ž vrst plesa; v. *tānac*

mažurōna, -e ž mažurana; v. *cvīće*

medič, -a m guba na smokvi

- medūra, -e ž piće na medu učinjeno
 medurina, -e ž piće od vode i meda
- medviđ, -dviđa (G pl. medviđov/medviđih) m 1. medvjed; 2. vrst tuljana. Isto: morskí čovik; v. riba balina
- mēja, -e (G pl. mēj/mējih) ž nizak zid (u mrtvo) koji podržava zemlju na strmu predjelu; manji komad zemlje koji je podgrađen zidom u mrtvo; v. lōz
- mējāt, mējon nesvrš. mastiti, blatiti; v. mēst, izmējāt, omējāt, zamējāt, razmējāt
- mejba, -ē ž raspra, smutnja; nesporazum: Nastāla je ūma njiħ jūto mejba.
- mejōš, -jōša m mešaš, meša
- mēju, prij. između. Isto: mēu: Mūl je pasō mēju bore.
- mēk, mēko, mēko (odr. mēki; predik. mēk, mēka, mēko) mek: Zemja je mēka kakō mēko pūpa.
- mekōč, -kōča m plod bajama koji ima meku koru; v. mēndul
- mekopūtan, -tno (predik. -tna), -tno osjetljiv; v. varbēč
- mekūja, -e (G pl. mekūj/mekūjih) ž vrst vinove loze i grožđa
- mēkuša, -e ž meka trava; mahovina; v. trōvā
- melancāna, -e ž patlidžan; v. zēje
- mēlō, mēlā sr svijena zidarska alatka (na dugu štapu) kojom se miješa živo vapno kad se u vodi gasi; ili za miješanje maltera
- mēncovot, -cujen svrš. spomenuti, imenovati: Kal govōrin o griħū, ne mēncujen grišnika.
- mendāt, -dōn svrš. pokrpiti
- mendōvāt, -dōjēn, nesvrš. krpiti što je rasparano, poderano
- mēndul, -a m bajam (stablo i plod). (Vrste ploda: mekōč koji ima meku koru; ako ima gorku pīnku = jezgru, onda je gorčik; ako ima malen, obao plod, onda je balīnac.) Isto: omēndul
- mēnula, -e ž vrst bijele ribe; v. bīlo rība
- mērke-pērke, neskl. rastrgani, isjeckani komadići: Išlo je svē u mērke-pērke.
- mēsan, -sno, -sno (predik. mēsan, mēsna, mēsno) mesan: mēsno jūhā = juha od mesa
- mesātan, -tno (predik. -tna), -tno mesnat, pun mesa (u tijelu)

měst, metěn nesvrš. mesti: *Iđi mi metě dvōr.*

měst, metěn nesvrš. miješati: *Kāl pometěn kūću, vajō mi poč měst mūku u kopānji.*

měška, -e ž drvo (na jednom kraju deblje) kojim se meči u kaci grožđe (za vrijeme jematve): *Měškon se měči grōzje u kōci.*

měštar, -tra (G pl. měštor/měštrih) m 1. učitelj; 2. majstor, obrtnik, zanatlija: *měštar pačūga* = obrtnik ili radnik koji rđavo radi posao

meštrīja, -e ž krojačica

meštrōvica, -e (G pl. meštrōvic/meštrōvicih) ž učiteljica

meštūrīt, -tūrīn nesvrš. činiti nešto nadrimajstorski, tobože kao majstor

metejīv, -jīvo (odr. -jīvi; predik. -jīva), -jīvo slab u zdravlju; zaražen bolešću, posebice sušicom

metērbija, -e (G pl. metērbij/metērbijih) ž smutnja; nesporazum; v. *mejbā*

metōjka, -e (G pl. metōjok/metōjkih) ž palica (sa tri rogaljka) kojom se mete kukuruzno brašno kad se usiplje u *lopižu* pri kuhanju *pulēnte*

metōl, -tōlā m metal, kovina

mētvica, -e ž vrst biljke; v. *cvīće*

mēu, prij. između. Isto: *mēju: Stān mēu nōs.*

mezalūn, -a m postolje na kojemu je zatakuta *maškēta*

mēzgrā, *mezgrē* ž jezgra, srž, srčika biljke

mezolūna, -e ž polukrug: *špāle na japjēnici su nafōžu mezolūne.*

mēžjov, -o (predik. -a), -o; v. *mežnjīv*

mežnjīv, -njīvo (odr. -njīvi; predik. -njīva), -njīvo delikatan u tijelu i zdravlju; slabunjav

mičīć, -a m mali mijeh; v. *mijčīć: Mičīć na rāme, sōrp zā pos!* (Poziv na branje ružmarina)

mīdenica, -e ž posuda od mjedi ili drugog metala

mīgavicq, -e (G pl. mīgavic/mīgavicih) ž vrst ribarske mreže; v. *mriža*

mīgot, -on nesvrš. očima davati znak; *namīgivati*; v. *namīgnut, namīgūvot, namīgōvāt, namīgīvāt, žmikot*

- mīh*, -a (G pl. *mīhōv/mīhīh*) m mijeh: *Nekā se stōri mīsi dēru* (tj. neznatnija, lošija stvar še izlaže trošenju i pogibli mjesto vrednije); v. *mijčič*, *mišina*
- mihūr*, -*hūrā* m mjehur
- mihurič*, -a m.l. mali mjehur; 2. vrst cvijeća; v. *cvīće*
- mīja*, -e (G pl. *mīj/mījīh*) ž milja (geograf.): *Trī mīje pūtā iz Brūsjo do u Fōr* (Stih P. Dulčića)
- mijčič*, -a (G pl. *mijčič/mijčičīh*) m dem. od *mīh*, mali mijeh: *Bōžjo dūšā, a hražji mijčič* (tj. onaj koji je licemjerman)
- Milnō*, -ē ž ime uvale uz more na Hvaru, i na Braču
- mīlo*, pril. žao: *Mīlo mi ga je.*
- miločā*, -ē ž milina: *Miločā ga je vidit.*
- milostiv*, -*stivo* (odr. -*stivi*; pretek. -*stiva*), -*stivo* osjećajan: *U milostiva likōrā ognjojī se rāna.*
- miloščā*, -ē ž 1. nježna sućut; milosrdno žaljenje: *Njejd mi nevōja i bōlest činīdu miločū; 2. utjeha; roditeljska ljubav: Moja dīcā su svā moja miločā.*
- mīlovot*, -*lujen* nesvrš. gladiti nekoga rukama s nježnosti; iskazivati mu simpatije u nesreći; v. *drāgovot*
- mīlūn*, -*lūnā* m dinja; v. *zēje*
- mīnā*, *minē* (G pl. *mīn/mīnīh*) ž mijena (mjesečeva). (Mijene se zovu: *mlōdi mīsec* = mlad; *parvī kvārat*; *pūn mīsec* ili *tūnd*; *trečōk* ili *trēdi kvārat*.)
- minčūn*, -*čūnā* m vrst plave ribe; v. *plovūčo rība*
- minonōsac*, -*nōsca* m vrst suvremenoga ratnoga broda; v. *brōd*
- mīr*, *mīrā* (pl. *mīri*, G *mīrih*) m zid
- mīrica*, -e (G pl. *mīric/mīricīh*) ž metalan *pōtič*; sudič za tekućinu
- mīrina*, -e (G pl. *mīrīn/mīrīnīh*) ž zidina
- mīrit*, -*in* nesvrš. mjeriti
- mīrit se*, -*in se* nesvrš. mjeriti se; uspoređivati se; natjecati se
- mīrlīč*, -a m čipka: *Mīrlīč se pletē kjūčīcon.*
- mīrlis*, -a m miris
- mīrlisāt*, -*sōn* nesvrš. mirisati; davati miris
- mīrlūh*, -a m miomiris

mîrta, -e ž vrst cvijeća; v. *sviće*

mîrula, -e ž vrst ptice: stijenjak; kos žuta kljuna; v. *čuška*

mîs, usklik kojim se zove mačka: *Mîs...mîs...mîs...!*

mîsec, -a (G pl. *misēc/misecih* i *misēcih*) m 1. mjesec (na nebu): *Mîsec* (tj. mjesečina) je kakò dòn; 2. mjesec (kalendarski) (Starinski nazivi; 1. *sîćanj*; 2. *vejãčã*; 3. *mãrađ*; 4. *aprîl*; 5. *môž*; 6. *sõrpanj*; 7. *krišnjõk*; 8. *agust*; 9. *šetēnbar*; 10. *otõbar*; 11. *novēnbar*; 12. *decēnbar*: Ako *sîćanj* ne *isîćē*, *vejãča* ne *izvojuje*, - *marãđ* *opakuje* (govori se o vremenu); 3. vrst ribe od dna; v. *tambûr*

mîstika, -e ž jedro *trēva*, ako dolje nema *penûn*; v. *jîdro*

mîšãc, mîjca i mîšca m mišica; list na nozi (debelo meso niže koljena do pete): *mîšãc od nogē*

mîsto, -a (G pl. *mîst/mîstih*) sr mjesto

mîšakinja, -e ž vrst biljke koja se jede: v. *sviće*, *zēje*

mîšîna, -e (G pl. *mišîn/mišînih*) ž koža rasparana mijeha; v. *mîh*

mîšnjîca, -e (G pl. *mišnjîc/mišnjîcih*) ž 1. mišičje oko nadlaktice, dapače sva ruka povrh lakta; 2. svirala na dah (većinom u pl.)

mizarõla, -e ž posuda dosta velika, dugoljasta za prijenos vode; vučija ili fučija

mlačîć, -a m čekić, mali *młõt*

mładîca, -e (G pl. *mladîc/mladîcih*) ž 1. mlad prut na lozi i na drugom stablu; 2. djevojka; v. *dîklîca*, *dîvnjã*

mładîć, -a m mladić; v. *dîkmõn*

mładîćãc, -*dîjca* m dem. od *mładîć*

mładîkov, -o (predik. -a), -o 1. mladički, mladenački: *Onî stõri je jõš mladîkov*; 2. pomladen mladica (o stablu): *Stablõ je mladîkovo*.

mładost, -i ž 1. mladost; 2. mladež: *Na tõncih se skûpi svã mładost selã*.

młakãtan, -*tno* (predik. -*tna*), -*tno* 1. malo mlak; 2. koji je izgubio snagu, izvjetrio (o vinu, kvasini)

młãskot, -*kon* nesvrš.; v. *młãšćot*

młãšćot, -*đen* nesvrš. premetati sporo (tvrd) hranu po ustima da se pri tome i neki zvuk čuje; otvarati i stiskati usta s nekim štropotom a hrana da se ne grize; mljaskati

- mlēdan*, -*dno* (predik. -*dna*), -*dno* mršav, ocijeđen
- mlēdnīt*, *mlēdnin* nesvrš. mršavjeti; v. *izmlēdnīt*
- mlēlkinja*, -*e* ž vrst smokve. Isto: *blētkinja*; v. *smōkve*
- mlīč*, *mlīčā* m riblja mlad, tek izležene bjelkaste ribice; 2. kao mlijeko bijeli sok nekih biljaka (npr. *čezōj* smokve); v. *mlī-čice*; 3. sok otrovne trave (kojim se sokom slijepi riba radi lova); v. *mlīčīt*
- mlīčan*, -*čno* (predik. -*čna*), -*čno* mlijechan: *mlīčni zūbi* (tj. oni koji prvi narastu u djeteta). *Imo još mlīčne zūbe* (tj. odmakao u godinama, a pameti djetinjaste)
- mlīčevina*, -*e* ž mirna površina mora kao mlijeko bijela
- mlīčice*, -*a* m bijeli sok poput mlijeka iz nekih biljaka; v. *križice*
- mlīčīt*, *mlīčin* nesvrš. slijepiti *mlīčōn* ribu radi lova
- mlīšće*, -*a* sr bijeli ljepivi sok od smokve (kad se još nezreli plod ili list otrgne)
- mlītva*, -*e* ž kost, čašica u koljenu
- mlīvo*, -*a* sr meljava
- mlīzina*, -*e* ž prvo gusto mlijeko što se muze poslije lega
- mlōd*, *mlōdo*, *mlōdo* (odr. *mlōdi*; predik. *mlōd*, *mlōdā*, *mlōdo*) mlad: *mlōdi mīsec*. *Mlōd je kakō Mlōdo lito*. *Mlōdā je kakō kāpja*.
- mlōdi*, -*dega* m vjerenik
- mlōdo*, -*e* ž vjerenica
- mlōhōvščina*, -*e* (G pl. *mlohōvščin/mlohōvščinih*) ž mlohavost, slabost, slaba volja
- mlōk*, *mlōko*, *mlōko* (odr. *mlōki*; predik. *mlōk*, *mlōkā*, *mlōko*) koji je malo topao, mlak
- mlōt*, -*a* m 1. mlat (alat); 2. vrst morskog psa koji ima glavu kao mlat; v. *riba balīna*
- mlōtīt*, *mlōtin* nesvrš. mlatiti: *Mlōtidu prōznu slāmu* (tj. uzaludan posao rade)
- mōča*, -*e* (G pl. *mōč/mōčih*) ž komad dobre ležeće, ravne zemlje koja nije *prīstavom* poduprta (za razliku od zemlje u strani)
- mōdar*, *mōdro*, *mōdro* (predik. *mōdar*, *mōdrā*, *mōdrō*) modar: *Modrō je kakō mōdro sūkno*.
- modričina*, -*e* (G pl. *modričin/modričinih*) ž modrica

- modr^{ik}ast, -o, -o (odr. modr^{ik}āsti; predik. modr^{ik}ast, modr^{ik}āsta, modr^{ik}āsto) koji je nešto modar
- modr^očk, -ōk^a (G pl. modr^očkov/modr^očcih) m modar kamen
- modr^uja, -e (G pl. modr^uj/modr^ujih) ž vrst pšenice i vrst smokve; v. šeni^{ca}, smok^{va}
- mōh^ā, moh^ě ž pleteni dio "ōrmone", tj. za upotrebu dogotovljene mreže; v. ōrma, ōrmo^t
- mōh^{je}, -o sr vrst meke trave u moru
- mohr^āma, -e (G pl. mōhrom/mohr^āmih) ž rubac za glavu
- mōjan, -o (predik. -a), -o malešan, sitan
- moj^{ica}, -e (G pl. moj^{ic}/moj^{ic}ih) ž moljac koji izjede robu; v. maj^{ica}
- mōjka, -e ž majka: Č^ěko^u te kak^o sun^čěno mōjka (tj. ček^at ^ću te sveder u nadi, pa i u nevolji). Bⁱdan i nevōjan kak^o sun^čěvo mōjka.
- mōjōnka, -e ž hajdučko ždrijelo: kak^o da je iz mojōnke (tj. razbojnik je)
- mōkar, -kro, -kro (predik. mōkar, mokr^a, mokr^o) mōkar: Mōkar je kak^o piv^{āc}. Kak^o sipa je mokr^a.
- mōl, -a m vrst ribe. Isto: tovōr, murl^{uc}, oslⁱć
- mol^{āt}, -lōn svrš. (imper. mōla i molōj) pustiti: Jedn^ěga se kr^āja molō, a drug^ěga se ne ^ćapō (kletva). Mōla škōtu. Molōj ^ćimu!
- mol^ěte, -tih i mol^{ēt} ž pl. hvataljke s dva kraka (za žeravu), mašice na ognjištu: Ne bi ga se mol^{ēt}ima t^āka.
- mōli, -o, -o malen; mali; fig. dijete, dječak
- mōlne, pril. malne; zamalo: Mōlne son pō (pao).
- mōme, hipokor. i vok. od mama; v. rōdb. imen^a
- mōnd, -a m prigovor, zamjerka: Nⁱ mu mōnda; v. zamandōv^{āt}
- mōnku^l, -a m stupi^ć na rubovima broda za konop kojim se brod veže uz obalu
- mōntala, -e ž vrst hrane od friganih jaja
- mōntale, -ih i mōntol ž pl. prvi izmeti novorođenčeta na pelenama: Ol si bi na mōntale? (ironiziranje paskinj^a, tj. gozbe prigodom krštenja)
- montⁱć, -a m konop^ć na flōku koji ga svezuje s vrhom jarbola; v. mānat, konōp

Mōrā, *Morě* ž vlastito ime Marga (od Margarita), v. *Mōrica*

morbîn, -a m raspojasanost, objest, uspaljenost: *Ôl te je đapô morbîn!?*

morëta, -e (G pl. *morêt/morëtih*) ž valjanje "mrtva" mora, valova

Mōrica, -e ž dem. od *Mōrā*

morîna, -e ž vrst jeguljaste ribe. Isto: *marîna*; v. *anguja*

mornarîna, -e m jak, hrabar mornar

mornõr, -*nõrā* m mornar koji plovi na brodovima

mõrnjõv, -*njāvo* (predik. -*njāva*), -*njāvo* mrk, namrgođen, mrzovoljan: *Vrîme je mõrnjāvo.*

morskî, -*ô*, -*ô* koji se odnosi na more: *morskî čovîk*, *morskêga čovîka* m vrst tuljana. Isto; *medvîd*; v. *riba balîna*; - *morskî klobûk*, *morskêga klobûkâ* m vrst morskog mekušca, v. *sîpa*; - *morskî pās*, *morskêga pasâ* m riba morski pas, v. *riba balîna*; - *mõrskî prõsac*, *morskêga prõjca* m morsko prase, vrst mekušca, v. *sîpa*; - *morskî spûž*, *morskêga spûžâ* m vrst morske školjke, v. *škõlka*; - *morskõ zvîzdâ*, *morskê zvîzdê* ž morska zvijezda, vrst morskog raka. Isto: *križõlnica*, *križnjok*, v. *rāk*; - *morskõ žāba*, *morskê žābe* ž velika morska kornjača

mortõv, *mõrtvo*, *mõrtvo* (odr. *mõrtvi*; predik. *mortõv*, *mõrtvâ*, *mõrtvò*) mrtav: *Ležî ni živâ ni mõrtvâ.* - *mõrtvi zvõn*, *mõrtvega zvõna* m mrtvačko zvono: *Grê kakõ mõrtvi zvõn*; - *mõrtvo bõnda*, *mõrtve bõnde* ž mrtvi bok (ograda) podignutina rubu palube broda za obranu od mora, v. *falkûša*; *mõrtvo mõre*, *mõrtvega mõra* sr valovito more kad se, poslije oluje, smiri vjetar. Slično: *marëta*

mõst, -i ž mast

mõstir, -a m samostan

mõstît, *mõstin* nesvrš. bojiti: *Mriže vajõ vëće pûtih mõstît.*

mõšćenje, -o sr mašćenje, bojenje mreža

mõškot, -kon nesvrš. žderati poput mačka, v. *pomõškot*

mõšnja, -e (G pl. *mõšõnj/mõšõnjih*) ž mahuna

mõštra, -e ž uzorak: *Ovð ti je bāla i mõštra.*

mõtâ, *motê* ž snop zelenila ili aloja s bijelom krpom svezan na dugu uzicu koji se s kraja odbacuje u more za vabljenje i lov hobotnica

motât, -*tôn* nesvrš. motati

mõtât, *mõton* nesvrš. vabiti, mamiti: *Mõtât ûje* = kupiti ulje pri trvenju metlicom s površine

motika, -e ž; v. matika

motovāt (se), -tōjēn (se) nesvrš. davati tajne (ugovorene) znakove (npr. u igri na karte)

motovīlo, -a m drvo na koje se namotava žica (od udice) za lovljenje ribe; v. alōti na ribar. brođu

mōvkot, -kon nesvrš. glasati se tiho i jedvice (o mački): Oni čovik jedvā mōvko (tj. od slabosti jedva govori); v. promōvkot

mozdrūjā, -ūjih i -ūj sr pl. nozdrve

mōzīt (se), mōzin (se) nesvrš. mamiti (se), popuštati ugodnosti, nasladi, užitku: Mōzīdu ga dīvnjē zatō grē na tōnce; v. namōzīt (se)

mōž, -a i māža m 1. maj, mjesec svibanj; 2. kita vitih grana (obično od jasena) narešenih cvijećem i vrpcama što je mladići udjenu na kuću voljene djevojke u osvit 1. svibnja (māža): *Kād se stāvu od jēsena māži, vīruj, dūšo, da tō nīsu lāži.* (To ovako opisuje Zoranić u *Planinama*: "U ovo jutro, ko jest prvi dan miseca cvitnja, običaj jest sfojim najdražim ljubofcom pridvratja cvitjem i mirisnimi zelji potrusiti i visoke grane od vitih jel obtrcane cviti razlikimi na ulicah prid njih vrata usaditi i tuj sfoje želje i ljubveni uzrok u pisnih pojući izreći.")

mravijāža, -e (G pl. mravijōč/mravijāčih) ž izraslina na glavi čovjeka (ispunjena gustim lojem i zrcima, a ne boli); v. marvejāža

mravīnac, -vīnca (G pl. mravīnoc/mravīncov/mravīncih) m aromatična biljka; v. maravīnac, cvīće

mravinjāča, -e (G pl. mravinjōč/mravinjāčih) ž; v. mravijāča

mravišće, -o (G pl. mravišć/mravišćih) sr mravinjak

mrīža, -e (G pl. mrīž/mrīžih) ž mreža. Velike mreže jesu: liťnjo trāta (potegāča) i plivarica, zīmsko trāta, migavica, girarica, strašin, kogōj, kōča, peškafōndo, dupinōra. - Male mreže jesu: popōvnice, tonotā, palandōra, šalpōra, zubacōra, jagličōra, bukōra, ušatōra, girōra ili girarica, gavunōra ili gaunōra, šābaka, orčōs, budēli, prostice, slīpo ōko

mrižetīna, -e (G pl. mrižetīn/mrižetīnih) ž malo vrijedna mreža: *Vārgli smo bližje zōlā ništō stōre mrižetīne.*

mrīžica, -e (G pl. mrīžic/mrīžicih) ž 1. mala mreža; 2. vrst trave uz more slične mrežici; v. trōvā, zēje

mrīžina, -e (G pl. mrīžin/mrīžinih) ž odbačena, neupotrebljiva mreža

mrōk, -a (pl. mrōki/mrōci, G mrakōv/mrōkih) m 1. mrak, tama; 2. vrijeme kad je dozvoljen ribolov tratom (ima ih 6 u godini, a svaki traje po 20 dana)

mucigöt, -a m onaj koji je vragometan; nestaško; dovitljivac
mucot, -con nesvrš. slabo izgovarati; mucati
müčan, müšno (predik. müšna), müšno naporan; težak: müčan posôl
müčän, -čno (predik. -čna), -čno pun mukě (brašna), posut, naprašen
 brašnom
mučätan, -tno (predik. -tna), -tno koji šuti: Mučätnen ditëtu mät
 sîsu ne døjë.
müč, -a m mnoštvo
müda, müdih i müd sr pl. muška spolovila
mudärac, mudörea m onaj koji je umišljen da je mudar
mudrikulät, -lön nesvrš. igrati ulogu mudraca; govoriti u stavu
 mudraca; smišljati kao mudarac ili mudrac
müfa, -e ž bljutavo vino (pomodri i zamuti se); v. *vîno*
muhä, -ë (pl. mühe, G müh/mühih) ž muha
muhica, -e (G pl. muhic/muhicih) ž dem. od muhä. Isto: mušica
muhosërina, -e ž izmet što ga čini muha; v. *buhosërina*
mühor, -a m vrst trave; v. *trövä*
müja, -e (G pl. müj/müjih) ž glava hobotnice; fig. zaobljeni kraj
 na dugoljastoj glavi kruha; okrugla čovječja glava
mujäča, -e (G pl. mujöč/mujäčih) ž vrst barila; v. *südi*
müjät, müjon nesvrš. jesti zatvorenim i punim ustima; v. *pomüjät*,
namüjät se
müjica, -e (G pl. müjic/müjicih) ž dem. od müja
müjte, pril. mukte
müka, -e (G pl. mük/mükih) ž 1. muka; bol; napor; mukom stečena
 imovina
mükä, mukë (pl. mükë, G mük/mükih) ž brašno; v. *krüh*
mükäst, -kästo (predik. -kästa), -kästo sipak kao mükä; v. *konpír*
mül, mülä m 1. muški križanac između konja i magarice. (Mazgä je
 ženska križanica između konja i magarice. Mul i mazga se
 gone govoreći: *dë!* Magarac se goni sa: *šö*. Kad je potreba s
 dodatkom: *dë sîmo* ili *šö sîmo*, *dë tämo* ili *šö tämo*. Da dignu
 nogu, reče se *düra*, ili *düra tü nõgu*. Zovu se na žderanje
 i lokanje: *nä, nä, nä*, ili *im se zviždi*); 2. gat, brana, lu-
 kobran

- mulinēl*, -*nēla* m vrst alata na ribar. brodu; v. *alōti na rībar. brodū*
- mulōvina*, -*e* ž meso od mula
- mūmot*, -*mon* nesvrš. premetati i polagano žvakati hranu zatvorenih usta, ne gristi: *Nōna nīmo zūb, pōk mūmo.*
- munīta*, -*e* ž sitniš (o novcu)
- muntōnjok*, -*a* (G pl. *muntōnjokov/muntōnjocih*) m vrst ptice: modrokos; v. *čūška*
- murēl*, -*rēla* m veličina oka na mreži; kalup za veličinu oka na mreži; v. *mōhā*
- mūrit*, -*rin* nesvrš. peći malo i nedovoljno; v. *smūrit, posmūrit*
- mūrga*, -*e* ž talog, mutež od ulja
- murlūc*, -*a* m vrst morske ribe. Isto: *tovōr, osliš, mōl, ugōtica*
- murtēla*, -*e* (G pl. *murtēl/murtēlih*) ž bosiljak; v. *cvīde*
- mūrva*, -*e* (G pl. *mūrov/mūrvih*) ž ženski dud
- murvāc*, -*vāca* m muški dud: *Pōč pod murvāc. Zagnjojīt murvāc* (znači umrijeti, jer je u Brusju na groblju veliki i stoljetni murvac)
- mūs*, uskl.; v. *mīs*
- mūsa*, -*e* ž (vok. *mūse*) mačka; fig. osoba naljućena u sebi, obješena nosa
- mūsast*, -*o*, -*o* (predik. *mūsast, -sāsta, -sāsto*) namrgođen, mrgodljiv; v. *muslijāst*
- mūse*, neskl. mačka; fig. lukavo čeljade: *Mūse, slalkī kūse!*; v. *mūsa*
- mūsīt se, mūsin se* nesvrš. mrgoditi se; v. *namūsīt se*
- muskōj*, -*kōjā* m velika muha koja rilcem probije kožu i sisa krv mulu ili magarcu; obad
- muskot*, -*kon* nesvrš. iter. od *mūst* sisati nešto tekuće: *Jančiš musko iz vimēn kād nabrīzgoju/brīzgodu.*
- muslija i muslija*, -*e* m i ž onaj koji je namrgođen i koji je sklon mrgođenju
- muslijāst, -jāsto* (predik. *-jāsta*), *-jāsto* koji se često i budzašto mrgodi, objesi nos; v. *mūsast*
- muslijāt, -jōn* nesvrš. mrgoditi se; biti obješena nosa: *Onā muslija epeta muslijō.*

- múst, mŭzĕn nesvrš. istežati iz vimena kozi, ovci i sl. mlijeko; v. mŭskot*
- mustāĉe, -ih i mustôĉ ž pl. brkovi: Od vĕlikih mustôĉ nĭmo jŭst; tō ti je mustaĉŭn.*
- mustaĉĭnka, -e ž ona koja ima mustāĉe: Stōj dāje ōl ženĕ mustaĉĭnke.*
- mustaĉŭn, -ĉŭnā m muškarac velikih kosmatih brkova*
- musŭr, -sŭrā m 1. stalaktit; 2. zimi sleđena voda što visi niz rub krova; 3. gusta slina što (obiĉno djeci) visi iz nosa*
- mŭšĉ, -a m mošus (miomiris): Źĕnskoj se hōĉe mŭšĉa i Źberlĕta.*
- mušejāt, -jōn nesvrš. nezgrapno plesti; mrsiti; v. zamušejāt; odmŭšejāt*
- mušĭca, -e ž dem. od muhā. Isto: muhĭca*
- mušĭce, -ih i mušĭc ž pl. prve i rijetke pahuljice snijega: Prilĭĉe pŭno mušĭc ōl snĭga.*
- muškardĭn, -a m tjelesno razvijen, ĉvrst, jak, snažan momak*
- muškĕtāc, muškĕlca (pl. muškĕlci, G muškĕtoc/mušĕlcih) m 1. muškarac od pubertetske do zrele dobi; 2. ženska osoba muškaraĉkih osobina, muškaraĉa*
- muškĭ, -kĕga (pl. muškĭ, G muškĭh) m muškarac*
- muškĭĉ, -kĭĉā (G pl. muškĭĉov/mušĭĉih) m malo muško dijete; djeĉaĉiĉ*
- mŭšnica, -e ž ona koja se puno muĉi, radi; v. mŭšnik*
- mŭšnik, -a m onaj koji se puno muĉi, radi; v. mŭšnica*
- mŭšula, -e (G pl. mŭšul/mŭšulih) ž vrst morske školjke; v. škōlka*
- mŭtolit, -lin nesvrš. polagano Źvakati zatvorenih usta; v. pomŭtolit*
- mŭtrĭja, -e (G pl. mŭtrĭj/mŭtrĭjih) ž velika glava u ĉovjeka (posprđno)*
- mŭzgavac, -govca (pl. mŭzgovci, G muzgovoc/muzgovcih) m vrst morskog mekušca; v. sipa*
- mužātān, -tno (predik. -tna), -tno koja ima muža: mužātno ženā*
- mužĭkōnt, -a m 1. sviraĉ; 2. vrst bijele ribe; v. bĭlo rĭba*

nā, uskl. uzmi, primi, drži: *Nā ti!* = evo ti. *Vidiš nā!* = vidiš eto, vidiš što je. *Nā, dívôjko, pārsten, mōj te rōd ne jūbi...* (iz nar. pjesme). Tim se usklikom vabi i živina: *Nā, mojā, nā, nā...*

nabāhnut, -nen svrš. nabasati (na koga); v. bāhnut

nabarabanāt, -nōn svrš. natući, nalupati; v. barabanāt

nabātala, pril. mjestimice: *Vajō pōrhot svē rēdon, a ne nabātala.*

nabezdēhāt, -dēhon svrš. v. nabezdejāt

nabezdejāt, -jōn svrš. nalemati koga žestoko

nabījāt, -bījēn (uši komu) nesvrš. govoriti nekome protiv koga:
Nabījē njoj ūši prōti sekārve.

nabīt (se), -bījen (se) svrš. natući (se): *Nabīje se živinā kal je nažūjo sedlō. Mēštar je nabī ōbruče na bāčvu;* fig. *Nabīt kōmu ōbruče* = nabiti komu rebra, nalemati ga

nablihāt, -hōn svrš. naliti (npr. u jelo) puno tekućine

nabōrtāt se, -bōrtōn se svrš. natući se rogovima, glavom (o kozama i janjcima); v. bōrtāt

nabrīzgot, -on svrš. od dobre paše napuniti vimena mlijekom (o ovci i kozi); v. brīzgot

nabrīznut, -nen svrš.; v. nabrīzgot

nabrunātīt se, -in se svrš. 1. opupaviti; kad se cvijet nadigne kao brūn; 2. namrgoditi se; naoblačiti se (o nebu)

nabūbāt, -būbon svrš. natući; v. būbāt

nabūbrīt, -būbrin svrš. nabujati; oteći; v. būbrīt

nabuhōcen, -o (predik. -a), -o nabujao, natečen; v. zabūhon

nabūhot, -hon svrš. nabujati, nateći: *Nabūha(1) je u obrāzu;* v. būhot

nabuhotīt, -tīn svrš. oteći, nabujati

nabūjāt, -būjon svrš. nabujati; bujno narasti; v. polbūjāt, polbūhot

nabumbāt se, -bōn se svrš. nabujati primivši u se dosta tekućine:
Krūh se nabumbō mlīkā.

nabumburīkāt (se), -rīkon (se) svrš. 1. previše popiti (ne i opiti se); 2. napuniti do vrha; prepuniti sud; 3. fig. zatrudnjati (obično izvan braka)

- nabūrīt*, -*būrīn* svrš. napuniti obilato posudu ili sud tekućinom (kao bure)
- nacīkāt se*, -*cīkon se* svrš. napiti se (posprdno); v. *cīkāt*
- nācīlo*, pril. bez vanjske ozljede (zadobiti bolno mjesto na tijelu): *Zaboli me je p̄arst nācīlo.*
- načīnjāt se*, -*čīnjon se* nesvrš. kititi se (da budeš lijep); v. *čīnīt se*
- načūlīt se*, -*čūlin se* svrš. staviti se u pozu napetosti zbog straha, čuđenja i sl.: *Načūlī je ūši kakō zēc*; v. *čūlīt se*, *hūlīt se*, *napēlīt se*, *najūšīt se*
- nadazīrot (se)*, -*ron (se)* nesvrš. jedva (se) razabirati; mutno gledati; naslućivati; zavirivati: *Ne nadazīre se Brōš ōl čmādīne.*
- nadazrīt (se)*, -*zrīn (se)* svrš. mutno vidjeti (se); zaviriti; naslutiti
- nadīmavīca*, -*e* ž nadutost, nadimanje: *Čapāla ga je nadīmavīca.*
- nadīmōt (se)*, -*dīmjen (se)* nesvrš. napuniti (se) vjetra (o plućima, želucu; jedrima)
- nadīt*, -*jen* svrš. nadjeti (npr. na konac); nabijajući napuniti npr. crijevo živine za kuhanje (rižom, zeljem itd.)
- nadīvanīca*, -*e* ž kobasica u koju se jelo nadije
- nadrobit*, -*bīn* i -*drōbin* svrš. nadrobiti, izmrviti v. *drobit*
- nadronjāt se*, *nadrōnjen se* svrš. naspavati se (posprdno)
- nadūbat se*, -*dūbon se*, svrš. v. *nadūpst se*
- nadūpst se*, -*dūbon se* svrš. dobro se najesti, natrpati se jelom
- nadūt*, -*dūjen* (koga) svrš. napuniti koga ljutine, bijesa, tuge
- nadūt se*, -*dūjen se* svrš. preveć se napuniti; oteći od fermentacije i vjetra u crijevima, onda od jada i ljutine: *Nadūla se tugē i svāke nevōje.*
- nafarnjāt (se)*, -*njōn (se)* svrš. nabiti (se) hranom: *Nafarnjō se je zēja.*
- nafožu*, pril. na način, poput: *Kōrbe su kūsī nafožu izvōrnute pōlkove.*
- nafūkāt se*, -*fūkon se* svrš. pohlepno se najesti; v. *fūkāt*
- nagōrak*, -*gōrka* (pl. *nagōrci*, G *ṇagōrok/nagōrkīh*) m dio što ostane od goreće svijeće; v. *nagorīt*, Isto: *nōgōrak*
- nāgorīčan*, -*čno* (predik. -*čna*), -*čno* malo gorak; nešto gorak
- nagorīt*, -*rīn* svrš. malo nagorjeti

nagôrje, -o sr zanovijet: Oprostite/oproste ča sôn von dôla mălo
nagôrjo.

nagovêdat, -vêdon svrš. namlatiti (koga goveđom žilom ili kao gove-
do)

nagrišpât (se), -pôn (se) svrš. nabrati (se); naborati (se)

nagrišpôn, -o (predik. -a), -o nabran, naboran

nagrûhot (se), -hon (se) svrš. nadrmati (se); v. grûhot

nagrûndit se, -in se svrš. namrgoditi se (o čovjeku mrku i o oblač-
nu nebu). Isto: nahûndrit se, napûndrit se, napunderât se

nagucât se, -ôn se svrš. nagutati se; v. gucât

nagûnit, -gûnin svrš. opraviti komu (podmuklo) neugodnost iz osve-
te, inata i sl.; dati šilo za ognjilo

nagvatât (se), -tôn (se) svrš. pohlepno i obilato (se) najesti; v.
gvatât, nagvâtot se

nagvâtot (se), -ton (se) svrš.; v. nagvatât se

nahârdot (se), -don (se) svrš. nemilo (se) naharati

nâhlada, -e ž prehlada

nahlôdit se, -hlôdin se svrš. nazepti; prehladiti se

nahnjât, -njôn svrš. namjeriti se (na što); nastupiti (na što);
nabasati (na što)

nahodit (se), -hòdin (se) nesvrš. nalaziti se: U tøj se vâli nahodi
i mojâ stôro kûca.

nahodit se, -dîn se svrš. nahodati se: Kâd se dobrô nahodiš, dobrô
se umoriš.

nahrôpit, -hrôpin svrš. grubo napasti na koga riječima (i načinom).
(Drugo je nahrûpit.)

nahropivât, -pîjên nesvrš. od nahrôpit

nahûlit se, -hûlin se svrš. napeti uši u razdraženu stanju; v.
nacûlit

nahûndrit se, -in se svrš. objesiti nos; namrgoditi se; Nahûndrilo
se je = namrgodilo se nebo. Nahûndri si se kakô oblačina; v.
hûndrit

nahûstot, -on svrš. 1. nažvakati polagano; 2. izreći nešto žvaćući
riječi; v. hûstot

naješkât, -kôn svrš. nataknuti mamac na udice: Čapât se se rîba
kâd je palangôr dobrô naješkôn; v. ješkât

- najēžīt se, -jēžin se* svrš. nakostriješiti se (od zime, ganuća, straha)
- najūšīt se, -jūšīn se* svrš. ušpaliti se (od ljutine, straha, strasti); v. *jūšīt se, našūlīt*
- nājūt, -o* (predik. -a), -o kiselkast; v. *jīčē*
- nakargāt, -gōn* svrš. opteretiti, navaliti teret na što: *Nakargāli su me poslōn.*
- nakēčīt, -kēčīn* svrš. nakriviti; naheriti: *Nakēčī je berītu nā uho.*
- naklapatāt, -tōn* svrš. natući, nalemati; nalupati; v. *klāpot*
- naklapatāt se, -tōn se* svrš. potući se
- naklāpot (se), -on (se)* svrš. natući, nalupati; naraditi se; fig. nabrbljati se: *Naklāpo se je = naradio se je teško; nabrbljao se je*
- nakobērit se, -bērin se* svrš. napeti se; na ljutu se pozu staviti (u pogibelji); v. *kobārit*
- nakōnīt se, -kōnīn se* svrš. konačno se od svoje volje odlučiti na što, ali jedva, teškom mukom
- nakosmējāt se, -smējōn se* svrš. nakostriješiti se; v. *raskosmējāt*
- nakosmejōn, -o* (predik. -a), -o runjav, rutav
- nakostrūšīt (se), -strūšīn (se)* svrš. naježiti (se); pobuniti se: *Nakostrūšī se je kakō jēž.*
- nakotīt se, -kōtin se i -tīn se* svrš. naleći se (o živinama)
- nākriv, -o* (predik. -a), -o nešto kriv (tj. kos)
- nakvičīt se, -in se* svrš. nadviti se nezgrapno ili šćućureno nad što
- nalāvit, -in* svrš. navaliti (na koga) kao lav
- nalēmāt, -lēmon* svrš. namlatiti (štapom, toljagom); v. *lēmāt*
- nalīpot, -pjen* svrš. skupljati se na što (u neprijateljskom smislu); nalijetati; nasrtati: *Nalīpje kakō grāvron na mulōvinu...guđēj na smōkve.*
- nalojīt, -jīn* svrš. lojem namazati
- nalumbardāt (se), -dōn (se)* svrš. nalupati (se); namučiti se poslom; v. *lumbardāt*
- nalūšćīt, -lūšćīn* svrš. ogrepsti nešto kože na prutu loze: *Nalūšćīt lōzu = šćipōlnicon ogrepsti, uštipnuti lozu*

nalušćivot, -ščijěn nesvrš. prema nalūščít
nalūžit, -lūžin svrš. lugom namazati, npr. mijeh; v. lūžit
namārdit se, -in se svrš. namrgoditi se
namargōdit se, -din se; svrš. v. namārdit se
namaškarāt (se), -rōn (se) svrš. namazati (se); maskirati (se):
Namaškarāla je obrōz kakō māškara.
namēčít se, -mēčín se svrš. privoljeti se nečemu; uporno se navra-
ćati na doživljenu ugodnost i naviknuti se na manu: Namēčít se
je na dōbro vīnō u sūsīda.
namēst (se), -metěn (se) svrš. oguliti (se): Postōl mi je nāme
pārste od nogē i pētū.
namignut, -gnen svrš. očima davati znak; namignuti; v. žmīkot
namigūvot, -gūjen nesvrš. iter. od namignut
nāmin instr. sing. od zamj. jō, mnom: Hōl prid nāmin; jō ću za
tōbon.
namotāt, -tōn svrš. namotati
namōtāt, -mōton nesvrš. 1. namotati; 2. svrš. namamiti, navabiti
namotōvāt, -tōjěn iter. od namotāt
namōzít (se), -mōžín (se) svrš. namamiti (se); popustiti ugodnosti,
naslađi, užítku: Kaļ se māška namōzi sviću līzāt: ōl sviću
razbit, ōl māšku ubít (poslovica).
namūdít se, -mūdin se svrš. namrgoditi se
namūjāt se, -mūjon se svrš. pohlepno se dobro najesti; v. mūjāt
nāmur, uskl. bome; tā: Nāmur sōm tō znōš = ta to sam znaš
namūsen, -o (predik. -a), -o namršten u licu (od inata, srdžbe)
namūsít se, -mūsin se svrš. namrštití lice od inata, srdžbe; v.
mūsít
namušćāt (se), -ščōn (se) svrš. namirisati (se): Olsvēca se dīvnjē
namušćāju i žberletāju.
nanīkāt, -nīčen i -nīkon nesvrš. za porugu dovikivati komu kao što
se radi psima: Ūnana, ūnana...
nanūdĵāt (se), -nūdĵon (se) svrš. nagingjati (se), siliti (se) na
nešto što nije po ćudi
naoblōčít se, -blōčín se svrš. pokriti se oblacima (o nebu)
nāobrabice, pril. uzajamno istim radom: Tō ćemo učínít nāobrabice;
v. obrōbít

naoposûn, pril. naopako: *Grě mu svě naoposûn*; v. *naposnû*
naorcõs, pril. nakrivo, ukoso
nãpa, -e (G pl. *nõp/nãpih*) ž drvena ograda nad kominom za skuplja-
nje dima
napajdũšit se, -*dũšin se* svrš. napuhati se, napeti se od jeda,
zloće ili posla, a navlastito od hrane; v. *pajdũšit*
napãrçit (se), -*pãrçin (se)* svrš. izbočiti stražnjicu
napãrtit, -in svrš. natovariti (živinu): *Napãrti je na mûlã mîhe.*
Onã žẽnsko je dobrã: za napãrtit je i ušjãhot; v. *upãrtit se*
napẽlit (se), -*pẽlin (se)* svrš. sav se napeti od straha, izneñade-
nja, očekivanja: *Napẽli je uši kakõ mlõdi mûl*; v. *naçũlit*
napẽstãt (se), -*pẽston (se)* svrš. natući (se) šakama; v. *pẽstãt*
napẽt, *nãpnen* svrš. napeti
napirlitãt (se), -*lĩton (se)* svrš. nakititi (se), naresiti (se)
pretjerano; v. *pirlitãt*
napirlĩton, -o (predik. -a), -o nakićen, narešen pretjerano, ki-
coški; v. *pirlitãt*
napĩtot, -*ton* nahraniti koga stavljajući mu u usta hranu: *Dõçu ti*
kãl napĩton dõtẽ; v. *pĩtot*
napjuskot, -on svrš. dati komu pljusaka, napljuskati
naplašinãt, -*nõn* svrš. naplašiti (živinu); v. *plašinãt*, *plahĩrit*
naplõvina, -e ž zemlja koju je voda nanijela; v. *nõplõv*
nãpodan, pril. nadnu, nadno; na kraju; ispod: *Nojslãji je zãlogoj*
nãpodan tẽçe. Nõšli smo se nãpodan çãça-glõvẽ.
nãpoglavice, pril. posebice: *Svãkoga son nãpoglavice opomẽnũl.*
napõlica, -e ž žito od dvije vrsti (pol jedne i pol druge); v.
nõpõlica
napõrãt, -*põron* svrš. nabrati (zelja, jer se obično nožem reže,
para): *Napõrãla je zẽja pũno cidĩlo.*
nãporuđ, pril. pri ruci, nadohvat ruke: *Nekã su ardẽnji svẽja*
nãporuđ.
naposnû, pril. naopako, krivo (Protivno tomu: *nõprovo*, *drẽto*):
Išlo mi je naposnû; v. *naoposûn*
naposûn, pril.; v. *naposnû*
napravĩjãt (se), -*vĩjẽn (se)* nesvrš. činiti, praviti; popravljati
(se): *Dĩkmõn napravĩjẽ lazarĩnu.*

nāpripardice, pril. nabusice (ali redovito s ironijom zanovijetati):
Žalud mu jō brižna teslōn: ōn is nāmin svē nāpripardice.

naprōvĵāt se, -prōvjon se nesvrš. kititi se odijelom ili drugim sredstvima: *Dĳvnjā se naprōvĵo za pōč u crĳkvu.*

napūčĳt, -pūčĳn svrš. naseliti

napučĳvāt, -čĳjĳn nesvrš. davati dobar naputak, savjet

napunderāt (se), -rōn (se) svrš.; v. napūndrit

napundĳron, -o (predik. -a), -o namrgođen

napūndrit (se), -ĳn (se) svrš. naprčĳiti usne (od ljutine); pokazati srditost, zlovolju (Reče se o čeljadetu i o vremenu, naoblačenju nebu.); v. pūndrit, punderāst

napūstĳt, -pūstin svrš. 1. napustiti, ostaviti; 2. pustiti mlijeko u vime (o kozi); v. napūšćāt

napūšćāt, -pūšćōn nesvrš. 1. napuštatĳ, ostavljatĳ; 2. puštatĳ mlijeko u vime (o kozi) da bude pomuzena: *Kozā je pōčĳla napūšćāt mlĳkō.*

naragāt, pril. (i suviše) žurno: *U nesrĳćĳ se naragāt tarčĳ u pōmoć.*

narĳnut, -nen svrš. nagnati: *Vĳtar narĳne ōbloke.*

narĳkūša, -e (G pl. narĳkūš/narĳkūšĳh) ž ona koja plače za mrtvacem

nāručānj, -čĳnja (G pl. nāručōnj/nāručĳnjĳh) m breme ili snop što se može u naručju ponijeti

narūđĳt, -rūđĳn svrš. nakovrčatĳ (kose); v. rūđĳt

nasakāt se, -kōn se svrš. napuniti se jada, tuge; natužĳti se:
Nĳčū ĳk martvacū da se ne nasakōn.

nasārćot, -ćen nesvrš. nasrtati: *Ne nasārćĳ na nelāgodna, vĳ!*

naskotnĳt se, -nĳn se i -skōtnĳn se svrš. postati zbabna, zbabniti se (o živini): *Mojĳ su se kozĳ naskotnĳle ĳ barzō ĳe ĳzlĳć;*
v. olupāst se

nāsladičān, -čĳno (predik. -čĳna), -čĳno slatkast

naslĳdovon, -o (predik. -a), -o koga prate zli đusi

naslōđĳt se, -slōđĳn se svrš. izraziti, očitovati (komu) užívanje u tuđoj nevolji, nesreći: *ĳko te ĳ ostāvi mlōđĳ, nĳčū ti se naslōđĳt.*

naslonĳt se, -slōnĳn se svrš. nasloniti se: *Naslonĳt se na živjĳnĳje = hipotekom opteretĳti cjelokupne nekretnine*

nasmečĳvāt, -čĳjĳn nesvrš. iter. od nasmetĳt

nasmeđivot, -ćijen nesvrš. od nasmetit

nasmetit, -tīn svrš. posuti (obično nehotice) smećem: *Ne mēt tōte da mi ne nasmetiš jīzbinu.*

nasnovōnd, pril. suđeno; nakanjeno; po volji; po osnovi: *Nī mu bīlo nasnovōno.*

nasōdit, -sōdīn svrš. nasaditi, nataknuti: *Nēćeš ti njēga nasōdit na svoje daržalo* (tj. nećeš mu utuviti svoje ideje; naturiti mu svoje misli)

nasprōvju, pril. naivno, bez malicije, prostodušno: *Ōn svē misli i čini nasprōvju.*

nāsramotu, pril. na silu; pod silu: *Vajālo mu je nāsramotu pītāt proščēnje.*

nāsri(d), prij. nasred: *Dikmāni kantāju nāsri selā ōl sarca.*

nastīnut, -nen svrš. prehladiti se nazepti; v. stīnut

nastōvjāt se, -stōvjon se nesvrš. svađati se; prepirati se, natezati se: *Nemōj se is lūdin nastōvjāt.*

nastrašināt, -nōn svrš. nešto trajnije nekoga ustrašiti; v. strašināt

nastrigūcāt, -gūcon svrš. nastrići na sitno, ali neuredno, loše; v. strigūcāt, strīć

nastūpit, -stūpin svrš. 1. staviti nogu; 2. nagaziti (kako u puku misle) na čare, na mjesto za čare gdje može nauditi ili gdje je naudilo

nastvorit, -stvōrin i -rīn svrš. pribaviti; zgotoviti

nasūkāt, -sūkon svrš. brod natjerati na žalo ili podmorski greben itd.

našābot, -bon svrš. naći pipajući što, napipati; v. šābot: *Jedvā son našābola jōglu na stolū.*

našćē, pril. natašte: *Jōš sōn našćē sōrca.*

našejāt se, -jōn se svrš. nagrabiti, namaknuti, nabrati: *Našejō se je pinēz, pōk nēzno kūd bi is glovōn.*

našembrēcāt, -brēccon svrš. 1. nakasati se; 2. natući, nalemati koga; v. našēmbrot, šembrēcāt

našēmbrot, -on svrš. natući; v. našembrēcāt

naškarnjāt, -njōn svrš. 1. čampragama nagrepsti; 2. napisati, narisati, učiniti pruge kao čampragama: *Naškarnjālo se nēbo ōblocima.*

našnjūrīt se, -šnjūrīn se svrš. namrgoditi se; v. *namūsīt se*
našumplināt, -nōn svrš. izmlatiti (koga disciplinarno)
našuškot, -on svrš. nahuškati; v. *ūcot, ūskot*
natapāt, -pōn i natāpot, -on svrš. naći nešto pipajući; naići na
 koga, što hodajući
nātapat, pril. nabusice; nasumce: škūro je: grēn nātapat. Isto:
nātopot
natāpot, -on svrš.; v. *natapāt*
natārt, -tāren svrš. natrti (kruh kad se mijesi; platno kad se
 pere)
natašće, pril.; v. *našće*
natebōra, pril. u zgodan čas; hoćeš li vidjeti; eto; eno; bogme
(interkalar): Prōvjon jō ōbo njēmu, a ōn, natebōra, dohōdi.
natezāvica, -e ž natezanje kao za proljev (a nema što da izbaciš):
Čapāla ga je natezāvica.
natīrāt, -tīron nesvrš. trti i razvlačiti tijesto prije grudanja;
 v. *krūh*
natkvišīt se, -in se (nad što) nesvrš. nadviti se nad što (npr.
 nad oganj, jamu); v. *kvišīt*
natojēgāt, -jēgon svrš. natući toljagom (šibom, konopom)
nātopot, pril.; v. *nātapat*
natotōlīt, -tōlīn svrš. navesti; skloniti; namamiti
natotōlīt se, -tōlīn se svrš. pustiti se nasjesti; jedva se (obično
 tuđim nagovorom) skloniti na nešto; konačno se odlučiti
natrīskāt (se), -trīskon (se) svrš. nalupati (se); nalemati (se);
 premoriti se od velika truda; v. *trīskāt*
natrovōšen, -o (predik. -a), -o travom posut; zamazan travom:
Svā je mrīža natrovōšena.
natrovōšīt (se), -vōšīn (se) svrš. posuti (se) travurinom ili dru-
 gom trohōn (obično nehotice); v. *trovōšīt: Natrovōšīla mi se*
svā mrīža.
natrūdīt, natrūdin svrš. pretegnuti (od posla) tetive u tijelu
natrūhlīt (se), -līn (se) svrš. učiniti da bude trudna, da začne;
 zatrudnjeti: *Natrūhlīla se je. Ōn je je natrūhlī(l).*
natrūnīt (se), -trūnīn (se) svrš. trunkom se osuti; v. *trūn*

natrūsīt, -*trūsīn* svrš. posuti mnogo soli (ili slično) po nečemu
natrūsīt se, -*trūsīn se* svrš. napojiti se dobro vinom
natucūvot, -*cūjen* svrš. jedva čitati; sricati u čitanju ili u govoru
naūckot, -*on* svrš. smišljeno navesti i razdražiti koga na što; v. *ūcot*
nāūd, -*i* ž; v. *nāūda*
nāūda, -*e* ž škoda (tijela ili duše) što dođe od mrtvaca ili zla duha ili čari (Ako je teža *nāūda*, onda je *nōmēt*.)
nāūdal, -*dla* m; v. *nāūda*
naūdit, -*dīn* svrš. 1. naškoditi komu, kako narod misli, od zlih duhova, čari; 2. naškoditi želucu od hrane: *Naūdilo mu je*.
naukīr, -*kīra* m ribar na *trāti* koji pazi na potezanje mreža na *parvōj*; v. *parūn*
nauskot, -*kon* svrš.; v. *naūckot*
nāuznak, pril. na leđa: *Lēz nāuznak. Pō je nāuznak*.
nāva, -*e* ž veliki jedrenjak, brod na *križe* koji ima 3, 4 i 5 jarbola od kojih su tri križna
nāvar, pril. navrh, iznad: *Nāvar kūš se porēdodu čūške*.
navārčot, -*čēn* nesvrš. kalamiti jednu vrst loze na drugu. Isto: *navārtot*
navārtak, *navārkJa* (pl. *navārkJi*, G *navārtok/navārkJih*) m nakalamljeni predmet
navārtot, -*ton* nesvrš.; v. *navārčot*
navīnūt, -*vīnen* svrš. zakrenuti rukom ili nogom da se žila ili meso pretegne; v. *žāgnut*
navīsīt, -*sīn* svrš. objesiti o lanac nad oganj: *Navīs bronzīn (na komōštra, na ogōnj)*.
nāvlaka, -*e* ž jastučnica
navlāš, pril. navlastito, osobito
navojīt se, -*vōjin se* i -*jīn se* svrš. dati sebi na volju; popuštati pohoti; v. *vojīt se*
navōran, -*rno* (predik. -*rna*), -*rno* bez začina; v. *jīcē*
navōrnūt, -*vōrnen* svrš. nakalamiti (jednu vrst loze na drugu): *Navornū son amerikanīcu*.
navoščit, -*vōščin* svrš. voskom namazati

- navrāšćen, -o (predik. -a), -o naboran, izbrazdan: *Stōri su jūdi navrāšćeni kakò borovo kōra.*
- navrāšćit, -in svrš. napraviti vraske, bore
- navrāšćit se, -in se svrš. dobiti vraske, bore; nabrati se: *Koža se navrāšći stōren čoviku na obrāzu i vrōtū.*
- nazentāt se, -tōn se svrš. pristupiti navlaš da se okoristiš; nametnuti se: *Dōša se je nazentāt na obid. Nazentō se je na dil.*
- nazēpst, -zēbēn svrš. prehladiti se
- nazidāt, -zidon svrš. 1. nanizati; 2. nazidati (sagraditi)
- nazīrat se, -zīron se nesvrš. diviti se, gledati s ponosom: *Tō je za se nazīrāt na tī lavūr i dičīt se is njīn.*
- nazubētāt, -betōn svrš. napraviti "zube", udubine na glatkoj površini; stepeničasto, na "zube" šišati: *Kō je ovi nōž nazubētō? Jō ću te ostrīć: neću te nazubētāt.*
- nazubeton, -o (predik. -a), -o koji ima zube (kao pila)
- nazubetōn, -o (predik. -a), -o nazubljen od upotrebe, od kvara: *Ovi je vinōrizac vās nazubetōn.*
- nazūbot, -bon svrš.; v. nazubētāt
- nazvāt, -zovēn svrš. nazvati. *Nazvāt dōbar dōn ili nazvāt na dōbrō = čestitati blagdan: Dōšli smo vōn nazvāt dōbar dōn. danās svārhu ol godišćo sūtra Mlōdo Lito (uvodne riječi čestitanja kolēje za Novu godinu)*
- nažbendrāt (se), -drōn (se) svrš. nakriviti (se) na bok; izbočiti stranu tijela: *Čā si se nažbendrāla?*
- nažbendrōn, -o (predik. -a), -o nakrivljen na bok; izbočen stranom tijela: *Makni tū nažbendrōnu guzicu!*
- nažēt, nāžmen svrš. teško pritisnuti da nešto iscijedi: *Nažēdu ti jō brūn.*
- nažimot, -mon i nažimjen nesvrš. od nažēt: *Nažimot norōnče = roniti lažne suze. Ne nažimoj/nažimji mi tōte norōnče, nēčeš me iš njima zamarjūšit.*
- nažmīknut, -nen svrš. dati znak okom; namignuti; v. žmīkot
- nažūjāt (se), -žūjon (se) svrš. nažuljati (se)
- nedāća, -e (G pl. nedoć/nedāćih) ž 1. bolest na lozi: lug, polac; 2. bilo koja nevolja; v. pōlāc
- nedīja, -e (G pl. nedij/nedījih) ž nedjelja; v. parvi dōn: *Nedīja ol pōlme = Cvjetnica*

nedohôdnji, -o (predik. -a), -o koji ne obiĉava dolaziti: *Dôšli su non nedohôdnji gôsti.*

nedonôšak, -ška (G pl. *nedonôšok/nedonôških*) m nedonošĉe; v. *donôšak*

nêdorast, -a m onaj koji nije dovoljno narastao

nêdorest, -a m; v. *nêdorast*

nêhaja, -e (G pl. *nêhoj/nêhajih*) m i Ź onaj kojemu ni do ĉesa nije stalo

nêhajan, -jno (predik. -jna), -jno nemaran

nehôjan, -jno (predik. -jna), -jno; v. *nêhajan*

nehôjnicâ, -e Ź ona kojoj nije drago raditi: *Ne vòd mi u kùĉu za Źenu nehôjnicu;* v. *nêhaja*

nehôjnik, -a (G pl. *nehôjnikov/nehôjnicih*) m onaj komu nije ni do ĉega stalo; v. *nêhaja*

neizmisal, -sli m onaj koji je pripravan uĉiniti svaku ili opaĉinu ili lukavost, Źto se drugi ne bi domislio ili Źto ne bi izmislio: *On je prvî neizmisal.*

nêjoĉ, -i Ź nejaĉad

nêkon, vez. netom; kad; ĉim: *Nêkon je dôša, udîja se ĉapò poslâ;* v. *ûko*

nelâgodan i nêlagodan, -dno (predik. -dna), -dno slabašan; nesposoban za teŹi fiziĉki rad

nenodînja, -e Ź nenadana stvar; nenadanost; nesreĉa: *Vêliko me nenodînja ĉapâla.*

neopaza, -e Ź neopreznost; nepomnja: *Pòrad neopaze pûno se Źĉete dogodî;* v. *òpaza*

nepâĉan, -ĉno (predik. -ĉna), -ĉno koji ne trpi drugoga, nego je na nj zlovoljan; nenavidan, zloban: *Oni koji imâju nepâĉni su na siromâha.*

nepâĉnjica i nepâtnjica, -e (G pl. *nepâĉnic/nepâĉnicih*) Ź ona koja drugoga ne trpi; zlobnica; nenavidnica; v. *nepâĉan*

nepâĉnjok i nepâtnjok, -a m onaj koji drugoga ne trpi; zlobnik; v. *nepâĉan*

nepâtnjica, -e Ź; v. *nepâĉnica*

nepâtnjok, -a m; v. *nepâĉnjok*

neprotiva, -e m i Ź ĉeljade koje ne odgovara, ne dolikuje drugomu: *Nîsû mogli zâjedno, jer je on njòj bî neprotiva.*

nerät, neren nesvrš. roniti. Isto: norit
nesačica, -e ž kokoš koja dobro nese jaja
neshāran, -rno (predik. -rna), -rno neharan; v. spāmetan
neshārnost, -i ž neharnost
nesica, -e (G pl. nesīc/nesīcīh) ž kokoš koja dobro nese jaja; v. nesačica
nesričnica, -e (G pl. nesričnic/nesričnicīh) ž (posprdno) zla žena; opaka žena
nesričnjok, -a (G pl. nesričnjokov/nesričnjocih) m (posprdno) zao muškarac; opak čovjek
nest, nesēn nesvrš. nositi, nesti (jaja): Kōkoš nesē jōjā.
nēšma pril. nekmoli, kamoli
nēšmali, pril.; v. nēšma
neumiljen, -o (predik. -a), -o neumiljat
neumitan, -tno (predik. -tna), -tno koji ne umije; koji se ne snalazi; nevješt, nespretan
nevēra, -e ž (ekav. refleks glasa jat) oluja
nēvica, -e ž vrst cvijeća; v. cvīče
nēvid, -i ž duh koji obilazi, a ne vidiš ga; prikaza; sablast
nevista, -e (G pl. nevīst/nevīstīh) ž sinova žena; v. rōdb. imenā
nevistica, -e (G pl. nevīstic/nevīsticīh) ž tek udana žena
nevōja, -e (G pl. nēvoj/nevōjih) ž nevolja, bijeda, siromaštvo
nīč, pril. nešto
nīčihov¹, -a, -o nečiji: Nīčihovo dītē plāče.
nīčihov², -a, -o zamj. ničiji: Nīčihoven pāsū/pasū - svāk gospodōr.
nīdir¹, pril. negdje: Nīdir sōn stāvi ōgrīb i sād ga ne mōgu nōč.
nīdir², pril. nigdje: Nīdir sōn stāvi ōgrīb i sād ga nī nīdīr.
nīdor, pril. nikad: Nīdor ne dōšla!
nīdra, -drih i nīdor sr pl. njedra: Dāje rūke od mojīh nīdor!
nīgovot, -gujen nesvrš. njegovati
nīkad¹, pril. nekad: Nīkad sōn dobrē vōje, a nīkad nīsōn.

nĭkad², pril. nikad: *Ne dohōd mi vĕc nĭkad.*

nĭkako¹, pril. nekako: *Nĭkako ěe izōc dōn i posōl.*

nĭkako², pril. nikako: *Nĭkako mi ne grĕ posōl od rukĕ.*

nĭko¹, zamj. netko: *Nĭko grĕ; vĭj (vidi) ko jĕ.*

nĭko², zamj. nitko: *Nĭ nĭko dōša.*

nĭkoliĉi, -cih m pl. nekoliko njih, nekolicina: *Rĕka(l) sōn tō nĭkolicima od vāje.*

nĭkovnjo, pril. nedavno, onomadne: *Tō sōn ĉŭla tōte nĭkovnjo.*

nĭkud¹, pril. nekuda: *Sĭn mi je iša nĭkud ũ svit.*

nĭkud², pril. nikuda, nigdje: *Īščĕn nōpārstak i nĭkud ga nĭ.*

nĭmāt, nĭmon nesvrš. 1. nemati; 2. ne smjeti: *Nĭmon ni kāpju vodĕ.
Mā tō nĭkomu nĭmoš rĕc, vĕ!*

nĭmo, pril. mimo: *Nĕću pasāt nĭmo njeje dvōrĕ.*

nĭstarmo/n pril. nizdol; strmo: *Grĕn nĭstarmon, u Loznŭ. Kō nĭstarmo glĕdo, trĭ ěe drŭgo privārit (poslovica)*

nĭštō, pril. nešto; v. nič: *Vĭdin ništō, mā nĕznōn ĉa jĕ.*

nĭt, nesĕn nesvrš. nositi, nesti (jaja): *Nĕće kōkoš ũvik nĭt.*

nō, prij. (u nekim pozicijama) na: *Nō nje (nō te, nō me) pāla je arjā.*

nōbōj, -bōja m oteklina koja nastane kad se nabije noga od hoda: *Bolĭ me nōbōj ōd postolā.*

nōč, zamj. ĉa, ĉo s prijedlogom na: *Nōč se uzĭreš? (tj. ĉemu se nadaš)*

nōc, nōci z noć: *Cĭlu nōc nĭ stakā snā.*

nōc, nōjden svrš. naći: *Kō ne nōjde ōdĕ mĭra, nōće ga u grebŭ.*

nōcōn, pril. noću, po noći: *Dnĕvon ũ poje - nōcōn nā more.*

nōdĭjot se, -jen se nesvrš. nadati se: *Od njĕga se ne nōdĭjen dobrŭ.*

noga, -ĕ (pl. nōge, G nōg/nogĭh i nōgih, L nogōh/nogĭma/nogāmi)
z noga: *Bōlest nōg mĭ ne dō da stojĭn na nogōh.*

nōgōrak, -gōrka (pl. nōgōrci, G nōgōrok/nōgōrkih) m ostatak dogorene svijeće. Isto: *nagōrak*

nogōrje, -o sr zanovijet: *Oprostĭte/oprōste ĉa sōn vōn dōla nogōrjo.*

nōhat, nōjta (pl. nōjti) m nokat

nōhōdit, -o (predik. -a), -o koga nalaze dusi; kojemu dusi dolaze

nohōjit, -o (predik. -a), -o osjetljiv; koga lako snade nezgoda, a osobito bolest

nōjtèžji, -o (predik. -a), -e najteži

nōjunutrije, pril. superl. od unūtra

nōjvānije, pril. superl. od vōnka

nōlīgovot, -gujen (nekom) nesvrš. pripadati; pristajati; biti po želji ma^hkar zloj; ići k srcu: Grē ik onīma dīvnjīma: nīko mu tāmō nōlīguje.

nōlīža, -e ž dar za uslugu (naime ono što komu nōlīguje, pripada, njegova kompetencija; pristojbina za uslugu)

nōmēt, -a m 1. teži čar negoli nāuda; 2. na jedno mjesto nagrnut materijal zemlje, smeća itd.

nōmrōz, nomrāza i nōmrōza m prehlada; nazeba

nōmzōr, nōmzōra m; v. nōnzōr

nōna, -e ž baka; v. rōdb. imenā

nōnci, pril. niti. Isto: nōnka

nōnka, pril. niti: Nōnka da sōn se u vodi b^hpil (nikako ne bih tako lu^hdo učinio). Isto: nōnci

nōnzōr, nōnzōra m nadzor: Dōša je po nōnzōru (tj. zakasnio je, kad nema što nadzirati); v. būngarit

nōpār^hstak, nōpār^hska m naprstak: Ulīj mī nōpār^hstak rakīje (tj. malo)

nōpās^hnik, -a m napasnik; sotona

nōplāta, -e ž koža gornjeg dijela cipele (donji dio je poplāt)

nōplōv, -plōva m zemlja koju je voda nanijela. Isto: naplōvina

nōpōj, -pōja m napoj: Nōvōrno zēje ti je kakō nōpōj za kozē.

nōpoko, pril. 1. s naličja stvari, s nutarnje "krive" strane tkanine; 2. krivo; naopačke: Obūka je jakēt^hu nōpoko (tj. nutrašnja je strana došla izvana); v. nōp^hrovo

nopōlica, -e ž žito od dvije vrsti pomiješano: pola pšenice i npr. pola raži

nōp^hrovo, pril. s lica stvari, s vanjske "prave" strane tkanine: Ovā rōba īmo nōp^hrovo cvitiše, a nōpoko īh nīmo; v. nōpoko

norāk, nōrka i norkā m ronac, vrst ptice; v. čūška

norīt, nōrīn i norīn nesvrš. roniti: Na vīku i trīsku rībe zanorū/zanorīdū. Isto: nerāt

norōnča, -e (G pl. norānoč/norōnčih, L norōnčima/norōnčoh) ž naranča: Nažimot norōnče = roniti lažne suze

nōrōv, nōrāvi ž narav, ćud: Nī mi u nōrāvi činīt kōmu grūbo.

nōs nas

nosāk, nōska i noskā m na sudu izbočak sličan nosu kroz koji se izlijeva ili cijedi tekućina

nōse, pril. otrag, straga: Nōse gōdišće = ima tome (dosta) godina. Stān nōse. Ostō je nōse. Iša je nōse.

nōstāvak, -stōvka (pl. nōstōvci, G nōstōvok/nōstōvokov/nōstōvcih) m komad drva preko kojega se nabijaju obruči na bačvi; v. bāčvor

nōstōjot, -jin nesvrš. marljivo se baviti poslom

noštrōmo, -a i -ota m nadstojnik družine i robe koja se prevozi brodom; v. kipōj

nōvālica, -e ž navala; vreva; stiska

novanija, -e ž nova isprika; novost

novēnbar, -bra m mjesec studeni; v. mīseci

novinā, -ē ž prvi put obrađena zemlja; v. starinā, damjēn

novōran, -rno (predik. -rna), -rno nezačinjen; bez začina: novōrno zēje = nezačinjeno povrće

nožīca, -e (G pl. nožīc/nožīcih) ž otvor na mijehu gdje je bila noga kozi (U pl. nožīce zovu se i male noge živih živina. Gdje su na mijehu bile stražnje noge i rep, tj. otvor, zove se ūšće.)

nōžīce, -ih i nōžīc ž pl. škare za striženje

nōžōnj, nōžnja m dno u mijeha gdje je bio vrat (s prednjim nogama) oderane životinje

nūg, -a m kut

nūgal, -gla m v. nūg

nūj, uskl. nuder; hajde; pokušaj. Imper. 2. lice sg. od nūkot

nūjmo, imper. 1. lice pl. od nūkot; v. nūj

nūjte, imper. 2. lice pl. od nūkot; v. nūj

nūko, uskl. daj ovamo: Nūko tū motīku!

nūkot, -on nesvrš. nutkati, poticati; v. nūtkovot

nūs, uskl. nuder

nūt, uskl. nuder

nūtkovot, -kujen nesvrš. nutkati, poticati; v. nūkot: *Nī njēga potrība nūtkovot: ōn sōm vāzme.*

NJ

njākara, -e ž mala trubljica (dječja igračka)

njakarāt, -rōn nesvrš. trubiti u njākaru

njāsa, -e ž pukotina puna zemlje: *zemjā na njāse.*

njaūkāt, -ūkon nesvrš. mijaukati

njejī, njejō, njejē (G njejēga, njejē, njejēga) njezin: *Tō je njejī muž, njejō māt i njejē ditē. To su njejī posli. Jō se u njū i njejīh ne krēden.*

Njīnja-glōvā, -glōvē ž glavica, brjieg blizu Brusja (Prvotno je moralo biti zbog bližnjih njivica *Njīvnja glōvā*. Kod nas su pak starinom u pridjeva mjesto "n" govorili "nj", kako se i sada govori, npr. *kūtnji zūb, lītntji dōn, ishōdnji dōn, vičnji pokōj* itd.)

njōnka, pril. niti; v. nōnka: *Nēćeš ga dobit njōnka pīnkice.*

njūnkalo, -ota m onaj koji govori kroz nos

njūnkot, -kon nesvrš. kroz nos govoriti

njūnja, -e ž; v. njūnkalo

njūnje, -eta sr; v. njūnkalo

njūrkot, -kon nesvrš.; v. njūnkot

njūrnjulica, -e ž ona koja govori kroz nos

O

o, uskl. otegnuto l. znak čuđenja; 2. odziv na poziv

obāda, -e m pozornost, susretljivost, učtivost; v. obōd

obadāt, -dōn nesvrš. voditi brigu; voditi računa (o komu, o čemu) paziti (na koga, što); osvrutati se; pokloniti pažnju: *Ne obadōn ti! Jō mu govōrin, jō ga pozdravījēn, a ōn nōnci obāda ne obadō* (tj. i ne obazire se na moje govorenje ni na pozdrav)

obajaglät, -glôn svrš. obašiti (rub) koncem da se rub ne suče

obarät se, -rôn se svrš. nasjesti, "opeći se" i opametiti se: *Dobí-
češ čà te grē, pök češ se obarät; v. barät se*

obārčot (se), -čen (se) nesvrš. obrtati (se); okretati (se): *Ne
obārči se za divnjôn.*

obarstít, -tín svrš. pojaviti se prvim cvatom (bôrst) na stablu:
Obarstíle su māsline; v. bôrst, barstít

obarve, -ih ž pl. dlake iznad šupljine od oka; obrve

obašít, -šin i -šíjen svrš. rub obaviti i iglom sašiti s jedne i
s druge strane

obatōlít, -tōlin svrš. učiniti da netko postane nepokretan poput
*batōlá, tj. trupa od borovine; otrupiti; v. batōlít: Hrōnā i
bōlest obatōli čovika.*

obazírot se, -ren se nesvrš. obazirati se; v. ozírot se

obíd, obída (G pl. obídov/obídih) m jelo, obrok o podne; v. rŭčák

obídvoť, -on svrš. objedovati

ōbis, -a m bijes; bijesno nevríjeme; nevera: *Zapŭhālo je kakō ōbis.
Kakō da su svi ōbisi ũ moru.*

ōbišan, -šno (predik. -šna), -šno običan

obitrōvāt, -trōjēn nesvrš. doći u dodir s nečim; vrtjeti se oko
čega. *U vāše kōle jō ne obitrōjēn.*

objēhnut, -nen svrš. očitovati, objaviti tajnu (više nehotice):
Svē mu je objēhnula ča smđ govoríli.

objēhnut se, -nen se svrš. očitovati se; izjaviti se: *Objēhnul se
je, ní dōržō besídu.*

objēhot (se), -hon (se) svrš. v. objēhnut se: *Objēha se je, ní ōd
riči.*

objíst se, -jín se svrš. do mile volje se najesti; najesti se do
sita

oblājot se, -jon se svrš. izgovoriti se do mile volje (obično ne-
redno): *Oblājola se je.*

oblanšät, -čōn svrš. na brzinu nešto obaviti

oblanzät, -zōn svrš. oglasiti koga ili što (obično zlo) glasno,
čak i vikom: *Kād me oblanzōte po svēn selŭ, bŭši(t) ču vōs.*

oblēbnít, oblēbnin svrš. omršavjeti, oslabiti u tijelu; v. blēban

oblīca, -e (G pl. oblīc/oblīcih) ž vrst masline; v. māsline

oblihat, -hôn svrš. oblitati

oblihovat, -hujen nesvrš. oblijevati

oblíja, -e ž dugoljasto-oblá glava kruha u koju se stavi nešto grožđa, bajama i smokava te se odozgo načička za ures viljuškom. Peče se za Svesvete; v. ublíja

oblítat, oblítan svrš. oblijetati: Na svētu Dorotěju sníg oblító (poslovica).

obliváča, -e ž voda kojom se oblije oprana roba ili predmet; v. otočénica

oblízat, oblížen svrš. oblizati; v. lízát

oblíznut se, -nen se svrš. nešto dobro izjesti

oblizovat (se), -zújen (se) nesvrš. lizati jezikom iz same požude za hranom; v. lízát

oblōčit se, oblōčin se nesvrš. pokrivati se oblacima (o nebu)

oblōnit se, oblōnin se svrš. pomoći se u zdravlju; pomladiti se opet; opet biti dobar kao prije (o čovjeku, stablu poslije bolesti)

oblōtít se, oblōtin se svrš. postati zbabna (o živini); v. olupást se

oblūščit, oblūščin svrš. ogrepsti svu kožu oko stabla

oblūžít (se), oblūžín (se) svrš. staviti na glavu lug (pepeo) na čistu srijedu; lugom se posuti; v. lūžít: Uz komín se díde vás oblūži.

obnit se, obnežen se svrš. snaći se, prilagoditi se: Ne obnesě se sváka nevístá u nōven stōnū.

obo, prij. o (komu), o (čemu): Govōrin obo drívu i čōvlíma.

obod, -a m 1. obad; 2. opseg; obujam; sadržaj: Dōsta je oboda. Ímo vėlíki obod. Ímo pět kíl oboda. Isto: zōpāš

obōd, -a m pozornost, susretljiva učtivost: Pasāla je nímō mēne, ma nōnka obōda.

obodit, -o (predik. -a), -o koji je opsežan, obuhvatan

obodít, -o (predik. -a), -o ježiv; ljut; oštar (tj. ako u nj dirneš, uvrijedi se odmah i plane)

oboj, uskl. (boli, tuge) jao: Oboj mēni! Oboj svētíma koji pādodu u jemātvu (tj. jer nema vremena za svetkovanje; radi se na njihov dan - poslovica)

obojaglāt, -glōn svrš. obašiti kraj, rub platna iglom da se ne suče

- obōjkāt, obōjđen nesvrš. vikati ōboj; kukati; ridati: Ōboj mēni!
Bīdnoj mēni! Ājme mēni! Rōspe mōj! Prosūcē mojē!*
- obōlīt, obōlin svrš. oboriti: Obōlīt teštamēnat = oboriti oporuku;
v. privōlīt, razvōlīt, povōlīt, izvōlīt, uzvōlīt*
- ōbor, -a m ograđeno mjesto za ovce; v. vōr i ōbvor*
- obōrīt, obōrin svrš. obvariti; (malo) svariti: Ne vajō zēje kād se
sōmo obōri, nēgo ga tukō na obilāto vodē iskūhot.*
- obričīt, obričin svrš. obrijati; v. bričīt*
- obričmāt, -mōn svrš. obrezati do najmanje mjere, npr. potplat oko
postola; v. postōl*
- obričvāt, -čvōn svrš.; v. obričmāt*
- obrizot, -zon svrš. obrezati (lozu, stabla)*
- obrōbīt, obrōbin svrš. vratiti radničom radnju, vratiti nadnicu
nadnicom: Jō ēu ti obrōbīt ēa si mi pomōga izmaškināt.*
- obrosīt (se), -sīn (se) svrš. napuniti (se) rosom, orositi (se):
Čaklō se obrosīlo.*
- obrōz, obrōza m obraz, lice: Obrōz mi olupādo kād vidin da ēeš bīt
zāpripovist.*
- obrūbīt, obrūbin svrš. 1. obašiti po rubu; 2. očistiti (npr. plo-
dovima bajama kožu); ogristi okolo debla koru: Tovōr obrūbi
svū kōru na stablīma smōkve kād nīmo ēō žerāt; v. rūbīt*
- ōbruč, -a (G pl. obrūč/ōbručih) m željezni pojas oko bačve koji
drži duge; v. bāčva*
- obruškāt, -škōn svrš. dobiti batina: Obruškat ēeš tī mēni.*
- ōbruža, -e ž pogrda koja drugoga ruži*
- obružen, -o (predik. -a), -o pokuđen; pogrđen*
- obūjāt, obūjon svrš. obuzeti: Obūjāla me je tūgā. Isto: obujōt*
- obujōt, -jōn svrš. obuzeti: Obujōla me je tūgā. Isto: obūjāt*
- obūlen, -o (predik. -a), -o zamazan uljem*
- oburgāt, -gōn svrš. obaći naglo (predjele) tražeći nešto: Oburgāla
son cīlo selō, ma ga nīsōn nōšla; v. oburgōvāt*
- oburgōvāt, -gōjēn nesvrš. od oburgāt obilaziti amo-tamo pretražu-
jući; v. burgāt, proburgāt*
- obūrit (se), -rin (se) svrš. nastati burno vrijeme: Obūrilo se;
v. burināt*

obvarovät, -rùjen svrš. uščuvati od groma: *Svëta Bôre, obvarûj* = sv. Barbaro, uščuvaj od groma (jer je ona zaštitnica)

õbvor, -a m; v. õbor

ocĩdina, -e (G pl. *ocĩdin/ocĩdinih*) ž tekućina koja se ocijedila

ocĩdīt, *ocĩdin* svrš. otočiti zadnji dio tekućine

ocĩdīt se, ocĩdin se svrš. izgubiti meso u licu, tijelu; smrša-
vjeti: *Ociđi se je kakò limûn.*

očãmit, -in svrš. sasvim potamnjeti; v. čãmit

očemuhät, -hôn svrš. oljuštiti; oruniti; v. očemujät

očemujät, -jôn svrš. oguliti; oruniti; omaniti, npr. klip od kuku-
ruza, listiće oko kupusa, mijeh itd.; v. čemujät

očemušät, -šôn svrš. okomušati; oljuštiti; raščihati; oruniti; v.
čemujät, homuhät

očenkät, -kôn svrš. razglobiti kosti u mesu (kad se jede); dobro
oglodati meso oko kostiju (pri jelu): *Očenkôj dobrò tð mãlo
mësa na kosti.*

očeparjät (*se*), -jôn (*se*) svrš. ogrepsti (*se*): *Mãška očeparjð.*
Očeparjð son se na kupûnu; v. čeparjät

očepušät, -šôn svrš. oguliti; opljačkati

očihät, očihon svrš. raščiniti; raščešljati; v. čihät

očipit, -in svrš. odrezati odveć nakratko (kose, odijelo, potplat);
okljaštriti. Isto: očipot

očipot, -on svrš.; v. očipit

očitstvo, -a sr očitovanje, razjašnjenje: *Bôg dð očitstvo* (tj. da
se dozna prava istina)

očjankät, -kôn svrš.; v. očenkät

očnji, -o, -o očni: *ðčnji zûb; v. očnjøk*

očnjøk, -njøkã (G pl. *očnjøkov/očnjøkih*) m očnjak (zub). Isto:
ðčnji zûb; v. kãjak

očuh, -a m majčin drugi muž; v. rødb. imenã

očøk, očøkã m mužjak girice (ženka je samica); v. *bĩlo rĩba; gĩra*

očorovit, -in svrš. oslijepjeti; postati slijep, ćorav

odadniť, ðdadnen svrš. skinuti dno s bačve: *Odadniť bãčvu i kad je
ðdadneš, otũe striš.*

odāt (se), odōn (se) svrš. udati (se): *Kāl se odōš, dōću ti se rādvot.*

oddīt, -jen svrš. otkopčati; v. oldīt

ōde i ōdē, pril. ovdje: *Ōde se mōre hodīt, ma nē ōdē.*

odekōj(a), pril. ovdje

odića, -e ž odjeća (*Odića je: svetāšnjo, nedījno, olsvēca, svajdōnjo, sēbišnjo, rabōtežno, od rabōtnika, po svāku, ol parkāča*)

odīt, odījen svrš. odjenuti

odilīvot (se), odilūjen (se) nesvrš. odlaziti; odjeljivati (se); odvajati (se): *Ėvo ti se odilūjen ōl pribīla dvōrā tvōga... (Početni stih pjevane bruške pjesme)*

odjejuhōt (se), -on (se) svrš. opremiti (se); snaći se; uputiti (se): *Čekoj čās kad se dicā odjejuhōju; v. ugjāt*

odlibāt, -bōn svrš. odlijevati, crpiti s vrha: *Odlibāli smo dobōta pōl kāmēnice ūja.*

odlibīt se, -libin se svrš. lukavo, oprezno se povući; v. libīt se

odlōskāt, -lōskon svrš. odbjeći, pobjeći; v. lōskāt: *Odlōskō je od nōs kakō opāren.*

odmardovāt, -dūjen nesvrš. mrgodeći se odbijati se od čega: *Ōn odmardūje od pulēnte i poslā u osikū.*

odmardūvot, -dūjen nesvrš.; v. odmardovāt

odmēt, -a m odbačaj (o udici); v. odmētac

odmētac, odmēca (G pl. odmētoc/odmēcih) m naprava s udicom na uzici koja se odmeće s kopna za ribolov

odmīčak, -mīška (pl. odmīški, G odmīčok/odmīškov/odmīških) m odgoda, odgađanje: *Nī vēč odmīška, nēgo ōdma.*

odmōć, -mōgnen svrš. reći ili učiniti nešto protiv koga; ne pomoći; odmōći: *Ako nēćeš svōga pomōć, nemōj ga nī odmōć.*

odmušejāt, -jōn svrš. otplesti što je spleteno; odmotati, odmršiti što je zamršeno: *Jeđvā son tō odmušejō; v. mušejāt*

odnēs, -a m čin odnošenja tučetine kako je npr. potučena šuma: *Nahōdi se na pōtuku i na odnēsu (tj. izloženo je šteti po svom položaju)*

odnikovnjō, pril. odnedavna

odnō, -a sr dno (broda, suda, mora...)

odōjba, -e (G pl. odōjob/odōjbih) ž udaja

- odôjbenica, -e (G pl. odôjbenic/odôjbenicih) ž djevojka koja se udaje
- odolīta, pril. dogodine: *Odolīta ĉu se rukovāt.*
- odondā, pril. odonda
- ōdonda, pril. odanle
- odōr, odōra m zemlja sposobna za obrađivanje: *Nī mi tūjega potribno, imon dōsta svōga odōra.*
- odragatāt, -tōn svrš. otkoturati; otići hodajući žurno sa štroptom; v. ragatāt
- odrēhnut, -nen svrš.; v. odrēhot
- odrēhot, -hon svrš. otpraviti, otpremiti koga da ide na put, za poslom: *Vajō izjutra odrēhot težōkā ū poje, jednū dīcu is brōvima/brōvima u pāšu, a drūgu is librīma/librīma u skūlu.*
- odrēnut, -nen svrš. odagnati: *Dicā odrēnu brōve u pāšu. Odrēn mūlā dōr u Fōr.*
- odridnut, -nen svrš. odgurnuti; odrinuti; v. ridot
- ōdrina, -e ž stalak za lozu (podignut pred kućom)
- odsičje, -a sr tančad što otpada pri sječi granja i drva; v. osičje, usičje
- odšembrēcāt, -brēson svrš. otići teturajući se. Isto: olšembrēcāt; v. šembrēcāt
- odšepājīt, -jin svrš. otići nesmotreno; odvući se pokunjeno i brzo; odjuriti (govoreći više podrugljivo). Isto: olšepājīt
- ofačelāt, -lōn svrš. opraviti lukavo i neugodno komu što; učiniti brzo i lukavo: *Bīla je lopižica brujēta, a ōn je svē ofačelō. Ofačelō mu je žlipu po rilu.*
- ofarcūvot se, -cūjen se svrš. bacati se kamenjem
- ofarkāt, -kon svrš. obletjeti; uznastojati oko čega s interesom
- ofarkōvāt, -kōjēn nesvrš. oblijetati; žurno nastojati oko nečega; vrebati naokolo s izraženim interesom: *Dikmōn ofarkōjē ōkolo līpih divōnj.*
- ofarkūvot, -kūjen nesvrš.; v. ofarkōvāt
- ofendīt, -dīn svrš. uvrijediti; v. afendīt
- ofendīvāt, -dījēn nesvrš. vrijeđati; v. afendīvāt
- ofēža, -e ž uvreda; v. afēža

oficīr, -cīrā m časnik; v. *aficīr*

òfrisan, -sno (predik. -sna), -sno koji je nešto ziman, prohladan; koji ponešto grize (o vremenu): *Òfrisno je danas.*

ofùjkot, -kon svrš. otjerati

ofurnjät, -njôn svrš. bilo kako nešto pronaći, pribaviti; v. *furnjät.*

ògarlina, -e (G pl. *ògarlin/ògarlinih*) ž pasica ili konop što se metne mulu od samara preko prsiju (ispod grla) da mu samar nazad ne odmiče; v. *sedlò*

ogarnjät (se), -njôn (se) svrš. ogrepsti (se); v. *garnjät*

òglov, -a (G pl. *oglòv/òglovih*) m ular

ognjišće, -o (G pl. *ognjišć/ognjišćih*) sr kesica učinjena od pu-hova krzna (da drži suhoću i čuva od vlage) (a u njoj je: *sičivo, krēmik, gūba ili ēška* za vatru, pa bi k tome pristajala i *sumparēla* za potpirivanje vatre)

ògnjuš, -a m vrst zapisa (koji se prije sigurno zvao *agnjuš dei*)

ogoloručit se, -čin se svrš. ogoliti ruke, zasukati rukave

ogônj, *ògnja* (pl. *ògnji*, G *ogônj/ògnjih*) m oganj (O ognju se kaže: *ispirit, istaknut ogônj*; kad smalaksa: *potaknut ogônj*; kad se razgori plamenom: *plandò, rasplandò se je.*) *Ogônj je od poslà* (tj. silan i žuran posao). *Glòvà ògnjen gori.*

ògrada, -e ž 1. ograda oko zemljišta, vrta itd.; 2. daska koja pregrađuje unutrašnjost broda dijeleći jedan prostor od drugoga

ogrančät (se), -čôn (se) svrš. ogrepsti (se); v. *grančät: Ogrančò sòn se na kupīnu.*

ogrèpst, *ogrebèn* (lozu) svrš. odgrnuti oko loze zemlju radi lakšeg obrezivanja; v. *ogrìbot, grebenīca*

ògrìb, -a m ploskasto drvo ili gvožđe (što ima ručicu), a služi za čišćenje zemlje s motike kad se kopa

ogrìbačīca, -e (G pl. *ogrìbačīc/ogrìbačīcih*) ž 1. mala motika; motičīca zgodna za *ogrìbonje*; 2. ženska osoba koja *ogrìbje*; v. *ogrìbot, družīna*

ogrìbonje, -o sr glagol. imenica od *ogrìbot*

ogrìbot, -bjen nesvrš. odgrnjivati (otkopavati) zemlju od lozove glave da se može lakše rezati pruće; v. *ogrèpst*

ogrīst, *ogrīzèn* svrš. 1. ogrīsti; 2. dobiti, doživjeti za kaznu pljusku, neugodnost: *Ogrīst ćeš ih kàl dōjde dōma otàc* (tj. dobit ćeš pljusaka kad dođe otac)

ogr¹izina, -e (G pl. ogr¹izin/ogr¹izinih) ž ubrana grana kojoj je lišće obrstila koza, ovca; fig. ono čega se je tko nauživao: *Něčũ jũ tũjih ogr¹izin(ih).*

ogr¹iznut, -nen svrš. ogr¹isti; v. ogr¹ist

ohamuh¹at, -h¹on svrš. otruniti lišće od stručja, napose od ružmarina; v. homuh¹at

oh¹āštrit, -in svrš. okljaštriti nemilo; v. h¹āštrit

oh¹ēznut, -nen svrš. ošnuti, ne teško udariti. Isto: h¹ēznut

ohl¹āštrit, -in svrš.; v. oh¹āštrit

ohmat, -m¹on svrš. posjeći; poraziti; poharati; uništiti

ohm¹et, -a m odmet: *Nĩ tũ na ohm¹et.*

ohmi¹čot, -on nesvrš.; v. om¹injot

ohm¹ine, -ih i ohm¹in ž pl. pljeva od pšenice, mekinje kukuruzova zrnja itd.; v. hostina

ohol¹ija, -e (G pl. ohol¹ij/ohol¹ijih) ž oholost

ohv¹āsnut, -nen svrš. udariti: *Ohv¹āsnu mu je dvĩ po rĩlu.*

ojb¹o, uskl. jok; nikako; ne nipošto

ok¹ārpit, -in svrš. 1. zakrpati nešto; 2. fig. odrapiti: *Ne ōkarpĩ ga za tũ m¹ānje od mijōr¹ā.*

ok¹ārpit se, -pin se svrš. oporaviti se gospodarski, materijalno: *Ōn se je ok¹ārpĩ i s¹ād stojĩ dobr¹o.*

ok¹ātica, -e ž vrst jeguljaste ribe. Isto: lampr¹ida; v. ang¹ũja

ok¹itit, -tin svrš. kitama obviti mlado cvijeće, povrće i voće da ga mraz, zima, vjetar i sunce ne ofuri ili omlati

ok¹j¹ākovit, -in svrš. postati kljast; v. kj¹ākovit

okl¹āpnut, -nen svrš. udariti, klepnuti

okl¹āpot, -pon (komu) svrš. udariti koga, klepnuti koga: *Okl¹āpo mu je dvĩ ŗlĩpe.*

oklap¹uvot, -p¹ujen nesvrš. od okl¹āpot: *Vĩtar ne ōap¹oje jĩdro, p¹ōk oklap¹uje.*

oko¹, -a sr (pl. ōŗi, G ōŗĩjuh, L ōŗĩma) organ vida

oko², -a sr (pl. ok¹ā, G ōk, L ok¹ĩma) oči na mreži, oka

okopa¹ŗica, -e (G pl. okopa¹ŗice/okopa¹ŗicĩh) ž ona koja okapa motikom lozu ili drugi nasad; v. druŗina

- okopītīt*, -tin svrš. otegnuti kopita; crknuti; uginuti (o živina-
ma); fig. umrijeti (o ljudima): *Onò rùgà od čovika vèselo će
okopītīt.*
- okopnīt*, -pnīn i -kōpnīn svrš. 1. okopnjeti (o snijegu); 2. ocije-
diti se u tijelu; omršavjeti
- okoran*, -rno (predik. -rna), -rno 1. koji je tvrde kore; 2. koji
je tvrde naravi; osoran
- okorit*, -rīn svrš. učiniti koru; otvrdnuti: *Okorilo mu je sārce;*
v. *zakorīt*
- okosit*, -o (predik. -a), -o goropadan
- okosit se*, -sīn se svrš. napasti (koga) surovim riječima
- okrepenīt (se)*, -nīn (se) svrš. osloboditi (se) smrznuća; okopnjeti
(o snijegu)
- okrōtīt*, *okrōtin* svrš. 1. kratkim postati: *Okrōtī mu je vīd.*
2. kratkim učiniti: *Ovò si daržālo mālò okrōtī.*
- Okrug*, -a m selo na otoku Čiovu (Čiovu) kod Trogira, a spominje
se poradi loze koja se zove *okrujčanin*
- okrujčanin*, -a m vrst loze iz Okruga na Čiovu kod Trogira (Zovu
je i *čihovac*, po imenu mjesta i otoka odakle je donesena na
Brusje. Trogirani ne govore Okrug, nego Okruk, pa se taj do-
četni k u nas pretvara u č.)
- ol*, 1. vez. ili: *Ol ti šīja, ol ti vōga; nēčeš prīko pūnte* (tj.
veslao ti natrag ili naprijed, iz uvale nećeš; tj. nikako
nećeš postići što želiš); 2. prij. od u nekim pozicijama:
Grēn ol doma. Isto: *ōli*
- olaftāt*, -tōn (komu) svrš. udariti, prilijepiti pljusku
- oldīt*, -jen svrš. otkopčati
- oldōvāt*, -dōjen nesvrš. odjekivati, odzvanjati
- oli*, vez. ili. Isto: *ol*
- oliš*, prij. osim; izuzevši; v. *liš*, *liše*
- olkotūrāt*, -tūron svrš. otkotrljati. Isto: *otkotūrāt*
- olkrēčīt (se)*, -krēčīn (se) svrš. odlupiti (se); otkršiti (se).
Isto: *otkrēčīt*
- olkučāt*, -čōn svrš. otkvačiti. Isto: *otkučāt*
- olkulēcāt*, -lēcon svrš. (posprdnno) otići hodajući. Isto: *otkulē-
cāt*; v. *kulēcāt*
- olma*, pril. odmah

- olmět*, -a (G pl. *olmětov/olmětih*) m odbačaj (o udici). Isto: *odmět*
- olmětac*, *olmëca* (G pl. *olmětoc/olmëcih*) m naprava s udicom na uzici koja se odmeće s kopna za ribolov. Isto: *odmětac*
- olmušejät*, -jôn svrš. otplesti što je spleteno; odmotati, odmrsiti što je zamršeno: *Jedvã sôn tō olmušejō*. Isto: *odmušejät*; v. *mušejät*
- olovnica*, -e (G pl. *olovnic/olovnicih*) ž komad olova na mreži
- olpārhnut* i *olparhnüt*, *olpārhnēn* svrš. otpasti od cvjetića, a plod ne otrijebiti (o lozi). Isto: *otpārhnut*
- olpāst*, -pādnen svrš. otpasti: *Sūho lišće vëselo olpādne*.
- olpāst se*, *olpōsēn se* svrš. zbañniti se (o živini). Isto: *otpāst se*; v. *oblōtīt se*, *naskotnīt se*
- olpēčīt se*, -pēčīn se svrš. odvrnuti se što je sljubljeno. Isto: *otpēčīt se*
- olpečīvāt*, -čījēn nesvrš. stršiti izvan svoga mjesta; ne priljubljivati uz što, nego se odvajati, stršiti: *Olpečījū vëlike ũši*. Isto: *otpečīvāt*
- olpījāt*, -pījēn (misu) nesvrš. pjevati (misu); ministrirati. Isto: *otpījāt*
- olpīsāt se*, -pīšēn se svrš. odreći se baštinstva u korist drugoga
- olpīt*, *olpījen* (misu) svrš. 1. otpjevati misu, ministrirati; 2. srknuti tekućinu (kad je razom posude da se ne prelije). Isto: *otpīt*
- olpōhāt*, -pōhon svrš. otpraviti, otjerati
- olprēdāt*, -prēdon nesvrš. trzati se od straha, uzdrhtavati. Isto: *otprēdāt*
- olprēdot*, -don svrš. uzdrhtati (od straha). Isto: *otprēdot*; v. *prēdot*
- olprēnut*, -nen svrš. naglo trgnuti (od straha)
- olprōšīt*, -prōšīn svrš. poći brzo; pobjeći
- olsvēca*, pril. za blagdan, preko blagdana: *Olsvēca se nōsi svetāš-njo odića*.
- olšembrēcāt*, -brēcōn svrš. otići teturajući se. Isto: *odšembrēcāt*; v. *šembrēcāt*
- olšepājīt*, -jīn svrš. otići nesmotreno; odvući se pokunjeno i brzo; odjuriti (sve to posprđno). Isto: *odšepājīt*
- oltrehājīt se*, -jīn se svrš. pomoći se u tijelu; okrijepiti se iz slaba zdravlja i stanja. Isto: *otrehājīt se*

oltrehãnjit se, -njin se svrš.; v. oltrehãjiti se
 olulovit, -vin svrš. postati blesast
 olušćit, olušćin svrš. dignuti ljusku; oljuštiti
 omanūt, omãnen svrš. otresti rukom (nježno i polako): *Gusti zëbal i pûpke bõje je mãlo omanūt.*
 òmara, -e ž teška vrućina, ne izravno od sunca, nego od mutne, zagušljive atmosfere (bez ćuha vjetra)
 omartvõrit, -tvõrin svrš. smalaksati, omlohaviti, objesiti se poput mrtvacu; v. martvõrit
 omëjät, omëjjon svrš. omastiti, oblatiti: *Omëjõ je pãrste u ðarnjënu pitûru; v. mëjät, zamëst*
 omekotit, -tĩn svrš. 1. učiniti mekim (npr. zemlju); 2. postati mekim
 omëla, -e ž 1. imela (biljka); 2. ptićji lijepak
 omendät, -dõn svrš. pokrpiti na brzinu; obašiti
 omëndul, -a m bajam (stablo i plod). Isto: mëndul
 omëst, ometën svrš. otkinuti što je izraslo ili što je prilijepljeno: *Põmnjivo hõd da ne ometëš pûpke na lozi.*
 omët, -a m 1. radnja obašivanja platna, odijela po rubu da se ne suće; 2. rub haljine što se vuće po tlu, pa i vuna na ovci koja joj se vuće po blatu
 omëtice, pril. rubom: *Omëtice kãrpit, šit.*
 ometlät, -tlõn svrš. pomesti metlom ili poput toga
 omicot, omičen nesvrš. kriomice pokazivati: *Omicola mu je võge.*
 omičot, -ćen nesvrš. iter. od omëst
 ominjivät se, -njivon se i -njüjen se nesvrš.; v. ominjot se
 ominjivot se, -on se i -njijën se nesvrš.; v. ominjot se
 ominjot se, -njen se nesvrš. nećkati se, i to vanjštinom pokazivati; otezati s početkom posla: *Ča se ominješ tõte: ćãpa/ćapõj se poslä.*
 omĩra, -e ž mjera, omjera
 omĩrät, omĩron nesvrš. uzimati mjeru: *Postolõr dobrõ omĩro kad vazinje omĩru od postolã.*
 omlakãtit, -tin svrš. postati mlakim (u vjeri, ljubavi i sl.); izgubiti žestinu, ukus; obljutaviti: *Is godišćima se u svëmu omlakãti.*

- omlaskovāt se, -kūjen se nesvrš. iter. od mlāskot, oblizivati se od pohlepe za jelom
- omlaskūvot se, -kūjen se nesvrš. iter. od mlāskot. Isto: omlaskovāt se
- omlōtīt, omļōtīn svrš. omlatiti: Osūšēni zīmorōd omlōti se na stīrālu vīloron.
- omorāt, -rōn svrš. oprati u moru mrežu (na poseban način)
- omōstīt, omōstīn svrš. Omastiti: Omōstīt mriže = obojiti mreže.
Omōstīt brōdū = okoristiti se
- ōmraza, -e ž mržnja; zavada; raspirivanje neprijateljstva, svađe; v. omrāzīt
- omrāzīt, -īn svrš. prikazati koga neprijateljem; raspirivati svađu; ocrniti koga: Grīh je ōd Boga omrāzīt muža prīd ženōn.
- omūčīt (se), omūčīn (se) svrš. natrusiti (se) brašnom
- omūrit, -rīn svrš. ispeći slabo i nedovoljno; v. mūrit
- onakōvac, -kōvca m onaj koji je onakav (u lošem smislu); v. ovakōvac
- onakōvica, -e ž ona koja je onakva (u lošem smislu): Mā da mi je dōšla, pōk da mi je rēkla i onakōvīcīh i ovakōvīcīh...ma ništa, prōpja ništa, nā (tj. ja sam očekivala prigovore i napadaje da bih mogla odgovoriti, a ona je šutjela); v. ovakōvica
- ōnde, pril. (ekav. refleks glasa jat) ondje: Ōnde je tūsto kōkoš = ondje je bogatstvo, dobar miraz i sl.
- ondekōj(a), pril. ondje
- ondīkōj(a), pril. ondje
- onī, onā, onō (G onēga, onē, onēga, D onēn, onōj, onēn; pl. onī, onē, onā; G onīh) pok. zamj. onaj, ona, ono
- ōnkara, -e ž veliko sidro s dvije lopate i s križem
- onō, zamjenjuje genitiv sing. i pl. od onī, onā, onō: Bīž od onō (mjesto onē) bēštīje, od onō (mjesto onīh) vragōv.
- onōko, pril. onoliko; v. ovōko
- onolīčak, -ško (predik. -ška), -ško onolik
- onolīsan, -sno (predik. -sna), -sno onolik (za vrlo male stvari); onolik malešan
- onōški, -o (predik. -a), -o onolik
- onūhan, -hno (predik. -hna), -hno onolik malen

onùje, pril. kompar. od ondje, više onamo
 onùsan, -sno (predik. -sna), -sno onolik malešan
 ònjel, -a m l. anđeo; 2. zjenica od oka
 opahāt, -hōn svrš. otresti pljevu; v. opōhāt
 opađina, -e (G pl. opađin/opađinih) ž opaćina: *Ti si opađina*
 (inkarnirana)
 opahivāt, -hijēn nesvrš. iter. od opōhāt
 opahnūt (se), opāhnen (se) svrš. ošinuti tankim predmetom (šibom,
 bičem, konopom); lagano se udariti šibom
 opāhot, -on svrš.; v. opahnūt
 opakiv, -kivo (predik. -kiva), -kivo ne odveć opak: *Opakiva je*
kakò repjivo mazgà (tj. mazga koja se rita)
 opaklīt, -klīn svrš. paklinom namazati; v. katramāt
 opakovat, -kūjen nesvrš. biti opak; činiti opake stvari: *Āko siđanj*
ne isiče, vejšča ne izvojuje, marač opakuje (poslovica)
 opaletāt, -tōn svrš. 1. brzo opraviti posao; 2. pritisnuti srdele
palēton
 òpara, -e ž l. čin kad se tko opari; 2. stvar oparena, tj. rana
 na koži po dodiru ognja ili vrele vode: *Vēlika je tō òpara!*
Òparu je grūbo ličīt; v. opārit
 opārhnut, -hnen i oparhnūt, opārhnēn svrš. otpasti (iz cvijeta
 plod): *Kād lozà opārhnē, nī rōda na njōj.*
 opārit (se), -in (se) svrš. ofuriti (se); fig. doživjeti neugodu:
Ko sē jedōn pūt opāri, nēće provāt drugi pūt.
 opārtit (se), -in (se) svrš. uzeti na se kao breme; oprtiti se.
Isto: upārtit
 opasarāt (se), -rōn (se) svrš. izmrciti (se); zamazati (se): *Ti*
nīs brōd piturō nego opasarō; v. pasarāt
 òpaza, -e ž oprez; opreznost; pomnja: *Vajđ imāt òpaze.*
 opelāsit, -sin svrš. na brzinu nešto učiniti: *Opelāsi son mu dvī*
partīde, pōk je jūt (tj. brzo sam mu dobio dvije igre na kar-
 te, pa je ljut).
 opēšcāt se, opēšcōn se nesvrš. iter. od pēškot, otezati poslom;
 neodlučan biti; nečkati se; sporo se opremati; v. pēškot
 opēt, òpnen svrš. rastegnuti, napeti
 opijāt, opijēn nesvrš. vaditi, izbacivati zemlju iz rova, jarka;
 v. zōrōv

- opīnit*, -in svrš. pokupiti pjenu (na kipućoj vodi i sl.)
- opīnjot*, -njen nesvrš. moriti (onoga od koga se nešto moli, traži, zahtijeva), pretjerano zanovijetati: *Opīnje mi dūšu da je pūstin na tōnce.*
- opīnjot se*, -njen se nesvrš. mukom se na što davati; opirati se; nečkati se
- opīpāt*, *opīpon* svrš. pipajući pobrati (sitnije voće); obrati zrno po zrno
- oplōkāt (se)*, *oplōkon (se)* svrš.; v. *oplōskāt (se)*
- oplōskāt (se)*, *oplōskon (se)* svrš. smočiti (se) pod pljuskom kiše, mlazom vode: *Oploskō me dōrž do kōže.*
- oplotīt*, -tīn i -plōtin svrš. plotom ograditi
- ōpočan*, -šno, -šno (odr. *opōšni*; predik. *ōpočan*, *opōšnā*, *opōšnō*) opak, zao; v. *opōk*
- opogovorīt*, -vōrin svrš. opozvati, reći drugo. Isto: *oporēć*
- opōhāt*, *opōhon* svrš. 1. očistiti pšenicu od pljeve na vjetru: *Dōću kad opōhomo šenīcu.* 2. dahom otpuhati prašinu s predmeta; 3. otjerati: *Vēselo sōn ga opōhō.*
- opōk*, -o, -o (predik. *opōk*, *opōkā*, *opōkō*) opak, zao
- opōl*, *opōla* m vrst vina (rumenkasto) na po crno na po bijelo (Tako se miješano žito zove *nōpōlica*); v. *vinō*
- opōlit*, -o (predik. -a), -o koji je obilat vinom (o mastu, moštu); v. *māst*
- opomēnūt*, -mēnen svrš. ublažiti, smanjiti; ponestati: *Opomēnūlo mu je = napustila ga bol, ublažila mu se muka*
- ōpor*, -o (predik. -a), -o tvrd, nepopustljiv: *ōpore je ćūdi.*
- ōporan*, -rno (predik. -rna), -rno koji se opire: *ōporno nōrōv*
- oporēć*, -rēčen svrš. poreći, opozvati: *Nē doj mi se, Bōže, oporēć.* Isto: *opogovorīt*
- ōpose*, pril. napose: *Ol sād ćemo žīvīt svāki ōpose.*
- opōškot*, -kon svrš. opasti, popasti: *Kozā mi je opōškola dīl vārtla;* v. *pāst*
- ōprava*, -e ž roba uopće
- oprāvīt*, -in svrš. obaviti posao; v. *oprōvjāt*
- oprāvīt se*, -in se opremiti se, spremati se: *I svāt bi se oprāvīt!* (reče se onome koji je spor)

oprīšćīt (se), oprīšćin (se) svrš. oprīštiti (se) vodenim mjehurima od opeklina; ozlijediti (se) prištevima: *Oprīšćila mi se rŭkà od vrīle vodē.*

oprōsīt, oprōsin svrš. prognati koga tako da se ŷurno i zastideno mora pokupiti

oprōvjāt, oprōvjon nesvrš. obavljati posao: *Ko grē oprōvjo, ko šàje - čēko* (poslovica)

oprŭžīt, -o (predik. -a), -o dugoljast, ali manje nego što je *prŭgast*

opŭjāt, opŭjon svrš. 1. pokupiti, poloviti ũši (gamad) po kosi, tijelu, rublju; 2. dobiti komu sve u igri; opljačkati; v. *pŭjāt*

opŭznut, -nen svrš. ostati bez dlaka; oćelavjeti: *Jōš si mlōd, a opŭznu(l) si.*

orãtoj, -a m orač

orbãçit se, -in se svrš. prepirati se, goniti se, inatiti se. ...
Isto: *ortãçit se*

ōrbur, -a m jarbol (Polukružna udubina na škãfu u koju se jarbol usadi i priveŷe zove se *gōla.*)

orcãt, orcōn svrš. okrenuti brodom i jedrom uz vjetar; v. *izorcãt*

orcōvãt, -cōjēn nesvrš. prema *orcãt*

orcōs, -cōsã m vrst ribarske mreŷe: *Hodīt na orcōs* = hoditi nakrivo

ordīt se, -dīn se nesvrš. inatiti se, prepirati se. Isto: *ardīt se*

ōreb, -a m vrst ptice; jarebica; v. *čŭška*

ōrho, -ota m zli duh visoka kipa (velikih dimenzija)

ōrkul, -a m vrst alata na ribar. brodu

ōrma, -e ŷ deblji tračiči (konci) kojima je mreŷa, *mōhã* privezana uz pluta i olova (To se zove i *armadŭra*. Zato se i reče da *vajō mriŷu ōrnot*. Između armadure i *mōhē* je *polplīt.*)

ōrnot, -on svrš. 1. privezati mreŷu, *mōhŭ* jaćim koncem uz pluta i olova; v. *ōrma*; 2. pripremiti (brod za ribolov ili plovidbu): *Dignite brōd iz armiŷa i ōrmojte ga za pŭt* (tj. oslobodite brod od sidra i veza s kopnom i pripremite ga)

ōrnot se, -on se svrš. spremiti se (sebe i stvari) za posao, rad itd.

ortãçit se, -in se nesvrš. inatiti se; prepirati se; goniti se.
Isto: *artãçit se, orbãçit se*

ortat se, -on se nesvrš. isto što artat se, ortáčit se

orudje, -a sr oruđe, alat (Oruđe brođara ili kalafôta: tēslica, tēsla ili čēser, sikira, šēga ili pīla, plānja, mlôt, mlačič, klišča, svardal, strug, dlitb ili litb, macôla, vijôla, borêl)

osakātit, -in svrš. ostati bez dijela ruke; v. sākāt

oseka, -e ž povlačenje mora, spuštanje mora uz obalu (Suprotno: plīma, abūnda)

osēknūt (se), osēknen (se) svrš. slinu očistiti: Osēknūt svičū = očistiti ugljen na pavērū (stijenju) uljanice.
Osēklo je mōre = nastala je oseka

osičak, osiška m odsječak olova za tane u pušci; v. siška

osičje, -a sr tanko granje što otpadne kad se drvo siječe. Isto: odsičje, usičje

osik, -a i osīk, -sīkā (G pl. osīkov/osīcih) m ograda za živinu, ali i za gnoj; gnojište

osin, -a i osīn, osīna m sjena

osīnac, osīnca (G pl. osīnoc/osīncih) m 1. gnijezdo od osa: Bđje ti je taknūt u osīnac nēgo u njū; 2. vrst čira (poput osinca)

osip, -a m vrst kožne bolesti

osīrit, osīrin svrš. osijedjeti: Govđru da je pokōjni kapitōn (ôl brođih na jīdra) Dulčič-Puce osīri u jednū nōć; v. sīrit

oslāvit, -in (komu) svrš. pljusnuti: Oslāvi mu je dvī po rīlu (Riječ dolazi od slāvjenjo, tj. svečanog udaranja u zvona bilom.)

osle, pril. odsad

oslič, -ličā m vrst ribe. Isto: tovōr, murluc, mōl

oslīpit, -līpin svrš. učiniti koga slijepim; postati slijep; v. slīpit

oslobod, -a m vrst trave; v. trōvā

osmūdīt, osmūdin svrš. lagano opaliti nešto, a da ne daje plamena (npr. vjeđe, vlasī, vunu)

osnova, -e ž na krosnima žice na kojima se тка (žica koja se barčicom premeće kroz osnovu zove se utāk.)

osoran, -rno (predik. -rna), -rno surov, grub, goropadan

osrīdak, osrīlka (G pl. osrīlkov/osrīdok/osrīlcih) m u ogradi neograđen dio oko kojega je zemlja ostala neobrađena

ostargāt, -gōn svrš. ostrugati: Ostargōj tū zōgōrinu.

- òstí, -ih ž pl. vrst oruđa za ribolov: trozub ili višezub koji je nasaden na kopl̃šće (drveni držak):
- ostinut, -nen svrš. vrlo se ohladiti; v. st̃nut
- ostr̃ić, ostr̃ižen svrš. ošišati svu kosu na glavi; v. podstr̃ić
- òstroga, -e ž suho granato drvo (grana) uzeto kao plot ili kao oslon za lozu ili biline penjalice
- osvitl̃at, -tl̃on svrš. učiniti svijetlim: Osvitl̃at obr̃oz = osvjetlati lice, opošteniti se
- ošek̃at, -k̃on svrš. izbaciti more (iz broda): Ošek̃oj gaj̃etu.
- oš̃nut, -nen svrš. šibom udariti
- oš̃it, oš̃it̃a (G pl. oš̃itov/oš̃itih) m vrst zidne pregrade između soba u kući
- oš̃kaj̃at, -j̃on svrš. otući okrajke, rubove: Š̃akvu vaj̃o oš̃kaj̃at za iš̃ nj̃on igr̃at.
- oš̃korup̃at, -p̃on svrš. skinuti skorup; v. š̃korup̃
- òštar, -tro, -tro (predik. òštar, oš̃tr̃a, oš̃tr̃o) oštar: Oš̃tr̃a je kak̃o brij̃atno brit̃va.
- oš̃tar̃ija, -e ž krčma
- òštarje, -a sr bilo koje oštro oruđe ili oružje, ili njihov dio; v. kos̃or
- òšt̃or, ošt̃or̃a m krčmar: Činĩ k̃onte pr̃ez ošt̃or̃a = čini račune bez krčmara, tj. problematično je
- òš̃triga, -e (G pl. òš̃trig/òš̃trigih) ž kamenica, vrst morske školjke; v. š̃k̃olka
- oš̃trij̃oda, -e ž vrst južnog vjetrova; v. ṽitar
- òštro, -a sr; v. òštarje
- òštro, -a sr vrst južnog vjetrova; v. ṽitar
- oš̃tr̃uj̃a, -e ž vrst ribe od dna. Isto: g̃ira iz dubiñe; v. hl̃onda-vina
- ot̃ač-d̃on, -dñeva m dan uoči Božića (Oš̃ĩci = nedjelja pred Božić, M̃aterice = majčin dan pred Božić, Iṽonj-d̃on i St̃iponj-d̃on = dani poslije Božića)
- otarñut, ot̃arnen svrš. u rastu zaostati, zastati zbog zakasnjelosti: Sm̃dkva već̃e p̃utih ot̃arne jer zakas̃ni.
- òteč, -i ž oteklina. Isto: òtoč

otêl, otêla m hotel. Isto: atêl

oterãĉa, -e (G pl. oterôĉ/oterãĉih) ž otiraĉ, ruĉnik. Isto: oti-
rãĉa, terãĉa

oti, otã, otô (G otêga, otê, otêga; D otên, otôj, otên) zamj. taj,
ta, to

otifćit se, -in se svrš. upaliti se, ognojiti se (oko rane, ĉira,
otekline), oprištiti se (po koži): *Đići se otifćidu jŭsta od
vêlike fibre.*

otirãĉa, -e (G pl. otirôĉ/otirãĉih) ž otiraĉ, ruĉnik. Isto: oterã-
ĉa, terãĉa

otkotŭrãt, -tŭron svrš. otkotrljati

otkrêĉit, -krêĉin svrš. odlupiti, otkršiti

otkuĉãt, -ĉôn svrš. otkvaĉiti. Isto: olkuĉãt

otkulêcãt, -lêcon svrš. (posprdno) otići hodajući. Isto: olkulê-
cãt; v. kulêcãt

oto, pril. i uskl. eto: *Ôto ti, pök piĵ. Ôto ih, grêdŭ.*

otôbar, -bra m mjesec listopad; v. mîseci

otoĉ, -i ž oteklina. Isto: ôteĉ, ôtok

otoĉênica, -e ž voda koja se otoĉi nakon pranja; v. oblivãĉa

ôtok, -a m oteklina. Isto: ôtoĉ

otôk, -a m istakanje slatkog vina (mošta) iz *badnjênice*

otôliĉ, pril. maloprije. Isto: tôliĉ

otôrnut, otôrnen, svrš. otrnuti: *Ôl tîsnih postôlih otôrnu/otôrnedu
nôge.*

otpãrhnut, -nen svrš. otpasti od cvjetića, a plod ne otrijebiti
(o lozi). Isto: olpãrhnut

otpãst, otpãdnen svrš. otpasti: *U stôrin kŭćima otpãdne inkôrt.
Isto: olpãst*

otpãst se, otpôsên se svrš. zbaĉniti se (o živini). Isto: olpãst
se; v. oblôtiti se, naskotniti se

otpêĉit se, -pêĉin se svrš. odvrnuti se. Isto: olpêĉiti se

otpeĉivãt, -ĉijên nesvrš. stršiti izvan svoga mjesta, ne priljub-
ljivati uz što, nego se odvajati. *Otpêĉijŭ vêlike ŭši.
Isto: olpeĉivãt*

- otpêrhot (se), -on (se) svrš. jedva (se) odgojiti, podići, uzrasti. Isto: *olpêrhot (se)*. Jedva je onò ditêta otpêrholà. Mòli se je lìpo otpêrho.*
- otpìjät, -pìjèn (misu) nesvrš. pjevati (misu); ministrirati. Isto: *olpìjät**
- otpit, -pìjen (misu) svrš. 1. otpjevati misu; ministrirati; 2. srknuti tekućinu (kad je razom posude da se ne prelije). Isto: *olpìt**
- otpõhät, -põhon svrš. otpraviti, otjerati. Isto: *olpõhät**
- otprêdät, -prêdon nesvrš. trzati se od straha, uzdrhtavati. Isto: *olprêdät**
- otprêdot, -don svrš. uzdrhtati (od straha); Isto: *olprêdot; v. prêdot**
- otprõšit, -prõšin svrš. poći brzo; pobjeći: *Otpřõši je* = pokunjen je pobjegao*
- otrehãjit se, -jin se svrš. pomoći se u tijelu; okrijepiti se iz slaba zdravlja i stanja. Isto: *oltréhãjit se**
- otrehãnjit se, -njín se svrš.; v. *otrehãjit se**
- otrêsit, -o (predik. -a), -o 1. jak, krepak u tijelu; krupan: *otrêsit čovik* = krupan, jak čovjek; 2. ljut, drzak: *Tãko govõri sõmo otrêsito rìlo*.*
- otribina, -e (G pl. *otribin/otribinìh*) ž ostatak od čišćenja povrća*
- otribit (se), otrĩbin (se) svrš. očistiti (se) od nečistoće, nepotrebna dijela, dovršena cvata (o povrću i voću): *Otribìla sòn zêje za večëru. Mãsline su se vëd otrìbile* (tj. otpao je cvijet i pokazao se plod)*
- otrõnčina, -e (G pl. *otrõnčin/otrõnčinìh*) ž dronjak: *Nëču tũjih otrõnčin, põk da su õl krajìce*.*
- otrũnit (se), otrũnin (se) svrš. otpasti na sam dodir (npr. pup, cvijet)*
- otrũpit, otrũpin svrš. postati kao trup; otešćati u tijelu (obično od obilata jela). Isto: *utrũpit**
- otũje, pril. kompar. od tu, više tamo: Čã otũje, tõ hũdje. Stãn otũje = stani malo dalje; v. *ovũje**
- ovcã, -ã (pl. *õvce* i *ovcë*, G *ovõc/ovõh*) ž 1. ovca; 2. vrst bijele ribe; v. *bìlo rĩba**
- ovãko i ovakõ, pril. ovako: *Kakõ se navãrde lozã?* - *Ovãko, a mòre se i ovakõ*.*
- ovakõvac, -kõvca m onaj koji je ovakav (u lošem smislu); v. *onakõvac**

ovakòvica, -e ž ona koja je ovakva (u lošem smislu); v. onakòvica

ovčica, -e ž 1. mala ovca; 2. vrst bijele ribe; v. bilo riba

òvde, pril. (ekav. refleks glasa jat) ovdje

ovì, ovà, ovò (G ovèga, ově, ovèga, D ovèn, ověj, ovèn; pl. ovì, ovè, ovà; G ovìh) pokaz. zamj. ovaj, ova, ovo

òvnji, -o (predik. -a), -e koji je od ovce, ovna: Òvnjo živina (tj. ona koja pripada u vrstu ovce). Ovò je òvnje mēso.

ovòko, pril. ovoliko

ovoličak, -ško (predik. -ška), -ško ovolik

ovolišan, -sno (predik. -sna), -sno ovolik malen: Nì mi dô ni ovolišnu mārivicu krùha.

ovòški, -o (predik. -a), -o ovolik

ovùhan, -hno (predik. -hna), -hno ovolik sitan. Isto: ovùsan

ovùje, pril. kompar. od ovdje, više ovamo: Stàn ovùje = stani bliže

ovùsan, -sno (predik. -sna), -sno ovolik malešan. Isto: ovùhan

ozìrot se, -on se nesvrš. okolo gledati; osvrtati se: Ča sè ozìroš, kakò da se na ništò uzìreš.

òzleda, -e ž (ekav. refleks glasa jat) ozljesa

ozlèdit, ozlèdin svrš. (ekav. refleks glasa jat) ozlijediti

Òzrinj, -a m glavica-vidikovac između Brusja i Grablja (dolazi od glag. ozìrot se): Sprìko Òzrinja ni kozù (tj. iz tuđega mjesta ni kozu, kamoli ženu)

ozùbit se, ozùbin se svrš. ljuto protiv koga ustati; oprijeti se; pokazati zube: Rèka sòn mu ča gã je hodìlo, ma se nì ũfo ozùbit.

ozèt, òžmen, svrš. izažeti (vodu iz robe u pranju)

òžet, -o (predik. -a), -o koji nije začinjen: òžeto zèje

òživan, -vno (predik. -vna), -vno koji nije dovoljno razvodnjen: Vinò je òživno.

- pačvōrīt*, -*čvōrin* nesvrš. raditi posao bez vrijednosti i kako mu drago
- pačūga*, -*e* (G pl. *pačūg/pačūgih*) ž i m stvar, osoba male vrijednosti; neznan posao: *Mèštār pačūga* = zanatlija male sposobnosti (nadrimeštar) ili koji radi stvari male vrijednosti
- pačūgāt*, -*gōn* nesvrš. raditi posao male vrijednosti: v. *ispačūgāt*
- padēla*, -*e* (G pl. *padēl/padēlih*) ž zdjela od zemlje; v. *pōsude*
- pafarēla*, -*e* ž ružan čin (koji je na zazor i sramotu): *Ne hōd mi nā oči: līpu si mi pafarēlu naprāvila!* (Oksimoron *līpo pafarēla* pojačava ružnost i sramotnost čina.)
- pāga*, -*e* ž glina; v. *gnjīla*
- pāgar*, -*a* m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- pāh*, -*a* m dah; ugodno strujanje zraka, vonja, mirisa, v. *pahāt*
- pāhaj*, -*hja* (G pl. *pāhoj/pāhjih*) m pramen (vune, vlasi, kose) koji se svjetlošću i bojom razlikuje i ističe od ostaloga: *Akušōjē je bīli pāhaj vlōs na glōvi.*
- pāhajica*, -*e* ž pahuljica: *pāhajice vūne* = mali pramenovi vune koji se češljaju
- pahāt*, -*hōn* nesvrš. davati vonj, miris: *U pramaličē šūma, mōre, ārija pahō mīrlisima. Biž ēā: pahōš mi vīnōn, rakijon, ēā li!?*
- pajāk*, -*jkā* (G pl. *pajōk/pajkōv/pajkīh*) m dem. od *pōj* (tj. palj), velika drvena žlica; v. *pajvēn, pōsude, sūdi*
- pajčīca*, -*e* (G pl. *pajčīc/pajčīcīh*) ž dem. od *pājka*, sitna koštica u plodova
- pajdīt*, -*dīn* (komu) svrš. prihvatiti: *Nī mu pajdīlo ēa je izī.*
- pajdūšīt se*, -*dūšin se* nesvrš. napuhivati se, napinjati se od jeda, zloće ili od posla, navlastito od hrane; v. *ispajdūšīt se*
- pajīke*, -*kih* i *pajīk* ž pl. mjesto popaljeno (npr. u šumi); garište u svrhu da izgori divljač (divlje grmlje) da bi ispod pepela brzo poniknula trava za pašu, za sijanje ili sadenje
- Pajīz*, -*a* m Stari Grad (na Hvaru)
- Pajizāni*, -*zānina* m stanovnik *Pajīza*
- pājka*, -*e* ž (G pl. *pačōk* i *pajkīh*) koštica od ploda (grožđa, masline itd.)
- pājka*, -*e* ž patka; v. *čūška*

pajòl, -a m pomična daska pri dnu broda iznad *tercarrije* i *kòntrokolùmbe* koja se zove i *permezòl*, *tremezòl* i *tramezòl*. (Ispod *pajòlih* je šupljina zvana *santìna*. Iznad prvih nalaze se i drugi pajoli što počivaju na *balaštrìni* s jedne i druge strane broda.)

pajvèn, -vèno, -vèno (odr. *pajvèni*; predik. *pajvèn*, *pajvenà*, *pajvenò*) grabljen, kupljen paljem; *pajvèno ùje* = ulje koje se ne cijedi, nego tare i grabi paljem; v. *tarvèn*

pàklina, -e (G pl. *pàklin/pàklinih*) ž crni katran za premazivanje broda; v. *pakòl*

pakòl, *pàkla* m 1. pakao; 2. crni katran za premazivanje broda; v. *pàklina*

palabòt, -a m jedrenjak s tri ili četiri jarbola i s više *flòkkih*; v. *lòger*, *bròd*

pàlac, *pòlea* m 1. prst na ruci; 2. na brodu drvo s prstom na koji se naslanja veslo kad se vozi. (Sliči ruci s palcem; kad je to samo prst, zove se *škàram*.); 3. vrst bolesti na lozi (Bolest je na lozi još i *nedàća* i *lùg*. Druga je bolest *peronòspera*); v. *štròp*

palamìda, -e ž vrst plave ribe. Isto: *polònda*; v. *plovùćo rìba*

palandòra, -e ž vrst ribarske mreže; v. *mriža*

palangòr, -gòrà m naprava s udicama za ribolov. Isto: *parangòl*

palarija, -e (G pl. *palarij/palarijih*) ž velika drvena zdjela; fig. širok obraz (pospr.); v. *sùdi*, *pòsude*

palèta, -e (G pl. *palèt/palètih*) ž plosnata daščica kojom se pritisku srdele pri soljenju u *barìlu*

paletàt, -tòn nesvrš. 1. brzo trčati: *Mùl paletò kakò sajìta*; 2. pritiskati srdele (soljene u *barìlu*) *palèton*.

paležàt, -žòn nesvrš. motikom ili lopatom u *zòròvu* raditi i izbacivati za sobom odvaljenu zemlju

pàlica, -e (G pl. *pàlic/pàlicih*) ž šiba: *Prì su meštròvice kašti-gòvàle òicu pàlicon po rukòh; tò su se zvòle sardèle*.

palìč, -lìčà m kopriva; fig. oštar, otrovan jezik ili ćud ili ćeljade

palòe, -a m palača

palùba, -e ž paluba. Isto: *kuvèrta*

paljašica, -e (G pl. *paljašic/paljašicih*) ž ona koja ubacuje u goruće žvalo vapnenice kiće, šumu; v. *prilagašica*, *družina*

paljèvina, -e (G pl. *paljèvin/paljèvinih*) ž 1. opaljena stvar; 2. vonj nečega što je opaljeno. Isto: *pòljèvina*; v. *pòlj*

- paljōđ*, -*ljōđā* m onaj koji ubacuje kiće, šumu u žvalo vapnenice;
v. *družina*; *japjēnica*
- pamidōr*, -a m rajčica: *Od pamiđōrih se čini šūfiga.*
- pāmrok*, -a (pl. *pāmroci*, G *pāmrokov/pāmrocih*) m pomućenje pameti:
Čā su ti uđrili pāmroci ū glovu. Njemu su u glōvi pāmroci
(Vjerojatno je to metateza od *pomrak*.)
- pančēta*, -e (G pl. *pančēt/pančēti*) ž potrbušnica: *Pančēta od ūgora*
je nđjbōjo pečenā.
- pandūr*, -*dūrā* m seoski redar od prigode do prigode: *Pandūrih vēć*
nī ōl pri Parvēga rāta.
- panōda*, -e (G pl. *panōd/panōdi*) ž kuhan kruh: *Kad nī krūha, jīst*
dēmo panōdu (ironiziranje neimaštine)
- pānula*, -e (G pl. *pānul/pānuli*) ž vrst naprave s udicom za ribo-
lov (povlači se za sobom dok brod vozi)
- panzōr*, -*zōrā* m pazar; v. *būngarit*
- papā*, -*ē* ž jelo (za djecu): *Plēskon, plēskon, čāča grē, nōsi bumbū*
i papē.
- pāpica*, -e ž dem. od *papā*, jelo (za djecu): *Hōćeš pāpice?*
- pāpit*, -in nesvrš. jesti (obično o djeci): *Hōćeš pāpit?*
- papōr*, *pāpra* m papar
- papranica*, -e ž posudica za papar
- pāprenjok*, -a (G pl. *pāprenjokov/pāprenjocih*) m vrst slatkiša što
ga prave u Starom Gradu na Hvaru od brašna i meda, a začinjaju
ga *žufrōnon*
- paprica*, -e (G pl. *papric/papricih*) ž 1. okrugao komad drva ili
pluta kojim se začepi veća rupa na mijehu (Oko nje se sveže
rub rupe.); 2. malena zbijena ženska osoba; 3. papreno čeljade
- pāprot*, -i ž vrst biljke; v. *cvīće*, *trōvā*, *zēje* (Više je u izgovoru:
prāprot, kao i *grāvron* više od *gāvron*.)
- papūđ*, -a m lagana cipela, obično svečana; v. *postōl*
- papūča*, -e ž; v. *papūđ*
- papūšćit* (*se*), -*pūšćin* (*se*) nesvrš. prazniti mesnati sadržaj i
uslijed toga mreškati se: *Nōni se papūšći vrōt kakō zaborāvje-*
no smōkva na stablū.
- pāra*, -e ž životno počelo u živine: *Pustī je pāru = uginuo je*
- paramār*, -a m drvena ogradica na razmi škāfa; v. *rāzma*

- parangōl*, -gōlā m sprava s udicama za ribolov. Isto: *palangōr*.
(Ima *māištru*, tj. glavni konop o kojem vise konci, *pičāk*, s udicama); v. *alōti na ribar. brođu*
- parašōl*, -a m oveći komad platna ili jute (služi za prenošenje mreža ili komadnih stvari)
- pārčit (se)*, -in (še) nesvrš. izbočivati (se), stršiti: *Pārči se kakō rōg u vriēci. Pārči sise i guzice.*
- parčogūzac*, -gūjca (G pl. *parčogūzoc/parčogūjcih*) m mrav koji uzdiže stražnji dio tijela: *Stāvit ōu te pod māslinu nekā te parčogūjci izidū.*
- parčūn*, -čūnā m muška kosa, duga niz leđa spuštена. Isto: *perčīn*
- parčāt*, -čōn svrš. pripremiti, prirediti: *Večēra je parčōna.*
- parčōvāt*, -čōjēn nesvrš. pripremati; priređivati: *Parčōjē se nevēra. Riba se parčōjē na brujēt, na lēšo i na gregōdu.*
- pārdamač*, -a m jelo koje se bez osobite potrebe (gladi) pojede: *Ōn bi svē u pārdamač pōžor (tj. požderao)*
- pārdavica*, -e ž ptica crno-bijela koja daje glas kao prdac; v. *čūška*
- pardēcāt*, -dēcōn nesvrš. iter. od *pardīt*, puštati vjetar
- parděj*, -dējā m vrst divljeg jestivoga povrća koje ima dug korijen (čvrgastiji od *skūloba*); v. *cvīće, zēje*
- pardejēvica*, -e (G pl. *pardejēvic/pardejēvicih*) ž glavica (brijeg) gdje ima *pardējā*
- pardejivāt*, -jivon nesvrš. iter. od *pardīt*, puštati vjetar. Isto: *pardēcāt*
- pardejūska*, -e (G pl. *pardejūsk/pardejūskih*) ž pljuska; v. *zaūšnica*
- pardīt*, -dīn nesvrš. puštati vjetar; v. *pardēcāt*
- pārhal*, *pārhlō* (predik. *pārhlā*), *pārhlō* prhak, prašinast
- pārhk*, *pārhko*, *pārhko* (Odr. *parhkī*; predik. *pārhk*, *parhkā*, *parhkō*) koji prši, koji je kao prah, prašinast, prhak: *pārhko zemjā. Zemjā je parhkā = brašnasta zemlja u kojoj nema kamenčića (Ako je u njoj kamenčića, onda je graharāsta.)*
- parhnālišće*, -o sr mjesto gdje se kokoš *parhūto* (tj. valja i razmeće zemlju, prah); v. *parhūtāt*
- parhnīšće*, -o sr mjesto gdje je prhka zemlja
- pārhot*, -a m prhut na glavi (u vlasima)
- parhutāst*, -tāsto (predik. -tāsta), -tāsto pun prhuta

- parhūtāt se, -hūtōn se nesvrš. valjati se i razmetati zemlju, prah (o kokoši): Iđ, čā sē tōte parhūtōš?!*
- parhutāvac, -tōvca (G pl. parhutāvoc/parhutōvcih) m; v. parhutōvac*
- parhutōvac, -tōvca (G pl. parhutōvoc/parhutōvcih) m bolest od koje loza olupārhnē, tj. kojoj plod otpadne u cvijetu*
- parīć, -rīcā m malo veslo (za male brodice)*
- parip, -a m živina za teret (mul, magarac)*
- pārit, -in nesvrš. peći, grijati, sušiti: Pāri žerāva i, ogōnj. Pārit žīle = živjeti: Mālo će veē onī stōri pārit žīle.*
- parīt se, -in se nesvrš. grijati se, peći se na suncu, uz oganj: Stōrci se pāriđu u pripēcku.*
- parīt (se), -rīn (se) nesvrš. činiti se, izgledati: Vēdri se: parī da nēče dōrž. Parī mi se da je tō ōn.*
- parkāč, -kāča (G pl. parkōč/parkāčov/parkāčih) m posao prost; štrapac: ōn je od svākega parkāča. ōn je za parkāč. Rōba od parkāča (tj. stara poderana i zakrpana roba koja služi kao krpa)*
- pārkno, -a i parknō, -ā sr prkno (ali se pristojno reče tīlo: Udrīla mi je nīko bōlest dōle ū tīlo. Čīn mi bānje nā tīlo.)*
- parkosīt, -sīn nesvrš. prkositi*
- parkōsit, -o (predik. -a), -o prkosan, prkosit*
- parmezōl, -zōlā m greda u brodu na lukočima iznad kolumbe, kontra-kolumba. Isto: permezōl, tremezōl i tramezōl*
- parōda, -e ž glava od grede pružena po krmu izvan broda (iznad mora)*
- pārojak, -jka (G pl. pārojok/pārojkih) m malen, nuzgredan roj u pčela*
- pārsi, pārsih/pōrs/parsījuh: (L pārsih/parsīma) ž pl. prsa*
- pārst, pārsta (pl. pārsti, G pārstih i pōrst; L pārstih/pārstima m prst: Pārst od rukē bi zō nje prigōrīla. Pārst dāivna = malo vina bez vode. Dūgih je pōrst = rado krade. Grē na pārstih.*
- pārstac i parstāc, parstacā (pl. parstaci, G parstōc/parstaciḥ) m prstac, vrst morske školjke; v. škōlka*
- pārsten, -a m prsten, vitica oko prsta kad ima oko (Ako nema oko, zove se vēra; ako je na grozd izrađena, zove se grozdenjāča; ako je vēra u podobi zmije, zove se biša.)*
- parsūra, -e (G pl. parsūr/parsūriḥ) ž tava; v. tōvā: Lipotā se na parsūri vōri - dobrotā se po svēn svitū fōli (poslovica)*

- paršurāta*, -e (G pl. *paršurōt/paršurātih*) ž u *parsūri*, tj. u tavi frigani na ulju ušticipci u koje se stavi sūhve, komadići smokava, limuna itd.
- paršūt*, -a m slano, osušeno svinjsko stegno, pršut
- partēn*, -tēno, -tēno (odr. *partēni*; predik. *partēn*, *partenā*, *partenō*) koji nije tkan od vune (jer je taj *suknēn*); fig. koji je slaba ustroja i zdravlja: *Ovð dītē ti je partenō*.
- parūn*, -rūnā m upravljač družinom i mrežom *trāte*, a posebice *zōtēge* (Uza nj je *naukīr* koji se iskrca s *parvōn* na obalu i nadgleda potezanje); v. *trāta*
- parvakinja*, -e (G pl. *parvakīn/parvakīnjih*) ž živina (npr. koza) koja prvi put poleže (Kad drugi put poleže, reče se: *dvizica*. I za ženu koja prvi put rodi reče se *parvakinja*.)
- parvī*, -ō, -ō prvi: *parvī dōn*, ponedjeljak (Ostali dani tjedna: *tōrij*, *sridā*, *čtvōrtāk*, *pētāk*, *subōta*, *nedija*)
- parvō*, -ē ž krilo mreže trate koje se prvo baca u more (Drugo krilo se zove *zōtēga*. Na *parvōj* družinu prati pri potezanju *naukīr*, a na *zōtēgi* je prati *parūn*, a *barkīr* je nad *sinjōlōn* iznad *sāke*.); v. *trāta*
- paržūn*, -žūnā m zatvor
- pās*, *pāsa* i *pasā* (pl. *pāsi* i *pasī*, G *pōs/pāsih* i *pasīh*) m 1. pas; 2. vrst ribe od dna; v. *hlōndavina*
- pāsara*, -e ž brod posječene krme; v. *kajīć*
- pasarāt*, -rōn nesvrš. kvariti (gotov) posao, mrčiti, mazati: *Tī ne pīšeš nēgo pasarāš kōrtu*.
- pasarēla*, -e ž čin mrčenja, mazanja, kvara dovršena djela
- pāsika*, -e ž ograđen predjel gdje pase blago
- pāsji*, -a, -o pseći: *pāsji kāšaj* kašalj hripavac; crni kašalj; v. *kukurikāvac*; *pāsjo kīta* vrst biljke; v. *cvīće*
- pasketāt*, -tōn nesvrš. dobro se gostiti: *Na paskīnjoh se pasketō kakō na pīrū*.
- paskīnje*, -ih i *paskīnj* ž pl. gozba prigodom krštenja; krstitke
- pāskvica*, -e (G pl. *pāskvic/pāskvicih*) ž vrst biljke; v. *zēje*
- pāsmo*, *pasmā* (G pl. *pāsom/pāsmih*) sr namotaj pređe ili žice u dugoljast oblik (ne u klupko)
- pāst*, *pōsēn* nesvrš. pasti: *Iōī mi pōsē brōve u Njīnja-glōvu*.
- pāst*, *pāden* svrš. pasti: *Dōrž se šōldo da ne pādeš*.
- pāstar*, *pastrā*, *pastrō* nešto malo vlažan; *pastrō sukōnee*, *pastrā košūja*

- pastirica*, -e (G pl. *pastirice/pastiricih*) ž 1. pastirica; 2. vrst ptice; v. *družina, čuška*
- pāstorak*, -rka m *pastorak*; v. *rōdb. imenā*
- pāstorka*, -e ž *pastorka*; v. *rōdb. imenā*
- pāša*, -e ž hrana i predjel gdje se nalazi hrana za ovce, ribu i sl.: *Grēn u pāšu = gonim koze ili ovce na pasište. Tāmo je nōjbōjo pāša za mūlā.*
- pašajica*, -e (G pl. *pašajice/pašajicih*) ž vrst vijka koji prolazi kroz dasku da bi se učvrstio maticom na kraju
- pāšma*, -e ž gredica iznad kolumbe na provi broda
- pašmāga*, -e ž vrst obuće (u pjesmi starinskoj); v. *postōl*
- paštūn*, -ūnā m žbuka: *Paštūn se činī od jōpna i sarbūnā i vodē.*
- pāta*, pril. izjednačeno, namireno, izravnano: *Tī mēni onō, jō tēbi ovō i sād smo pāta.*
- patāfa*, -e (G pl. *patōf/patāfih*) ž mrlja; modrica
- patakūn*, -kūnā m vrst starog novca (metalnoga)
- patāna*, -e ž mali brod ravna dna: Isto: *batāna*; v. *brōd*
- pātīt*, -in nesvrš. 1. patiti, trpjeti; 2. umišljati se: *Onā pāti da je līpā. Pātīt po Matīju = biti malo zvrkast; biti bolesno, zvrkasto umišljen*
- pātoščina*, -e ž naslaga kala na odijelu, što zaudara: *Smardī pātoščinon.*
- pāuk*, -a m 1. pauk; 2. vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- pavēr*, -vērā m stijenj: *Nī pavērā u tūbū.*
- pazamohōvac*, -hōvca m vrst ptice; v. *čuška*
- pazdejāt*, -jōn nesvrš. lakomisleno se provoditi; rasipati; skitati se
- pecēta*, -e ž kravata: *Ōlsvēca (za blagdan) dikmāni stāvu/stāvidu pecētu.*
- pēča*, -e (G pl. *pēč/pēčih*) ž 1. velik komad: *pēča žovīčine, pēča ženē*; 2. krpa (osobito platna): *Blīd je kakō pēča.*
- pečātina*, -e (G pl. *pečātin/pečātinih*) ž vrst zmiје: ridovka; v. *gūjā*; fig. mrlja na gnjatima opaljena od žara, vatre: *Pečātine su ti po nogōh đā se pūno pekōliš (tj. stojiš previše blizu ognja)*
- pēčīt se, pēčīn se* (na koga) nesvrš. kriviti obraz (osobito usta) prema komu za porugu. Isto: *bēčīt se*

pečūrva, -e (G pl. pečūrov/pečūrvih) ž pečurka

peć, pečen nesvrš. peći: Oni pečū ribū na gradīkuloh, a mī na rōž-nju.

pēć, -i ž mjesto gdje se peče kruh

pečarīca, -e (G pl. pečarīc/pečarīcih) ž pečarica; v. družīna (Pečarīca je ne samo ona koja tudi kruh peče, nego i svaka ženska osoba koja donese peći svoj kruh.): Danās je pūno pečarīc.

pečarīna, -e (G pl. pečarīn/pečarīnih) ž pristojbina za pečenje kruha

pečnjīca, -e (G pl. pečnīc/pečnīcih) ž zgradica u kojoj je peć (gdje se peče kruh)

pečōr, -čōrā m onaj koji peče kruh

pēgula, -e ž paklina, smola, fig. nezgoda, nesreća, "peh"

pegulāt, -lōn svrš. paklinom namazati brod. Isto: opaklīt, katramāt

pehōr, -hōrā m drvena posuda (udjelana od jednog komada) iz koje se pije; v. sūdi

pēkja, -e (G pl. pēkoj/pēkjih) ž petlja; uzao na vrpci

pekjanīja, -e (G pl. pekjanīj/pekjanījih) ž zapletaj, zanovijet; neprilika u moralnom smislu

pekōlīt, -kōlin nesvrš. iter. od peći, grijati (više grijati nego peći): Čā tolīko pekōliš gnjāte?!

pekōlīt se, -kōlin se nesvrš. grijati se na suncu; grijati se previše i vrlo blizu vatre

pelendōr, -dōrā m sud i daske za pranje pelena

pelīn, -līna (G pl. pēlin/pelīnih) m biljka gorka okusa; v. cvīće: gōrak kakō pelīn

pēlīt (se), pēlin (se) nesvrš. širiti (se); izlagati se (peći, suncu, ognju): Pēlīt gnjāte na komīnū.

pēluh, -a m suh list, tanka suha grančica

pelūhje, -o sr suho lišće, tanke suhe grančice; v. hōmul: I pelūhjo se stāvi u japjēnicu prī nēgo se užēžē da veselīje i bōje zaplandō.

pelūške, -ih ž pl. posao o kojem se ne priča: Grēn u pelūške. Bī son u pelūške (tj. idem, bio sam za poslom o kojemu neću da govorim)

pēna, -e ž jedro na trokut; v. jīdro

- penŭn*, -nŭnà m vrst gredice na brodu. Jedro *trêva* ima na donjem kraju *penŭn* koji je privezan uz jedro *marafŭnima*; v. *bŭn* i *bŭnja*
- penuncŭn*, -a m gredica uz *ãštu* od prove namještena nad morem, za *flòk*
- pèpot se*, -on se nesvrš. ne znati se uputiti u posao, nego oklijevati; otežati s poslom: *Dòkli se tŭ pèpoš po dvòrŭ, drŭgi su već ũ poju na poslŭ.*
- pèpov*, -o (predik. -a), -o koji oteže, oklijeva s poslom
- pèpovac*, -vca (G pl. *pèpovac/pèpovcih*) m onaj koji oteže, oklijeva s poslom
- pèpovica*, -e (G pl. *pèpovic/pèpovicih*) ž ona koja oteže, oklijeva s poslom
- perčŭn*, -a m muška kosa, duga niz leđa spuštена. Isto: *parčŭn*
- pèrhot (se)*, -on (se) nesvrš. jedva (se) gojiti, hraniti: *Onò di-tèta se jedvã pèrho.*
- perhŭtãt se*, -hŭton se nesvrš. čistiti se od perja trešnjom ili čupanjem (o pticama)
- perŭja*, -e (G pl. *perŭj/perŭjih*) ž pralja; v. *družŭna*
- pèrje*, -o sr pera od ptica
- perjê*, -ô sr vrst trave na pjeskovitu morskom dnu: *Mriža je pŭna perjò; v. tròvã*
- permezalèt*, -a m drvo u oplati s unutarnje strane broda
- permezòl*, -zòlã m greda na dnu broda iznad kolumbe, kontrakolumba. Isto: *tramezòl, tremezòl*
- peronòspera*, -e ž vrst bolesti na lozi, peronospora; v. *pòlãc*
- perŭčãc*, -rŭjca (pl. *perŭjci*, G *perŭcòc/perŭjcih*) m bolest kože na dječjoj glavi
- perŭn*, -rŭnã m viljuška: *Zêje se jŭ perŭnòn.*
- pèskot (se)*, -on (se) nesvrš. petljati (se); krzmati (se), sporo raditi: *Onŭ pèskovac se pèsko kŭs jŭtra.*
- pèskov*, -o (predik. -a), -o koji petlja, sporo radi, oteže s poslom
- pèskovac*, -vca (G pl. *pèskovac/pèskovcih*) m onaj koji krzma, petlja, oteže s poslom
- pèskovica*, -e (G pl. *pèskovic/pèskovicih*) ž ona koja krzma, petlja, sporo radi, oteže s poslom

pēst, -a (G pl. *pēst/pēstih* i *pēstih*) m šaka stisnuta: *Dō mu je dvō pēsta u škina. Čapō je pēst.*

pēstāt (se), *pēston* (se) nesvrš. tući (se) šakama

pestiš, -*tīša* m briga: *Svāk imo svōj pestiš.*

pēšnja, -e (G pl. *pēšonj/pēšnjih*) ž usna: *Dikmōn je būši(l) dīvnjū u pēšnje. Dīvnjū debēlih pēšonj.*

pēšnjardīn, -a m onaj koji ima debele usne

pēšnjardīnka, -e ž ona koja ima debele usne

pēšnjārdo, -ta m; v. *pēšnjardīn*

pēštākul, -a m metateza od *špetākul*

pēštamōra, -e ž 1. vrst igre (udarajući kovanim novcem o zid ili dasku; dobitnik je onaj komu novac, odbivši se od zida ili daske, upadne u naznačeni krug); 2. fig. zaigravanje oko osobe ili nekog događaja: *Vidi(t) čemo i tū pēštamōru.*

pēštāt, -*tōn* nesvrš. činiti stvar plosnatom gnječenjem; spljoštavati; gnječiti

pētāk, *pētka* i *pēlka* (pl. *pētki/pēlki*, G *pētkih/pēlkih/pētkov/pēlkov*) m petak; v. *parvi dōn*

petāt, -*tōn* (komu što) svrš. udariti koga čim (kamenom, šakom) *Petō mu je kāmik ū glove.*

petāt se, -*tōn se* svrš. uvaliti se, dati se, uljesti: *Petāla se je u stādo gūba. Petāla se je mojica u suknēnu rōbu. Petō se je čōrv u māslīne.*

petīca, -e (G pl. *petīc/petīcih*) ž izbočen oštrac na hrptu *kosora* ili *vinōrisca* (tj. na vanjskoj strani); v. *kosōr*

petinēla, -e ž gredica, daska ispod šōjera od *bukapārte* na brodu

petopārst, -*pārsto* (predik. -*pārsta*), -*pārsto* petoprst: *rūta peto-pārsta*

petrōra, -e ž kamenolom: *Iz petrōre se vādi grōta za jappēnicu.*

petrōvača, -e (G pl. *petrōvoč/petrōvačih*) ž vrst smokve koja dvaput rodi, prvi put o sv. Petru; v. *smōkva*

petrōvčica, -e (G pl. *petrōvčic/petrōvčicih*) ž; v. *petrōvača*

petrōvkinja, -e (G pl. *petrōvkinj/petrōvkinjih*) ž; v. *petrōvača*

pic, -a m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*

picūn, -*cūnā* m prvi madir uz kolumbu (Drugi iznad njega zove se *višepicūn*; treći je *bracōla*. Svi drugi imaju svoj broj, a prvi odozgo zove se *cēnta*.)

pičōla, -e ž vrst povrća, radič; v. *zēje*
piča, -e ž majčino mlijeko: *Blōženā piča kojōn te māt zadojila.*
pičāk, -čakā m končić na glavnom konopu na parangalu; na njemu vise udice na parangalu
pičan, -čno (predik. -čna), -čno hranjiv; krepak (o hrani)
pičōna, -e ž povisoka zdjela s ručicom; v. *pōsude*
pičōnica, -e ž dem. od *pičōna*: *A māt vāvik pičōnicoon za ditēton.*
pihāt, *pihon* nesvrš. teško i brzo disati od bolesti, nerveze, od posla ili brza hoda; dahtati
pihāvina, -e ž teško disanje (u zadusi)
pihnūt, *pihnen* svrš. naglo dihnuti; izdahnuti, umrijeti
pihūra, -e ž zaduha: *Zadūši(t) će ga pihūra.*
pihūrast, -rasto (predik. -rasta), -rasto koji ima zaduhu
pijac, *pijca* i *pijca* (G pl. *pijoc/pijcih* i *pijcih*) m stapka sa sjemenkama u povrća (npr. luka, ljutike, salate: *Zēje je išlo u pijac* (tj. učinilo je sjeme i više nije za jelo). Fig.: *Iša je u pijac* = onaj koji naglo visoko naraste.
pijāca, -e (G pl. *pijōc/pijācih*) ž trg, tržnica
pijānac, -jōnea (G pl. *pijānoc/pijōncih*) m onaj koji voli piti
pijančina, -e (G pl. *pijančīn/pijančīnih*) m teški pijanac
pijandōra, -e ž ona koja se rado opija
pijānica, -e (G pl. *pijānic/pijānicih*) ž ona koja voli piti: *Pijānica po sēbi znānica* (poslovice)
pijāt, -jāta (G pl. *pijōt/pijātih*) m tanjur; v. *pōsude*
pijātič, -a dem. od *pijāt*
pijāvica, -e ž 1. vijavica koja u vrtlogu srče more; 2. životinja koja se stavlja na tijelo da sisa krv (radi liječenja)
pijoglāvac, -glōvea (G pl. *pijoglāvoc/pijoglōveih*) m glavati crvić koji se ljeti nalazi u vodi, punoglavac
pijōnāc, -jōnea; v. *pijānac*
pijūškāt, -jūskon nesvrš. iter. od *piēt*, malo-pomalo piti
piķ, -a m gornji penūn na jedru *trēvi* (donji se zove *būn*)
piķnja, -e (G pl. *piķonj/piķnjih*) ž točka; fig. mali dio, mala količina čega

- pīlā*, *pīlē* (pl. *pīlē*, G *pīl/pīlih*) ž 1. pila; v. *bāčvor*; 2. eufem. izraz za ženski spolni organ: *Pīlō, ðl ne vīdiš da te śapōjū priko glove?!*
- pīlāt*, -lōn nesvrš. *piliti* (*pilom*). Isto: *šegāt*
- pīna*, -e (G pl. *pīn/pīnih*) ž pjena: *Mōre je pūno pīne od vèlikih bōtih.*
- pīnāt*, -nōn nesvrš. živo željeti, žudjeti, čeznuti za kim: *Pīnōn tēbe kakō dūšā rāja; v. ispināt*
- pīnezi*, *pīnēz/pīnezih* m pl. novac: *Prēz pīnēz se nī u crīkvu ne grē (poslovica)*
- pīnit*, -in nesvrš. *pjeniti*: *Pīnidu bōte: mōre se bilī.*
- pīnka*, -e (G pl. *pīnjok/pīnkih*) ž mesnata jezgra u koštanu plodu ili koštana jezgra u mesnatu plodu: *Pīnke od omēndula se stō-vjāju u krokōnt. U zārnu grōzja su pīnke. Isto: pīnjka*
- pīnkica*, -e (G pl. *pīnkic/pīnkicih*) ž dem. od *pīnka*; fig. sitnica, vrlo malo čega: *Dōj mī pīnkicu krūha.*
- pīnjāta*, -e (G pl. *pīnjōt/pīnjātih*) ž zemljan sud za kuhanje (manji od *lopīže*), nema provisla
- pīnjka*, -e ž isto što i *pīnka*
- pīnjovina*, -e ž borovo drvo, tj. drvena građa. Isto: *borovina*
- pīpa*, -e (G pl. *pīp/pīpih*) ž lula: *Dō mu je kakō za, u pīpu stāvīt (tj. malo, gotovo ništa). Nāšī su stōri mornōri imāli līpīh, vèlikih pīp iz Trebižōnde (Trapezunt na Crnom moru)*
- pīpica*, -e ž dem. od *pīpa*
- pīpīta*, -e ž bolest na jeziku i grlu kokoši
- pīpīca*, -e (G pl. *pīpīc/pīpīcih*) ž pile (žensko); v. *pīrica*
- pīpīc*, -a m *pīlīc*, pile (muško)
- pīpov*, -o (predik. -a), -o spor; koji se gubi u nevažnim stvarima i sitnicama
- pīpovac*, -povca (G pl. *pīpovoc/pīpovcih*) m onaj koji se gubi u nevažnim stvarima i sitnicama
- pīrak*, *pīrka* (G pl. *pīrok/pīrkih*) m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- pīri*, uskl. kojim se doziva kokoš
- pīrica*, -e (G pl. *pīric/pīricih*) ž pilica (žensko pile). Isto: *pīpīca, jārica*
- pīrija*, -e ž lijevak

- pīrīt*, *pīrin* nesvrš. 1. lagano podžizati (vatru); podjarivati kavgu): *Nīti vīri nīti pīri* = jedva pokazuje život (o stablu, cvijetu); 2. biti bez životne energije (o čovjeku)
- pīrlītāt* (*se*), *-lītōn* (*se*) nesvrš. kititi (*se*); resiti (*se*) pretjerano, kicoški
- pīrnīca*, *-e* (G pl. *pīrnīc/pīrnīcīh*) ž ona koja je na piru
- pīrnīk*, *-nīkà* (G pl. *pīrnīkov/pīrnīcīh*) m onaj koji je na piru
- pīšāk*, *pīška* (G pl. *pīšok/pīškov/pīškīh*) m manje kamenje na žalu, oblutak; v. *grōtōm*
- pīskarālo*, *-ota* m onaj koji neuredno i koješta piše
- pīskarāt*, *-rōn* nesvrš. iter. od *pīšāt*, koješta pisati, neuredno pisati
- pīskot*, *-kon* nesvrš. iter. od *pīt*, pijuckati
- pīsama*, *-e* (G pl. *pīsom/pīsmīh*) ž junačka pjesma koja se pjeva (*vērsi* i *versōnje* = ljubavne pjesme koje se pjevaju ispod prozora djevojke, često na mjestu složene; *popīvkīnje* su ostale pjesme)
- pīstēj*, *-tējà* m trp morski
- pīstula*, *-e* (G pl. *pīstul/pīstulīh*) ž epistola, poslanica
- pīšākōn*, *-a* m vrst biljke; v. *zēje*. Isto: *pīšīkōnt*
- pīšāt*, *-šōn* nesvrš. puštati vodu, pisati, mokriti
- pīšavēre*, *-ih* ž pl. izmotavanje; dosadivanje; izrugivanje: *Dodījō-
le su mī vōd tvojē pīšavēre. Čà cē mī tē tvojē pīšavēre. Čà
īgroš īs nāmīn na pīšavēre.*
- pīšcētāk*, *-ētkà* (G pl. *pīšcētōk/pīšcēcīh*) m voda koja se cijedi iz kamena ili iz čega drugoga
- pīšcētāt*, *-tōn* nesvrš. iter. od *pīšcēt*
- pīšcēt*, *-cīn* nesvrš. pištiti; cijediti: *Ovī mīčīc pīšcēī.*
- pīšīkōnt*, *-a* m vrst jestive biljke; v. *zēje*. Isto: *pīšākōn*
- pīšjīv*, *-jīvo* (predik. *-jīva*), *-jīvo* izjeden, izbušen od moljca, crvotoči. Isto: *pūšjī*, *pūšjīv*: *Ne vrīdī nī pīšjīva bobà.*
- pīšōta*, *-e* ž mokrača
- pītōnje*, *-o* sr pitanje; *pōd* na *pītōnje* = poći na zaruke: *Dīkmōn īs
ōcen ī is zermōnīma grē u kūcu divnjē na pītōnje.*
- pīter*, *-a* m vaza u kojoj se goji cvijeće. Isto: *pītōr*

- pítör*, -tõrà m; v. *pítër*: *Gojĩ se kakò cvít u pítõrù.*
- pítot*, -ton nesvrš. hraniti koga stavljajući mu u usta hranu; v. *napítot*
- pitûra*, -e ž boja
- piturõnje*, -o sr bojadisanje
- piturõvât*, -rõjën nesvrš. bojadisati
- pívâc*, *pívca* (G pl. *pívoc/pívcih*) m kokot
- pivatât*, -tõn nesvrš. iter. od *pívot*, popijevati
- pivatõnje*, -o sr popijevanje
- pívot*, -on nesvrš. pjevati: *Pívo kakò slaviš, kakò õrganj*; v. *pivatât*, *pivûskât*, *versât*
- pivûskât*, -vûskon nesvrš. iter. od *pívot*, pjevati pod glas
- pizdodërina*, -e ž cjelokupna obiteljska pokretna i nepokretna imovina koju muž stekne ženidbom i dođe na ženino imanje (ironično i prijezirno)
- pjantävina*, -e (G pl. *pjantävín/pjantävinih*) ž vrst biljke; v. *zêje*
- pjât*, *pjâta* (G pl. *pjõt/pjãtih*) m tanjur. Isto: *pijât*
- pjêta*, -e (G pl. *pjêt/pjêtih*) ž sloj; prijeklop; pregib na tkanini. Isto: *fõld*: *Onâ nõsĩ fuštõn na pjête.*
- pjõjba*, -e ž mjesto gdje naplije i počiva voda
- pjückât*, *pjückon* nesvrš. iter. od *pjücot*; v. *ispjücot*
- pjücot*, -con nesvrš. pljuvati; v. *pjüvât*
- pjüguta*, -e (G pl. *pjügut/pjügutih*) ž (ponajviše u pluralu) pjega na licu; mekinje po licu (bjeloputnih osoba): *Čelõ mu je pñno pjügutlih.*
- pjuhõtina*, -e (G pl. *pjuhõtín/pjuhõtinih*) ž izmuzena, ispražnjena koža; zrna grožđa ili čega drugoga (većinom u pluralu)
- pjñna*, -e ž pljuvačka. Isto: *plñnja*
- pjñnut*, -nen nesvrš. pljunuti; v. *pjñvât*: *Pjñn, põk ðeš nõč šõld* (reče se djetetu kad padne i plače)
- pjñska*, -e (G pl. *pjñsok/pjñskih*) ž zaušnica; pljuska
- pjñskât* (se), *pjñskon* (se) nesvrš. ispirati (se) u mnogo vode; v. *isplõskât se*, *pjñskot se*
- pjñskãlo*, -tã sr naprava s udicom za lov kanjaca. Isto: *kančënica*; v. *alõtĩ na riðar. broðũ*

- pljuskot (se)*, *-kon (se)* nesvrš. iter. od *pljuskāt*, pljuskati (se)
po vodi, štrcati vodu
- pljūvāt*, *pljūvon* nesvrš. pljuvati; v. *pljūckāt*, *pljūcot*
- pljuvōtina*, *-e* (G pl. *pljuvōtina/pljuvōtin*) ž pljuvotina (od katara)
- plāh*, *plāho*, *plāho* (predik. *plāh*, *plāhà*, *plāhò*) plašljiv; koji je
brzih pokreta: *Bòje je svoje lino, nēgo tūje plāhò.*
- plahīrīt*, *-hīrin* nesvrš. plašiti (živinu); v. *usplahīrīt*, *plāšīnāt*
- plahīv*, *-hīvo* (predik. *-hīva*), *-hīvo* plašljiv; razdražljiv; osjet-
ljiv: *plahīv kāmik* = kamen koji brzo i krivo puca ispod mlata
- plākot*, *-čen* nesvrš. 1. plakati; 2. cijediti sok iz loze kad je re-
zana: *U pōl vejāče lozà plāče.*
- plakūš*, *-a* m plač (posprdno): *Dōće smihūš na plakūš* (tj. nepriklad-
na dječja igra svrši obično s plačem)
- Plāme*, *-mih* i *Plōm* ž pl. istočni predjeli otoka Hvara: *Iša je na
Plāme za se nāpīt sūrute* (tj. išao je daleko zbog sitnice,
bez uspjeha u poslu)
- Plamàs*, *-a* m velik planinski čovjek s hvarskih Plama
- plandāt*, *-dōn* nesvrš. plamsati; v. *plōmsot*, *plōndot*, *zaplandāt*
- plandīskāt*, *-dīskon* nesvrš. iter. od *plandāt*
- plānja*, *-e* (G pl. *plōnj/plānjih*) ž blanja; v. *bāčvor*
- planjāt*, *-njōn* nesvrš. raditi blanjom, blanjati; v. *isplanjāt*
- planjōnje*, *-o* sr blanjanje: *Čēko me planjōnje dasōk.*
- plāšīnāt*, *-nōn* nesvrš. plašiti (živinu). Isto: *plahīrīt*
- plāšīt*, *-in* nesvrš. plašiti
- plāšīv*, *-šīvo* (predik. *-šīva*), *-šīvo* plašljiv (o čovjeku): *Plāšīv
je kakò zēc.*
- plavāc*, *-vcā* m 1. vrst loze i grožđa (ima dvije vrsti: *vēli* i *mō-
li plavāc*); 2. greben, sika što viri iznad površine mora kao
da pliva
- plavūša*, *-e* (G pl. *plavūš/plavūših*) ž vrst sive ptičice koja ljeti
najradije kljuje smokve; v. *đūška*
- plāzīt*, *-in* nesvrš. vući se po zemlji (kao zmija)
- plāža*, *-e* (G pl. *plōž/plāžih*) ž predjel prema suncu blizu mora
- plehutāt se*, *-tōn se* nesvrš. valjati se po zemlji i smetati smeće
po sebi (o kokoši)

- plehùtina*, -e (G pl. *plehùtin/plehùtinih*) ž pljeva od žitarica i sočivica (ponajviše što se pokupi)
- plēsāt*, *plēsōn* nesvrš. gaziti, tapkati golim *plesnima* (tabanima) po vodi, pa i po putu: *Onđ sparčōdēnjo plēsō plesnima po káški.*
- plēskast*, -o (predik. -a), -o koji je s jedne i s druge strane stisnut; spljošten, plosnat
- plēskāt*, *plēskon* nesvrš. tući dlanom o dlan; pljeskati; v. *plēskot*, *poplēskot*
- pleskatāt*, -tōn nesvrš. iter. od *plēskot*
- pleskatōnje*, -o sr gl. imen. od *pleskatāt*, pljeskanje
- plēskavica*, -e (G pl. *plēskavic/plēskavicih*) ž vrst plesa u kojem se i zaplješće u ritmu; v. *tānac*
- plēsko*, -ta m 1. vrst šumske ptice; 2. harlekin kao dječja igračka koja, pritisnuta po prsima, pljeska rukama; v. *čūška*
- plēskot*, -kon nesvrš. pljeskati: *Plēskon*, *plēskon*, *čāča grē - nōsi bumbū i papē* (dječja pjesmica)
- plesnō*, -ā (G pl. *plēsōn/plesnīh*) sr taban, stopalo: *Plesnā su mi ol hōda pūna kōl* (kurjih očiju)
- pleščāca*, -e (G pl. *pleščāc/plēščācich*) ž pahuljica od snijega ili stvar tomu slična
- plēščōt*, -čen nesvrš. pljuskati, pljuštiti: *Plēšče dōrž po kuvērti i sūlorū.*
- plēt*, -a m šal, veliki pleteni rubac što se nosi preko pleća
- plētā*, *pletē* ž cvanciga; 33 novčića
- pletēnica*, -e (G pl. *pletēnicih/pletēnic*) ž kosa spletena (na ženskoj glavi, većinom u pluralu)
- pletēnka*, -e ž pletena posuda (između *kartolā* i *spārte*, šira nego *kēšer*; na dnu i vrhu jednako široka; nema ručice); v. *pōsude*
- pletīja*, -e (G pl. *pletīj/pletījih*) ž ona koja za plaću spleće ženskim osobama kose; v. *družina*
- plevētina*, -e ž pojedini struk na polju, pošto se požanje pšenica
- plīma*, -e (G pl. *plīm/plīmih*) ž dizanje mora uz obalu. Isto: *abūnda* (protivno je *ōseka*)
- plīš*, *plīšā* m pličina (u moru)
- plīva*, -e ž divlja trava koja se *plīvi* i *oplīvi* (= očisti); pljeva; *luščetina* od pšenice koja se na vjetru *opōho*

- plivarica*, -e (G pl. *plivaric/plivaricih*) ž vrst veće ribarske mreže; v. *mriža*
- plivõtina*, -e (G pl. *plivõtín/plivõtínih*) ž pljeva od žitarica i sočivica (ponajviše što se pokupi)
- plöčã*, -e (G pl. *plöčë/plöčëih*) ž 1. tanki plosnati kamen (ploča); 2. vrst novca; polkrunka; 3. leđa: *plöčã od škinih*
- plöjba*, -e ž mjesto gdje kaplje i počiva voda. Isto: *pjôjba*
- plöjka*, -e ž ploča pod kojom se love *kosíci*
- plökät* (*se*), *plökon* (*se*) nesvrš. dobro (*se*) močiti; močiti (*se*) pljuskajući; v. *oplökät, isplökät, plöskät*
- plömik*, -a m plamen
- plömsot*, -on nesvrš. plamsati; v. *plandät*
- plönã*, *plonë* (G pl. *plön/plönih*) ž šupljina ispod ploča u potkrovlju (između zida i krova) i šupljina između svih naslaga bilo drvija bilo ploča što se nalaze iznutra u krovu kuće: *stãvit pod plönũ = spremiti pod plönũ predmet manjeg obujma kao na sigurno mjesto* (npr. spise, novce itd.)
- plöndot*, -don nesvrš. plamsati; v. *plandät*: *Cmíj plöndo kad se užezë.*
- plönjät*, *plönjon* nesvrš. plasnuti, padati u debljini (mršavjeti) ili oteklini; v. *isplönjät*
- plösa*, *plöse* ž gola ravnica u strani brda; ploča usred ili povrh klisure
- plöskät*, *plöskon* nesvrš. iter. od *plökät*, močiti pljuskajući
- plovãc*, -veã m grebenić što viri iz mora, kao da pliva na njemu
- plovuãac*, -vũjca i *plovujcã* m; v. *plovuããk*
- plovuããk*, -vujkã i -vũjka (G pl. *plovũãok/plovũjkih*) m komadić vulkanskoga kamena koji pliva (po moru)
- plovũci*, -o (predik. -a), -o koji pliva: *plövũcio riba* ž riba koja u moru pliva pod površinom (za razliku od *stargãne ribe*). Isto: *plãvo riba, riba od mãse, riba od kũlfa*. (Plovuão je riba: *tũnj; polöndq ili palamída; licã; göf; lüç; filün; trũp; lokõrda i lokardica; skũša i skušajica; sardëla i sardëlica; mindün; čëpa ili sardelün; jaglica i jaglün; šnjür*)
- plovũtina*, -e (G pl. *plovũtin/plovũtínih*) ž smeće, trava, drvlje što dopliva na morsko žalo
- plücer*, -a m dugoljast sud s grlicem i ručicom; v. *pösude*

- plučina*, -e ž čeljade debelo, tromo, *blibovo*, ni za što sposobno
- plūnja*, -e ž pljuvačka. Isto: *pjūna*
- plūnjāt*, *plūnjon* nesvrš. pljuvati. Isto: *pjūvāt*
- plūnjit*, -njen svrš. pljunuti. Isto: *pjūnut*
- pobābit*, -in svrš. pomoći pri rađanju; biti babicom pri rađanju
- pobarābit se*, -in se svrš. postati razbojnik poput Barabe
- pobēcāt*, -bēcon svrš. malo pogaziti po mokroj ili prhkoj zemlji; v. *bēcāt*
- pobečāt se*, -čōn se svrš. skupiti među znanice i prijatelje novac za određenu namjenu ili svrhu kad je jednomu teško toliku svotu dati; v. *bēc*, *križni bēc*: *ōn nīmo piněz za pašōj u Jamērike, pōk smo se mi prijatejī pobečāli.*
- pobekōvčič*, -a m mlado koje beče, bekeče: *Kozlič pobekōvčič*; v. *zajmēni*
- pōbognjica*, pril. (eufemizam) pobogu
- pōbora*, pril. pobogu (interkalar): *Nīsōn ti se nōdijol, a tī, pōbora, pri svih.*
- pobrātīm*, -a m pobratim; v. *rōdb. imenā*; fig. i eufemiz. muško spolno udo
- pobrāvīčor*, -a m čobanin koji pase samo pojedina brava; onaj koji profesionalno nije pravi čobanin; (posprdno): čobanski šegrt: *čō ōn, čobōn? nī ōn čobōn! - ōn je apēna pobrāvīčor!* (proverbijalna izjava)
- pobrēškot*, -kon svrš.; v. *pobrēškot*
- pobrēškot*, -kon svrš. malo posisati (o kozliču i janjčiću); malko pomusti iz vimena; v. *brēškot*
- pōbrica*, -e m pobratim; v. *rōdb. imenā*
- pobrīžje*, -o sr skup bregova; (*Pobrīžje*) predjel ispod Brusja
- pōbuk*, -a m drvena naprava kojom se lupa po površini moča da se riba plaši i natjera u mrežu; v. *būcāt*, *alōti na ribar. brođu*
- pobulāt se*, -lōn se svrš. potamnjeti od žestine ognja (o kruhu); v. *krūh*
- pobūr njok*, -a m 1. vjetar koji nije prava bura nego poteže na buru; 2. maestral koji žestoko odvrati buri: *Majštrōl pobūr njok gōri je od bure.*

- počidak*, -cílka m (ponajviše u pluralu: *počílci*, -ih i *počídok*) vi-
no što se na koncu pretakanja ocijedi iz bačve i sudova: *Homo*
u sūsida na počílke!
- počikat*, -cíkon svrš. popiti; v. *cíkat*: *Počíkò je pùn v'àrè v'ina.*
- počilu*, pril. nacijelo: *Ròba se raspòre počilu òli po šòvù;* v.
šòv
- počûmbrit*, -in svrš. (posprdno) popiti; v. *cûmbrit*
- põč*, zamj. *šà*, *čò* s prijedlogom u ak. sing. pošto: *Põč je r'iba na*
peškariji?
- počet*, pòšmen svrš. početi: *Kàd pòšmeš, ne fremòj, nègo t'ira do*
na kròj.
- počivàlo*, -a sr mjesto gdje se u putu navadno počine
- põč*, pòjden (imper. *pòj*, *hòmo*, *pòjte*; part. perf. *iša(l)*, *išla*,
išlo) svrš. poći: *Kàl je iša n, pòj i ti (hòmo i mi).*
- počûskot*, -on svrš. nešto malo posisati; v. *cûskot*
- pòd*, pòda (pl. *pòdi* i *podì*, G *pòd/pòdih* i *podìh*) m 1. pod; 2. pla-
fon
- podãrpit*, -in svrš. sve ugrabiti, pograbiti; v. *dãrpit*
- pòdavan*, pril. onomadne: *tòte pòdavan* = malo dana otrag; tu nedav-
no
- podbít*, -b'ijen svrš.; v. *polbít*
- podbrãdak*, -bròtka (G pl. *podbrãdok/podbròtkih*) m od tustila mes-
nata izbočina pod bradom
- podbùhnut*, -nen svrš. nateći, oteći u licu; v. *bùhot*
- podbùhot*, -on svrš. nateći; v. *podbùhnut*
- podbuhotit*, -hot'ín svrš. nateći; v. *podbùhnut*, *bùhot*
- podbuhotivên*, -tivèno, -tivèno (odr. *podbuhotivèni*; predik. *pod-*
buhotivên, -tivenà, -tivenò) natekao (uopće u licu)
- podbùjãt*, -bùjon svrš. oteći u tijelu
- podburlãt*, -lòn svrš. potkopati i podignuti predmet plosnatim oru-
dem (npr. *lùpora*); podsjeći (npr. *salatu* i sl.)
- podburlòvãt*, -lòjèn nesvrš. iter. od *podburlãt*
- podbùtolit*, -lin svrš. nateći
- podêrčina*, -e (G pl. *podêrčin/podêrčinih*) ž stara poderana odjeća ili
njezini ostaci; dronjci (češće u pluralu); v. *otrònšina*

- podgarlina*, -e ž trak (pasica) na samaru preko prsiju živini (koja nosi teret); v. *ogarlina*
- podgòrina*, -e (G pl. *podgòrin/podgòrinih*) ž zemlja tanka, pločasta, na kojoj od suše sve bilje podgori
- podgùzina*, -e (G pl. *podgùzin/podgùzinih*) ž ropska duša; udvorica; onaj koji drugom služi (makar u zlu) ulagujući se
- podguzovät*, -zùjen nesvrš. ropski komu služiti; dodvarati se; posluživati (posprdno rečeno)
- podìć*, -a dem. od pod; postolje na kojem počivaju žòrna
- podigrät*, -gròn svrš. doći drugu na kartama u odgovarajuću boju; fig. lukavo komu pružiti, dati, reći, učiniti što će on neoprezno prihvatiti i tako se otkriti: *Podigrò mu je fòlsu kòrtu, a òn je vèselo zagrìza.*
- podigròvät*, -jèn nesvrš. iter. od *podigrät*: *podigròvät glòson* = tresti glasom
- podigròvčič*, -a m onaj koji igra, poskakuje: *jančič podigròvčič*; v. *zajmèni*
- podlagáčica*, -e ž; v. *prilagáčica, družina*
- podlänica*, -e ž vrst bijele ribe. Isto: *lavräta*; v. *bílo ríba*
- podlòmak*, -lòmka (G pl. *podlòmok/podlòmkov/podlòmcih*) m ulomak s donjega dijela hljeba (Ako je drugdje, a ne s donje strane, onda je *ulòmak*); v. *kruh*
- podmaknüt*, -mäcknen svrš. dati komu što ispod ruke da drugi ne zna i ne vidi
- pòdmèt*, -a m pasica platna postavljena po rubu odjeće iznutra da je štiti od deranja
- podmìtot*, -ćen nesvrš. štiti podmećući rub pod šav
- podmìtqt se*, -ćen se (komu) svrš. biti podražen na bljuvanje: *Podmìće mi se.*
- podmotät (se)*, -tòn (se) svrš. zgrnuti oko tijela (sebe) pokrivač, u postelji
- pòdo*, prij. (ispred akuz. osob. zamjenice: me, te, se) ispod, pod(a): *Učiniti pòdo se* = pomokriti se u postelji. *Išlo je vrijeme pòdo se* = Naglo se vrijeme promijenilo s kišom.
- podòban*, -bno (predik. -bna), -bno pristojan; sličan
- podòbno*, pril. dolično: *Ní podòbno.*
- podòrbur*, -a m konopčić koji veže *mäcu* od *lantíne* s jarbolom; v. *davònt, konòp*

- podrěpina*, -e ž trak koji ispod repa živini drži sedlo
- podresti*, -tih i *podrest* ž pl. bolest i bol ispod vitih rebara
- podrōžit*, -drōžin svrš. poskupjeti: *U butiđi je svē podrōžilo.*
- podrūbit*, -rūbin svrš. kraj platna podvaliti i sašiti
- podstrić*, -strižēn svrš. skratiti kosu na glavi; v. *ostrić*
- podstrić se*, -strižēn se svrš. nešto skratiti vlasi, i to na donjoj strani blizu vrata
- podumināt*, -nōn svrš. prema *poduminōvāt*
- poduminōvāt*, -nōjēn (s nekim) nesvrš. poticati, uckati koga; zadirkivati koga, dražiti koga; počinjati neki razgovor s kim, što inače ne ide: *Ne poduminōj is nāmin, nēgo stāv beritu na kolina i poduminōj se iš njōn!*
- podušnica*, -e (G pl. *podušnic/podušnicih*) ž (obično u pl.) bolest i otekлина ispod ušiju
- podvārć*, -vāržen svrš. skrovito baciti (ukradenu stvar) da gospodar nađe; podmetnuti (kokoš koja rijetko nese *podvārže kojē jajcē*)
- podveza*, -e ž trak kojim se podvezuje čarapa
- podvijāt se*, -vijēn se nesvrš. podvijati se (o granama stabla): *Od pūno plōda māslini se grōne podvijū/podvijedū.*
- podžbrikovāt se*, -kūjen se nesvrš. podrugivati se
- podžbrikunōvāt se*, -nōjēn se nesvrš.; v. *podžbrikovāt se*
- pořina*, -e ž pasica (na samaru, sedlu) straga ispod repa živini, v. *sedlo*
- pořolan*, -lno, -lno (odr. *pořolni*; predik. *pořolan*, *pořolnā*, *pořolnō*) pohvaljen: *Tetā mlila, a Mōre kantāla, dok je Mōre pořolnā ostāla* (starinska pjesma uz žōrna)
- pořriga*, -e ž na ulju prženi luk
- pořrigot*, -on svrš. napraviti, začiniti jelo *pořrigom*
- pořukāt*, -fūkon svrš. pojesti naglo sve; *fūkāt*
- poganica*, -e ž vrst bolesti
- pogarmuša*, -e (G pl. *pogarmuš/pogarmuših*) ž 1. vrst nakostrušene ptičice; 2. osoba koja se neuredno nosi; v. *čūška*, *garmušāt*
- pogarmušāt se*, -šōn se svrš. u kavzi se međusobno gurnuti, počupati; v. *garmušāt se*

- pogilit*, -in svrš. dirnuti, pogladiti osjetljivo mjesto tijela. Isto: *poškakjit*
- pogladit*, -in svrš. prijeći rukom preko lica, kose druge osobe od dragosti; v. *gladit*
- pogōnac*, -*gōnca* m vrst bolesti na živinama; vrst čira; (*Pōgonac*) nadimak jedne obitelji u Brusju
- pōgonje*, -ih i *pōgonj* ili *pogōnj* ž pl. mjesto određeno za živinu da ne uđe u štetu (slično: *zōgōn*)
- pogospodit se*, -*din se* svrš. od siromaha postati gospodin; uzoholiti se
- pōgovor*, -a m opoziv; prigovor
- pogrebeničit*, -in svrš. ukopati živ prut, loze da u zemlji pusti žile i izraste nova loza; v. *grebenica*
- pogrizovāt*, -*zūjen* nesvrš. iter. od *grist*; fig. zanovijetati zajedljivo
- pogrūbit*, -*grūbin* svrš. postati grub, tj. nelijep, ružan: *I līpo žēnsko kad ostāri, pogrūbi.*
- pogrūzit se*, -*grūzin se* svrš. oznojiti se
- pogučāt*, -*cōn* svrš. progutati; v. *gučāt*
- pohambōrit se*, -*bōrin se* svrš. učiniti veliku nuždu (eufemizam)
- pohāmot*, -on svrš. počupati, poderati, poguliti, pokidati, polomiti, uništiti; v. *hāmot*
- pohārdot*, -on svrš. počupati, poharati; v. *hārdot*
- pohāštrit*, -in svrš. nemilo uništiti, poklaštriti, oklaštriti. Isto: *shāštrit*
- pōhāt*, *pōhon* nesvrš. čistiti od pljeve (pšenicu na vjetru)
- pohībit*, -in svrš. himbeno preuzeti, odnijeti; potkradati u kući *hīb*, tj. hljeb i sl.: *Dōće licumīrci pōk će ti svē pohībit.*
- pohītīt*, -in svrš. malo posla učiniti; obaviti lagan posao: *Ōto sōn ništō pohītīla po kūci i dvōrū.*
- pohjībit*, -in svrš.; v. *pohībit*
- pohlapāt*, -*pōn* svrš. pojesti naglo; proždrijeti; v. *hlapāt*
- pohlāpnut*, -*nen* svrš.; v. *pohlapāt*
- pohlāpot*, -on svrš.; v. *pohlapāt*

- pohmùtnica*, -e ž voda kojom su isprane bačve, sud; mješavina tekućine svake vrsti, pa je neukusna; fig. stvar nevrijedna; v. *hmùtot*
- pohmùtot*, -on svrš. potresti malo tekućinu u zatvorenu sudu; fig. nesmotreno i nepametno govoriti: *Tò ti je: pohmùtoj, pòk proliji!*
- pohòmbìt*, -hòmbìn svrš. himbeno odnijeti
- pohùstot*, -on svrš. zubima malo požvakati: *Màt pohùsto kòru za dàt ditètu.*
- pohvãstot*, -on svrš. požvakati hranu ustima; v. *hvãstot*
- pòj*, imper. od *pòć*, pođi: *Pòj zbdògon!*
- pòj*, *pòjã* m velika drvena žlica za grabljenje iz suda (osobito ulja); v. *pajvèn*
- pojarìca*, -e (G pl. *pojarìc/pojarìcih*) ž vrst priprosta "madraca" za ležanje, slamarica
- pojãt*, -jòdn svrš. okrenuti brodom niz vjetar; fig. popustiti u raspravi; odustati od svađe, prepirke
- pòje*, -a sr 1. polje; 2. krila klobuka, šešira; v. *glavìca*
- pojekìvãt*, -kìvon nesvrš. iter. od *jecot*, stenjati u plaču glasno, na mahove; v. *jècot*
- pojìlišće*, -o (G pl. *pojìlišć/pojìlišcih*) sr.; v. *pojìlo*
- pojìlo*, -a (G pl. *pòjìl/pòjìlih*) sr udubljeno i ograđeno mjesto gdje se poje živine; v. *lokònj*
- pòjma*, -e ž trak koji straga oko stražnjice živini drži sedlo, za pravo drži *pòfínu*; v. *sedlò*
- pòjmit*, *pòjmin* svrš. uzeti, uhvatiti, prihvatiti; u duhovnom smislu: shvatiti, dohvatiti; v. *pripòjmit*
- pojòr*, -jòrà m plaćeni seoski čuvar polja, vinograda, plodina itd. Isto: *puòr*; *pujòr*
- pòjte*, imper. 2. l. pl. od *pòć*, pođite: *Àla dìco, pojte cã.*
- pòk*, vez. pak
- poklãdi*, -ih i *poklòd* m pl. mesopust; poklade. Isto: *karnovòl*
- poklapatãt se*, -tòn se svrš. potući se; v. *klãpot*
- poklèpot se*, -on se svrš. objesiti se, omlohaviti se: *Zèje se je poklèpolo od slonè.*
- poklòd*, -klãda m; v. *poklãdi*

- poklopnica*, -e ž vrst mreže za traglje (Ima četvorostrani okvir od kolaca, a na njemu je nanizano kamenje umjesto olova, pa se baci povrh kotila tragalja; zato se zove poklopica.)
- pokobit*, -kōbin i -bīn (koga) svrš. u zao čas što komu učiniti, reći, pa naškoditi; v. *kobit*
- pokobit se*, -kōbin se i -bīn se svrš. zlu kob dobiti; samoga sebe u slapu kob tjerati; slabe se sreće nazivati; ureći se; v. *kobit se*
- pokōjnik*, -a (G pl. *pokōjnikov/pokōjnicih*) m onaj koji je umro, umri
- pokomolit*, -līn svrš. poraditi štogod; barem nešto uraditi
- pokondrija*, -e ž strah pred (umišljenom) bolešću; stanje (duševne) potištenosti
- pokōnji*, -o (predik. -a), -e zadnji (Ima u Hvaru predio: *Pokōnji dōl.*)
- pokopōnje*, -o sr polaganje u grob (obred na Veliki petak)
- pokotūrāt se*, -tūron se svrš. pokotrljati se
- pōkripa*, -e ž hrana, pokrepa: *Dōli smo njin priobuku i pōkripu* (tj. da se presvuku i najedu)
- pokrit*, -jen svrš. pokriti: *Pokrit dūg živjēnjen* = staviti pod hipoteku imanje dužnika
- pōkriv*, -a m; v. *pokrivāc*
- pokrivāc*, -krivca (G pl. *pokrivoc/pokrivocih*) m poklopac: *Svāken lōncu pokrivāc* (poslovica)
- pokrivni*, -o (predik. -a), -o koji pokriva. *Pokrivno nedīja* = Gluha nedjelja, tj. nedjelja prije Cvjetnice (jer se tada pokrivaju oltari i križevi u crkvi)
- pokrōv*, -krōva m l. pokrivač kojim se u postelji pokriva;
2. grobna ploča: *Od povōja do pokrōva se pāti* (tj. uvijek)
- pokučēra*, -e (G pl. *pokučēr/pokučērih*) ž ona koja se skita od kuće do kuće
- pokūnit (se)*, -kūnin (se) svrš. prignuti se glavom naprijed; zaštidjeti (se); posramiti (se); objesiti se tjelesno i duševno; ozlovoljiti se; v. *skūnit se*: *Pokunī je glōvu.*
- pokūnjen*, -o (predik. -a), -o posramljen; ozlovoljen
- pokunjit (se)*, -kūnin (se) svrš.; v. *pokūnit (se)*

pōlā, *polē* ž 1. drvena lopata kojom se unosi kruh u peć; 2. platno sa svetačkom slikom na oltaru; 3. plosnati dio vesla koji se veslanjem uranja u more; v. *veslō*

pōla, *-e* ž kamena ravnica ili ploča u hridini

pōlāc, *pōlca* m vrst bolesti na lozi. Isto: *nedāća*, *lūg*

polagīvāt, *-gījēn* nesvrš. 1. malo lagati; 2. ponaumljati, potvrditi tuđu laž: *Āko drūgi lāže, jō polagījēn*.

polākomit se, *-in se* svrš. lakomošću se zavesti za čim

polāmbrit, *-in* svrš. pazariti, prodati; v. *izlāmbrit*, *lāmbrica*

polaptāt, *-tōn* svrš. naglo i proždrljivo pojesti. Isto: *pohlāpot*, *pohlapat*

polāsница, *-e* ž popuštanje, davanje komu na volju: *Ne dōj ditētu polāsnicu* (tj. ne popuštaj djetetu)

polbīt, *-bījen* svrš. odozdo što brzo prihvatiti rukom; brzo što uhvatiti; lukavo, potajno uzeti, ukrasti; fig. zgodno komu spočitnuti ili odgovoriti, ali kratkim izrazom ili prihvatom: *Ēvala tī: dobrō si mu polbī!*

polbrāđak, *-brōtka* (G pl. *polbrāđok/polbrōdeih*) m od tustila izbočina mesa pod brađom. Isto: *podbrāđak*

polbrēhnut (se), *-hnen (se)* (komu) svrš. podrignuti (se): *Ditētu se polbrēhne kad se nasiso*.

polbrehūvot (se), *-jen (se)* (komu) nesvrš. podrigavati (se)

polbūhnut, *-hnen* svrš. oteći u licu. Isto: *podbūhnut*

polbūhot, *-on* svrš. nateći. Isto: *podbūhot*

polbuhotīt, *-hotīn* svrš.; v. *podbuhotīt*, nateći

polbuhotivēn, *-tivēno*, *-tivēno* (odr. *polbuhotivēni*; predik. *polbuhotivēn*, *-tivenā*, *-tivenō*) natekao (uopće u licu)

polbūjāt, *-būjon* svrš. oteći u tijelu. Isto: *podbūjāt*

polburlāt, *-lōn* svrš. potkopati i podignuti predmet plosnatim oruđem (npr. *lūpora*); posjeći (npr. salatu i sl.). Isto: *podburlāt*

polburlōvāt, *-lōjēn* nesvrš. iter. od *polburlāt*

polbūtolit, *-lin* svrš. nateći. Isto: *podbūtolit*

polēdica, *-e* ž smrznut snijeg ili mraz po putu, poledica

poletūša, *-e* ž vrst bolesti na očima koja učini povlaku

- pølgarlina*, -e ž trak (pasica) na sedlu preko prsiju živini (koja nosi teret). Isto: *pødgarlina*; v. *øgarlina*
- polgørina*, -e (G pl. *polgørin/polgørinih*) ž zemlja tanka, pločasta na kojoj od suše sve bilje podgori
- polgøzina*, -e (G pl. *polgøzin/polgøzinih*) ž ropska duša; udvorica; onaj koji drugom služi (makar u zlu) ulagujući se
- polguzovät*, -zùjen svrš. ropski komu služiti; dodvarati se; posluživati (posprdno rečeno)
- pølica*, -e (G pl. *pølic/pølicih*) ž daska u *ponäri*, ormaru itd. na koju se može što nasloniti, odložiti
- polinjät*, -ljinjon svrš. nestati, ponestati; ponešto propasti u tijelu; izgubiti se; v. *linjät*: *Čä, u küdi polinjo, nõce se (naci ce se), ma nõce äko je prominilo gospodrä. Polinjäla mu je ötoč, ma je i ön väs polinjö.*
- polinözica*, -e ž naziv za veljaču (Treba značiti: ponešto lijena)
- pølit*, *pølin* nesvrš. paliti: *Japjënica se pøli dön i nõc ädkli ne izgori.*
- politak*, -tka (G pl. *politok/politkov/politkih*) m ostatak plodina; pojedini grozdići što ostanu na lozama poslije jematve, i masline poslije branja; paljetak
- politävac*, -tövca m vrst trave
- pøliz*, -a m glatka koso položena geološka kamena naslaga (u zemlji) da se po njoj može *poliznut*
- poliznut*, -nen svrš. poskliznuti: *čüvoj se da po pølizu ne polizneš.*
- pølka*, -e ž vrst plesa; v. *tänac*
- polkargät*, -gøn svrš. podbočiti. Isto: *potkargät*
- polkargövät*, -jën nesvrš. iter. od *polkargät*
- polkärpät*, -in svrš. postaviti na cipeli, papuči donji dio, tj. potplat. Isto: *potkärpät*
- pølkova*, -e ž potkova
- pølma*, -e ž palma; palmina grana, grančica. *Nediäja öl pølme* = Cvjetnica
- polköžit se*, -in se svrš. odebljati se
- pølög*, *pølöga* (G pl. *pølögov/pølögih*) m kamen (koji ima oblik jaja) koji se stavi pod kokoš da uza to snese druga jaja; podlog
- polönda*, -e ž vrst plave ribe. Isto: *palamäda*; v. *plovüdo rüba*

- polōtīt*, -lōtin svrš. potjerati; v. *tōtīt*
- polpāzuhanj*, -hnja m snop što se može ispod pazuha ponijeti
- polplāt*, -plāta m donji dio cipele (ispod tabana); potplat; v. *postōl*
- polplēst*, -pletēn svrš. potplesti (npr. čarapu ako se na jednom mjestu podere)
- polplit*, -a m ono što je potpleteno; v. *potplit*
- polplitot*, -plīčen svrš. plesti donji dio čega što je poderano; v. *potplitot*
- polpuntelāt*, -lōn svrš. podbočiti
- polsić*, -sićen svrš. podsjeći: *Bit će dobro ako u kulfu polsiće* (tj. ako se ispod oblaka ili mutna neba počne vedriti)
- polstrić*, -strižēn svrš. podšišati; v. *podstrić*
- poltakjāt*, -kjōn svrš. poduprijeti lozu takjima; v. *tākaj*. Isto: *potakjāt*
- poltakjōvāt*, -kjōjēn nesvrš. podupirati lozu *tākjima*; v. *tākaj*, *takjāt*
- poltaknūt*, -tāknen svrš. zbiti bolje drva na ognju da jače gore; v. *polticot*. Isto: *potaknūt*
- polticot*, -čen nesvrš. prema *poltaknūt*
- polušijāt*, -jōn svrš. oprati rublje *lušijon*; v. *lušija*
- polūterit se*, -in se svrš. iskvariti se u moralnom smislu (o čovjeku); iznevjeriti se; postati bezbožac; ići krivim putem u vjeri
- polūtka*, -e ž pol glave kruha (Gornja i donja kora sa svojom pupom su dvije polutke. Sredina hljeba, tj. meki dio, zove se *pūpa*. Sam gornji dio bez pupe je *gōrnjo kōra*, a donji dio je *dōlnjo kōra*.)
- pōlj*, -a m paljevina: *Dōjē pōljon* (tj. osjeća se vonj paljevine)
- pōljēvina*, -e (G pl. *pōljēvin/pōljēvinih*) ž 1. vonj čega što je opaljeno; 2. opaljena stvar. Isto: *paljēvina*
- pomālo*, pril. polako: *Pomālo se grē u rōj* (poslovica)
- pomanjkōnje*, -o sr slabost, mala snaga, nesvjestica: *Čapālo ga je pomanjkōnje*.
- pomarāt*, -rōn svrš. satrti, uništiti, poharati (goru, travu)
- pomilovot*, -lujen svrš. 1. pogladiti koga u znak simpatije; 2. oprostiti komu

pòmnja, -e ž pažnja; brižljivost; opreznost: *Imoj pòmnju ol živo-
tã.*

pomòškot, -on svrš. brzo, neopazice i pohlepno kao mačka pojesti;
v. mòškot

- pomūjät, -mūjon svrš. pohlepno, naglo pojesti sve; v. mūjät: *Pomū-
jò je u híp pūnu terēnu zēja.*

pomukòvčid, -a m onaj koji muče: *telid pomukòvčid; v. zajmèni*

pomūlit se, -in se svrš. povući se unutra

pomūrit, -in svrš. popeći malo i nedovoljno; v. mūrit

pomūtolit, -lin svrš. polagano prožvakati zatvorenih usta; v.
mūtolit

ponāra, -e ž četvorokutna rupa u zidu kuće s unutarnje strane, za
spremanje potrebitih stvarčica: *Hit čã tantahòrije iz ponare.*

ponìstra, -e (G pl. ponìstor/ponìstrih) ž prozor: *Ponìstra je dr̃-
vo, a prāzi su stīne* (stih popijevke)

ponòden, -o (predik. -a), -o nadvit, nagnut, pognut

ponòsit, -o (predik. -a), -o l. koji je pognut sprijeda (o čeljade-
tu): *Daržì se mǎlo ponòsito* (tj. malo savinutih leđa); 2. po-
nosan; ohol

pònuda, -e ž jelo što se daje bolesniku: *Dòvǎla sòn mu svǎke pònu-
de.*

pòpa, -e m papa

pòpara, -e ž ono što je popareno, zapržak; fig. neugodnost: *Čapàt
če te pòpara* = uhvatit će te gorka neugodnost

popardìlo, -lota m l. onaj koji često iz sebe pušta vjetrove;
2. fig. onaj koji svašta i(li) nesuvislo govori: *Čã sl̃šoš
tèga popardìlota!*

popardjìv, -djivo (predik. -djiva), -djivo koji često iz sebe puš-
ta vjetrove: *Bòje je bit popardjìvu nègo pūno govorjìvu* (po-
slovica)

popāržit, -in svrš. na žeravi što kruto popeći: *Kad popāržiš onè
dvi fete krūha, izdròb jih u mlìkò.*

popèčak, -ška (G pl. popèčok/popèškov/popèških) m žarač, ožeg; že-
ljezna šipka kojom se potiče oganj: *Rašešār žerǎvu popèškon.*

popīć, -pīčã m noćni cvrčak

popišät (se), -šòn (se) svrš. pustiti iz sebe mokraču

pòpit, -in nesvrš. jesti (reče se djeci)

- popiŭkinja*, -e ž popijevka (pjevane pjesme koje nisu junačkog ni serenadnog značenja); v. *pisma*
- poplakivāt*, -kijēn nesvrš. iter. od *plākot*
- poplāt*, -plāta (G pl. *pōplot/poplātih*) m donji dio cipele, ispod tabana; potplat; v. *postōl*
- poplēskot*, -on svrš. udariti dlanom koga po голу tijelu; udariti dlanom, prstima da se čuje zvuk poput pljeska: *Vajđ krūh mālō pārstima poplēskot, pōk āko bāše onđā je iskisal i mōre pōč ū peč*; v. *plēskot*
- poplotīt*, -tīn svrš. plot popuniiti, popraviti: *Lakđ je stōri plōt poplotīt, ma nī nōvega učīnīt.*
- popostāvot*, -stājen nesvrš. zaostajati: *Āko parvđ popostāje, barkir viče: "Parvđ bđje!"* = Ako prvo kolo mreže trate zaostaje, barkir ih potiče da bolje povuku mrežu.
- popōvnica*, -e (G pl. *popōvnic/popōvnicih*, L *popōvnicoh/popōvnicima*) ž popunica (To je trostruka mreža, tj. središnja je mreža (*mōhā*) malih *ōk* (v. *ōko²*), a obložena je sa svake strane nategnutim mrežama velikih *ōk*. Druge vrsti mreža s jednom *mōhōn* zovu se *prostice*.)
- poprēgnūt*, -prēgnen svrš. pričvrstiti sedlo mulu ili magarcu pojasom ispod prsnoga koša (Taj se pojas zove *poprōg* ili *poprūg*.)
- poprīščīt se*, -prīščin se svrš. dobiti prišteve u vrlo maloj mjeri (ako je u većoj mjeri, onda je *oprīščīt se*)
- poprōg*, -prōga i -prāga (G pl. *poprāgov/poprāgih/poprōgih*) m pojas ispod prsnoga koša živine kojim se pričvršćuje sedlo; v. *sedlō*, *poprēgnūt*
- poprūg*, -prūga m; v. *poprōg*
- poprūtница*, -e (G pl. *poprūtnic/poprūtnicih*) ž mali prutići u rezu loze koji ostanu po zemlji pošto se pokupe veliki
- popūnac*, -pūnca (G pl. *popūnoc/popūncih*) m vrst biljke
- popūrit*, -in svrš. popeći, popržiti što na žeravi: *Girice je dōsta mālō popūrit po žeravi.*
- popūt*, -pūjen svrš. iscrpsti tekućinu iz čega; v. *pūt*
- popūznut*, -nen svrš. poskliznuti
- pōr*, *pōrā* m vrtni luk
- pōr*, *pōra* m par: *pōr kalčēt* = par čarapa
- poragatāt*, -tōn svrš. pokoturati se; brzo i naglo otići uz štropot; v. *ragatāt*

- porāmenica, -e (G pl. porāmenic/porāmenic^{ih}) ž uzak komad platna što preko ramena spaja prednji i stražnji dio *būšta* (tj. prs-luka)
- porāpnjok, -a m vrst ribe od rape; v. *ri̇ba od rāpe*
- pōrāt, pōron i pōren nesvrš. parati; kidati
- porazāt, -zōn svrš. ispuniti sud razom vrha
- porazōn, -o (predik. -a), -o koji je ispunjen razom (vrha otvore-na suda)
- pōrčac, pōrčca i pōrjca (G pl. pōrčoc) m želudac u hobotnice ili u peradi; pogrđno: i u čeljadeta: *Dāt ču ti nōgu u pōrčac.*
- porēbarnjok, -a m obruč na bačvi po boku; v. *bāčva*
- porēdnja, -e ž lukno, doprinos koji pripada župniku od puka. Isto: *porēščina, redovina*
- porēščina, -e ž; v. *porēdnja*
- pōrez, -a m 1. porez; 2. građevni dio vapnenice: *vēli pōrez = dio iznad volta u gradnji japjēnice; mōli pōrez = dio iznad vēle-ga pōreza u gradnji japjēnice*
- pōrhōt, -hōn nesvrš. oko loze (ili po okrajcima kamo ne može moti-ka) motičicom ili maškliničem čistiti travu
- poričvāt se, -vōn se svrš. porječkati se; v. *ričvāt*
- poridnūcē, -ō sr porinuće: *poridnūcē brōda ū more*
- poridnut, -dnen svrš. porinuti: *Kād poridnemo gajēt^u ū more, pōcemo pōd svičū.*
- porojēnje, -o sr porođenje (samo Kristovo): *Na dobrō vōn dōšlo Svēto Porojēnje!*
- porosit (se), -sīn (se) svrš. pomočiti (se) sitnom kišicom; v. *rōskot*
- porubāt, -bōn svrš. zaplijeniti ovrhom; v. *rubāt*
- porugūša, -e (G pl. porugūš/porugūš^{ih}) ž i m čeljade koje se drugo-me rado ruga, podruguje i pjesma takva: *Kād se udōvci ženidu pišu njin se i kantāju pisme porugūše ōliti šātare.*
- porūnit se, -rūnin se svrš. zgrčiti se od starosti (Originalno: oмотati se runom u starosti, u bolesti i po zimi.)
- pōs, -a m pojas
- posamnica, -e ž hobotnica (ženka) puna sjemena koja se o sebi drži; v. *samica*

- posarpät, -pôn svrš. srpom posjeći: žimorôd se posarpô, na stôge osūši, na stirālo omlôti lišće, na mūlê i tovāre u vričoh dorēne u seld, u lambikoh iskūho i dobije se kvatašēncija; v. sarpät
- posegundät, -dôn svrš. pristati uz drugoga; povladiti (komu)
- posegundôvät, -dôjēn nesvrš. pristajati uz drugoga; povladivati (komu): Ne posegundôj ditētu käl je kriv.
- posilit se, -in se svrš. osiliti se
- poskôdčice, pril. trkom bacati dvije po dvije noge (o živini); u galopu: Oni mūl tarči poskôdčice.
- pôskok, -a m vrst zmije; v. gūjâ
- poskokôvčič, -a m onaj koji poskakuje: jančič poskokôvčič
- pôskot, -on nesvrš. pasti (travu); v. pâst
- pôsli¹, pril. poslije: Šad ne môgu; dôću pôsli.
- pôsli², prij. poslije: Dôću ti pôsli večere.
- poslôdit, -slôdin (komu) svrš. 1. malo okusiti čega za želju: poslôdit jūsta; 2. slatkim riječima i načinom ugoditi komu (u nadi na vlastitu korist): Poslôdi mu je oni slôde i svê je dôbi ča jê iti (tj. Polaskao mu je onaj laskavac i dobio je sve što je htio)
- posmôlica, -e (G pl. posmôlic/posmôlicih) ž povelaka smole na drvu; komad drva po kojemu je smole (npr. borovina)
- posmûrit, -in svrš. malo i nedovoljno popeći; v. mûrit
- posokolit se, -lîn se svrš. odvažiti se srčano na što; ojunačiti se čim; oduševljeno prihvatiti se posla
- posôl, poslâ (pl. posli, G pôsol/poslih) m posao: Bila proklêta kakô nedijni posôl.
- posôlica, -e (G pl. posôlic/posôlicih) ž lagana povelaka soli gdje je more klisuru poštrápalo pa ishlápilo
- pospugät, -gôn svrš. upiti, pokupiti (spužvom i sl.): Pospugôj vôdu po podu!
- posrâka, -e ž udubina ispod klisure za zaklon ljudi i živina
- posrônac, -srônca (G pl. posrônoc/posrôncov/posrôncih) m posranac
- pôstarga, -e ž tijesto ostruženo po kopānji pošto se umijesi kruh; kuhana, zagorena hrana ostružena po sudu; v. stargôtina
- postargät, -gôn svrš. postrugati: Postargôj tu izgôrenu kôru po krūhu; v. stargät

postari^hkov, -o (predik. -a), -o koji je već pomalo star

postol, -stolà m cipela (Delikatnije cipela papùča i papùč, a u pjesmi pašmàga. Trak kojim se sprijeda vezuje postol zove se ùlaka; kojim se na peti vezuje postol i dopire preko gležanja sprijeda na vez zove se prigoda. Ako je postol širok, u nj se stavi zòlòžak. Gornji dio postola zove se nòplàta, a donji poplät i polpłät. Postol se omíro ili se vâzme omira od njèga, ondà se šíje, kàrpi se a može se obrìòmät ili obrìèvät, tj. obrezati okolo ako je malko širi.)

postrančunät, -nòn svrš. pogaziti, potlačiti; v. istrančunät

posùda, -e (G pl. posùd i posùdih) sud, posuda
pòsude - drvene (otvorene) mañje: bujòl, bukàra, dīžva, grotàc, maštìl, pajàk, palarija, pijät, vagančič, vagòn
- drvene u konobi: bāčva, badnjènica, badònj, barūza, bigùnac, dīžva, karatìl, kòca, kòčica, lākomicà, prītòr, šèšula, vinotok, vridica
- od metala, zemlje i sl.: bronzin, čikara, čikarica, fijāšak, imbrik, kāčica, kògoma, kotlènka, kotòl, lambik, lāta, lonac, lopiža, padèla, parsùra, parsùrica, pičòna, pičònica, pijät, pijätič, pjät, pjätič, pinjāta, plūcer, pòt, tēca, terèna, zdila, zđilica, žàra
- od pletera: kartòl, kartolčič, kēšer, kēšerič, kòfa, kòfica, konìstra, konìstrica, košàrica, pletènka, spārta, spārtica
- od stakla: bičerin, bočùn, butilija, gratakāža, pāpranica, rakatēža, solnica, žmùl, žmulic

posukalcät, -còn svrš. potaknuti, pouckati; podražiti; v. sukalcät

posukalcövät, -còjèn nesvrš. iter. od posukalcät

posvètìt, -svètìn svrš. učiniti švetim; zazivati posvećenje, milost nad kime: Rùkà ti se posvètìla (zbog učinjena dobra, osobito kad za pokaranje ošine ili udari dijete)

posvìstìt, -svìstìn svrš. kazniti, udariti (osobito mlađega) da se osvijesti

pošābot, -bon svrš. potap^hkati rukama u potrazi za čim: Pošāboj u ponāri: nòčēš čà iščēš; v. šābot

poščēr, -ščērà m poštar

poščìk, -ščìkà (G pl. poščìkov/poščìcìh) m procjenitelj

poščìkät, -kòn svrš. poštrcati: Stār^hkaj čà uz mòre rēstè poščìkò; v. ščìkät i stār^hkaj pod 3.

poščìkövät, -kòjèn nesvrš. iter. od poščìkät

pòšica, -e ž priljepčiva bolest; pošast
 poškakjät, -jîn svrš. dirnuti, pogladiti po "ježivu" mjestu tijela;
 v. pogîlit
 poškarnjät, -njôn svrš. pogrepsti; v. škarnjät
 poškorūpit, -rūpin svrš. skinuti skorup; v. škorūp
 pòškot, -on nesvrš. rasipati, trošiti (ali više u dobrim jelima,
 proždrljivošću); v. ispòškot, raspòškot
 pòšmen (pòšmeš, pòšme...) prez. od gl. počët, počnem...; v. počët
 pošpètica, -e ž (običnije u pl. pošpètice, G pošpètic/pošpèticih,
 L pošpèticoh/pošpèticima, bagatele; stvari male vrijednosti;
 poslovi nakon glavnih; zaostaci. Izgubi(l) son don u pošpè-
 ticoh.
 pòšta, -e ž 1. pošta; 2. položaj gdje se lovi riba
 poštropit, -štrōpin svrš. tekućinom malo politi (više u kapljama):
 Poštrōp rōbu pri nēgo ćeš je šuprašōvat.
 pošūštīt se, -šūštīn se umuknuti; ušutjeti; pritajiti se
 pōt, pōta m znoj
 pōt, -a (G pl. pōt/pōtih) m metalni sud s ručicom za vodu ili vino;
 v. pōsude
 potāč, -tāča m poticanje
 potakjät, -kjōn svrš. poduprijeti loze tākjīma; v. takjät. Isto:
 poltakjät
 potakjōvat, -kjōjēn nesvrš. podupirati loze tākjīma. Isto: pol-
 takjōvat
 potaknūt, -tāknen svrš. potaknuti vatru kad smalaksa: Potakni ogōnj!
 potāšnica, -e ž ona koja potiče (na osvetu, bunu i sl.)
 potāšnik, -a m onaj koji potiče (na osvetu, bunu i sl.)
 potegāča, -e (G pl. potegōč/potegāčih) ž vrst velike mreže; v. mri-
 ža
 potēgnūt se, -tēgnen se svrš. zamahnuti šakom na koga: Potēgnū(l)
 se je nō nje pēston/pēšću.
 potēklica, -e ž; v. potōlica
 potetūrot se, -on se svrš. posrnuti, nesigurno koraknuti
 potēzāt, -tēžen (na koga, na što) nesvrš. vući, prelaziti, sličiti
 na koga, na što: Potēže na čarnjēnō (tj. boja prelazi popešto
 na crvenu). Potēže na māter = sliči na majku. Potēže jazikon/
 gōvoron na varbōnjski.

potiĉ, -a m dem. od *põt*; v. *põsude*

potimrok, -a m onaj koji je u sebi zatvoren; osobenjak; podmuklica: *Is onin potimrokon mi se ni drõgo ni u putu nõc.*

potkargat, -gõn svrš. podboĉiti. Isto: *polkargat*

potkargõvat, -jõn nesvrš. iter. od *potkargat*

potkarpit, -in svrš. postaviti na cipeli, papuĉi donji dio, tj.
potplat: *Vajõ mi potkarpit postole za põc u poje.* Isto: *polkarpit*

potkõžit se, -in se svrš. odebljati; fig. opskrbiti se; obogatiti se

potlehõša, -e (G pl. *potlehõš/potlehõših*) ž kuća na tlu, bez podruma i bez kata

potlehõšica, -e ž dem. od *potlehõša*

potõjat se, -tõjon se svrš. pritajiti se; učiniti kao da te nema:
Potõjo se i ogõnj i mĩna, mã se potõjo i ĉovik.

potõlica, -e ž povlađivanje; pogodnost; povlastica: *Dat ili dõvat potõlicu = odobriti; povlađivati; pohvaliti. Dõ mu je potõlicu, põk se sãd na ĉõdu iš njin* (tj. dao mu je slobodu i pristao na njegove ĉine, pa se uzobijestio i zagospodario). *Nemõj mu dõvat potõlicu* (tj. nemoj ga braniti kad je kriv da se ne uzobijesti)

potpãzuhanj, -hnja m snop što se može odnijeti pod pazuhom, pod rukom

potpĩrit, -pĩrin svrš. puhanjem pobuditi oganj; v. *pĩrit*

potplĩt, -a m ono što je potpletено. (*Potplĩt* su na velikim mrežama dva-tri reda *okõv* debljega konca, a nalazi se između *armadũre* i *mohõ*. Mreža ima na vrhu *arganõl* koji se zove *pĩrtanj*. Na nje mu su puta i na dnu *olovã*. Na pluta i olova dolaze deblji traĉići koji se zovu *õrma* ili *armadũra*. Armadura se vezuje pri *mõhũ potplĩton*.)

potplĩtot, -ĉen nesvrš. plesti donji dio ĉega što je poderano: *Mãt potplĩĉe raspõrene kalcõete* (tj. ĉarape). Isto: *polplĩtot*; v. *potplĩt*

potriĉica, -e (G pl. *potriĉic/potriĉicih*) ž držalo drveno na rõjũ (ralju) od vapnenice

potriĉit, -triĉin svrš. oĉistiti; razluĉiti; pokupiti nevaljalo, suvišno; v. *triĉit*: *Pri nõgo ĉe procesjũn diã potriĉidu pũtõ od kamõnjo.*

potriĉit, -o (predik. -a), -o potreban

potrŕpice, pril. po grumenju (zemlje): *Ti sòmo iskopòj, a jò ću si-jot potrŕpice.*

potrŕsìt, -trŕsin svrš. malo posuti nećim sitnim: *Po rìbi se potrŕsi malo sbli i mukè (brašna)*

potŕčèn, -tŕčèno (predik. potučenà), -tŕčèno (predik. -potučenò) potučen

potŕć, -tŕčèn svrš. potući: *Potŕć gòru ili šumu = mašklinom potući, pokidati, izlomiti granje od trupa grmlja*

potŕjãt se, -tŕjon se svrš. spotaknuti se; poteturati se: *Stòri se ćovik lakò potŕjo (pòk se privòli).*

pòtuk, -a m l. mjesto koje živine mogu potući, oštetiti; 2. ćin oštećenja šume osobito živinama: *Tò je na pòtuku i òdnesu (tj. izloženo je šteti po svom položaju): Mŕli mògu u lozju učiniti vèliki pòtuk.*

pòtuka, -e ž; v. pòtuk

potŕlìt se, -tŕlin se svrš. prignuti se tijelom sprijeda; šćućuriti se naprijed

potŕljen, -o (predik. -a), -o pognut naprijed (ćeljade)

potŕrìt se, -in se svrš. iznevjeriti se; zastraniti

potvorìt, -tvòrin i potvorìn svrš. okriviti koga neopravdano, optužiti lažno: *Potvorili su me da sòn njin vãze kosòr.*

povaljŕša, -e (G pl. povaljŕš/povaljŕših) ž loza koja se (kad je stara) sva ukopa u zemlju da baci mladice i da se pomladi (Odatle se reće: *povòlit lòzu*. U grebenice se *povòli* samo jedan prut, a ne glava.)

pòvar, pril. povrh, iznad: *pòvar mòra*

povãrć, -vãrgnen svrš. pobaciti, zametnuti: *Girice se povãrgnu po živoj žerãvi da se ispećŕ. Ća se u kŕći povãrgne, tò se i nòjde. Arjãvo je kãl se òbri òbićaji povãrgnu.*

povećèrak, -ćèrka (G pl. povećèrok/povećèrkih) m jelo poslije večere; v. rŕćãk

pòvlaka, -e ž ono što se pruža, povlaći lagano po ćemu: *Ćaklò je pŕno pòvlake od vopè od kuhanije.*

povlasãt se, -sòn se svrš. počupati vlasi jedan drugome; v. vlasãt se

povlòdit, -in (komu) svrš. ugoditi komu; ići na volju; odobriti

pòvodanj, -dnja m veća poplava

povòlit, -vòlin svrš. povaliti: *povòlit lòzu = ukopati svu lozu u zemlju da na mlado zène (tj. baci mladicu); v. povaljŕša*

povòljenica, -e ž; v. povaljŕša

pòzdrav, -a m pozdrav

pòzdravi - zàživi - zàkletve - interkalari:

Bòg pomògal! - Bòg pomògal i Divica slòvno Marija! - Tè-
bi iz ùst, a Bògu ù uši! - Kad se spomene pokojnik, doda
se: Bòg mu dò pokòdj dùši! - Fòljen Bòg! (odgovor) Vázda
bùdi! (tako se pozdravlja na moru). - Pozdrav i odzdrav
na kopnu: Fòljen Isùs!... Vázda bùdi! - Fòljen Isùs i Ma-
rija!... i svà nebèsko kumpanjija! - Dobro jutro!... Bòg
dò dobro! - Dobrà večer!... Bòg dò dobro! - Dobrà nôć!...
Bòg nà pomoć! - Zdràvi bìli!... i vèseli! - Dòbar poči-
nak! - Dobrà srića! - Dòbar pùt! - Bìli srićni i kuntèn-
ti! - Ù zdrolje! - Bòg dól! - Pri smrti i rođenju želi
se: Bòg ti dò dòbru ùru! - Bòže pomòz! - Bòg von plòtil
i nastvoril! - Imàli i dòvàli! - Nè doj mi se, Bòže, po-
rèć! - Ne bùd mu uròka! - Tò ti je čà mi bìše drògo rès...
- Podsjeta govorniku pri digresiji: Ne zaboràvte na kojòj
ste! - U pripovijedanju: Tò je, pomòzte mi rès,... - Ovò
ti je istina kakò Bòg. - Tò je istina kakò ovò svitlosti
ògnja gorùćega. - Ovèga mi križà Bòžjega (pri čemu se pre-
križi). - Pòtoga (mjesto poboga). - Posùparsta! (umjesto
poisùkarsta) - Zà Boga! - Rijetko se spomene riječ vràg
ili jàval, nego više sotonà ili sinonimi: onì čòrni, onì
iz pàkla, onì iz jàme, onì čòrni i rogàti, smetišnjok,
dùh nečísti, dùh paklèni, nòpàsnik.

pozèpst, -zèbèn svrš. postradati od mraza; v. zèpst

pozìngovon, -o (predik. -a), -o pocinčan: Za bròd se hòćedu pozìn-
govoni čòvli.

pozànjot, -njen svrš. požeti; v. žànjot

požbrikovàt se, -kùjen se svrš.; v. požbrikunòvàt se

požbrikùn, -kùnà m onaj koji se drugome ruga

požbrikunòvàt se, -nòjèn se (s kim) nesvrš. podrugivati se; šaliti
se rugajući se: Onì požbrikùn bi se i(s) svàkin požbrikunòvò(l).

požeràst, -ràsto (predik. -ràsta), -ràsto proždrljiv

požerina, -e ž i m proždrljivac; izješa; v. iziša

požerlàst, -làsto (predik. -làsta), -làsto proždrljiv

požìmot, -mjèn nesvrš. čuvati, štedjeti, skrivati za kasnije

požlapàt, -pòn svrš.; v. požlāpot

požlāpot, -on i -pjes svrš. naglo pojesti. Isto: požlapàt

pòžor, požòrla, pòžorlo gl. pridjev od požrìt, požderao

požrìt, -žèren svrš. požderati; v. žeràt

pòžuda, -e ž 1. požuda; 2. biljeg, znak, trag na tijelu novorođen-
četa (kao posljedica neudovoljene želje, trudnice)

pòžudan, -dno (predik. -dna), -dno pohlepan: Pòžudan je na rìbu
kakò mãška.

pràca, -e ž pràcka: Ne hitivoj se pràcon; razbit ćeš caklà òl po-
nistor.

prajčevina, -e ž svinjsko meso, svinjetina; v. harmèdina

pràko, vez. nego ako; tek ako; osim ako (Ovo je jači veznik nego
"ako", jer sadrži isključivost: jedino ako): Ōcu mi je slàbo,
nèce ostàt, pràko da pòg učini čudo. Tò je òn sòm mòga učiniti,
pràko da su mu dopùstili. Tò ti po sebi nè znoš, pràko da ti
je kò rèka.

pramaličè, -ò i pramālice, -o sr. proljeće

prāprot, -i ž vrst biljke. Isto: pāprot; v. cviče, trōvā

prasāški, -o (predik. -a), -o koji je kao prasac, svinja: Nekà mi
ne grē nā oči onò prasāško rìlo!

prasāški, pril. na naćin prasca; poput svinje, kao prase: Zabòrjò
si onò zemjē prasāški (tj. neuredno si iskopao onu zemlju kao
prase)

prasàt, -sòn nesvrš. nagrditi, izgnusiti (poput prasca): Ne prasòj
mi po kùci is kāškon (tj. blatom)

prāška, -e (G pl. prāsok/prāskih) ž 1. breskva; 2. zvuk jake lom-
ljave, treska; 3. vjećja pucalica: drvena cijev kroz koju se
šipkom tjera zrak da na protivnoj strani cijevi uz prašak is-
tjera "metak"

praskozòrje, -o sr početak zore

prāsnuť, -nen svrš. udariti: Prāsnu ga je po tìmenici.

prāšćerica, -e ž (samo u izreci - poslovići): Jāšćerica prāšćerica
s mène prošla nò te dōšla; v. jāšćerica

prašćit, -šćin nesvrš. (pasivno: ne boljeti, nego) zagrizati, pe-
ći (i to na površini oštro, a ne teško): Prašći me mōlo rāna.
Opāri sòn se na koprìvu, pòk me prašći.

pràť, pèren nesvrš. prati: Pràť tovāru glòvu = raditi jalov posao
(jer se uzalud troši voda i sapun i trud)

prāťik, -o (predik. -a), -o koji ima praksu, koji je stručan:
Svičòr kakò čovik prāťik po tòntulu znò koliko je ribe pod
svičòn.

pravcàť, -càťo (predik. -càťa), -càťo (pojaćani izraz od pròv) is-
pravan, pravedan: pròv pravcàť = posve pravedan

prazèťina, -e (G pl. prazèťin/prazèťinih) ž meso od pròza, tj.
neuškopljena ovna ili jarca

prazèv, -èvo (predik. -èva), -èvo koji je od pròza, tj. neuškopljena ovna ili jarca: Prazèvo mēso; ma i zèje je prazèvo kad je u cvitù.

prazèvina, -e (G pl. prazèvin/prazèvinih) ž okus mesa od proza, tj. neuškopljena ovna ili jarca; v. pròz.: Mēso dōjè prazèvinom.

praznorùk, -o (predik. -a), -o koji je praznih ruku

prečat se, prèčèn se nesvrš.; v. prècot se

prècot se, -cèn se nesvrš. miješati se u što: Ča se prèceš (ne prècoj se) u tūje poslè.

predenica, -e (G pl. predeníc/predenícih) ž jedan grozd cvijeća u kupusu, česvini itd. Isto: bresenica

predija, -e (G pl. predij/predijih) ž ona koja prede; v. družina

predjiv, -djivo (predik. -djiva), -djivo (odr. predjivi) koji od straha preda, koji je previše plašljiv: Predjiva je kakò mlòdo mazgà.

predmeti u kuhinji: iznad komina: u fumòrù komòštra s kòčulon, a oko nāpa. - na ognjištu: popèčak i trinoge. - uz komin: ponāra i ploča za gorenje lūča. - na zidu: skancija; barkjāča. - oko komina-ognjišta: trupica ili bānak; tro-nògo ili bāndić; nizak stolīć. - pribor: zlica, perūn, nòž ili britvica ili cinkinīć.

prèdot, -don nesvrš. previše se strašiti; od straha predati; drhtati; bojati se uz trzaje

prèja, -e (G pl. prèj/prèjih) ž nit od vune ili kostrijeti; preča

prèjica, -e (G pl. prèjic/prèjicih) ž vitica, karika, trak bilo od čega, a osobito od metala; v. anèl, sidro

prèn, pril. tek sada: Prèn si dōša, a jō te čèkon imo kūs ūre.

prènuta, -e ž suhi tanki vršci granja za uspirivanje ognja. Isto: prònita

prèobuka, -e ž drugo odijelo, osim onoga što se nosi na sebi. Isto: pròmina

prepèlica, -e (G pl. prepèlic/prepèlicih) ž vrst ptice; v. čuška

prešimilo, pril. osobito, naročito

prèz, prij. bez: Prèz pinèz se nì u crīkvu ne grè (poslovica)

prèza, -e ž kamena izbočina uz more za koju se zadjene konopčić mreže

prezdòban, -bno (predik. -bna), -bno koji je bez dna; predubok: Du-bòk kakò prezdòbno jāma.

- prezdòčan, -čno (predik. -čna), -čno drzak, prepotentan, bezobra-
zan; koji uvijek hoće biti prvi: *Prezdòčan je kakò nepoštèno*
ženà.
- prezočarija, -e ž prepotencija; preuzetnost; bezobraznost; bestid-
nost
- prezdòšnjica, -e ž bezočnica; bezobraznica, ona koja je bez ljud-
skih i društvenih obzira
- prezdòšnjok, -a m bezočnik; bezobraznik, onaj koji je bez ljudskih
i društvenih obzira: *Obròz će mi olupàst òl prezočarije onèga*
prezdòšnjoka.
- pri, prij. pri, kod, uz: *Pòslì ispovidi se grè pri Bogu. Jèš ti,*
čòviče, pri sèbi?!
- pri (i priⁿ), pril. i prij. prije: *Tàko je bìlo pri.* *Dòša sòn*
pri(n) tèbe.
- pribijàt, -bìjon nesvrš. 1. pribijati (čavlima); 2. prebijati, kr-
šiti, prelamati; v. *pribit*: *Pribijàt kosti* = radom se odveć
mučiti
- pribit, -jen svrš. 1. pribiti (čavlima): *Pribit dašćicu na mir;*
2. prebiti; prelomiti; teško izmlatiti: *Pribi je kòsti* = pre-
lomio je kosti: *Pribili su ga u životù* = teško su ga izmlati-
li
- pribòčak, -ška (G pl. *pribòčok/pribòškov/pribòških*) m strana uz
bok, uz udolinu; v. *bošić*
- pribodàča, -e (G pl. *pribodòč/pribodàčih*) ž igla pribadača
- pribòdak, -bòtkà/-bòlka (G pl. *pribòdok/pribòlkov/pribòlkih*) m
1. dodatak čemu glavnom: *Tovòr gòni brìme pùno pribòdok;*
2. spica koja se pribode u zemlju da drži (protiv vjetra)
stàricu na lozi
- pribràt, -bèren svrš. 1. izabrati nešto od množine i razmjestiti;
2. fig. dobro promisliti i odabrati što je bolje: *Pribro sòn*
da mi je òl dvo zlà bòje bit rànjenù nègo ubijenù.
- pribrumàt, -mòn svrš. pritegnuti, pridružiti k sebi koga, obično
više njih
- pričàc, pričca i prišca (G pl. *pričoc/prišcih*) m prečac: *Òn je iša*
na pričàc, a mi hòmo drèto po pùtu.
- pričàt se, pričòn se nesvrš. prepirati se; rječkati se
- pričavlàt, -vlòn svrš. pribiti čavlima
- pričìnjàt se, -čìnjon se nesvrš. prikazivati se u boljem svjetlu;
oholiti se; tašt biti; hvastati se: *Pričìnjo se kakò da je*
kròjã za bròdù çapò.

pričnica, -e ž poprečno drvo na sedlu koje spaja dva luka. Isto:
prišnica

pričut, -čujen svrš. krivo čuti: *Kad se veselo govori, lakò se pričuju beside.*

prid, prij. pred: *Hòl prid nāmin.*

pridit, -ijen svrš. pridjeti: *Pridili su mu ime Turlalo.*

pridivak, -dīvka (G pl. *pridivok/pridivkov/pridivkih*) m nadimak

pridivāt, -dijèn nesvrš. pridijevati

pridōr, -dōra m kila (hernia)

pridōrit, -o (predik. -a), -o kilav; koji ima herniju

pridōvāt, -dōjèn (komu) nesvrš. davati sotoni nekoga zajedno s hranom koju jede i pije; zaklinjati da nekoga vrag odnese: *On njòj ne obadò, a onā mu pridōjè čā jè izi i pòpi* (tj. on se i ne osvrće na nju, a ona ga šalje k vragu što je pojeo i popio: *Vrāga izi i pòpi!*)

pridučāt, -sōn svrš. skupiti na hrpu kao kolač konop ili mrežu; v. *dučāt*

prifaldāt, -dōn svrš. preklopiti tkaninu; napraviti (samo jedan) pregib: *Prifaldòj ščavīnu pōk se iš njōn pokrīj*; v. *faldāt*

prifaldōvāt, -dōjèn nesvrš. praviti pregibe (na tkanini); preklapati tkaninu; v. *faldāt*, *prifaldāt*

prifarāt, -rōn svrš. krupno samljati: *Prifaròj ovò frementūnā za iskuhot pulēntu*; v. *farāt*

priglōdnit, -glōdnin svrš. odveć ogladnjati

prigoda, -e ž 1. prilika (occasio): *Prigode bēru jāgode* (poslovi-
ca); 2. trak prikopčan na peti cipele i svezan sprijeda (da cipela čvršće stoji na nozi); v. *postòl*

prigodiščit, -in svrš. trajati od jedne do druge godine: *Slōno sardēla vajò da prigodišči da se dobrò učini. Bòji je prošèk čā prigodišči i počijè na fēci.*

prigōren, -o (predik. -a), -o pregoren; v. *jīcē*

prigorit, -rīn svrš. pregorjeti; skroz progorjeti: *Prigori bi zò nje parst od rukē.*

prigōsīt, -gōsin svrš. veoma smanjiti plamen svjetiljke

prigrīznut, -nen svrš. prigristi

prigucovāt, -cūjen nesvrš. teško s mukom i polako gutati; fig. s negodovanjem trpjeti nanesene zanovijeti ili uvrede; v. *gucāt*

- priguzovàt se*, -zùjen se nesvrš. u hođu tromo guzom kretati; tro-
mo hodati; lijeniti se u hođu; fig. vrzati se tamo-amo bez
posla
- prihìnit*, -hìnin svrš. prevariti; zavesti; hinjeno oduzeti (oso-
bito u mjeri)
- prihitit*, -in svrš. prebaćiti; preteći: *Ōn se dobrò varžijè stì-
njen, ma su ga prihìtili.*
- prìhlada*, -e ž prehlada. Isto: *nāhlada, nōmrðz, studenica*
- prihojègnut*, -gnen svrš. ošinuti žestoko preko leđa; udariti ko-
nopom, štapom i sl.
- prihòrit*, -in (komu što) svrš. preuzeti, prigrabiti k sebi: *Pri-
hòril mi je u mejòšù lípi kús zemjè. Ōn bi prihòri!* (kao mo-
ralna ocjena čovjeka)
- prihūlit se*, -hūlin se svrš. pognuti se tijelom (od slabosti ili
od starosti)
- prihūljen*, -o (predik. -a), -o pognut
- prihūstot*, -ton svrš. 1. nešto malo prigristi; 2. fig. prigristi
riječi u govoru: *Dobòta svāku rič prihūstoš.*
- prijāgmit*, -in (k sebi) svrš. prisvojiti
- prijanūt*, -jānen (oko čega) svrš. prionuti, svojski se prihvatiti
posla: *Nèton ustāne za poslōn prijāne.*
- prijìst se*, -jīn se svrš. prejesti se
- prijōt*, *prīmin* svrš. primiti; prihvatiti. *Prijōt se poslā = svoj-
ski prionuti na posao*
- prijubodīnov*, -o (predik. -q), -o pohotan; razbludan; bezobrazan:
Ōnò je prijubodīnovo rīlo.
- prikarličit*, -čin svrš. pregaziti, prepriječiti
- prikarlipit*, -pin svrš. prokuburiti, jedva ostati živ; v. *karlipit*
- prikidot*, -don nesvrš. prekidati
- prikīnut*, -nen svrš. prekinuti
- prikīsnut*, -nen svrš. prebujati od kvasca; v. *krūh*: *Vajð mi primīsī
tīsto da mi ne prikīsne.*
- prīklādvot*, -dujen nesvrš. uspoređivati, prispodabljati: *Ōnā
je svētā, ne prīklādujūš, kakò mōjka Bòžja; v. klāst*
- prīklōd*, *prīklāda* m prispodoba: *Na jedōn prīklōd.*
- prīklōdno*, pril. dolično, dostojno: *Nī tð prīklōdno.*

- prīko*, prijed. preko: *Grě prīko* = prelazi preko, prelijeva se preko ruba posude
- prīko*, prij. preko: *Věće pūtih prīko dneva grěn prīko selà, a koji pūt i prīko vōje.*
- prīkòs*, -a m prkos; v. *parkosīt*
- prīkrēnūt*, -krēnen svrš. prebaciti, sasuti, presuti (iz suda u sud, iz vreće u vreću): *Māsline tukò prīkrēnūt da se ne upōlidu.*
- prīkūhot*, -hon svrš. odveć skuhati: *Rīzi ne vajāju kàl se prīkūhotu/prīkūhoju.*
- prīkūžit*, -in svrš. preboljeti kugu; (općenito) preboljeti bolest; prebroditi zlo, nevolju
- prilagađica*, -e (G pl. *prilagađic/prilagađicih*) ž ona koja pri paljenju vapnenice prilaže kiće *paljōčū*; v. *družina*
- prīlepetāt*, -tōn svrš. prilijepiti: *Prīlepetō mu je žlīpu po rīlu.*
- prīlepetāt se*, -tōn se svrš. prilijepiti se uz koga ili uz što: *Prīlepetō se je uz njū kakò lūpor.*
- prīlepetōvāt (se)*, -tōjēn (se) nesvrš. prema *prīlepetāt*
- prīlīpīt*, -līpin svrš. 1. prilijepiti, priljubiti, spojiti ljepilom; 2. pljusnuti, dati pljusku: *Prīlīpīt žlīpu.*
- prīlīpīvāt*, -pījēn nesvrš. priljepljivati
- prīlīpot*, -pjen (komu što) nesvrš. biti po ćudi; odgovarati želji, ukusu, okusu: *Ne prīlīpje mi, sīnko, sārceu tā tvoja divnjīca.*
- prīlīpot se*, -pjen se nesvrš. lijepiti se uz koga, udvarati se: *Nī mi drōgo ča mi se toliko prīlīpje.*
- prīlipovāt (se)*, -pūjen (se) nesvrš. iter. od *prīlīpot (se)*
- prīlōtīt*, -lōtin svrš. pritjerati, prignati (npr. stado): *Prī nēgo se is pāše ide dōma, vajō prīlōtīt brōve.*
- prīlūpīt se*, -lūpin se svrš. sagnuti tijelo naprijed (od bolesti, slabosti, starosti, glada); pasti preko grede, daske, kamena (te se dobro udariti o tlo)
- prīlūpjen*, -o (predik. -a), -o pognut naprijed; v. *prīlūpīt se*
- prīma*, prijed. prema; protiv: *Tī stojīš prīma mēni. Nemōj zlō rēć prīma njēmu. Onā divnjā dobrō stojī prīma (prema) onēn dīkmānu, a onā drūgo nē prīma svojēn, jēr je ōn pūno pūtih prīma (protiv) njōj govōrī.*
- prīmālīcē*, -o (i *prīmālīce*, -o) sr proljeće

primãrznut, -nen svrš. dodijati, neugodno postati; Primãrzne jĩće kãd svãki dõn isto jĩš.

primẽćak, -ćka i -jka (G pl. primẽćok/primẽćkov/primẽjkih) m
1. ponavljanje igre (jer je poništena zbog toga što je bila nejasna i neodlučna); 2. drugo tiještenje istoga mastà ili drofa

primećat, -mećen nesvrš.; v. primẽćot

primẽćot, -ćen nesvrš. prebacivati: Drõf vajõ primẽćot da se ne upõli. Primẽće ga iz rõžnja na gradĩkule (tj. mući ga na sve moguće načine)

primĩtĩt, -mĩtin svrš. jedno preko drugoga pregibnuti, prebaciti, pridjeti (npr. platno, papir, ruke, zube itd.)

primĩtivot, -tĩjèn nesvrš. od primĩtĩt: Gõrnji zũbi primĩtĩjũ priko dõlnjih.

primõg, -a m vrst cvijeća; v. cvĩće

primolĩt, -molĩn svrš. isprositi velikim molbama

primõtan, -tno (predik. -tna), -tno koji je u prvom redu uvažen, cijenjen; koji se rado prihvaća da napravi red, posao: Onã je primõtno ženã.

primõtãt, -mõton svrš. privabiti; v. mõtãt

primotãt, -tõn svrš. premotati

primotõvãt, -tõjèn nesvrš. premotavati: Nõna primotõjẽ klũko prẽje.

primõzĩt, -mõzin svrš. (konačno) primamiti; popustiti užitku, ugodnosti

prinĩšãt, -nĩšõn nesvrš. prenositi: Muški prinĩšãju brimenã kĩćo, jer je tõ nõjtẽžji posõl i trũd na japjẽnici.

principõl, -põlã m gospodar maloga teretnog broda (Komãndõnt ili kapitõn upravlja takvim brodom, a drugi su mornõri.)

prinĩt, prinesẽn svrš. prenijeti: Kãd prinesemõ kĩće, užẽćemo japjẽnicu.

prinĩtĩt se, -nĩtin se svrš. malo zagorjeti (o kruhu u peći)

prinoćĩt, -ćĩn svrš. proći noć; prenoćiti

prĩobũka, -e ž odjeća za promjenu. Isto: prẽobuka: Izvũkli smo ih iz mora i dõli njĩn prĩobuku i põkripu; v. prõmina

priõrmĩt, priõrmĩn (komu) svrš. preuzeti k sebi; prisvojiti: Pomãka je mejõš i priõrmi je svojẽn dũlũ dõbar kũs tũje zemjẽ.

pripěć, -pečēn svrš. previše ispeći: Nemōj pūstīt da se krūh pripēčē; v. krūh

pripěćak, -ćka i -pejka (G pl. pripěćok/pripěćkov/pripějkih) m
1. dio kruha što se daje pekaru za trud; 2. mjesto uz vrata peći gdje se zgrće pepeo; 3. mjesto izloženo vatri ili suncu, gdje sunce pripiče: *Žimi se stōri jūdi zakabanāju i u pripěćak se pripēlu/pripēlidu.*

pripēlit se, -pēlin se svrš. izložiti se peći, suncu, ognju; v. pēlit

pripelivāt se, -lijēn se nesvrš. iter. od pripēlit se: Stōri se jūdi pripelijā na sūncu, u pripěćku.

pripeštāt, -tōn svrš. prignječiti, pritiještiti; v. peštāt

pripešto, pril. radije; što više; što prije: Ne dōj rūgū potōlicu; pripēšto ga nauč krejōncu.

pripeštōn, -o (predik. -a), -o prignječen; pritiješten: Svā je pripēštōna: nīmo ni sis ni guzić, kakō da je izōšla ispod škrōve.

pripeštōvāt, -tōjēn nesvrš. prignječivati, pritiještati: Ribor svāku stīvu sardēl u barīlu dobřo posōli, pōk je pripēštōjē kontrafūndon.

pripet, -o, -o (predik. pripet, pripētā, pripētō) uzbrdit: Na onēn pripeten bārdu nōjgōre je onā stīnā na vōrhū pripētā.

pripinjot, -njen nesvrš. pripinjati

pripit se, -pijen se svrš. preko mjere se napiti; v. prijist se

priplānut, -nen svrš. dobiti od sunca smeđu boju; osušiti se od sunca ili zime (o zelenju i voću); potamnjeti i smršavjeti (o čeljadetu)

priplānut, -o (predik. -a), -o osušen od žege ili zime (o voću i zelenju); fig. smršavljen, oslabljen (o čeljadetu)

priplēskon, -o (predik. -a), -o spljošten, stiješten s obadvije strane

priplēskot, -on svrš. 1. spljoštiti; stijesniti s obadvije strane; 2. dlanom udariti da se čuje zvuk: Pripēsko mu je dvī (žlipe) po rilu; v. plēskot

pripōjmit, -pōjmin svrš. prihvatiti što ti se daje; pripomoći: Ovō je tēško: pripōjmi mi.

pripredīja, -e ž ona koja ponovno prede već ispredeno; v. družina

pripriķq, -e ž 1. zapreka sprijeda; 2. preša, žurba, hitnja: Nī pripriķe = nije stiska da se ne bi moglo ni šire ni dalje

- pr̃suk*, -a m pređa što se u dvije žice priredi; namotano vreteno presukane opredene vune; klupko pređe koja se drugi put isukala za upotrebu; v. *pr̃sūkāt*
- pr̃sukālo*, -a i -ota sr vreteno s presukanom pređom
- pr̃sūkāt*, -sūkōn nesvrš. sukati i presti dvije niti u jednu; v. *pr̃suk*
- pr̃sukovāt*, -kūjen nesvrš. iter. od *pr̃sūkāt*
- pr̃sūt*, *pr̃spen* svrš. presuti (iz jednog u drugi sud); v. *sipot*
- pr̃svēdit (se)*, -svēdin (se) svrš. lagano (se) nagorjeti; vatrom, žarom opaliti (se): *Pr̃svēdi si nogāvīcu. R̃dba će ti se pr̃svēdit.*
- pr̃svīdit*, -svīdin svrš.; v. *pr̃svēdit (se)*
- pr̃ša*, -e ž brzina, žurba: *Koja ti je pr̃ša; hōl pomālo!*
- pr̃šč*, *pr̃ščā* m oparena koža ispod koje je voda; mjehur od opekline; v. *opr̃ščit*
- pr̃ščargovāt*, -gūjen nesvrš. govoriti nečisto, neartikulirano; u govoru gutati riječi: *Ōn pr̃ščargūje.*
- pr̃ščēnta*, -e ž prištednja
- pr̃ščentāt*, -tōn svrš. prištedjeti nešto malo; v. *doščentāt*
- pr̃ščōrbīt*, -ščōrbīn svrš.; v. *pr̃ščōrbnūt*
- pr̃ščōrbnūt*, -ščōrbnēn svrš. (tuđe) preuzeti k sebi (nešto malo). Isto: *pr̃ščōrbīt*
- pr̃šit*, -in nesvrš. žuriti se: *Ne pr̃š, Andrija, dōće kasīl (poslovica)*
- pr̃šmardovāt*, -dūjen nesvrš. iter. raditi posao za ruglo, površno; v. *šmārdot*
- pr̃šmārgnut*, -gnen svrš. iščeznuti; zarasti: *Prišmārgnula je rāna. Prišmārgla je rāna.*
- pr̃šnica*, -e (G pl. *pr̃šnic/pr̃šnicih*) ž prečka na samaru, sedlu (obično u pluralu); v. *sedlo*
- pr̃šūmit*, -in svrš. učiniti što na brzinu
- pr̃šūšolit*, -in svrš. privremeno i žurno, makar slabo neki posao urediti (npr. napisati, zavezati): *Ovō ćemo brīme dobro zapārtit, a sakētiš ćemo sōmo pr̃šūšolit.*
- pr̃t*, *pr̃jden* svrš. prići; doći: *Nī mi stālo umrīt, nēgo dī ću pr̃t.*

prítáč, -a (G pl. *prítóč*) m priča; primjer; ispričana zgoda; poslovica; mudra izreka; prilika; izgled; usporedba; prispodoba

prítanj, -tnja (G pl. *prítonj/prítanjih*) m 1. izvinuta žila u zglobu noge ili ruke; 2. konop na mreži na kojemu su nanizani komadi pluta na vrhu ili komadi olova na dnu mreže (Onaj se prvi zove: *prítanj putnjî*, a drugi: *prítanj olovnjî*.)

prítěža, -e m i ž čeljade koje sebe i svoje vrijednosti nametljivo ističe; onaj koji se bezočno nameće

príticot, -ičen nesvrš. pred kim u putu ishoditi, izlaziti; pretjecati

prítihnut, -hnen svrš. prestati začas, za kratko vrijeme (o kiši, o vjetru, o djetetu u plaču): *Nastávmo posòl: dõrž je prítiha.*

prítîl, -tîlo (predik. -tîla), -tîlo (simplex: *tîl, tîlo, tîlo*, ali se ne upotrebljava) tust, debeo: *Jančîc je prítîl kakò prajčîc.*

prítõr, -tõra m polovica vodoravno presječene bačve; v. *bãšovr, pòsude, sùdi*

privãrc, -vãrgnen svrs. prebaciti: *Težòk privãrgne sakètić i mičîc priko ràmena i grě ù poje.*

privãrcîv, -cîvo (pred. -cîva), -cîvo (odr. *privãrcîvi*) prevrtljiv

privãrcot, -cèn nesvrš. prebacivati, preokretati, prevrtati: *Mõjka te na dãsku mõrtvega privãrcòla!* (kletva)

privãrtot, -ton nesvrš. prevraćati; preokretati: *Mõre te svãrtolo i privãrtolo!* (kletva)

privèc, pril. previše: *Da i cîli mìsec pãdo dõrž, ne bi ga privèc bilo.*

priveživãt, -živjèn nesvrš. privezivati

privõlît, -võlin svrš. oboriti, srušiti, prevaliti; v. *obõlît*

privõr, -võra (G pl. *privõrov/privõrih*) m uleknuto mjesto između dva brijega; prijelaz, klanac između dva brijega

privõrac, -võrca m dem. od *privõr*

privõran, -rno (predik. -rna), -rno koji je bez začina; v. *jîcè*

prizdrãvit, -ivn svrš. ozdraviti, ali ne potpuno

prizlît, -lîn svrš. oslabiti (u tijelu) veoma od zla, od nevolje, bijede; v. *sazlît*

prizòčan, -čno (predik. -čna), -čno koji uvijek hoće biti prvi; drzak, bezobrazan, prepotentan. Isto: *prèzòčan*

- prizòčnost*, -i ž svojstvo osobe koja hoće uvijek biti prva; nametljivost, drskost; bezobraznost
- prizòć*, -zòjden svrš. ispred sebe ili uza se povesti: *Kòga sòn nõša tèga sòn i prizòša.*
- prizèet*, *prizèmen* svrš. pretjerano stisnuti vezom
- prizèimot*, -mjen nesvrš. prejako stiskati; žuljati: *Prizèimje me tròk od postòlih.*
- probaràt*, -ròn svrš. pojaviti se iz skrovišta; napraviti *bòpù* na površini mora; fig. dati, najaviti znak uspjeha: *Kad riba probarò, paròòj mriže* (tj. kad riba zaigra, pojavi se na površini mora, pripremi mreže)
- probaròvàt*, -baròjèn nesvrš. iter. od *probaràt*
- probit*, -bìjen svrš. skroz provrtjeti: *Probit zùbe* = dobiti zube (o djetetu)
- pribodàča*, -e (G pl. *pribodòč/probodàčih*) ž igla za pribadanje vlasi i sl.
- pròbòj*, -bòja m proboj; prodornost: *Njegòv glòs imo vèliki pròbòj.*
- proboràvit*, -in svrš. umiriti se; promisliti se i razabrati se (kad je netko ljut ili smućen): *Nè vaja zanòglit, bòje je proboràvit. Proboràv, sìnko mòj, proboràv!*
- probòrtàt se*, -bòrton se svrš. malo se međusobno rogovima, glavom otući (o kozama i janjcima); v. *bòrtàt*
- probrambulàt*, -lòn svrš. protresti tekućinu u zatvorenu sudu; v. *brambulàt*
- probrombulàt*, -lòn svrš.; v. *probrambulàt, brombulàt*
- pròbuka*, -e ž drugo odijelo, osim onoga što se nosi na sebi. Isto: *pròmina*
- proburgàt*, -gòn svrš. na brzu ruku nešto pronaći, ispitati, obići, opremiti; v. *burgàt, oburgàt, oburgòvàt*
- proburgòvàt*, -gòjèn nesvrš. iter. od *proburgàt*
- pròcak*, -a i -òska m brašnjik; v. *prùcak*
- pròcip*, -a m pukotina u kamenu ili drvu
- procìpac*, -cìpca m sir koji se stavi sušiti u palicu (npr. mlade česmine) *procìponu* na tri grane koje se u vrhu stisnu i svežu
- pročùkàt se*, -čùkon se svrš. proširiti glasinu od uha do uha; v. *čùkàt*

prodil, -a m razdjeljak

prodolina, -e (G pl. prodolin/prodolinih) ž duboka uvala između
dvaju ili više bregova

prodovāt, -dōjēn nesvrš. prodavati. Prodovāt kaḡōnje = biti slab,
bolestan, nemoćan, obnemogao: Prodōjē mu rīpu za rodākvu (tj.
prodaje mu jedno za drugo)

profarkāt, -kōn svrš. probosti začepljen otvor: Profarkāt špīnu
na bāčvi.

profarkōvāt, -kōjēn nesvrš. iter. od profarkāt

profarnjāt, -njōn svrš. probosti što je začepljeno; prekopati stva-
ri po nutрини; v. farnjāt

prog, prāga (pl. prāzi G prāzih/prāgov i pragōv) m prag: Ponīstra
je drīvo, a prāzi su stīne (stih iz popijevke)

progorīt, -rīn svrš. progorjeti

progucāt, -cōn svrš. progucati. Mōre te progucālo! (kletva)

progulīt, -gūlin svrš. ovdje-ondje poguliti (mlado bilje da se
preostalo u rastu bolje razvija)

prohmūtōt, -ton svrš. promiješati tekućinu u zatvorenu sudu; v.
brombulāt, hmūtōt. Prohmūtōj pōk prolīj = promiješaj, pa pro-
lij (o govoru ili činu čovjeka što slabo ili ništa ne vrije-
di; pa i o čovjeku samom)

projist se, -jīn se svrš. probiti se od rđe, od uporabe (o sudu,
odjeći): Projile su mi se gāće, pōk su proglēdola kolīna.
Isto: prozobāt se

prokarlipīt, -pin svrš. prokuburiti, jedva živ ostati: Bīt će dob-
ro āko prokarlipin ovū zīmu.

prokōdīt, -kōdin svrš. proći mirisnim kadom kroz određeni pro-
stor; fig. pronaći koga koji se skrīva: Sakrī se je u bñnjī-
cu, ma īsto su ga prokōdīli; v. kōdīt

prokosīt, -sīn i -kōsin nesvrš. karati, napadati očima izražavaju-
ći neslaganje, opomenu i prijekor; v. brokosīt

prokūžīt, -in svrš. jedva i teško prokuburiti: Onā je brīžna pro-
kūžīla svāku nevōju; v. prikūžīt

prolivāvica, -e ž proljev

proližen, -o (predik. -a), -o prolizan

prolohāt, -lōhon svrš. potrošiti, rastrošiti gotovo sve; v. lohāt

- prolōjāt*, -lōjon svrš. pokupiti se i nestati; natjerati koga da se pokupi; v. *lōjāt*
- prolōncije*, -cij, -cijih ž plur. obavijest s oltara o ženidbi zaručnika: *Rēkli su njin se prolōncije, pōk će se ovē subōte oženit (biće njin ženba).*
- prolōskāt*, -lōskon svrš. protrčati brzo; proletjeti; v. *lōskāt*
- prōmina*, -e (G pl. *prōmin/prōminih*) ž drugo odijelo, osim onoga što se nosi na sebi. Isto: *prōbuka*
- promināt*, -nōn svrš. naškoditi želucu (od hrane), dobiti proljev: *Ni mi pajdila hrōnā: prominālo me je.*
- promōvкот*, -kon svrš. promrmljati nejasnim slabim glasom; v. *mōvкот*
- promūtīt*, -mūtīn svrš. naškoditi želucu (od hrane)
- prōnita*, -e ž suhi tanki vršci granja za uspirivanje ognja. Isto: *prēnuta*
- pronītīt*, -nītīn svrš. staviti pronitu; uspiriti oganj
- prōnzor*, *prōnzōra* m prozor; v. *būngarit*
- propasnica*, -e (G pl. *propasnic/prupasnicih*) ž ona koja je zlobno nenavidna, koja želi tuđu propast. Isto: *prōposnica*
- propastovāt*, -tūjen nesvrš. mrziti; nenavidjeti; proganjati; željeti komu propast: *Onā mēne propastūje.*
- propašnjōk*, -šnjōkā (G pl. *propašnjōkov/propašnjōcih*) m onaj koji je zlobno nenavidan; onaj koji želi tuđu propast. Isto: *propošnjōk*
- prōpja* i *prōpju* pril. baš, upravo, taman
- prōpōr*, *prōpōra* m mjesto na suknji probijeno da se kroza nj stavi ruka u džep. Isto: *rōspōr*
- prōposnica*, -e ž; v. *propasnica*
- prōpost*, -i ž nenavidnost; zloba
- prōpostan*, -sno, -sno (predik. *prōpostan*, *propōsnā*, *propōsnō*) nenavidan na tuđe dobro želeći tuđu propast; zloban: *Bīla bi šēvno dīvnjā da ni propōsnā.*
- propošnjōk*, -njōkā m; v. *propašnjōk*
- prōpuh*, -a m propuh
- prōpuhal*, -hla m rupa u zemlji ili u špilji odakle često struji zrak

- propuāt*, -tōn svrš. uspjeti nešto; ići u dobro što je učinjeno "na sreću" ili u pogibelji. (Riječ dolazi od *putā*, tj. pluta koja se dižući mreže pojave na površini.): *Rišō sōn, i āko mi propuāt, biče bōje mēni i tēbi.*
- propuōvāt*, -tōjēn nesvrš. ići, kretati u dobro, k uspjehu: *Jīdan je, jer mu ne propuōjē kakō je pensō.*
- propuovāt*, -tūjen svrš. proputovati
- prorēdīt*, -rēdin svrš. staviti nešto reda
- prōrest*, -a m pojava prorijeđena rasta poslije sjetve: *Īšlo je zēje u prōrest* (tj. počelo je ovdje-ondje rasti)
- prorēšetāt*, -tōn svrš. proći kroz rešeto; fig. zlo o komu govoriti: *Prorēšetō ga je na sitō i rešetō* (tj. o njemu je sve najgore govorio)
- prorēšetōvāt*, -tōjēn nesvrš. iter. od *prorēšetāt*
- prorīdīt*, -rīdin svrš. prorijeđiti, proguliti gusto raslinje da se preostalo bolje razvije
- prōšac*, *prōjca* (G pl. *prōsoc/prōjcih*) m prase, svinja
- prošac*, *projcā* (pl. *projci*, G *projcih*) m onaj koji prosi, pita, skuplja milodare (a nije prosjak od zanata)
- prosēst se*, -ēden se svrš. prosjesti se: *Prosēlo se pōl tōbon!* (kletva)
- prošijāt*, -šijon nesvrš. valjati brašno u situ
- prošijot*, -jen svrš. pročistiti brašno kroz sito; v. *krūh*
- prošinac*, -sinca m 1. zadnji mjesec u godini; 2. vrst šumske biljke; v. *cvīče*
- prošipot*, -pjen svrš. prosipati; v. *šipot*, *ušipot*
- proskrōjāt*, -krōjon nesvrš. rešetati na rešetu i trijebiti pljevu: *šenicu vajō proskrōjāt.*
- proskrojīt*, -jīn svrš. prorešetati i otrijebiti pljevu; v. *proskrōjāt*
- proskrōjke*, -ih i *proskrōjok* ž pl. pljevotinja, mekinje: *Hit proskrōjke, a šenicu samlīj!*
- prosōpīt*, -sōpin svrš. promisliti; pribrati u misli
- prostārc*, -starcā m kolac, grana (obično više njih) koja se usadi u zemlju (međaš) da bude osnova plotu

- prostica*, -e (G pl. *prostico/prosticij*) ž ribarska jednostruka mreža, tj. ima *mōhū* (kao npr. *ušatōra*, *girōra* i sl., dočim je *popōvnicā* trostruka mreža)
- prosūkāt*, -sūkōn svrš. skroz probiti nožem, bodežom i sl.
- prosvīrit*, -svīrin svrš. skroz probiti: *Zārno ga je prosvīriło.*
- proščēnje*, -o sr oprost, opraštanje: *Učini si grūbo, pōj pītoj proščēnje.*
- prošek*, -a m vino iz sušena grožđa
- prošešārit*, -rin svrš. malo porastrkati žeravu da bolje grije
- prošmārdot*, -don svrš. učiniti posao za ruglo, neredno, površno; v. *šmārdot*
- protapanāt*, -nōn svrš. biti skroz promokren tekućinom ili kišom: *Ol pōta mu je protapanāla košūja* (tj. od znoja mu je košulja skroz mokra). *Dōrž mu je protapanō do kōže* (tj. kiša ga je smočila do kože)
- protargīvāt*, -gījēn nesvrš. iter. od *tārgot*, prije jematve ovdje-
-ondje nešto grožđa brati u lozju
- protezāvica*, -e (G pl. *protezāvic/protezāvicij*) ž nagon za protezanjem udova i mišićja (ruku, nogu): *Čapāla ga je protezāvica.*
- protiva*, -e (G pl. *prōtiv/protivij*) m i ž osoba koja odgovara drugoj: *Ōn ni njēmu protiva* (tj. nije njegov par). *Razōšli su se, jer nisū bīli protiva* (tj. razišli se, jer ni po čemu nisu odgovarali jedno drugom)
- prōto*, -a m predradnik u brodogradilištu i gradilištu
- prōv*, pril. pravo: *Imo (ōn) prōv.*
- prōva¹*, -e ž prednji dio broda, pramac; v. *gajēta*
- prōva²*, -e ž pokus: *Vajō imāt pūno prōvij za mōō līpo i jūski kantāt.*
- prōvi*, -o, -o pravi, jednaki, isti: *Prōvi je čāča.* (Iz imena i nadimaka izveden je određen pojam koji se drugome prišiva: *Prōvi si Ārne* (pijanica si). *Prōvi si Fērmo* ili *Turlālo* (kratkouman si). *Prōvi si Malpūrgo* (lijenčina si, nehajnik). *Prōvi si Mēternik* (lukavac si, prefriganac, silovit).
- provīslō*, -ā m gvozdena šipka na luk (ili konop) što se stavi sudu od ušice do ušice: *Nōša je spārtici provīslō* (tj. našao je dobru izliku)
- prōvjāt*, *prōvjōn* nesvrš. pripovijedati; kazivati: *Kāl dīde, kād nōna, prōvjāju nōn gōjēice.*

provõljenica, -e ž mjesto gdje se je što provalilo, propalo
 prõz, -a m neuškopljen janjac ili jarac
 prozõbat se, -zõbjen se svrš. proderati se; projesti se (o robi kad se prodere ili o tankoj kovini izjedenoj rđom ili trošenjem); v. izõbat se, projist se
 prõžeg, -a m željezna palica na ognjištu za poticanje vatre
 prožidit, -židin svrš. učiniti žitkim, tekućinom prorijediti da postane žitko: *Åko se tisto tēško gnjēško, jõ ga mǎlo prožidin.*
 prožigot, -gon nesvrš. prožegom probijati: *Dide prožigo darvõ za napravit kamiš na pipu.*
 prožuknut, -o (predik. -a), -o koji je kiseo i bljutav (o povrću i hrani općenito); v. jidē
 prožuknut, -nen svrš. postati kiseo i bljutav (o pokvarenoj kuhanoj hrani): *Kad zēje prožukne, ne mre ga se jist.*
 prrrr! , uskl. povik na mula, mazgu, magarca da se okrene: *Prrrruuu... tovǎrē!; v. dē!*
 prõcak, -ska m zemljana boca za tekućinu; v. prõcak
 prõča, -e ž i m rasipnik. Isto: sprõča
 prõčit, -in nesvrš. trošiti bez potrebe; rasipati (imanje). Isto: prõčot; v. isprõčit, isprõčot, rasprõčit, rasprõčot, sprõčit
 prõčot, -čon nesvrš.; v. prõčit
 prõd¹, -a m rt, tvrda naslaga u moru od pijeska, pržine, kamena
 prõd², -a m korist
 prõdan, -dno (predik. -dna), -dno koristan
 prõdit, -din nesvrš. koristiti: *Ča ti tõ prõdi! Ne prõdi = ne koristi, ali i: ne smeta*
 prõg, -a m (pl. prõzi) vrst skakavca; štetočinja na lozi
 prõga, -e ž 1. dugoljast potez, crta (npr. na odijelu, udubina na drvu ili čarapi itd.); 2. željeznička pruga
 prõgast, -o (predik. -a), -o koji je povisok, dugoljast: *Prõgast mül je bǎrži ol drũgih.*
 psõst, -i ž psovka
 pũcalica, -e ž smokva napuknuta od zrelosti; v. tvardiška

- pùcalina*, -e (G pl. *pùcalin/pùcalinih*) ž vrst biljke; vrst morske trave s bobicama; v. *cvìće, zèje, tròvà*
- pùcot*, -on nesvrš. pucati (iz puške); v. *pusketàt, puškaràt*
- pudõr*, -dõrà m plaćeni čuvar vinograda, plodine ili zemlje. Isto: *pujõr*
- pudozdõl(a)* pril. nizdol
- pudozgõr(a)* pril. uzgor
- pùh*, -a m dašak vjetra: *Nì ni ćùha ni pùha* (tj. potpuna je tišina, bez vjetra)
- pùhal*, -hlo, -hlo (odr. *pùhli*; predik. *pùhal*, *pùhlà*, *pùhlò*) nabujao; rahli; mekan: *Krùh je pùhal. Zemjà je pùhlà.*
- puhàlo*, -a sr otvor straga (na čovjeku); šupak
- puharàt*, -ròn nesvrš. iter. od *pùhàt*
- pùhàt*, *pùhon* i *pùšen* nesvrš. puhati: *Pùhon u upõljenu prònitu da se razgorì. Pùše bura.*
- puhèra*, -e m i ž osoba koja puše teško dišući (od umora, debljine, zaduhe)
- pùho*, -hota m l. onaj koji puše na usta ili kroz nos (o čovjeku i živini); 2. onaj koji je previše debeo pa nije dobar ni za što
- pùjät*, *pùjon* nesvrš. čistiti gamad po komu: *Pùjät kòmu cvõr*; fig. pljačkati; v. *opùjät*
- pùjät se*, *pùjon se* nesvrš. sebi čistiti gamad po tijelu
- pujõr*, -jõrà m; v. *pudõr*
- pùklina*, -e ž rez napukle kože (na ruci težaka od truda)
- pùl*, prij. prema, put: *Grèn pùl doma.*
- pulènat*, -lènta m vrst vjetra, zapadnjak; v. *vìtar*
- pulènta*, -e ž kuhana kaša od kukuruzna brašna: *Slõno rìba i pulènta tò je svè dobrò* (iz popijevke)
- pulentàc*, -tàca (G pl. *pulentàc/pulentàcìh*) m vrst vjetra, lagani zapadnjak: *Pulentàc jùgu otàc*; v. *vìtar*
- pulentòda*, -e ž vrst jakog zapadnog vjetra; v. *vìtar*
- pùlić*, -a m mladi magarčić: *Ugòta nòn je izlègla pùlića.*
- pùlmica*, -e ž *škàfić* na krmi barke. Isto: *karmìca*

- pūnat, pūnta (pl. pūnti, G punōt/pūntīh i pūnot/puntīh) m l. bod iglom pri šivanju; poen u igri; 2. rt, vrh, zadnji čas: *Ne bi mu oprostī ni na pūnat od smārti* (tj. nikada)
- punderāst, -rāsto (predik. -rāsta), -rāsto koji se budzašto mrgodi; v. napūndrit
- punderīn, -a m onaj koji se često i budzašto mrgodi; v. napūndrit se
- punderīna, -e ž ona koja se često i budzašto mrgodi; v. napūndrit se
- punderījast, -jāsto (predik. -jāsta), -jāsto koji se često i budzašto mrgodi. Isto: punderāst
- pūndrit se, -in se nesvrš. mrgoditi se; v. napunderāt se, napūndrit se
- pūnica, -e (G pl. pūnic/pūnicih) ž ženina majka; v. rōdb. imenā
- pūnta, -e ž vrh; bodac; šiljak; letva kojom se drže rastvorene škūre; rt u moru; v. kosōr, maškīn, matika: *pūnta od stīve* = uzdužna gredica nasred bukapōrte; v. sūkālac
- puntāla, -e ž veslo na levutu (po položaju). Ima *puntāla gōrnjo* i *puntāla dōlnjo*; v. veslō
- puntīn, -a m mali rt; v. pūnta
- pūpa, -e ž mekani dio kruha; mesnati dio tijela, ploda i sl.; v. krūh, polūtkā
- pūpa u svezi: pūpa kvōdra, pūpe kvōdre ž "posječena" krma broda; v. kajīć
- pūpak, -pka m (pl. pūvci, G pūvcih/pūpok/pupkōv) pupak (npr. na čovjeku); pup (na lozi, maslini)
- pūpanjoč, -i m plod smriča: *Kād je glōd i pūpanjoči se jīdū.*
- pūpavit, -in nesvrš. puštati pupove: *Lozā vēć pūpavi.*
- pūpoj, -a m vrst građevnoga drva
- purdīs, -a m konop po krmi broda vezan za obalu
- purtēla, -e (G pl. purtēl/purtēlih) ž otvor na škāfu broda uz zōju ili lāstovīcu
- puskētāt, -kēton i pusketāt, -tōn nesvrš. iter. od pūcot, puckati, pucketati: *Darvā na ōgnju puskētōdu/pusketāju/pusketōdu.*
- pūstar, -tro, -tro (predik. pūstar, pustrā, pustrō) ponešto vlažan: *Ovō pustō je dobrō pustrō.*
- pustīca, -e (G pl. pustīc/pustīcih) ž pusteni uložak (na dnu suk-nje da se ne dere rub)

pùstímice, pril. bacivši, pustivši predmet iz ruke: *Kamēnjen je pùstímice stádo vrōčō/vrāčō.*

pùstít, *pùstin* svrš. ostaviti, odložiti: *Pùstít vōdu* = popišati se

pustō, -a sr sukнено platno, ponajviše što se stavlja *mūlž* ili *tovāru* na hrbat pod sedlo da ga ne nažulja; v. *sedlō*

pùstōlišće, -a (G pl. *pùstōlišć/pùstōlišćih*) m mjesto opustošeno: *Pùstōlišću se niko ne veseli, a svāk nō nje tarči* (poslovica)

pustolōvčič, -a m raspušteno dijete

pustopāšice, pril. razuzdano; bez nadzora: *Ne pūšćoj brōve pustopāšice, jer će učinit šćetu. Ōn žive pustopāšice, pōk niko zō nje ne hāje.*

pustūma, -e ž vrst velikog čira

pūšji, -o (predik. -a), -o izbušen i izjeden od moljca

pušjiv, -ivo (predik. -iva), -ivo; v. *pūšji*

puškarāt, -rōn nesvrš. iter. puškarati

pušketāt, -tōn nesvrš. iter. puškarati

pūškot, -kon nesvrš. trošiti novac, rasipati imanje (kao iz puške): *Ėvo ti, sīnko (šōldi), ma šćēd i ne pūškoj!*; v. *ispūškot*

pūt, *pūjen* nesvrš. crpiti, grabiti tekućinu; v. *ispūt*, *popūt*, *zapūt* (U Dolu na Hvaru *pajvēno* ulje zovu *puvēno* ulje.)

putō, -ā (pl. *putā*, G *pūt/putīh*) sr pluto

pūzalicea, -e (G pl. *pūzalic/pūzalicih*) ž glatka kamena ploča po kojoj se klizi

pūzdrē, -dretā m onaj koji je blesav; derište

puzīt, -zīn nesvrš. plaziti; kliziti: *Puzī/puzīdū mu sūze nīz obrāze.*

R

- rabanjät*, -*njõn* nesvrš. muklo lupati, bučiti: *Ne rabanjõj po kù-
di, nekà dĩa spidù!*
- rabõta*, -*e* (G pl. *rabõt/rabõtih*) ž 1. radnja uopće; 2. u cipeli iznutarnji komad kože oko pete, gdje peta dere cipelu
- rabõtän*, -*tno* (predik. -*tna*), -*tno*; v. *rabõtnji*
- rabõtnji*, -*o* (predik. -*a*), -*e* radni: *Rabõtnji dõn je za tẽške po-
slẽ, a svetãšnji dõn je za počĩnak i za crikvu.*
- rabõtašnji*, -*o* (predik. -*a*), -*e* koji je namijenjen za rad; radni: *Rabõtašnjo se rõba nõsi od rabõtnjega dnõva.*
- rabõtät*, -*tõn* nesvrš. raditi (obično materijalan posao)
- rabõtẽžän*, -*žno* (predik. -*žna*), -*žno* radni; v. *rabõtnji*
- rabõtẽžnik*, -*a* m radnik za teške, fizičke poslove
- rabõtnik*, -*a* (G pl. *rabõtnikov/rabõtnicih*) m radni dan (za razli-
ku od svetãšnjega dnõva): *Od rabõtnika se ne nõsi svetãšnjo
rõba.*
- rabõtõt*, -*ton* nesvrš.; v. *rabõtät*
- račešjõk*, -*jõkà* (G pl. *raščešjõkov/raščešjõcih*) m češalj (rijetkih
zubi) za raščihavanje i glađenje (drugo je *čẽšaj* za češljanje)
- račĩć*, -*a* (G pl. *račĩć/račĩćih*) m brežuljak, rtić; v. *rõt*
- radić*, -*a* m vrst povrća, radić; v. *zẽje*
- radivõja*, -*e* m onaj koji predvodi radove, predvodnik radova
- radõnča*, -*e* ž rupa na *refõrcima* jedrilja
- rãdovat*, -*dujen* nesvrš. uživati nešto, služiti se čime s užitkom
do kraja: *Rãdovo sõn jakõtu dõset gõdišẽ i nõsõn je mõga iz-
rãdovot: vajãlo mi je jẽ prodät pri vrĩmena.*
- rãdovonje*, -*o* sr čestitanje događaja koji nije vezan s kalenda-
rom: *Grẽn mu na rãdovonje: rodĩ mu se sĩn.*
- rãdovot se*, -*dujen se* nesvrš. čestitati (komu) događaj, uspjeh: *Jõ võn se rãdujen čã imote tãko vrĩdnu dĩa.*
- ragät*, samo u sintagmi: *na ragät = žureći navrat-nanos: Tarčĩ
na ragät da đapõ vapõr.*
- ragãta*, -*e* ž žurba, natjecanje: *Ne priš: kojõ ragãta!*

- ragatāt*, -tōn nesvrš. 1. ustrajno se koturati: *Ragatō kāmik niz bōndu* (tj. kotura se kamen niza stranu). *Ragatāju omēnduli kad se igro na tōčac* (tj. koturaju se bajami kad se igra na tōčac); 2. žurno i uz štropot hodati: *Čā tāko ragatōš; ne priš: dōčemo* (tj. što tako juriš; ne žuri se: doći čemo)
- ragatōnje*, -o sr l. koturanje: *Kolō ragatō nīstarmo(n)*; žurno i bučno hodanje: *Tvojē ragatōnje mi činī fastīdij*.
- ragōn*, -gāna m vrlo jaki vjetar; v. *uragōn*
- rāk*, *rāka* m morski rak (Među morske rakove još idu: *jāstog, hlāp, vodenjōk, kosmēj, škōnp, zēzalo, kūka, grancīgula, bojđōn, kanōča, šilo, konjīc, barbatūrko, kōnjska i skōnska čōrno i čarnjēno, rožinjōl, križōlnica ili križnjok ili morskō zviz-da, ušenāk ili pedōc*)
- rakatēža*, -e ž strugalica (kuhinjska), ribež. Isto: *gratakāža*
- rampunjāt*, -njōn nesvrš. rogoboriti, brundati, buniti se riječima; žestoko prigovarati
- rancāt*, -cōn nesvrš. iter. od *rānit*, rano raniti na rad
- rānit*, -nin nesvrš. rano ustajati ili rano počinjati posao
- rankāt*, -kōn nesvrš. iter. od *rānit*, ubijati se velikim radom rano raneći
- rānjač*, *rōnjča* (G pl. *rānjōč/rōnjčih*) m ležaljka od tvrda platna
- rāpa*, -e (G pl. *rōp/rāpih*) ž rupa: *S tōn (besīdon) u rāpu!* (tj. jer je neumjesna, besmisljena, glupa)
- rāpenjok*, -a (G pl. *rāpenjok/rāpenjocih*) m puž koji kod otvora ima rupicu; v. *spūž*
- rāpjev*, -o (predik. -a), -o koji ima na sebi rupe; rupičast
- rasapēt*, -sāpnen svrš. razvezati *zōvūzu*: *Rasapnē mūlā!*
- rascīrit se*, -in se svrš. 1. pasti u smijeh pretjeran i dug; 2. rastvoriti se (o cvijeću, plodu i sl.); v. *cīrit*: *Smōkve su se rascīrile* (tj. raspukle od prebujnosti)
- rasflakāt*, -kōn svrš. razvući što je stegnuto; razlabaviti: *Rasflakōj mi pēkju na pečeti*.
- rasflakōvāt*, -kōjžen nesvrš. prema *rasflakāt*
- rashlāmat*, -mon svrš.; v. *rashlāmot, hlāmot*
- rashlāmot*, -mon svrš. mlohavo rastresti amo-tamo; neredno razvijeti (o robi); v. *hlāmot*
- rashrejūtīt*, -jūtīn svrš.; v. *raskrejūtīt*
- rasipot*, -pjen svrš. rasipati

- raskidot, -don svrš. poderati: *Raskido sòn postolè.*
- raskokodòkàt se, -dòkon se svrš. raskokodakati se (o kokoši); fig. hvalisati se: *Čà si se tòte raskokodòkò kakò kòkoš kàl snesè jòje.*
- raskomušàt, -šòn svrš. rastresti, neredno rasplesti: *Onà raskomušò vlòse kakò višćica.*
- raskòpica, -e (G pl. raskòpic/raskòpicih) ž raskopavanje (vinograda). (Protivno je kòpica.) Isto: *roskòpica*
- raskopòčè, -pòčà m onaj koji raskapa već iskopani vinograd; v. družina
- raskosmejàt se, -jòn se svrš. raskostriješiti se: *Raskosmejò son se* (tj. vlasi sam raskostriješio); v. *nakosmejàt*
- raskosmejòn, -o (predik. -a), -o koji je razbarušene kose
- raskostrùšit, -strùšin svrš. zbrkano, neredno stršiti (obično o kosama); v. *raskostrùšit se*
- raskošmejòn, -o (predik. -a), -o; v. *raskosmejòn*
- raskrakovàt, -kùjen nesvrš. u široko koracati
- raskrèčit, -krèčin svrš. rastaviti, raškrčiti stvar po sredini: *Čovik raskrèči nòge. Grèn raskrèčit hrèb.*
- raskrèčit se, -krèčin se svrš. silom rastaviti nogu od noge širom do krajnjih mogućnosti: *Dicà se miridu ko će se bòje raskrèčit* (tj. djeca se natječu tko će bolje raskoraknuti)
- raskrejùtit se, -jùtin se svrš. rasrditi se riječju i tijelom; poletno se prihvatiti posla (poslije mrtvila, sna)
- raskrižje, -o sr mjesto gdje se križaju putovi
- raskròbit (se), -kròbin (se) svrš. otopiti (se); rastaliti (se): *U nòs se snìg i lèd vèselo raskròbi*; v. *kròbit*
- raskučàt, -čòn svrš. raskvačiti; v. *zakučàt*
- raskvocàt se, -còn se svrš. raskvocati se: *Čúvoj se kokošè kàl se raskvocò i lègne na jòjã*; v. *kvocàt*
- raspačàt, -čòn svrš. raznijeti; razdijeliti; rasprodati
- raspalankàt, -kòn svrš. širom rastvoriti (prozor, vrata). Isto: *rasplanžàt*
- rasparhutàt, -tòn svrš. raspršiti, rastrkati
- raspàrtit, -tin svrš. skinuti teret (sa životinje); rasprtiti: *Raspàrt mùlà i stàv ga u tèzu.*

- raspehūrīt se*, -hūrīn se svrš. raširiti se; spljoštiti se: *Raspehūrila mi se je tūrta* (tj. spljoštio mi se hljeb kruha)
- raspehutāt se*, -tōn se svrš. pokidati se u komade: *Oblok se nad nōn raspehutō(l)*.
- raspēlīt (se)*, -pēlin (se) svrš. raširiti (se); v. *pēlīt*
- raspikūća*, -e (G pl. *raspikūć/raspikūćih*) m i ž rasipnik, rasipnica
- raspirot*, -reṅ nesvrš. iznutra ušir djelovati ili tjerati: *Gnjōj mi raspire u brūnū* (u čiru)
- rasplacūša*, -e (G pl. *rasplacūš/rasplacūših*) ž 1. smokva rascijepljena da se bolje osuši; 2. prerez na (muškom) kaputu straga na kraju: *Jakēta mu izōda imo rasplacūšu*.
- rasplandāt (se)*, -dōn (se) svrš. rasplamsati (se): *Ogōnj se je rasplandō: bit ēe žerāve*; v. *plandāt*
- rasplanzāt*, -zōn svrš. širom rastvoriti (prozor, vrata). Isto: *raspalankāt*
- rasplehutāt se*, -tōn se svrš. razmahati se po prašini i čeprkati (o kokoši); fig. lamatajući rukama, koješta izbrbljati (o čovjeku); v. *plehutāt se*
- rasplīšćit se*, -plīšćin se svrš. raširiti se, stanjiti se pod utjecajem vode ili tereta: *Postoli od kārpe se rasplīšćidu kad se iš njima pūno vrīmenā bēco po mokrū*. Isto: *rasplūšćit se*
- rasplōtīt*, -plōtin svrš. rascijepiti; razlučiti
- rasplūšćit se*, -plūšćin se svrš.; v. *rasplīšćit se*
- raspōrāt*, -pōron i -pōren svrš. rasparati, pokidati; v. *pōrāt*
- raspōškot*, -on svrš. rasuti, rastrošiti (ponajviše u jelu); v. *pōškot*
- rasprūčot*, -čon svrš. rasuti imanje, novac; potrošiti rasipno; v. *prūčit*, *isprūčot*
- raspūknjok*, -a m rascvjetani klinčić; v. *garīful*
- raspūškot*, -kon svrš. rastrošiti sve (kao iz puške); v. *ispūškot*, *pūškot*
- raspuštenjōk*, -njōkā m onaj koji je neuredna, raspuštena života
- rastapāt*, -pōn svrš. rascijepati na komade (drvo, staklo): *Kād rastapōn darvā, učīni(t) ēu fagarūn*.
- rastarmejat*, -jōn svrš. rastjerati; raspršiti

rastarmeĵāt se, -jōn se svrš. raspršiti se; razbuditi se; smiriti se poslije uzbuđenja: Ōbloci su se rastarmeĵāli. Čovik se rastarmeĵō od snā. Jōš je jīdan; pūst ga nekā se rastarmeĵō.

rastarmeĵōnje, -o sr raščišćenost; smirenje

rastezāvica, -e (G pl. rastezāvica/rastezāvicih) ž protezanje tijela i udova

rastōrkāt (se), -tōrkōn (se) svrš. razliti (se); raspršiti (se); razletjeti (se): Rastōrkālo se kakō vođa po kopānji.

rastrūbīt, -trūbin svrš. 1. razglasiti: Rastrūbīli su tvoĵū srāmo-tu po svēn selū; 2. raskoliti: Rastrūbī mu je glōvu.

rastumbōcāt, -bōcon svrš. razbaciti; razvaliti; v. tumbāt

rastumbōvāt, -bōĵēn nesvrš. razbacivati; razvaljivati; v. tumbāt

rasūkāt, -sūkōn svrš. razviti prisuk; v. sūkāt

rasūšan, -šno (predik. -šna), -šno rasušen. Isto: rašūšan i rošūšan

rasūšīt se, -sūšin se svrš. rasušiti se (o sudu koji je sastavljen od dužica)

rasūt, rāspen svrš. rasuti: Rasūla bi Ivāniča blōgo (Ivanić je bio vođa pučkog ustanka na Hvaru 1510-1514., ali je - po predaji - bio i vrlo imućan)

rasvanūt se, rasvānen se svrš. rasvanuti se

rāša, -e ž debelo, surovo sukno. Isto: rašēta

rāšak, -ška (G pl. rāšok/rāškov/rāških) m vitao, sprava za namotavanje konca pređe: rāšak prēje = namotaj pređe

raščemuhāt, -hōn svrš. raščihati; raščešljati što je vlasasto; v. čemuhāt, čemujāt

raščemujāt, -jōn svrš.; v. raščemuhāt

raščeparkāt, -kōn svrš. raščeparkati; v. čeparkāt

raščēihāt, -čihōn svrš. raščešljati; raščiniti (npr. konop); v. čihāt

raščjankāt, -kōn svrš. u zglobu rastaviti; razglobiti; v. čenkāt

raščēmādīt, -dīn svrš. rastjerati čmādinu, čmōd; razbistriti

rašešārit, -rīn svrš. raspretati (ali ne razbacati) da jače plane ili razgrije ogōnj, žerāva, suprōška: Kad nī ogņja, dobrō je i suprōšku rašešārit za se mālo isteplit.

- rašëta*, -e (G pl. *rašët/rašëtih*) ž debelo grubo sukno. Isto: *rāša*
- raškëta*, -e (G pl. *raškët/raškëtih*) ž kapa s *frontinon*, tj. sjenilom nad čelom
- rāšpa*, -e ž turpija
- rašpät*, -pôn nesvrš. turpijati
- rašùšan*, -šno (predik. -šna), -šno rasušen. Isto: *rasùšan* i *rošùšan*
- ratàc*, *ra(t)cà* (G pl. *rätoc/racih*) m mali brežuljak, rtič
- ratižëj*, -žëja m vrst divljega povrća; v. *zëje*
- ravnônje*, -o sr spravnjivanje; *ravnônje kičo* = slaganje i spravnjivanje u bremena (ubrane šume)
- razaznät*, -znôn svrš. raspoznati: *Kad je čmôd nã moru, ondà se Vĩs dobôta ne môre razaznät.*
- razbīt*, -jen svrš. 1. lupanjem u komade pretvoriti: *Razbĩje se caklô, žmũl, lopĩža. Razbīt konträt, testamënat* = razvrći ugovor, oporuku; 2. razbuditi se: *Razbīt sôn* = razbuditi se; ne biti više pospan
- razblanzät*, -zôn svrš. javno oglasiti; razglasiti; v. *blanzät*: *Në-ču ti rëč da ne razblanzôš po svën selũ.*
- razblūdīt (se)*, -blūdin (se) svrš. razmaziti (se). Isto: *razblūtкот, razblūlkot*
- razblūdjen*, -o (predik. -a), -o razmažen; v. *hrĩnjast*
- razblūdnicà*, -e ž ona koja je odveć razmažena
- razblūlkot*, -kon svrš.; v. *razblūtкот*
- razblūtкот*, -kon svrš. učiniti koga previše razmaženim
- razbũhnut*, -nen svrš. zarumenjeti se i razbujati (o grožđu): *Lĩpo je lozjê kad grôzje razbũhne*; v. *bũhot, buhotit*
- razbumbät (se)*, -bôn (se) svrš. u mokru nabujati i postati mek: *Krũh se razbumbô u mlĩkũ*; v. *bumbät*
- razbũncot*, -con svrš. razglasiti; rastrubiti
- razdärpīt*, -in svrš. sve razgrabiti; v. *därpīt*
- razdônīt se*, -dônin se svrš. nastati dan; razdaniti se
- razgãrcot*, -čen nesvrš. razgrtati: *Kàl brôd šĩko, môre razgãrcë.*
- razgarnjät (se)*, -njôn (se) svrš. razgropsti (se); v. *garnjät*

- razglo^{bi}t, -bⁱⁿ svrš. u zglobu rastaviti
- razgorⁱt, -rⁱⁿ svrš. činiti da se rasplamsa vatra
- rāzgovoričan, -č^{no} (predik. -č^{na}), -č^{no} koji rado razgovara
- razgranāt (se), -n^{on} (se) svrš. raširiti grane; raširiti se grana-
ma; v. granāt se
- razgrūdot, -don svrš. učiniti od tijesta grude: Grēn razgrūdot
tisto; v. krūh; grūdot
- razlōtⁱt, -lōtin svrš. rastjerati; v. lōtⁱt
- rāzma, -e ž drveni okvir oko škāfa od dvije grede na brodu. (Ako
je razma pokrivena izvana tankom daščicom, ta se zove kuver-
tela, fodrīna ili fodrūn. Ako je na razmi barke kakva drvena
ogradica, zove se paramār. Ogradica na kraju škafa prema stīvi
zove se travērs.)
- razmantāt (se), -tōn (se) svrš. rastrijezniti (se); doći k sebi; v.
smantāt
- razmantelāt, -lōn svrš. razmazati kojekuda ono što je žitko kao
mōntale
- razmarknāt (se), -knōn (se) svrš. u gibanje staviti tijelo iz mloha-
vosti; v. marknāt
- razmējāt, -mēj^{on} svrš. razmastiti; razblatiti; razmesti; v. mējāt
- razmōhāt se, -mōhon svrš. razmahati se: Tēško nā moru kal se būra
razmōho.
- razmolāt, -lōn svrš. opustiti; razriješiti; osloboditi; v. molāt
- razmolōn, -o (predik. -a), -o opušten; razriješen; oslobođen
- razmušejāt (se), -jōn (se) svrš. razmrsiti (se); v. mušejāt, zamu-
šejāt
- raznōndit, -din svrš. rastresti; poremetiti; v. iznōndit
- razōc se, razōjden se svrš. razići se; poći amo-tamo; nestati;
iščeznuti: Stōvjoj bānje dōkli se ōtoč ne razōjde (tj. stav-
ljaj obloge dok oteklina ne iščezne). Razōšla se je nevēra.
- razoglōvⁱt, -glōvin svrš. skinuti ular; odulariti: Razoglōv mūlā i
tovāra i polōt jih u osīk.
- razrīd^{nut}, -nen svrš. razgurati; rasturiti; v. rīd^{nut}
- razverināt, -nōn svrš. razviti konop od njegova spleta; v. verināt
- razveršunāt, -nōn svrš. razmrsiti; v. raskosmejāt
- razverunāt, -nōn svrš.; v. razverināt

- razvodnít, -vòdnin i -dnin svrš. vodom razrijediti: *Težòk ne pije cílo vínò, nègo ga svèja razvòdni/razvodní.*
- razvòdnjen, -o (predik. -a), -o razrijeđen vodom: *U težòškoj kù-ći se svèja pije razvòdnjeno vínò.*
- razvòlit, -vòlin svrš. razvaliti
- rãža, -e (G pl. ròž/rãžih) ž raža, vrst ribe od dna; v. hlòndavi-na
- ražnjíc, -njícà m ražnjić; v. križic
- rebatin, -a m poprečno željezo na kormilu za pojačanje
- rebatina, -e ž zakovica (Ima i rebatina pašajica.)
- rebrò, -à (pl. rebrà, G rebor/rebrih i rebòr/rebrìh) sr l. rebro; 2. gređica (u obliku izvrnute potkove) na kolumbi broda; zove se i kòrba; 3. Rebrà (u pl.) naziv predjela u gornjoj pùnti (rtu) od Stinive (toponim; jer kamene naslage sliče ljudskim rebrima).
- rebumbòvãt, -bòjèn nesvrš. udarati tamo-amò
- rèć se, rèćen se svrš. potužiti se; optužiti koga: *Rèću ti se mã-teri čã si mi učinì* (tj. tužit ću te majci što si mi učinio)
- redovina, -e ž lukno što pripada župniku od župljana. Isto: porèš-ćina, porèdnja
- refòrc, -a m pojačanje platna na uglovima jedra ili flòka, a i is-pod tarcarùlih i uz grativ (na jedrilju broda)
- rèful, -a m udarac vjetra
- regulãt (se), -lòn (se) svrš. održati se u pravoj mjeri; ponijeti se; nagoditi se: *Regulòjte se kakò znòte.*
- relòj, -lòja m sat (aparat): *Kolìko je ùrih na relòju?*
- remetìt se, -tìn se svrš. popraviti se tjelesno; okrijepiti se: *Pòćeš ù poje kãl se remetìš.*
- remìk, -a (G pl. remìkov/remìkih) m remen: *Učìnìt svè u remìke = u komadiće poput vrpce razderati, raskinuti, sasjeći*
- remùrc, -a m vučenje, odvlačenje; tegljenje: *Čapãt u remùrc = odvu-ći, otegliti brod (i sl. po moru)*
- remurcadūr, -dūrã m brod za tegljenje; tegljenjak; v. bròd
- reoplan i reoplãn, -a m aeroplan, zrakoplov
- rèp, rèpã m rep: *U rèpu je nòž slomì(l)* (tj. na koncu posla mu se ponesrećilo; na kraju je pokvario)

rěpāk, rěpka (G pl. *rěpok/rěpkov/rěpkih*) m vrabac; v. *čůška*

repjív, -pjívo (predik. *-pjíva*), *-pjívo* koji je sklon ritanju (o mulu, mazgi, magarcu): *Zlā je ženā kakò repjivo mazgā* (poslovica). *Ovā je mazgā repjiva*.

rěponje, -o sr glag. imen. od *rěpot, ritanje*

rěpot, -on nesvrš. bacati se stražnjim nogama (o *mūlū, tovāru*); fig. razmetati se; divljati: *Onī dikmōn rěpo kakò mlōdi muž*.

rěsā, -ě (G pl. *rěs/rěsih*) ž 1. meso što visi na donjem kraju ušnice; 2. cvijeće na česmini, bazgi itd.; 3. ukras na rublju, vrpci, po kraju odijela itd.

rěst, -a m rast: *Kojī je onō dikmōn lipega rěsta?*

rěst, -a m spleteni niz lučnih glavica

rěst, rěstēn nesvrš. rasti. *Divjō +rōvā vēselo* (tj. brzo) *rěstē* (poslovica)

rešetāt, -tōn nesvrš. proći kroz rešetō; fig. zlo o kome govoriti: *Tī si tākōva da .. imāju čō rešetāt*.

rěšpice, neskl. šibanje, batinanje (U Velikom tjednu, na početku molitve: "Respice, Domine..." nastane lupanje šibama, tj. *barabōn*): *Čapāt deš rěšpice*.

revērš, -a m konop kojim se smotavaju uz *penūnē* jedra na križevima jedrenjaka; v. *būnja*

rība, -e ž riba. Složeni nazivi: *rība balīna*, kit (Među velike ribe idu još: *ulješūra, morskī pās, mlōt, morskī čovīk* ili *medvīd, dupīn*); *rība ol dnā* ona vrst ribe koja živi na dnu mora. Isto: *divjō rība, rība od salbūnā*; v. *hlōndavīna*; *rība od kāmīka* pijela riba koja se drži uz kameniti teren u moru; v. *bīlo rība; rība od kūlfa*; v. *plovūčo rība; rība od māse*; v. *plovūčo rība; rība od rāpe* riba koja boravi u rupama u moru. (To su *glamōč, ugvāt* ili *bāba* ili *bōbāk, bīlac, bežmek, porāpnjok, slīnko*); *rība od salbūnā* vrst ribe koja živi na pjeskovitu dnu mora; v. *hlōndavīna; rība od škrāpe*; v. *bīlo rība*.

rībarīca, -e (G pl. *rībarīc/rībarīcīh*) ž ženska osoba koja se bavi ribolovom

rībaršćīna, -e (G pl. *rībaršćīn/rībaršćīnīh*) ž ribarstvo; ribarenje

ričvāt se, -vōn se nesvrš. riječima (bez vike) karati se, rječkati se međusobno; v. *poričvāt se*

rīdnut, -nen svrš. gurnuti, odrinuti: *Hōće se vēcē rūk za rīdnut brōd ū more*; v. *rīdot*

rìdot, -don nesvrš. gurati; v. *rìdnut*, *razrìdnut*, *odrìdnut*: *Ne rì-
dojte se kako bròvi*.

rìga, -e (G pl. *rìg/rìgih*) ž vrst jestive biljke; v. *zêje*

rìgavica, -e (G pl. *rìgavic/rìgavicih*) ž bljuvanje

rìgot, -gon nesvrš. bljuvati

rìkāt, *rìčen* nesvrš. rikati (o mulu)

rìkula, -e ž vrst jestive biljke; v. *zêje*

rìlo, -a (G pl. *rìl/rìlih*) m riĽo, gubica; (posprdno) obraz, lice:
Imo rìlo ol kartunā. Imo rìlo ol kārpe (od sirove volujske
kože).

rìpa, -e ž repa; v. *zêje*

rìz, -a m l. Ľin rezanja lozja; 2. rez, tj. mjesto gdje se zasje-
klo nožem ili oštricom

rìzi, -ih i *rìzih* ž pl. riža

rìzot, -zon i -žen nesvrš. rezati: *Rìzomo lozjê. Rìžen krùh. Bār-
ba Jùre rìzo lozu na izvòd*; v. *izvòd*

rìzùskāt, -zùskon nesvrš. iter. od *rìzot*: *Dìde rìzùsko vretenò*.

rìzùskot, -kon nesvrš. iter. od *rìzot*: *Oni mòli rìzùsko brodič òd
kòrke*.

rìžanj, -žnja m l. odrezak, komad (kruha, mesa) što se jednom od-
reže; 2. na mijehu *paprića, brùćak*; v. *krùh*

rìžva, -e (G pl. *rìžov/rìžvih*) ž vriježa; v. *zêje*

robīt, *ròbin* nesvrš. 1. pljačkati; 2. u roblje voditi

ròbit, *ròbin* nesvrš. raditi, djelovati; funkcionirati materijal-
nim trvenjem: *Zùb u mākini ròbi ol ne ròbi* = hvata ili ne
hvata, tare jedno o drugo ili ne tare

rodākva, -e (G pl. *rodākov/rodākvih*) ž rotkva; v. *zêje*

ròdbinski, -o (predik. -a), -o koji se odnosi na rodbinu: *ròdbin-
ska imena*: od milja *ćāća, ćāće, ćòće* i *ćāle*; *māma* i *mòme*; *sē-
ka* i *sēle*; *brājne*, *brajine* i *bròje*; *pobratime*, *pòbrica*; *stri-
će*; *šùro*; *kùme*, *kumpòre*; *tetā*; *bòrba*; *ròde*; *brāte ròde*; *osta-
la rodbinska imena*: *dìd*, *dìde*; *nòna*; *frādìd*; *franòna*; *tòst*;
pùnica; *sēkar*; *sekārva*; *zēt*; *nevista*; *dìver*; *sòlvica*; *jòtarva*;
māćeha; *òčuh*; *pāstorak*; *pāstorka*; *bratānić*; *brātona*; *sēstrić*;
sēstrišna; *unùk*; *unùka*; *šukundìd*; prema talijanskom su: *ko-
njòd*; *konjòda*; *bòrba*; *zermòn/zërmo*; *zermòna*; *brat* ili *sestra*
samo po ocu ili po materi: *brāt u polù*; *sestrā u polù*; *polu-
brāt*; *polusestrā*.

rōde, -ta m hipokor. od brat; v. *rōdbinska imena*
rogāstvo, -a sr porok; mana; zlo svojstvo: *Bogāstvo pokrījē rogāstvo* (poslovice)
rogāt, -gāto (predik. -gāta), -gāto (odr. *rogāti*) koji ima rogove: *Hrōga, izila đōrnega i rogātega, ili: devetrogega!* (kletva)
rogatin, -a m janjac ili jarac koji ima rogove
rogobōr, -bōra m žamor; glasno prepiranje
rogobōrit, -rin nesvrš. žamoriti; glasno se prepirati; zamjerati
rogōćot, -ćeņ nesvrš. sklizati; runiti: *Sūze njoj niza obrāze rogoću. Sitno kamēnje rogoće niza bōndu.*
rogōjak, -gōjka (G pl. *rogōjkov/rogōjkih/rogōjok*) m ralj na drvu poput roga; rošćić na rašljama
rogotāt, -tān nesvrš.; v. *rogōćot*
rogōznica, -e ž vrst smokve; v. *smōkva*
rogōžnica, -e ž vrst smokve; v. *smōkva*
rogūša, -e (G pl. *rogūš/rogūših*) ž duljina od vrha opružena palca do vrha kažiprsta; mali pedalj (i kao mjera): *Imo tōte tri rogūše dajinē.*
rohōlit se, -lin se nesvrš. oholiti se
rōj, *rōja* m gvozdena šipka s dva rogaljka natakuta na drvenu ručicu; rašlje (Njim se tiska kiće u vapnicu.)
rōj, *rāja* m raj: *Blōžēn rōj!* (kad dijete premine)
rōj, *rōja* m roj (pčela): *Priko onēga zimorāda letī rōj čēl.*
rōjāt (se), *rōjon (se)* nesvrš. rađati (se)
rojēnje, -o sr 1. rođenje; 2. porod; dijete: *Māt bi svē dōla za svoje rojēnje*; v. *porojēnje*
rōjnica, -e žensko dijete koje je umrlo i pošlo u *rōj* (tj. raj)
rōjnik, -a m muško dijete koje je umrlo i pošlo u *rōj* (tj. raj)
rokēl, -kēla m malo kolo ("špula"); okrugao predmet na koji se namotava konac: *Istrātīla sōn na kārpenje dvō rokēla kōnca.*
roknō, -ā sr oveći pleten rubac za omatanje pleća
rōkō, *rōkā* m malo kolo; okrugao predmetić oko kojega se obično nešto namotava; v. *rokēl*

- rômb*, -a m vrst ribe od dna; v. *hlôndavina*
- romôn*, -a m uteg na tezulji
- romonit*, -*nîn* i -*mônin* nesvrš. davati tihi glas ili zvuk: *Potôk romonî. Ôn ni govôri ni romonî.*
- roncât*, -*côn* nesvrš. zadubiti se i nastojati oko posla
- rôncid*, -o (predik. -a), -o; v. *rôngov*
- rônda*, -e ž vrst jedra na jedrenjacima na križeve
- rôngov*, -o (predik. -a), -o upaljen (o mesu); koji zbog pokvarenosti nije za ljudsku prehranu (mast, svinjetina itd.)
- rosikât*, -*sîkon* svrš. iter. od *ròskot*
- roskòpica*, -e (G pl. *roskòpic/roskòpicîh*) ž raskopavanje (protivno od *kòpica*)
- ròskot*, -*kon* nesvrš. sitno rositi
- roskrižje*, -o sr; v. *roskrižnica*
- roskrižnica*, -e (G pl. *roskrižnic/roskrižnicîh*) ž raskrižnica; raskrižje
- rôspôr*, -*pôra* m otvor na ženskoj suknji koji vodi u džep
- rôspovac*, -*vca* (G pl. *rôspovac/rôspovacîh*) m onaj koji nosi rasap stanu
- rôspovica*, -e (G pl. *rôspovic/rôspovicîh*) ž ona koja rasiplje stan i inače je neredna
- rôsprûga*, -e (G pl. *rosprûg/rosprûgîh*) ž pukotina (na podu, drvu, kamenu i sl.)
- rôstarga*, -e (G pl. *rôstârog/rôstârgîh*) ž unutarnji nemir; uzrujanost; trganje (bilo tjelesno ili moralno)
- rôstôrck*, -a (G pl. *rôstôrci*, -*ih/rôstôrrok/rôstôrkov*) m onaj koji je razbacan na udaljenost: *Svâ su brûška pôja na rôstôrku.*
- rošûšan*, -*šno* (predik. -*šna*), -*šno* rasušen: *Vridîca je rošûšna pøk njoj krôz rôsprûge ol dûg cîdi vodâ.*
- rôt*, *ratâ* (G pl. *rôt/ratîh*) m rt; (U moru: *pûnta* ili *bôd*. Riječ *bod* ima Hektorović u svom "Ribanju" i još živi na otoku.)
- rovât*, -*vên* nesvrš. revati: *Onî čovîk rovê kakò tovôr.*
- rovônje*, -o sr gl. imenica od *rovât*, revanje
- rôza*, -e ž ruža; v. *cvîće*

- rōzblīšće, -o sr početak svitanja: *Stōri su težōci hodili ũ poje u rōzblīšće.*
- rōzga, rozgē ž rogoz
- rōzgarba, -e (G pl. rozgōrb/rozgarbih) ž nesloga; razdor; svađa; prepiranje; smutnja
- rozgrēbja, -e ž razdioba vrta na grēbje; fig. oporučni raspored: *Učini je rozgrēbju = napravio testament, tj. raspored u oporuci.*
- rōzlsit, -o (predik. -a), -o rastvoren odasvuda pa ulazi vjetar i hladnoća: *Ovā je kŭda rōzlsita.*
- rozmirak, -mirka m (obično u pl. rozmirci, G rozmirok/rozmircih) dijelovi (ponajviše maleni) u diobi ili mjerenju: *Išlo je svē na rozmirke ili po rozmircih/rozmircima = ovamo-onamo (Rozmirci su i tara, tj. gubitak u mjerenju na malo.)*
- rōzon, pril. razom; paralelno s vrhom ruba (o tekućini): *Napŭn rōzon sŭd. Kāleb leti rōzon mōra.*
- rōž, rāži ž raž; v. žitarice
- rožinjōl, -a i -njōlā m vrst morskog raka; v. rāk
- rōžōnj, rōžnja (G pl. rōžōnj/rōžnjih) m ražanj
- rožōnjac, -žōnjca (G pl. rožōnjoc/rožōnjcih) m božićni kolač u koji se udjene nekoliko neoljuštenih bajama da se skupa s tijestom speku
- rŭb, -a m 1. okrajak (odijela, suda, jame); 2. komadić robe kojim se začepi raspuklina; 3. komadić platna što se sagori i namoči ružmarinovim uljem, pa privije na ranu da zaraste; v. bāčvor
- rubāt, -bōn nesvrš. plijeniti; provoditi ovrhu (u ime suda)
- rŭbit, rŭbin nesvrš. opašivati kraj platna; skidati koru s čega; v. obrŭbit, zarŭbit
- rucēj, -cējā (G pl. rucējov/rucējih) m držak (osobito od vesla)
- rŭčāk, rŭška (G pl. rŭčok/rŭškov/rŭških) m prvo jelo ujutro (Katkad je poslije toga mōli rŭčāk; o podne je obīd; po podne ŭžina; uvečer večera, jelo poslije večere: povečerak)
- rŭčāt, rŭčōn svrš. i nesvrš. doručkovati; v. rŭčāk
- ručica, -e (G pl. ručic/ručicih) ž 1. dem. od ruka; 2. držak na posudama, alatima itd.; v. kosōr
- rŭd, rŭdo, rŭdo (odr. rŭdi; predik. rŭd, rŭđa, rŭdo) kovrčast (o kosi): *rŭdo zemjā = zemlja u dubini još ne kopana ni obrađena. Isto: rŭdast*
- rŭda¹, -e ž ženska osoba rudaste kose

rŭda², -e ž pram rude kose na glavi. Isto: rŭdica
 rŭdast, -o (predik. -a), -o; v. rŭd
 rŭde, -eta m onaj koji je kovrčaste kose
 rŭdica, -e ž pram rude kose na glavi. Isto: rŭda
 rudić, -a m vrst trave po ravnu dnu mora; v. trŭva
 rudina, -e (pl. rŭdine, G rŭdin/rŭdinih) ž 1. mahovina; 2. trav-
 nik; livada; ležeći komad niske šume (u goleti)
 rudinica, -e (G pl. rudinice/rudinicih) ž; v. rudina
 rŭdit (se), rŭdin (se) nesvrš. kovrčati (sebi) kose
 rudŏn, -dāna m onaj koji je kovrčastih kosa: Őn je rudŏn i prŏvi
 ŝuŝŏn.
 rŭgŏ, rŭgā (pl. rŭzi, G rŭg/rŭgov/rŭzih i ruzih) m 1. neredno, ne-
 vrijedno, rđavo čeljade: U rŭgā ni ni lŭgā; 2. ruglo, sramo-
 ta: Na pŭtŭ - na rŭgŭ. Stoji rŭgŏ pŏkraj pŭtā, pŏk se rŭgŏ sa
 svākin rŭgo. Za rŭgā niko ne hāje (poslovica). Biće rŭgā po
 gazetu āko tŏ ne uŝiniŝ.
 rŭj, rŭjā m 1. grm smrče; 2. "juha" od smrče za maštenje mreža
 rujāt, -jŏn (mrŭze) nesvrš. mastiti, bojiti mreže; v. rŭj
 rŭkā, rukē (pl. rŭke, G rŭk/rŭkih; L rukŏh/rŭkima/rukāmi) ž ruka
 rukovāt (se), -kŭjen (se) svrš. vjenčati (se); oženiti (se)
 rukovŏnje, -o sr vjenčanje
 rumbāt, -bŏn svrš. udariti i provaliti (vrata)
 rumbŏvāt, -bŏjŏn nesvrš. udarati i provaljivati (vrata)
 rŭme, -eta m naziv po boji za mŭlā; rumenko
 rumenast, -nāsto (predik. -nāsta), -nāsto ponešto rumen
 rumēnkast, -o (predik. -a), -o ponešto rumen
 rumēnko, -ta m; v. rŭme
 rŭnjev, -o (predik. -a), -o rutav; pun dlaka
 rŭs, -o (predik. rŭsā), -o crvenkast: Rŭso vŭnŏ. Rŏza je rŭsā.
 rŭta, -e ž vrst biljke; v. cvŭće
 rŭzgā, -ē ž trstika
 rŭŝev, -o (predik. -a), -o rđav; zardao
 rŭŝevit, -vŭn nesvrš. rđati: Gvŏŝje na darŝjŭ rŭŝevi.
 rŭŝina, -e (G pl. rŭŝin/rŭŝinih) ž rđa

sābja, -e (G pl. *sāboj/sābjih*) ž 1. sablja; 2. vrst ribe od dna;
v. *hlōndavina*

sadōj, pril. sada

sadōja, pril. sada

sādrina, -e (G pl. *sādrin/sādrinih*) ž kosa, kamen, pećina u moru
koja je nastala od naslage mulja, morskih pužica itd.

sagutāt, -tōn svrš. zgužvati neuredno; zbiti; neuredno smotati:
Ne stōvjajte mi košuju u sakētīd da se ne sagutō; v. zgūtō-
lit, zgušmāt

sagutīt, -tīn svrš.; v. *sagutāt*

sagutlāt, -tlōn svrš.; v. *sagutāt*

sāja, -e (G pl. *sōj/sājih*) ž čađa: *Čūvo tūje sāje, a pūščo svoje*
grēde (tj. radi drugoga svoje zapušta). *Dōša je na stōre sā-*
je (tj. došao je gdje je prije bio); v. *sōj*

sajīta, -e (G pl. *sajīt/sajītih*) ž strijela, munja: *Letī kakō sa-*
jīta.

sāka, -e ž "vreća" mreže trate

sakat, -o (predik. -a), -o koji je bez dijela ruke

sakētīd, -a m mala vreća (obično od platna)

sāl, pril. sada (u nekim pozicijama umjesto *sād*): *Sāl dohōdiš kād*
mi ōl tēbe nī potrība.

salbūn, -būnā m pijesak. Isto: *sarbūn*

salīž, -a m pločnik; popločeno tlo

salōta, -e ž salata

salpāt, -pōn svrš. izvlačiti sidro iz mora: *Sālpa sīdro!*

salpōra, -e ž vrst ribarske mreže; v. *mriža*, *sōlpa*

samanūt, -mānen svrš. satrti među prstima, među rukama

samaštrāt, -štrōn svrš. ribu posebno začiniti i pripremiti pa osu-
šiti na dimu i suncu: *Samaštrāt ōu te kakō ribu*.

samīca, -e (G pl. *samīc/samīcih*) ž hobotnica (ženka) puna sjemena
koja se o sebi drži. Isto: *posamnica*

sāmodrug, -a m ja u društvu s drugom osobom

- sāmohron*, -o (predik. -a), -o koji sam o sebi živi
- samohrōnka*, -e ž ona koja sama o sebi živi
- sāmokruh*, -a m žitarica poput ječma; v. *šenica*
- sāmonič*, -a m povrće koje je samo poniklo
- samōr*, -mōrā m l. samar; sedlo za magarca (I *mūl* i *mazgā* imaju posve jednako sedlo-samor, ali se samo onaj za magarca naziva i *samōr*); 2. vrst ribe u moru
- sāmotok*, -a m ulje koje otječe samo iz mljevenih maslina, prije tijeska: *Kād ni velē māslin, ni ni sāmotoka.*
- sāmotreč*, -a m ja u društvu s još dvojicom
- samožirka*, -e ž ona koja bi sve sama pojela
- sānan*, *snēno* (predik. *snēna*), *snēno* koji je pospan, komu se spava
- sansir*, -sira m mešetar: *Nīsōn te zvō za sansira.*
- santina*, -e ž šupljina ispod *pajōlih* na dnu broda
- sapēt*, *sāpnen* svrš. *sapeti*: *Sāpe(l) je mūlā zōvuzōn. Sāpe(l) ga je gušđer* (tj. stisla su ga vratne žile).
- sarbīt*, -bīn nesvrš. svrbjeti: *Di kōga sarbi, ondikōja se čēše; v. sorbēž*
- sarbūn*, -būnā m pijesak. Isto: *salbūn*; v. *grotōm*
- sārce*, -a sr srce: *Sārce mojē, sārce tvoje u jūbāvi sapletēn. Ōn kantō ōl sarca.* Isto: *sōrce*
- sarcobōlica*, -e ž (ironički) iskazivanje nenavidnosti; iskaljivanje ljutine s kakve strasti: *Znōmo mi di je njegōva sarcobōlica* (tj. znamo zašto je tako nenavidan ili strastveno ljut)
- sarčēn*, *sarčēno* (predik. *sarčēnā*), *sarčēno* jak, snažan; ugojen: *Lipo sarčēno dītē.*
- sārčen*, -o (predik. -a), -o odvažan, hrabar, srčan: *Jē ōn mōli, ma je sārčen.*
- sardājee*, -a sr l. dem. od *sārce*, srdašce; 2. meso uz nokat na ruci ili nozi (što se zove jabučica)
- sardēlq*, -e (G pl. *sardēl/sardēlih*) ž vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*
- sardēlica*, -e (G pl. *sardēlic/sardēlicih*) ž vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*
- sardelūn*, -lūnā m vrst plave ribe; v. *plovūčo riba*

- sarpāt, -pōn, nesvrš. srpom sjeći: *Zimorōd se sarpō u sōrpnju i kriš-njōkū; v. posarpāt*
- sartīt, -tīn (za kim ili za čim) nesvrš. živo čeznuti za kim ili za čim: *Ditē sarti iz mojih rūk za māteron. Vrīdan čovik sarti za poslōn. Dikmōn sarti za svojōn divnjōn.*
- saspīt, -pīn svrš. sasvim oslabiti; propasti u tijelu: *Saspila je kakō lojeno sviča i kakō da ni Boga nīmo u nōdi. (Teže je i gore: prisaspīt)*
- sātvor, -i ž stvar; predmet manje vrijednosti
- savūr, -a m vrst umaka od kvasine, ulja, češnjaka i lišća lovora i ružmarina: *Stāvit ribu u savūr = marinirati ribu; v. marini-rāt*
- savūra, -e ž sitno kamenje; v. grotōm
- sazlīt, -līn svrš. vrlo oslabiti u tijelu; propasti od zla, od nevolje, od bolesti; v. prizlīt
- sēbičan, -šnja (predik. -šnja), -šnje (odr. sēbišnji) l. običan, svakidašnji; 2. jednostavan, prost: *Ovō mi je sēbišnjo rōba i sēbišnji postoli (protivno: svetāšnjo). Tō je sēbišnji čovik (jednostavan).*
- sedlō, -ā (pl. sedlā, G sēdol/sēdlih i sedlīh) sr sedlo, samar (Na njemu su: lūci; prišnice; poprōg; blazinje; pustō; pōfina; pōjma; ōgarlīna - u određenim prilikama; spīce - u određenim zgodama); v. samōr
- sēgutra, pril. jutros. Isto: sēga jūtra
- sēka, -e ž hipokor. od sestrā; v. rōdbin. imenā
- sēkar, -kra m svekar; v. rōdbin. imenā
- sekārva, -e ž svekrva; v. rōdbin. imenā
- sēle, -e ž hipokor. od sestrā; v. rōdbin. imenā
- sēna, -e ž (ekav. refleks glasa jat) sjena
- sēno, -a sr (ekav. refleks glasa jat) sijeno
- sēst, sēden svrš. (ekav. refleks glasa jat) sjesti
- sestrā, -ē (pl. sestře, G sēstor/sēstrih i sestrih) ž sestra: *Tō je cvīde mojih sēstor.*
- sēstrić, -a m sestrin sin; v. rōdbin. imenā
- sēstrišna, -e ž sestrina kći; v. rōdbin. imenā
- shāran, shōrno (predik. shōrnā), shōrno haran

shãrnost, -i ž harnost

shãštrít, -in svrš. bezobzirno uništiti, upropastiti; sve pokljaštriti. Isto: pohãštrít

sica, -e ž kuja; v. bîrba

siciljôna, -e ž vrst plesa (iz Sicilije). Isto: ciciljôna; v. tânac

sîčanj, -čnja m mjesec siječanj; v. mîsec

sîčivo, -a sr komadić čelika kojim se iz kremena izbija iskra, nado; v. ognjišće

sîć, -a (G pl. sîć/sîćih) m 1. limena posuda za tekućinu; 2. mjera za tekućinu, oko 11 litara

sîć, sîćen nesvrš. sjeći

sîćic, -a m dem. od sîć; v. krîžic

sîđít, sîđín nesvrš. sjediti: Mât mi sîđí tiščâc mène.

sîđita, -e ž daske u krmi kajîća za sjedenje

sîdjênje, -o sr gl. imen. od sîđít, sjedanje

sîdobrâdac, -brâdca (pl. sîdobrâdci, G sîdobrâdoc/sîdobrâdcih) m sjedobradac: Zîmi su trî sîdobrâdca: Antić, Fabić i Viđić (tj. tri sveca o kojima pada snijeg); v. bilobrâdac

sîdro, -a (G pl. sîdor/sîdrih) sr sidro (Štap mu se zove fûž, a na 4 grane koje u stupu svezuje vëra nalaze se 4 lopatice koje se zovu mâre. Vitica na vrhu "štapa" zove se anël ili præji-ca, a za nju se privezuje konop surgadîna.)

sîga, -e ž stalagmit; stalaktit

sik, -a m 1. mjesto na drvu gdje se sjekirom, kosorôn ili jačim oruđem zasjeklo; 2. čin sječenja

sîka, -e ž oštar kamen, stijena u moru (na površini)

sîki, uskl. kojim se zove prasac na hranu: sîki...sîki...sîki

sîkica, -e ž mali greben u moru; v. sîka

sîkira, -e (G pl. sîkir/sîkirih) ž sjekira

sîkirica, -e (G pl. sîkiric/sîkiricih) ž 1. mala sjekira; 2. sočivo; v. zêje

sîla, pril. mnogo, puno: Bîlo je sîla svîta.

sîlovít, -o (predik. -a), -o prepotentan; nasilan

sìmo, pril. ovamo: Hòd sìmo! (Hoćimo!) Šò sìmo, tovàre!

sìnjàvina, -e (G pl. sìnjàvin/sìnjàvinih) ž trag svjetla u moru kao odsjaj riba ili mreže

sìnjòl, -njòlà m znak, signal; v. alòti na ribar. brodu

sìpa, -e (G pl. sìp/sìpih) ž vrst morskog mekušca: Čapàt ćeš sìp (tj. smočiti ćeš se, jer sipa obično štrcne vodu iz sebe).

sìpàt, sìpon nesvrš. lagano drijemati

sìpìt, sìpin nesvrš. pršiti: Sìpi mòlo rosìca.

sìpìžit se, -žin se nesvrš. prigovarati, ne puštati se drugome, buniti se

sìpot, -pqn i -pjen nesvrš. sipati (ne tekućinu!); v. prisìpot, prosìpot, rasìpot, usìpot

sìr, sìra m sir

sìr, sìro, sìro (odr. sìri; predik. sìr, sìrà, sìro) sijed: Onà sìro žensko je sìrà kakò kudijà vùne.

sìràc, sìrca (G pl. sìroc/sìrcih) m naziv po boji; surac (mùl, ma-garac)

sìrast, -o (predik. -a), -o sivkast

sìrišće, -o sr suho, kiselo mlijeko kao kvas za pravljenje sìra. Sìrišće je mòli tobolàc učinjen od štunka mlòdega kozlića (òl dvòdeset dòn) u kojèn je ulivenò kozjè mlìkò kojè ti kozlić sìso. Ti se tobolàc sùši na sùncu òli na ðimu velèrec i mi-sec dòn.

sìrit, sìrin nesvrš. sijedjeti: I òl stroha se sìri; v. osìrit

sìrit, sìrin nesvrš. siriti, praviti sir. (A sìri se ovakò: Vázme se na vòrh od nòža kusid sìrišće i stàvi ga se u pòl žmùlà vodè. Dobró se promìšo i izlije se u 3-4 litre mlìkà. Èpeta se i mlìkò promìšo, pòk se procìdi i ostàvi ùru-dvi da se mlìkò sjacò. Ondà ga se stàvi na ogònj da se smlòži, a krùž tò se vrìme rukòn skùpjo sìr u grùdu dòkli se svè ne skùpi. U sùdu ostàne sòmo sùrutva. Izvådjeno grùda jòš se mìsi dòkli se iz njè ne iscidi svà sùrutva. Ondà se sìr stòvjo u obručiè i po obručièu se šestò. Nakon dèsetdvonàste ùrih razvè-že se obručiè, a sìr se mào posoli morskòn sòli. Tàko ga se darži i okreće 3-4 dni. Opère ga se u vodi i obrìše, osùši i stòvjo se u ùje (od mäsline). Tò je ondà SÌR IZ ÙJA.

sìrnica, -e (G pl. sìrnic/sìrnicih) ž glava kruha (za Uskrs) od bi-jela brašna, stučenih jaja i šećera.

sìrovina, -e (G pl. sìrovìn/sìrovìnih) ž 1. vuna neoprana; 2. okus sirova mesa: Mèso dòje sìrovìnon.

sīška, -e ž tane puške od komada olova

sītan, -tno (predik. -tna), -tno koji je vrlo malog obujma: *sītni i krūpni kruh* (prema tome je li brašno mljeveno sitno ili krupno).

sītō, -ā sr sito u sumpornjači

sjacāt se, -cōn se svrš. skrutiti se; zgrušati se; učiniti kožicu "krastu" na površini (o tekućini): *Jūhā se je u terēni sjacā-la*.

sjacōvāt se, -cōjēn se nesvrš. od *sjacāt se*: *Kōr od kozlića sjacō-jē se u bronzinu*.

skākot, -čen nesvrš. skakati

skakūtāt, -kūton nesvrš. iter. od *skākot*

skāle, -ih i *skōl* ž pl. ljestve; stube; stubište; stepenice

skancīja, -e (G pl. *skancīj/skancījih*) ž vrst police na zidu za smještanje stolna posuđa: *Stāvit ću zūbe na skancīju* (neće imati što jesti, neće postići što želi)

skandajāt, -jōn nesvrš. izazivati (skandal) smutnju: *Nīmo čō činīt, pōk skandajō po kūći*.

skāras, *skōrsa* (G pl. *skāros/skōrsih*) m stepenica u moru

skāras, *skōrso* (predik. *skōrsā*), *skōrso* koji je manji od potpune, propisane mjere

skjūčīt (se), *skjūčīn (se)* svrš. zgibati, pregibati: *Cūsnu(l) je: skjūčī je kolīna i lōjte* (lakte).

sklāt, -a m vrst ribe od dna. Isto: *sōkol*; v. *hlōndavina*

sklopī, *sklōpīh/sklopīh* m pl. *bašetīne*, tj. pločasto i četvorouglasto kamenje za gradnju čvrstih dijelova *japjēnice*, otpornih prema vatri; zajedno s pragom čine *vēlo vrōta*

skolāsičina, -e ž ona koja ne haje za posao i drži se raspušteno; raskalašenica

skolāstničina, -e ž; v. *skolāsičina*

skōmine, -nih i *skōmīn* ž pl. nejasna bol, osjet u zubima; neugodan osjećaj u tijelu od nezrela, trpka voća

skōns, -a m trzaj

skonsāt, -sōn svrš. trgnuti; trznuti; iznenada učiniti pokret

skōnska, -e ž. vrst morskog račića. Isto: *kōnjska*

skonsōvāt, -sōjēn nesvrš. iter. od *skonsāt*

- skopīsīt*, -*pīsīn* svrš. od muke izlinjati; sasvim omršavjeti (u tijelu); svenuti od čeznuća ili od bolesti; nevolje: *Skopīsīla sōn čekojūc te hōćeš mi se vrōtīt*.
- skopīstrīt se*, -*pīstrīn se* svrš. zablenući se; začuđeno se skameniti
- skorōnča*, -*e* (G pl. *skorānoč/skorōnčīh*) ž suha slatkovodna riba (na dimu sušena) iz Skadarskog jezera. Isto: *škobōj*
- skorovāča*, -*e* (G pl. *skorovōč/skorovāčīh*) ž savijača, tj. vrst hrušta sjajne boje koji zavije i povije u list loze jaja, pa list usahne. Isto: *zavījāča*
- skōruša*, -*e* ž oskoruša (stablo i plod)
- skōrušīca*, -*e* ž vrst boljke; v. *zēje*
- skōsāt se*, *skōson se* (na koga) nesvrš. srdito napadati na koga riječima (i gestima) žestinom kao da bi udario
- skosīt se*, -*sīn se* svrš. okositi se; žestoko napasti na koga; pokazati komu zube
- skōtan*, -*tno* (predik. -*tna* i *skotnā*), -*tno* zbabna (o živini)
- skrāma*, -*e* (G pl. *skrōm/skrāmīh*) ž kožica masti na površini vruće tekućine kad se kuha meso, ili na mlijeku itd.: *Pokūpi je svū skrāmu* (tj. pokupio je sve najbolje).
- skrepenīt se*, -*nīn se* svrš. ukočiti se od zime; smrznuti se; v. *krepenīt*
- skričāt*, *skričēn* nesvrš. kreštavo vikati; derati se
- skrīnja*, -*e* (G pl. *skrīnj/skrīnjīh*) ž 1. škrinja; 2. prsa i što je u njima
- skrīnjīca*, -*e* (G pl. *skrīnjīc/skrīnjīcīh*) ž 1. mala škrinja; 2. vrst kukca; sjemenka divlje djeteline; v. *trōvā*
- skrūž*, *skrūžā* m sir, zapravo skorup što se napravi (zgruša) na površini uzavrele surutke, skuta
- skūbal*, -*bla* (G pl. *skūbol/skūblih*) m na motki namotana stūpa, tj. vlaknasta kudjelja (umočena u katran ili paklinu za maštenje broda); velik kist za maštenje broda katranom
- skūdal*, -*dla* (G pl. *skūdol/skūdlīh*) m komad drva (greda) što se stavlja iznad gredica u krovu kuće da se na nj slože ploče ili crijepovi
- skūdnji*, -*o* (predik. -*a*), -*e*: *skūdnji dōn*, *skūdnjega dnēva* m obljeticna smrti
- skūlob*, -*a* m poljsko (divlje) zelje, biljka poput ošljebada kojoj se korijenje kuha i jede; v. *zēje*

skūnīt se, skūnin se svrš. poniknuti; zbiti se; pokunjiti se; v. pokūnīt se

skupūsīt, -sin svrš. kako mu drago sastaviti, složiti, učiniti

skūša, -e ž vrst plave ribe; v. plovūčo rība

skušejica, -e (G pl. skušejīc/skušejīcīh) ž vrst plave ribe. Isto: skušajica; v. plovūčo rība

skvāra, -e ž strujanje tekućine koja kipi; trag vrenja nad kipućom vodom što skvrči u tavi pri friganju; tustilo na jusi

skvarčīt, -čīn nesvrš. jako i glasno strujiti: Skvarčū girice kal se frīgodu na parsūri. Mārač marči - bāčva skvarči (tj. kad je mart kišovīt, u bačvi je te godine dosta vina koje vri i skvarči); v. skvāra

skvārit, -rin nesvrš. glasno strujati pri friganju

skvīcot, -čen nesvrš. oštro lajati (o psu kad nađe i goni zeca)

skvīče, -eta m l. onaj koji se glasa poput psa kad skvīče; 2. (Skvīče) nadimak u Brusju; v. skvīcot

sladokōran, -rno (predik. -rna), -rno ljubezan (dolazi od riječi kōr, tj. krv). Isto: blagokōran

sladokūsan, -sno (predik. -sna), -sno koji rado i slatko (tj. s užitkom) jede. Isto: blagokūsan

slanūtāk, -nūtka (G pl. slanūtok/slanūtkov/slanūtkīh) m vrst sočiva; "slani grah"; v. zēje

slarkō, -kēga sr slastica, slatki kolač: Za Božīc se jī slarkō: paršurāte i hrūstule, a za ūzmā sīrnice.

slāt, šājēn (imper. šāj) nesvrš. slati

slavīc, -vīcā m slavuj; v. čūška

slāvīt, -vin nesvrš. 1. slaviti; 2. svečano u zvona udarati; 3. u голу vodu malo vina (ili štogod kisela) uliti; v. slōv, za-slāvīt

slāvjenje, -o sr gl. imen. od slāvīt 1. slavljenje; 2. svečano udaranje u zvona bilom

slēgnut (se), -nen (se) svrš. tijelom se nisko šćučuriti; čućnuti; v. slīgot se

slēmo, -ta m mlitavo, lijeno i nesnalažljivo čeljade

slīd, -a m trag: Pās je na slīdū. Hōd slīdon pāsa, čapāt čēš ga.

slīdīt, slīdin nesvrš. ići tragom; vrebati za kim

slīgalo, -ota m onaj koji se ulaguje

slīgāt, *slīgon* nesvrš. iter. od *slīgot*

slīgot se, -on se nesvrš. 1. prigrigibati se k zemlji (i sakrivati se); 2. udvarati se, lukavo ili od straha: *Slīgo se kakò kòkoš kad je hòćeš čapat.*

slīma, -e ž centralna greda u krovu kuće koja se pruža od vrha jednoga do vrha drugoga *učēlka* (tj. kuta na vrhu od kuće)

slīmit, *slīmin* svrš. snimiti, skinuti: *Slīm bronzīn īs komòštor!*

slīnavica, -e (G pl. *slīnavic/slīnavicīh*) ž ona koja slini; (posprdnno) još nezrelo žensko čeljade

slīnit, -nin nesvrš. puštati slinu; cijediti slinu; fig. koješta brbljati; nevaljalo što činiti

slīnka, -e ž 1. ona koja slini; 2. vrst ribe; v. *rība od rāpe*

slīnko, -ota m onaj koji slini; koji je musav. Isto: *slīnovac*

slīnovac, -vea (G pl. *slīnovoc/slīnovocīh*) m onaj koji slini; fig. nezrelo čeljade

slīp, *slīpo* (predik. *slīpà*), *slīpo* (predik. *slīpo*) slijep; *slīpo Marija* društvena igra u kojoj je jedan igrač zavezanih očiju pa lovi ostale; fig.: *Igro īš njīn na slīpe Marije* (tj. nastoji ga prevariiti); *slīpo òko* sr vrst mreže za lov *skūšīh* i *lokòrdīh*; v. *mriža*

slīpavac, -vea m vrst biljke koja se lijepi (više nego *bušīnac*)

slīpīca, -e ž slijepa ženska osoba, sljepica

slīpīc, -a m 1. vrst zmije; 2. slijepo oko (pup) na prutu loze (jer ne baca mladice)

slīpīt, *slīpin* nesvrš. 1. postajati slijep; 2. činiti koga slijepim; v. *slīpōrit*

slīpōrit, -pōrin nesvrš. iter. od *slīpīt* slabo vidjeti (od sna, od bolesti, od slaba vida); žmiriti; pri slaboj svjetlosti raditi: *Čā slīpōriš tōte ù škuru?* fig. *Ovā sviča slīpōri* (tj. slabo svijetli)

slīpot, -pon nesvrš.; v. *slīpīt*

slīpovac, -vea m; v. *slīpavac*

slīpūja, -e (G pl. *slīpūj/slīpūjīh*) ž ona koja je nesmotrena u svojim postupcima (pogrdno): *Slīpūjo, òl ne vīdiš da gāziš po cvīču.*

slīz, *slīza* (G pl. *slīzov/slīzīh*) m vrst biljke; v. *cvīče*, *trōvā*

- slōde*, -eta m onaj koji *slōdi*, tj. koji odveć slatko govori dodvo-
ravajući se: *Ōn je vĕliki slōde!*
- slōdit¹*, *slōdin* nesvrš. slatkim ugodnim činiti: *Ne slōdi me žīvōt.*
- slōdit²*, *slōdin* (komu) nesvrš. slatkom riječju (ponajviše neiskre-
no) govoriti komu; umiljavati se: *Slōdi, rĕka bi da biš se
mōga u njĕga ispovīdit; kāl tāmō, svīh sĕdan smārtnih grīhov
je u njĕmu.*
- slōk*, -a m vrst biljke; v. *zĕje*
- slōn*, *slōno*, *slōno* (odr. *slōni*; predik. *slōn*, *slōnā*, *slōno*) slan;
v. *jīĉĕ*: *slōno riba* = konzervirana riba posoljena u *barīlu*
- slōnā*, *slōnĕ* (G pl. *slōn/slōnīh*) ž mraz; slana
- slōp*, -a m maglovite kapljice mora što ih vjetar nosi (na kopno)
- slōrko*, pril. slatko. *Stāv ĉūkara, ma nekā ne būde slōrko.*
- slōv*, -a m malo vina, kvasine ili druge kisele tekućine što se po-
miješa s vodom: *Bĕje slōvo, nego sōmo. Vōlin slōv od lozĕ,
nego sōme vodĕ (slōvo umjesto slōv radi rime)*
- slōvnica*, -e (G pl. *slōvnic/slōvnicīh*) ž slamnjača, slamarica
- slŭpit se*, -in se svrš. odviše smršavjeti (osobito o živini)
- smālin*, pril. zamalo; gotovo da ne; malne. Isto: *dobōta*
- smāman*, *smōmno* (predik. *smannā*), *smōmno* pustopašan; objestan: *Ne
ūĉini smāman ĉā ūĉini lāĉan* (poslovice)
- smantarĕla*, -e (G pl. *smantarĕl/smantarĕlih*) ž čeljade koje *smān-
tōjĕ*, tj. zanovijeta, dodijava, koje te svojim govorom uzne-
miruje, ošamućuje
- smantāt (se)*, -tōn (se) svrš. ošamutiti (se); izgubiti ravnotežu;
fig. zaluditi koga: *Onā mu je glōvu smantāla. kō prevĕĉ u
bukāru nōs zabījĕ, glōvu smantō.* Isto: *ismantāt*
- smantāvina*, -e (G pl. *smantāvin/smantāvinīh*) ž 1. mućenje u glavi;
vrtočlavinica; 2. zanovijet, briga koja se vrtila po glavi; 3.
onaj koji zanovijeta i napastuje; v. *smōnt*, *zamantāt*: *Ćapāla
me je niko smantāvina u glōvi. Largōj se od mĕne: tī si mojā
vĕliko smantāvina.*
- smantōn*, -o (predik. -a), -o smeten; ošamućen
- smantōvāt*, -tōjĕn nesvrš. ošamućivati; gubiti ravnotežu; fig. za-
ludivati koga: *Ovd vīnĕ vĕselo* (tj. brzo) *smantōjĕ. Pōĉelo
mi se smantōvāt.*
- smanjūrīt se*, -njūrīn se svrš. postati manji u rastu, obujmu (od
glada, nevolje itd.)

smanjurivāt (se), -jēn (se) nesvrš. smanjivati (se); postajati manji; v. *smanjūrit*

smārča, -e ž vrst grma; *smrča: Smārča te opōlīla* (šaljiva kletva; oksimoron: jer zelena *smārča* ne gori, pa ti ništa neće naškoditi. Isto: *Vođa te opōlīla*, kako su pređi govorili, "kleli").

smardečōn, -čāna m onaj koji smrdi; onaj koji je gnušan

smardečōnka, -e ž ona koja smrdi; ona koja je gnušana

smarděj, -dējā m vrst divljeg stabla (poput divljega rogača), a lišće mu smrdi; smrdelj

smardīt, -dīn nesvrš. smrdjeti: *Od glově rība smardī.*

smārdot, -don ulagati se nespretno u koji posao; kvariti; gnusiti: *Čā smārdoš?!; v. šmārdot*

smargōrica, -e (G pl. *smargōric/smargōricih*) ž stonoga (koja smrdi)

smargunjāt, -njōn svrš. strci; uništiti: *Āko te čapōn, smargunjāt ču te.*

smārt, smārti ž smrt: *Jednā smārt - stō prorōkov!* (tj. svakom se događaju pridaje mnoštvo uzroka)

smārtni, -tno, -tno smrtni: *grīh smārtni* = đavao, sotona; *smārtni težōk, kopōč, mūšnik* = (ironički) tobože vrlo velik i težak radnik

smārznut (se), -nen (se) svrš. smrznuti (se)

smēst, smētnen svrš. uništiti, upropastiti: *Gūba te smēla.*

smēštrit, -in (komu što) svrš. nepoćudno komu što opraviti: *Mīslī se je domōč tūjega dobrā, ma su mu smēštrīlī posōl.*

smetišnjica, -e (G pl. *smetišnjic/smetišnjicih*) ž ona koja smeta, ometa; ona koja podmuklo rovati

smetišnjok, -a (G pl. *smetišnjokov/smetišnjocih*) m onaj koji smeta, ometa; onaj koji podmuklo rovati; v. *sotonā*

smihatāt se, -tōn se nesvrš. iter. od *smījāt se*

smihūš, -a m smijeh: *Dōče smihūš na plakūš!* (tj. smijeh u neprikladnoj dječjoj igri svršit će plaćem)

smījāt se, -jēn se nesvrš. smijati se; v. *smihatāt se*

smīran, smīrno, smīrno (odr. *smīrni*; predik. *smīran, smīrnā, smīrno*) miran: *Dī je krūha i vīnā, tōte je kūča smīrnā. Būd smīran.*

- smirit*, -rin svrš. pogoditi: "Tĩ hit, a jŏ ću smirit", govori Sotona (poslovica). *Smiril je kakŏ u brŏkvu* (tj. imao je potpun uspjeh)
- smirno*, pril. mirno, tiho: *Stŏj smirno!*
- smŏĉan*, -ĉno (predik. -ĉna), -ĉno dobro začinjen (o jelu)
- smoĉit*, *smoĉin* svrš. *smoĉiti*: *smoĉit buhe* = pasti u more u odijelu; *ostati mokar do koŹe*
- smŏk*, *smŏka* m masni zalogaj koji se jede uz kruh: *Jĩn sũhi krũh: prėz sŏka i smŏka* (v. *jist*)
- smokŏvina*, -e Ź smokvino granje s lišćem; smokovo drvo
- smŏkva*, -e (G pl. *smŏkov/smŏkvih*) Ź smokva. Ima velikih i malih smokava. Velike rode dva puta, prvi put o sv. Petru, tj. krajem lipnja, pa se zato plod zove *petrŏvĉica*, *petrŏvkinja*, *petrŏvaĉa*. Vrsti su smokava: *bletkinja* ili *mletkinja* ili *mlekinja*; *dvojelitka*; *trojelitka*; *ĉarnica*; *krivĉa*; *konstantinovka*; *debelokornjaĉa*; *lũĉka* ili *peliska*; *bilica*; *garĉinja*; *karĉinja* (jer je iz Krka); *modruja* ili *rogošnica*; *zimica* ili *ziminica*; *tėrmenica* ili *tėrmilica*; *vodenjaĉa*; *sušelica*; *zamŏjĉica*; *bŏrsanica*.
- smŏkvina*, -e Ź 1. divlja smokva; 2. (*Smŏkvina*) ime predjela kraj Brusja; 3. preneseno: glupo ĉeljade
- smŏnt*, -a m laka vrtoglavica; mućenje u glavi: *Niki mi je smŏnt u glŏvi*.
- smŏtaj*, -a (G pl. *smŏtoj/smŏtojih*) m ono Źto je zamotano; smotan predmet
- smrĉadovina*, -e (G pl. *smrĉadovin/smrĉadovinih*) Ź vrst trave koja cvjeta; v. *cvieće*
- smriĉ*, *smriĉĉa* m vrst biljke, smriĉ, smrijeĉ
- smriĉalina*, -e Ź vrst zmije; v. *gũja*
- smũĉat se*, *smũĉon se* nesvrš. skitati se; klatariti se; yucariti se; potucati se (sve posprdno)
- smuĉivica*, -e (G pl. *smuĉivic/smuĉivicih*) Ź smutljivica; ona koja ĉini smutnju, svađu; v. *ĉĉangara*
- smũd*, -a m vŏnj, smrad spaljenih, upaljenih krpa i sl.
- smũda*, -e Ź ona koja je prljava, neĉista; gnusura
- smũdast*, -o, -o (predik. *smũdast*, *smudĉasta*, *smudĉasto*) gnusan, prljav
- smũrit*, -rin svrš. napola popeći: *Gaũnĩ se povĉrŹu po Źerĉvi i kad se mĀlo (po)smũridu vazimje se i jĩ*.

smùšen, -o (predik. -a), -o koji je nesređene pameti

smušenjôk, -njôkà (pl. smušenjôci, G smušenjôkov/smušenjôcih) m
smušenjâk

smùtica, -e ž mlijeko netom pomuzeno pomiješano s crnim vinom (za
piće)

sněst, snesěn svrš. snijeti (jaje)

snìgovina, -e ž nebo, vrijeme od snijega

snít, -i ž crnilo u pšenice; snijet

snôgà, snogě (pl. snôgè, G snôg/snôgih, L snogìma/snogòh) ž snaga;
fig. muška radna snaga: *Već se niko ne muči po japjenicoh,
jer u Brūsju ni snôg.*

sôčivica, -e (G pl. sôčivic/sôčivicih) ž vrst povrća; v. zěje

sôd, -a m mlada loza prve godine (druga je godine dvizâc, treće
trečôk, četvrte četvartôk ita.)

sôdnò, sôdnâ sr nateklina, naboj na hrptu magarca ili mula što
prouzroči sedlo; fig. osjetljivost; ranjavost: *Nôša mu je
sôdnò (tj. otkrio je gdje je osjetljiv, ranjav). Družbenen
konjâ ŭvik sôdnò (tj. tuđe se ne pazi, nego se dozla isko-
rišćuje).*

sôha, -e (L pl. sohòh/sohâmi/sohìma) ž kolac, drvo rašljasto s dva
rogaljka utaknuto na vanjski rub škâfa ili koridûrâ (Sòhe u
pl. su dizalice na brodovima; u fig. smislu vješala, jer po-
stoji poslovice: *Oni bi te volili viditi na sohòh, nego na no-
gòh.*)

sôj, sâja (pl. sâji, G sôj/sajih) m sjena

sôjer, -a prag na otvoru brodske palube. Isto: šôjer

sokôl, -kôlâ m mjesto od poprišta, megdana, zabavljanja: *Ostât na
sokôlû = ostate na megdanu, na poprištu. Bit na sokôlû = bi-
ti na zabavi veselju. Iz sokôlâ se svěja dohòdi dobrě vòje.*

sôkol, -a m 1. ptica sokol; 2. vrst ribe od dna. Isto: sklât; v.
hlôndavina

sokolîc, -a m mali sôkol; v. čuška

sôlma, -e ž drvena, ploskasta posuda za prijenos vode; vučija

solnîca, -e ž posudica za sol

sôlnjača, -e ž vrst bijele ribe; v. sôrnjača

sôlpa, -e ž vrst bijele ribe; v. bîlo riba: *Pûn je besîd kakò sôl-
pa gòvon.*

sôm, sômo, sômo (odr. sômi; predik. sôm, sôma, sômo) sam

sômo, pril. samo: *Mojâ jûbôv si sômo tî.*

sôn (sî, jê, smô, stê, sù) skraćeni oblik prezenta od bîť: *Kâl sôn bî môli...; v. jesôn*

sôpa, sopê ž dah; disanje; isparivanje; para

sorbêž, -bêža (G pl. sorbêžov/sorbêžih) m svrbež (Glas v ispušta se i u riječima: srôb; sarbîť; sêkar; sekârva

sôrce, -a sr srce: *Sôrce mojê drôgo (ôbišno mat ditêtu).* Isto: sârce

sôrčak, sôrška (pl. sôrški, G sôrškov/sôrčok/sôrških) m onaj dio tekućine koji se odjednom posrkne; srk: *Nêće bāčva sôrčok ni tûrta ulômok* (poslovice)

sôrkat, sôrčen nesvrš. srkati: *Sôrče sôrčak po sôrčak.*

sôrp, -a m srp: *Sôrpon se sarpô zimorôd.*

sôrpanj, -pnja m šesti mjesec u godini, lipanj; v. mîsec

sôrtije, -jih ž pl. konopi koji vezuju vrh jarbola s obadva ruba broda (i koji na većim brodovima imaju trêse za penjanje na jarbol); v. konôp

sotonâ, -ê m sotona (sinonimi: onî čôrni; onî iz pâkla; nôpâsnik; smetišnjok; - Riječi: vrâg, vrôg, jâval često se eufemiziraju: hrâg, hrôg, hnjâg i hnjôg)

sotonîť, -nîň nesvrš. napastovati; na zlo nagovarati poput sotone: *Onâ ôkolo njêga sotonî, sotonî dôkli ga ne prisotonî; v. prisotonîť*

sovâ, -e (G pl. sôv/sôvih i sovîh) ž sova; v. čúška

spâč, spâčo (predik. spâča), spâčo prost, slobodan: *Za jemâtvu su svi sûdi spâči. Badônj je spâč i bāčva je spâča.*

spâčat, -čôn svrš. isprazniti: *Spâčôj mi tî sûd.*

spâmetan, -tno (predik. -tna), -tno pametan (Glas s dolazi i u ovim riječima: shâran; neshâran; shârnost; neshârnost)

spančât se, -čôn se (u koga ili u što) nesvrš. dirati u koga; došađivati komu; ulaziti u što (osobito u tuđe i opasne poslove): *A ti se ne spančôj u tûje poslê.*

spančôvât se, -čôjên se nesvrš. iter. od spančât se

spapûščên, -o (predik. -a), -o duboko namreškan, naboran (od starosti, bolesti, iscijedenosti): *Nôna je spapûščena kakô osûšeno smôkva.*

spapûščît se, -pûščîn se svrš. isprazniti se i uslijed toga namreškati se: *Kal se grôzje osûši, onâ se spapûščî. Isto: ispapûščît se*

- spāra*, -e (G pl. *spōr/spārih*) ž 1. kolač ili svitak od robe, trave, lukovine i sl. učinjen da se stavi ispod tereta na glavu da ne žulja; 2. kolač od *spārožine* što se stavi pod čep u bačvi (s *drōfon*) iznutra neka se kroz to procjeđuje vino, tj. toči, a *drōf* iza toga ostaje
- spārčodēnje*, -o sr (skupno) posprdno ime za ono što se naleglo: *Kojē spārčodēnje!* = koliko se djece naleglo
- sparenjāt*, -*njōn* nesvrš. štedjeti: *Ēvo ti, nā - pōk trāt i sparenjōj!* (o novcu)
- spāroga*, -e (G pl. *spārog/spārogih*) ž vrst biljke; v. *cvīće*
- spārožina*, -e (G pl. *spārožin/spārožinih*) ž vrst divljeg poljskog asparagusa s bodljikama
- spārta*, -e ž okrugla pletena košara s okruglom ručicom poprijeko; v. *pōsude*
- spārtica*, -e (G pl. *spārtic/spārticih*) ž dem. od *spārta*: *Ne obadōj mu; ōn svākoj spārtici nōjde provīslō* = za sve nađe ispriku
- spavūša*, -e (G pl. *spavūš/spavūših*) ž ona koja rado spava; v. *drimālo*
- spazmā*, -ē (G pl. *spāzom/spōzmih*) ž strah; grčevitost od straha, od boli (jer se reče): *Spazmā me čapāla ōl stroha.*
- spazmāt*, -*mōn* svrš. zaprepastiti se; grčevito se prestrašiti: *Spazmāla sōn ōl stroha.*
- spazmōvāt*, -*mōjēn* nesvrš. zaprepašćivati se (s boli); grčiti se od straha ili od boli: *Ne spazmōj od svākega šūšnja!*
- speštāt*, -*tōn* svrš. spljoštiti; zgnječiti: *Speštāt ću ti glōpu kakō zmaji;* v. *peštāt*
- speštōn*, -o (predik. -a), -o spljošten; zgnječen
- speštōvāt*, -*tōjēn* nesvrš. od *speštāt*
- spīca*, -e (G pl. *spīc/spīcih*) ž tanki komad suha drvca, prutić: *Stāvi je gudējū spīcu u guzīcu.*
- spicjarīja*, -e (G pl. *spicjarīj/spicjarījih*) ž 1. ljekarna; 2. lijek
- spicijōr*, -*jōrā* (G pl. *spicijōrov/spicijōrih*) m ljekarnik, apotekar
- spīčica*, -e (G pl. *spīčic/spīčicih*) ž dem. od *spīca*
- spīčje*, -o sr zbirna imen. od *spīca*
- spīnōt*, -a m špinat; v. *zēje*

- splavùtina*, -e (G pl. *splavùtin/splavùtinih*) ž drvo koje ispliva na morsko žalo (ili drugdje na krš)
- splèst (se)*, *spletèn (se)* svrš. napraviti žensku frizuru: *Tèbe splete màt, a jò se spletèn sòma.*
- spomìnjak*, -mìnjka (G pl. *spomìnjok/spomìnjkov/spomìnjkih*) m uspomena; spomen; sjećanje: *Od mòga spomìnjka. Nì već ùboh òd njèga spomìnjkov.*
- spòna*, -e (G pl. *spòn/spònih*) ž trak kojim se spajaju i sapinju dvije prednje noge živini (kozama, magarcima, mulima itd.) da ne pođu daleko ili u štetu
- spòzma*, -e ž; v. *spazma*
- spràvit*, -in svrš. spremiti; opraviti: *Istèga je bròd na kròj i spràvi mriže. Spràvit će mu on pòparu* (tj. opraviti će mu nešto zlo, neugodno).
- sprìdnjica*, -e (G pl. *sprìdnjic/sprìdnjicih*) ž prednji dio jakete, sakoa; v. *jaketa*
- sprìko*, pril. preko: *Sprìko òzrinja ni kozù* (tj. iz tuđa mjesta ni kozu - kamoli ženu, jer je ne poznaješ. - Ozrinj je brdo na istoku od Brusja)
- sprobit*, -jen svrš. poći u dobro, u tek; probaviti: *Nì mu sprobi-lo. Ne sprobi čoviku ni jìdè ni pičè, di nì mira u kùci;* fig. uspjeti: *Nì mu bomè sprobi-lo;* v. *pajdit*
- sprùča*, -e (G pl. *sprùč/sprùčih*) ž i m rasipno čeljade; v. *prùča*
- sprùčit*, -čin svrš. potrošiti bez potrebe; rasuti (imanje); v. *prùčit*
- spùd*, -a m mjera (sud, baril) za mjerenje vapna: *Spùd jòpna*
- spùga*, -e (G pl. *spùg/spùgih*) ž vrst morskog koralja; spužva; v. *kurāja*
- spùgast*, -o (predik. -a), -o spužvast
- spugàt*, -gòn svrš. *spùgon* (spužvom) ili krpom upijati tekućinu: *Svāki dòn pèren i spugòn.*
- spùtan*, -tno (predik. -tna), -tno uredan; pristojan; pristao; uljudan
- spùž*, *spùža* m puž (kopneni puževi: *vārtalski spùž; pojski spùž; kadùnajok* = veliki puž po kršu; *spùž rāpenjok* = puž koji kod otvora ima rupicu, a pljoskast je, zovu ga i *marčtvāški spùž*; morski puževi: *volāk; ugàrc ili gàrc; žābica; mīsec; bābica; iskra*)
- spùži*, *spùžih* m pl. vrst cvijeća; v. *cviče*

spužići, -ih m pl. vrst cvijeća; v. *čviće*

srāman, *srōmno*, *srōmno* (odr. *srōmni*; predik. *srāman*, *srāмна*, *srāmno*) sramotan: *Ne mòre mēni onī srōmni čovik ništa rēć, jer jō nīsōn, fāla Bōgu, srāмна.*

srīdā, -e (G pl. *srīd/srīdih* i *srīdih*) ž 1. treći dan u tjednu (srijeda); v. *parvī dōn*; 2. položaj između dvije jednake polovice nekoga predmeta

srīdadne, pril. o podne; usred dana: *Zvizdūn srīdadne upīće.*

sridadnē, -dnēva m podne: *U sridadnēvu se ne maškīnō, nēgo se grē ū hlod pod māslīnu.*

sridica, -e (G pl. *sridic/sridicih*) ž unutarnji, središnji dio ploda koji se odlikuje posebnim okusom i finoćom (kupus, artičok i sl.)

sritva, -e ž vrst tikve (biljka); v. *trōvā*

srōb, -a m svrab; v. *sorbēž*

stāk, *stakā* m tren; čas; hip: *Nīsōn ga zāspo ni stakā. Ne dōš mi stakā počīnka.*

stargāćni, -o (predik. -a), -o koji struže (po dnu): *stargāćno rība* - riba koja živi (u škrapama, oko kamenja, u travi) na dnu mora (Još se zove: *stargātnjo rība*; *rība od kāmika*, *riba od škrāpe*.)

stargāt, -gōn nesvrš. strugati (i time odljuštiti nešto: *zagōrinu*, *kōru* i sl.); v. *istargāt*; *postargāt*

stārgot (se), -on (se) nesvrš. strgati (se): *Svā se stārgola od poslā* (često ironično)

stargōtina, -e ž hrana koja zagori na dnu lonca, pa se struganjem pokupi; v. *pōstarga*, *zagōrina*

stargōtine, *stargōtin* i *stargōtinih* ž pl. strugotina (drugog materijala, a ne hrane ili tijesta u kopanji, tj. naćvama); v. *stargōtina*; *pōstarga*, *zagōrina*

stārica, -e (G pl. *stāric/stāricih*) ž 1. stara ženska osoba; 2. star prut na lozi: *Na stāricu rizot.*

starīkov, -o (predik. -a), -o nešto star

starīnā, -ē (pl. *stārine*, G *starīn* i *stārin/stārinih*) ž zemlja koja se duugo nije obrađivala; v. *novīnā*, *damjēn*

starīnica, -e (G pl. *starīnic/starīnicih*) ž mala *starīnā*; prije obrađeno, pa zapušteno polje

- stār̥kaj*, -kja (G pl. *stār̥koj/stār̥kjih*) m l. trun drva što se čovjeku u meso zabode; 2. komadić drva o koji se upiru tri *spice* da podrže kamenu ploču za lov ptica; 3. malena vrijež što uz more raste
- Starogrōjđica*, -e ž zaljev i luka Staroga Grada na Hvaru zaštićena poluotokom Kablom
- starovičan*, -čno (predik. -čna), -čno koji je stara vijeka
- starovirski*, -o (predik. -a), -o drevan
- starovitan*, -tno (predik. -tna), -tno star, drevan
- starožina*, -e (G pl. *starožin/starožinih*) ž stara stvar, pogotovu stara roba. Isto: *storožina*
- stāt*, *stānen* svrš. stati: *Stāt će i tēbi čōrni vōl nā nogu* (tj. stići će i tebe nevolja). *Stāt kōmu na rēp* = ući u trag i zaustaviti ga u zlu
- stāvīt*, -vin svrš. metnuti; staviti: *Stāvīt u armiž (brod) = armižāt*, tj. sidrom i konopima osigurati brod. *Stāvīt būhu u ūho* = prišapnuti i utuviti neku vijest (obično s insinuiranjem). *Stāvīt će ōbe dvī nōge u jednū kalčetu* (tj. uhvatit će ga žurba; zadovoljit će se s manjim). *Stāvīt zūbe na skanciju* = ne imati što jesti
- stēpen*, -o, -o (predik. *stēpen, stepenā, stepenō*) jedar; krepak; pristao, dobro razvijen: *Lip je i stēpen - ne būd mu zla ni urōka* (interkalar)
- sterālo*, -a sr; v. *stirālo*
- stīna*, -ē (pl. *stīne*, G *stīn/stīnih* i *stīnīh*) ž stijena, kamen
- stīnut*, -nen nesvrš. mrznuti; ledeniti; biti leden; v. *nastīnut; ostīnut; zastīnut*
- stīnje*, -o sr stijenje; kamenice; kamenje
- Stīponj-dōn*, -dnēva m Stjepanje; v. *Otāđ-dōn*
- stirālo*, -a (G pl. *stirōl/stirālih*) sr l. gumno na kojem se mlati ružmarin (da otpadne suho lišće); 2. mjesto s kolcima gdje se stere mreža (radi sušenja). Isto: *sterālo: Nī vēc ni mriž po vāloh, a nēšma stirālih.*
- stīva*, -e ž l. unutrašnjost broda; u barci dio korića koji nije natkriven škāfom; 2. naslaga, sloj: *U barīlu riborī sōlīdu stīvu po stīvu sardēl.*
- stivāt*, -vōn nesvrš. slagati po nekom redu
- stōj*, uskl. živini da stane; isto: *štōj*; v. *dē*

stōlāk, stōlka (G pl. *stōlok/stōlkov/stōlkih*) m naprava u kojoj dijete stoji samo i uči se hodati

stōlnica, -e (G pl. *stōlnic/stōlnicih*) ž položaj gdje se čeka na zeca; fig.: *Dōđeš mi na stōlnicu* (tj. čekam zgođu da ti odvratim).

stōn, -a m stan

stōnīt se, stōnin se svrš. reducirati se; smanjiti se, pretvoriti se u malo što je bilo veće: *Kūd se skūho pūn bronzin zēja, stōni se u terēnu ōboda* (tj. lonac kuhana povrća smanji se na obujam zdjele). Isto: *ustonīt se*

stōr, stōrā m mjera za sol i pšenicu: *Hrīpje i stēnje kakò da je na njēmu stōr sōli.*

stōr, stōro, stōro (održ. *stōri*; predik. *stōr, stōrā, stōro*) star: *Stōr je kakò pās svētega Rōka.*

stōrje, -o sr neugodan okus u hrani; zadah stareži ili ustajalosti: *Dōjē stōrjen krūh, tīsto, mūkā.*

stōrōžina, -e (G pl. *stōrōžin/stōrōžinih*) ž stara stvar, osobito roba. Isto: *starōžina*

stōt, stojin nesvrš. stajati: *Ne mōgu ti cīlu ūru stōt drēto kakò svičā.*

stōvjāt, stōvjon nesvrš. stavljati: *Stōvjon ti nā dušu.*

strabrōčje, -o sr spičje, dračje; v. *handrōčje*

strahobōžan, -žno (predik. *-žna*), *-žno* pobožan

strašīn, -a m vrst ribarske mreže potegače; v. *mriža*

strašināt, -nōn nesvrš. iter. od *strāšit* trajnije nekoga strašiti

strāšit, -šin nesvrš. strašiti: *Strāši se kakò koza nōžā.*

strātīt, -tin svrš. potrošiti: *Strāt besīdu* = reci riječ

strič, strižēn nesvrš. strići; v. *strigūcāt*

strīg, -a m čin striženja: *Kāl strižēš ne strigūcoj, nēgo dōrž drēto strīg.*

strigūcāt, -gūcon nesvrš. iter. od *strič, strići* na sitno ali loše i neuredno

striha, -e (G pl. *strih/strihīh*) ž streha; dio krova koji strši preko zidova kuće: *Stāv sūd pod strihu da se nalīje vodē.*

striilit, striilin nesvrš. strijeliti: *Strīli očīma kakò mūnjā.*

striš, strišā m kristalizirana naslaga što je čini zdravo vino po bačvi iznutra

- strišōr*, -šōrā m trgovac nakupac *striša*: Nōse gōdišć Pajizāni su bili *strišōri*.
- strižić*, -a m vrst male ptice; v. *čūška*
- strōšāc*, *strōjca* (G pl. *strōšoc/strōjcih*) m ironič. dem. od *strōh* (strah): *Strōšāc brōve pōse* (tj. da ne učine štetu - poslovi-ca).
- strōžica*, -e (G pl. *strōžic/strōžicih*) ž 1. tunja koja se prišije od pluta do olova uz jednu i drugu stranu mreže; 2. (*Strōžica*) toponim u uvali Lozna pod Brusjem
- strōžnjica*, -e (G pl. *strōžnjic/strōžnjicih*) ž stražnji dio *jakē-te*, *sakoa*
- strūčje*, -o sr ogoljele grančice (ružmarina, buhača i sl.) pošto je s njih omlačeno lišće ili obrano cvijeće
- strūg*, -a m alat bačvarski i brodograditeljski na kojemu se stružu daske; v. *bāčvor*
- strujit*, -jīn nesvrš. strujiti prije samog kipljenja (o tekućini)
- stūdan*, -dno, -dno (predik. *stūdan*, *stūdnā*, *stūdno*) koji je sklon studeni, hladnoći; koji pati od hladnoće
- studenica*, -e (G pl. *stūdenic/studenicih*) ž prehlada; nazeba: *Ča-pāt ū kosti studenicu*.
- stūpa*, -e (G pl. *stūp/stūpih*) ž vlaknasta kudjelja; kučina: *Uplēl se kakō buhā u stūpu*; v. *kalafōt*
- stupěj*, -pējā (G pl. *stupějov/stupějih*) m nagnjili *hrēb* (trupac, stup posječena stabla)
- stūpica*, -e (G pl. *stūpic/stūpicih*) ž 1. mišolovka; 2. jama, rupa na *tūrnu* (tj. *tijesku*) za udijevanje *loze* (tj. *stupa* sa žlijebom kao vijak)
- stūpot*, -pon nesvrš. mlatiti drvenim mlatom po suknu: *Hōd mi pomōz stūpot sūkno!*
- stūra*, -e (G pl. *stūr/stūrih*) ž rogožina; pletenka za stiranje *smokava* i sl.
- stvōr*, -i (pl. *stvōri*, G -ih) ž stvar
- stvōr*, *stvōra* (pl. *stvōri*, G -ih i *stvōrov*) m *stvor*, *stvorenje*
- subitāt*, -tōn svrš. učiniti da te pojede mrak, da te odnese vrag; *Subitōna te subitāla!* (kletva)
- subitōna*, -e ž prikaza, avet, vrag: *Subitōna te subitāla!* (kletva)
- subōta*, -e (G pl. *subōt/subōtih*) ž *subota*; v. *parvī dōn*

- subujt*, -*jîn* svrš. nabujati; oteći ispod površine kože (osobito od udarca)
- sučija*, -*e* (G pl. *sučij/sučijih*) ž sušica, tuberkuloza
- sučijov*, -*o* (predik. -*a*), -*o* sušičav
- sūdi*, -*ih* i *sudōv* m. pl. sudovi (Vrsti *sūdih ol darvā: bāčva; bad-njēnica; badnjic; badōnj; baril; barūza; bigūnac; bujōl; bu-kāra; burāča; džžva; gročic; grotac; karatil; kōca; konāta; lākomicā; maštīl; mizarōla; mujāča; pajak; prītōr; šēšula; vinotok; vridica; žbānja.*)
- sugrādica*, -*e* (G pl. *sugrādic/sugrādicih*) ž grad, tuča što pada zajedno s kišom; v. *grādica; grōd*
- suh*, -*o*, -*o* (odr. *sūhi*; predik. *sūh, sūhā, sūho*) l. *suh*, bez vlage: *Sūh je kakō cōk*; 2. mršav: *Sūh je kakō bakalōr.*
- suhanica*, -*e* (G pl. *suhanic/suhanicih*) ž ona koja je (vrlo) mršava
- suhanic*, -*a* (G pl. *suhanic/suhanicih*) m onaj koji je (vrlo) mršav
- suharjīkov*, -*o* (predik. -*a*), -*o* ne odveć *suh*; ne odveć mršav
- suhōnac*, -*hōnca* (G pl. *suhōnoc/suhōncov/suhōncih*) m onaj koji je jako mršav
- sūhor*, -*i* ž suho dračje, šikarje, granje; suho spičje (između zelenila). Isto: *sūhvor*
- sūhva*, -*e* (G pl. *sūhov/sūhvih*) ž suho zrno grožđa. Isto: *sūhvica*
- sūhvica*, -*e* (G pl. *sūhvic/sūhvicih*) ž dem. od *sūhva*
- sūhvor*, -*i* ž; v. *sūhor*
- sūka*, -*e* ž konopčić od kostrijeti; v. *zōvūza*
- sūkālac*, *sukōlca* m uzdužna gredica na sredini *bukapārte* (na brodu). Isto: *pūnta od stīve*
- sukalcāt*, -*cōn* nesvrš. poticati, uckati; dražiti; v. *posukalcāt*
- sukalcōvāt*, -*cōjēn* nesvrš. iter. od *sukalcāt*
- sūkālina*, -*e* (G pl. *sūkālin/sūkālinih*) ž žica iz platna i sukna istrgnuta i isukana. Isto: *sukōtina*
- sukārvica*, -*e* (G pl. *sukārvic/sukārvicih*) ž tekućina pomiješana s krvlju
- sūkāt*, *sūkon* nesvrš. vlačiti pređu

- suknĕn*, -nĕno, -nĕno (odr. *suknĕni*; predik. *suknĕn*, *suknĕnà*, *suknĕnò*) koji je tkan od vune; v. *partĕn*: *suknĕni kàmik* = ispod zemlje vaden kamen sive boje, tvrdi i otporniji prema vatri, potreban za gradnju *japjĕnice*
- sukneniřšće*, -o sr suknaena roba
- suknjĕna*, -e ř igla (deblja) za suknenu řicu. Isto: *suknjenãĉa*
- suknjenãĉa*, -e ř; v. *suknjĕna*
- sukònce*, -a (G pl. *sukònoc/sukòncih*) sr pokrivaĉ posteljni (tanji) od domaĉega sukna (vune), ali u bojama
- sukòtina*, -e (G pl. *sukòtin/sukòtinih*) ř; v. *sūkàlina*
- sukriřnica*, -e (G pl. *sukriřnic/sukriřnicih*) ř raskriřje
- sukrūřice*, pril. uokrug. *Sukrūřice veslât* = veslati dvoma veslima (jedan veslaĉ), i to jednim veslati (naprijed), a drugim ři-*řât* (veslati natrag)
- sulòr*, -lòrâ m kamena terasa (balkon) pred ulazom u kuću na koji vode stepenice: *U Brūsju je pūno sulòrih, jer su kùće visokĕ.*
- sulūstre*, -tor i *sulūstrih* ř pl. kozice
- sumparĕla*, -e (G pl. *sumparĕl/sumparĕlih*) ř stijenj moĉen u ras-krabljeni sumpor (upaljen puřta ðim koji raskuřuje vinske posude)
- sumporãĉa*, -e (G pl. *sumporõř/sumporãĉih*) ř posuda kojom se (na dah) sumporava lozje
- sumporâst*, -o (predik. -a), -o koji naglo plane (poput *sumparĕle*)
- sūnac-zòpòd*, -zòpàda m zapad sunca: *Teřòk grĕ ðòma u sūnac-zòpòd. Ovò nòn vajð zakopât do sūnac-zòpàda.*
- sunĉĕn*, -ĉĕno, -ĉĕno (odr. *sunĉĕni*; predik. *sunĉĕn*, *sunĉĕnà*, *sunĉĕnò*) sunĉan: *Ĉĕkot řu te kakò sunĉĕno mòjka* (tj. ĉekat řu te sved u nadi, ali i u nevolji).
- sūnĉenjok*, -a (G pl. *sūnĉenjokov/sūnĉenjocih*) m pram svjetla řto ga pravi sunce kroz oblake pri grubu vremenu; pasunce na nebu
- sūpa*, -e (G pl. *sūp/sūpih*) ř juha: *Ĉinĭt sūpu u vâřĉ* = ĉiniti nepristojnosti,
- supiřit se*, -in se nesvrř. nastojati řivo oko ĉega; drpiti se; ne puřtati se drugome i pri tom se buniti. Isto: *ĉipiřit se, ři-piřit se*
- supròřka*, -e ř lug, pepeo u kojemu ima još sitne řerave: *U supròřki se jòjâ surbulãju i konpĭri peĉū/peĉedū.*

suprùtnica, -e (G pl. suprùtnic/suprùtnicìh) ž mali prutić uz ve-
ći, ili ostatak većega prutića

suprùžina, -e (G pl. suprùžin/suprùžinìh) ž grana (ogoljela) ili
ogrìzina na kojoj je više suprutova, izdanaka

supùtica, -e (G pl. supùtic/supùticìh) ž nuzgredan put uz drugi
glavni. Isto: supùtnica

supùtnica, -e ž; v. supùtica

sùrbula, -e ž na meko pečeno jaje u supròšku: *Učìn mi jòje u sùr-
bulu.*

surbulàt, -lòn svrš. meko ispeći jaje u supròški

surbulòn, -o (predik. -a), -o meko ispečen u supròški (o jajetu)

surgadîna, -e ž debeo konop za sidro

surgàt, -gòn svrš. uvaliti sidro u more za usidrenje broda

surgàt se, -gòn se svrš. usidriti se; fig. uvaliti se na sigurno

surić, -riñ nesvrš. dopuđavati; smetati: *Surić mi drèka ovèga mòle-
ga. Ništo mi suri ć oku.*

sùrla, -e ž vrst glazbala na dah (vrst sopile, frule)

sùrlica, -e (G pl. sùrlìc/sùrlìcìh) ž dem. od sùrla

surlìkàt, -lìkon nesvrš. svirati u surlu

surùčice, pril. suradnjom više ruku (radići kakav posao): *Hòd mi
pomòz, pòk čemo surùčice na žòrna mlit.*

sùrutva, -e ž surutka; tekućina koja ostane pošto se svari mlije-
ko i sir stisne: *Iša je na Plāme za se nāpīt sùrutve (tj.
išao je daleko, a gotovo ni za što).*

susnižica, -e (G pl. susnižic/susnižicìh) ž snijeg zajedno s kišom

sùstopice, pril. za stopama; odmah iza tuđih stopa (ići): *Òn za
svākin sùstopice = nesamostalan je.*

sùšanj, -šnja (G pl. sùšanj/sùšnjìh) m suho granje i lišće staba-
la

sušèlica, -e (G pl. sušèlic/sušèlicìh) ž vrst smokve; v. smòkva

sušìlica, -e (G pl. sušìlic/sušìlicìh) ž smokva što se suši

sušìlo, -a (G pl. sušìl/sušìlìh) sr.mjesto, položaj gdje se suši
mokra roba. *Stāvīt ròbu na sušìlo = izložiti je da se osuši.*

sūt, sūtà (I sg. sùtòn) m suton; prvi mrak večernji: *U sùtù se rì-
ba loví.*

sūtra-on-dōn, pril. sutra: Kāl bude sūtra-on-dōn.

svāčihov, -o (predik. -a), -o svačiji: Svāčihovo - ničihovo!

svāča, -e ž svatovi: Svā se svāča skūpila u crīkvi i na pīrū.

svādit (se), -in (se) svrš. svaditi (se)

svajbā, -e ž svača: Nēčū svajbē u mojū kūcu.

svaldāt, -dōn svrš. napraviti slojeve, pregibe od tkanine; složiti tkaninu

svārc, svārgnen svrš. zbaciti; svrgnuti: Dōrž se šōldo (čvrsto) da te mūl ne svārgne.

svārcot (se), -den (se) nesvrš. svračati (se); obazirati (se): Vēš svārce ōči na divnjice. Isto: svārtot

svārdal, svōrdla (G pl. svārdol/svōrdlih) m svrdlo (alat)

svargnīvāt, -nījēn nesvrš. zbacivati; svrgavati: Ovi mūl rēpo i is sēbe svē svargnījē; v. isvārc

svārha, -e ž 1. svrha: U kojū svārhu tō činīš? 2. svršetak: Svārha ōl godiščo = konac godine; zadnji dan u godini, Silvestrovo: Na dobro vōn dōšla svārha ōl godiščo! (uobičajena čestitka)

svārhu, pril. povrh, iznad: Plivo kakō ūje svārhu vodē.

svārtot (se), -ton (se) nesvrš. svračati (se); obazirati (se); prevrtati: Nēčū svārtot na tvoje dvōrē. Mōre te svārtolo i pri-vārtolo. (kletva)

svāža, -e (G pl. svōž/svāžih) ž okvir: Ōn je za u svāžu = uzoran je (ironički).

svēj(a), pril. sveder, uvijek, svagda: Ōn svēja po svojū!

svesēbice, pril. s reda: Buhōš se bēre svesēbice.

svetāšnji, -o (predik. -a), -o što se nosi na blagdane: svetāšnjo rōba = odijelo za blagdane (Protivno je: sēbišnjo rōba); svetāšnji dōn = dan svetkovanja, blagdan

svēžanj, -žnja (G pl. svēžonj/svēžnjih) m zamotan ili povezan snop

svičā, svičē (pl. svičē, G svič/svičih i svičih) ž svijeća: Pod svičū lovit = pod svjetlom svjetiljke (nekad prije: lūčā) uz kraj loviti (za mirne noći) ribu ostima.

svičālo, -a (G pl. svičōl/svičālih) sr željezna rešetkasta naprava na kojoj se loži lūč: Nikad pri, na svičarici je sviti za-pōljeni lūč na svičālu, a sād sviti felōr na petrōlij ōli plīn; v. alōti na ribar. brodū.

svičarica, -e (G pl. *svičarice/svičaricah*) ž brod-gajeta sa svijećom na provi za lov srdela *tráton*; v. *bôrka*; *brôd*

svičnjok, -a m krijesnica (pl.: *svičnjoci*, -ih = zvjezdice, krijesnice što titraju u očima (od udarca, od slabosti, od vrućine i sl. - *Svičnjoci mi se u glôvi vartû/vartidû*.)

svičolnica, -e (G pl. *svičolnic/svičolnicah*) ž drvo uz *áštu prôve* privezano kopopčićem (zvanim: *vènat*) na koje se nasadi *svičálo* na *svičarici*

svičôr, -*ôrà* m svjećar na *svičarici tráte* (S njime je na *svičarici šijávac* na veslima.)

svikolici, -ih m pl. svi (koliko ih ima, do posljednjeg)

svilac, -*lca* (G pl. *svilôc/svilcîh*) m trak od kućine, *stûpe* (njime se vezuju drveni obruči na bačvi; v. *báčvor*)

svilac, *svilca* (G pl. *svilôc/svilcîh*) m svilena buba

svilina, -e (G pl. *svilîn/svilînîh*) z vrst plovuće morske trave pri obali; v. *trôva*

svirák, *svirká* (G pl. *svirok/svirkov/svirkîh*) m sviralica, fučkalic-a: *Svirít će u tónke svírke* = past će u nevolju, u oskudicu.

svirálo, -a (G pl. *svirôl/svirálih*) sr sviralo: *Lîpo je zasvirít, ma i svirálo zâ pos zadít* (poslovice).

svirít, *svirin* nesvrš. svirati u *svirák*: *Jě, svirít ćeš mi* = nećeš mi nauditi; *ne činim od toga računa*; *Ne svír* = prestani govoriti koješta; *Sviridu mu bônde (od obráza)* = debeo je, napuhnuta lica.

svirot se, -*ron se* nesvrš. žurno i okretno se vrtjeti tamo-amó; *verati se naokolo (oko čega)*: *Sviroš se kòlo žènskîh kakò pasíc kòlo kolòne*.

svitlucát (se), -*tlūcon (se)* nesvrš. slabo svijetliti (se)

svitnjok, -a (G pl. *svitnjokov/svitnjocih*) m krijesnica. Reče se i: *svitnjok svètega Ivána*, jer se javlja o blagdanu sv. Ivana, 24. lipnja.

svitovot, -*tujen* (koga) svrš. dati savjet komu: *Lîpo si ga svitovo!* (ironično)

svoje glôv, -*glávo* (predik. -*gláva*), -*glávo* svojeglav

svukùvot (se), -*kùjen (se)* nesvrš. svlačiti (se): *Trúdan težòk pomálo svukúje hánjule. Čěkoj, dôcu: sál se svukújen*.

šābaka, -e ž vrst ribarske mreže; v. mriža

šābot, -bon nesvrš. tapati rukama u potrazi za nečim gdje se ne vidi: šābo je u nidra, šābo je po žepù, ma ni nōša ništa.

šāšac, šājca (G pl. šāšoc/šājcih i šājšic) m vrećica od mreže na obruču s drškom; v. alōti na ribar. brođu

šāka, -e ž na ruci dio od dlana do bila, šaka

šākva, -e (G pl. šākov/šākvih) ž okrugla, kamena ploča kojom se djeca i momci igraju bacajući svaki svoju: Hōmo (se) igrāt na šākve.

šalvādigo, -ota m neotesanac; divljak

šanpjēr, -a m vrst bijele ribe. Isto: kovōš; v. bīlo rība

šantōša, -e (G pl. šantōš/šantōših) ž ona koja "liže" oltare; bogomoljka

šantōn, -o (predik. -a), -o koji je od Boga "udaren" u tijelu; defektan, deformiran u tijelu

šārag, šōrga (G pl. šārog/šōrgih) m vrst bijele ribe; v. bīlo rība

šāre, -eta m l. onaj koji je nestalne riječi (Odatle: šārovit, šarovitāt, šōrāt); 2. (šāre) nadimak osobi i obitelji u Brusju

šārgāt, -gōn nesvrš. stružući praviti štropot; povlačiti tvrdo po tvrdu: Ne šārgōj po salīžu is tō darvėnih pōplot!

šārovit, -o (predik. -a), -o šaren po boji; šaren po karakteru

šarovitālo, -a i -ota m onaj koji je bez karaktera

šarovitāt, -vīton nesvrš. prevrtati govorom i činima; nekarakterno se ponašati; vladati

šātara, -e ž satira; podrugljiva pjesma

šātra-pātra, -e ž nikaković; onaj koji nije od koristi ni sebi ni svome

šātra-pātra, pril. bezvrijedno; bezglavo: Ovō je učinjenō šātra-pātra.

šavardālo, -a i -ota m ševrdalo; prevrtljivac

šavardāt, -dōn nesvrš. miješati, prevrtati govorom; nesređeno govoriti ili raditi

šavarjôga, -e ž slatkiš; bombon: šjèra Betîna je svè u šavarjôge požôrta (poslovica)

šãvot, -von i -jen nesvrš. slati, šiljati

šćak, pril. čak, vrlo daleko: šćak lôrgo; šćak dalekò; v. čak

šćãpot se, -pon se nesvrš. podupirati se štapom: Jedva se šćãpon. Isto: šćãpãt se

šćarbîna, -e (G pl. šćarbîn/šćarbînih) ž udubina na oštrici oruđa ili oružja)

šćavîna, -e ž pokrivač; deka; gunj

šćēdit, šćēdin nesvrš. štedjeti: Kò ròbu šćēdi, njèga ròba rēši (poslovica)

šćenãc, -nea (G pl. šćenoc/šćencîh) m vrst poskočne prečke na ključanici; vrst zaponca na vratima

šćēnza, -e ž oštar, plosnat i tananai komadić drvca koji se lako udjene u meso (tijelo). Isto: bãrkaj

šćetîna, -e ž oštra svanjska dlaka

šćēzer, -a m rod; pleme; koljeno

šćîga, -e (G pl. šćîg/šćîgîh) ž navala, propinjanje mora; brzo dizanje i povlačenje mora uz obalu (Drugo je plîma i òseka.)

šćîkãt, -kõn svrš. prsnuti; pustiti tekućinu iz jednoga, i to uskog otvora

šćîko, pril. jedva, s naporom, s manjkom (vremena ili materijala): Od onè vûne šćîko sòn uplèla gûću.

šćîkõvãt, -kõjèn nesvrš. puštati tekućinu iz jednoga, i to uskog otvora; prskati

šćîmbikãt, -kõn svrš. potajno ugrabiti; ukrasti (posprdo rečeno)

šćîpãlo, -a i -ota (G pl. šćîpãl/šćîpãlih/šćîpãlotih) sr stvar kojom se štipa; štipaljka; krak (kliješta) u hlapa kojim štipa

šćîpãt, šćîpon nesvrš. štipati; prstima čvrsto stiskati ili čupati

šćîperîv, -rîvo (predik. -rîva), -rîvo slab; tanahan u tijelu (a obično visok)

šćîpõlnica, -e ž vinogradarsko oruđe kojim se "štipa" (tj. nalušćîjè) loza

šćîpũkot, -kon nesvrš. iter. od šćîpãt: Kal grõzje dobrò zabũho, ondã se zãrna šćîpũkoju.

- šćipùša, -e (G pl. šćipùš/šćipùših) ž pojedino zrelo zrno na grozdu koje se čupa (šćipò) i jede (dok su druga zrna još nezrela)
- šćir, -i ž štir, vrst ljekovite trave; v. trōvā
- šćirenica, -e ž; v. šćir
- šćirinica, -e ž; v. šćir
- šćò, pril. čak. Isto: šćak, čak
- šćòknut, -nen svrš. škljocnuti; odskočiti uz zvuk: Čū sòn kakò je iz pròzne pùške šćòknul tìr u ništa.
- šćònāk, šćònka (G pl. šćònok/šćònkov/šćònkih) m koljenac na nozi nešto iznad stopala, a na ruci iznad zapešća. Isto: šćjònāk; v. šćjòn
- šćòp, šćòpa (G pl. šćòpov/šćòpìh) m štap: Hodit u šćòpū = poštati se
- šćòpāt se, šćòpon se nesvrš. podupirati se štapom u hod: šćòpāju/šćòpòdu se stòri jūdi i oni còtovi.
- šćòrbov, -o (predik. -a), -o l. koji nema sve zube u ustima; 2. koji je nazubljen (o oštrici): Sikira je šćòrbova.
- šćūcavica, -e (G pl. šćūcavic/šćūcavicìh) ž štucavica: Čapāla ga je šćūcavica.
- šćūcot (se), -con (se) nesvrš. štucati (se): Čilo vrìme šćūco, jer mu hrōnā nī sprobiła (tj. dugo štuca, jer nije probavio hranu). šćūco mi se = tjera me na štucanje
- šćūknut, -nen svrš. pucketnuti; zveknuti: Pārsti šćūknū kāl ih se prilōmo.
- šćūla, -e (G pl. šćūl/šćūlih) ž nožna duga kost kad je oglodana, bez mesa (pa i na živu čovjeku)
- šćumbikāt, -kōn svrš. prefrigano što ugrabiti, prisvojiti; lukavo opraviti
- šćūt, šćūta (G pl. šćūt/šćūtìh) m gnjat (ali samo kost); cijev od noge
- šebēdot (se), -don (se), -den (se) nesvrš. drhtati (zbog vitkoće ili od slabosti); tresti se u hod; teturati se: šebēde se kakò prūt na vodi. šebēcu/šebēcedu mu se nòge kad grē.
- šebetāt, -tōn nesvrš.; v. šebēdot se
- šēga, -e ž pila. Isto: pīla

šegac, -gāca (G pl. šēgoc/šegācih i šegōc) m vrst pile; v. šēga

šegadūra, -e ž piljevina; otpaci nakon piljenja

šegāt, -gōn nesvrš. piliti pilom. Isto: pilāt

šegulāt, -lōn nesvrš. smucati se; skitati se

šekāt, -kōn nesvrš. vaditi, bacati more iz broda: Kad je brōd rō-
šūšan, vajō ga vēće pūtih šekāt.

šekōvat, -kōjēn (komu) nesvrš. sekirati; zanovijetati: šekōvat
guzicu = spočitavati pogreške, mane, rdave čine: Čā ti nōn
šekōjēš guzicu kad za tō doma imoš svojū dīcu?!

šembrāt, -brōn nesvrš. hoditi teturajući se

šembrecāt, -brēcōn nesvrš.; v. šembrāt, odšembrecāt, došembrecāt

šemet, -a m; v. šemut

šemetāt, -tōn nesvrš.; v. šemuāt

šemut, -a m drvena brkljača (kratka motka s rogaljcima) kojom se
po dnu mora hvata mreža, konop (kad se ne zna točno gdje je)

šemutāt, -tōn nesvrš. 1. tražiti šemuton po dnu mora mrežu, konop
i sl.; 2. nespretno se nogama bacati u hodu; 3. neredno, ne-
sustavno raditi

šēnā, -ē ž vrst pšenice; v. šēnica

šēna-māna, -e ž vrst ljekovite biljke (od nje čaj za probavu)

šenadūr, -dūrā m svirač na lirici ili harmonici (za ples)

šenāk, šēnka ž; v. ušenāk

šēnica, -e ž pšenica (Vrste su pšenice: grozdenjāča; modrūja; kri-
vāča; golīca; čarnoglāsica; - Divlje su: šēnā; glōsīnj; jūj;
sāmokruh; - Kukōj spada u sočivo kao i proso.)

šēnut, -nen svrš. skrenuti s prava puta: šēnut pāmeću = poludjeti

šēnut, -o (predik. -a), -o tuknut (u glavi); poremećen: Ōn je šē-
nut u glōvi.

šepūžit se, -žin se nesvrš.; v. šipīžit se

šēst, -a m sklad; ljupkost: Onā je lipūšna, ma nīmo šēsta u hodū.

šēstan, šēsno (predik. šēsna), šēsno skladan; koji je lijepa ob-
lika: Lipā je i šēsna kakō kita.

šestāt (se), šestōn (se) svrš. dotjerati se; postići lijep, skla-
dan oblik: Kād bi se pīnku šestāla, mōgla bi stōt.

šestòvāt (se), -tòjèn (se) nesvrš. prema šestāt (se)

šèšula, -e ž lopatica; vrst velike žlice s ručicom (od jednoga komada drva) za ispuľjavanje tekućine s dna broda ili za grabljenje mastà u konobi; v. bāčvor, pòsude, sūdi

šešūrka, -e (G pl. šešūrok/šešūrkih) ž morska školjka; v. škòlka

šetènbar, -bra m deveti mjesec u godini, rujan; v. mìseci

šèv, šèva m red; vrijednost; dostojnost: Mālo je u njèmu šèva. Nì u njèmu šèva.

šèvan, šèvno (predik. šèvna), šèvno vrijedan; uredan; valjan; dostojan

šfogāt se, šfogòn se nesvrš. iskaliti se. Isto: švogāt se

šfögāt se, šfögon se nesvrš. skitati se; smucati se; potucati se. Isto: švögāt se

šiba, uskl. nosi se; bježi; marš! (starinski izraz upućen psu, ali i čeljadetu): šiba, gūjo! = nosi se, zmijo

šiba, -e ž vrst ribe od dna; v. hlòndavina

šibot, -bon nesvrš. šibom udarati; juriti (kao šibom udaren)

šij, šijà m sitna girica i svake vrsti ribica (u skupu, hrpi)

šijāt, -jòn nesvrš. veslati prema krmi: šijà-vòga = veslaj natrag-naprijed (jednim veslom na krmi)

šijātika, -e ž išijas

šijāvac, šijōvca (G pl. šijāvoc/šijōvcih) m veslač na svičarici od trāte; v. svičòr

šijōvāt, -jōjèn nesvrš. od šijāt: šijāvac šijōjè po cìlu nòc.

šijūn, -jūnà m vijavica vjetra

šikāt, šikon nesvrš. juriti velikom brzinom: Onì bròd na jìdra šìko kakò strìla. šìkoj! = nosi se brzo!

šilo, -a sr l. šilo; 2. vrst morskog raka; v. ràk

šilòko, -a sr jugo, južni vjetar

šipāt se, -pòn se nesvrš. buniti se, suprotstavljati se

šipāčit se, -čin se nesvrš.; v. šipāžit se

šipīt se, šīpin se nesvrš.; v. šipīžit se

- šipīžit se, -žin se nesvrš. buniti se; osorno se opirati i prigovarati (i to pokazivati vanjskim držanjem); ne puštati se drugome (u nastojanju da ga nadmašiš). Isto: šipīžit se; šipīčit se, šipit se: Srānuj se, kad se tākō šipīžiš prid starijima. Šipīži se u poslu, ma ni snogē.
- šiša, -e m onaj koji je ošišan, ostrižen: (podrugljivo) šiša goliša... (koji je ošišan do gole kože).
- šiška, -e ž komadić olova što služi umjesto taneta u pušci. Isto: usiška
- šit, šita m vrst pregrade između soba u kući
- šjōla, -e ž potplat na cipeli
- šjolāt, -lōn svrš. napraviti novi đon na cipeli
- šjolēta, -e (G pl. šjolēt/šjolētih) ž drvo po cijeloj dužini pribi-to s donje strane kolumbe
- šjuka, -e (G pl. šjuk/šjukih) ž šljuka; v. šūška
- škāf, škāfa m ugrađen pokrov na dijelu gajete ili levūta
- škafēt, -a (G pl. škafēt/škafētih) m ladica
- škāfić, -a m dem. od škāf
- škakjit (se), -jīn (se) nesvrš. škakljati (se); v. gōlicāt
- škakjiv, -kjivo (predik. -kjiva), -kjivo osjetljiv na nekim mjestima tijela; fig. koji je u ljudskim odnošajima previše osjetljiv, razdražljiv
- škalamāra, -e ž drvena blazinja na brodu u koju je udjenut škāram za veslanje
- škalōnja, -e (G pl. škalōnj/škalōnjih) ž ljutika, vrst luka; v. zēje: škalōnja se stōvjo u kvasinu.
- škamlić, -a m malo sjedalo; bančić. Isto: škomlić
- škandōj, -dōja i -đaja; i škandōj, -a m mjerilo za morske dubine; v. alōti na ribar. brođu
- škandojāt, -jōn nesvrš. mjeriti dubinu (mora) škandōjōn
- škapulāt, -lōn svrš. spasiti, izbaviti: škapulā(t) čemo do čovla (tj. spasit čemo sve).
- škāram, škōrma (G pl. škārom/škōrmih) m kratak štapić uriven u stranu broda (ili u škalamāru) da se na nj priveže veslo (radi veslanja). (Konopac kojim se priveže veslo za škāram zove se štrōp.); v. pālac: Išlo je sve u škōrme i štrōpè = potrošilo se sve u sitnice.

- škargūtāt, -gūton nesvrš. proizvoditi zvuk škargutōvicon; fig. hrapavo, neartikulirano govoriti: Škargūtāt zūbima = škripati zubima
- škargutāvica, -e ž; v. škargutōvica
- škargutōvica, -e (G pl. škargutōvic/škargutōvicih) ž drveni instrument kojim se pozivaju vjernici na funkcije u Velikom tjednu kad zamuknu zvona; zvrčaljka
- škarmīt, -mīn (na koga) nesvrš. krivim okom ljutito gledati i kovati osvetu; škripati zubima na koga: „Ōn škarmī na mēne i na mojē dobrō (tj. imanje). Isto: škarnjīt
- škarnjāt, -njōn nesvrš. čampragama grepsti po tvrdu: Māška škarnjō po trupci i po podū.
- škarnjīt, -njīn (na koga) nesvrš.; v. škarmīt
- škarnjōta, -e ž pol kolača (što se napravi od potpuna kolača sije kući ga vodoravno u svem opsegu) ponovno pečena. (U taj se kolač stavlja ulja i maže se, dok se peče, vodom i uljem da postane svjetliji i tečniji.)
- škarpīna, -e ž vrst bijele ribe; v. bilo riba
- škarpīnica, -e ž dem. od škarpīna
- škarpūn, -pūnā m vrst bijele ribe; v. bilo riba
- škarpunić, -a m dem. od škarpūn
- škātula, -e (G pl. škātul/škātuliḥ) ž kutija
- škaūkāt, -ūkon nesvrš. lajati i cviljeti istodobno (o psu): Pās škaūko kad ga istūčēš.
- škemlija, -e ž malo sjedalo; bančić. Isto: škamlić
- škēram, škērma m vrst bijele ribe. Isto: jāram; v. bilo riba
- škīna, škīnih (L škīnoh/škīnima) sr pl. leđa
- škinōli, -nōlih sr pl. leđa: Opahnū(l) ga je priko škinōlih.
- škīra, -e (L pl. škīroh/škīrima) ž naizmjenična skupina osoba na istom ali dugotrajnom poslu: Paljōči i prilagačice na japjēnici izminjū se u škīroh.
- škobōj, -bōjā m suha slatkovodna riba (na dimu sušena) iz Skadarskog jezera. Isto: škorbōča: Kakō da je škobōj (tj. mršav je).
- škōj, škōja (G pl. škōj/škōjih) m otok
- škōjic, -jicā m otočić (Ne škōjić, nego škōjic, kao i broćic od broć, konjic, križic ali i križić, vonjic, ražnjic, mlićic, sićic)

- škòlka, -e ž morska školjka (Vrste: *jùstùra; kãmenica; kopito; kù-
ćica; ùho sv. Pëtra; mùšula; pãrstac ili dãtal; lùpor; šešùr-
ka* = kost od školjke.)
- škomlìć, -a m; v. *škamlìć*
- škòmp, -a m vrst morskog raka; v. *rãk*
- škopãc, -pãc (G pl. *škòpoc/škòpcih i škopcìh*) m neuškopljen janjac
ili jarac
- škòra, -e ž čvor ili petlja od konca, vrpce ili konopca
- škorònča, -e (G pl. *škorãnoč/škorònčih*) ž suha slatkovodna riba (na
dimu sušena) iz Skadarskog jezera. Isto: *škobõj: Sùh je kakõ
škorònča.*
- škorovãča, -e (G pl. *škorovõč/škorovãčih*) ž štetočinja na lozi od
koje se zavija list; vrst hrušta; Isto: *zavijãča*
- škorùp, -rùpã m skorup; površina mora: *Na škorùpù òd mora vididu
se bõre di riba igro; v. oškorupãt, poškorùpit*
- škòta, -e ž 1. konop na zadnjem i donjem kraju jedra kojim se re-
gulira sila vjètra pri jedrenju; 2. konopčić koji vezuje *flòk*
sa *škãfon* broda
- škrãbalo, -ota m 1. brbljavac; onaj koji nepromišljeno govori;
2. (*škrãbalo*) - nadimak osobi u Brusju
- škrabìjica, -e (G pl. *škrabìjic/škrabìjicìh*) ž drvena ili kovna
kutija za novce (U crkvi se u nju skupljaju milodari.)
- škrãbot, -bon nesvrš. šušcati u *škrabìjici* novcem; buku i štropot
činiti; lupati; fig. koješta govoriti; brbljati
- škrabucãt, -bucõn nesvrš. iter. od *škrãbot*
- škrãkot, -kon svrš. hodati u široko i nestalno; v. *krãkot*
- škrãpa, -e (G pl. *škrõp/škrãpih*) ž pukotina u kamenu: *Obõša je svë
škrãpe i rãpe; v. škrip*
- škrìka, -e ž kreštava vika; glasno deranje: *Tõte je bìlo vike i
škrìke.*
- škrìp, -a m rupa; pukotina (na morskoj obali, u moru, u kršu, ka-
menu)
- škrìpìca, -e ž vrst biljke; v. *zëje*
- škrìpùša, -e (G pl. *škrìpùš/škrìpùših*) ž brašno od krumpira (U po-
manjkanju pravoga brašna jelo se za rata 1914-1918.)
- škròbut, -a m 1. divlji cvijet penjalac; 2. bolest, tj. bijeli
striješ u dječjim ustima; v. *cvìće, zëje*

- škrokāt*, -kōn svrš. 1. zakoracati; 2. izmaći, naopako poći: *škrokālo mu je* = nije mu uspjelo; izbjeglo mu je. Isto: *škroknut*
- škroknut*, -nen svrš.; v. *škrokāt*: *škroknulo mu je* = nije mu uspje-
lo; izbjeglo mu je.
- škrokoj*, -a m korak, koračaj: *čūjen škrokoje ūza skāle*.
- škropac*, -pca (G pl. *škropoc/škropcih* i *škropcih*) m kiša pomiješa-
na s tučom ili sa snijegom
- škropaj*, -pjo (predik. *škropja*), -pje trpak; nezreo (o voću):
škropje vino. škoruša je škropja. Isto: *tōrpak, tōrk*
- škrova*, -e ž dio tijeska
- škūna*, -e ž veliki jedrenjak, brod na križeve (kao i *škūner* ili
golēta, ali s dva jarbola, i to prvi s *križima*, a drugi s
rōndon); v. *škūner, brōd*
- škūner*, -a m veliki jedrenjak (brod na križeve s oštrom *prōvon* i
s *pūpon kvōdron* i s dva jedra od kojih prvi ima gore *križ*,
a ispod njega *rōnda-jīdro*, a drugo je obično. *Flōkih* ima vi-
še. Još se zove i *golēta*); v. *brōd*
- škūr*, *škūro*, *škūro* (odr. *škūri*; predik. *škūr, škūrā, škūro*) taman:
škūro jakēta. Nōć je škūrā.
- škūra*, -e ž drveni kapak na prozoru: *Dōrāće: zatvōr škūre*.
- škurinā*, -e (G pl. *škurin/škurinih*) ž tmina, tama
- škvēr*, *škvērā* m brodogradilište: *Na škvērū se kalafatōjū brōdi*.
- šmanjūra*, -e ž ona koja se gnusna i zamazana drži. Isto: *šnjūra*
- šmanjūrina*, -e ž augment. od *šmanjūra*
- šmārdot*, -don nesvrš. gubicom brljati po hrani (o životinji); gnu-
siti; fig. kvariti; grditi; posao neredno činiti; miješati se
u tuđe poslove; neredno, besmisleno govoriti: *Ne šmārdoj po
terēni kakō prōsāc* (tj. ne gnusi po zdjeli kao prase). *Čā
šmārdoš tōte?!*
- šmēštrīt*, -in (komu što) svrš. opraviti lukavo; pokvariti, pobrka-
ti komu posao
- šmīgnut*, -nen svrš. brzo i neopazice pobjeći; iščeznuti
- šnjūr*, *šnjūrā* m vrst plave ribe; v. *plovūčo rība*
- šnjūra*, -e ž ženska osoba vrlo neuredna; ona koja se gnusna drži.
Isto: *šmanjūra*
- šō*, uskl. kojim se tjera magarac; v. *dē; šōkica*
- šofō*, -ā sr vrst divana (za ležanje)

- šòjer, -a m prag na otvoru palube broda. Isto: šòjer, šòver
- šòkàt, šòkon nesvrš. tjerati magarca usklikom: šò!; fig. (prezrivo) nutkati koga na posao: *Tèbe vajò svèjja šòkàt àko ćeš čò učinit.*
- šòkica, -e ž magarica (od riječi: šò kojom se tjera, goni)
- šòld, -a m vrst sitna kovana novca: *Mèće ù more, šòlde* = uludo troši novce. *šòldi su mu se pri pàrste prilipìli* (tj. prisvojio je; ukrao je).
- šòldo, pril. čvrsto
- šòlša, -e ž (skuhan) sos od rajčica
- šòra, -e ž koza šarene boje: *Njèmu vázda šòra lèže dvò* (razumije se: dva kozlića, tj. uvijek mu sve uspijeva).
- šòràc, šòrca m kamiš od lule, kao cigarluk koji su naši stari pomorci dobavljali u *Trebižòndi* (Trapezuntu na Crnom moru)
- šòràt, šòron nesvrš. dobivati boju (o grožđu): *Gròzje je pòčelo šòràt.*
- šòrnja, -e ž vrst bijele ribe. Isto: šòrnjača; v. *bìlo rìba*
- šòrnjača, -e ž; v. šòrnja
- šòtiš, -a m vrst plesa (vjerojatno iz Škotske); v. *tànac*
- šotokontrafòrta, -e ž drvo u uglu ispod gornje palube i ispod kontrafòrte na brodu; v. *kontrafòrta*
- šotokuvertèla, -e ž drvo ispod kuvertèle na brodu
- šotomavìja, pril. kriomice, potajno: *Brùške su dìvnjè šotomavìja prodovàle buhòč za kùpit šberlèt.*
- šotošotokontrafòrt, -a m drvo za pojačanje u uglu ispod palube i ispod kontrafòrta na brodu
- šotoverjinèla, -e ž daska ispod pajòla na brodu na kojoj su na jednu i drugu stranu naslonjeni *pajòli*
- šòv, šàva (L šòvù; pl. šàvi, G šòv/šòvih/šòvih/šàvih) m šav: *Ròba se raspòre pòcìlu òli po šòvù.*
- šòver, -a m; v. šòjer
- šovrarònda, -e ž vrst jedra na velikim jedrenjacima na *krížè*; v. *kríž*
- špàle, prij. s gen. zbog; poradi: *špàle njèga je dobòta izgubi žìvòt.*
- špàle, -ih i špòl ž pl. 1. ramena, pleća, leđa: *čini na tùje špàle* (tj. prebacuje na leđa, na štetu drugoga); 2. dva zida s obadviije strane *vèlih vròt* u polukrugu koji su glavni oslonac cijele *japfenice*

šparić, -riča m dem. od špōr, mladi špōr

špetākul, -a m l. prizor koji iznenađuje, začuđuje; 2. prizor uzbuđljiv, koji očarava: *Dā ste vidili ti špetākul od sardēl u mriži ispod svičarice!*

špīna, -e ž rupica na dnu bačve, kad je položena na dugama (Kroz špinu se uzima malo vina, a rupica se začepљуje stūpon.); v. bāšva

špōda, -e ž 1. veslo (drugo po položaju) na levūtu; v. veslō; 2. vrst igraće karte (to su špōda, kupa, baštūn, dinōr)

špōr, špōrā m vrst ribice; ploskasta, malena i mršava ribica

špōrak, špōrko, špōrko (odr. špōrki; predik. špōrak, šporkā, špōrko) nečist; zamazan; gnusan: *Špōrak je kakō da je bi u kolču is prōjcima. Šporkā je kakō gūda.*

šporkačūn, -čūnā m onaj koji se odao bludničenju; bludnik: *Da te, čerce, nisōn vidila is onīn šporkačūnōn, vē!*

šporkāt, -kōn svrš. zamazati, onečistiti, ognusiti; fig. upropastiti

špōrko, pril. nečisto; zamazano; gnusno: *činit špōrko = činiti bludno djelo; izvršavati bludni čin*

šporkōvāt, -kōjēn nesvrš. prema šporkāt

šporkūja, -e (G pl. šporkūj/šporkūjih) ž 1. ona koja se zamazana drži; 2. ona koja posao neuredno čini.

špōrta, -e ž od špage spleten okrugli jastuk koji se puni maslinovim tijestom radi tiještenja da se iscijedi ulje

špurtēlnjača, -e (G pl. špurtēlnjōč/špurtēlnjačih) ž barka za ribolov budēlima: *Budēli su mriže is kojima lovū/lovidū špurtēlnjače.*

štajūn, -jūni ž doba godine; vrijeme godine: *Nī štajūn za pōč na lignje. I odiča i obuča nōsi se prīma štajūni.*

štēla, -e ž jedrenjak s visokom lantīnon i s jednim drugim flōkon; v. brōd

štīl, štīlā m okomito drvo u mōrtvoj bōndi broda

štipej, -pējā m vrst biljke; v. zēje

štōj, uskl. živini da stane: *Štōoooj, ti! štōj, tovāre!*

štorjūn, -jūnā m vrst ribe od dna; v. hlōndavina

štrafanić, -a m komadić pirlitane robe (obično u pl.)

štramēngo, pril. pretjerano, neobično: *Āko je brōd štramēngo vēlik, onda je to brodušina.*

- štrāpot*, -pon i -pjen nesvrš. prskati tekućinom: *štrāpon rōbu za je šuprašāt. Mōre štrāpje brōd kad šiko prōti vitru.*
- štravoglēdat*, -glēdon nesvrš. biti razrokih očiju; gledati razro-
kim očima
- štrōj*, -a m konopčić od vrha jarbola do *āšte* na *prōvi* broda
- štrōp*, *štrōpā* m l. vodoravni brid na vrhu kućna krova od lastovi-
ce do lastovice (tj. učelka); plafon u sobi; 2. isfrncani mlaz
krvi na živini što je obad ili muha napravila; 3. konopac u
koji se utakne veslo pri veslanju (*štrōp* na veslu zakvači se
za *škāram* ili pak za *pālac.*): *Išlo je svē u štrōpe i škōrme*
(tj. potrošilo se sve u sitnice).
- štrūcavica*, -e ž naprava sa snopom udica kojom se mame i love lig-
nje: *Hōmo na štrūcavicu lovit.*
- šūfiga*, -e ž gusto priređeno jelo (sos) od *pamidōrih* na zafrigi
od ulja, *kapūle* i soli
- šufigōvāt* (*se*), -gōjēn (*se*) nesvrš. kuhati (*se*) na *pōfrigi*
- šufīt*, -a m potkrovlje, tavan: *tečē mu šufīt* = nedostaje mu pameti
- šūjā*, *šūj* i *šūjih* sr pl. kesa (mošnja) u čovjeka: *Ne čapōj se za
šūjā; tō ni krejōnca!*
- šūjāk*, *šūjka* (pl. *šūjci*, G *šūjok*) m ostaci klasova nakon vršenja
u kojima se još pronađe koje zrno
- šūkot*, -kon nesvrš. govoriti psu *šū*; huškati
- šukundīd*, -dīda m šukundjed; v. *rōdbin. imenā*
- šūlo*, pril. samo
- šūma*, -e ž šuma; lisnato kiće ubrano u šumi i osušeno za gorivo
- šūmarica*, -e (G pl. *šūmaric/šūmaricih*) ž ona koja radi u šumi ili
oko šume; v. *družina*
- šūnut*, *šūnen* svrš. "udariti" u glavu: *šūnulo mu je ū glōvu da grē
ča u Jamērike.*
- šupjāča*, -e (G pl. *šupjōč/šupjāčih*) ž šuplja velika žlica (cjedi-
lo); fig. raskalašena žena
- šuprašāt*, -šōn svrš. ispeglati: *Pōštrōp rōbu prī nēgo je šuprašōš.*
- šuprašōvāt*, -šōjēn nesvrš. glačati
- šupūžit* (*se*), -žin (*se*); v. *šipīžit*
- šurlītāt*, -lītōn nesvrš. brzo hodati naokolo; obilaziti tamo-amo;
vrludati nesmotreno: *Ne šurlītōj po selū, nēgo hōd ū poje.*

šūro, -ota m šurjak; v. rōdb. imenā

šūša, -e ž koza, ovca bez rogova

šūšanj, -šnja (G pl. šūšonj/šūšnjih) m jako šuštanje; 2. suho lišće

šūšast, -o (predik. -a), -o koji je bez rogova; fig. ponešto be-
dast, neozbiljan

šušketāt, -tōn nesvrš. iter. od šūškot

šūškot, -kon nesvrš. praviti lagan šum; šuškatī: šūško sūho lišće;
2. huškati (psa)

šūšnut, -nen svrš. napraviti lagan šum; zašuškatī: Biće ništo šūš-
nulo; v. šūškot

šušōn, -šāna m janjac ili jarac bez rogova

šūšta, -e (G pl. šūšt/šūštih) ž 1. konopčić od vrha lantīne do kr-
me na brodu (taj drži lantinu da se ne slomi kad je jak vje-
tar). Isto: šūštica; 2. vrst elastična pera (feder); 3. kre-
vet s elastičnim perima (federima)

šūštica, -e ž; v. šūšta (pod 1. i 2); 3. "druker" na bluzi i sl.
što se stavlja umjesto puceta

šušūr, -a m žamor, vrevā

švōgāt se, švōgon se nesvrš. smucati se; potucati se: Ne švōgoj se
po selū, nego se đāpa poslā.

švogāt se, -gōn se svrš. iskaliti se: Pūst me da se švogōn, onđā
će mi pasāt.

švōja, -e ž vrst ribe od dna. Isto: list; v. hlōndavina

T

tabinjā, -e (G pl. *tabinj/tabinjih*) ž vrst bijele ribe; v. *bīlo riba*

tabōn, -āna m taban, stopalo

tabōnit, -bōnin (noge) nesvrš. mučiti noge hodom; hodati bez koristi: *Čā tabōniš nōge?! Hođi je tabōnit nōge* = išao je na put uzaludno.

tābor, -a m vrst kamene kućice "na jednū vōdu" (tj. s jednom strehom) pokrivene *pelūhjen* i *zimorādon*, a služi za ovce i koze

tabōr, -a m kaput; gornji haljetak *vrojīdū mu tabōre* = prigovaraju mu sa strane: hoće mu iza leđa nešto opraviti

tajīg, -īga m drvena kolačica oko vrata kozama i ovcama za zvono ili za konop

tajīt, -jīn nesvrš. na sitno cijediti; gotovo neopaženo propuštati tekućinu (iz suda, mijeha ili iz oka): *Mīh tajī na vēše mīst.*

tāk, *tāka* m l. komad drva na kojem počiva bačva; v. *bāčva*; 2. peta na cipeli

tākaj, -kja (G pl. *tākoj/tākjih*) m kolčić (s dva rogaljka) kojim se podupre loza. Isto: *takjica* (Kad mu kraj prognjije pa više ne vrijedi nego za gorivo, zove se *gnjilōtāk*.)

takajica, -e (G pl. *takajico/takajicih*) ž priljepčiva bolest; zaraza

takālo, -a sr l. mjesto gdje ćeš se "nataknuti", gdje ćeš sigurno doći na zgodno mjesto i u zgodan čas da ti dadem "šilo za ognjilo"; 2. užigač; nosilac plamena, izgaranja i svjetla: *Dōše jālo na takālo - poznāt će se sve vajālo* (tj. ako je *jālo* pravo gorivo, očitovat će svoju vrednoću kad dođe u dodir s *takālon* = očekivana kušnja pokazat će tvoju vrijednost); v. *takāt*

takāt, -kōn svrš. taknuti; prihvatiti; primiti; prionuti: *Ogōnj je takō* = zapalilo se. *Tukō da se takōte posla* = treba da se prihvatite posla, da prionete na posao. *Takāla je* = zatrudnjela je.

takēt, -a m otpadak, *cipōtak* od borovine kad se siječe

takjāt, -kjōn nesvrš. podupirati loze *tākjima*; v. *tākaj*, *poltakjāt*; *poltakjōvāt*

takjica, -e ž; v. *tākaj*

takmōr, -ōrā m malo sidro kojim se hvataju stvari potopljene u moru ili zdencu

takōvac, -kōvca m onaj koji je takav: *Ōn je takōvac.*

takōvica, -e ž ona koja je takva: *Onā je takōvica.*

takujīn, -a m novčarka, lisnica: *A da te kō čapō iza kantūnā i rēče: - "Nūko takujīn!"*

talabūka, -e (G pl. *talabūk/talabūkih*) ž buka

tāman, -mno, -mno (odr. *tamnī i tōvni*; predik. *tāman, tamnā, tamnō i tōvno*) zao; opak; raspušten: *tōvno dīlo* = blud (Odatle: *tamjōk i tamnōk* = zao, opak čovjek; *tamnjūra* = zla, opak ženska)

tamāšan, -šno (predik. -šna), -šno čudan, neobičan, gotovo smiješan

tambalīsāt (*se*), -līson (*se*) nesvrš. zibati (*se*) na vješanju; lju-ljati (*se*) sjedeći na konopu, na grani i sl.: *Hōd me tambalīsoj!*

tambalūšit, -in i *tambalūšit*, -lūšin nesvrš. brbljati koješta: *Nemōj mi tōte tambalūšit, nego rēc čā imoš vōju!* (tj. ne brbljaj tu koješta, nego reci što želiš)

tambaškāt, -kōn nesvrš. brbljati koješta. Isto: *tambalūšit*

tambūr, -a m vrst ribe od dna. (Reče se i *mīsec.*); v. *hlōndavina*

tambūra, -e (G pl. *tambūr/tambūrih*) ž gusle

tamjōk, -ōkā (G pl. *tamjōkov/tamjōcih*) m zao, opak čovjek; v. *tāman*

tamnjūra, -e ž zla, opak ženska osoba; v. *tāman*

tampūrīt, -pūrin nesvrš. biti lijen u poslu otezanjem, zavlacenjem; sporo i dugo se zadržavati oko posla: *Čā tampūriš?! Nemōj toliko tampūrit!*

tānac, tōnca (pl. *tōnci*, G *tōncih i tānoc*) m ples: *Za mālō pāsjeja tōnca i kūrbinā/kūrbajškega pīra* (U Brusju su se plesali ovi plesovi: *pōlka; vālcerc; mažūrka; šotiš* = škotski ples; *furlōna* = furlanski ples; *treština* = tršćanski ples; *siciljōna* = sicilijanski ples; *kvatropāši; postārašku; plēskavica; lūdi Rōko; košantin; traškūn*)

tānak, tōnko, tōnko (odr. *tankī*; predik. *tānak, tōnkā i tankā, tōnko*) tanak: *Dīvnjā je tōnkā/tankā kakō tōnko jelā.*

tancunāt, -nōn nesvrš.; v. *tančunāt*

tančīt, -čīn nesvrš. tanjiti: *Rībor tančī rōžōnj za nataknūt sardēle; v. istančīt*

tānčod, -i ž tanko šikarje za gorivo. Isto: tankiš

tančunāt, -nōn (okolo koga ili s kim) nesvrš. zadirkivati; zanovijetati; napastovati: *Ne tančunōj ti okolo mojē ičerē! Ōn bi itī is nāmin tančunāt* = on bi htio mene (*is nāmin* = sa mnom) zadirkivati.

tandarīkāt, -rīkon nesvrš. improvizirano popijevati djeci za zabavu ili da se umire

tanfarāt, -rōn nesvrš. imati, stvarati šum u glavi: *Tanfarō mi u glōvi.*

tangarija, -e (G pl. tangarij/tangarijih) ž radionica gdje se boji roba

tangāt, -gōn nesvrš. bojiti (sukno)

tangōr, -ōrā m onaj koji boji sukno

tankiš, -išā m; v. tānčod

tankovīt, -o (predik. -a), -i 1. visok, a tanak; 2. delikatan; skrupulozan u savjesti i poslu

tantagūzāt (se), -gūzon (se) nesvrš. zibati (se) sjedečke na ljuljački; v. gūzāt

tantahōrije, -jih i -rij ž pl. razni mali predmeti nikakve ili vrlo male vrijednosti: *Ponāra je pūna tantahōrij.*

tantāt, -tōn nesvrš.; v. tančunāt

tantiš, -išā m napasnik

tānut, -nen nesvrš. tonuti: *Nīkomu i putō tāne* = nekomu i pluto tone

tāp, tāpa i tapā m "tijelo" vrše; v. vōrša

tāpot, -on nesvrš. pipati u mraku

tāpot, -a m mukli, jedva čujni zvuk od pipanja ili hodanja u mraku; v. natapāt, nātapāt

tapūn, -ūnā m čep na rupi dna od bačve; v. bāčva

tapunōra, -e ž 1. veći okrugli otvor na boku bačve; 2. čep kojim se začepkuje taj otvor; v. bāčva

tarāc, -rāca m zemlja tvrdo utabana i sa sitnim kamenčićima skamenjena

taramēja, -e (G pl. taramēj/taramējih) ž buka; treska; galama: *Nēčū taramėje po kūci!*

tarcalūn, -lūnā m; v. tarcarūl

- tarcarūl*, -rūlā m (obično u pl.) konopčići za skraćivanje jedra pri jakom vjetru
- targađica*, -e (G pl. *targađic/targađicih*) ž beračica grožđa u jematvi: *Targađice, targojte ga hlōdon; gospodōrū, ne mōremo glōdon: kolačići kakō rogađići, sardēlice kakō smargōrice* (narodna pjesma); v. *družina*
- targōđ*, -gōđā m berač grožđa u jematvi; v. *družina*
- tārgot*, -on nesvrš. brati grožđe (u jematvi); v. *protargivāt*
- targōvac*, -gōvea (G pl. *targōvoc/targōvcih*) m trgovac; v. *tōržnica*
- tarkāt*, *tarđin* nesvrš. trčati; v. *tōrkāt*
- tarkatāt*, -tōn nesvrš. iter. od *tarkāt*
- tarkatōnje*, -o sr trčanje, potrkivanje
- tarkija*, -e ž kožnat pojas
- tarlecāt*, -cōn nesvrš. gnječiti, gaziti; v. *tārt*
- tarlūcāt (se)*, -lūcon (se) nesvrš. trljati, trti, nesvrš. iter. od *tārt*: *Žōrna se prōzna tarlūcāju. Pomōz mi tarlūcāt lōn (lan).*
- tarmāt*, *tarmōn* nesvrš. puniti koga brigom; izjedati zlobno koga nagovorom: *Tarmāt glōvu = razbijati glavu brigom i pritom se nervirati*
- tarmāt se*, -mōn se nesvrš. nervozno se brinuti; gristi se u sebi zbog čega: *Ne tarmōj se, Andrija; dōće kasīl (lijes)* (poslovice = ne brini se i ne žuri, sve će se već urediti)
- tarmōz*, -o (predik. -a), -o koji sebe (i drugoga) izjeda
- tarmuntōna*, -e ž sjeverni vjetar, tramontana: *Zvīzdā tarmuntōna = = zvijezda Sjevernjača: Izgubi je Zvīzdū tarmuntōnu (tj. ne zna se snaći; ne zna odmjeriti, procijeniti situaciju)*
- tarnjāča*, -e (G pl. *tarnjōđ/tarnjāčih*) ž riba koja u sebi ima munninu kojom prodrma čovjeka (Slična je raži, ali je raža nešto drugo.)
- tarnjōvka*, -e ž srsi; osjećaj trnjenja: *Čapāla me je nīko tarnjōvka po tilū.*
- tarpīt*, -pīn nesvrš. trpjeti. Isto: *tōrpīt*
- tarpūćac*, -pūćca i -pūjca m vrst ljekovite trave, trputac
- tārt*, *tāren* nesvrš. trti, tiještiti (gl. pridj. *tōr, tārla, tārlo*): *tārt ūje = trti tijesto od zrele masline gazeći po napunjenoj vrećici oblijevajući je vrelom vodom; v. tarvēn*

- tartāja*, -e m i ž čeljade koje se spotiče, koje zapinje u govoru; mucavac, mucavica
- tartajāt*, -jōn nesvrš. zapinjati u govoru; mucati
- tartajūn*, -jūnā m oblo, kratko drvo na koje se namotava zōvūza da se njome bolje može vezati mijeh (kad je u njemu npr. vino, māst i sl.)
- tarvēn*, -vēno, -vēno (odr. *tarvēni*; predik. *tarvēn*, *tarvenā*, *tarvenò*) trven, gnječen: *tarvēno ūje* = ulje što cijedi pri *tarvēnju*; v. *ūje*
- tarvēnje*, -o gl. imen. od *tart*: tiještenje (ulja)
- tarvōč*, -vōča m onaj koji tare ulje (tj. gazi po vrećici napunjenoj maslinovim tijestom); v. *družina*
- tāša*, -e taksa; namet; biljegovina: *Ovè tāše će nòs umèst*.
- tāšć*, -o (predik. -a), -e koji je prazna trbuha; koji je bez hrane: *na tāšće ili (skraćeno) na sće sōrca* (srca) = natašte: *Jòš sòn na šće sōrca*.
- tašćebōci*, -cih m pl. biabine bokova. Isto: *bočina*; v. *hōz*
- tēča*, -e (G pl. *tēč/tēcih*) ž širok sud s dvije pobočne ručice; v. *pōsude*
- tēg*, -a m l. težačka, poljska radnja, posao: *U nedīju tēg ne tēzi - Bōga mōli, a ne lēzi*; 2. ribarska mreža koja još nije *ōrmona*, tj. još joj nisu pripojeni drugi sastavni dijelovi, kao što su *arganēli* na kojima su pluta, olova itd.; v. *ōrma*, *ōr-mot*
- tēgōč*, -i ž tegoba; poteškoća; jad
- telesò*, -ā (pl. *telesā*, G *telēs*) sr (ekav. refleks glasa jat) mrtvo tijelo čovječje, leš (A za živinu se reče: *krēpalina*); v. *tilesò*
- tēmpla*, -plih i *tēmpol* sr pl. sljepoočice
- temūrit*, -rin nesvrš. biti pokunjen, nujan, obješen
- tēnut se*, -nen se (u što) svrš. dirnuti; taknuti: *Nī se ni tēnul ū nje* = nije ga ni taknuo.
- tēnut*, -o (predik. -a), -o dirnut; taknut; pokvaren; oštećen: *Nī ni mālo tēnut. Ni tēnut da je bī*.
- tēpal*, -plo, -plo (odr. *tēpli*; predik. *tēpal*, *teplā*, *teplò*) topao: *Ne pījen tēplu vōdu; vōdā je teplā*.
- terāča*, -e (G pl. *terōč/terācih*) ž otirač; ručnik. Isto: *oterāča*, *otirāča*

- tercarija*, -e ž jedna od dvije daske pribijene sa strane u brodu iznad *kolúmbe* i *kontrakolúmbe* (Od njih do kontrakolumbe su daske zvane *pajóli*; ispod njih prostor zvan *santina*.)
- terêna*, -e ž velika, široka zdjela (za juhu; prvenstveno od zemlje); v. *terôj*
- têrmenica*, -e ž vrst smokve; v. *smòkva*
- terôj*, *terāja* m zemljano posuđe: *Kúpili smo mlòdima ništò terāja za ðòr.*
- teršćò*, pril. (ironički) dabome; upravo tako; daleko od toga. Isto: *toršćò*, *totšćò*
- tèsla*, -e ž sjekirica dvostrukog oštarja. Isto: *èšer*
- teslàt*, -lòn nesvrš. 1. teslom djelati; 2. nabrajati komu što; uvješčivati ga; nagovarati ga: *Zàlud ti njèmu teslòš: òn tiro svojù = utaman ti njega uvješčuješ: on tjera svoju (volju).*
- testir*, -tìrà m dopust; dozvola: *Jè l' testir = je li slobodno?*
- tetà*, -è (pl. *tetè*, G *tèt/tetih* i *tètih*) ž tetka; v. *rođb. imenà*
- tetevíca*, -e (G pl. *tetevíc/tetevícih*) ž biljka u šumi što ima drače i duge vitke prutove (te zapleće sebe i stabla); v. *cvíce*
- tètivo*, -a sr vlat trave ili bilja na gusto spleten (da ga nije lako i moguće razmrstiti); v. *tetevíca*
- tetòšit*, -in nesvrš. maziti; njegovati; pitomiti; v. *dràgovat*
- tetùrot se*, -on se nesvrš. nestalno hodati; ići s kraja u kraj puta
- tèza*, -e (G pl. *tèz/tèzih*) ž štala: *Kàd rasàpneš i razoglòviš mùlà, stav ga u tèzu.*
- težáčica*, -e (G pl. *težáčic/težáčicih*) ž pomagačica od prigode u poljskim poslovima; v. *družina*
- težakinja*, -e (G pl. *težakinj/težakinjih*) ž nadničarka u poljskim poslovima
- tèžji*, -o (predik. -a), -o teži
- težòk*, -žòkà (G pl. *težòkov/težòcih*) m 1. težak; ratar; 2. nadničar u poljskim poslovima; v. *družina*
- težòšćina*, -e ž poljoprivredni rad; *ðat na težòšćinu = dati teža-ku zemlju na obradbu (uz određene uvjete)*
- tì*, *tà*, *tò* i *tò* (gen. *tèga*, *tè*, *tèga*; dat. *tèn*, *tòj*, *tèn*; pl. *tì*, *tè*, *tà*) zamj. taj, ta, to

tikva, -e (G pl. *tikov/tikovih*), ž 1. tikva; 2. glava u čeljadeta (posprdno): *Čapà čěš po tikvi.*

tilėsò, -à (pl. *tilėsà, tilės*) sr mrtvo tijelo čovječje. Isto: *telesò*

tìlo, -a (G pl. *tìl/tìlih* i *tìlih*) sr 1. čovječje tijelo; 2. čovječje prkno: *Uvòlì mi je likòr niku medicínu ù tìlo.*

tìmenica, -e (G pl. *tìmenic/tìmenicìh*) ž tjeme; vrh glave; v. *čìverica*

timùn, -mùnà m kormilo (Objesi se *máškulima* o *áštu* od *karmě*. Timun ima *vròt* na koji se nadjene *argùtla gòlon*. Gola je rupa na argutli. Sredina argutle zove se *zirùn*, a držak *rucěj*.)

timunjěr, -njěrà m kormilar; v. *kipòj*

timùrit, -rin nesvrš.; v. *tmùrit*

tìnjàk, *tìnjka* m mjesto tijesno u čeljadi gdje se čeljade ne može ni okrenuti; tjesnac

tìpot, *tìpon* i *tìpjen* nesvrš. ticati

tìr, -a m pucanj; zamah; hitac: *Razlòtì(l) je trì balòte od jednèga tìra.*

tiròda, -e ž vrhovi rebara na brodu

tiròskàt, -ròskon nesvrš. iter. od *tìrot*, natjerivati. Isto: *tròskàt*

tìrot, -ron nesvrš. tjerati; v. *tròskàt*

tìsk, -a m turanj za tiještanje vina; v. *turnònje*

tišćac (i *utišćac*), prij. s gen. pokraj, uz (dodirno): *Tišćac mène sidi mojà mlòdo.*

tišćac, *tišćacà* i *tišćaca* m morski tjesnac

tišćat, -còn nesvrš.; v. *tišćot*

tišćòr, -còrà m onaj koji tiješti *dròf*, vino; v. *družìna*

tišćot, *tišćen* nesvrš. držati. Isto: *tišćat*

tìh, *tìhà* m tlo

tlòpà, *tlòpě* ž fantazija; sanja; tlapnja: *Sòn je tlòpà, a Bòg je istina.*

tlòpìt, *tlòpin* nesvrš. tlapiti; lagano drijemati i na što misliti: *Tlòpì mi se.*

- tmūrīt*, -rin i *tmūrīt*, *tmūrīn* nesvrš. 1. slabo, jedva gorjeti; *tmūri ogōnj* = jedva gori vatra; 2. biti pokunjen, tmuran, obješen, mutan: *tmūri vrīme* = tmurno je, mutno je
- tobolāc*, -bōlca (G pl. *tobōloç/tobōleih*) m kesa; vrećica: *Stāv na tovāra tobolāc i ōn ě bit targovae* (poslovica).
- tocij*, -cījā m sprava s brusom za brušenje oruđa i orūžja
- točēnica*, -e (G pl. *točēnic/točēnicih*) ž lušija koja se otoči nakon pranja. Isto: *otočēnica*
- točīlo*, -a (G pl. *točīl/točīlih*) sr tjesnac kroz koji ili niz koji toči voda (u gori)
- tōc*, -a (G pl. *tōc/tōcih* i *točīh*) m 1. kameni mlin za mljevenje maslina; 2. sok što se iscijedi (iz pečenke i sl.): *Pospugōj tō tōca po terēni is pīnkicu krūha*.
- tōčāc*, *tōčea* i *tōjca* (G pl. *tōčoc/tōjcih*) m društvena igra (Igrači puštaju bajame po redu niz kosu dasku, pa igrač čiji bajam pogodi jedan od već spuštenih pokupi sve bajame sa zemlje ili poda.): *Hōmo igrāt na tōčāc! Kād nī omēndulih nī ni tōčoc*.
- tōja*, -e vrst alata na ribar. brodu
- tōjāt*, *tōjin* nesvrš. kriti istinu; tajiti; v. *tajīt*
- tōk*, -a m paran broj (tj. onaj koji je djeljiv sa 2): *Hōmo se igrāt na lih i tōk! (Lih je neparan broj.)*
- tōko*, pril. toliko; v. *ovōko*
- tōlič*, pril. maloprije; malo časaka (ne sati) prije; v. *otōlič*
- toličak*, -ško (predik. -ška), -ško tolik; v. *količak*
- tolikōj*, pril. toliko
- tolīsan*, -sno (predik. -sna), -sno toliko malešan
- tōložina*, -e ž talog u povećanu smislu
- tōnko*, pril. tanko: *Kō tōnko prēdē vēselo (tj. brzo) mu pūkne*.
- tonōbil*, -a m automobil: *Mīsto is mūlōn ōli tovāron, sāl se ū poje grē is tonōbilon*.
- tonotā*, -ē ž vrst mreže za lov jastoga; v. *mrīža*
- tōntul*, -a m vrst signala u moru ispod *svičarīce* po kojemu *svičōr* znade koliko je ribe ispod *ferōlā*
- tōr*, *tārla*, *tārlo*, gl. pridj. radni od *tārt*, trljao, trljala, trljalo

tòrac, tòrca (G pl. tòroc/tòrcih) m velika voštanica

toràk, torrà m mali tor; mali ovčinjak

tõrg, tõrgà m trgovanje; javna kupnja i prodaja: *Prodòvāt na tõrg;*
v. tõižnica

tõrij, -a m utorak; v. parvî dòn

tõrk, tõiako, tõiako (odr. torki; predik. tõiak, torkà, tõiako) kiseo,
trpak. Isto: tõiapak

tõrkat, tarčìn nesvrš. trčati: *Mũl tarčĩ pòskočice* (tj. trči bacajući dvije po dvije noge).

tõrma, -e m i ž čeljade koje čangrizavo izjeda sebe i drugoga: *Ne obadòj onòj tõiimi, pũna je pròposti.*

tornìsta, -e m tokar; strugar: *Kakò da ga je tornìsta uđilol* (tj. ukočen je, nespretan).

tõrnũt, tõiernen nesvrš. trnuti: *Òl trũdà težòkũ tõiynu/tõiynedu rũke.*

tõiropak, tõi(p)ko, tõi(p)ko (odr. tor(p)ki; predik. tõiropak, tor(p)kà, tõi(p)ko) nezreo; trpak; kiseo. Isto: tõiak, škròpaj

torpedinjèra, -e ž vrst suvremenog ratnog broda; v. bròd

tõrpit, tõiropin nesvrš. trpjeti. Isto: tarpit

toršćò, pril. (ironički) dabome; baš tako; pravo; daleko od toga.
Isto: teršćò, totšćò

tõrtar, -a m oljušten, ogrizen stup, podanak, korijen kupusa ili sl. biljke

tõižnica, -e ž ženska osoba koja sitne stvari kupuje i javno prodaje na tõrg (Stvari koje su prodavale i kupovale na tõrg zovu se: *kupòvne*, a druge su: *domònske*. Npr. *kupòvni krũh*, *kupòvna ròba*. Na tõrg kupovati ili prodavati značilo je javno kupovati ili prodavati, a ne priređivati kod kuće. Muškarac koji prodaje zove se *targòvac*, a žena *tõižnica*.)

tòst, tãsta m tast; v. ròdb. imenà

tòški, -ško (predik. -ška), -ško tolik

tòte, pril. tu: *Tòte je ũja* (tj. tu je nešto u pozadini, maskirano je; odnosi se na pretjerana udvarača, laskavca).

totekòj(a), pril. tu

totšćò, pril. (ironički) dabome, baš tako; v. toršćò

tòvà, tõeve ž tava. Isto: parsũra

- tovôr, tovâra* (pl. *tovâri*, G *tôvor/tovârih*) m l. magarac (Magarica je *ugôta* ili *ugôtica.*); v. *kênjâc, mûl*; 2. vrst ribe (koja se još zove: *oslić, murlûc, môl*)
- trabâkul*, -a m teretni brod na dva jedra i *flòk*. Isto: *trabâkul*; v. *brôd*
- trabujât, -jôn* nesvrš. razlijevati, trošiti puno i uludo
- tračič*, -a m mali trak; konac; špaga. Isto: *trajčič*
- trâgaj, trôgja* (pl. *trâgji*, G *trâgoj/trôgjih*) m vrst bijele ribe; v. *bîlo riba*. Isto: *trôg*
- tragêt, -a* m brod koji je po manjim mjestima redovito razvezio stvari i ljude, a i poštu
- trâina, -e* ž vrst alata na ribar. brodu
- trajât, -jôn* nesvrš. zanovijetati; progoniti
- trajčič*, -a m; v. *tračič*
- trakajât, -jôn* nesvrš. progoniti; tjerati koga. Isto: *trakejât*
- trakejât, -jôn* nesvrš.; v. *trakajât*
- trâmata, -e* ž način ribolova zaokruživanjem ribe i stjerivanjem u mrežu (Drma se *arganêl* s nanizanim komadićima bijela drva ili aloja da se riba plaši. To drmanje zove se *tramatônje* alatom koji se zove *trâmata*. Tako loviti reče se: *tramatât*, a ribar koji tako lovi zove se *trâimator*.)
- tramatât, -tôn* nesvrš. 1. loviti na *trâmatu*; 2. smucati se po moru loveći
- tramatônje, -o* sr poseban način tjeranja ribe u mrežu; v. *trâmata*
- trâimator, -a* m ribar koji *tramatô*, bavi se *trâimaton*
- tramezôl, -zôlâ* m kontrakolumba na brodu; v. *permezôl*
- trâp, trâpa* m zemlja iskrčena za sijanje ili sađenje
- trâpit, -pin* nesvrš. krčiti zemlju za sijanje i sađenje; v. *trâp*
- trâpit se, -pin se* nesvrš. mučiti se radom, poslom i sl.
- trâstan, -stna* m l. prva *katîna* od *stîve* ispod *škâfa* na brodu; 2. veslo od srijede broda ili uz *škâf*; v. *katîna, veslô*
- traškûn, -kûnâ* m vrst plesa
- traškunât, -nôn* nesvrš. zadirzivati; izrugivati koga
- trâta, -e* (G pl. *trôt/trâtih*) ž velika mreža potegača za lov na srdele i sl. (sastoji se od *sâke* u sredini i od dva *koļâ* sa strane: *parvô* i *zôtêga*. U poslu su tri broda: *sviçarica, levût, barkarica*.)

- trātīt*, -*tīn* nesvrš. trošiti: *Pēr tovaru glōvu - trātīš vōdu i sapūn* (tj. radiš uzaludan posao). *Trātīt stūpu i pakōl na tūji brōd* (tj. trošiti ili raditi za drugoga).
- travarīca*, -*e* (G pl. *travarīc/travarīcih*) ž rakija s kojom je kuhano ljekovitih trava; v. *drofūja*
- travarīna*, -*e* ž perez na popasenu travu
- travērs*, -*a* m ogradica na kraju *škāfa* prema *stīvi*, na brodu; v. *rāzma*
- travērsa*, -*e* ž pregača
- trečōk*, -*čōkà* m l. treća mjesečeva mijena: *trēci kvārat*; 2. mlada loza treće godine; v. *mīnà*; *sōd*
- tremezōl*, -*zōlà* m *kontrakolūmba* na brodu; v. *permezōl*
- trēpāt*, *trēpjen* nesvrš. lupati nogama po podu. Isto: *trēpot*
- trepečīka*, -*e* (G pl. *trepečīk/trepečīkih*) ž l. vrst biljke; v. *zēje*; 2. (*Trepečīka*) toponim blizu Brusja
- trepetāt*, -*tōn* i -*pēden* nesvrš. l. udarati u *trepetōjku*: *Dōj mēni trepetōjku: tī arjāvo trepetōš*; 2. drhtati; tresti se: *Stōrci pomālo grēdū i trepēcu/trepēcedu*.
- trepetōjka*, -*e* (G pl. *trepetōjok/trepetōjkih*) ž instrument od daskе na kojem je sa svake strane po jedno pomično klopotalo (Trepetojkom se udara, umjesto zvonjenja, u tri dana Velikog tjedna kad "zvōne zavēžu", tj. kad zvona zamuknu.)
- trēs*, -*a* m drhtavica (od zime, od povišene tjelesne temperature): *Ne đūtīn se dobrō: đapōjē me trēs*.
- trēpot*, -*pon* nesvrš. lupati nogama po podu. Isto: *trēpāt*; v. *is-trēpāt se*
- trēsa*, -*e* (G pl. *trēs/trēsīh*) ž poprečna daska, letva koja drži dno bačve (*trēse na sōrtījīh* = poprečne daščice na konopima za penjanje na jarbol broda; *trēsa od stīve* = gredica ispod palube, *škāfa* broda); v. *bāčva*, *sōrtīje*, *stīva*
- trēskot*, -*kon* nesvrš. buniti se vikom; galamiti; bučiti; drečiti se. Isto: *trīskot*
- trešēta*, -*e* (G pl. *trešēt/trešētīh*) ž vrst igre na karte
- treštīna*, -*e* ž vrst plesa (iz Trsta); v. *tānac*
- trēva*, -*e* ž jedro na četverokut; v. *jīdro*
- trībīt*, *trībīn* nesvrš. trijebiti, čistiti (npr. putove, voće, osobito povrće): *Trībīn zēje za večeru. Zārna se pomālo trībīdu od cvīta na lozi*; v. *istrībīt*, *otrībīt*, *otrībīna*, *potrībīt*

- trihija*, -e ž drvo uz aštu na brodu. Isto: *kontraššta* i *ancikōr*
- trija*, -e (G pl. *trīj/trījih*) ž vrst bijele ribe. Isto: *barbūn*; v. *bīlo rība*
- trīm*, *trīmā* (G pl. *trīmov/trīmih*) m l. poljsko sklonište; kučerak; 2. presvođeni prostor za paljenje vatre u *japjēnici*
- trinoge*, -gih ž pl. tronožan željezni stalak (što se stavlja za podnožak sudu na ognjištu)
- trinōgo*, -gota m drveno sjedalo na tri noge
- trīsk*, -a m grom: *Trīsk ū te udrī!* (kletva)
- trīska*¹, -e ž drvce, komadić drva
- trīska*², -e ž l. vika, svađa: *Trīska prāska u njiĥovu dvōrū*; v. *trīskot*; 2. udarac rukom po tijelu; v. *zaušnica*
- trīskāt*, *trīskon* nesvrš. lupati; treskati; v. *istrīskāt se*: *Lūpo, trīsko po podū da mu krūha ne dodū* (dječja rugalica).
- trīskot*, -kon nesvrš. vikati, drečiti se; bučiti. Isto: *trēskot*
- trīsnut*, -nen svrš. udariti, lupnuti: *Trīsnut ōu te po čīverici!*
- trīšće*, -o sr iverje, otpaci od drva, skup trijesaka
- trīščica*, -e (G pl. *trīščic/trīščicih*) ž komadić drvca što otpadne s drva koje se siječe
- trobākul*, -a m jedrenjak s jednim, a ponekad s više *flōkih* i sa dva jedra koja stoje preko *ōrbura* (no ima ih kojima je zadnje jedro samo do *ōrbura*)
- trōca*, -e ž konop kojim se privezuje *lantīna* od jedra uz jarbol; v. *konōp*
- trōg*, -a (G pl. *trāgoj/trōgih*) m vrst bijele ribe. Isto: *trāgaj*; v. *bīlo rība*
- trōhā*, -hē ž trun, trunka: *Nī nīkakove trōhē. Trōhā mi je pāla ū oko.*
- trōhāst*, -o (predik. -a), -o sitan (kao prah), trun
- trojelitka*, -e ž smokva koja triput godišnje rodi; v. *smōkva*
- trojica*, -e ž svijeća na stalku u crkvi u Bijelu subotu
- trojōč*, pril. trojako, na tri načina: *Mī smo svoji po trojōč.*
- trōk*, -a (G pl. *trakōv/trōkih*) m l. konopčić koji nije od kostrijeti; 2. krak hobotnice
- trōnogo*, -gota m malo sjedalo s tri noge; v. *trinōgo*

tronôgo, -gota m tronožna klupica; v. *bãnak*, *trinôgo*

trôškât, trôškon nesvrš. iter. od *tírot* natjerivati

trôškot, -a m vrst trave; v. *trôvâ*

trôvâ, *trôvê* (pl. *trôve*, G *trôv/trôvih* i *trôvîh*) ž trava. (Vrsti trave: *bílěć*; *bôbojed*; *bôlan*; *bôlno*; *brôć*; *broćac*; *broćic*; *bušin*; *čičak*; *ditelina*; *divjô blitva*; *duboćac*; *glôgînj*; *gomîlnjača* i *gomînjač*; *goršćica*; *îva*; *jâbučina*; *kopriva*; *kupîna*; *lašćetica*; *lepuh*; *lužanjâ*; *matôr*; *mêkušâ*; *mrižica*; *mûhor*; *ôslobodj*; *pâprot*; *skrinjica*; *glîz*; *sriřva*; *stârkaj*; *šćîr* i *šćirenica*; *trôškot*; *zlôk*; *zminac* i *žminac*; *zviždôn*; *žigâ*. U morju su: *blitva*; *blitvurina*; *brôk*; *perjê*; *pûcalina*; *rudić*; *svilina*.)

trôvôšit (se) -*vôšîn* (se) nesvrš. travom, smećem trusiti (se), posipati (se): *Odnês jîzbinu ôtle da se ne trôvôši*.

trûbît, *trûbin* nesvrš. trubljom svirati

trûd, *trûđa* m napor, teški rad

trûdan, -o (predik. -a), -o umoran, izmučen

trûdi, -ih m pl. hemoroidi

trûdi, *trûd/trûdih* m pl. 1. naponi; 2. imanje kao plod truda, rada, napora: *Ne krêć se u tô: tô su moji trûdi*.

trûdît, *trûdin* nesvrš. raditi, mučiti se poslom: *Rîbor je trûdi cîlu nôć i sad na žôlû marendôjê*.

trûhal, -hlo (predik. -hla), -hlo bremenit; zatrudnjao: *trûhlo žena* = zbabna, noseća žena. *Trûhal si na dôbar zâlogoj kako trûhlo žena* (ako joj se želji ne udovolji, može škoditi djetetu u njezinoj utrobi).

trûjât se, *trûjon se* nesvrš. imati bolove, trudove pri porođaju. (o ženi)

trûn, -a m sitna stvarčica što npr. padne u oko. Isto: *trûnka*

trûnka, -e ž; v. *trûn*

trûnto, -tota m tup, neokretan čovjek

trûp, -a m jak komad drva; panj

trûp, -a m vrst plave ribe; v. *plovûćo rîba*

trupêj, -*pêjâ* (G pl. *trupêjov/trupêjih*) m nagnjili panj

trupêvje, -o sr zbir. imen. od *trupêj*

trupîca, -e (G pl. *trupîc/trupîcih*) ž debela daska uz ognjište (za sjedenje); sjedalo od trupa, tj. debela dijela drveta; v. *bãnak*

- trupić*, -a m dem. od *trûp*, mali panj za sjedenje
- trûtot*, -ton nesvrš. teturati u hođu; u hođu nailaziti na zapreke i stoga posrtati
- tûb*, -a m staklena cijev (cilindar) na petrolejci: *Užěž tûb!*
- tûcot*, -con (komu) nesvrš. tuckati; noktima ubijati gamad: *Hòd mi málo tûcot po glôvi!*
- tûckot*, -kon nesvrš. tuckati
- tûča*, -e ž potučena šuma (npr. za paljenje vapnenice)
- tučēnje*, -o sr tučenje: *tučēnje kíčo* = branje šume za paljenje *japjēnice*
- tūć*, *tūčēn* nesvrš. tući: *Tūć gōru* = mašklinom tući grmlje u stupu radi goriva za vapnenicu. *Tūć vòdu u martōr* = činiti uzaludan posao (poslovice).
- tudōj(a)*, pril. tuda
- tûf*, -a m 1. neugodan zadah po stareži, plijesni ili truleži; 2. zemlja sitnim kamenčićima spojena s pržinom te sačinjava lagan kamen
- tufac*, -fāca i *tufacā* m zemlja sitnim kamenčićima spojena s pržinom te sačinjava lagan kamen
- tūgā*, *tugē* (pl. *tūgē*, G *tūg/tūgih*) ž tuga: *Ol tugē i nevōje svā je brižna prisaspīla.*
- tūhan*, -hno, -hno (odr. *tūhni*; predik. *tūhan*, *tuhnā*, *tuhnō*) vrlo (neočekivano) malen, sitan
- tūj*, -a m 1. onaj koji nije domaći, kućni; 2. pomagač od prigode u svim seoskim poslovima; v. *družina*
- tūja*, -e ž četinasto stablo vrlo slično čempresu
- tūje*, pril. komp. od *tōte*, malenkost dalje: *Onā prezōšnīca i Bōgu će rěć - stān tūje.*
- tūji*, -o (predik. *tūjā*), -e tuđi: *Nīsōn jō tēbi tūjā: jō sōn ti zermōna.*
- tujīn*, *tujīna* m tuđinac
- tūka*, -e (G pl. *tūk/tūkih*) ž puran; v. *čūška*
- tukāt*, -kōn nesvrš. trebati: *Tukāt će i ovū krūšku izīst* (tj. i ovu neugodnost trebat će podnijeti)
- tūknut*, -o (predik. -a), -o udaren u glavu, tj. bedast, smušen
- tukōj(a)*, pril. tuda

tulija, -e ž cijev u koju se utakne ručica *kosora* ili *vinorisca*
tulo, -a sr truplo (bez glave); v. *tilo*: *Mōlo tulo*, *vēlo fōka - rilo ti je kakō lōkva* (rugalica).
tumbāt, -bōn svrš. oboriti, baciti; v. *tumbōvāt*, *rastumbōvāt*, *tumbōcāt*, *rastumbōcāt*
tumbōcāt, -bōcon nesvrš. iter. od *tumbāt*
tumbōvāt, -bōjēn nesvrš. obarati; bacati; v. *tumbāt*
tūn, -a m vrst ribe. Isto: *tūna*
tūna, -e ž vrst ribe. Isto: *tūn*
tūnd, -a m pun mjesec; v. *mīnā*
tūnj, *tūnjā* m vrst plave ribe; v. *plovūdo rība*
tūnja, -e (G pl. *tūnj/tūnjih*) ž trak, konopčić od tvrda pamuka; v. *strōžica*
tunjōra, -e ž mreža za lovljenje tune; v. *mriža*
tūran, *tūrna* (pl. *tūrni*, G *tūron/tūrni*) m tijesak za mäst (mošt); v. *tisk*
turica, -e ž složeno i svijeno suho lišće od duhana
turlālo, -ota m l. bedast, bezvrijedan čovjek; 2. (*Turlālo*) nadimak osobi u Brusju
turle, -eta m onaj koji je za porugu; bedak
turlu-murlu, -ta, m blesavac; bedak: *Ōn je turlu-murlu. Nēcū jō imāt poslā is onīn turlu-murluton.*
turnōnje, -o sr tiještanje vina na *tūrnu*
tūrta, -e (G pl. *tūrot/tūrtih*) ž hljeb, glava kruha
turtejica, -e (G pl. *turtejic/turtejicih*) ž dem. od *tūrta*
tusan, -sno, -sno (odr. *tūsni*; predik. *tusan*, *tusnā*, *tusnō*) vrlo malen, vrlo sitan
tustočel, -čēla m vrst biljke; v. *zēje*
tūšč, *tūščā* m vrst trave (u vrtu) koja se jede; v. *zēje*
tušćuhan, -hno (predik. -hna), -hno malešan

tutekôj(a), pril. tu, tuda

tužôkât (se), -žôkon (se) nesvrš. iter. od tūžit (se) tužakati,
tužakati se; jadovati se

tvardiška, -e (G pl. tvardišok/tvardiških) ž još nezrela i tvrda
smokva (Kad smokva napukne, onda je pûcalica; kad se objesi
i osuši na stablu, onda je visalica; kad se osuši na bôrsi,
zove se bôrsanica.)

tvardoglôv, -glôvo, -glôvo (odr. tvardoglâvi; predik. tvardoglôv,
tvardoglâva i tvardoglôvâ, tvardoglâvo) tvrdojav

tvôrd, tvôrdo (predik. tvôrda), tvôrdo (odr. tvôrdi) tvrd

U

ū i u(h)ū, uskl. odvratno, strahovito, grozno

ubarāt, -rōn svrš. dati stvar za stvar u promjenu; izmijeniti npr. novac u novac, ili novac u robu

ubit, -jen svrš. nasmrt dotući koga; ubiti: *Ubit jōje* = pomiješati ili istući *bilōnce* i *žumōnce* od jajeta; *Ubit ōko* = začas samo zaspati; načas zadrijemati

ublija, -e (G pl. *ubliĵ/ubliĵih*) ž dugoljasto-obla glava kruha iskićena pritiskom zubi viljuške (Peče se za Svesvete. U nju se stavljaju komadići suhих smokava i suhvice grožđa.)

ūboh, pril. utaman; uzalud; ikad; u niječnim rečenicama: baš nikad; nipošto: *Nisōn bi ūboh* = nisa bio baš nikako.

ubōrtāt, ubōrton svrš. udariti rogovima, glavom (o kozi, janjcu i sl.); v. *bōrtāt*

ūcot, -con nesvrš. smišljeno poticati, navoditi koga na što; razdraživati; v. *ūskot*

ūč, zamjenica *čā*, *čō* s prijedlogom u akuz. sing., u što: *Ūč si se obūka? Nimon ūč izōē vōnka.*

učēlak, -čēlka (G pl. *učēlok/učēlkov/učēlkih*) m vrh, kut lastavice na kući

udārpit, -pin svrš. ugrabiti u (međusobnom) drmanju; v. *dārpit*

udekōj(a), pril. ovuda

ūdica, -e (G pl. *ūdic/ūdicih*) ž udica; v. *alōti na rib. brodū*

udīja, pril. odmah, udilj

udīlot, -lon svrš. učiniti, napraviti, udjelati: *Kakō da ga je tornista uđilo(l)* (tj. nespretnan je, ukočen).

uđit, -jen svrš. udjeti: *Ne viđin već uđit kōnce u ūho od jaglē.*

udōj(a), pril. ovuda

udovičica, -e (G pl. *udovičic/udovičicih*) ž vrst cvijeća (obično u pl. *udovičice*); v. *cvīce*

udōvit se, -dōvin se svrš. udaviti se (krutom tvarju ili silom)

udrobot, -bīn i -drōbin svrš. udrobiti, umrviti: *Udrōb krūha u mlīkō*; v. *drobit*

udūšit se, -dūšin se svrš. ugušiti se (u vodi, dimu, plinu): *Udūšit ōu se u ovēn dīmu.*

ufat se, ufôn se svrš. odvažiti se: *Tô se nećeš ufat dvignut. Ne ufôn se tđ ni rěć, něšmali učinit.*

ufot se, -on se nesvrš. nadati se, uzdati se: *Jđ se ufôn ũ Boga i u svojũ pãmet.*

ugarc, ugarca i ugarcã m vrst morskog pužica; v. garc, škôlke

ugarnjât (se), -njôn (se) svrš. ugrepsti (se); v. garnjât

ugjât, -jôn (koga na što) svrš. uvesti ili potisnuti na posao ili put; lijepim načinom nagovoriti koga: *Jedvã sôn ga ugjãla da me poslušo i ćapđ se poslã.*

ugjen, -a m ugljen

ugor, -a m vrst jeguljaste ribe. Isto: grũj; v. angũja

ugôta, -e (G pl. ugôt/ugôtih) ž magarica (magarac je tovôr); v. kënja

ugôtica, -e (G pl. ugôtic/ugôticih) ž l. dem. od ugôta, mlada magarica; 2. vrst ribe; v. murlũc

ugrandât (se), -đôn (se) svrš. ugrepsti (se); v. grandât

ugrëbot, -bon svrš. ukopati u zemlju: *Lđzu vajđ dubokđ ugrëbot.*

ugrizak, -ska (G pl. ugrizok/ugrĩskov/ugrĩskih) m zalogaj tvrde hrane što se može odjednom zubima zagristi

ugrödít, ugrödín svrš. ugraditi: *Bröd je ugrödjen òl dasök i òl gredíc.*

ugvât, -vãta m vrst ribe od rãpe. Isto: bãba, bõbak; v. rĩba od rãpe

uhĩljen, -o (predik. -a), -o ucviljen; žalostan; prevaren

ũho, -ã sr organ sluha (ali: ũho i ũši su od jaglě (igle), od matike, od vridice, od lopĩže, od pinjãte; ũho svëtega Pëtra = školjka; *U ũši od sũdih udĩje se provĩslõ.*)

uhõran, -rno (predik. -rna), -rno koristan

uhõrno, pril. korisno

ũje, -a sr ulje: *ũje pajvëno* = ulje koje se iz samljevenih maslina samo, bez trvenja, cijedi pa se *pũje* (grabi) paljem; buđući da se iz maslinova tijesta cijedi po noći, zove se i *noćnjõk*. Ako se mekom travom kupi po skorupu nacijeđene vode, kaže se: *mõto se ũje*. Snop te trave zove se *mõtã*. (U Dolu na Hvaru kažu: *puvëno ũje*, jer se *pũje*, umjesto *pajvëno*.); *ũje tarvëno* = ulje što cijedi pri trvenju, tj. gnječenjem u badnju polijevajući maslinovo tijesto vrućom vodom: *Hõće da (ũvik) plivo kakđ ũje svãrhu vodě* (o ćeljadetu koje se oholi nad drugima).

ujôm, ũjma m ujam

ujôt, ũjmen svrš. uloviti; uhvatiti; stići u putu nekoga koji je pred tobom: *Ujôt ćeš kâl dôjdeš dôma* = dobit ćeš batina kad dođeš kući. *Svi smo u jednu mrižu ujôti. ũjo sôn te tarčēē* = stigao sam te trčēēi.

ukanjũšit, -šin svrš. prisvojiti što potajno; v. *kanjũšit*

uklēt, ukunēn (koga) svrš. postignuti ono što si koga kleo

ũko, pril. netom, kad: *ũko je dôša! ũko je pōdnē, ũto je nōē*. Isto: *nēkon*

ũko-ũto, pril. netom - u isto doba: *ũko je zalanpālo, ũto je zagarmīlo* (tj. gotovo se zajedno dogodilo): *ũko je pōdnē, ũto je nōē* (tj. dan je kratak zimi).

ukobit, -kōbin (koga) svrš. nanijeti kome zlu kob, nesreću: *Nemōj sōma sēbe ukobit*.

ukopāt, -pōn svrš. položiti u grob (mrtvaca): *Åko je priša umrīt, ni ukopāt* (poslovice).

ũkosa, -e ž ženska osoba koja se po smrti vraća kaq vukodlak, pa kosi svijet (kako narod pripovijeda); v. *ukosīt*

ukosīt, -sīn svrš. nauditi; zlo nanijeti: *ũkosa i nepozvōnā dôjde, pōk te ukosī*.

ukotũšit, -tũšin svrš. podušiti; nadvladati koga da umukne, da ne smije govoriti

ukrāst se, ukrōdēn se svrš. poći odnekud kradimice

ukrōp, -a (G pl. *ukrōp/ukrōpih*) m voda u kojoj se kuhalo povrće. Isto: *krōp*

ukūsīt, ukūsīn svrš. u kuse pretvoriti, tj. slomiti ili razbiti u komade

ũlaka, -e (G pl. *ũlok/ũlakh*) ž trak, vezica kojom se vezuje gornji dio cipele

ulāmbrit, -in nesvrš. pazariti (tj. prodavati i kupovati)

ũlen, -o (predik. -a), -o natopljen uljem

ulenīca, -e (G pl. *ulenīc/ulenīcih*) ž 1. uljenica ili posuda za ulje; 2. ženska osoba koja se drži nečisto, zamazano

ulīst, ulīznen svrš. oprezno i polako ući; ušuljati se: *Za zapōlit japjēnicu vajō ulīst u njeji trīm, pōd vōlat*.

ulīšēe, -o (G pl. *ulīšē/ulīšēih*) sr pojedina košnica za pčele

ulīšen, -o (predik. -a), -o koji je ostao bez očekivana uspjeha, dobitka, sreće... *Uziro se je na vēlišku ženīnu dôtu mā je ostō ulīšen*.

ulīšīt, ulīšin (koga) svrš. ne dati što komu, ne udovoljiti oče-
 kivanju

ulizan, -zno (predik. -zna), -zno pohlepan za (fino) jelo

ulizot, uližen nesvrš. prema *ulist*

ulōmak, ulōmka (G pl. *ulōmok/ulōmkov/ulōmcih*) m odlomljen komad
 bilo gdje na glavi kruha; v. *krūh, podlōmak*

ulōr, ulōrā m oglav, ular

uljenica, -e (G pl. *uljenic/uljenicih*) ž posuda za ulje

ulješūra, -e ž vrst velike ribe; v. *ri̇ba balīna*

ūme, prij. između: *Dōša je ūme jūde. Ūme tēga sōn jō iša cā.*

umēst, umētēn svrš. upropastiti, uništiti; iskorijeniti, iščupati:
Di nī dicē, rōd se umetē. Divjū trōvū ne mōreš umēst.

umiljen, -o (predik. -a), -o umiljat

umit, umin svrš. umjeti

umitan, -tno (predik. -tna), -tno 1. umjetan; izvještačen; 2. ko-
 ji umije, koji se snalazi; vješt; spretan

umit (se), umijen (se) svrš. oprati (se); umiti (se)

ūmortvo, pril. bez žbuke (graditi): *Gomīle i kolnīci grōdjeni su*
ūmortvo; v. ūživo

umrīt, ūmren svrš. umrijeti

ūmučeć, pril. šuteći; potihio; neopazice: Dolībī se ūmučeć kakō
māška.

umūdrīt, -mūdrin svrš. učiniti koga mudrim; zamuknuti i time se
 pametnim pokazati

ūnda, pril. onuda

undekōj(a), pril. onuda

undōj(a), pril. onuda

ūnefol, pril. nehotice

unūk, -a (G pl. *unūk/unūkov/unūcih*) m unuk; v. *rōdb. imenā*

unūtra, pril. unutra

unutrije, pril. kompar. od unūtra

ūnjul, -o (predik. -a), -o jednostruk (Poznati su bili *jelšōnski*
postoli ūnjuloci. Jedna cipela je ūnjulok.)

- ūnjulok, -a m vrst obuće; v. ūnjul
 uočiglēd, pril. naočigled: *Ukràst će ti uočiglēd.*
- ūpamet, uskl. usklik kojim se upozorava na razboritost
- upārdamač, pril. bez ikakve potrebe, jedino iz pohlepe (jesti):
Svè bi upārdamač izī.
- upārtit se, -tin se svrš. uzeti na sebe breme; preuzeti brigu i
 odgovornost: *U grūbi si se posōl upārti.*
- upēlīt, upēlin (komu što) svrš. velikim naporom komu što rastuma-
 čiti ili uvijestiti ga; utuviti mu u glavu; v. pēlīt: *Dī ćeš
 tī onēn būzdotu čō upēlīt!*
- upelīvāt, -lījēn (komu što) nesvrš. iter. od upēlīt
- upīcot, -čen nesvrš. pripicati: *Stān u pripēćak dī sūnce upīče.*
- uplēst, upletēn svrš. splesti: *Kāl +i upletēn gūću, bīće ti tepli-
 je.*
- ūprov, pril. pravo, ravno. *īšlo mu je ūprov* (tj. uspjela mu je
 stvar). *Ūprov!* reče se mūlū kad posrne ili se, naprcen, opa-
 sno približi ogradi, kolnikū
- upučīvāt, -čījēn (koga) nesvrš. davati komu dobar naputak
- uragōn, -gāna m uragan. Isto: ragōn
- urānit, -in svrš. uraniti
- urēć, -čen (koga) svrš. zlu kob nekome nanijeti (pogledom, riječ-
 ju, činom)
- urēpot, -on svrš. udariti stražnjim nogama (o mūlū, tovāru): *Urē-
 po(l) ga je mūl ū nogu pōk cōto.*
- ūrnimice, pril. skupno nahrupiti na posao, i to složno, gotovo u
 ritmu
- ūrnūt, ūrnen svrš. nahrupiti, navaliti; naglo i složno uprijeti u
 posao
- urōk, -a (G pl. urōk/urōkov/urōkih) m zla kob: *Ne būd mu urōka!*
Dīgnut urōk = raznim ceremonijama, osobito ubacivanjem žera-
 ve u blagoslovljenu vodu i molitvama oslobađati se uroka.
- Usā svētā, Usīh svēt i Usīh svētīh sr pl. Svi sveti (blagdan)
- ushmūtot, -ton svrš. uzmiješati; uzmutiti; v. hmūtot
- usīčak, -ška (G pl. usīčok/usīškov/usīških) m odsječeni komad dr-
 va ili kitica s grane; v. kārš, siška
- usīčje, -o sr manji komadi drvija i kića odsječeni s većih

- usìpak, usìpka (G pl. usìpok/usìpkov/usìpkih) m rukovet zrnja pšenice ili kukuruza što se odjednom uspe u žrvanj da se same-lje
- usìpot, usìpon i usìpjen svrš. usipati
- usiška, -e ž zrno za pušku usječeno od olova. Isto: šiška
- uskìsnut, -nen svrš. narasti, nabujati djelovanjem gljivičnog vre-nja (o tijestu)
- uskokōtāt se, -kōton se svrš. od kokōtāt, uskokodakati se
- uskopōrcāt, -pōrcon svrš.; v. uskopōrcit se
- uskopōrcit se, -pōrcin se svrš. pasti i prevrnuti se (nogama uzgor)
- uskot, -kon nesvrš. poticati, navoditi. Isto: ūcot
- ušpah, -a m dah iz želuca (drugo je usgōrnica ili zgōrnica kad se iz želuca uzdiže i hrana)
- ušparvice, pril. u početku; isprva
- usplahīrīt, -hīrin svrš. prestrašiti (živinu, npr. mūlā)
- usplahirīvāt, -rīvon nesvrš. od usplahīrīt
- ustarpnūt (se), -tārpnen (se) svrš. ustrpnuti (se)
- ustišćot, -con svrš. uzdržati
- ustōnīt se, -tōnin se svrš. pretvoriti se u manje, u suženi obujam, prostor: Bōže se ustōnīl u ništa (kletva).
- ustōrnūt se, -tōrnen se svrš. suspregnuti se; otrpjeti
- ustrāvīt (se) svrš. teško prestrašiti (se)
- ustrižak, -iška (G pl. ustrižok/ustrižkov/ustrižkih) m komadić ili otpadak ustrižene robe nakon krojenja; mali komad zemljišta
- usūtāk, usūtka (G pl. usūtok/usūtkov/usūtkih) m rukovet usute stva-ri: Samlila sōn u mažinin nikoliko usūtok kafē.
- ušvist, -a m spomen koji osvješčuje, koji čini razabrati
- ušvuda, pril. svagdje: ūsvuda nōs zabījè.
- ušat (se), ušōn (se) svrš. (imper. ūša, ušōj, ušōjmo, ušōjte) dig-nuti (se): Ūša 'se iz tlehā! Ušōjte mi vriću na rāme. Isto: išāt
- ušāta, -e (G pl. ušōt/ušātih) ž vrst bijele ribe; v. bīlo rība
- ušatōra, -e ž vrst ribarske mreže; v. mriža
- ušće, -o sr, ušće na mijehu gdje su bile stražnje noge i rep živine; v. nožica

- ušenak, -šenka (G pl. ušenok/ušenkih) m 1. uš; 2. vrst morskog raka. Isto: šenak, pedoč; v. rak
- ušenčivac, -čivca (G pl. ušenčivoc/ušenčivcih) m onaj koji ima na sebi uši
- ušenčivica, -e (G pl. ušenčivic/ušenčivicih) ž ona koja ima na sebi uši
- uši, -ih ž pl. rupe (rupice) na glavi nekih oruđa (matike, jaglě, vridice, lopiže i sl.)
- ušilit (se), -lin (se) svrš. učiniti što poput šila, postati tanko i oštro poput šila: Ušil tākaj za ga lāšnje ugrēbot (ū zemju). Umirūćemu se nōs ušili.
- ušpale, prijed. (s gen.) radi; poradi
- utāk, utkāk m žica prede koja se premeće amo-tamo preko osnove na krosnima; v. ōsnova, krosnā
- utāvina, -e ž vonj što ga daje starež, stare stvari: Ovā rōba dōjē utāvinon; v. vētoš
- utiščac, prij. s gen. pokraj, uz (dodirno): Kūda mu je utišćac mojē. Isto: tiščac
- ūto, pril. u isto doba; tada; već: Ūko je pōdnē, ūto je nōć (tj. zimi, jer je dan kratak).
- utōr, utōra (G pl. utōrov/utōrih) m rez u koji je utaknuto dno bačve; v. bāšva
- utōrnjok, -a m sprava kojom se reže utor gdje će uljesti drvo; v. bāšvor
- utrōbica, -e (G pl. utrōbic/utrōbicih) ž svi organi u košu tijela zajedno s plućima, jetrima, srcem itd.
- utrūpīt, utrūpin svrš. postati kao trup; otešćati u tijelu: Utrūpilo me je ovō jičē i piščē.
- utūć, utūčen svrš. uškopiti: Kāl būde burīn, onđā čemo utūć onēga lūdega jarūhā.
- uvalīvot, -lījen nesvrš. uvaljivati; ubacivati: U japjēnicu se uvalije kiće.
- uvārc se, uvārgnen se (u koga) svrš. sličiti komu, dobiti čije osobine: Tī si se uvārgal u dīda, a sestrā ti u māter; v. vārc se
- uvendīrīt, -dīrin svrš. dati komu što u zlu smislu; podmetnuti komu krivu ili prijevartu stvar; podmuklo udariti šakom: Uvendīri mu je dvi (misli se na udarac šakom) pod rebrā.

uvōjāt, -vōjon svrš. dovršiti gaženje, valjanje nogama (sukna)
 ležeći jedan prema drugome: *Uvōjāti smo sūkno.*

uvōjon, -o (predik. -a), -o zgažen, valjan (o suknu): *uvōjono sūk-
 no*

uvōlīt (se), uvōlīn (se) svrš. uvaliti (se): *Da ne uvoliš sič u gu-
 stirnu, vè! Uvōlī se je u vèliku nevōju.*

uvōrīt (se), uvōrin (se) svrš. užariti (se): *Uglēvje se uvōrīlo.*

ūza, -e (G pl. ūz/ūzih) ž konop kojim potežu ribari mrežu potega-
 ču i migavicu

ūza, prij. uz; kraj; pored: *Ūza gōsta svi smo gōsti.*

ūzbardon, pril. uzgor. *Nī lakō napārđen hodīt ūzbardon.*

uzbrehnīvāt, -nījēn (komu) nesvrš. iter. od uzbrēhot, podrigivati

uzbrēhnut se, -nen se (komu) svrš.; v. *uzbrēhot se*

uzbrēhot se, -on se (komu) svrš. iz želuca pustiti dah i glas;
 podrignuti (se): *Uzbrēhlo mi se je; v. brēhot*

uzgorglōvā, -glovē ž vrst biljke; v. *zēje*

uzgōrnica, -e ž ljutina u želucu koja tjera na povraćanje. Isto:
zgōrnica

uzgrūhot, -hon svrš. uzdrmati teškim hodom, kasom. Isto: *izgrū-
 hot: Uzgrūholo me je jāhonje na mazgi.*

uzīrot se, -ren se nesvrš. očekivati nešto, nadati se čemu sa že-
 ljom, s pohlepom: *Uzire se na vèliku dotu. Čīn sōm i ne uzir
 se na tūju pōmoć.*

uzlepečāt se, -čōn se svrš. uzdrhtati; teško se ustresti: *Kād me
 poglèdo divnjica, vās se uzlepečōn; v. lepečāt, lepèdot*

uzlepèdot (se), -čēn (se) svrš.; v. *uzlepečāt se*

ūzmā, ūzom sr pl. Vazam; Uskrs: *O Ūzmih rēstū/restedū ūzmičīci.*

ūzmičīci, -čīh m pl. šumske ciklame (koje niču za ūzmā); v. *cvī-
 čē*

uzrignīvāt, -gnīvōn i -gnījēn nesvrš. iter. od uzrīgnut

uzrīgnut se, -gnen se svrš. učiniti podrig (iz želuca)

uzvōlīt, -vōlīn svrš. uzgor poleći

ūžāk, ūžāka m vrst zmije; v. *gūjā*

užāt, užōn nesvrš. (part. perf. užō, užāla, užālo) običavati

užina, -e (G pl. užin/užinih) ž jelo poslije podne između obida
i večere; v. ruđak

užinat, -non svrš. užinati; v. užina

uživo, pril. sa žbukom (graditi): Kuće se grōdu/grōdidu uživo; v.
umortvo

uzjāhot, -hon svrš. uzjahati: Dōbro mazgā je za napārtit i uzjā-
hot (fig. o ženskoj osobi).

užji, -o (predik. -a), -e užj

V

- vagančič*, -a m dem. od *vagôn*, mala drvena zdjelica; v. *pòsude*, *sûdi*, *vagôn*
- vaganjât se*, -*njôn se* nesvrš. okretati se lijeno otimljući se us-tajanju (osobito ujutro u postelji); ćutjeti se i protezati se kao ponešto bolestan
- vagôn*, -*gãna* m drvena zdjelica; v. *pòsude*, *sûdi*
- vãja*, -e ž samo u izreci: *od vãje* = od vrijednosti, od cijenjeno-sti, od ugleda: *To su jûdi od vãje*. Često ironično: *I onã je od vãje*.
- vajãlo*, -a sr mjesto na zemlji gdje se valjaju živine (*mûli*, *to-vãri*); gumno. Isto: *võjãlo*; 2. vrijednost, vrednoća, valjanost
- vajât*, -*jôn* nesvrš. valjati, trebati; vrijediti: *Vajât će mi jèpe-ta tù krùšku grist* (tj. valja nešto neugodno pretrpjeti). *Va-jô da je lice ik nõsu* (tj. treba da jedno odgovara drugom). *Vajât će mu za kûrbe bãbe dũšu* (ironički, tj. stvar ili dje-lo je nevrijedno, zlo).
- vajûg*, -*jûga* m baršun: *Čõrnõ kakõ vajûg*. Isto: *valûd*
- vãla*, -e (L pl. *vãloh*) ž morska uvala, zaljev, draga: *Vrõtít će ti kad prodõ vínõ iz vãle* (tj. nikada). U *svãkoj vãli svõga vitra*, u *svãkoj kûći svõga dîma* (poslovice).
- vãleer*, -a m vrst plesa; v. *tãnac*
- vãlica*, -e (G pl. *vãlic/vãlicih*) ž dem. od *vãla*, mala morska uvala: *Nãpodan nãših vãlic bilũ/bilidũ se žalca*.
- valõda*, -e ž velika morska uvala; v. *vãla*
- valũće*, -o sr okamenine od pijeska i bilja, *handrõčje* u morskim uvalama: pijesak koji je nanijela voda
- valûd*, -*lûda* m baršun. Isto: *vajûg*
- valũžje*, -o sr okamenine od pijeska i bilja. Isto: *valũće*
- vanije*, pril. kompar. od *vani*
- vanjêlje*, -o sr evanđelje
- vapõr*, -a m parobrod; v. *brõd*
- vaprîma*, -e ž vrst biljke; v. *cvîće*
- varbēć*, -o, -e (predik. *varbēć*, *varbēća*, *varbēće*) delikatan; vrlo osjetljiv: *Varbēće je õko, rãna, prišć, a i õovik*.

- vārč*, *vārča* m vrč: *Nišu jūdi vārči* (tj. s ljudima treba ozbiljno i dostojno postupati).
- vārčina*, -e (G pl. *vārčin/vārčinih*) ž noćni sud, lonac
- vārc*, *vārgnen* svrš. baciti: *Vārc sūt* = baciti mreže u suton. *Vārc zōru* = baciti mreže u zoru (mjesto reći: *Vārc mriže u sūtū, ū zoru.*); v. *varživāt se*
- vārc se*, *vārgnen se* (u koga) svrš. sličiti komu, dobiti čije osobine. Isto: *uvārc se*
- vardējāk*, -*dējka* (G pl. *vardējok/vardējokov/vardējokih*) m otekлина od udarca po glavi (bez rane)
- vārenišče*, -o sr jelo koje se kuha o sv. Barbari: *Vārenišče - Mikūlinišče, ūme njima dōn godišče*, tj. kakav bude dan između dana sv. Barbare (4. prosinca) i sv. Nikole (6. prosinca), takva će biti godina (poslovice).
- vārenjok*, -*njoka* (G pl. *vārenjokov/vārenjocih*) m vareno vino što se dobije iz varena mastā
- varhōvak*, -*hōvka* (G pl. *varhōvok/varhōvokov/varhōvcih*) m vršić, mali vrh
- varhovāt*, -*hūjen* nesvrš. biti na vrhu; prelijevati se preko vrha, ruba: *Ōn hōće ūvik varhovāt kakō ūje svārhu vodē.*
- varhovāt*, -*vāto* (predik. -*vāta*), -*vāto* pun puncat; krcat, pun s vrhom: *Badnjēnica je karcāta i varhovāta.*
- varhovnica*, -e (G pl. *varhovnic/varhovnicih*) ž vrh pruta; zeleni vrh pruta loze na kojemu po jematvi ostane još koja *čēhuja* grožđa; grozdić koji ostane nezreo i poslije jematve
- vārhu*, prij. (s gen.) radi: *Ōn je tō učinī vārhu ženē.*
- varičit (se)*, -*čin (se)* nesvrš. kvariti (se); v. *izvaričit*
- varija*, -e ž ugao jedra ili *flōka*, s *refōrcōn*, na vrhu, a i dolje
- vārivo*, -a sr ono što se varilo
- varovīt*, -o (predik. -a), -o koji nije stalan; nestalan; varljiv
- varpīna*, -e ž udubljen predjel gdje je dobra zemlja
- varsnik*, -*nīka* (G pl. *varsnikov/varsnicih*) m vršnjak; onaj koji je s drugima jednakih godina; v. *gōdina*
- varstēni*, -a, -o kristalizirani: *varstēni kāmik* = kristalizirani kamen (poput šećera u kristalima) što se nađe u zemlji ili u kamenju u slojevima

vārtal, -tla (G pl. vārtol/vārtlih, L pl. vārtlih/vārtlima) m vrt

vartīt (se), -tīn (se) nesvrš. vrtjeti (se): Vartī se kakò pārdac po gāsoh. Ča sē vartīš kakò pās òkolo pulēnte.

vartlarīca, -e (G pl. vartlarīc/vartlarīcih) ž ženska osoba koja je zaposlena u vrtu; v. družina

vartoglāvac, -glōvca (G pl. vartoglāvoc/vartoglōvcih) m vrtoglavac; onaj koji je nestalna značaja

vartoglāvica, -e (G pl. vartoglāvic/vartoglāvicih) ž vrtoglavica (kao bolest)

vartoglōv, -glāvo (predik. -glāva), -glāvo vrtoglav

vārva, -e ž vreva

varvīca, -e ž konop od kostrijeti ili od žice aloja

varžīvāt (se), -žījēn (se) nesvrš. bacati (se): Dīcā se varžījū stīnjen: kò ēe dāje hitit i bōje smirit.

vāvik, pril. uvijek: I tāko vāvik vīkon.

vavlīnje, -o sr vapaj; čežnja; žudnja

vavlit, -līn (za čim) nesvrš. vapiti; čeznuti; žudjeti: Onā vavlī za tōbon kakò za Bōgon.

vāzda, pril. svagda, uvijek: Fōljen Isūs - Vāzda būdi!

vazēst, vāzmen svrš. uzeti: Vazēla ga je postēja (tj. oslabio je). Vāze je nōge na rāme i iša je ēa (tj. u šali: otišao je); v. vōškot. (Riječi u bruškom govoru koje imaju va a ne u: vazēst s odnosnim izvedenicama, vazēt, vazīmot, vōškot, vōdne i vāvik)

vāzet, -o, -o (predik. vāzet, vāzētā, vāzētò) zabezeknut, kojemu je uzeta svijest: Ōn je brižan mālo vāzet.

vazīmot, -mjen nesvrš. uzimati: Jō sōn vazīmo po rēdū, a onā je vazīmola na grabīš.

vazmēni, -o (predik. vazmēnā), -o uskršnji: Sīrnica je vazmēno slarkò.

vē, uskl. za izricanje zapovijedi; zabrane; prijetnje: Mūč, vē! Nemōj zōbit, vē! Da si pri dōša nēgo iša, vē! Da mi se kō ne potūži nō te, vē!

večēra, -e ž jelo, obrok uvečer: Onī su glōdni po večēri.

večērāskoj(a), pril. ove večeri; večeras

večērnja, -e ž bogoslužje navečer; večernjica

- veće*, pril. više; višekrat: *Veće ga je čūt nēgo vīdit* (tj. malén je, a govorljiv). *Jīdro je sašivenò od večē fīros/fīrsih.*
- vejāča*, -e ž veljača: *U pòl vejāče lozā plāče - ū pol mōrča pūpak vōnka* (poslovica); v. *mīseci*
- velè*, pril. puno, mnogo: *Izī sōn ništò, ma nè velè.*
- velèred*, pril. tako rekavši: *Volīla bi se velèred utopīt nego nje-gova bit.*
- vèli*, -o, -o veliki: *vèlo drāča* = velika drača, tj. glavna kost (u ribe)
- veličāk* (drugih rodova nema), ponešto velik
- vèliki*, -o (predik. -a), -o (pl. *vèliki* i *vèlici*) veliki: *Vèlici-ma govorit* = vikati, govoriti glasno (ne šaptati)
- vèliški*, -ško (predik. -ška), -ško veliki: *Onī vèliški čovīk kakò drho.*
- vèlko*, pril. slabo (npr. roba tanka, proderana): *Ovò je krúto vèlko.*
- vènac*, *vènca* (G pl. *vènoc/vèncih*) ž (ekav. refleks glasa jat) vi-jenac
- vènat*, *vèntq* m konopčić kojim je privezana *sviđolnica* uz *āštu* na *sviđarici*
- ventòm*, -tāma m zadnji dio jedra (*đà hlāmo na vītru*)
- vèntula*, -e ž 1. lepeza; 2. vrst morske školjke; v. *škòlka*
- venzīr*, -zīrà m vezir; v. *būngarit*
- veprīma*, -e ž vrst biljke; v. *cvīče*
- vèra*, -e ž 1. vjenčani prsten (bez oka); 2. dio sidra; 3. krug ko-ji nastane na konopu; v. *pārsten*, *sīdro*, *verīnāt*
- verāt se*, *vèren se* nesvrš. okretati se; verati se
- vèrdjina*, -e ž vrst daske na dnu drvena broda
- verdūn*, -dūnà m vrst ptice: zelenčica, zelenac; v. *čūška*
- verīnāt*, -nōn nesvrš. zavijati ili razvijati konop od njegovih *vè-rih* (krugova) koje nastaju prigodom njegova smotavanja ili razmotavanja
- versālo*, -a i -ota m onaj koji improvizira verse (stihove); v. *versāt*
- versāt*, -sōn nesvrš. improvizirati i pjevati verse (stihove) pod prozom djevojke: *Pūno je vrīmena da nī sūnce sjālo i ovōj divnjīci da se nī versālo* (podoknica).

věrsi, -ih i věros m pl. stihovi ljubavnih pjesama, često improvizirani, i pjevani pod prozorom voljene djevojke; v. pisma

versōnje, -o sr gl. imen. od versāt

veršunāt, -nōn nesvrš. vitlati kakvim predmetom; vrtjeti govorom, riječima, tj. prevrtljivo govoriti, izmicati predmetu govora: Čā tōte veršunōš da te se ne mōre čapāt ni za rēp ni za glōvu; v. verunāt, izveršunāt, zaveršunāt

verunāt, -nōn nesvrš. izokretati; silovito motati: Vitar verunō lōze i stablā; v. izverunāt, verināt, veršunāt

věselo, pril. brzo, žurno: Hōd vēselo (tj. hodi žurno). Divjō trōvā vēselo rēstē (poslovica)

veslō, -ā (pl. veslā, G vēsol/veslīh) sr veslo (Dijelovi su mu: rucěj, bracūl, zirūn i pōlā. Neki ga dijele ovako: bracūl, vlāga - ako je okruglo - a zirūn - ako je četverouglasto -, štrōp i pōlā. Po položaju, vesla su na barci: 1. veslō od karmē; 2. veslō prid karmōn; 2. trāstan - tako se zove i prva katina od stive -; 4. fogūn; 5. veslō od škāfa. Na levūtu su: 1. veslō na rōg; 2. špōda; 3. karmā; 4. veslō pri karmī; 5. fogūn; 6. puntāla gōrnjo; 7. puntāla dōlnjo).

veštīt, -a m odijelo (za blagdane)

větoš, -i ž starež; gnjilež, gnjilad: Bāčva dōjē vētošon, pōk ti je i vinō vētošno; v. utāvina; izvetōšit se

vetōšan, -šno (predik. -šna), -šno koji vonja po stareži; v. vētoš

věz, -a m 1. ručna radnja; čipka; 2. koža vrbovih šibica kojom su nekoć - do potkraj XIX st. - vezivali obruče; v. bāčvor

vězālo, -a sr ono čime se veže; vez: Dōrž kozū u vězālu.

vīčērak, -čērka (G pl. vīčērok/vīčērkih) m kučerak u polju (tek s jedne strane nasloženo kamenje kao zaklon od kiše: ograda bez strehe i pokrova)

vīda, -e ž vijak; šaraf

vīdilo, -a sr 1. mjesto gdje se vidi, gdje je svijetlo (a ne tamno): Stān na vīdilo. Izōc će dilo na vīdilo. Ne zastūpoj mi vīdilō. 2. vrijeme dok se još vidi, dok je danje svjetlo: Težōci se is poja vrōčāju za vīdila; v. zastūpāt

vīdit, -din svrš. vidjeti (arh. 1. lice sing. vīdju; imper. vīj, vījmo, vījte)

vidrića, -e ž; v. vridića

vīje, -jih i vīj ž pl. vjeđe

vijoglōv, -glāvo (predik. -glāva), -glāvo vjetrenjast; svojeglav

vijôla, -e ž 1. sprava za bušenje drva; 2. vrst cvijeća; v. *bãžvor*, *cvîće*

vijolândo, -a i -dota sr strašilo: *Ne hõd na Propõd*, (kraj Brusja izdubena velika i široka jama, nenatkrivena, u koju se s okolnih brda skuplja voda) *čapãt će te vijolândo* (opomena djeci da se čuvaju).

vijolãt, -lõn nesvrš. amo-tamo obilaziti; skitati se (obično po zabavama): *Misto da lavurõš, ti vijolõš*.

vijõlice, -cìh (L pl. *vijõlicoh/vijõlicima*) ž pl. zabava; ugodni, zabavni sastanci: *Oni mõj dešperadün sõmo vijolõ po vijõlicoh*.

vijolũn, -lũnã m onaj koji rado i često ide po *vijõlicoh*

vîk, -a (G pl. *vîkih/vikõv*) m vijek: *I tãko je od vikõv vãvik vîkon*.

vîlor, -a m vile s dva rogaljka: *S vîlorõn se mlõti na stirãlu po-brõni i osušeni zimorõd da olupãdne lišće od strũšjo*.

vîme, *vîmena* (pl. *vîmena*, G *vîmẽn/vîmenih* i *vîmenih*, L *vîmenoh/vîmenima*) sr vime: *Kãd vîmena nãbrîzgoju/nãbrîzgodu, ondã ih va-jõ pobrẽškot*.

vîn, -o (predik. -a), -o koji se odnosi na vino: *vîno tikva* = tikva u kojoj se nosi vino; *vîno mušica* = mušica koja se drži kisela vina i *drofã*

vîno, -ã sr vino (Vrsti su vina: *čõrno vîno*; *bîlo vîno*; *opõl* = ru-so, rumeno; *prošõk* = vino iz sušena grožđa; *varenjõk* ili *varõno vîno* = vino koje se dobije od varena mastã; *cîklo vîno* = = vino što se malo skiselilo; *dẽbelo vîno* = gusto vino; *jõko vîno* = vino koje ima visoku gradaciju; *tõnko vîno* = vino koje ima malu gradaciju; *jũto vîno* = kiselo vino; *maravõn* = posve kiselo vino; *barsãta* ili *mũfa* = bljutavo vino koje pomodri i zamuti se; *võdno* ili *razvõdnjeno* = vino pomiješano s vodom).

vînorîzac, -rîjca m tanãhan i širok srp za rezanje loze (tj. za *rîz*; straga ima *peticu*)

vînotok, -a m širok, drven sud za pretakanje vina s oznakom 1 hektolitra, i s dvije ručice; v. *bãžvor*

vîrõit, -õin nesvrš. iter. od *vîrît*, *virkati*

vîrît, *vîrîn* nesvrš. viriti; v. *vîrõit*

vîsak, -ska m vrst ljepila. Isto: *vîšć*

vîsalica, -e ž plod smokve koji se objesi i osuši na stablu; v. *tvardîška*

vîšć, -o (predik. -a), -e vješt

vîšć, -a m vrst ljepila; v. *vîsak*

višćat, -ćon nesvrš. raditi *višćunski*, tj. vračarski posao; zlo uzročiti (ureći); v. *zavišćat*, *zavišćovāt*

višćica, -e (G pl. *višćic/višćicih*) ž vještica; vračara

višćun, -ćunā (G pl. *višćunov/višćunih*) m vještac; v. *višćica*

višćunski, pril. vračarski; vještički

višćji, -o (predik. -a), -o viši

višćpicun, -ćunā m drugi *mađir* iznad *kolūmbe* broda; v. *picun*

viť, uskl. poziv golubu: *viť...viť...viť...*

viťar, -tra (G pl. *viťor/viťrov/viťrih*) m vjetar (Vjetri su ovi, počevši od istoka preko juga i zapada do sjevera: *levānat*, *levōnt*, *levantōra*, *levantić*, *levantin*; *gregolevānat*; - *jūgo*, *šiloko*, *južin*, *jūgovina*, *oštro*, *oštrijōda*; *lebić*, *lebićōda*; *garbin*, *garbinōda*, *garbinjāčina*; *puľenat*, *puľentac*, *puľentōda*; *majštrōl*, *majštralić*, *majštralun*; *majstrotarmuntōna*, *tarmuntanēl*, *gregotarmuntōna*; *bura*, *burin*, *burica*, *burinēt*).

viťlit, -in nesvrš. vrtoглавити; gubiti se u ispraznosti, oholosti: *Ōn viťli is glōvōn i očima*.

viťren, -o (predik. -a), -o 1. koji je od vjetra, sličan vjetru; 2. nesmotren, vijoglav; 3. koji je od vlage ispaćen i pocrnio, ali ne još sagnjio (o drvu)

viťver, -a m vrst ptice; v. *ćuška*

vizēra, -e ž nakazna obrazina, maska; fig. osoba ružna lica; ženska neukusno naličena obraza: *Ōnā vizēra hōće batit, a pari kurbetina*.

viźla, -e ž i *viźle*, -eta m 1. lovački pas; 2. dijete koje u hoduu gleda amo-tamo

vladūškot se, -on se nesvrš. vladati se kako-tako, mizerno, nevoljno

vlāga, *vlagē* ž dio vesla između *rucējā* i mjesta gdje se veže *knopčić* (*štrōp*); neki ga zovu *zirun*; v. *veslo*

vlāh, *vlāha* m radnik, nadničar na seoskom gospodarstvu; 2. ("Vlah") čeljade s kopna odakle se ne vidi more

vlasāt se, -sōn se nesvrš. čupati vlasi jedna drugoj (o svađi žena); v. *povlasāt se*

vlasīnica, -e (G pl. *vlasīnic/vlasīnicih*) ž 1. vlasasta živinica prilijepljena kao žuta trava o kamen u moru; 2. vrst čira

vlōkā, *vlōkē* ž tijesan, uzak komad zemlje koji dijeli dva mora; prevlaka

- vlòs*, -a (G pl. *vlòs/vlòsìh*) m vlas: *Ìspròvjàla se do tankà vlòsa* (tj. napričala do u tančine).
- vodà*, -è (pl. *vodè*, G *vòd/vòdìh*) ž voda
- vòda*, pril. valjda: *Vòda ćeš mu zavèst baràku is sardèlima* = nema ti odakle platiti dug, jer i nema barake.
- vòdan*, -dno (predik. -dna), -dno razrijeđen vodom: *vòdno vīnò* = vino pomiješano s vodom
- vodenīca*, -e (G pl. *vodenīc/vodenīcìh*) ž zub ili ploča u zidu na koju se polaže sud s vodom
- vodenjòk*, -njòkà (G pl. *vodenjòkov/vodenjòcìh*) m vrst morskog raka; v. *ràk*
- vodīnov*, -o (predik. -a), -o vodnjikav; koji je s mnogo vode u sebi: *Kàd je gròzje vodīnovo, slàbo je vīnò*.
- vòdne*, pril. (vo dne = va dne) danī, po danu
- vodođerina*, -e ž kanal, žlijeb koji je voda prorovala
- vogàt*, -gòn nesvrš. veslati prema pramcu, naprijed: *Vòga!* = veslaj naprijed: *Vòga pròva!* = veslaj naprijed veslom što je bliže pramcu.
- vòjàlo*, -a sr; v. *vajàlo*
- vòjan*, *vòjno* (predik. *vòjna*), *vòjno* koji ima volju, koji hoće; koji hoće biti gospodar svojega
- vòjāt*, *vòjon* nesvrš. valjati: *vòjāt sūkno* = nogama gaziti, valjati sukno ležeći jedan prema drugome (Za gotov čin se kaže: *uvòjono sūkno*.)
- vòjāt se*, *vòjon se* nesvrš. valjati se: *Kàd su vèlike bòte, bròd se grúbo vòjo*.
- vòjdrok*, -a m kus zemlje (*Vòjdrok* = jedan predjel u Brusju)
- vòjīt se*, *vòjīn se* nesvrš. davati sebi na volju; činiti što po svojoj pohoti; v. *izvojīt se*, *navojīt se*
- vòjka*, -e (G pl. *vòčok/vòjkih*) ž breskva; vočka
- volàk*, *volkà* m vrst morskog puža; v. *škòlke*
- vòlat*, *vòlta* ž svòd: *U gròjbi japjènice kīnima se pòvar trīmà sa-gròdi vòlat*.
- volīna*, -e ž vrst ribe od dna; v. *hlòndavina*
- volīt*, *vòlin* nesvrš. više voljeti, više ljubiti; preferirati: *Vòlin skūšu nògo lokòrdu*.

volūji, -o (predik. -a), -e volujski; koji je od vola: *volūji ja-zik* - vrst biljke; v. *zēje*; *volūjo jōtra*; *volūje mēso*.

vōnj, *vōnja* (G pl. *vōnj/vōnjih*) m miris (bio ugodan ili neugodan)

vonjāt, -*njōn* nesvrš. 1. davati od sebe vonj, miris; 2. udisati (nosom) vonj, miris

vonjīc, -*njīcā* m miomiris, parfem; v. *krīžic*

vōnka, pril. vani, izvan; v. *vanije*

vōpā, *vopē* ž odisanje; isparivanje; topao miris i dim kad se što vari, kuha: *Iz jūstih/jūst izahōdi vōpā*.

vōr, *vōra* m l. hrpa; skupina; odjel: *Rabotāju nā dvo i nā tri vōra* (tj. rade na dvije i na tri skupine, odjela, pravca); 2. ograđeno mjesto za ovce; v. *ōb(v)or*

vōrā, *vorē* ž u kovača otpaci i ostaci staroga gvožđa kad se vari

vōrh, *vōrhā* (pl. *vōrsi*, G *vōrhov/vōrsih*) m vrh (*Vōrsi* = predjeli istočno od Brusja.)

vōrīt, *vōrin* nesvrš. *variti*, *kuhati*: *Lipotā se na parsūri vōri - do-brotā se po svēn svītū fōli*.

vōrst, -i ž vrst

vōrša, -e ž vrša, naprava spletena u obliku tuljca i škrinje od šiblja ili željezne žice za ribolov *stargācne* ribe (*Kōrap* "tijelo" od *vorše* zove se *tāp*, a ulazni lijevak se zove *vōr-šac*.)

vōršac, -šca m ulazni lijevak u *vōršu*

vōšak, -ška m vosak

vōškot, -on nesvrš. iter. od *vazēst*, tu i tamo uštupnuti; odasvud uzimati po malo: *Kād počme grōzje zrit, gūšt je krūz lozjē vōškot*.

vozēnje, -o sr veslanje

vozikāt (se), -*zikon* (se) nesvrš. iter. od *vožit* (se)

vōz, *vōza* m skup ovaca od više susjeda (da pojedinci naizmjenice uzmognu od mlijeka svih ovaca usiriti gomolju, što inače ne bi mogli)

vožit, *vōzin* nesvrš. (imper. *vōz*, *vōzmo*, *vōste*) veslati: *Vozit na gunduljēru* = veslati na krmi broda jednim veslom. To se zove i *šīja-vōga*.

vožit se, *vōzin se* nesvrš. ploviti po moru: *Vōzin se vapōron*.

vrāčot, -čen nesvrš. vraćati. Isto: *vrōčāt*

vragomètan, -tno (predik. -tna), -tno koji je poput vraga živahan, šaljiv i lukav. Isto: *vraguljāst*

vragōvāt, -gōjēn nesvrš. zaklinjati vragom: *Ōn dobrò vragōjè*.

vragukāpju, pril. ni kaplje: *Nĩ krònula (ûja) vragukāpju*. Isto: *vrajtukāpju*; v. *klētūt*

vragukūs, pril. ni komadića: *Nīsōn ga okūsi vragukūs* (tj. nisam se založio). Isto: *vrajtukūs*

vraguljāst, -ljāsto (predik. -ljāsta), -ljāsto vragoljast; v. *vragometan*

vragūt, pril. nimalo; niti: *Nĩ ga vragūt* (U složenicama glas t ispada: *Nĩ ga vragukāpju, vragukūs*). Isto: *vrōgūt*

vrajtukāpju, pril. ni kaplje. Isto: *vragukāpju*

vrajtukūs, pril. ni komadića. Isto: *vragukūs*

vrāna, -e ž vrst bijele ribe; v. *livo rība*

vrānjūšit, -šin nesvrš. 1. priželjkivati što intenzivno; 2. iskazivati početak spolne zrelosti u pubertetu: *Vartī se kòlo divnjīc: počè je vrānjūšit*.

vrāska, -e ž nabor na tijelu, osobito na licu

vrāšćit se, -in se nesvrš. dobivati vraske; borati se: *Dīdetu se vrāšći kòža na obrāzu*.

vratižēl, -žēla m i *vratižēj*, -žēja m divlja trava koja raste po starinama ili u vrtovima, pa se jede; v. *zēje*

vrēbāk, *vrēpka* m vrabac. *Ugrīza te vrēbāk = ne bilo ti ništa*. Isto: *rēpāk*

vrīdīca, -e (G pl. *vrīdīc/vrīdīcih*) ž vjedro; v. *bāčvor*, *pòsude*, *sūdi*, *vidrīca*

vrīs, -a m vrst stabljike; v. *cvīće*

vrīsāk, *vrīska* m vrst stabljike; v. *cvīće*

vrōčāt, *vrōčōn* nesvrš. vraćati. Isto: *vrāčōt*

vrōčōm, m neskl. povratak zajma: *Dāt vrōčōm za zōjōm = vratiti zlogorim*

vrōg, *vrāga* (pl. *vrōzi*, G *vrōzih/vragōv*) m vrag: *Bīž čā òd onò vragōv!*

vrōgūt, pril. nimalo; *Nĩ vrōgūt*. Isto: *vrāgūt*

vrōjtēga, pril. nimalo; ništa: *Nĩ ostālo vrōjtēga*.

- vrōlca*, *vrōtoc/vrōlcih* sr pl. mala morska vrata. Isto: *vrōtea*
- vrōt*, -a (G pl. *vratōv/vrōtih*) m l. vrat; 2. vrh *timūnà* na koji se nadjene *argūtla gōlon*; v. *timūn*
- vrōta*, *vrōt* i *vrōtih* sr pl. 1. vrata; 2. morska vrata: *vēlo vrōta* i *mōlo vrōta* = dijelovi *japjēnice*
- vrōtea*, *vrōtoc* i *vrōtcih* sr pl. mala morska vrata
- vrōtīt*, *vrōtin* svrš. vratiti
- vūga*, -e ž vrst ptice; v. *čūška*
- vūk*, -a m l. vuk; 2. komad drva i komad željeza za natezanje obruča; v. *bāčvor*
- vūko-kota* m vukodlak: *Bište, bište dičica dokli vūko spī...* (iz dječje igre)
- vūnji*, -o (predik. -a), -o koji ima vunu na sebi: *vūnjo živinà* = živina kojoj raste vuna: *ovča, jānjac, jančič*

Z

- zabaratāt (se)*, *-tōn (se)* svrš. glibom ili sličnim zamazati (se).
Isto: *imbaracāt (se)*
- zabarbasāt*, *-sōn* svrš. zaplesti se u govoru; v. *barbasāt*
- zabarjahāt*, *-hōn* svrš. površno, loše pomesti (metlom); površno učiniti: *Lozjē vajō dūbje kopāt, a nē zabarjahāt*. Isto: *zabarjōhāt*
- zabarjāt*, *-jōn* svrš. više stvari zajedno neredno pomiješati. Isto: *zabōrjāt*
- zabarjōhāt*, *-jōhon* svrš.; v. *zabarjahāt*
- zabāškorit*, *-rin* svrš. zbrčkati ručima, prstima; zgnusiti; v. *bāškorit*
- zabašūrīt*, *-šūrin* svrš. zatajiti; zamesti; sakriti; v. *bašūrīt*
- zabatōlīt*, *-tōlin* svrš. zanemariti; omalovažiti
- zabatūrīt*, *-tūrin* svrš. zaostati u rastu; ostati malen i zbijen; v. *batūrīca*, *batūrāc*
- zaberūžīt*, *-rūžin* svrš. zadržati koga u poslu
- zaberūžīt se*, *-rūžin se* svrš. zadržati se oko posla pa zakasniti i ne izvršiti glavno
- zaberužīvāt (se)*, *-žīvon (se)* i *-žījēn (se)* nesvrš. iter. od *zaberūžīt (se)*
- zabēzdīt se*, *-bēzdin se* svrš. budalasto, blesavo se zapanjiti: *Čā si se tōte zabēzdi, skōč ū pomoć!*
- zabēzdīvāt se*, *-dīvon se* nesvrš. iter. od *zabēzdīt se*
- zabēzdjen*, *-o* (predik. *-a*), *-o* koji je blesavo zapanjen
- zabīlīt*, *-in* (očima) svrš. pasti u nesvijest; umrijeti: *Pō je i onđā zabīli(l) očīma(n)*.
- zabīlīt*, *-bīlin*, svrš. zabiljeliti: *Bōte su zabīlīle pō moru kakō lancūni*.
- zabīt*, *-jen* svrš. zabit; zatući što u drugi predmet: *Zabīt čāval ū glovu* = utuviti sebi nešto u glavu; uporno htjeti nešto postići.
- zabīt se*, *-jen se* svrš. pasti u nesvijest; od plača ponestati zrak
- zabjēnut*, *-o* (predik. *-a*), *-o* zapanjen; koji je ostao bez daha

- zabjēnut se*, *-nen se* svrš. začuditi se vrlo; zapanjiti se; prestrašen stati
- zablēznut se*, *-nen se* svrš. zabezeknuti se
- zablīšćit (se)*, *-blīšćin (se)* svrš. dati odsjev, blijesak od sebe; v. *blīšćit*
- zabōrjāt*, *-bōrjon* svrš. više stvari zajedno i neredno pomiješati. Isto: *zabarjāt*
- zabrēcot*, *-con* svrš. lagano i odmjereno zakucati zvonom (ne zavoniti): *Kāl kō ūmre, zabrēcodu mu zvōni.*
- zabrečāt*, *-brečen* svrš. osorno i na prepad na koga zavikati; v. *brečāt*
- zabrečot*, *-čen* svrš. zastrašiti i snužđiti koga (obično dijete) osornim riječima
- zabrēknut*, *-nen* svrš.; v. *zabrēcot*
- zabrōzgāt*, *-brōzgon* svrš. nešto zašarati; *brōzgū*, tj. brazdu učiniti; v. *brōzgāt*
- zabrūsīt*, *-brūsīn* svrš. 1. zagaziti (u nešto neugodno); 2. izreći nerednu riječ
- zabūbnut*, *-nen* svrš. udariti (tako da se od udarca čuje mukli, tupi zvuk)
- zabūgnut*, *-nen* svrš.; v. *zabūhnut*
- zabūhal*, *-hla* m bujanje i rumenjenje grožđa; poluzrelost: *Grōzje je u zōbūhlu* (tj. napola je zrelo; može se jesti).
- zabūhnut*, *-hnen* svrš.; v. *zabuhotīt*
- zabūhon*, *-o* (predik. *-a*), *-o* otečen; nabujao. Isto: *nabuhōčen*
- zabūhot*, *-hon* svrš.; v. *zabuhotīt*
- zabuhotīt*, *-tīn* svrš. nabujati i zarumenjeti, tj. početi zreti (o grožđu): *Po vāloh je zrīlega grōzjo kād po Vōrsih prēn zabuhotī.*
- zabuhovāt*, *-hūjen* nesvrš. iter. od *zabuhotīt*: *Pōčelo je zabuhovāt po lozjū.*
- zabūkāt¹*, *-būčen* svrš. zatrubiti iz roga; v. *būkāt*
- zabūkāt²*, *-būkon* (koga) svrš. zatrubiti u rog ili usklikom "bu" za kim u pogrdu i prijezir; v. *būkāt*
- zabūkot*, *-kon* (koga) svrš. govoriti komu bu, bu, bu; učiniti koga bijednim, prezrenim, pa i bedakom

- zabukovàt, -kùjen nesvrš. iter. od zabùkot
- zabuldà, vez. (tj. za budi da) zašto; jer. Isto: zubuldà
- zaburnjät, -njôn svrš. nesmotreno posrnuti; bezglavo odjuriti ili se ugurati: *Zaburnjô je ùme svit kakô brôv.*
- zabûrtit, -tin svrš. zamiješati više stvari zajedno, i to neredno; v. *inbûrtit*
- zacipòtić, -a m predjel (*príbòčak*) u Loznoj (uvali)
- zacòngovit (*se*), -vin (*se*) svrš. zamaljati (*se*); v. *izcòngovit*
- začãmit, -min svrš. potamniiti, potamnjeti (od dima, od isparivanja): *Krùh mi je u peći začãmil.*
- začašät, -šon svrš. dojmiti se lijepim, ukusnim i privlačnim izgledom: *Dìvnjã se napravijè da na tòncima začašô.*
- začeparjät, -jôn svrš. lagano zagrapsti; v. *čeparjät*
- začeparkät, -kôn svrš. začeparkati; v. *čeparkät*
- začiniit, -nñ svrš. začiniti (hranu uljem, kvasinom itd.)
- začipičit, -čin svrš. zakržljati; zaostati u rastu
- začmãdit, -din svrš. zatamniti; potamnjeti (poput *čmòdi*, tj. magle)
- začihät, -čihon svrš. zakihnuti; v. *čihät*
- začihnüt, -čihnen svrš.; v. *začihät*
- začûšit, -čûšin svrš. lagano zapuhati; v. *čûšit*
- zadarcovät, -cùjen nesvrš. zadirkivati: *Nĩ jùski nevòjnega i nemòcnega zadarčovät.*
- zadesit, -sñ svrš. dogoditi se nešto neugodno i bolno: *Zadesilo ga je.*
- zadimit, -min svrš. 1. dimom napuniti; 2. udariti koga čime; - 3. zavrtjeti u glavi, planuti u bijesu: *Zadimi ga je mahoručice. Zadimilo mu je u glòvi i èto ti nesriče.*
- zadit, -jen svrš. zadjeti: *Zadit kôga = uzeti zajam pa ne vratiti. Kô ne hãje lavurat, òn će òli zadit òli ukràst. Lipo je zasvirät mà i svirãlo zã pos zadit (poslovice). Zadit fuštòni = nepotrebno(i) prekomjerno zadržati se: Ne šãj njù, njòj ùvik zadiju fuštòni.*
- zadobit, -jen svrš. osvojiti; zauzeti
- zãdobit, pril. za prãvo: *I kãd ìmo pròv, òn mu ne dõ zãdobit.*

zadōvit, -dōvin svrš. zadaviti; v. zagūđit

zadrāmit se, -min se svrš. nešto malo (koji dram) okusiti

zadrūžan, -žno (predik. -žna), -žno koji pripada društvu i u nje-
mu radi. Isto: zodrūžan

zadušit (se), -dūšin (se) svrš. 1. usmrtiti (se); 2. prekriti, za-
strti (se): *Svę se nębo zadušilo oblocima.*

zadužit se, -dūžin se svrš. naprtiti se duga

zafafinjāt, -njōn svrš. brzo zaturiti, zabašuriti; zabosti (u što);
podvaliti; v. fafinjāt, isfafinjāt: *Zafafinjāla mu je ništō
pōd rebrā.*

zafarnjāt, -njōn svrš. zabosti i ukopati; udubiti: *Zafarnjāla njōj
je rōge ū oči.*

zafrigot, -gon svrš. na pōfrigi jelo začiniti; fig. opraviti nešto
varkom, zlobom: *Zafrigot ōu ga da se spominje.*

zafrižāt, -žōn svrš. učiniti friž, brazdu, zabrazdati; zagrepsti

zafrižāt se, -žōn se svrš. lagano se zagrepsti

zagarnjāt (se), -njon (se) svrš. zagrepsti (se); v. garnjāt (se)

zagliđit (se), -in (se) svrš. rukom ili češljem poravnati ili do-
tjerati kosu na glavi; sebi napraviti frizuru: *Šęno si se
zagliđila; v. gliđit*

zāglava, -e ž položaj iza glave ili glavice u polju ili uz more
(Zāglava i Zoglōv su i imena predjela.)

zagnāt, -nōn svrš. zatjerati (žvinu u šumu ili u ogradu, ogra-
đen prostor)

zagōrina, -e (G pl. zagōrin/zagōrinih) ž miris zagorene hrane; sa-
ma zagorena hrana: *Dōję zagōrinon* (tj. osjeća se miris zago-
rene hrane); v. stargōtina

zagōrje, -o sr miris zagorene hrane: *Dōję zagōrjen* (tj. osjeća se
miris zagorene hrane); v. zagōrina

zagovōrāt, -vōron nesvrš. 1. zadržavati koga u razgovoru; 2. za
koga se zauzimati

zagrāđāt, -đōn svrš. zagrepsti, ogrepsti: *Isfrižōn si po rūci ka-
kō da te je māška zagrāđāla.*

zagrīznut, -nen svrš. malo zagristi; v. grīst

zagūđit, -gūđin svrš. uhvatiti za grkljan i ugušiti koga; v. guđōn

zagūlit, -gūlin svrš. oljuštiti koru, kožu drva; zaguliti

- zagùtlit, -in svrš. loše zakrpati; rđavo učiniti (kao na mrtvacu)
- zagùtolit, -in svrš.; v. zagùtlit
- zahìtit, -in svrš. zbaciti; v. hìtit
- zahlāšćen, -o (predik. -a), -o zamazan: Svà mi je ròba zahlāšćena.
- zahlāšćit (se), -in (se) svrš. zamazati (se). Isto: zahlāšćot (se)
- zahlāšćot (se), -on (se) svrš.; v. zahlāšćit (se)
- zahmādit, -din svrš. biti obrašten bradom od nemara (ili u znak žalosti, npr. udovac): Zahmādi(l) je kakò da je udovac. Isto: zahmāt
- zahmāt, -hmōn svrš.; v. zahmādit: Ča jè zahmōl!
- zahmùtot, -ton svrš. tek malo promiješati tekućinu u (zatvorenu) sudu; v. hmùtot
- zahnjāt, -hnjōn svrš. zadrijemati malko
- zahūnjāt, -hūnjon svrš. zadrijemati; v. hūnjāt
- zahuzdāt se, -zdōn se svrš. zapustiti svoje tijelo: Ni onà tākò nevōjna òd starosti i bòlesti, nègo se je onà prōpja zahuzdāla.
- zahuzdōvāt se, -zdōjèn se nesvrš. prema zahuzdāt se
- zaintāčit (se), -in (se) svrš. izazovno potaknuti, pobuditi govor; zainatiti se u govoru
- zajèknuť, -nen svrš. ispustiti jek; zaoriti se: Zajèknuť će ti žlīpa po rilu.
- zajìmot, -jìmjèn nesvrš. iter. od zajōt, uzajmljivati: Dā su zōj-mi dobri, i ženè bi se zajìmole (poslovica).
- zajìst se, -jìš se svrš. ozlijediti se (od kemijskog djelovanja tekućine, osobito mokraće): Pospì ditètu zōriže prōhon da mu se ne zajì kòža. Zajìlo mu se mèju noge.
- zajmèni, -o (predik. -a), -o koji se zaimlje, daje ili uzima u zam: zajmèni (dnevì) = prva tri dana mjeseca ožujka (Fōlila se stōro bāba da je ūšpale vejāče, kūrbe rogāče, oltrehājila u planini telice pomukōvčice, kozlice pobekōvčice i jančice podigrōvčice/poskokōvčice. Kāl tō žūla vejāča, kūrba rogāča, išla u brāta Mōrka "ožujka", zajōla tri dōnka i potārila telice pomukōvčice, kozlice pobekōvčice, jančice podigrōvčice/poskokōvčice jōš iš njima stōru bābu).
- zajōsāt, -jōson svrš. zajahati (u smislu zagospodariti nad drugim): Ne dōj nevīsti da ti zajōso.
- zajōt, zōjmen svrš. uzajmiti

zajūjāt (se), -jūjon (se) svrš. uljuljati (se) u san: Zajūjālo mi se; dobdta sōn zāspo. Zajūjoj dīte da zaspī.

zakabanāt (se), -nān (se) zagrnuti (se) kabānon/kabaničen: Čā si se zakabanā kakō da si stōri dīde?!

zakabanōvāt (se), -nōjēn (se) nesvrš. iter. od zakabanāt (se)

zakārpit, -pīn svrš. zakrpiti; popraviti gornji dio cipele ili papuče; v. polkārpit

zakīmot, -mon svrš. zadrijemati načas: Ōl trūdā težōk vēče pūtih i za komīnōn zakīmo; v. kīmot

zakīnut, -nen svrš. zaustaviti vrenje (dodatkom novoga mastā u badnjenicu gdje je već započelo vrenje)

zakjāt, -kjōn svrš. zadrijemati malko; v. kjāt, kūnjāt

zakjučāt, -čōn svrš. ključem zatvoriti; v. zakučāt

zaklāpot, -pon i -pjen svrš. zakucati; zalupati; v. klāpot

zaklēt, -kunēn (koga) svrš. zaželjeti i zazvati komu zlo

*zakmēčīt, -kmēčin svrš. ispustiti tanak, piskutljiv glas; v. kmē-
čīt*

zakmēkāt, -kmēkon svrš.; v. zakmēčīt

zaknjāt, -knjōn svrš. zadrijemati malko; v. kjāt, kūnjāt

zakōdit, -kōdin svrš. zadimiti mirisnim kadom; v. kōd

zakōlit, -kōlin svrš. uhvatiti na se kal i oprljati se

zakorepīt, -pīn svrš. udariti koga straga (gdje je rep)

*zakorīt, -rīn svrš. učiniti koru; otvrdnuti: Čekon da mi krūh u pe-
di zakorī. Zakorī mi je krūh; v. okorīt*

zakosmātit, -tin svrš. postati kosmat, runjav

*zakotīt se, -tīn se svrš. razmnožiti se i ugniježditi se (o skotu);
v. kotīt*

zakučāt, -čōn svrš. kukom zadjeti; zakvačiti

zakučōvāt, -čōjēn nesvrš. iter. od zakučāt

*zakūmīt, -kūmin svrš. zvati koga kumom; zvati koga za kuma: Iš
njīn se je zakūmī.*

zakūnjāt, -kūnjon svrš. zadrijemati; v. hūnjāt, kjāt, kūnjāt

*zakupūsit, -sīn svrš. opsjenuti; opčarati: Zakupūsila ga je onā
čāngara, pōk vēč nīkoga ne vidī.*

zakùsiti, -sin svrš. dati neugodan miris, vonj: *Zakùsilo me je.*
zakusovàt, -sùjen nesvrš. davati neugodan miris, vonj; zaudarati
zalanpàt, -pôn svrš. sijevnuti: *Čuvoj se kad jednàga zalanpô i zagarmi.*
zalàsnut, -snen svrš. zaplamsati; sijevnuti: *Zalàsnilo je; v. làsnut*
zalèd, -lèžen svrš. upasti u postelju dulje vremena (Ako je to do konca života, reče se: *zapàst u lùkno.*)
zalepečàt, -čôn svrš. zadrhtati; zalepršati; v. *lepečàt*: *Kad je vidin, sàrce mi zalepečô.*
zalepèčot, -čen svrš.; v. *zalepečàt*
zalepetàt, -ton svrš. udariti; ošamariti; spljuskati. Isto: *zalepôtit*
zalepôtit, -pôtin svrš.; v. *zalepetàt*
zaličít, -ličin svrš. zaliječiti, ali ne potpuno
zaličító, pril. gotovo stalno; gotovo istinito (ne ipak posve sigurno): *Tô ti je zaličító ôn opràvi(l).*
zaližàt se, -ližen se svrš. smočiti i odviše zategnuti vlasi na glavi; v. *glàdit*
zalkàt, -kôn svrš. zatkati
zalopôtit, -pôtin svrš. udariti kao lopatom; po lopatici koga udariti
zalôtit, -lôtin svrš. otjerati bez pravca u goru, u šumu: *Zalôtiti je kozè i ovce, pòk ih sàd ne mòre nòd; v. lôtit*
zàlòžak, -lòška (G pl. *zàlòžok/zalòškov/zalòških*) m krpa koja se metne u postol kad je preširok. Isto: *zòlòžak*
založít, -lòžin svrš. dati zalogaj hrane
založit, -lòžin (nešto) dati u zalog: *Založila je svè zlòto.*
založit se, -lòžin se svrš. okusiti nešto hrane (Kad se uzme još manje od toga, reče se *zadràmít se.*)
zalučít, -čin svrš. staviti za začin u jelo luka; v. *začinit*
zàlud, pril. zaludu; uzalud
zalūdít, -lūdin svrš. zavesti koga na lude ili opasne stvari
zalūdnji, -o (predik. -a), -o uzaludan: *zalūdnjo hrōnà* = hrana koju uzima onaj koji neće da radi

zalūdū, pril. uzalud

zalūšćit, -lūšćin svrš. djelomice oguliti; oljuštiti; v. lūšćit

zalvica, -e ž vitica na žrvnju u koju se utakne mālan

zamaharjāt, -jōn svrš. zavitlati mačem ili sličnim oružjem; v. maharjāt

zamaknūt, -māknen svrš. zaći iza čega; poći: *Hōl ga vij pri nego zamakne iza pūnte; zamaknūt veslima* = potegnuti vesla preko broda iz položaja vožnje; prestati veslati

zāman, pril. zaludu

zamandōvāt, -dōjēn nesvrš. prigovarati; odbijati ponudu mršteći se; v. mōnd

zamtāt (se), -tōn (se) svrš. dobiti vrtoglavicu; v. smantāt (se)

zamantōn, -o (predik. -a), -o smeten u glavi; ošamućen

zamantōvāt (se), -tōjēn (se) nesvrš. dobivati vrtoglavicu: *Zamantōjē mi se glōvā.*

zamarjūšen, -o (predik. -a), -o zbunjen; smotan; smamljen

zamarjūšit, -šīn svrš. smotati (koga); zbuniti; zavesti: *Dobrō ga je zamarjūšila.*

zamārznut, -znen svrš. smrznuti

zamējāt, -mējōn svrš. zaprljati, zamazati: *Zamējō je rūke u katrōm. Dītē se svāki čas zamējō.*

zamendāt, -dōn svrš. zakrpati što je poderano, rasparano

zamēst, -mētēn svrš. zamiješati: *Rēc njōj da zamētē mūkū (u kopānju).*

zamēst (se), -mēćen (se) svrš. prebaciti što na rame; prebaciti se teretom preko ramena

zamētnut (se), -nen (se) svrš. zametnuti što, zametnuti se

zamēžjāt, -mēžjōn svrš. zacijeliti, ali ne potpuno: *Ne olkrīvoj rānu ni kād zamēžjō.*

zamītīt, -mītīn svrš. zaći: *Dvīgnut čemo jīdra kād zamītīmo pūntu.*

zamōjčica, -e ž vrst smokve (što se suši). Isto: zamōrčica

zamōrčica, -e ž; v. zamōjčica

zamucovāt, -cūjen nesvrš. preko jezika govoriti; nerazumljivo govoriti: *Čā mi zamucūješ; rēc čā hōćeš!*

- zamušejāt (se), -jōn (se) svrš. zamrsiti (se): *Zamušejō si konōp i tī si se ū nje zamušejō.*
- zanasprōvju, pril. zaista; ozbiljno: *Ovō ti govōrin zanasprōvju. Ōn pari mǎlo nasprōvju, mǎ ovō je kakō mucigōt oprǎvi zanasprōvju.*
- zanerāt, -nēren svrš. zaroniti. Isto: *zanorīt*; v. *nerāt*
- zanišāt, -nišon nesvrš. govoriti nešto slično tuđem jeziku: *Zanišo na inglēški. Isto: zanosīt*
- zanītīt se, -nītīn se svrš. malo se zarumenjeti: *Krūh mi se je u peći vēč mǎlo zanītī(l); v. krūh*
- zanoiāt se, -đīn se svrš. nastati, spustiti se noć: *Zīmi se vēselo zanoi.*
- zanōjtica, -e (G pl. *zanōjtīc/zanōjtīcīh*) ž ranica, ozljeda uz nokat. Isto: *zōnōjtica*
- zanorīt, -nōrin i -norīn svrš. zaroniti. Isto: *zanerāt*; v. *norīt*
- zanosīt, -nōsin svrš.; v. *zanišāt*
- zānovet, -i ž (ekav. refleks glasa jat) zanovijet
- zaoglōvīt, -glōvin svrš. zauhariti (živinu); nataknuti joj *ōglov*
- zapačāt, -čōn svrš. zauzeti; zapremiti; obuhvatiti; v. *zapačōvāt, zōpāč*
- zapačōvāt, -čōjēn nesvrš. zauzimati; zapremiti; obuhvaćati
- zapahāt, -hōn svrš. ispustiti miris, dah, vonj; v. *pahāt*
- zapajtāt se, -tōn se svrš. iznenada ostati bez daha
- zāpara, -e ž žestina sunca (u sumaglici bez vjetra)
- zapardovāt, -dūjen nesvrš. (trivijalno) zanovijetati: *Ne tōrpīn/tarpīn da mi tā slīnovīca zapardūje po kūci.*
- zaparhūtāt, -hūton svrš. žurno i loše učiniti (osobito o zemlji u kopci i raskopci); zaprašiti zemlju
- zapārit (se), -rīn (se) svrš. ostati neskuhan, nedovoljno kuhan: *Fažōl se zapāri kāl ga se stāvi kūhot u tēplu vōdu, a zēje kāl se stāvi u stūđenu.*
- zapārtīt, -tīn svrš. pridodati i dobro učvrstiti nov teret natovarenj živini: *Zapārt mī ovō brīmce na mūla.*
- zapāsot, -šen svrš. mrežom u moru opkoliti ribu; zatvoriti mrežom dio uvale, zaljeva; v. *zōpāš*
- zapešće, -o sr mjesto između dlana i podlaktice, zapešće

- zapīhāt se, -pīhon se svrš. zadahtati se od brza hoda, nerveze, posla, bolesti; v. pīhāt
- zapjufāt, -fōn svrš. zapeti ondje gdje bi imalo izdušiti ili procuriti: *Kāl špīna zapjufō, vajō je profarkāt.*
- zaplāndāt, -don svrš. zaplamsati; v. plāndāt
- zapjūskāt, -pjūskon svrš. po vodi udariti nečim (da pljusne); oblititi tekućinom; v. pjūskāt
- zaplēskot, -kon svrš. zapljeskati
- zaprāgnut, -gnen svrš. ostati neočekivano bez mlijeka (o kozi, ovci): *Zaprāgnulo je mlikō kozi.*
- zaprātīt, -tin (koga u što) svrš. uvesti, ugnati; silom upregnuti koga (sa sobom) u neki posao
- zāpripovist, pril. čudno; sramotno (pa će se o tome pripovijedati): *Bićeš zāpripovist!*
- zaprōvdot, -don (koga) svrš. dignuti pravdu (tj. parnicu) protiv koga: *Zaprōvdo je sūsida za mejōš.*
- zapūt, -jen svrš. zacrpsti, zagrabititi tekućinu iz čega; v. pūt
- zarāče, -o sr l. lokalitet koji se nalazi iza rāta (tj. rta, rto-va, bregova); 2. (*Zarāče*) ime sela na Hvaru
- zārad i zāral, prij. radi, poradi
- zarātīt se, -tin se svrš. l. zametnuti rat s kime; 2. svojski se dati na posao, na put itd.
- zarēć se, -rēčen se svrš. reći nešto što ne odgovara ili što se nije smjelo reći: *Nē doj mi se, Bōže, zarēć.*
- zarīt, -rijen svrš. na kraju mekote starinu uskopati i na mekotu nabaciti zemlju sa starine; iskopati rov za sadnju loze; učiniti fošōl (jarak)
- zārnīt, -in nesvrš. runiti zrnje (s grozda, s klipa itd.)
- zārno, -a (G pl. zārnih i zōr) sr zrno
- zārōv, -rōva m; v. zōrōv
- zarūbīt, -rūbin svrš. oko kraja robe obašiti rub; obašiti kraj robe drugom krpicom
- zarūsīt (se), -rūsīn (se) svrš. učiniti rujnim: *Zarūs mi mālō ovī žmūl vodē is vīnōn; ponešto se zacrvenjeti: Zarūsīli su ti se obrāzi kakō rōza.*
- zarūževīt, -in svrš. zarđati: *Gvōžje vēselo zarūževi.*

- zasinut*, -o (predik. -a), -o zablješten; zaslijepljen od imaginarne sile
- zasinut*, -nen svrš. 1. zasvijetliti; zasjati; zablještiti: *Čekon da i meni sūnce zasine*; 2. biti omamljen, zaslijepljen od neke duhovne sile: *Zasinulo ga je, pōk ne čini onō đā bi vajalo.*
- zslāvit*, -vin svrš. 1. svečano u zvona udariti; 2. u голу vodu uliti makar što vina ili kvasine za piće. Isto: *zslōvit*
- zslīnit*, -nin svrš. slinom zamazati; v. *slīnit*
- zslōđit*, -slōđin svrš. učiniti slatkim (hranu, život)
- zslōvit*, -slōvin i -vīn svrš. smiješati vodu s kiselim vinom; v. *slōv*
- zstāvit*, -vin svrš. osnovati; udariti temelje (npr. zgradi); utemeljiti (odatile: *zōstava*)
- zstīđit*, -stīđin (koga) svrš. učiniti da se tko zastidi
- zštine*, -ih i *zštīn* ž pl. 1. zemljišni položaj iza stijena; 2. (*Zštine*) ime predjela; v. *zāvala*, *zāglava*, *zōglōv*
- zstīnut*, -nen svrš. prozepsti, zamrznuti (da popravka nema); v. *stīnut*
- Zstūpāc*, -stūpca m mala uvala ispod Brusja (kojoj neki ime izvođe od glagola *zstūpāt*)
- zstūpāt*, -stūpon nesvrš. 1. mjesto koga biti; zastupati; 2. priječiti da nekom ne dođe svjetlost, sunce itd.: *Ne zastūpoj mi sūnce!* (Odatle valjda: *Zstūpāc*)
- zstūpāt*, -pōn svrš. stūpon ili tkaninom začepiti pukotinu: *Rāpe i pōcipe na bōrki tukō zastūpāt.*
- zasūkāt*, -sūkon svrš. podvrnuti; zafitiljiti; zašiljiti: *Zasūkō je rukōvē prī kopōnjo. Kāl zasūkō mustāće, mōga bi iñ provūć krūz uši od jaglē.*
- zškarnjāt*, -njōn svrš. zagrepsti; v. *škarnjāt*
- zškarpūnit se*, -pūnin se svrš. zacrvenjeti se (od stida) kao *škarpūn*: *Zaškarpūnila se je do ušījuh.*
- zatapjāt se*, -pjōn se svrš. (metateza od *zapajāt se*) iznenada ostati bez daha
- zatkāt*, -kōn svrš. pamukom ili krpicom ispuniti pukotinu na sudu, rupu na robī
- zatōjāt*, -tōjōn svrš. zadržati tuđe zanijekavši; v. *tajīt*, *tōjāt*

- zatõrnut, -tõrnen svrš. zatrnuti: Kõ pũno stojĩ cũsnut, zatõrnu/
zatõrneðu mu nõge.
- zatukovõt, -kũjen nesvrš. zabijati; zaticati: Kalafõt zatukũje
stũpu u komiřure od brõða.
- zaũlen, -o (predik. -a), -o začinjen uljem
- zaũlit, -lin svrš. začiniti hranu uljem
- zaupĩt, -pĩn svrš. 1. zavapiti; zavikati; zapomagati: Zaupĩ je
iza svõga glõsa, iz gãrla tankõga (nar. pjesma); 2. tvrdo
odlučiti; zabiti sebi u glavu: Ča je zaupĩ, tõ je uĩinĩ.
- zaũřit, -in svrš. udariti koga po uhu
- zaũřnica, -e (G pl. zaũřnic/zaũřnicih) Ź udarac rukom iza uha
(Udarac je rukom po licu pũjska, Źlipa, pardejũska, a bilo
gdje triska.)
- zãvala, -e Ź poloŹaj iza vale (tj. uvale); gornji dio morske uva-
le (Isto tako: zãstine = poloŹaj iza stijena; zãglava i zõ-
glõv = poloŹaj iza glave brijega, brða)
- zavãrĩt, -ĩin svrš. zavrĩci; lukavo zasnovati řalu, igru ili pri-
jevaru
- zavãrĩ (se), -vãrgen (se) svrš. 1. zametnuti řto; staviti řto ne-
gdje, pa ne znati naći; 2. baciti mreŹe u more radi ribolova:
Zavãrgli smo (mriře) õl pũnte pũl vonka; 3. prebaciti se ne-
kim teretom preko ramena: Zavãrga(l) se je is mihon mastã.
- zaverřunãt (se), -nõn (se) svrš. zaplesti (se); omotati (se); oko
sebe obrtati, okretati; (preneseno) zavarati koga; v. veru-
nãt, verřunãt
- zavõst, -vezõn (imper. zavõz, zavõste, zavõzmo) svrš. zaveslati
- zavõznũt, -võznen svrš. zapasti nogom u tijesan prostor, u řkri-
pac (pa se ne moći maknuti): Dogodĩ se da mũl õli tovõr na
pãři zavõzne.
- zavijãča, -e (G pl. zavijõđ/zavijãčih) Ź vrst hruřta (řtetočina
sjajne boje koji u list loze zavije jaja, pa list sahne)
- zavijãt, -vijõn nesvrš. zavijati; zavijati glasom (o psu); zaok-
retati u luku
- zaviřãt, -řãõn svrš. ureći; vračarskim čaranjem zlo uzrokovati;
v. viřãt
- zaviřãvãt, -řãõjõn nesvrš. iter. od viřãt
- zavitãt se, -tõn se svrš. idući izgubiti se; zavesti se za kim ili
za čim

zavōpīt, -vōpin svrš. biti poprskan parom i slično; obrositi nešto parom ili dimom: *Zavōpi je kapiš*; v. vōpā

zavoščit, -ščin svrš. voskom oblijepiti vrh konca ili špaga

zavrāžen, -o (predik. -a), -o; v. zavrōžen

zavrōžen, -o (predik. -a), -o nastrojen na vražju; šaljiv; v. zavrožīt

zavrōžīt, -vrožin svrš. nastrojiti na vražju

zazūbnica, -e ž otekline oko zuba. Isto: zozūbnica, zozūbica

zbrehnīvāt (se), -nījēn (se) nesvrš. uzrignivati (se): *Zbrehnījē mi se*; v. uzbrehnut (se), zbrehnut

zbrehnut, -nen svrš. uzrignuti dah

zđenac, zdēnca i zdenca m studenac, bunar studene vode

zđepnast, -o (predik. -a), -o kratak, a debeo; zdepast

zdila, -e (G pl. zdil/zdilih) ž zdjela; v. pōsude

zdilica, -e (G pl. zdilic/zdilicih) ž zdjelica; v. pōsude

zēba, -e ž i m l. ptica koju zovu i bēna; 2. prozeka: *Nōsiš zēbu* (tj. prozebu); 3. onaj koji je blesav, koji se u životu ne zna okrenuti

zēbal, -bla m prvo mlado lišće, cvijeće; v. zēbot

zēbot, -bon nesvrš. bacati mladicu (o bilju): *Zēbo kakò murtēla, kakò iz vodē*. Isto: zēnut

zejarica, -e (G pl. zejaric/zejaricih) ž ona koja se bavi uzgojem zelja (tj. povrća); v. družina

zēje, -a ž povrće (Vršti zēja: artičok; bābji zūb; bačir; biž; blitva; bōb; bobica; broč/bročac; bročic; broška; cāta; di-nja; divji spinōt; divjō blitva; divjō loboda; drāčevica; fažōl; gorčik; grāhorica; jōrišak; kamomil; kapula; kokočika; konpir; kōnjsko kopito; kōpar; kopare; koromāč; kostrič; kozjō brōda; krēška; kukumar; kukōj; kupus; loboda; lūk čes-nōviti; lūk pōjski; lūk vārtalski; lužānja; mak vėli; mak mōli; mārka; materedūha; matōr; melancāna; milūn; mišakinja; mravinac; mrižica; papđej; pāskvica; pičōla; pišakōn; pjan-tāvina; pūcalina; rađic; ratižēj; riga; rikula; ripa; rižva; rodākva; salōta; sikirica; skōrušica; skūlob; slanūtak; slōk; sōčivica; spinōt; stārka; škalōnja; škripica; škrobūt; štī-pěj; trepedika; tustočēl; tūšč; volūji jazik; vratizēl; zele-nika; zgorglōva; zlatarica; žutinica.) (Ono što nije iz vrta, što raste samoniklo zove se divjē zēje.)

zelenika, -e ž vrst biljke; v. zēje

zelenkàst, -*kàsto* (predik. -*kàsta*), -*kàsto* nešto zelen
zemjà, -*e* (pl. *zèmjè*, G *zèmoj*) ž zemlja: *Na Brūsju nĩ pũno dõbrĩh zèmoj*.
zemũnov, -*o* (predik. -*a*), -*o* oprljan zemljom
zemũnovac, -*vca* (G pl. *zemũnovoc/zemũnovcih*) m l. onaj koji se ba-
vi zemljom; 2. onaj koji je prljav od zemlje
zènica, -*e* (G pl. *zènic/zènicih*, L pl. *zènicoh/zènicima*) ž (ekav.
refleks glasa jat) zjenica u oku. Isto: *zinica*
zènsò, -*ota* m imenjãk
zènut, -*nen* nesvrš. bacati mladicu (o bilju): *Smõkva nõn vèć zène*;
v. *zèbot*
zèrmo, -*ota* m rođak; v. *rõdb. imenà*
zermõn, -*a* m rođak; v. *rõdb. imenà*
zermõna, -*e* ž rođakinja; v. *rõdb. imenà*
zèt, -*a* m kćerin muž; v. *rõdb. imenà*
zèzalo, -*a* m l. vrst morskoga raka; 2. fig. zanovijetalo
zèzot, -*on* nesvrš. tijelom potresati na mahove
Zglõrinjani, -*nina* m Zlarinjanin (tj. stanovnik otoka Zlarina);
v. *ažgvelat*
zgõdjàt, *zgõdjon* (komu) nesvrš. ugađati: *Zgõdjon mu kakò čĩru na guzĩci (ĩs proščẽnjen)*.
zgorglõva, -*e* ž vrst biljke; v. *zèje*
zgorrnica, -*e* ž ljutina u želucu koja tjera na povraćanje hrane;
v. *uzgõrnica*
zgrĩzenica, -*e* ž pšenica koju su nagrízli moljci
zgušmàt, -*mon* svrš. zgužvati. Isto: *zgušmàt*
zgušmõn, -*o* (predik. -*a*), -*o* zgužvan: *Is kĩn si bĩla? - sva si zgušmõna*.
zgušmõvàt, -*mõjèn* nesvrš. iter. od *zgušmàt*
zgutlàt, -*tlõn* svrš. neuredno zbiti; neuredno smotati; v. *sagutàt*,
zgutolit
zgutolit, -*lin* svrš. zgibano stisnuti, zbiti; zgužvati; v. *sagutàt*,
tàt, *zgutlàt*
zgužmàt, -*mon* svrš.; v. *zgušmàt*

zgvacèt, -a meso s krumpirom priređeno; gulaš. Isto: žgvacèt
 zgvārij, -a m smutnja; pomutnja; nesporazumak; v. ažgvèlat
 zgvarijāt (se), -jōn (se) svrš. pogriješiti; smotati se; smutiti se; v. ažgvèlat
 zībāt (se), zībon (se) i zībjen (se) nesvrš. ljuljati (se): Māt zībo dītè u zīkvi. Bōrka se zībje nā moru.
 zīhāt, zīhon nesvrš. zijevati; v. zjāt
 zīhavica, -e ž zijehanje
 zīkva, -e (G pl. zīkov/zīkvih) ž zipka
 zīman, -mno (predik. -mna), -mno hladan: zīman mīsec. Dōn je zīman.
 zimīca, -e (G pl. zimīc/zimīcih) ž vrst smokve. Isto: zimīnica; v. smōkva
 zimīnica, -e ž; v. zimīca
 zimogrōzan, -o (predik. -a), -o koji je jako osjetljiv na zimu
 zimorōd, -rada (G pl. zimorōdov/zimorōdih) m ružmarin. Isto: zmo-rōd; v. cviće
 zinica, -e (G pl. zinic/zinicih) ž zjenica. Isto: zēnica
 zirūn, -rūnā m dio vesla gdje se veže štrōp koji se natakne na škāram (Neki taj dio vesla zovu štrōp. Srednji dio argūtle također se zove zirūn); v. veslō, timūn
 zjālo, -a sr ono što zjapi; otvor jame, pećine i sl.
 zjāt, zjōn nesvrš. zjapiti; zijehati; začuđeno i požudno promatrati
 zlāmen, -a m znamen
 zlāmenīvāt se, -nījēn se nesvrš. iter. od zlāmenovot se
 zlāmenot se, -non se svrš. 1. prekrižiti se; učiniti križ na sebi; 2. okaniti se; udaljiti se: Zlāmenoj se od njēga kakō òl sotonē!
 zlāmenovot se, -nujen se nesvrš. znamenovati se; križati se
 zlatarīca, -e (G pl. zlatarīc/zlatarīcih) ž biljka, lijek protiv zlotinja (tj. žutice); v. cviće, zēje
 zlatoglōv, -āvo (predik. -āva), -āvo koji je pametne (zlatne) glave
 zlica, -e (G pl. zlic/zlicih) ž žlica

- zliđica*, -e (G pl. *zliđic/zliđicih*) ž 1. mala žlica; 2. jamica na tijelu prema želucu
- zližnica*, -e (G pl. *zližnic/zližnicih*) ž žlijezda
- zlogārstit* (*se*), -in (*se*) nesvrš. gaditi (*se*): *Zlogārsti mi se tō glēdot*; v. *dozlogārstit*
- zlōk*, -a m vrst biljke, slak; v. *cviće*, *trōvā*
- zlotīnj*, -a m žutica (bolest)
- zmajā*, -ē ž zmija otrovnica: *Bōje ti je da te zmajā ujī, nēgo se u njū krečāt*. Isto: *zālo gūjā*
- zminac*, *zminca* (G pl. *zminoc/zminocih*) m trava, korov (hrana za svinje); v. *trōvā*; Isto: *zminac*
- zmōj*, *zmōjā* m 1. veliki gušter (u pjesmama i pričama); 2. meteor koji preleti preko neba: *Letī kakō zmōj*.
- zmorōd*, -rāda m ružmarin. Isto: *zimirōd*
- znānac*, *znāncea* i *znancā* m mudrac; onaj koji puno govori: *ōl je znānac ōl je lāžac*.
- znāt*, *znōn* nesvrš. znati: *Znōn ōa znōn, a svē mi se parī da ništa nē znōn*.
- znōh*, *znāha* m znak: *Nī od njēga ni znāha*.
- zō*, prij. (u pekim pozicijama) za: *Nī zō nje (zō te, zō me) lībar, nego matika*.
- zōbīt*, *zōbin* nesvrš. zaboraviti
- zōbīt se*, -jen *se* svrš. zaboraviti se; ostati bez svijesti; onesvijestiti se. Isto: *zabīt se*
- zōbjen*, -o (predik. -a), -o koji je ostao bez svijesti; blesav
- zōbbōj*, -bōja m 1. biljka, vočka koja se ne usadi redovito, nego onako zabije u zemlju (npr. uz postojeću lozu drugi prut uboden); 2. duga udubina u zemlju na početku ili na svršetku radnje; v. *bōj*
- zōbbōjak*, *zōbbōjka* (G pl. *zōbbōjok/zōbbōjkov/zōbbōjkih*) m prut uboden uz drugu biljku, lozu (imenovan pojedince, za razliku od *zōbbōja*)
- zobonā*, -ē ž i m čeljade koje dosađuje svojim neprestanim primjedbama i napomenama
- zobonīt*, -nīn nesvrš. dosađivati komu svojim neprestanim primjedbama i napomenama: *Sekārva nevīsti zobonī dōkli njōj ne dozvonī* (tj. do smrti).

- zobôrje*, -o sr položaj zemljišta iza borova; v. *zāvāla*
- zōbūsit*, -o (predik. -a), -o zbijen; nerazmjerno širok prema maloju visini: *Onā zōbūsito žēnsko imo i pārste zōbūsīte.*
- zōč*, pril. zašto: *Zōč si dōša?*
- zōč*, vez. jer, budući da: *Znōn jō zōč tī mučīš, zōč si tī učīnī onū ščetu.*
- zōčīnak*, *zōčīnka* (G pl. *zōčīnok/zōčīnkov/zōčīncih*) m začinak ulja; količina kojom se može jednom začiniti hrana (obično *zēje*).
Isto: *zōčīnjak*
- zōčīnjak*, *zōčīnjka* m; v. *zōčīnak*
- zōdīv*, *zōdīva* m zadjev; mjesto i predmet koji čine da se zadije: *Zapēla mi je mriža za zōdīv. Tī ūvik zadīješ za zōdīv, pōk nikad dōč.*
- zodrūžan*, -žno (predik. -žna), -žno zadružan; koji pripada društvu i u njemu radi: *Zodrūžnen konjū ūvik sōdnō* (poslovica koja znači: tuđe se ne pazi, nego se dozla iskorišćuje).
- zōdūha*, -e ž astma, zaduha
- zodūhlica*, -e ž smokva kad nabubri za zrenje. Isto: *zodūlica*, *zodūljica*
- zodūlica*, -e ž; v. *zodūhlica*
- zodūljica*, -e ž; v. *zodūhlica*
- zodūšit*, -o (predik. -a), -o koji zadušuje
- zōg*, -a igra (na karte: *trešeta*, *brīškula* i sl.)
- zogadūr*, -dūrā m onaj koji igra na karte
- zogāt*, -gōn nesvrš. igrati na karte; fig. zadirktivati
- zōglōv*, *zōglōva* m položaj, mjesto iza glavice, brijega
- zōgōn*, *zōgōna* m ograda u koju se utjera stado (slično: *pōgonje*)
- zōgōrina*, -e (G pl. *zōgōrin/zōgōrinih*) ž miris zagorene hrane; sama zagorena hrana: *Dōjē zōgōrīnon*. Isto: *zagōrina*
- zōgrāja*, -e ž zaokruženje ribe mrežom uz plašenje i tjeranje
- zōja*, -e ž kut škāfa uz kontrađestu (Zove se i *lāstovīca*, možda jer sličī kutu zida u vrhu kuće koji se zove *lastovīca*)
- zōjōm*, *zōjma* m zajam: *Dō mu je vrōčōm za zōjōm* (tj. vratio zlo gorim)

- zōl*, *zālo*, *zālo* (odr. *zāli*; predik. *zōl*, *zla*, *zlo*) zao: *Oni zāli čovik. Ona zālo žēnsko je zla kakō sotonā.*
- zolistak*, *-liška* m l. *zalistak*; 2. sporedan list uz veći
- zōlōžak*, *zōlōška* (G pl. *zōlōžok/zōlōškov/zōlōških*) m komadić kože što se stavi u cipelu kad je preširoka; uložak; v. *postōl*
- zōlvica*, *-e* ž zaova (muževa sestra); v. *rōdb. imenā*
- zomāšan*, *-šno* (predik. *-šna*), *-šno velik*, *krupan*. Isto: *zomāšit*
- zomāšit*, *-o* (predik. *-a*), *-o*; v. *zomāšan*
- zōmēt*, *-a* (G pl. *zōmētov/zōmētih*) m l. začetak (foetus); 2. mjesto gdje se završe mreža radi lova u moru
- zōmīrak*, *zōmīrka* (G pl. *zōmīrok/zōmīrkov/zōmīrkih*) m prigovor: *Ni mu zōmīrka!*
- zōnōjtica*, *-e* (G pl. *zānōjtic/zānōjticih*) ž zanoktica. Isto: *zānōjtica*
- zōpāč*, *-a* (G pl. *zōpāčov/zōpāčih*) m ono što *zapačōjē*, zauzima, sadrži; opseg; obujam; sadržaj; v. *zapačāt*
- zōpāš*, *-a* (G pl. *zōpāšov/zōpāših*) m zapašaj ribe mrežom: *Hōmo hītit mrižu na zōpāš*; v. *zapāso*t
- zōpērak*, *zōpērka* (G pl. *zōpērok/zōpērkov/zōpērkih*) m sporedan izdanak (na rižvi ili drugom bilju)
- zōpōd*, *zōpāda* m zapad: u *sūnac zōpōd* = o zapadu sunca
- zōrīz*, *zōrīza* (G pl. *zōrīzov/zōrīzih*) m žlijeb, prepona između bedra i donjega dijela trbuha; zarez
- zornī*, *-ō* (predik. *-ā*), *-ō ran*; koji se zorom pojavljuje; koji zorom ustaje
- zornīca*, *-e* ž rana misa (u zoru)
- zorōn*, pril. zorom, u zoru: *Težōk zorōn grē ū poje.*
- zōrōn*, pril. rano; na vrijeme; prije određena vremena: *Ti si dōša zōrōn na večēru.*
- zōrōv*, *-rōva* m rov, jaruga na kraju vinograda između *trāpa* i *starinē* (tj. obrađene zemlje i ledine). Isto: *zārōv*
- zōsipak*, *-sipka* (G pl. *zōsipok/zōsipkov/zōsipkih*) m šaka čega što se zaspe (npr. u sud)
- zōstāva*, *-e* ž osnova; temelj: *Dobrē je zōstāve* (tj. jak je; čvrst je; dobra je ustroja); v. *zastāvīt*

- zōtēga*, -e ž drugi, zadnji kraj (krilo) mreže trate koji se poteže (Prvi se kraj zove *parvōd*.)
- zōtiš*, -a m tišina u zaklonitu mjestu; zaklonito mjesto: *U zōtišu se stōrci griju/grijedu*. Isto: *zōtišje*
- zōtišje*, -o sr; v. *zōtiš*
- zōtōn*, pril. zato (rijetko u kontekstu; obično samostalno kao posebno naglašeno i u posebnu smislu): *Zōš nīs dōša...? - Zōtōn!* (tj. u značenju: ne pitaj; to je moja stvar...)
- zōūza*, -e (G pl. *zōūz/zōūzih*) ž kratak konopčić od kostrijeti (Ako nije od kostrijeti, onda je *trōk*.) Isto: *zōvūza*
- zōvālit*, -o (predik. -a), -o vrijedan; uvažen; valjan
- zōvālito*, pril. uvaženo, odobreno, prihvaćeno, valjano: *Govorila sōn da tō nī dobrō, mā mi nī zōvālito*.
- zōvkovac*, -vca m vrst ptice; v. *čūška*
- zōvōj*, *zōvōja* m vino koje se dobije ispod tūrna (tijeska)
- zōvūza*, -e (G pl. *zōvūz/zōvūzih*) ž; v. *zōūza*
- zozūbica*, -e (G pl. *zōzūbic/zōzūbicih*) ž oteklina oko zuba. Isto: *zazūbnica*, *zozūbnica*
- zozūbnica*, -e ž; v. *zozūbica*
- zōžbo*, vez. jer
- zrōčīt*, *zrōčīn* nesvrš. laganu svjetlost davati; pružati zrake: *Sūnce zrōči krūz obloke*.
- zubicōra*, -e ž vrst ribarske mreže; v. *mriža*
- zubātac*, -bāca (G pl. *zubātoc/zubācih*) m vrst bijele ribe; v. *bīlo rība*
- zubātica*, -e ž vrst nazubljena mlata. Isto: *zubātnjica*, *zubātnji mlōt*
- zubātnji*, -o (predik. -a), -e koji ima zube; zubat: *zubātnji mlōt = zubati mlat*. Isto: *zubātica*
- zubātnjica*, -e ž; v. *zubātica*
- zūbuldā*, vez. zašto; jer. Isto: *zābuldā*. *Ne jōvjo mi se, zūbuldā sōn njōj rēkla i onakōvicih i ovakōvicih* (tj. da je onakva i ovakva).
- zūk*, -a m zvuk, zuj
- zūnčan*, -o (predik. -a), -o zvonak, zvučan (U pjesmi: *zūnčano tambūra = epitet constans za tamburu*.)

zvîr, -i ž velika ptica: *jũto zvîr* = divlja, krvoločna zvijer
zvîrĉit, -ĉin nesvrš. motriti nemirnim i ispitivačkim okom
zvirica, -e (G pl. *zvirice/zviricih*) ž leptirica; ptičica
zvîzdã, -e (G pl. *zvîzd/zvîzdih*) ž 1. zvijezda; 2. smještaj (po naravi) vlasi oko jednoga središta (na glavi)
Zvîzdan, -a m Sunce (Ilinštak)
zvîzdôn, -dãna m vrst trave; v. *trõvã*, *cvîĉe*
Zvîzdũn, -dũnã m Sunce (osobito za vrijeme ljetne žege); Ilinštak: *Upiĉe Zvîzdũn sridadnẽ*. Isto: *Zvîzdan*
zvîžjot, -jen nesvrš. *zvîždati*: *Zvîžjot ĉeš mi* = ne marim za tvoje protivljenje.
zvîžjũkãt, -jũkon nesvrš. iter. od *zvîžjot*
zvõn, *zvõna* m zvono; *mõrtvi zvõn* = mrtvačko zvono
zvõn, -o, -o (odg. *zvõni*; predik. *zvõn*, *zvõnã*, *zvõnõ*) zvan: *õn je zvõn Pomezina, a onã je zvõnã Pišínica*.
zvõnica, -e ž biljka (za stelju smokava); v. *cvîĉe*
zvõnka, pril. izvana
zvõnjski, -o (predik. -a), -o izvanjski: *Rasplanzõna su zvõnjsko vrõta*.

Ž

- žābica**, -e (G pl. *žābic/žābicih*) ž 1. mala žaba; 2. komad maslina korijena koji se usadi u zemlju da iz njega naraste nova maslina; 3. morski puž kao orah sav izlašten u kestenjastoj boji, a s jedne strane ima duguljast nazubljen otvor u kojem živinica prebiva
- žāgnut**, -nen (nogom, rukom) svrš. navinuti nogu, ruku; uganuti: *Ne grēn, zōžbo sōn žāgnu(l) nogōn.*
- žalcē**, -ā sr malo morsko žalo; v. *žōlō*
- žālosnica**, -e (G pl. *žālosnic/žālosnicih*) ž ona koja je posve bijedna stanja (u fizičkom ili moralnom pogledu)
- žālošnjok**, -a (G pl. *žālošnjokov/žālošnjocih*) m onaj koji je posve bijedna stanja (u fizičkom ili moralnom pogledu)
- žalvica**, -e (G pl. *žalvic/žalvicih*) ž na *žōrnima* gvozdeno oko u koje se udjene *mālan*
- žānjot**, -njon nesvrš. žeti; v. *požānjot*
- žāra**, -e (G pl. *žōr/žārih*) ž žara; v. *pōsude*
- žārvonj**, *žōrvnja* m žrvanj: (ironično) *Bārz je kakō dōlnji žārvonj; v. žōrna*
- žbānja**, -e (G pl. *žbōnj/žbānjih*) ž drvena posuda plosnata oblika (u kojoj se nosi vino u polje ili na more). Isto: *konāta*
- žberlēt**, -a m crvena boja na papiru (šminka) kojom se crvene usnice i lice: *Brūške su dīvnjē šotomavija prodōvāle buhōč za kūpit žberlēta.*
- žberlētāt**, -tōn svrš. namazati usnice i(li) lice *žberlēton*: *Vajō umit žberlēton se līpo žberlētāt.*
- žberlētīnāč**, -tīnāč m 1. onaj koji se *žberlētōjē* (da bi se dopao *dīvnjima*); 2. (*žberlētīnāč*) nadimak osobi u Brusju
- žberlētōvāt**, -tōjēn nesvrš. mazati usnice i(li) lice *žberlēton*: *Pōsli onēga rāta (1914-1918) brūške su se dīvnjē pōčele žberlētōvāt.*
- ždrēknut**, -nen svrš. malo stisnuti, pomečiti; malo izažeti (o dropu na tijesku)
- ždrēkot**, -kon svrš.; v. *ždrēknut*
- ždrīb**, -a m 1. drven čep kojim se zatvara *mizarōla* (tj. vrst posude za vodu); 2. kocka: *"Svārhu odiče njegōve vārgōše ždrībe."*

- ždrīlāc, ždrīlca (G pl. ždrīloc/ždrīlcih) m morski tjesnac. Isto:
ždrīlce
- ždrīlce, -a sr morski tjesnac. Isto: ždrīlāc
- ždròknut, -nen svrš. naglo pojesti (ali malo)
- ždròl, -a m ždral; v. čuška
- žejūd, -jūda m žir: Žejūdi se dōjū prōjcima.
- žēnba, -e ž ženidba
- žēnčev, -o (predik. -a), -o koji ima svojstvo vrijedne i uredne ženske osobe
- žēnskica, -e (G pl. žēnskic/žēnskicih) ž malo žensko dijete; djevojčica: Oni imāju dvī žēnskice i jednēga muškičā.
- žerāt, žēren nesvrš. žderati; v. požrīt
- žerāva, -e ž žerava
- žerōnje, -o sr glag. imen. od žerāt, žderanje
- žgvacēt, -a m meso s krumpirom priređeno; gulaš. Isto: zgvacēt
- žgvēlat, žgvēlto, žgvēlto (odr. žgvēlti; predik. žgvēlat, žgvēltā, žgvēlto) brz, okretan. Isto: ažgvēlat
- žgveljarīn, -a m budilica; v. ažgvēlat
- žīdak, -lko, -lko (odr. žīlki; predik. žīdak, žīlkā, žīlko) gust; pastošan; žīdak (o tekućini)
- žīga, -e ž vrst biljke; v. cvīče, trōvā
- žīgarica, -e ž jetra ili slezena
- žīgavica, -e ž kopriva. Isto: palič
- žīj, žīja m ljiljan, lijer; v. cvīče
- žīla, -e (G pl. žīl/žīlih) ž trak žile
- žīlov, -o (predik. -a), -o 1. pun žila; 2. energičan
- žīlje, -o sr skupina žila
- žīr, -a m 1. paša; ono što je za žderanje živini: Ōde kozè imāju dōsta žīra. Dī nī žīra nī nī mīra; 2. žejūd, tj. žir od česmine, plōd česmine; 3. hrana sažvakana u želucu živine
- žītāk, žītka i žīlka m življenje; život

žitarice, -cih i žitarice ž pl. žitarice (Vrsti žitarica: 1. šeni-
ca, i to: golica; bilica; modruja ili čarnoglašica; krivāča.
Divlje su vrsti: šena; samokrūh; 2. rōž; 3. žito; 4. prōso.
Divlje su vrsti: jūj; glōsinj; kukōj spada u sočivo.)

žito, -a sr ječam; v. žitarice

živit, živěn nesvrš. živjeti: Niki jūdi živū/živedū kako beštije.

živjēnje, -o sr gl. imen. od živit. 1. življenje; 2. cjelokupne
nekretnine: Nasloni mu se je na živjēnje = intabulirao mu se
na sve nekretnine.

živo, -a sr živina domaća; živad; uopće sve domaće živine: Ovō je
za jūde, a onō je za živo.

živōt, -votā (G pl. živōt/živōtih i životih) m 1. življenje;
2. ljudsko tijelo: On imo lipi živōt (tj. lijepo građeno ti-
jelo).

živūcāt se, -vūcon se nesvrš. jedva živjeti. Isto: živūkāt se

živūkāt se, -vūkon se nesvrš. jedva živjeti. Isto: živūcāt se

žlapāt, -pōn nesvrš. naglo jesti; v. požlapāt. Isto: žlāpot

žlāpot, -pon i -pjen nesvrš.; v. žlapāt

žlipa, -e (G pl. žlip/žlipih) ž pljuska: Oklāpot mu, otrēst mu,
olaftāt mu dvī žlipe; v. zaušnica

žmerit, žmerin nesvrš. jedva gledati; jedva svijetliti: Žmeri na
jedno oko. Ta je svičā počēla žmerit. Sūnce krūz obloke jed-
vā žmeri.

žmikot, -kon nesvrš. davati znak okom; namigivati

žmīknut, -nen svrš. dati znak okom, mignuti, namignuti

žminac, žminca (G pl. žminoc/žmincih) m vrst trave, korova (hra-
na za svinje). Isto: zminac

žmirit, žmirin nesvrš. očima stisnutim gledati; slabo vidjeti

žmirkot, -kon nesvrš. slabo gledati

žmūl, žmūlā m čaša od stakla: Ne pijen iz žmūlā nego iz džžve.

žmulic, -a m čašica od stakla

žnjāfara, -e ž i m (posprdnno) vrlo neredno čeljade

žolō, -ā sr morsko žalo (Malo žalo je žalce.)

žolve, -ih ž pl. tuberkuloza u mesu ili u kosti

žolvov, -o (predik. -a), -o koji ima žolve

žōlvovac, -vovca (G pl. *žōlvovoc/žōlvovcih*) m onaj koji ima *žōlve*
žōlvovica, -e (G pl. *žōlvovic/žōlvovicih*) ž ona koja ima *žōlve*
žōkōn, žōkna (G pl. *žōkon/žōknih*) m klerik (žakan)
žōmōr, žōmōra m žamor. Isto: *žōrmor*
žōrmor, -a m; v. *žōmōr*
žōrna, -nih sr pl. žrvanj za ručno mljevenje žitarica (Dijelovi:
gōrnji žārvonj; dōlnji žārvonj; mālan; žalvica.)
žubērit, -rin nesvrš. kuburiti; životariti
žućuhan, -hno (predik. *-hna*), *-hno* nešto malo žut
žudiĵ, -diĵa m Židov
žudiĵka, -e ž Židovka
žufrōn, -frāna vrst cvijeća; šafran; v. *cvīće*
žūhak, -hko (predik. *-hka*), *-hko* gorak
žūj, žūjā m žulj
žūka, -e (G pl. *žūk/žūkih*) ž brnistra
žūkov, -o (predik. *-a*), *-o* koji je od žuke: *žūkov cvīt*
žūlka, -e ž ona koja je žute boje
žulkāst, -kāsto (predik. *-kāsta*), *-kāsto* žučkast
žumōnce, -a (G pl. *žumānoc/žumōncih*) sr žuto u jaju; žumance
žūnta, -e ž 1. žila u čovječjem tijelu; 2. dodatak (čemu)
žurnōta, -e ž nadnica: *Nīsōn u tēbe na žurnōti da te poslūšōn.*
žūtast, -sto (predik. *-sta*), *-sto* koji je lagano prozirne žute
boje; žučkast
žutiċa, -e (G pl. *žutiċ/žutiċih*) ž vrst trave (koja je ljekovi-
ta)
žutinica, -e ž vrst biljke; v. *zēje*
žutovrātnica, -e (G pl. *žutovrātnic/žutovrātnicih*) ž vrst ptice:
crvendač; v. *čūška*
žutovratūša, -e (G pl. *žutovratūš/žutovratūših*) ž; v. *žutovrātni-*
ca
žutūga, -e (G pl. *žutūg/žutūgih*) ž 1. vrst ptice; v. *čūška*;
2. ona koja po naravi ili od bolesti ima žuto lice

žvāćot, -ćen nesvrš. brbljati; koješta govoriti: *žvāće čā ne bi pāsu u rīlo stālo. Isto: žvātot*

žvālo, -a (G pl. žvōl/žvālih) sr otvorena rupa; ono što zjapi

žvātavica, -e (G pl. žvātovic/žvātovicih) ž; v. žvātovica

žvātot, -ton nesvrš. brbljati; koješta govoriti: *Lako je žvātot, ma nī govorit. Isto: žvāćot*

žvātov, -o (predik. -a), -o koji puno žvāto, tj. mnogo, nekusno i neodgovorno govori; fig. nekusana, šaren (o boji, osobito na tkanini): *Na njōj je žvātovo odiča kako je žvātova i onā.*

žvātovac, -vca (G pl. žvātovac/žvātovcih) m neodgovorni brbljavac; v. čaratōn

žvātovica, -e (G pl. žvātovic/žvātovicih) ž neodgovorna i neukusna brbljavica; v. lājavica